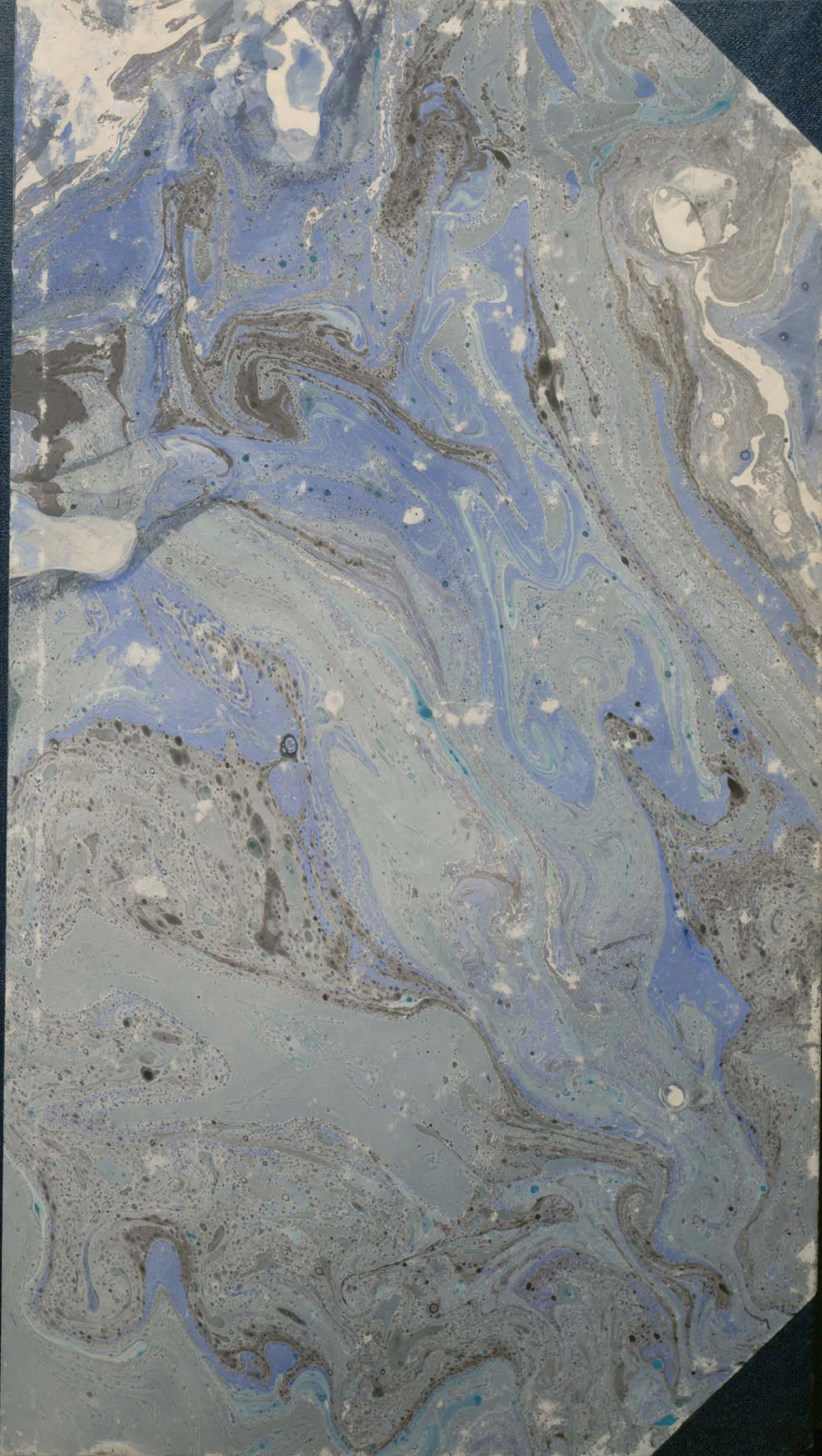
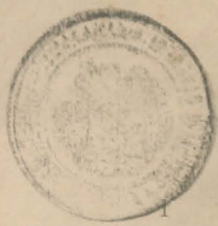

ARHIVELE
STATULUI

VI 10

BIBLIOTECA

Copie asemenea după Cartea de împărțeală.

oi trei frați buni adeverați născuți dintr'un tata, dintr'ua mamă, anume Costandin fost al 2-lea ¹⁾ logofetă și ¹⁾ Pană Slugerulu și ¹⁾ Grigorie logof.

Conțești, dat-am scrisorile noastre de bună adevărintă unu la mâna altuia, cum să se știe pentru moșiile ce ne-au rămasu de la părinți și de baștină și de cumpărătoare, care moșii macar ca în trecuta vreme le-am fost împărțit, hotărându-le cu 6 ¹⁾ boeri; iar apoi fiind pricină între noi cum că nu s'ar fi făcutu cu dreptate cu acea hotărnicie, având bănuială că ar ținea unul mai

multu de câtu altulu, ne-am voită noi între noi singuri de amă trasu moșiile al doilea rându, și le-am împărțitu făcendu fieși-caruia frate parte pe dreptate; la cine au cădutu moșie mai scurtă și mai pădurăsă, s'au luatū de unde au fostū moșia mai lungă și mai câmpoasă de s'au potrivitū una cu alta, și ne-am luatū fieși-carele partea unde ne-am voitū, puindu-se și semne ca să știe cine câtū vā stăpini; ănsă întei moșia Conțești, câtă moșie au fostū bună câmpoasă, s'au făcutū trei părți, viind la fieși-care parte despre Ilfov stj. 200 ¹⁾ (două-sute) și prin mijloc stj. 200 (două-sute) și despre Dâmbovița stj. 200 ¹⁾ (două-sute) și partea cea din sus despre moșia sîntei Mitropolii din Târgoviște, o au luatū frate nostru Pană și partea cea din mijloc o au luatū frate nostru Costandin, și partea din jos o au luatū frate nostru Grigorie; și iarăși câtă moșie au fostū totū acolo mai crângoasă s'au făcutū iar trei părți, viind la o parte câte stj. 100 ¹⁾ (una-sută) și partea cea mai din sus o au luatū frate nostru Pană, și partea cea din mijloc o au luatū frate nostru Costandin, și partea cea din jos o au luatū frate nostru Grigorie; așisderea și mai jos câtă moșie au fostū pădurăsă iar s'au împărțitu de s'au făcutū trei părți, și partea din sus o au luatū frate nostru Grigorie cu stj. 200 ¹⁾ (două-sute), fiind cu pădure mai rară și cu livezi 'i s'au datū mai puțin, și partea cea din mijloc o au luatū frate nostru Pană cu stj. 250 ¹⁾ (două-sute-cinci-deci) și partea cea mai din jos o au luatū frate nostru Costandin cu stj. 250 ¹⁾ (două-sute-cinci-deci), fiind despre casele D-scele. Așisderea am împărțitu și moșia Stăneștii din câmpu Stăneștilor, câtă moșie au fostū de baștină s'au făcutū trei părți, măsurându-se din crucea cea de la drum de la casele frăține nostru Costandin până unde au fostū

¹⁾ Cuvinte slavone și cifre bisericesci în original.

hotarulă, și partea cea mai din sus o au luat frate nostru Costandin fiind pe lângă casele D-selle, însă fiind acea parte mai îngustă despre pădure, 'i s'au dat mai multă, și 'i s'au cădatu la partea D-selle despre Ilfov stj. _____¹⁾ și prin mijloc stj. _____¹⁾ și despre Dâmbovița stj. _____¹⁾; și partea cea din mijlocu o au luat' frate nostru Grigorie despre Ilfov stj. _____¹⁾ și prin mijloc stj. _____¹⁾ și despre Dâmbovița stj. _____¹⁾, afară din ce au mai dăruită frăține nostru lui Costandin; și partea cea din jos o au luat frate nostru Pană unde-'i sunt casele, și 'i s'au venită despre Ilfov stj. _____¹⁾ și la mijloc stj. _____¹⁾ și despre Dâmbovița stj. _____¹⁾; am măsurat și temeiă păduri, și pe unde ni s'au venită partea ne-am pusă fieși-carele semnă; așisderea și pentru 300²⁾ (treisute) stinjeni de moșie, iar la Stănești, ce au rămasă de la sora noastră Sanda ce au murit neremăindu-'i copii, care moșie 'i se dedese zestre pe din jos de moșiile noastre, iar s'au împărțit de s'au făcută trei părți de frate câte stj. 100²⁾ (una-sută), și partea frăține nostru Grigorie stj. 100²⁾ (una-sută) ni o au dată nouă la cești Alți frați de 'i am dată și noi părțile noastre din via de la Negovan ce este de casă de la părinți, să ție singur via și noi să ținemă acea sută de stinjeni după cum ne-am învoită între noi. Și iarăși pentru 200²⁾ două-sute) de stinjeni de moșie totă acolo la Stănești mai pe din jos, ce au fostă cumpărată frate nostru Pană de la sora noastră Preda ce au avută de zestre acolo, și alți 50²⁾ cinci-deci) de stinjeni de moșie ce au fostă cumpărată iar frate nostru Pană de la Anghelache Șalaru; ne-am învoită între noi de 'i-am întorsă eu Costandin banii pe jumătate, fiind despre frate nostru Grigorie îngăduială, și s'au făcută acea moșie totă cu a surorii noastre Sandi și cu a surorii noastre Predi și cu a lui Anghelache Șalarulă totă o apă, împărțindu-o în două, și partea cea din jos o au luat frate nostru Costandin, care parte fiind mai scurtă 'i s'au mai dată din partea frăține nostru lui Pană stj. _____¹⁾, și s'au făcută acea parte a frăține nostru Costandin stj. _____¹⁾; iar partea cea mai din sus o au luat frate nostru Pană, fiind pe lângă moșia D-selle, și-'i s'au venită stj. _____¹⁾. Am împărțit și moșia de la Calugăreni câtă au fostă câmpu, și ni s'au venită de frate câte stj. _____¹⁾; iar moșia Cornățeani este neîmpărțită și să o ținemă de obște precum am ținută și până acum. Și după ce ne-am împărțit moșiile acestea am pusă semne, ca de acum înainte să-și ție fieși-carele partea lui de moșie pe unde-'i sunt semnele, să nu mai fie între noi pricină și gâlcă, spărgendă și cărțile cele ce au făcută acei 6²⁾ boeri ce ne hotărise nefacendă dreptate. Iar care frate din noi nu s'ar ținea de acestă aședemēt și voință ce amă făcută să fie sub mare blestemă afurisită și anatema și neertată de Domnul Hristos și întru această lume și în cea viitoare, și să fie sub mare pedepsă și

1) Spațiu albă în original. — 2) Cuvinte slavone și cifre bisericești în original.

pradă de către judecătorii și stăpînitorii țerii noastre, căci că noi dintru a noastră voință ne-am aședatu și ne-am întocmitu, și pe această aședare să ținem și noi și copii noștri cătu ne va da Dumnezeu viață într'această lume, și fieși-carele să facă cu partea lui ce va vrea, și să lipsescă toate galcevicele și neunirile dintre noi, și unul pe altul să nu se păgubescă nici să scornescă alte pricini de gâlcăva, că acela va fi sub blestemul ce s'au dîsu mai sus, și am întăritu mai jos cu iscăliturile noastre.

Noemvrie 13. 7226 ¹⁾.

Eû Costandin logof. Conțescu. — Eû Pană Conțescu. — Eû Grigorie logof. Conțescu. — Dumitrașcu Racoviță mare ¹⁾ Vornic martor. — **Părvu Cantacozino** fost mare ¹⁾ Dvornic martor. — **Mihai Cantacozino** mare ¹⁾ Vistier martor. — **Barbu Știrbei** fost mare ¹⁾ Vistier martor. — **Pană Filipescu** mare ¹⁾ Clucer martor. — **Nicolae Dudescu** mare ¹⁾ logof. martor.

Acastă copie s'au scrisu după cartea de împărțelă asemenea după cum s'au aflat cartea acum.

Florea Ereî Dascălu slovenescu.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secțiî **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnicu.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

2.

Eu Costandin logof. Conțescu, scrisorea mea la mîna D-séle frăține-meu lui Pană Slugeru Conțescu, cum să se șeie că la împărțeala moșiilor noastre, călîndu mîra mea pe moșia D-séle la partea cea mai pădurósă despre moșia Conțestilor, 'l-am poftitu pe D-lui de amî făcutu schimbû, dîndu-'i 100 ¹⁾ (una sută) de stinjeni ce 'mi s'au venitu la moșia Conțestilor, moșie crîngoasă, și D-lui 'mi au datû acolo la mîră stj. 100 ¹⁾ (una sută) după cum arată semnele, și 'i-am mai cumpăratû și de la frate-meu Grigorie ca să se mai lărgescă locul moriî stj. 60 ¹⁾ (șese-deci), făcîndu-se peste totû stj. 160 ¹⁾ (una-sută-șese-deci); și s'au pusû semne despre amîdouê părțile și despre frate-meu Pană și despre frate-meu Grigorie, să am eu a stăpini acești stinjeni ce seriû mai susu, și frate-meu Pană să-'și stăpînescă acei 100 ¹⁾ (una sută) de stinjeni de la Conțesti, partea mea, pentru că din voia noastră ne-am voitû și am iscălitû ea să creadă.

Noemvrie 13. 7226 ¹⁾.

Eû Constantin logof. Conțescu. — Eû Grigore logof. Conțescu.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secțiî **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnicu.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

¹⁾ Cifre bisericesci și cuvinte slavone în original.

erisorea mea la mâna D-lui neni lui Pană Capitan Conțescu, cum să se știe
 că împărțindu-ne noi frații din moșii, din rumâni ce ne-au rămas de la părinți,
 și fiind să împărțim și pre Stoica Meșterul carele este vândut țigan de a lui voie
 tatăne nostru, și elu avându doi feciori, unul mai mare anume Stoica și altul mai micu
 anume Radulu și cu dansulu se făcea trei suflete, viindu-ne de frate câte unu sufletu, și
 pre Stoica meșterulu l-am luat eu, și pre fiu-seu cel mai mare Stoica l-am luat D-lui
 nenea Costandin, și pe fiul cel mai mic Radul l-am luat D-lui nenea Pană. — Deci,
 socotind noi că este lueru cu greu a despartii copii de către tată-seu, ne-am voit noi
 dintre noi de am făcut schimbu, dându eu, fraților mei pe sufletu câte o sută de stin-
 jeni din partea mea de moșie de la Cornățeni, adică D-lui neni lui Costandin pentru
 feciorul celu mai mare stj. 100 ¹⁾ (una sută), și D-lui neni lui Pană pentru feciorulu celu
 mai micu stj. 100 ¹⁾ (una-sută), să ție D-lor acești stinjeni de moșie la Cornățeni, și eu
 să țin acești copii ai Stoichii Meșterul, să stăpînim cu pace, și tocmeala noastră să fie ne-
 smintită în veci; iscăliindu mai jos pentru buna adevărînță. Octomvrie 3. 7227 ¹⁾.

Grigorie logof. Conțescu.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secției G. Poenaru fost mare ¹⁾ Paharnicu.

Protocolit ¹⁾ Scarlat Dragodan.

Copie asemenea după Cartea de împărțeală.

oi trei frați adevărați născuți dintr'un tată și dintr'o mumă, anume: fost al
 2-lea Logof. Costandin și ¹⁾ Pană Slugeru și ¹⁾ Grigorie Logof. Conțestii, dat'am
 scrisorile noastre de bună adevărînță unul la mâna altuia, cum să se știe pentru moșiile
 ce ne-au rămas de la părinți și de baștină și de cumpărătoare, care moșii măcar că în
 trecuta vreme le-am fostu împărțitu, hotărându-le cu șese boeri; erau apoi fiind pricina
 între noi cum că nu s'ar fi făcutu cu dreptate cu acea hotărnicie, având banuială că ar

¹⁾ Cifre bisericești și cuvinte slavone în original.

ținea unul mai multu de cătu altulu, ne-amu învoitu noi între noi singuri de am trasu moșiile al doilea rând, și le-am împărțitu făcend fieși-căruia frate parte pe dreptate, la cine au cădutu moșie mai scurtă și mai pădurósă s'au luatú de unde au fostu moșia mai lungă și mai câmpoasă, de s'au potrivitu una cu alta și ne-amu luatú fieși-carele partea unde ne-amu învoitu, punenduse și semne ca să se șcie cine cătu va stăpini. Inse înteu moșia Contșeii, căta moșie au fostu bună câmpoasă s'au făcutu trei părți, viind la fieși-care parte despre Ilfov stinjiní 200 (doué-sute) și peste mijlocu stj. 200 (doué-sute) și despre Dâmbovița stj. 200 (doué-sute), și partea cea de sus despre moșia sîntei Mitropolii din Tîrgoviște o au luat'o fratele nostru Pană, și partea cea din mijloc au luat'o fratele nostru Costandin și partea din jos au luat'o fratele nostru Gligore; și éráși căta moșie au fostu totu acolo mai cringósă s'au făcutu iar trei părți, viindu la o parte căte stj. 100 (una-sută) și partea cea mai din sus au luat'o fratele nostru Pană, și partea cea din mijloc au luat'o fratele nostru Costandin, și partea cea din jos au luat'o fratele nostru Gligorie; așisderea și mai jos căta moșie au fostu pădurósă iar s'au împărțitu de s'au făcutu trei părți, și partea din sus au luat'o fratele nostru Gligorie cu stj. 200 (doué-sute) fiind cu pădure mai rară și cu livedi 'i s'au datú mai puțin, și partea cea din mijlocu au luat'o fratele nostru Pană cu stj. 250 (doué-sute-cinci-deci) și partea cea mai de josú au luat'o fratele nostru Costandin cu stj. 250 (doué-sute-cinci-deci) fiind despre casele D-séle; așisderea am împărțitu și moșia Stăneșeii din câmpulu Stăneșeilor; căta moșie au fostu de baștină s'au făcutu trei părți, măsurendu-se din crucea cea de la drum de la casele fratelui nostru Costandin până unde au fostu hotaru, și partea cea mai din sus au luat'o fratele nostru Costandin fiind pe lângă casele D-séle, inse fiind și acea parte mai îngustă despre pădure, 'i s'au datú mai multu, și-s'au cădú la partea D-séle despre Ilfov stj. _____¹⁾ și prin mijloc stj. _____¹⁾ și despre Dâmbovița stj. _____¹⁾; și partea cea din mijlocu au luat'o fratele nostru Gligore despre Ilfov stj. _____¹⁾ și prin mijloc stj. _____¹⁾ și despre Dâmbovița stj. _____¹⁾ afară din ce au mai dăruitú fratelui nostru Costandin, și partea cea din jos au luat'o fratele nostru Pană, unde 'i sunt casele și 'i-au venitú despre Ilfov stj. _____¹⁾ și la mijloc stj. _____¹⁾ și despre Dâmbovița stj. _____¹⁾; și am măsuratu și temeiu pădurii, și pe unde ni s'au venitú partea ne am pusú fieși-carele semne; așisderea și pentru trei sute stinjení de moșie iar la Stăneșei, ce au rémasú de la sora nóstră Sanda ce au muritu, nerémăindu-'i copii, care moșie 'i se dedese zestre pe din jos de moșiile nostre, iar s'au împărțitu și s'au făcutu trei părți, de frate căte stj. una-sută, și partea fratelui nostru Gligorie stj. 100 (una-sută), ni s'au datú nouă la cești-l'alți frați doi, de 'i-am datú și noi

¹⁾ Spațiu albú în original.

părțile noastre din via de la Negovanî ce este de casă de la părinți, să ție singur via și noi să ținemău acea sută de stinjenî dupre cum ne-am învoitū între noi. Și iarăși pentru două-sute stinjenî de moșie totū acolo la Stănești mai pe din jos, ce au fostū cumpărată de fratele nostru Pană de la sora noastră Preda ce au avutū de zestre acolo, și alți cinci-deci stinjenî de moșie ce au fostū cumpăratū iar frate nostru Pană de la Anghelache Șălaru, ne-amū învoitū între noi de 'i-am întorsu eū Costandin baniî pe jumătate, fiind despre fratele nostru Grigorie îngăduială, și s'au făcutū acea moșie totă cu a surorii noastre Sandii, cu a surorii noastre Predii și cu a lui Anghelache Șălarii totū o apă, împărțindu-o în două, și partea cea din jos au luat'o fratele nostru Costandin, care parte fiind mai scurtă 'i s'au mai datū din partea frăține nostru Pană stj. _____¹⁾, și s'au făcutū acea parte a fratelui nostru Costandin stj. _____¹⁾; iar partea cea mai din sus au luat'o fratele nostru Pană, fiind pe lângă moșia D-sele, și-'i s'au venitū stj. _____¹⁾. Am împărțitū și moșia de la Calugăreni câtū au fostū câmpū, și ni s'au venitū de frate stj. _____¹⁾; iar moșia Cornățelului este neîmpărțită și să o ținemū de obște precum amū ținut'o până acum; și după ce ne-am împărțitū moșiile acestea amū pusū semne, că de acum înainte să-și ție fieșicarele partea lui de moșie pe unde-'i sunt semnele; să nu mai fie între noi pricinî și gâlcéva, spărgendū și cărțile cele ce au făcutū acei șase boeri ce ne hotărise, nefăcendū dreptate. Iar care frate dintre noi nu s'ar ținea de acestū aședēmēt și voință ce amū făcutū să fie sub mare blestemū și afurisitū și anatema și neertatū de Domnul Hristos, și într'acéstă lume și într'acea viitōre, și să fie sub mare pedépsă și pradă de către judecătorii și stăpinitorii țerii noastre, căci că noi dintru a noastră voință ne-am aședatū și ne-amū tocmitū, și pe acéstă aședare să ținemū și noi și copii noștri, câtū ne va da Dumnezeu viață într'acéstă lume, și fieșicarele să facă cu partea lui ce va vrea, și să lipsescă tōte gâlcéuurile și neunirile între noi, și unul pe altulū să nu se păgubescă nici să scornescă alte pricinî de gâlcéva, că acela va fi sub blestemulū ce să ție mai sus; și am întaritū mai jos cu iscaliturile noastre.

Anul ²⁾ 7226 Noemvrie 13.

Eū Costandin logof. Conțescu. — Eū Pană Conțescu slugertū. — Eū Grigorie logof. Conțescu. — Dumitrașcu Racoviță fost mare ²⁾ Vornic martor. — Părvu Cantacozino fost mare ²⁾ Dvornic martor. — Nicolae Dudescu mare ²⁾ logof. martor. — Mihai Cantacozino mare ²⁾ Vistier martor. — Badea Știrbei fost mare ²⁾ Vistier martor. — Pană Filipescu mare ²⁾ Clucer martor.

Acéstă copie de carte scoțându-o eū întocmai din cuvētū în cuvētū după cea adevērată am iscalitū. — Pană Conțescu.

Protocolit ²⁾ Șeful Secțiî G. Poenaru fost mare ²⁾ Paharnic. Protocolit ²⁾ Scarlat Dragodan.

¹⁾ Spațiū albū. — ²⁾ Cuvinte slavone în original.

5.

Scrisoarea mea la mâna D-lui gineri-meu Costandin Mavrodin Capt. precum să se știe că dând eu de zestre 200¹⁾ (două-sute) de stj. de moșie în câmpul de sus al Conțeșcilor D-sale și având eu moșie și la Cornățel dinpreună cu frații mei, au poftit D-lui pentru acei 200¹⁾ de stinjeni de moșie ce serie mai sus să-i dau schimb din moșia mea de la Cornățel alți două sute de stinjeni de moșie în locul acei moșii, și cu totă voia mea am schimbat și i-am dat, și afara dintr'acesta, încă i-am mai vândut D-lui totu la Cornățel din partea mea stinjeni 100¹⁾ (una-sută), stj. pe bani 66¹⁾ care facu taleri 50¹⁾ vechi, și am luat acești bani toți deplin. Dreptu aceia am datu acestu adevăratu zapisul meu la mâna D-lui ca să stăpînescă cu pace D-lui și coconii D-lui căți Dumnezeu îi va dăru, și am iscalit mai jos ca să se creadă. 7224 Iulie 12¹⁾. **Pană Conțescu** Căpitan. — **G. P. Conțescu** fiul¹⁾ lui **Pană Conțescu**.

Protocolit¹⁾ Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnicul

Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

6.

Aducă eu Dumitrana jupâneasa D-lui Grigorie logof. Conțescu dinpreună cu copii, dat'am scrisoarea mea la mâna D-ei mami Aneuți cumnata-mea, care o au ținut D-lui tata Costandin Vor. Conțescul și¹⁾ la mâna D-lui tati lui Pană cumnata-meu Conțescul, ca să fie de bună credință, pe cum să se știe că le-am pus D-lor zalogu moșia Conțești, care este în câmpu Stănescilor, dreptu talere 121¹⁾. Deci să aibă D-lor a o ținea frățesce până când vom putea să le dăm bani; iar pentru ostenela banilor să aibă D-lor a lua ori-ce felu de dijmă ar fi pe moșie ori de la ce omu, iarăși frățesce și am luat acești bani, ce serie mai sus, toți deplin în mâna mea de la amândoi, însă de la mama Aneuța taler 60 1/2¹⁾ noi și¹⁾ de la tata Pană talere 60 1/2¹⁾; și pentru m'adeverată credință m'am iscalit și m'am pus pecetea mai jos ca să se creadă.

Mai 4. Anul 7246¹⁾.

Eu Dumitrana jupâneasa D-lui Grigorie

logofetu Conțescu, împreună cu copii mei.

Protocolit¹⁾ Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnicul.

Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

¹⁾ Cifre bisericești și cuvinte slavone în original.

Eu Ilie Conțescu, scrisórea mea la mâna D-séle frăține-meu Barbu Conțescu, precum să se șcie că rămăindu-ne nișce vii de la părinți în dealul Cepturilor și altele în dealul Negovanilor; decî invoidu-ne noi amândoi 'i-am datú pogóne 4 ¹⁾ (patru) de vie de la Ceptura, énsé de la vale cu casa despre vie și D-lui 'mî-au datú pogoane 4 ¹⁾ (patru) din dealul Negovanilor _____ ²⁾ cu pometulú ce se află. Decî pentru aceasta am datú scrisóre unul la mâna altuia ca să fim încredințați pentru că noi de voia nóstră ne-am invoidu și am iscalitu. 1752 ¹⁾ Octomvrie 23 ¹⁾

Eu Ilie Conțescu.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secției G. Poenaru fost mare ¹⁾ Paharnicu.

Protocolit ¹⁾ Scarlat Dragodan.

Cu mila lui Dumnezeu și ajutorulú maichii Precești; fóie de destre ce am datú fiicii nóstre Ilincăi, cum arată în jos. 1763 ¹⁾ Iulie 5 ¹⁾.

Eu óta partea nóstră de moșie din curmătură Județu ¹⁾ Doljiul, câtă se va alege la hotarnicie, atunci se se pue suma.

5 ¹⁾ rázóre de vie din via nóstră cea mare de la valea cu Cornul, énsé 2 ¹⁾ (doa) rezóre după vale și 3 ¹⁾ (trei) după dealú.

3 ¹⁾ suflete de țigani, anume Șerban cu țigancă lui, Stoica și cu unú copilú al lor ce'lú au.

1 ¹⁾ rochie de Atlasú.

1 ¹⁾ rochie de ghermesitú.

1 ¹⁾ tevelichie de ghermesitú cacom.

1 ¹⁾ gheordie de belacósă cu ilam-cacom.

1 ¹⁾ pereche paftale de argint, dramuri 66 ¹⁾.

1 ¹⁾ pereche cercei de aur cu mărgăritari.

- 1 ¹⁾ pereche cercei de argintă poleiți.
- 1 ¹⁾ un ghiordan la gâtă de argintă poleiți și cu pietre.
- 12 ¹⁾ șire de urmuză de celă bună.
- 1 ¹⁾ cërșafă cusută cu flori.
- 1 ¹⁾ cërșafă de rețele.
- 3 ¹⁾ ii cu fir.
- 3 ¹⁾ ii cu mătase.
- 1 ¹⁾ cămașă cu flori cu cămășile lor de ginere.
- 1 ¹⁾ cămașă de soeru cu cămăși.
- 1 ¹⁾ cămașă de nună, după orânduială.
- 2 ¹⁾ mărămî femeșci cu fir.
- 1 ¹⁾ peșchir de oglindă cu fir.
- 1 ¹⁾ masă de pânză de cele mari de pânză.
- 12 ¹⁾ șervete de masă cusute.
- 1 ¹⁾ rëndă de așternută dintei.
- 1 ¹⁾ rëndă de așternută de a doua ți, ensă :
- 1 ¹⁾ plapomă de caston.
- 1 ¹⁾ mindir, perne mari și mici după cum se cade.
- 2 ¹⁾ perne de pată pe lângă perete.
- 1 ¹⁾ scórță de cele bune de pată.
- 2 ¹⁾ mărămî cu fir de călțunareasă.
- 2 ¹⁾ basmale cu fir de călțunareasă.
- 1 ¹⁾ maramă de sócră.
- 1 ¹⁾ peșchir de cele bune de mâini.
- ibricul și lighénulă de spălată.
- 10 ¹⁾ tipsii de aramă.
- 10 ¹⁾ talere, ensă : 4 ¹⁾ de cositor și 6 ¹⁾ de aramă.
- 2 ¹⁾ suflute de țigani, o fată în casă și un copil pentru vite, neavendă să-î dămă vite.

De la noi puțin de la Dumneșeu multă dar și milă.

Costandin Potbăniceanu logofet.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secției G. Poenaru fost mare ¹⁾ Paharnicu.

Protocolit ¹⁾ Scarlat Dragodan.

¹⁾ Cifre bisericești și cuvinte slavone în original.

oie de cele ce lasă feciorilor mei, Barbului și lui Ilie, calugărindu-mă eu la sfânta Mănăstire Panteleimon, cum arată :

Decembrie 9. 7259 ¹⁾.

400 ¹⁾ (patru-sute) stânjeni moșie părintească în Conțești.

150 ¹⁾ (una-suta-cinci-deci) stj. idem ¹⁾ în Conțești de la soru-mea Sanda, cumpărat. de mine.

100 ¹⁾ stânjeni idem ¹⁾ în Conțești, de la soru-mea Preda, cumpărătoare de mine.

25 ¹⁾ stânjeni idem ¹⁾ în Conțești, de la Anghelache Șelariu, cumpărătoare de mine.

150 ¹⁾ stânjeni idem ¹⁾ în Conțești, de la frate-meu Grigorie, cumpărătoare de mine.

facu ¹⁾ stânjeni 825 ¹⁾ (opt-sute-două-deci și cinci).

306 ¹⁾ stânjeni moșie le lasă fraține-meu lui Grigorie, dupe cum arată foia boerilor hotarnici și zapisile fraține-meu Grigore, această moșie trebuie să se caute cu judecată să nu o dea iarăși în Conțești.

3 ¹⁾ rôte de mără în apa Dâmboviței în Conțești.

9 ¹⁾ suflete de țigani.

18 ^{1/2} ¹⁾ pogoane de vie de la Ceptura.

Iar în moșia Conțeștilor lasă și heleșten.

Acestea le-am lăsat feciorilor mei să le stăpînescă cu pace, iar altele ce au mai fost, le-am dat pentru sufletul meu și al părinților mei, și am întărit mai jos cu iscălitura.

Până Slugeru Conțeșcu.

Protocol ¹⁾ Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnic.

Protocol ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

Aică cu jupâneasa Zinea Conțeșca ce am fostă soție reposatului Barbu Conțeșcu, intru a doua căsătorie, dat'am adevărat și credinciosu zapisul meu împreună cu gineri-meu Danălahe Postelnicu și ¹⁾ cu fiia mea Ilinea ce o am făcută cu reposatulu Barbu Conțeșcu, la mână Paharnicului Ionita Conțeșcu fiul meu cel vitrigu, precum să știe că rămăindu-mi mie lipsă de zestre în casa reposatului soțului meu, și căsătorindu

¹⁾ Cifre bisericești și cuvinte slavone în original.

în urmă și pe fia mea, fără de nici un fel de zestre din casa părintească, am vedut că D-lui Paharniculul fiulul meu cel vitregu, nu'mi da nici lipsa zestrii mele nici mă ajută la căsătoria fiu-mii, arătându-mi scăpătaciunea ce are a casii, și vădendă că nici pe mine gineri-meu nu mă îngăduia de cele ce erea să-î mai dau din zestre; am pornit jalba la Maria Sa Voda, și fiind orînduiți la D-lor boeri judecatori de la¹⁾ Departamentul de optu, am și eșit la judecata, unde vădendă că judecata va să se prelungească și noi fiind amandouă părțile scăpatați și neavendă de cheltuială, și dîcendu-ne și boerii, care ne sunt rude, ca să ne împăcăm să nu mai umblăm prin judecăți, am vrut de a noastră bună voe amandouă părțile să ne împăcăm, și mergendă la D-lui Mihai Greceanulu fost al 3-lea¹⁾ Vistier de l-am rugat a fi împăciutor între noi; și D-lui după a noastră rugăciune au priimit ca să ne impăce și ne-au și împăcat, ca să ne dea Paharnicu Ionița, fiu lui¹⁾ Barbu Conțescu, talere 50¹⁾, adică unei-deci, care bani ni-au și dat și l-am priimit toți deplin în mâinile noastre. Deci de acum înainte au lipsit dintre noi toate pricinile și judecățile și nu avem a mai căuta altă nimică la D-lui, atătu eu jupăneșa Zinca lipsa zestrii mele, citu și eu Danalache Postelnicu, dinpreună cu soția mea Ilinca, să nu aibu a mai cere și a mai supăra pe D-lui de zestre. — Iar care dintre noi nu s'ar ținea de acestu aședement să aibă a se rușina și a nu avea dreptate la ori-ce judecată va trage pe D-lui, fiind că așa ne-am învoit noi de a noastră bună-voe, nesiliți de nimeni. Și pentru acēsta am dat adevăratu zapisul nostru la mână D-lui, întăritu fiind după rugăciunea noastră, atit de prea sfinția sa părintele Mitropolitu, citu și de D-lor boerii judecatori, cum și de alte obraze de cinste; și am iscalit și noi ca să creadă. — 1781¹⁾, Decemvrie 21¹⁾.

Eū Manolache Postelnicu, împreună cu soția mea **Ilinca**, făgăduesc²⁾.

Eū Zinca Conțesca, adeverez. — **Eū Dimitrie Matrăpa**, martor²⁾.

Ión Mavripa, martor. — **Mihai Grecenu**, fost al 3-lea¹⁾ Vistier, martor. — **Costandin**

Porfir, martor. — Și am scris eu **Ianache logofētu**, cu dîsa D-lor și mărturie.

De la Departamentu Judecătîi.

Jupăneșita Zinca Conțesca, avendă judecată înainte noastră cu fiu-seu cel vitregu, **Pah. Ionița Conțescu**, fiul și clironomul rep. **Barbul Conțescu**, pentru lipsa ei de zestre ce cerea de la numitul Ionița, s'au învoit între denși din buna voia lor, după cum coprinde acestu zapis în dosu, și n'au mai rămas pricina de găleavă sau judecată între ei. Drept aceea spre mai bună dovadă și noi l-am întărit cu iscaliturile. 1782, Ianuarie 19.

D. fost mare¹⁾ Clucer. **Giurgi Canela**³⁾.

Protocolit¹⁾ Șeful Secții **G Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnicu.

Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

¹⁾ Cifre bisericesci și cuvinte slavone în original. — ²⁾ Text grăcesc în original. — ³⁾ Semnătura grăcescă în original.

Copie după cea adevărată hotărnicia moșiei D-lui Vistier

Hagi Moscu, de la anul ¹⁾ 1787 Iunie 8, ce descopere hotarele despre sfóra noastră ce se trage de la soru-mea Maria ce au ținut pe Filip Produlescu și s'au scos la anul ¹⁾ 1826 Februarie, a merge drept printre aceste trei semne, iar nu ca șerpele.

in luminata porunca prea Înălțatului nostru Domn Ión Nicolae Petru Mavroghene V. V., fiind noi orânduți ca să mergem la moșia Conțeșcii Județu ¹⁾ Dâmbovița, care au cumpărat-o D-ei cucóna Maria Văcăreasca de la D-lui Mihai Grecénu fost ¹⁾ Vătaf de ¹⁾ paharnice, ca să o sforăm și să o alegem, atât de către cei-l'alți vecini, citu și de către fratele D-sele Matei Grecénul. După poruncă mergendú la fața locului împreună și cu orinduitul Vasile Portărelu, inter am mersu la hotarul moșii din sus, ce se hotărașce cu moșia sfintei Mănăstiri tuturor sfinților dinpreună cu vândetoru și cu alți ómeni bătrâni împrejiuren, anume Iarul Unchésu din ¹⁾ Săvești, om ca de ani 60, Matei Unchésu din ¹⁾ Bolovan, ca de ani 80, și ¹⁾ Petrașcu Unchésu din ¹⁾ Conțești, ca de ani 80, unde fiind și sfinția sa părintele Egumenul sfintei Mănăstiri chir Irimie față, și după mărturia și arătarea lor, odihnindu-se amandoué părțile, am îndreptatú hotarulú moșiei despre moșia sfintei Mănăstiri, fără pricină de la un capu până la altulú; apoi viindú și la hotarulú din jos, unde se hotărăscu boerii Greceni, cu Filip Produlescu, 'l-am chematú pe numitul Filip ca să vie cu ómeni care știu hotarulú ca să îndreptăm și despre densul, și după multe trimisuri au venitú, dar nu au vrutú să se supuie să mERGă ca să îndreptăm hotarul, nici ómeni nu au vrutú ca să dea, ei au încălecatú pe calú și s'au dusu la tréba lui; noi vădendú așa că elú nu voeșce a se hotări moșia, nu am pututú lăsa ca să rémaie tréba jos, ei am mersú și după mărturia lui Patrașcu Unchésu și ¹⁾ Barbului Vănătorulu din ¹⁾ Conțești, am îndreptatú hotarulú; ense la capulú moșiei despre apus, pe lângă drumul cel mare al Târgoviști in câmpú, unde au avutú hotarulú din vechime netăgaduitu in groapa unei cruci, și la mijloculú moșii despre Bobotin (apa Ilfovului) într'un carpen din jos de drumulú ce ese in poiana lui Mihai cioco, și la capulú moșii despre răsăritu la Colintina pe drumul vlašcenilor, drept un stejar mare ce este din sus de ograda Părcalabului Andrei Vlășceanu; și fiind moșia D-lui Mihai Grecénu cu a D-lui Matei Grecénu

1) Cuvinte s'avone in original.

de frați, am tras'o d'avalma, ănsă la capul moșiei despre apus, puind sfōra dintr'un stejar mare ce-'i ăice copaciul cu icōna, în care s'au găsitu și o piatră cu anul ¹⁾ 1703 care ăice într'insa chiar așa; că într'acelu copaciū este hotarulū moșiei Conțesci; am trasu din moșia Mănăstirii în jos, pe drumulū celū mare al Tărgoviști, până în hotarulū lui Filip în grōpa crucii, și au eșitu stj. 1284 (una-mie-douē-sute-opt-ăeci și patru); și la mijloculū moșii despre Bobotin din sus, din trei ulmī ce suntū înpotriva vājaitōrii, trăgandu-o în jos până în hotarulū lui Filip, într'unū carpen ce s'au văruiū din jos de drumulū ce ese în poiana lui Mihaī ciocoiū, au eșitu stj. 1327 (una-mie-trei-sute-douē-ăeci și șēpte); și la capulū moșiei despre răsăritū la Colintina, dintr'un stejar mare ce este în malulū Colintinii seci, trăgandū iarăși din moșia Mănăstirii, până iarăși în hotarulū lui Filip, ce s'au făcutu grōpă langă drumulū Vlășcenilorū, dreptū unū stejarū mare ce este din sus de ograda lui Andrei Vlășcēnu, și au eșitu stj. 635 (șēse-sute-trei-ăeci și cinci), și făcēndu-se masă peste totū, rămēnū bunī stj. 1082 (una-mie-opt-ăeci și doi), care vine de frate cāte stj. 541 (cinci-sute-patru-ăeci și unu); apoi s'au mai datū din partea vātafului Matei, D-lui Mihaī Grecēnul stj. 150 (una-sută-cinci-ăeci), după unū zapis ce se vēdu cu anul ¹⁾ 1780, Iunie 14, ce au făcutū schimb, dāndū Vātf. Mihaī frăține-seū Matei stj. una-sută în cāmpulū de sus, în care zapis se vēdură obraze mari și de cinste iscāliti, întăritū fiind și de prea sfinția sa părintele Mitropolitul, și să alese D-ei cocōnei Marii Văcărășchiī stj. 691 (șēse-sute-nouē-ăeci și unu) masă, după cum aratāmū din trāsurile, ănsă: la capul moșii despre apus la drumulū Tărgoviști stj. 884 (opt-sute-opt-ăeci și patru); la mijloculū moșii despre Bobotenī stj. 827 (opt-sute-douē-ăeci și șēpte), și la capul moșii despre răsăritū în Călugăreni la Colentina stj. 362 (trei-sute-șēse-ăeci și doi); alesu-s'au și partea D-lui Vātf. Matei Grecēnu stj. 391 (trei-sute-nouē-ăeci și unu) masă, după cum trāsurile arată; ănsă la capulū moșiei despre apus, pe langă drumulū cel mare al Tărgoviști din hotarul lui Filip Produlescu în sus din grōpa crucii, până în hotarul moșii D-ei cocōnei Marii Văcărășca, stj. 400 (patru sute), unde s'au făcutū o grōpă din susulū drumulū ce merge spre podul lui Mihaī ciocoiū, și la mijlocū 400 (patru-sute), despre Bobotin, din carpenu ce se hotărășce cu Filip, până iar în hotarulū moșii D-ei cocōniī Marii Văcărășca, unde și acolo s'au făcutū cruce într'o tulpină mare de stejar, 'i s'au datū stj. 500 (cinci-sute), și la capulū moșii despre răsăritū în Călugăreni la Colintina, iarăși din hotarulū lui Filip, din grōpa ce s'a făcutū langă drumulū Vlășcenilor, în dreptul unū stejar mare, în sus până iarăși în hotarul D-ei cocōniī Marii Văcărășca, unde s'au văruiū unū stejar langă drumulū Vlășcenilor, 'i s'au datū stj. 243 ¹⁾ (douē-sute-patru-ăeci și trei); și măcar că D-lui

1) Cuvinte slavone și cifre bisericești în original.

Matei Grecénul nu au vrut să şedă atât la tragere a totă moşia cât şi nici la alegerea părţii D-séle, ci numai cât au vădută că ne-am strinsu la faţa locului, şi vrëndu să începem a trage moşia D-lui, au încălecatu calul şi s'au dusu la Bucureşci, şi noi nepu-tându lăsa tréba jos, am luatú pe Pétraşcu Unchéşu, şi ¹⁾ pe Stan, şi ¹⁾ pe Ion scutelnici D-séle, şi mergëndú 'i-am alesú partea ce-'i s'au cădută cu semne la tóte trásurile, de la un cap până la altul, cum mai sus arată. Dar fiind că după analoghie 'i să cădea Vătf. Matei Grecénu, a-'i să da stânjení mai mulţi la capulú moşii despre apus, numai fiind că partea de moşie D-lui Matei Grecénu, este mai bună şi cu altú venitú de câtú partea de moşie a D-ei cocónii Marii Văcărăsca; pentru aceia am socotitú şi 'l-am mai scădută pe Matei la acestú capú de moşie, şi 'i-s'au implinitú suma stânjenilor la cele-l'alte doué trásuri; şi după alegerea ce am făcutú am datú acéstá carte de hotárnicie la mâna D-ei cocónii Marii Văcărăschi ca să-'i fie stăpinirea.

1787, Iulie 8.

Matei Fundaşteanu al 3-lea ¹⁾ Vistier.

Paná Pastia fost ¹⁾ Căpitan de ¹⁾ Lefegii.

Şi s'au trasú acéstá moşie cu stânjenu réposatului intru fericire, Costandin Voda Brâncovean.

Incredinţez că este copie după cea adevărată. **Răducanu Stolnic.**

Protocolit ¹⁾ Şeful Secţii **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnicú. Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

12.

Dupé luminată porunca Mării Séle prea înălţatului Domn Ion Alexandru Ipsilant V. V., fiind orinduiţi mers'am de am hotăritú moşia Conţeşti din ¹⁾ Judeţu ¹⁾ Dâmboviţa a D-lui Ioniţa Conţescu, de către partea Căpitanului Tudorache Greculú, care moşie le este de fraţi de la Slugeru Paná Conţescu, precum ne adevéram din fôia de împărţeală cu anul ¹⁾ 7259 ¹⁾ Decembrie 9 ¹⁾, în care arată că lasă feciorilor săi Barbului şi lui Ilie stj. 825 ¹⁾ (opt-sute-două-deci şi cinci), şi din Barbu să trage Ioniţa Conţescu, iar din Ilie să trage Tudorache Căpt. după Maria soţia sa, avëndu-o de zestre, cu care are copii clironomi; şi acéstá moşie stj. 550 ¹⁾ (cinci-sute-cinci-deci), îi este lungulú de către răsăritú din malulú apei Colintinií până în apa Dâmboviţii de către apusú, dar stj. 285 ¹⁾ (doué-sute-opt-deci şi cinci), totú din malulú Colintinií îi este lungulú, şi numai

¹⁾ Cuvinte slavone si cifre bisericesci în original.

până în capul moșii Bădești a sfintei Mănăstiri Nucetului; și acum la hotărnicie o am potrivit numindu-o și însemnându-o, osebită Siliștea cu căminurile caselor, făcându-i capul despre răsărit, de din sus din potrua pietrii hotarului moșii D-séle Filip Produlescu drept în curmeziș până în capul de din sus al moșii Mănăstirii Nucetului la o salcie ce ne-au adevărit-o Manea Siménu din ¹⁾ Botoeni și ¹⁾ Dumitru Grecu a fi hotar al moșii Mănăstirii, care mai 'nainte ei fusese multă vreme isprăvnicea acei moșii a Mănăstirii; și din jos de către apus, din matca veche a Dâmboviței, iar din hotarul moșii Produlescului în curmeziș, pe lângă Dâmbovița totu până în hotarul Bădești a Mănăstirii Nucetului, în potrua unui plop mare, ce au fostu dincolo de apă cădută, fiind hotar știut al Mănăstirii, adevărindu-ni-lă și Manea Siménu cu Dumitru Grecu, trimișii Mănăstirii, și osebitu am numit și am însemnatu moșia de câmpu ce este și cu pădurea, din capul de din sus al Siliștii în lungu până în apa Colintinii, vecinindu-se pe din sus iar cu moșia Produlescului, dar pe din jos cu moșia D-ei Păhărnicesei Joiți Tufencăi, și la sforatu ce am făcut a totă moșia numiților Ioniță Conțescu și ¹⁾ Tudorache Capitanu, s'au găsitu lipsă în Siliște și la câmp din suma stânjenilor acei foi cu anul ¹⁾ 7229 ¹⁾ a moșii lor după stăpinirea ce au avut de către vecini, precum se va înțelege de la arătarea împărțelilor ce le facem. Deci, dându de știre tuturor vecinilor de moșii din sus și din jos, am trasu moșia acésta cu stânjenul Mării Séle Șerban-Voda, cu mumbașir domnescu ¹⁾ Vasile Aprodu Ceașescu împărțindu-le-o după dreptate pe din două frățesce, precum arătam aici partea D-lui Ioniță Conțescu :

Stânjeni.

225 ¹⁾ Din matca veche a apii Dâmboviți, din hotaru D. Filip Produlescu în jos drept până într'o vâlcea de scursura apii Dâmboviți spre casa Conțescului, care fiind moșie mai proustă, pruntu înecătură de apă, s'au socotitu trei stânjeni drept doi, făcându-se buni stânjeni: 120 ¹⁾ (una-sută-două-deci).

60 ¹⁾ Dintr'acea vâlcea de scursură pe lângă casa Conțescului drept în jos prin grădina acea nouă a lui Tudorache Capitanulă, în semnul ce am făcutu movilă.

285 ¹⁾ (două-sute-opt-deci și cinci) facu la capul Siliștii de către Dâmbovița cu stj. șapte-deci și cinci, prisosul pentru prostia pruntului, și cu stj. trei-deci ce s'au dat mai multu la acestu capu ca să nu se scotă din căminul caselor séle, pentru care acești stânjeni 'i s'au datu capitanului Tudorache în locu alți stânjeni trei-deci la capul Siliștii, acelu de către răsăritu, totu din Siliște.

220 ^{1/2} ¹⁾ (două-sute-două-deci și jumătate), la capul Siliștii de către răsăritu din piatra

¹⁾ Cuvinte slavone și cifre bisericești în original.

Stânjenț. hotarului moșii D-séle Filip Produlescu, dreptă în jos până unde s'au implinită, făcându-i și acolo semn moviliță de către partea de moșie a căpitanului Tudorache, spre salcia acea din capulă moșii Mănăstirii Nucetului, dându-i-să lipsă aici stj. trei-đeci, pentru acei trei-đeci de lângă cămin de către capulă de la Dâmbovița, ce-'i-am dată mai multă pre anume Stramba din cămin.

346¹⁾ (trei-sute-patru-đeci și șese), la capulă moșii de câmpu totu dintr'acea piatră de hotar a Produlescului, prin capulă moșii, iar a Conțescului și a lui Tudorache Capitan de Siliște, dreptă în jos până unde s'au implinită, făcându-i și acolo semn moviliță de către partea de moșie a Capitanului Tudorache, totu spre salcia din capulă moșii Mănăstirii Nucetului, care salcie este inpotriva hotarului moșii D-ei Pahărnicesii Tufencii.

363¹⁾ (trei-sute-șese-đeci și trei), prin câmpulă semănăturilor din moșia numitului Produlescu din drumulă Urletului; dă dreptă colțu aninilor dreptă în jos până unde s'au implinită, făcându-i și acolo semn moviliță de către partea de moșie a căpitanului Tudorache asupra crucii de lângă cărciuma ce au fostu în hotarulu moșii D-ei Pahărnicesii Tufencii.

338^{1/2 1)} (trei-sute-trei-đeci și opt și jumătate), la mijloculă moșii din poiana lui Usturoi, din hotaru moșii Produlescului, trăgându peste apa Ilfovului în jos, dreptă până unde s'au implinită, făcându-se și acolo semn moviliță de către partea de moșie a Căpitanului Tudorache, asupra mărului ce este dincolo peste apa Ilfovului în malulă de din jos, precum se imprejoră matea despre hotarul moșii D-ei Pahărnicesii Tufencii, care mărū ni'l-au adevărită și ănsuși Tudorache cu Conțescu a fi hotaru moșii Tufencii, și inpotriva movilei ce am făcută acolo prin colibi hotar numitului Conțescu, de către partea căpitanului Tudorache, 'i-am mai pusă un semn de către apus lângă casa Nicăi dinainte, care este pe din josul zăgăzului heleșteului numitului Ioniță Conțescu, îndreptându precum le merge în lungū moșia, pentru ca să nu mai fie vre-o pricinuire între amândoi.

412^{1/2 1)} (patru-sute-doi-spre-đece și jumătate), la capulă despre răsărită din malulă Colentini, iar din hotarulă moșii D-séle Filip Produlescu în jos dreptă întrându prin pădure până unde s'au implinită, de către partea de moșie a Căpitanului Tudorache, făcându-i și acolo semn moviliță la rădăcina unui carpenț.

Trasu-li-s'au moșia de câmpu cu pădurea prin patru locuri, fiind moșie lungă precum se vede că le-am făcută trăsură și prin câmpul semănăturilor unde le sunt și liveđile

1) Cifre bisericescă în original.

de fână, pentru mai bună alegere și îndreptare. — Și să aiba D-lui Ioniță Conțescu a'și stăpini moșia acésta precum 'i-am hotărît-o și 'i-am ales-'o cu semne luându-și totu venitulă după obicei; acésta.

1796 ¹⁾ Decemvrie 31 ¹⁾).

Nicolae Kărpineșanu.

Pană Voinescu fost ¹⁾ Polcovnic.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secții **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnic.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

13.

Prea Înălțate Doamne!

upă jalba ce au datu Mării Tale Ioniță Conțescul arătând că părtașii fiind la moșia Conțescii dintr'acelu Județu Dâmbovița, cu Teodorache Capitanul cumnatu-seu, la care neingăduindu-se amândoi la venitulă și stăpinirea moșii, au cerut a li se deosebi partea fieșii-căruia spre a-'și urma stăpinirea fără de prigonire.—S'au orânduitu mumbașiră cu luminată porunca Înălțimii Tale, Vasilie Aprodu Ceașescu, ca să înfațișede pe amândouă părțile inaintea noastră, poruncindu-ni-se ca să cercetăm pricina și de va fi trebuință a se face vre-o alegere la fața locului, să orânduim boerinașii ce vor fi priimiți de amândouă părțile, ca să facă cuviincioasa alegere și așa să îndreptăm; sau neodihnindu-se de aici, cu carte de judecată și cu alegerea din fața locului, să-'i aducă mumbașirul la luminatul Divan. Urmându mumbașirul după poruncă, au înfațișat pe amândouă părțile inaintea noastră, cărora făcându-le cercetare, au cerut a li se orândui boerinașu alegător, și așa s'au orânduit cu Pitaculu nostru Nicolae Carpenișenu și ¹⁾ Polcovnicu Pană Voinescu, ceruți fiind de amândouă părțile; cari mergendu la fața locului și făcend alegere au și datu incrisu, după care neremăindu mulțumitu Teodorache Capitanulu, de iznăva au năduitu cu jalbă către Înălțimea Ta, arătându că cumnatu-seu Ioniță Conțescu mituind pe orânduții alegători s'au făcutu strămbătate la trăsurile părții lui. Prin a căruia jalbă poruncindu-ni-se ca să înfațișăm pe amândouă părțile inaintea noastră, să cercetăm alegerea din fața locului de este următoare dreptei orândueli, sau nu, și când prin cercetare vom cunoșce că s'au făcutu nedreptate, atunci să orânduim alți boerinași practicoși prin cererea și priimirea amăndurora părților, ca să facă îndreptarea cea cuviincioasă. După poruncă înfațișându pe amândouă părțile inaintea noastră, am cetitu cartea de alegere din fața locului

¹⁾ Cifre bisericești și cuvinte slavone în original.

la care cu totul pricinuind^u Teodorache Capitanul că nu s'au urmat^u trăsurile moșii după orânduială, li s'au dⁱs^u ca înt^ei să facă între d^enșⁱ invoice în ce chip^u să se tragă moșia și apoi să c^eră deosebiți aleg^etori; și după invoicea ce între d^enșⁱ au făcut^u au și dat^u zapise unul către altul^u, coprin^det^ore în ce chip^u să tragă și cum să se împar^tă moșia, care zapise fiind priimite de am^endou^e părțile s'au adeverit^u și de noi. După ac^esta au cerut aleg^etor^u pe Nicolae logf. ce au fost^u v^ataf la plaiul^u Dâmbovițⁱ, carele or^anduindu-se cu Pitacul^u nostru, au mers^u la fața locului, unde urm^end^u după coprin^derea zapisului lor de invoice, au făcut^u alegere, deosebind partea fieșⁱ-c^ăruia cu suma st^anjenilor și cu semne precum să va vedea de Înălț^eimea Ta cartea lui de alegere, cu care de izn^ovă înfațⁱșându-se am^endou^e părțile, 'i-am înt^erebat^u de s'au mulțumit^u după ac^esta împ^arț^eala ce li s'au făcut^u, și r^es^punseră că sunt mulțumitⁱ, afară numai, dⁱce Ioniță Conțescu, că la dou^e trăsuri ar fi av^end^u bănuială, cum și un codru de loc^u în capul moșii că nu s'ar fi împ^arțit^u pe din dou^e; înpotriva c^ăruia chear numitul^u aleg^etor de fața fiind pentru acele dou^e trăsuri la care dⁱce Ioniță Conțesc^u că are bănuială, ne ar^ătă o adeverință a lui în care dⁱce că bolnav^u fiind în dⁱua aceia, ișⁱ or^andueșce vechil^u pe un Marin a fi de fața la m^asur^at^ore. Deci, de vreme ce numai la trăsurile ce s'au urmat^u în vechiletul^u aceuia dⁱce că are bănuială, nu are cuv^ent^u, în vreme ce cu adeverință sa 'l-au or^anduit^u; iar pentru locul ce dⁱce că nu s'ar fi împ^arțit^u, ar^ătă că întocmai după coprin^derea zapisului ce au unul către altul^u s'au urmat^u, precum nici^u ^ensușⁱ nu tăg^adui; și la ac^esta dar neput^and^u strica legătura zapisului, r^emase fără cuv^ent^u. L^angă ac^esta Filip Produlescu, tot dintr'acel^u Județ^u, au jeluit^u M^ari^u Tale, ar^ăt^and^u că av^end^u și el^u parte de moșie în Conțescⁱ, fiind tot^u un^u neam cu numitⁱ, la ac^esta alegere 'i s'au luat^u și partea lui din hotarul^u ce să dⁱce câmpii St^aneșcilor și¹) C^ălug^areni, unde au avut^u st^apinire de ș^epte-d^eci de anⁱ. Prin a c^ăruia jalbă ni se porunc^eșce ca să cercet^am pricina at^at^u înaintea n^ostră prin judecată c^ăt^u și prin ved^ere, ca av^end jeluitorul^u dreptate să-și o afle a nu se n^ap^astui, sa^u ner^em^aind^u odihniți să-și ia mumbașir ce este or^anduit^u la pricina ac^esta să-i aducă la luminatul Divan. După poruncă înfațⁱșându-i înaintea n^ostră, am înt^erebat^u pe piriți ce au a r^es^punde, și dⁱseră că la capul^u moșii în C^ălug^areni s'au g^asit^u o piatră despre partea jeluitorului, din care s'au îndreptat^u hotarul moșilor; și cu t^ote că p^a acolo au fost^u st^apinind^u Filip Produlescu jeluitor^u, dar acum li s'au descoperit^u acea piatră de un Prodan din ¹) Buda, Județ^u ¹) Prahova, a fi hotar al lor, și cu aceia cun^oșce Filip Produlescu n^ap^astuire; la care înt^ereb^andu-se or^anduitulu aleg^etor că de are vre-o ș^eciință de pricina ac^esta, ca unul^u ce au fost în fața locului să

1) Cuvinte slavone în original.

ne arate; di-se că Filip Produlescu trecea cu stăpînirea peste acea piatră fiind îngropată în pămîntu și intra în moșia lui Ionița Conțesculu, cum și Ionița Conțesculu împingându-se trecea cu stăpînirea în partea lui Teodorache Capitanulu, și pentru aceia Teodorache cunoscîndu acea năpăstuire, au cerutu prin jalbă a-î se descoperi partea moșii lui; li s'au di-su că dacă niscare-va scrisori vechi din care să se pōtă adeveri acea piatră a fi hotar să-îmi arate, și ne arată Ionița Conțescu unu zăpis cu anul ¹⁾ 7226 Noemvrie 13, în care se vede iscălită Costandin Conțescu al 2-la ¹⁾ logofetū, și Pană Conțescu sluger și Grigorie logf. Conțescu moșii numiților, coprindețor că frați căteși trei fiind, 'și-au împărțitu moșia din voința lor deosebind partea fieși-căruia, au pus și semne, dar stînjeni nu se arată, ale cărora părți se stăpînește acum: a lui Costandin Conțescu de D-ei Paharnicēsa Joița Tufēna cumpărăto-re, și ¹⁾ a lui Pană Slugeru de Ionița Conțescu și ¹⁾ Teodorache Capitanulu, și a lui Grigorie logf. de Filip Produlescu; am di-su ca să orānduim totu pre numitulū alegētorū a merge la fața locului, ca să facă numai o măsurătoare de părțile acestor trei frați, fără de a pune semne, ca să vedem de are stăpînire catu unulu și altulu, și atunci putea să se cunōscă celū nēpastuitū și nu priimirā, cerēndu ca să vie căteși trele părțile a se judeca la luminatu Divan înălțimiī Tale; și așa se deterā în mână Mumbașirulu ai aduce ca să se înfațișeze, unde rēmāne a li se face cea desavārșita hotarire de către prea înaltă înțelepciunea Mării Tale.

1797 Martie 15.

Grigore Chrisoscoleu Clucer ²⁾.

Alecă Cocorāscu Paharnic.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secțiī G. Poenaru fost mare ¹⁾ Paharnicū.Protocolit ¹⁾ Scarlat Dragodan.

14.

Prea Înălțate Doamne!

Valuescū Mării Tale pentru D-ei Sărdăreasa Tufeanca, că fiind D-ei totu unu neam cu noi și avēndu moșie alături-a cu noi, care acēstā moșie este totu de la nișce moși, și nefiindū hotārniceie între noi din vechime, și mai vartosu fiind pārințiī mei scāpațați cătu și eū, D-ei au urmatu cu apucături în toți ani a ne calca moșia căte puțintelū, până cānd acum viind vremea a ne împārți la moșie cu unu Tudorache Eneșārliū ce mā aflū pārtașu cu ellū, și trāgēndu-se moșia în douē rēnduri, vedū că din moșia nōstrā ne lipsesce

1) Cuvinte slavone în origina'. — 2) Semnătura cu litere grecești în original.

stj. 150 (una-sută-cinci-deci), după sinetulă ce-lă avem, și D-ei cătă stăpînește nu șeiu, că vëdă că tace, făr de cătă acum de sunt ani doi aū trimisă pe unū fiu al D-ei Iordache Post. și 'și-aū făcutū singur semne de hotară atātă la câmpū cătă și la pădure, și după aceea însemnare a D-lui stăpînește în silnicie. Ci ne rugăm ca să eșim la judecată cu D-lor să aducă sineturi să vedem căți stinjenii are, și descoperind stinjenii, avēnd sineturi vrednice, să se tragă și moșia D-ei; și cătă pagubă de stinjeni se va găsi la tōtă moșia, adică și la moșia nōstră și la D-ei, să se scađă după analoghie, fiind acēstă moșie totū de nișce frați, ēnsē trăgāndu-se moșiile pe unde sunt mai late, iar prin gustime, și așa va cunōsce toți lipsa stinjenilor; mai vārtosū că despre D-ei nu sunt nici pietre nici semne, numai o gālcēvā în toți ani, mai vārtosū că eu mai 'nainte stăpīneam mai spre D-ei, iar acum de vre-o căți-va ani aduce pe unū unchēsū Stoian omulū D-lor, care nu a ședutū acel unchēsū pe aici din vechime, și fiind om făr de frica lui Dumneđeū să indrāsnește a face după voia stăpinilor sei și a ne păgubi pe noi. Luminate Dōmne, ne rugăm ca făcēndu-se acum al treilea hotārnicie, să nu mai fie priimitū acelū unchēsū, fiind omulū D-ei, ei să aducă ómeni indeferenți ¹⁾ și trăgāndu-se și moșiile, să se descopere drepte liniile moșii și stānjenii care cătă stăpînește, ca să ne pricepemū și noi unde se închide acēstă pagubă de moșie a nōstră; că va fi păcat să rămānemū noi păgubași și D-ei să aibă moșie întreagă; că noi până acuși nu am șeiotū ce stăpinim, că în trecuții ani de multă scăpātaciune aū fostū și zapisulū cel de împārtēlă a fraților celor vechi, pusū zalog în māinile D-lor, pentru o sumă de bani, și cum aū vrutū așa aū făcutū, și vëdū și nișce martori streini și nemernici și mai vārtosū vëdū că ȕice moșul în zapis, că partea de moșie a D-ei fiind că este mai scurtă, 'i să mai dete, care se inchipuește că cea mai scurtă după cum se vede este mai lată despre câmp, iar în pădure ceea ce ȕice în zapis că-'i se mai dete este mai îngustă, vëdū că aū făcut-o de opotrivă. Ci fiind Dōmne că este luminată pecetea Mării Tale la Anaforaua ce ni s'aū orānduitū de Măria Ta, unul din D-lor boeri ispravnic de a ne descoperi liniile moșii, fiind toți vecinii față, să descopere și acēstă moșie a D-ei, după cercetarea scrisorilor tuturor, că va fi păcat Măria Ta, a rămānea păgubașū de atātă moșie, nișce sāraci ca noi, și ce va fi mila Mării Tale.

Robul Mării Tale

Ioniță Conȕescu din Județu ²⁾ Dāmbovița.

Dumneata mare ²⁾ logf. de țera de jos, să cerceteđi jalba acēsta. — 98. Iulie 10.

Mare ²⁾ Medelnicer.

1) Cuvēnt grecescū în original. — 2) Cuvinte slavone în original.

EU CONSTANDIN GEORGE HANGERI V.V. și DOMN ȚERII ROMĂNEȘCI¹⁾.

Cu cale fiind anafora D-lui mare¹⁾ logofăt, poruncim Domnia Mea, Iordache Tufene, judecătorule din Județu¹⁾ Teleorman, la sfârșitul lunii aceștia, să te afli la fața locului, ca, de față cu toate părțile, să se facă urmare și cercetare după porunca Domniei mele, ce este dată la Anafora D-lor marilor¹⁾ boeri. 98. Iulie 20.

Mare¹⁾ logofăt.

Prea Înălțate Doamne!

După luminata porunca înălțimii Tale, înfațișând pe jeluitorul Conțescu cu D-ei Sărdăreșă Tufeanca, răspuse Sărdăreșă că sunt acum trei ani, de când totă casa D-ei 'și-au împărțit-o pe fii săi, și această moșie ce este în prigonire cu jeluitoru, cădându în partea unuia din fii D-ei anume Iordache Tufeanu, carele se află judecător la Județu¹⁾ Teleorman, acela o și stăpânește de la împărțelă și până acum, după care dăce că este trebuință ca însuși acelui fiu al D-ei, ce este stăpîn moșiei, să mîergă la fața locului spre a se face alegerea, dreptății la prigonirea ce este cu jeluitorul. Deci să fie luminată poruncă Înălțimii Tale, să se dea în știre de acum numitului Iordache Tufenu, și voie de la Măria Ta, ca la sfârșitul aceștii următoare luni, să se afle negreșit acolo în fața locului, spre a se face cercetare și alegere cu urmare întocmai și asemenea după coprinderea anaforalei D-lor marelor¹⁾ boeri, care este cu luminata întărirea Mării Tale, spre a nu se da zăcenire trebiu. Iar pentru cele-lalte ce mai pricinuește jeluitorul într'aceste jelbi ale lui, cum pentru o lipsă de stinjenî ce vedu amelîtându și¹⁾ pentru sporul de stinjenî despre boerii Tufeni și altele, numai pentru acesta le pomenesc aici ca să nu se amîgescă orânduitul boer ispravnicu, cum ca dîr sunt prin vre-o hotărîre și cercetare știute aceste provlime dintr'aceste jelbi, căci vadu anafora în dosul lor, ei să știe că acestea toate face trebuință să se cerceteze în fața locului de D-lui, urmîndu coprinderii anaforalii ce este întărită de Măria Ta; iar hotărîrea cea deservîșit rămîne a se face de către înălțimea Ta.

1798. Iulie 17.

Mare¹⁾ Logofăt.

Trecut în Condică.

Protocolit¹⁾ Șeful Secției G. Poenaru fost mare¹⁾ Paharnicu.

Protocolit¹⁾ Scarlat Dragodan.

1) Cuvinte slavone în original.

Prea Înălțate Doamne!

Alăduiesc Mării Tale că după luminata hotărîrea Mării Tale, ce s'au datu la anafora D-lor marilor ¹⁾ boeri, pentru hotărnicia moșii mele, și ¹⁾ cu a lui Tudorache Enișerliu avîndu-o de frați, a ni se împlini stînjeni după sinetulu ce-lu avem de către vecini, avîndu înpresurare mare, și apoi în urmă să ni se împartă a noastră bună, mă aflu în judecată cu vecinulu moșii, spre a cunósce lipsa a nu rămănea păgubașu după coprinderea anaforalei; dar numitul Tudorache, silește a merge să facă hotărnicie după cele necoprindetóre în Anafora, cu interesu ca să tragă de la vecinulu din jos, și să intre într'un heleșteu al meu ce-lu am, și făr de a nu fi isbrănite liniile moșii vecinilor; mă rog Mării Tale, ca să fim orânduți la D-lui mare ¹⁾ logofetú de țera de jos, a vedea întei coprinderea anaforalei ce este întărită cu luminata pecetea Mării Tale, și după coprindere, vădendú ca întei să mă isbrănescu de judecată cu vecinulu din jos, a nu fi rebdator de lipsa stînjenilor, cum și chiar el să se isbrănescă de vecinulu din sus Filip Produlescu, și așa isbrănindu-mi judecata cu vecinulu, atătú eú câtú și elú, după cum ne-au îndatoratú judecata, și atunci supus sunt a urma cu hotărnicia, după luminată porunca Mării Tale, ca căți stînjeni voiú scóte de la vecinulu din jos, să-'i împartimú iarăși în două cu numitul Tudorache, ei eú ca unulú ce nu voescu paguba nici a lui nici a mea, ei chiar următor sunt după coprindere, să vėdă D-lui mare ¹⁾ logofatú și să avem sorocú; și ce va fi mila Mării Tale.

Robul Mării Tale

Ioniță Conțescu din Județu ¹⁾ Dâmbovița.

Porunca ²⁾ Domnii mele, la Anafora D-lor marilor ¹⁾ boeri, s'au făcutú cu mulțumirea amëndurora părților, după care are a se urma întocmai.

1798. Iulie 15.

Mare ²⁾ Medelnicer.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secțiú **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnicú.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

1) Cuvînt slavone în original. — 2) Cuvînt turcesc „buiurdișma” în original.

ană Slugeru Conțescu fiu lui ¹⁾ Mihai Conțescu, ajungând la vârsta bătrîneților și cunoscându-¹⁾mi slăbiciunea mea fiind neputincios, temendumă de mörte, și încă și mai dinainte făgăduindu-mă ca să iați cinul călugăresc, acum cu ajutorul lui Dumuedeu m'amî indemnăt cu totu sufletul meu de am mersu de m'am călugăritu la sfinta Mănăstire sf. Panteleimon, care este zidită din temelia de Maria Sa Domnul Nostru Ión Grigorie Ghica V.V., să ședă acolo la sfinta rugăciune, până imi voi da sfirșitu meu, după orânduiala lumii aceștia, care este de la puternicu Dumneđu rânduia; și din ăstnelile mele am datu la sfinta Mănăstire moșia Brăglezile din județu ¹⁾ Teleorman stj. 2869 ¹⁾ (două-mit-opt-sute-șese-deci și nouă), și moșia Lixindra, care este alaturea cu aceia, stj. 490 ¹⁾ (patru-sute-nouă-deci), și viile de la Negovani pogône 7 ¹⁾ (șapte) lucrate și țelină câtă este printre dăsele; care aceste moșii și vii le-am cumpărat eu totu cu bani, iar nu sunt de la părinți, să le stăpinescă Mănăstirea cu pace, că să aibă și eu o farămă de chivernisclă; și supărând eu pe Maria Sa Domnul nostru, s'añ milostivitu de 'mî-añ datu și bani talere 100 ¹⁾, fiind dator să mă plătescu. Așiderea am lăsatu și feciorilor mei Barbu și Ilie, moșia din câmpii Stăneștilor, câtă mi s'añ venitū partea de la părinți, și ce am cumpăratu și eu cu bani, după cum arată hotarēle și semnele moșiei pe unde am stăpinitu și eu, și casele și heleșteu și trei rōte de mōră in apa Dimboviții, care case și mori și heleșteu, sunt făcute de mine, și moșia de la Călugăreni fiindu nehotărită, când se va hotări ce li se va veni partea să-și ia fiind moșie părintescă 205 ¹⁾ (două-sute-cinci) stinjenî, de la Cornăteni, care 'mî-añ rămasū mie, afară din ce am datu zestre fetilor, să-î stăpinescă ei, și țiganiî anume Marin Țiganu cu un fecior al lui anume Nicula și Patrașcu Țiganu cu un fecior, și Giorca Țiganu, și Sora Țiganca cu fii-sa Maria Țiganca și cu o copilă a ei, și Maria Țiganca ce añ fost a lui Ilie Țiganu, și taleri 100 ¹⁾ ce am luat eu imprumut de amū îndatoritū pe fiul meu Ilie, și am făcut eu cum am pututu de 'i-am plătitu, el să aibă pace și să-î daū și zapisul; așiderea și jupănesii mele care o am luatū de-a treia, în lasū 30 ¹⁾ de Galbeni de aur ungureșci, ce 'i am datu când o am luat, și 'i-añ și cheltuitū la trebile ei, și o păreche de cercei de aur cu piciōrele de mărgăritar, și piciōrele din mijloc de balaș, și unū inelū cu matostatū, și două pogōne de vie la Targoviște lucrate, și 200 ¹⁾ (două-sute) stj. de moșie la Podul Rizi, fiind moșie aleasa, și pe Dragnea Țiganca cu fetile ei, și careta cu 4 ¹⁾ telegari, de se va ținea până la

¹⁾ Cuvinte slavone și cifre bisericesci în original.

mórtea mea, și i-am datú și o păreche de paftale de argint de sarmă poleite, afară din colanul care l-am cumpăratú cu taleri 16 ¹⁾, de care lucru eu acestea am avutú, și am datú și pentru sufletul meú, și cui ce s'aú cădutu am făcutú parte; și lasú feciorilor mei de la mine blagoslovenie, și puterniculú și marele și milostivul Dumneđeu, să le întărească casele, și după mórtea mea, să nu să ispitěscă nimini a da vr'un scandalu de pricină ei la toți să fie liniște și dragoste; că carele va strămuta acestea, să fie blestematú de Domnul Isus Hristos, și am scrisú cu mână mea, și am întăritú cu iscălitura.

Luna ¹⁾ Decembrie,...

Partenic Monach Conțescu.

Gberasim, Egumenu sfintei Ecaterini, martor. — **Dionisie**, Ieromonach Sinait, martor. — **Doroftei**, Ieromonah Sinait, martor. — **Popa Gavrilă**, martor. — **Popa Matei** din ¹⁾ Slobozia, martor. — **Popa Marin**, martor. — **Popa George**, martor. — **Popa Dumitru** de acolo ¹⁾, martor.

Din cinstită porunca D-lui mare ¹⁾ Vornicu Ion Florescu, Epitropu Spitalurilor Mănăstirii sfintului Panteleimon, am seos acéstă copie, întocmai după condica sfintului Panteleimon, și am adevăritú cu iscălitura mea.

1800. Fevruarie 12.

Dumitrașcu logofătu.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnicu.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

17.

rețuirea averii ²⁾ răposatului vărului nostru Filipu Produlescu, care s'aú făcutú cu bună învoire între noi, adică, între noi moștenitorii ²⁾ cu soția răposatului cum arată anume.

1800 Iunie 25.

Talere. Banl.

4900 — Moșia Bolovani ori ciți stinjenii va fi, afară ¹⁾ de venitul de iestimpú fiind vindutú de repozatu la un arěndașu.

4300 — Moșia Conțesci ori cați stinjenii vor fi cu venitul ei de estimp.

1500 — Via de la Negovani cu rodul ei,

500 — Via de la Tirgoviște cu rodul ei.

200 — Doue suflete de țigani anume Costandin și fiu-seu Ion, care sunt fugiți.

73 — Doi cai cu hamurile lor și cu o căruță.

1) Cifre bisericesti și cuvinte slavone. — 2) Cuvinte grecești în original.

Talere Bani

- 15 — 0 Vacă cu lapte.
 25 — 0 perechie de junci.
 30 — Două iepe cu mênzii lor de iestimp.
 11 60 0 vacă stérpă.
 5 — 0 junice.
 10 60 Trei rêmători cu trei grăsunî.
 15 — Cinci stupî.
 16 — Opt chile porumbă stricatu.
 18 — Șése chile porumbă rêmășiță de dișmă la Bolovani.
 15 — Cinci chile grâu stricatu.
 30 — Un cazan de rachiū cu țevi.
 11 — 0 căldărușă de vutcă.
 6 — Patru sahane cu capacele lor.
 3 — 0 căldare de rufe.
 4 — Două căldări mai mici.
 4 — Trei tingiri, ênse două cu capace și una fără capacu.
 3 — Șése talere de cositor.
 1 — 0 șea cu frâu prôstă.
 4 — 0 pereche fiare de plugu.
 — 60 Unū tirnăcopū.
 4 — Unū lanțu de carū.
 1 60 0 pereche fiarē de cal.
 5 30 Trei capre, un berbece și unū iedū.

 11711.30

BANII DUPE CELE VÎNDUTE, LUAȚI DE SOȚIA MORTULUI

*Talere Bani*11,711.30 *Talere Bani*

135 90	{	22 — Dupē o iapă cu cărlaniță.
		33 — Dupē duoi juncani boi.
		23 — Dupē două vaci sterpe.
		3 90 Dupē unū rêmătorū.
		30 — Dupē 6 chile porumbă.
		24 — Dupē 6 vedre rachiū.

 11,847 — 135 90

BANII NAHT STRĂNȘI DE SOȚIA MORTULUI

11,847 —

Talere Banî

103 — { 65 — de la Mihai cărciumarulă după vin.
 11 — de la Părvu cărciumarulă după vin.
27 — ce s'au găsită la reposatulă in sinu.
 103 —

BANII RĂMĂȘITĂ LA CĂRCIUMARI

Talere Banî

47 — { 30 — la Mihai cărciumarulă din Conțești.
 17 — la Părvu cărciumarulă din Bolovani,
47 —

11,997 — Adică un-spre-dece mii nouă sute nouă-deci și șapte totă averea ¹⁾ reposatului.

CE SĂ SCAD DE DINTR'ACEȘTIA

*Talere Banî**Talere Banî*

941 60 { 467 60 Lipsa zestrilor precum deosebită foaie arată.
 313 — Cheltuiala îngropării mortului, cernelile soției mortului și altele cheltuiți prin mâna soției mortului.
 161 — Datoriile mortului cu zăpis și fără zăpis, însă: 156 la D-lui Șetraru Ivan cu zăpis din anul ²⁾ 98 Mart. 2 și dobânda zecea unu pe doi ani.
5 la Drăghiei Meraru fără zăpis.
161
 941 60

11,055 60 Adică un-spre-dece mii cinci-deci și cinci și jumătate rămâne de avere ¹⁾, care făcându-se trei părți, vine de parte câte taleri trei-mii-șese-sute-opt-deci și cinci și bani ³⁾ 20).

CUM SE ÎMPARTE

Talere Banî

3685 20 A treia parte ce se dă cumnății noastre Mariuța, soția reposatului cu iubire de ómeni din totă averea ¹⁾ mortului.

3685 20 partea sufletului iarăși a treia parte }
 3685 20 iarăși a treia parte a noastră } aceste două părți rămân la noi.

11,055. 60

¹⁾ Cuvânt grecesc — ²⁾ Cuvânt slavon în original. — ³⁾ Cifre bisericești în original.

*În ce chipă i să implineşce cumnatii noastre a treia parte şi lipsa zestră lor
şi în ce chipă ne răfuim¹⁾ printr'acéstă învoire ce facem acum.*

Talere Banî

3685 20 A treia parte.

467 60 Lipsa zestră, precum prin deosebită foaie se arată auume:

44 30 Ce trecu cheltuiţi de cumnata noastră mai multă peste priimiri la îngroparea
mortului, la cerneli şi la altele precum iarăşi cu deosebită foie ne au arătat.

4196. 110 Adică patru mi-una-sută-nouă-deci şi şese, banî 110¹⁾ totă suma ce 'i se
face să ia acum cu mijlocu înviorii ce amă făcută cu D-ei cumnata Mariuţa, pentru care
banî ne am învoitu de 'i-amă dată moşia Conţesci cu venitu ei în preţu ce se arată mai
sus, care fiind în preţu de talere patru-mi-trei-sute, mai face să ne întorcă D-ei alţi talere
una-sută-trei şi bani dece, pentru care banî neavând să-'i dea, ne dă o fată de ȕigan
anume Dina, fata Ilincii ȕigancei şi aşa rămănemă isbrăniţi, la acéstă pricină¹⁾ ce am avutu
cu D-ei cumnata noastră Mariuţa Conţesca, care au ȕinatu în căsătorie pe reposatulă vărulu
nostru Filip Produlescu pentru a le mōştenirii¹⁾ de averea¹⁾ reposatului, cunoscēndu-se
singură că nu'i rămăne vre-un cuvēntu vrednic a pretenderisi clironomia aceştii case, căci
nici copii n'au făcută cu reposatu, au căzută cu mare rugăciune către noi nefind alte
rudenii de aprōpe ca să facem o împăciuire, la care ne au indemnătu şi alte prea cin-
stite obraze. Deci şi noi atâtă pentru a rudenii unire, câtă mai vērtoşu pentru scăpătăciunea
D-ei cu iubire de ōmeni spre a putea să-'şi aibă hrana vieţii cu totă indestularea şi ca
să se precurmeze şi să lipsescă judecăţile dintre noi, am priimită de 'i-am dată a treia
parte din totă averea¹⁾ reposatului ca o milă. Dreptă aceia să stapēnescă D-ei şi nēmulu
D-ei acéstă moşie cu bună pace de către noi; iar vrēnd vre-o-dată să o vēndă la mână
streină, să nu fie volnică nici D-ei nici nēmulu D-ei, ei cu aceştai preţu iarăşi să ne
protimisim noi a o lua, fiind că precum ȕicem a treia parte 'i se dă nu cu vre unū cu-
vēntu alū dreptăţii ei ca o milă cu iubire de ōmeni, pentru scăpătăciunea D-ei. Într'aceştai
chip dar isbrănindu-ne 'i-am dată acéstă rafuire¹⁾, iar cei-l'altă avere¹⁾ totă după cum
se arată în preţuire să ne o dea D-ei împreună şi tōte scrisorile şi sineturile verî de ce
pricină se va afla la casa D-ei sau în sciinţa D-ei la altă locu vor fi:

lordache Slugeră. Grigorie fost mare²⁾ Medelnicer.

Din luminata poruncă Mării Sale Iōn Alexandru Costandin Muruz V. V. fiind orān-
duite amēndouē părţile la noi spre cercetare, şi după sfătuirea ce li s'au făcută ca să se

împăciuească, a lipsi de la mijlocu toate gălcevrile, in cea mai după urmă s'au împăciuită cu mijloculă ce mai sus se coprind precum însuși D-lor ne arătară, după care are a se și urma intocmai de acum înainte.

1800, Iulie 11.

Dositei al Ungrovlahii.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnic.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

18.

Județu¹⁾ Dâmbovița.

fiind că la hotărnicia ce din luminata porunca Măriei Sale lui Vodă s'au făcutu de noi moșiei Coățescii, despărțindu-se moșia Post. Pană de către moșia capit. Tudorache Enișarli, acum fiind vremea coasei fanului, ceru Post. Pană ca să-și cosască fanulă intocmai pe undă s'au trasu cu sfōra și prin semnele de gropi ce s'au făcut de către noi, despărțindă pe unulă de către altulă, a căruia cerere fiind cu cale, i se dete această voie, ca pe acolo prin semnele ce s'au făcut să-și cosască fanulă partea sa, iar mai multă să nu să întindă; această!

801, August 9.

Grigorie Hrisoscolev. ²⁾ George Cam... ²⁾

Protocolit ¹⁾ Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnic.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

19.

Prea Înălțate Doamne!

a pricina de judecată ce au avutu la luminatu Divan, înaintea Măriei Tale Teodorache Enișerli, ginerile lui ¹⁾ Ilie Conțescu, cu Pană Post. Conțescen, fiul lui ¹⁾ Ionița Conțescu, vechilă fiind din partea mume-sei Elinche, unde numitul și-au arătat totu

¹⁾ Cuvinte slavone și cifre bisericesc în original. — ²⁾ Semnătură greacă.

provlimele s'ele ce au avu'tă pentru împăr'țea Moșii lor Con'țesci ce se numesc din câmpii Stăneștilor, cer'end Pană Con'țescu, ca mai înt'ei să se facă hotăr'irea Mariei Tale asupra tuturor afacerilor¹⁾ ce sunt de pricină, adică pentru case, live'ci de pomii și²⁾ de fanu și pentru heleșteu, și apoi să orânduiască a se face despăr'țire moșii la fața locului; pentru care toate aceste afaceri¹⁾ și provlime ale lui Pană Con'țescu, s'au dată luminată hotăr'irea și întăr'irea Mariei Tale prin anafora sub luminata pecete, orânduindu-se și mumbașiru slusbașu¹⁾ al Mariei Tale Dumitrache al 2-lea²⁾ Cafegiu, ca să ia din București, atât pe Pană Con'țescu câtă câtă și pe Theodorache Enișerli, să-'i aducă aici la județu, de unde luând și pe unul din noi ispravnicii județului, pe toți să ne ducă la fața locului, poruncindu-ni-se de Maria Ta ca să facem urmare la toți întocmai și asemenea după coprin-derea hotăr'irii Mariei Tale ce s'au dată încă de la anul²⁾ 99 Iunie 20; iar pentru heleșteu să avem a face cercetare numai de la hotăr'irea Mariei Tale încăce, de ce cheltuiala au facu'tă Con'țescu la d'ensu și ce venitu au l'uat, care la ac'asta au rămasă odihnit și Tudorache, și să se puie la mijlocu venitu ce va prisosi peste cheltuială; unde orânduitu mumbașir viindă cu numiții și cu luminata poruncă la noi, urm'etoru fiind numai de câtă m'amă sculată eu Caminarul Gheorghe Hăgi Pascale ispravnicu și eu Clucer de²⁾ Arie Iancu Glavan judecatorul județului, prea plecatele Mariei Tale slugi, și merg'endu în fața locului, mai înt'ei am cititu din cuv'entu în cuv'entu luminata Mariei Tale hotăr'ire, cea de la anul²⁾ 99 Iunie 20, coprin'detore pentru toate pricinuirile și provlimile lor ce au facu'tu la Maria Ta; cu băgare de s'ema am înțelesu hotăr'irea fieși-caruia pontă, și ori-căta moșie se află bună, stăpinindu-se astă-đi de am'endou' păr'țile fără de nici o pricină de către vecini, să li o împăr'țim și să o deosebim prin dou' întocmai și de o potrivă și din bună și din rea, cu măsurat'ore de stinjenți după obicei, atât în latu câtă și în lungu; și de va cădea casa vre-unuia în partea celui-l'altă, să-'și o stăpinescă infundată după obiceiă pământului, d'andă păr'ții cei-l'alte pentru locu schimbă altă atăta locu, cumă și pentru live'đile de pomii și locuri de fanete să se întocmescă iarăși pe din dou', așiderea și heleșteu să-lu stăpinescă pre din dou', și împăr'țela și alegerea ce le vom face să le dăm cărți de isbrănire.

Deci mai înt'eu, față cu am'endou' păr'țile, am ocolitu totă moșia să vedem cum merge, cer'endu-le și ómeni să ne aducă ca să ne arate hotarale moșii lor, pe câtă se stăpenește astăđi bună de d'ensii, pentru ca să nu se facă călcare vecinilor răzași; și văđend că moșia lor nu este una ca să m'ergă totu de o potrivă, ci sunt dou' petice, una mai lungă spre Dâmbovița, unde le sunt caminurile și siliștea satului, și cei-l'altă mai seurtă

1) Cuvinte turcesc. — 2) Cuvinte slavone și cifre bisericesci în original.

despre Dâmbovița și puțin mai lungă spre Colentina, unde amîndouă dau cu capul spre răsăritu intru acésta apă a Colentinii, de care am deosebit siliștea satului, făcîndu-o cu osebite trăsuri, până într'o săleioră unde s'au potrivit amîndouă peticile despre apus, făcîndu-le capu osebitu la amîndouă moșiile potrivitindu-le; după care aducîndu pe un Ion unchêșu Manolescu și ¹⁾ Șerban unchêșu și Voicu Mocanu ómeni bătrâni, le-am cetitū mai înteu cartea de blestemū și le-am dîșu ca să mîrgă să ne arate vechea stăpinire a lui Filip Produlescu de către Pană Conțescu; și mergîndu ne-au arătatū unū iazū de móră vechiū uscatū, ce merge in dreptu pietrii lui Filip de la pârū, arătāndu-ne că acestū iazū s'au stăpinitū jumătate de Filip și jumătate de Ionița Conțescu, socrulū sêu și tatu lui Pană, unde in mijloculū acelui iazū am făcutū semn movilă, și de acolo despre miază-nópte am pus sfóra de către apusū despre Dâmbovița, mergîndū in curmeđișū dreptū la vale spre a amiază-đi, pe dinaintea caselor lui Pană și lui Tudorache, până in drumulū ce merge alături cu gardulū lui Radu Cărnaru și al altora, unde este hotarulū moșii mănăstirii Nucetului ce se numește Bădești, fiind și cu mulțumirea iconomului mănăstirii, aflāndu-se de față, și până acolo au eșitū stinjenī 455 jumătate ¹⁾ (patru-sute-cinci-đeci și cinci și jumătate), din care despărțindū pe Pană de către Tudorache, 'i s'a datū stj. 227 pl. 6, (douē-sute-douē-đeci și șapte, palme șese) unde s'au făcutū și semnu grópă, și fiind in partea lui Pană rinū stj. 50 (cinci-đeci) prost de totū, s'au făcutū 2 (doi) stj. unulū, luāndū din partea lui Tudorache stj. 25 (douē-đeci și cinci), unde le sunt casele, și s'au mai datū lui Pană, remāindū și lui Tudorache stj. 202 palme 6 (douē-sute-duoi palme șese) până in moșia Bădești a mănăstirii Nucetului; și fiind că și Tudorache đicea că are și elū asemenea prund, am mersū inșine de 'l-am vĕđutū și nu este prund ci pāmēntū bunū și poiana limpede, unde au fostū și bucate pe dēnsu, care acum 'lū-au lāsātū izlazū pentru pășiunea vitelor, neavēndū intr'altū locū să lase izlazu de vite, nu 'i-s'au datū ascultare; și cu tóte că nu se mulțumi, đicēndū că până nu se va face hotărire de Măria Ta la acésta elū nu priimesce, și așa nici noi nu am pusū semn acolo despărțitorū intre dēnșii, ci de noi așa se găsī cu cale ca unde vor veni acei stj. 25 (douē-đeci și cinci) să se puie semn, și să stăpīnescă Pană cāminulū casii lui in lungū până in Dâmbovița, măcar că și Pană pricinuia cerēndū ca și pentru cel-l'altū puțin prund ce mai are afāră din rinū, să-'i să dea iarăși locū din partea lui Tudorache, dar noi socotindū că culti-vāndū-se ²⁾ se vā face locū bunū de hrană, și așa nici lui nu-'i s'au datū ascultare. Puind sfóra și la mijloculū moșii din piatra de către Filip Produlescu despre a miază-nópte, am mersū la vale spre mézā-đi, până iarăși in moșia Bădești a mănăstirii Nucetului, și au

1) Cuvēntū slavonū. — 2) Cuvēntū grăcescū.

eșitu stj. 454 și palme una, (patru-sute-cinci-đeci și patru, și palme una), și 'i s'au datu lui Pană din piatră la vale stj. 227 și palmace 4, (două-sute-două-đeci și șapte, și palmace patru), unde s'au făcutu semnu grópă, și lui Tudorache s'au datu iarăși stj. 227 palmace 4 (două-sute-două-đeci și șapte, palmace patru) până în moșia Bădești, unde s'au pusu semnu; am pus sfóra de la unu mărăcine în drumulú celú vechiú, despărțitorú de către Filiuța și de către Conțesci, unde s'au făcutu capú moșii de la siliște, mergendu despre miază-nópte la vale spre améză-đi până într'o sálcióră, capú hotarului moșii Bădești a mănăstirii Nucetului, și au eșitu stj. 457, (patru-sute-cinci-đeci și șapte), din care s'au datu lui Pană 228 palme 4, (două-sute-două-đeci și optú, palme patru), unde s'au făcutu semn grópă; asemenea am datu și lui Tudorache stj. 228 palme 4, (două-sute-două-đeci și optú, palme patru), până în sálcióră; arátam și ocolulú siliștii în lungú din sálcióra despre a miază-đi spre apusú, mergendu alături pe lângă moșia Bădești, pe lângă gardulú lui Radu Cărnaru și al altora, până dá cu capulú în apa Dâmboviții, în dreptulú unei rădăcine de plopú ce este dincolo peste apă, apucendu în latú pe Dâmbovița în sus spre miază-nópte, până în iazulú celú vechiú de unde s'au pusú semnu și s'au trasú cu sfóra, și de acolo merge alături cu moșia lui Filip Produlescu, totú despre améză-nópte prin piatră și până în mărăcine, unde s'au făcutu grópă în drum făcendu-se capú siliștii, și cu aceste semne se incheie totú ocolú moșii siliști. Am mersú și la capulú moșii cei mai late care se începe iarăși din drumulú celú vechiú ce este în potriva pietri de către Produlescu, de unde s'au făcutu semnu grópă după arátarea mărturií lor, și puind sfóra iarăși despre miază-nópte, amú mersú la vale dreptú spre miază-đi până la unú puțú, ce este în drumulú celú vechiú de către capú moșii D-lui Iordache Tufénulú, până unde au arátatú unchéșu Stoian Falanu și ¹⁾ unchéșu Ion Manolescu, cá este vechia stăpinire a Tufénulú de către Conțesci, și au eșitu stj. 625 palme 4, (șese-sute-două-đeci și cinci, palme patru), din care s'au dat stj. 312, palme 6, (trei-sute-doi-spre-đece palme șese), lui Pană Conțescu, unde s'au făcutu semnu grópă, și stinjení 312, palme 6 (trei-sute-doi-spre-đece palme șese), s'au datu lui Tudorache, până în hotarulú Tufénulú unde s'au făcutu și semnu grópă, mulțumindu-se și D-lui Iordache Tufeanulú fiind față. Mergendu și la mijloculú moșii unde este heleșteu și din poiana lui Usturoi, după arátarea ce ne-au făcutú Stan bețivu fiul lui ¹⁾ Bailă care au priimitú și carte de blestemú, din semnulú ce s'au făcutú de către moșia lui Filipú, am pusú sfóra iarăși despre mézá-nópte, trăgendu la vale dreptú peste apa Ilfovulú pe lângă casa Vladii văduvii, prin satú peste heleșteu, am mersú până în poiana cu bușteni la unú părú pădurețú, ce este hotarú de către Tufénulú, după arátarea lui unchéșu Stoian

¹⁾ Cuvéntú slavonú.

și a lui George Siiménu, unde fiind față și D-lui Iordache Tufénu s'au mulțumit, și au eșit stj. 646 palme 7, (șese-sute-patru-deci și șese, palme șapte), din care s'au datu stj. 323 palme 3 palmace 4, (trei-sute-două-deci și trei, palme trei, palmace patru), lui Pană până în drum, unde s'au făcutu semnă grôpă mai din susu zăgazului heleșteului; s'au datu și lui Tudorache iarăși stj. 323 palme 3 palmace 4, (trei-sute-două-deci și trei, palme trei, palmace patru), până în moșia Tufénului în părulă celă curățat, unde acestu părău au rămasu hotarū bunū între Tufénu și între Tudorache; dar fiind că la acéstă trăsura pricinui Tudorache, dicéndu că în poiana lui Usturoi ar fi inpresurată moșia de către Filip Produlescu, pentru că i-au spusu unū Ion unchěșu Butueu din ¹⁾ heleșteu, cum că, trecéndu elū odată pe potecă prin poiană, ar fi spusu unū unchiu alū său, anume Nécșu Baciū, că acolo în crângū este o piatră hotar de către jupăněsa Arghira Conțěsca, ce au fost mumă lui Filip Produlescu, și desparțitorū de către Ioniță Conțěscu tatu lui Pană, și după a lui arătare au pusu Tudorache pe alți ómenī de au săpatu acolo, și ăise că ar fi găsitū fărămături de piatră; pentru care aducéndu de față și pe unū unchěșu Ion Butue, om ca de ani 70, și mai întěiu citindu-i cartea de blestemū, 'l-am întrebatū să ne arate adevěrulū, și ăise că sunt 51 ani trecuți de când unchi-sěu Nécșu Baciū 'i-au arătatū și lui așa, dar piatra cu ochiī n'au vėduť-o, nici carte de blestem n'au priimitū, de cātu ăice că în frica lui Dumneđeu arată, la care aduse Tudorache și pe ómenii cei ce au săpatu la piatră, și aceia arătară că au găsitū sfărămături de piatră de móră, dar de au fostū de hotar nu șciu, iar în frica lui Dumneđeu cum au vėduť arată și ei, unde acolo apucasemū de se pusese piatră, nefiind Dumitru Cupar să stea față, care piatră o au scos-o numitu Cupar, ce acnm ține întrū căsătorie pe soția lui Filip Produlescu (pentru care am fost inșiințatū Mării Tale că s'au scosu piatră de unde s'au fost pusū); și mėsărând cu stinjenū de la acea piatră și până în semnu ce s'au făcutū acum de unde s'au pusū sfóra, după arătarea lui Stan bețivu, au eșitū stj. 17, palme 2 (șapte-spre-dece, palme două), care acești stinjenī nu s'au pusū la împărțěla socoteli stinjenilor între Pană cu Tudorache, rămăindū de pricină până se vor judeca, și atunci rămăne ori cum se va hotări de Măria Ta, așa se va urma; iar piatra am pus-o totū în locu ce se pusese întěiu. Am mersū și la capulū moșii despre rėsăritū ce dă cu capu în Colentina în Calugăreni, unde față fiind Stanciu Lungu, omū ca de ani 70 și cu Gheorghe fiu lui ¹⁾ Petre și ¹⁾ Stoica frate-sěu ¹⁾ nepoții acestui Stanciū, cari ne-au arătatū că acolo în Calugăreni, după ce s'au spartū locu de s'au arătu bucate (fiind fostū mai înainte padure), dintr'o holdă de grău au luatū D-lui Ioniță Conțěscu, unde am pusū piatră hotarū desparțitorū între Filiuța și

¹⁾ Cuvinte slavone în original.

între Conțești despre amiază-nópte, și mergëndu cu sfóra dreptu la vale spre amézá-đi până în moșia Tufénului la unu stejaru pãrlitu, cu altu asemenea rëzematu de dënsulu, au eșitu stinjení 641 și palmace 4, (șése-sute-patru-đeci și unu palmace patru), din care s'au datu lui Pană Conțeșcu stj. 320 palme 4, palmace 2, (trei-sute-douë-đeci palme patru palmace 2), până în piatra ce s'au pusu peste unu lacu într'o poiană și în dreptu unui Tufan tânëru hotar între Pană și între Tudorache; s'au datu și lui Tudorache iarăși asemenea stj. 320 palme 4, palmace 2, (trei-sute-douë-đeci palme patru palmace douë), din acéstă piatra despartitóre între dënsu și până într'acelu stejar pãrlitu hotar de către Tufënu, unde s'au pusu iarăși piatră între stejar și între unu ulmü curățitu. Ci fiind că aici la acestu capu pricinuișce Pană đicându, cüm că partea de moșie a lui Tudorache este mai lungă de câtu a lui unde să coteșce Colentina, cerëndu ca acea lungime să o facă în douë, inpotrivă rëspunse și Tudorache, că și de-í vine partea sa cât-vași mai lungă, dară tótă partea sa acolo în Calugăreni este crângü și pădure nerodnică de unde đise că nu ia nimicü; și de și pricinuișce Pană că este mai lungă, voeșce să se împarță câmpulu Calugărenilor în douë și pădurea iarăși în douë, la care Pană nu priimi; și pentru ca să vedemü câtă este moșia lui Pană aici mai scurtă, am pusu sfóra din piatra ce s'au pusu de către Filip până în nișce mărăcini de unde se începe a se coti Colentina, și au eșitu stj. 120 (una-sută-douë-đeci) latul, și în lung stj. 240 (douë-sute patru-đeci) numai curatü²⁾ câmpu cu locuri de arături, si din tótă partea lui Pană aici la Calugăreni numai 80 stj. (opt-đeci) este cam pădure, iar cei-l'altă este câmpie; iar a lui Tudorache de și este cevași mai lungă dară este numai crângü și pădure, că și acea lungime a lui Tudorache măsurându-se în latu sunt 120 stj. (una-sută-douë-đeci), de câtu este mai scurtă cei-l'altă, care acéstă lungime trebuia să se împarță în douë, și să ia unul jumetate și altul jumetate, de parte câte stj. 60 (șése-đeci); am datu și ocolu aceștii moșii despre rësăritu din apa Colintini, unde dincolo este moșia boerilor Stănești, și merge în lungü spre apusü din Colentina până într'unu Tufan ce este în drum, care s'au vărutü, și de acolo prin pădure în stejaru celü pãrlitu și în ulmu unde s'au pusu piatră, și de acolo într'o rădăcină de mărü ce este în malulü Ilfovului și merge în părulü celü curățatu, și din părü în drumulü din potrivă leșii de mărăcini; si de acolo din susu puțului unde vine înjugată cu moșia boeriloru Tufeni până dă cu capulü în moșia Bădești a mănăstirii Nucetului, și de acolo despre amézá-đi apucă dreptu în curmezișu spre a mézá-nópte până dă în drumulü de către Filip, unde s'au făcută movila la capulü moșii, și de acolo merge dreptu spre rësăritu prin poiana lui Usturoi și de acolo în câmpulu Calugărenilor la piatră iarăși în apa Colintini unde se incheie totu ocolulu.

1) Cuvinte slavone. — 2) Cuvânt turecesc.

Ci la această împărțelă ce le am făcută între amândoi, părerea noastră este că nu sunt nedreptățiți ¹⁾ nici o parte nici alta; pentru căci după observare ¹⁾ ce am făcută vedem că cum este partea unuia de bună cu câmpu, livești de fân și ²⁾ de pomi, locuri de arături și pădure totu de o potrivă, asemenea este și a altuia; și când nici acum după împărțela ce le-am făcută osebindu-se moșia pre din două, potrivindu-o și din bună și din rea, și nu se potu învoi de a păzi numai o linie între dâșii, să socotescă prea înaltă înțelepciunea Mării Tale, când se făcea Deluițe, nici odată nu se putea precurma gâlcevurile și judecățile dintre dâșii; iar heleșteu il va stăpini prin două după luminată hotărîrea Mării Tale, și fiind că amândouă părțile n'au rămasu odihniți de aici pe această împărțela ce le-am făcută, îi luă orânduitul mumbașir să-'i aducă la luminatu Divan, unde cea desăvârșită hotărîre rămâne a li se face de către Măria Ta.

1801, August 10.

George Căminar ispravnic ¹⁾.

Enache Glavă fost mare ²⁾ Clucer de ²⁾ Arie, judecător.

Protocolit ²⁾ Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare ²⁾ Paharnicu.

Protocolit ²⁾ **Scarlat Dragodan.**

20.

in luminata poruncă înălțatului nostru Domn Alexandru Constandin Moruz V.V. fiind orânduită la moșia Conțesei asupra prigoniri și judecăți ce au avuță la Divan innaintea Măriei Sale, Tudorache Enișerli cu Pană Conțescu Post. dându'mi Măria Sa volnicie și putere desăvârșită asupra pricini aceștia ca pădîndu coprînderea luminatei hotărîri Mării Séle, să aibă a-i împărți intru toate și a-'i izbrăni precum voi cunosee dreptatea a nu să napăstui nici o parte nici alta, căreia isbrăniri să remaie fieși-care parte următoru. Am mers la numita moșie în fața locului, unde după ce mai întei prin vederea mea am făcută cercetare stări moșii în ființa ce se află, am adusu apoi pe amândouă părțile față inaintea mea și după multele mijlôcele ce am cercatú spre a-'i indupleca la vre-o invoie și isbrănire între dâșii, vădend că nu se potú inpăciui ei de sineși, 'i-am întocmitu insumi cu celú mai drept mijlocú ce am găsit cu cale într'aceștu chipú adică: pruntul ce se numia prostú care la măsuratórea ce au făcut'o boeri isprav-

* 1) Cuvânt grecesc. — 2) Cuvinte slavone în original.

nici în trecuta lună lui August, 'l-au fostu scosū de stj: 40¹⁾ (patru-đeci) și Tudorache
 il arata de stj: 50¹⁾ (cinci-đeci); iar acum trăgēndu-se aū eșitū stj: 75¹⁾ (șapte-đeci și
 cinci) să remiie în stăpinirea lui Pană totū: cum și altū pruntū ce đicea Pană că este
 iarășī prostū, vādēndu-se că altă prostime nu are de că este cu aninișū pe dēnsulū, care
 lucrāndu-se pōte a se da loculū pe rodū, să rămāie și acela iarășī în stăpinirea lui Pană
 totū din preună și cu o curătură ce este din dosulū grādinii lui, care curătură la ho-
 tārnicia ispravnicilor nu s'au fostu trasū; iar acum măsurandu-se aū eșitū lungulū stj:
 138¹⁾ (una-sutā trei-đeci și opt), și latā din gardulū grādinii lui Pană până în Dāmbovița,
 dar pentru prostimea acestor prunduri, ca să nu rămāie Pană năpāstuitū, 'i am datā din stă-
 pinirea cea veche a Produlescului (unde să găsi și o piatrā vechiā netāgāduitā despartītōre
 moșn Produlescului de către Conțești), să ție până din josul sālciī cēi mari din grādina lui
 Tudorache cu stinjenī trei mai la vale de sālciā unde s'au făcutū semnū mușoroī, ur-
 mēnd de acolea cu stăpinirea spre apusū pe lāngā pruni lui Tudorache până în apa Dām-
 boviți după semnele ce s'au făcutū, cum și din semnulū ce s'au đisū mai sus al sālciī spre
 rāsāritū în lungulū moșii, să ție totū Pană până în semnulū ce s'au făcutū de boeri is-
 pravnicī din josulū casi Manoiescului, care acestū maidan adică din semnulū sālciī până
 în semnulū de la¹⁾ Manolescu, fiind bātaturā a satului, să nu aibā voie Pană a-lū
 inchide fiind trebuinciosū pentru umbletele amāndorora părțilorū, ci pururea să rămie
 deschisū ca o bātaturā ce este a Siliști; asemenea și Tudorache Enișerli, lungimea părții
 lui de moșie ce trece mai mult fiind mai lungā de cātū a lui Pană, să-și o stăpānescā
 nebāntuitū întocmai după semnele ce s'au făcutū de boeri ispravnicī și după ființa moșii.
 Cum și pentru heleșteu măcar că numai o a patra parte dintr'insulū cade pe moșia lui
 Tudorache, iar trei părți sunt pe partea lui Pană, dar să aibā al stăpini Tudorache
 din preună cu Pană pe din douē frātesce, socotindu-se ca o ocină a amāndurora părților
 pururea, fār de a cere Pană lui Tudorache vre-unū schimbū pentru loculū de sub he-
 leșteu ce trece mai multū de la dēnsulū, împārțindū și venitu heleșteului pe din douē;
 dar și cheltuiala la dregerea acestui heleșteu să o facā iarășī împreună de o potrivā;
 adică cātū va da unul atāta și altulū, făcēndu-se acea cheltuiālā prin scirea amāndurora
 părților. Iar carele din tr'înși nu va vrea a pune cheltuiala la dregerea heleșteului, să
 nu aibā amestecū nici la venitū, și venitulū sū-lū ia numai celū ce va cheltui și va dregē
 heleșteu; iar pentru piatrā de la poiana lui Usturoi pe carea o scosese Dumitru ginerile
 lui¹⁾ Ionița Conțeșcu, și în urmă cu porunca Mării Sēle lui Vodā s'au rădicatū de s'au pusū
 iarășī în loculū ei unde se aflē și acum, fiind că din 17¹⁾ (șapte-spre-đece) stj. ce sunt

¹⁾ Cuvinte slavone și cifre bisericesci în original.

din piatră și până în semnul ce s'au făcutu mai la vale de boerii ispravniciei, $8\frac{1}{2}$ ¹⁾) (opt și jumătate), stinjenii s'au scăduți Pană din partea lui, iar $8\frac{1}{2}$ ¹⁾) (opt și jumătate) stj. 'i-au luat Pană din partea lui Tudorache, sub stăpînirea lui, precum așa să și cuvenea. Am hotărît că totu așa să fie stăpînirea lui Pană, până va aduce Tudorache marturi vrednici de credință, (fiind că acum dîse că are marturi, dar nu'i aduce înaintea mea), spre a dovedi prin carte de blestem că hotarul celu adevăratu desparțitoru al moșii Produlescii de către Conțeșei, este acea piatră, iar nu semnul ce s'au făcutu de către boerii ispravniciei, și atunci să se împingă Pană cu stăpînirea până în piatră și să slobodă acei stj. $8\frac{1}{2}$ ¹⁾), (opt și jumătate), 'i avea Tudorache.

Dreptu aceia într'acestași chipu găsind cu cale și cu dreptate de 'i-am întocmitu și 'i-am aședatu la tôte precum am dîsu. Am datu asemenea douë cărți, una la mîna lui Pana, și alta la mîna lui Tudorache, ca întocmai după cum se coprinde mai sus să le fie stăpînirea de acum înainte între dênșii, precum sunt îndatorați și de Măria Sa Vodă, ca după alegerea ce le voi face eu, să aibă a fi amêndoi următorii. Acesta.

1801 ¹⁾) Septembrie 30 ¹⁾).

Scarlat Cămpineanu mare ¹⁾) Vornic.

Protocolit ¹⁾) Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare ¹⁾) Paharnic.

Protocolit ¹⁾) **Scarlat Dragodan**.

21.

Prea Înălțate Doamne!

Caluescu Mărit Tale de casa D-lor boerilor Stănêșei din Județu ¹⁾) Dâmbovița, că la capul moșii noastre Calugărenii unde mai este ruptu unu petecu de moșie din trupulu acestii moșii Calugărenii de către D-lor, nesuferindu-ne a merge cu stăpînirea dreptu până în moșia Miulêșca, ci să asvârle D-lor peste douë hotare, adică să stricora și să suie pe la capulu moșiilor acestora Miulêșca și ¹⁾) Banu-Ghica, și să incolăcesce pe lângă moșia noastră Calugăreni, care curat se vede cum arată și harta, că după în vreme în silă s'au verât D-lor acolo, în vreme când il ținu acelu petecu de locu mai multa infundat, aflându-se coprinsu de moșia nêmului nostru Calugărenii despre apusu, și ¹⁾) despre amêză-nôpte, iar despre rêsăritu este moșia Miulêșca și ¹⁾) Banul Ghica, și nu sciu eu ce cuvêntu il ține, căci după stăpînire și rēposatulă tată-meu au luat dijma, avêndu

¹⁾ Cuvinte slavone și cifre bisericesti.

și marturi, iar după scrisori și sapise ce va avea de acel codru de locu nu știu, căci fiind și găsindu vadu de heleșteu acolo, fără paguba D-lor, fiind vërsarea apii și ¹⁾ zăgazul despre mine, iar despre codru de locu unde ȋicū că ar fi al D-lor, este mai înaltu dreptu și pădure după cum se va vedea, atât vadu, câtu și cum suntă asvarliți D-lor cu acel codru de locu din moșia D-lor, și nu mă îngădușee a lucra la heleșteu. Pentru care mă rogū Mării Tale să fie luminată porunca către D-lor boeri ispravnici, ca să vadă și să cerceteze, atât pentru codru de locu după scrisori ce va avea, câtu și pentru heleșteu, să am voie să lucređu, și când se vā dovedi acel locu că ar fi al D-lor, cui i-se cade a'l face și de ar avea aceiași dreptate D-lor, in vreme mai multu de câtu unū stinjenū de locu, nu apucā apa, și ¹⁾ zăgasul dintr'acel codru-locu ce ȋicū că ar fi alu D-lor și mai vërtosū pădure, iar nu liveđi sau semănături, și așa avēndu mai vrednice sineturi de câtu ale nōstre D-lor, și nevrēndū a-și adăoga casa cu dreptulū după stinjenii de locu, atunci eū nu mă impotrivescū Pravilii, ci il lasū alătura mai jos, unde ar ajunge apa la mine și ¹⁾ zăgazu, ci vrēndū să facā și doi și trei stinjeni, unūe mă rogū să amū dreptate la tōte, că va fi păcatu a nu sili Pravila pe unū omū ce se lăcomeșee a lua mai multu, și ce va fi mila Mării Tale.

Robul Mării Tale, **Pană Conțescu** Postelnicu.

Dumnea-ta mare ¹⁾ logofătū de țera de josū să cerceteđi jalba acēsta, și la cererea ce face să ne arāți inșcrisū.

Fost mare ¹⁾ Medelnicer.

807, Maiu 2.

Prea Înălțate Doamne!

Dupē luminată porunca înălțimii Tale ce mi se dā la acēstā jalbā a lui Panā Conțescu jeluitorulū urmēndū, am făcutū cercetare și mă încredințai ²⁾ că reclamația ³⁾ jeluitorulū este că pe moșia lui fiind o seursură de apă și locu de a se face heleșteu, au intratū in cheltuialā de a face zăgazu, și vecinulū de alătura adică casa Stānesculū nu-lū îngădușee, cu cuvēntū că ar fi căđēndū marginea heleșteulū pe moșia Stānesculū. Pentru aceia cere jeluitorul a nn fi opritū din lucru, și să se facā cercetare la fața loculū hotarelorū moșii, și de va cădea și pe moșia Stānesculū unū stinjenū doi, voesce a da analogon de venitulū heleșteulū când se va vinde peșcele, ceia ce se va cădea. A căruia cerere fiind cuviinciosā, găsescū cu cale să fie luminată porunca Înălțimii Tale către D-lor ispravnicii Județulū să cerceteze, și de va fi precum arată jeluitorulū, să le orânduēscā

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Cuvēntū grecescū. — ³⁾ Cuvēntū turcescū.

boerinașii la fața locului, ca să facă cercetare hotarului moșii lor, și fiind călcare a heleșteului pe moșia Stănescului să-î intoemască la venitu cum se arată mai sus, și să nu ne oprască din lucru. Iar fiind pricina într'altu chipu, și nu se va odihni vre-o parte cu alegerea din fața locului și cu cercetarea D-lor ispravniciloru, în scrisu să-î sorocescă la luminatu Divan Mării Tale, cum și de va face vre-o supărare la alte heleșteie vechi, să-o cerceteze și să insciințeze, căci heleșteu vechiu are protimisis (precădere).

1807, Maiu 7.

Mare ¹⁾ Logofătü.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secții **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnicü.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

22.

Prea cinstiți D-vóstră boeri Divaniți.

aluescu D-vóstră pentru casa D-lor boerilor Stănești, că după jalba ce am mai datü Mării Séle Alexandru Vodă Ipsilantu, pentru unü codru de locu și ¹⁾ unü vadü de heleșteu, din care jalbă fiind orânduitü la D-lui marele ¹⁾ logofătü, mi s'aü și făcutü acéstă alaturată Anafora a D-lui către Maria Sa, după cum se va vedea de D-vóstră, dinpreună cu jalba, unde întemplantü-se fugă Mării Séle din Bucuresci, aü rămasü acéstă Anafora neintărită, și mi se află lucru baltă, și mă rogü cinstitulü Divan, ca ori să mi se întărescă Anaforaua, sau să se cerceteze de D-lui marele ¹⁾ logofătü Isac Ralet, că ședü aici cu cheltuială grea, și ce va fi mila D-vóstră.

Al D-vóstră prea plecată slugă, **Pană Conțescu.**

N°. 48.

De la Divan.

cinstite Dumnea-ta frate mare ¹⁾ logofătü de țera de sus, să cercetezi jalba acéstă.

Răducanu Filitis.

808, Maiu 12.

Către cinstitulü Divan!

DE LA LOGOFETIA MARE.

Dupé porunca ²⁾ acesti jalbi a lui Pană Conțescu, urmându am făcutü cercetare, și vedü la mâna jeluitorului o Anafora a D-lui mare ¹⁾ Vistier Varlam, fiind fost mare ¹⁾ logofet

¹⁾ Cuvinte slavone în originalü. — ²⁾ Cuvântü turecescü.

din ¹⁾ anul ¹⁾ 807 Maiu 7, ce o face către Maria Sa Costandin Vodă Ipsilant, la alta jalbă a Conțeseului cu coprindere, că după cercetarea ce au făcută, s'au incredințat ²⁾ că reclamația ³⁾ jeluitorului este cum că pe moșia sa fiind o scursură de apă și locu de a se face heleșteu, au intrat în cheltuială a face zăgază, și vecinul de alături, adică casa Stănescului, nu-lă îngăduesce, cu cuvânt că ar fi cădându marginea heleșteului pe moșia Stănescului, și cerea jeluitorul a nu fi oprită din lucru, ci să se facă cercetare la fața locului hotarelor moșii, și de va cădea și pe moșia Stănescului un stinjenă doi, voesce a-î da analogon din venitul heleșteului când se va vinde pescele, ceia ce se va cădea, la a căruia cerere s'au găsit cu cale a se da poruncă către D-lor boerii ispravnici, să cerceteze cu boerinașii orânduiri la fața locului, și fiind calcare a heleșteului pe moșia Stănescului, să-î întocmescă la venit cum se arată mai sus, și să nu se oprască din lucru, cum și de va face supărare la altă heleșteu vechi, să o cerceteze fiind că heleșteu vechi are protimisis; iar neodihnindu-se vre-o parte cu alegerea din fața locului și cu cercetarea D-lor ispravnicilor, inscrișă să-î sorocescă la Divan. Acum jeluitorul ăice că din sciutele întâmplări neapucându a se întări acea Anafora, nu s'au făcută lucrare ²⁾, care Anafora fiind urmată după orânduială, găsescă cu cale să se dea porunca cinstiului Divan spre a se face urmare acum, și fiind că jeluitorul arată că acestă heleșteu este aprópe ce Târgoviște, ca două trei césuri, ceru ca să mērgă unul din D-lor ispravnici la fața locului, cu cuvânt că le vine indemână a face această cercetare, ci ori unul diu D-lor de vor putea vor merge, sau boerinașii vor orândui a face urmarea ce s'au ăisă mai sus, după care nerămăindă vre-o parte odihniți, să-î sorocescă la Divan cu alegerea ce vor face.

808, Maiu 13.

Isac Ralet, mare ⁵⁾ Logofăt.

N°. 50.

De la Divanu Principatului Valahiei.

După alăturata Anafora a D-lui fratelui mare ⁵⁾ logofăt, porunceșce Divanul, D-vóstră ispravnicilor ai Județului, să se facă urmare intoemai, și întrú tóte precum într'insa se coprinde.

808, Maiu 16.

Dionisie alú Ungrovlahiei. — Cost. Ghica Banul. — Cost. Vistieru. — Radu Golescu. — Grigorie Ghica. — Barbu Văcărescu. — Costandin Bălăcénu. Mare ¹⁾ Logofăt.

Protocolit ¹⁾ Șeful Secții G. Poenaru fost mare ¹⁾ Paharnic. Protocolit ¹⁾ Scarlat Dragodan

¹⁾ Cuvânt slavon. — ²⁾ Cuvânt grecesc. — ³⁾ Cuvânt turcesc.

23.

Adică eu care mai jos mă voi iscăli, dat-am bunu și credinciosu zapisulă meu la mână D-lui cocónii Mariuții Cupărăsa, precum să se scie că avându optu pogóne de vie de la réposatulă bărbatu-meu în dealulă Piteștilor în poporul Leurdenilor, care vie se răzorașce cum arată zapisile cele vechi, din sus cu moșia mănăstirii Câmpu Lungului, lungul care acum stăpinesce D-ei Clucereasa Safta Olănescă, și cu popa Ivașcu duhovnicu, și din jos cu via mănăstirii cășciorii, și via în lungu merge cum merg tóte viile până în moșia Leurdeanului, dar în póle cum merg tóte viile; și am datu de buna voia mea nesilitu de nimeni schimbă, și am dat-o pe o țigancă anume Chira, și talere 30, adică (trei-deci), să o stăpinescă D-lor cătu și coconii D-lor, ciți Dumneșeu îi va dăru, însă via este cu pământulă ei datu în otaștină pe la români, și din pricina rumânilor, am făcut-o schimbă cu D-ei, că suntă patru cincii ani de când nu se plătescu orânduiala otaștinii, numai pentru pometuri șade via zologită, și de lucratu nu voru să o lucreze ca să iau și eu otaștină, și de acum înainte cum va șci D-ei să facă cu dênșii, și pentru acésta m'am iscălitu și mai jos, și m'am pusă și degetulă în locu de pecete ca să se crédă.

1809, Maiu 1.

Eu **Ilinca Cărpenișanca** adeverez.

Și am scris eu **popa Manea** cu șa D-ei, și martor.

Protocolit¹⁾ Șeful Secții **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnicu.

Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**

24.

Către antéiulă slăvită Divan și Comitetu ală Principatului țerii Românesce.

PREA PLECATĂ JALBĂ.

Aluescu slăvitului Divan că din rea nenorocire atâtă a mea cât și a bărbatului meu, aflându-ne în mare trebuință între trecuți ani, amă alergatu în multe locuri cu rugăciuni și cu amanetu moșie, vie și altele de a ne ajuta ca să ne ușurămă atâtă

¹⁾ Cuvântu slavonă.

de datornicii care ne sugruma, câtu și de alte trebuințe ale hrani vieții noastre, și nimeni altu nu s'aũ găsitũ din câți am avutũ rugatũ, de câtũ alergẽndũ și la D-lui Gheorghe Drugãnescu și arãtãndu'i infierbãntarea trebuinței și pãsulũ ce avemũ, s'aũ milostivitũ asuprã'mi și 'mĩ-au datũ talere 5130, puindu'i amanetũ viile și moșia și butca cu telegari. Și fiind cã soroculũ zapisulũ de respunderea acestor bani s'aũ implinitũ și aũ și trecutũ, și noi nu numai cã nu ne aũ ajutatũ norocirea a 'i da niscareva banĩ dintr'aceștia, ci încã cu asuprã am ajunsũ la intreitã ticãloșie, de care ne avẽndũ altũ ce face, vẽdẽndu-mẽ cã pierũ in casã și eu și barbatulũ meu goi și despuetĩ, lipsiți și din pãinea cea din tôte ñilele, am cãdutũ iarãși la D-lui ca la un amanetarũ și ca la un bunũ ajutor ce 'l-am cunoscutũ din tr'un-tẽi, și ne-aũ rãspuns cã zapisulũ nostru de acești mai sus numiți banĩ coprinde, cãnd la sorocũ nũ 'i vom rãspunde, sã aibã a ne scõte amaneturile la mezatũ de a le vinde și a 'și trage banii, și D-lui nici unele de acestea n'aũ urmatũ; rãmãindũ dar fãrã de altã nãdejde alergũ la slãvitulũ Divanũ cu lacrãmi rugãndu-mẽ, de a ni se intãri acẽstã jalbã a mea cu coprindere cã amanetele, viile și moșia Conțeștii din județu Dãmbovița ce le am de zestre suntũ bune și pusã de a mea bunã voie, cum și cãnd nu se vor putea rãspunde banii la sorõcele imprumutãrilorũ mele, suntũ a fi bine stãpãnite de acelũ imprumutãtorũ, ca cu acestũ felũ de indatorire sã poci gãsi a mã imprumuta ori totũ de la d-lui Gheorghe Drugãnescu, de va voi, saũ de la altã parte, cãci cunoscũ cã intr'altũ chipũ nu voesce nimeni a mẽ imprumuta și așa vom peri și eu și barbatul meu de fõme; și iarãși mẽ rogũ ca sã nu fiũ lipsitã¹⁾ de acẽstã cerere cã sã nu ajungemũ¹⁾ la disperare¹⁾.

Prea plecatã slugã, **Marița Cupãresa.**

De la antẽiulũ Divan.

Dumnea-võstrã judecãtorilorũ de la departamentulũ de optũ sã cercetați jalba acẽstã²⁾ și la cererea ce face jãluitõrea sã ne arãtați inserisũ.

809, Septembrie 30.

Rãducanu Filites.

Cãtre slãvitu antẽiũ Divan și Comitetũ alũ Principatuluĩ Valachiei.

DE LA DEPARTAMENTULũ DE OPTũ.

Dupẽ porunca slãvitulu Divan ce ni sã dã la acẽstã jalbã a Marii Cupãresii, ce este iscalitã chiar cu slova și condeiu ei, prin care cere de a 'i se intãri de cãtre judecatã

¹⁾ Cuvẽntũ grecescũ. — ²⁾ Cuvinte scrise int̃re liniĩ.

amanetulă ce 'lă are pusă la D-lui George Drugănescu pentru talere 5130, adică viile și moșia Conțescii din județu¹⁾ Dâmbovița, ce sunt ale ei de zestre, ca să pótă găsi d'a se mai împrumuta ori de la D-lui său de la alții, căci se află goli și despuiați lipsiți și de pâinea cea de tóte ȕilele; cercetându și noi ne am încredințatu²⁾ că intru adevără se află intru desăvârșită lipsă și săracie; și fiind că Pravila slobóde d'a se da zestrea muierei și în căsnicie fiind cu bărbatu său, pentru aceste pricină însă: ca să hrănescă pe sine și pe al săi, ca să cumpere moșie trebuincioasă, ca să hrănescă pe tată-său exilatu³⁾ fiind și ca să hrănescă pe bărbatu-său sau pe frații sei săraci fiind; și numita jăluitoarea arătându că atâtă ea cât și bărbatu său se află săraci și scăpătați, ne avënd cu ce altă mijlocă a se hrăni, slobodă este de a se da zestrea intru a sa stăpânire și a face cu dânsa ori ce va vrea, ca o stăpină de a 'și ținea viața ei și a bărbatului său; iar hotărârea cea desăvârșită rămâne la slăvitul Divan.

Stanciul Clucer. — Nestor Căminar. — Nicolae Serdar. — 1809, Noemvrie 5.

Cost. Slugeru.

Protocolitū altū 3-lea¹⁾ Logofetū.

De la întéiulă Divan și Comitetū alū Principatului Valahiei.

Dumnea-vóstră judecătorilor de la Departamentulă de optă, s'au cititū la Divan înaintea noastră acéstă anafora a D-vóstră, la care și respunde Divanulă, că jăluitoarea fiind stăpână pe zestrea sa, la voința sa stă ca să o întrebuițeze²⁾ și să facă cu ea ori ce va voi, având și slobozenia pravililoră la acestū fel de întâmplări.

1809, Noemvrie 6.

(-) (-). Costandin Vistier. — (-). Isac Ralet. — Fost mare¹⁾ Medelnicer.

Protocolit¹⁾ Șeful Secțiū **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnic. Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

25.⁴⁾

rin acéstă se face cunoscut că noi cei mai jos iscaliți, am luat cu împrumutare de la D-lui.....⁵⁾ pentru trebuința și nevoia noastră lei 5800, adică cinci mii opt-sute cu dobânda de 5 la sută pe lună, cu sorocū de șese luni, dândū

1) Cuvântū slavonū. — 2) Cuvântū grecescū. — 3) Cuvântū turcescū. — 4) Acestū actū este tradusū din grecesce în originalū — 5) Spațiu albū în originalū.

și emanetă două vie pe care le amă la Pitești, una ce amă cumpărat'o de la serdaru Bulgari cu Delnița, și cea-l'altă de la Badea Robu, și moșia de zestre Conțescii cu voia Mariuții, precum și calésca mea cu cei doi telegari; éru dacă la sorocă nu voi responde banii de mai susă, să fie D-lui volnică a scôte aceste amaneturi la mezată, și a le vinde spre a 'și lua banii cu dobânda loră. Dacă însă din buna voință va consimți să mai lase banii, să aibă să mērgă totă cu aceiași dobândă, până când ne vomă plăti; și de se voră întâmpla niscare-va cheltueli, să avemă a le responde totă noi; și dreptă incredințare 'i-am dată la mână acestă inscrișă al nostru.

1809, Decembrie 15.

Dimitrie Cuparu, făgăduescă cele de susă.

Mariuța Cupăreasa.

Județu¹⁾ Argeșu.

u zapisulă acesta arătându-ne însuși D-lui Caparu Dumitrache că au priimită acești bană totă pe deplină din preună cu Mariuța soția D-sale, puind și numitele amaneturi până la soroculă ce se coprinde că are, spre a fi sciută coprinderea acestui zapis că este urmată d'a D-lor bună voință, precum înainte noastră au arătată, spre a fi sciută și păzită, s'a adevărită și de către noi.

(-).

1809, Decembrie 16.

Trecută în condica Județului.

Costandin Polcovnicu condicar.

Protocolit¹⁾ Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnic. Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

26.

ncredințeză cu zapisulă meă la mână fratemeă Răducanu, precum să se scie că în Diata ce au lăsat-o tată-meă, de care mă făcuse desmoștenită²⁾, dar eu am cădută la ertăciune și m'au ertată D-lui în loculă tată-meă, și s'au milostivită ca să-mi dea pe ană cite talere 100, adică (una-sută), însă din ană în ană până se vor plini 5¹⁾ ani, adică de la anulă¹⁾ 1811, până la anulă¹⁾ 1816, și împlinindu-se acești mai sus numiți

¹⁾ Cifre bisericescă și cuvinte slavone. — ²⁾ Cuvântă grecesc.

ani, și atunci de la acei cinci ani înainte să aibă a lua din totu venitulă moșii, D-lui două părți și eu o parte, sau din pământu sau din venitū după cum mai sus s'au dîsu, din livedea de prune cea părintescă, să ia D-lui trei părți, și eu una, așîderea și din pădure până la acești cinci ani, și o iapă din cele ce au rămasu de la tata-meu; dar întămplindu-se a se scula cumnată-meu Anghel, să fim amēdoî pârtași a sta la judecată ori la luate cătu și la date; și am priimit acum înainte talerî 150, adică (una-sută-cinci-đeci), iar talere 50 să aibă D-lui a-mî respunde la sfintu Nicolae; și eu într'acești cinci ani să n'am trebuință eu ca să mai fac vre-o incurcătură, și totu într'acești cinci ani trei pogone de porumbū și două care de fânū să le am scutite de dijmă. Și când s'au făcutu acēstă pace între noi, au fostu și alte obraze de cinste, care mai jos se vor iscăli; și pentru adevērată credință, m'amū iscălitū mai jos eu cu mână mea.

1811, Maiu 10.

Eu **Costandin** încredințēzū.

La acēstă învoială ce au făcutu între dēnșîr, am fostu față și martor, **Dimitrie Lapatie Cuparul**²⁾.

Eū popa Ștefan Proistos adeverezū fiind față. — **Eū popa Ión** adeverezū și am scrisū și zapisulū fiind față.

Protocolit¹⁾ Șeful Secțiî **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnicū. Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

27.

at-am zapisul meu la mână frăține-meu Iordache Mavrodin fost mare¹⁾ Clucer de¹⁾ Arie, precum să se scie că pentru interesulū meu și alu casii mele avāndu trebuință de o sumă de bani, m'am așēdatū cu D-lui de amū făcutu moșia Conțești vāndetore pe jumătate, din capū până in capū și din linia latulū ce se va alege atātū despre mumă-mea cât și despre D. Vistier H. Conc. tocmindu-o acēstă moșie jumătate dreptū talere „cinci-spre-đece miu“ și pentru că noi ca nisce frați ce suntem, am petrecutū împreună bine până acum; dreptū acēstă avemū învoială³⁾ ca despre o parte să-și facă zapt⁴⁾ partea cea mai sus arātată de cumpārātore, iar de altă parte pentru pricina bunulū traî între noi, și pentru că am făcutu și fiū de-totu pe unulū din copii D-lui

1) Cuvinte slavone. — 2) Text și semnătură grecească. — 3) Cuvēntū grecescū. — 4) Să stăpînescă.

pe cele-l'alte rămasuri a le casii noastre, atât ale mele cât și ale D-lui soțului meu, pentru și mai inlesnită ajutorința noastră, să aibă D-lui numitu frate-meu a orândui isprăvnicelă cu simbria pe din două peste tota ȋisa moșie, și câtă vom avea noi viața liniștită să aibă a se împărți cu banița și totu altă venită ce va eși pe din două, cum și peste viile ce le avem totu isprăvnicelă omulă D-lui să le lucrede, și scoțându-se chel-tuiala și¹⁾ simbria omului, ceia ce va eși să avem a ne împărtași pe din două. Iar pentru că firea omului este lesne schimătoare și mai vartosă și cu copil și clironomie D-lui, întâmplându-se dupe vreme prigonire și nestatornicie rudenii, atunci sau D-lui sau clironomie fiii D-lui să aibă a-'și face zapt³⁾ numai partea de cumpărătoare, far a ne strămăta pe noi cât ne vom afla în viața, atât eu cât și soțulă meu din casele unde suntem săde-tori; iar pe cele-l'alte rămasuri ale noastre, ca unul ce rămâne unul din fiii D-lui de totu fiu pe dênsele, să aibă a ne fi ca un fiu, căutându-ne cu bună orânduială până la sfirșitulă vieții noastre, precum să va arăta acesta și prin marafet de judecata, la a căreia pricină de clironomie a copilului, nici noi să nu fim volnici a ne îndatora prin taină la alte părți și fără orânduială, ci să ne arătăm întocmai adevărați părinți ai copilului, iar nu pentru interes; și linia despre mămă-mea să fie dator D-lui soțulă meu a o desco-peri. Și pentru adevărată credință m'am iscălită singură de bună voia mea ne silită de nimenea, față fiind și mărturiile ce să vădă; acesta.

1813 Martie 3.

Mariuța Cupăresa adevereză.

Dimitrie Cuparul Lapatie, făgăduesc cele de sus²⁾.

Și am scrisă eu, Costandin logf. cu ȋisa D-ei și martor.

Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnic.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

28.

Adică eu care mai jos mă voi iscăli cu însuși mâna mea, încredințeză cu zăpisulă meu la mâna D-lui fratelui Iordache Mavrodin, precum să se scie că m'am învoit cu D-lui de a mea bună voe de am făcută schimbă, adică D-lui 'mă-au

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Text și semnătură grecească. — ³⁾ Să stăpânescă.

datu mie patru-sute-şese-şeci şi patru stinjeni masă în hotarele Răntesca şi colţulă jud.¹⁾ Teleorman, ce o are şi D-lui luată cu schimbă de la Costandin logofetu din¹⁾ Ruşii de Vede; 'mi-au dată şi bani gata, talere 5650, cu care 'mi-am deslogitū dīsa moşie, precum se dovedesce dintr'o Anafora a Divanului ţerii din anul¹⁾ 809, şi eu 'i-am dată D-lui stinjeni două-sute-cinci-şeci masă, în hotarulă Conţescilor de jos jud.¹⁾ Dâmboviţa, pentru care 'mi-au făcutū D-lui teslim tōte sineturile moşii Răntesca şi colţulă şi¹⁾ toţi banii, şi¹⁾ eu 'i-am făcutū teslim D-lui sineturile moşii Conţesci cu moşia dinpreună, stj. 250, (două-sute-cinci-şeci), ca să aibă a stăpini despre partea D-lui dintr'un capū până la altulă, şi în latū până unde s'au ajunsū arătaţii stinjeni masă; iar la tragerea moşii când va eşi de stj. 600, (şese-sute), atunci să aibă a mai spori la schimbū stj. 50, (cinci-şeci), şi D-lui aşişderea să'mi mai sporască talere una mie; iar când va fi moşia mai puţină de stj. 600, (şese-sute), va rămănea invoială²⁾ pe stj. 250, (două-sute-cinci-şeci), care mai în sus se arată; şi fiind că eu cu mai sus numitul frate-meū până acuma am petrecutū între noi cu ōreşi-care linisee, am socotitū de o-cam-dată a fi mai bine între noi într'acestū chipū, ca tōtă moşia hotaru Conţescii, şi acēsta parte de schimbū, şi cei-l'altă care-'mi mai rămăne bună a mea, să se stăpinescă d'a valma, adică D-lui să orânduiască isprăvnicel să caute tōtă moşia până la un ban cu cheltuială de la mijlocū şi simbria isprăvnicelului, iarăşi de la mijlocū, şi câtū venitū se va agonisi să-lū împărţimū pe din două; dar fiind că firea omului este nestatornică, când ori între noi cu frate-meū sau între noi cu cliromii D-lui se va întâmpla neunire şi pricinuirī şi nemulţumiri la împărţela atātū hotarului venitului dīsei moşii Conţesci, atunci D-lui să fie volnicū să'şi alătore stinjenii de schimbū cu mijloculă care se coprinde mai susū lângă partea D-séle, adică de la vale, ca să şi stăpinescă deosebitū ca unū schimbū făcutū de bună voia mea, atātă numai pe noi nu are a ne strămuta din casele nōstre de undă şedemū câtū ne vom afla în viaţă, nici pe mine nici pe soţulū meū, ci să rămănemū într'insele a ne petrece tōtă rămăşiţa vieţii; şi pe acēsta parte de schimbū, adică partea de moşie despre casele D-lui este slobodū ca la o ocină teslimatisită să şi să facă ori-ce acaretū, sădire când va voi, iar descoperirea linii moşii şi din jos şi din sus să fiū eu cu soţulū meū datorī a o limpeţi. — Drept aceia schimbulă acesta fiind făcutū de bună voie şi far'de nici o silă, încă prin jalba ceruta de mine, am datū acestū zăpis, precum asemenea 'mi-au datū şi D-lui mie, faţă şi alte mărturiū, am făcutū rugăciune Mării Séle lui Vodă de s'au adevăritu şi cu iscăliturile D-lor boerilor judecatori ce se vedū, ca să se stăpinescă nestrămutatū de D-lui şi de cliromii

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Cuvânt grecescū.

D-lui căți Dumneșeu 'i va dăru, stapinire ohavnică și nesupărată, la care s'aū iscalitu pentru încredințare mai multă și D-lui soțulu meu Dimitrie Cuparu; acēsta.

1813, Martie 19.

Mariuța Cupăreșă.

Dimitrie Cuparul martor ¹⁾. **Ioan Rudeanul.**

Dimitrie Protosingel martor. — **Ión Răducanu** martor. — **Nicolae Calalgi** martor.

De la Departamentulū de optū.

Dupē jalba ce aū datū Mării Sēle lui Vodă D-ei Maria Cupăreșă care este orānduită in cercetarea noastră, cerēndu a se adevēri zapisele schimbulū de judecată, spre mai bună siguranță, făcēnd cercetare, ne îndastulāmū dintr'o Anafora a Departamentului, întarită de Divanu țērii cu anulū ²⁾ 1809, Noemvrie 6, prin care dă voe jeluitōrei a face cu zestrea sa ce va vrea; acēstă moșie nu este zestre de la părinți ai jeluitōrei, ci a treia parte ¹⁾ de la rēposatulū Filip Produlescu soțulu sēu celū dāntēiū, și are mai multă putere a face ce va voi, ca o desāvērșită stāpină, mai vērtos că și schimbulū este potrivitū, căci cu prisosulū banilor face dezalogirea moșiei, și peste acēsta am întreatū pe Cupăreșă de aū făcutū schimbū de a sa bună voe, și de aū priimit banii deplin, și respunse că shimbul l'aū făcut de bună voe, luāndū stinjenii de o potrivă moșia și cu sumă de stinjenii mai cu prisos peste stinjenii ce-'i dă D-lui, osebitū de prisosulū banilorū cu care este multū folosită, aū priimitū și banii deplinī, schimbāndū și sineturile de la o mână la alta. — Decī spre a stāpini D-lui Cluceru partea de moșie din hotaru Conțescii de jos Jud. ²⁾ Dāmbovița, cu urmare intoemai și intru tōte după coprinderea acēstui zapis, 'l-am adevērit și noi, trecēndu-se și la condică după orānduială.

1813, Martie.

(-) **Alexandru Savopolu** Medelnicer.

Nicolae Medelnicer. **Scarlat Lambru.**

Protocolit ²⁾ Șeful Secții **G. Poenaru** fost mare ²⁾ Paharnicū.

Protocolit ²⁾ **Scarlat Dragodan.**

29.

Adică eū care mai josū mă voiū iscali cu însuși mână mea, încredințēzū cu acēstū zapis la mână D-lui soțului meu Dumitrache Cuparul, că cu a mea bună voe și priimire m'am invoitū cu D-lui de 'i-am datū 464 (patru-sute-șēse-deci și

¹⁾ Semnătură grēcă și cuvinte grecesci. — ²⁾ Cuvinte slavone.

patru) stinjenî masă de moşie ce am în Jud.¹⁾ Teleorman anume Rântésca şi Colţul ce cu schimbă o am luat de la frate-meu D-lui Iordache Mavrodin, ca să aibă D-lui a o vinde pe bani unde va găsi, ca să'mi plătescă datoriile pe unde suntem datori, şi să ne întâmpinăm şi noi ôreşi-care înlesnire la ale vieţii noastre; şi dreptă această moşie fără de pagubă mea şi cu a mea cerere şi primire 'mi-au dat D-lui în locă via ce'i dăce Ba-leanca cu Delniţa de moşie până în Argeşu, şi altă vie mai mică pe valea Ivancului la dealul Piteştilor Judeţu¹⁾ Muşcel, ce le are drepte ale D-séle de cumpărătoare, pe care am rămasă mulţumită. — Dreptă aceia am cerut de 'mi-au şi făcută teslim sineturile acestor ecareturî, cum şi eu am făcută teslim D-lui sineturile moşii Rântéschiî şi¹⁾ Colţu care pentru întărirea acestîi invoie, am făcută cerere şi prin jalbă ca să rămăie nestrămutată această invoie cu întărirea ce se va face de judecată, după care să rămăie sigur şi muşteriul ce va cumpăra; această.

1813, Martie 19,

Mariuţa Cupărăsa adeverez. **Ión Rudénu** martor.

Năum Protosingelu martor.

De bună voe amă primită şi eu invoieala de mai sus şi amă adevérit'o cu subserierea mea²⁾.

1813, Martie.

Dimitrie Cuparul adevereză²⁾.

Năum Protosinghelul martor²⁾. **Ión Răducanu** martor.

Nicolae Căpitan martor²⁾

De la Departamentul de optă.

După jalba ce au dată Mărit Séle lui Vodă D-ei Maria Cupăreasa care este orânduită în cercetarea noastră, făcendă rugăciune a'i se da întărire la acestă aşedământă spre a fi sigură Delniţa de moşie cu viile din Jud.¹⁾ Argeşu, ce le-au pusă Cuparul, soţulu său, în locul moşiei Rinteasca şi colţul din Judeţu¹⁾ Teleorman, care şi numita o avea luată iar cu schimbă de la Cluceru Iordache frate-său, pentru partea de moşie din Conţeşci rămase a treia parte²⁾ de la răposatul Filip Produlescu, soţui său cel dântéiu, după care făcend cercetare de faţă cu D-lui Cluceru Mavrodin, ne incredinţărăm²⁾ că Deluiţa de moşie cu via cea mare ce este pe dēnsa, via lucrătoare este ca dece pogône, cum şi cei-l'altă vie ca de şapte pogône, de o potrivă la stare cu moşia din Teleorman. Deci schimbul fiind de o potrivă făcută de bună voie nesiliţi de nimenea, adevérim zapisul acesta, ca Delniţa

¹⁾ Cuvântă slavonă. — ²⁾ Text şi semnături grecesci în originală.

de moșie cu viile ce le-au pus Cuparul în locul moșii din Teleorman să le stăpânească
jeluitoarea fără de a le putea vinde, nici ea nici soțul său; iar moșia din Teleorman ca
o remasă cu schimb în stăpinirea Cuparului, pôte Cuparul a face cu dânsa ce va vrea.

1813, Martie.

Ioan Kreceanu Pah. **Alexandru Pal** Medelnicer.

Nicolae Mer. Serdar. **Dumitrache** Medelnicer.

Scarlat Lambrino. — Trecută.

De la Departamentul de șapte.

ducându-se înaintea noastră chiar cel adevăratu zapis după care s'au scos această copie
și protocolindu-se din cuvântu în cuvântu, s'au vedutu că este întocmai; deci spre incre-
dintare am iscălită.

1817, Ianuarie 16.

Costandin Manu. — **Athanasie Serdaru**²⁾

Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare ¹⁾ Paharnic.

Protocolit ¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

30.

Prea Înălțate Dómne!

aria Cupărăsa prin jalba ce au dată Înălțimii Tăle, arată că are în că-
sătorie de al doilea pe Dimitrie Cuparul, și fiind trecut în vărsta bătrê-
neților și datorî pe la unii alții cu zapise, cum și trebuința având pentru cheltuiala de
a pururea, cu a Domnii-săle bună voință și primire, s'au învoitu cu soțulu D-ei de 'i-au
dată 464, (patru-sute-șese-deci și patru) stinjenî masă, din moșia ce se numeșce Rântesca și
colțul din Jud. ¹⁾ Teleorman, ce cu schimb o are luată de la frate-său D-lui Iordache Mavrodin,
ca să o vîndă soțulu său la cine va găsi să plătescă datoriile, să întimpine și trebuinciósele
cheltueli; și dreptu această moșie pune soțulu său în locu o delniță de moșie cu via cea
mare și altă vie mai mică în dealulu Piteștilor ce le are drepte ale D-săle, pe care au
rêmasă mulțumită, rugându-se ca găsindu-se mușteriu și vîndându-o să se adevereze zapi-

¹⁾ Cuvântu slavon. — ²⁾ Semnătură grăcă.

sulă vîndării spre siguranța cumpărătorului; să se adevereze și sinetulu ce-lu dă soțulu D-ei pentru delnița de moșie și¹⁾ viei ce le au pusă în locul moșii aceștii, spre siguranța sa, adevărindu-se și schimbulu ce cu bună voie au făcutu cu frate-sen Iordache. În dosulu căria jalbi ni se poruncește de către Înălțimea Ta, ca să cercetăm după orânduială jalba, și la cererea ce face să arătăm înscrisu. Următori fiind luminatei porunci de față cu jeluitoarea și¹⁾ soțulu sen Dimitrie Cuparul și frate-sen D-lui fost mare¹⁾ clucer de¹⁾ Arie, Iordache Mavrodin, făcînd cercetare, ne încredințarăm²⁾ că jeluitoarea are parte de moșie în hotarul Conțeșei de jos Jud.¹⁾ Dambovița, a treia parte²⁾ de la repositulu soțulu sen cel dănteu Filip Produlescu, din care stj. 250, (două-sute-cinci-deci), au făcut-o schimb cu D-lui Cluceru Iordache, luînd de la D-lui Cluceru 464 stinjen masă în hotarul Rintésca și¹⁾ colțul Județu¹⁾ Teleorman; 'i-au datu D-lui Cluceru jeluitoării și bani talere 5650, care bani arată jeluitoarea că 'i-au datu în plata datoriilor séle, pentru care avea moșie zălogită, întărind acest schimb prin zapise cum și sineturile de la o mână la alta; iar pe cei-l'altă parte din Conțeșei ce mai rămâne jeluitoării peste stinjen de schimb și toate cele-l'alte acareturi²⁾ atîta ale séle câtu și ale soțulu sen de al doilea, fiind că copiii nu le-au trăit, au făcutu fiu de totu pe unul din fiii D-lui Clucerulu anume Ioan, cum pe larg coprinde zapisulu jeluitoării, pentru acésta adopțiune²⁾ în care este iscalită și soțul sen cum și zapisulu ce au datu Cluceru la mîna jeluitoarei de primirea schimbulu, după a căroră cerere s'au adevărit de judecată, trecîndu-se după orînduială și la condică. Am vedutu și o Anafora a Departamentulu în dosul jebii ei că se află în lipsă și săracie cu anul¹⁾ 809 Noemyrie 5, prin care îi dă voe a face cu zestrea ei ce va vrea, întărită de Divanu țerii.

Deci după încredințarea²⁾ ce dete judecătii numită prin grai de față cu fratele D-séle adevărindu că este delnița de moșie cu via cea mare care este pe dînsa ca dece pogône lucrătore, cum și cei l'altă vie fiind ca de șapte pogône totu lucrătore, ce le pune soțul sen în locul moșii Rintésca și¹⁾ Colțul și cu mai bun venit, sunt de o potrivă acareturi, și găsim cu cale să-și aibă țaria lor a nu mai putea Cuparul să vîndă Delnița de moșie cu via cea mare și via cea mică, fiind că s'au făcutu a jeluitoării; iar moșia Rintésca și¹⁾ Colțul, de vreme ce au rămasu Cuparul stăpinu pe dînsa cu cele puse în locu, pôte să o vînda spre plata datoriilor și a hraniilor lor; iar hotărîrea cea desăvîrșită rămîne a se face de către Înălțimea Ta.

1813, Martie 20.

Radu Creceanu Paharnic. **Alexandru** Medelnicer. **Theodorache** Medelnicer. **Stavrache Sătraru**.

Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnic.

Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Cuvinte grecesci.

Prea Înălțate și multu îndurătorulă meu Domnă.¹⁾

u lacrimi ne adresăm către Înălțimea Văstră cea de Dumnezeu păzită, că răposatulă Ianache Mavrodin Clucerulă, pentru buna sa viețuire, ce în cursu de patru-deci de ani a petrecutu în unire cu consița sa Stanca mătușa noastră, cu care a făcutu și copil ce nu le-au trăitu încă în viața fiind, 'i-a dăruitu cu acte ale séle o moșioră numită Leonteșei în județulu Teleorman, și o viișoră cumpărată de dănsul lângă cea de zestre la Greaca. — Asemenea totu prin înscrisu alu său, se mai împrumută de la soția sa o sumă de bani ai ei proprii, câștigați de dănsa prin lucru de mână, pentru liberarea și desrobirea unei moșii numită Caciulații din mâinile creditorilor; precum iarăși și prin altu înscrisu îi mai promite o sumă de bani pentru mărgăritarul ei zestral, pe care-lu perduse elu. Dar întâmplându-se de a muri înainte numita mătușa noastră, soția lui, iar dăsul Cluceru după unu anu în urma ei, elu înaintea morții séle, tăgăduindă prin Diata sa toate cele de mai sus menționate înscrisuri, a lăsată totu împreună și cu zestrea mătușei noastre pe la locurile unde a voită elu, rămăindă ast-felu noi moștenitorii răposatei (întru care sunt și fete ajunse la vârstă), lipsiți cu desăvârșire de averea și de partea mătușei noastre.

Dreptu aceia, vedându această strigătoare nedreptățire ce ni s'a făcută, alergămă la a Înălțimei Văstre iubire de dreptate, ca să bine-voiască a se orândui la vre-o judecatorie, unde înfățișându-ne cu orânduitulu epitropu alu răposatulu, să ne aflăm dreptatea și să ni se dea atâtă zestrea răposatei mătușii noastre, câtă și toate câte se coprindă în înscrisurile răposatulu, adevărite și de către Mitropolitulu țerii, de arhieri și alți boeri marturi. Căci nici legea, nici vre-unu altu obicei alu țerii noastre, nu ne instrăinează de la dreptulu acesta, și suntem incredințați că nici înțelepta și drăpta judecată a Înălțimii Văstre cea de Dumnezeu păzită, nu va îngădui de a ni se face această vederată nedreptățire, ca unu lucru nevedutu până acum, de a ne lipsi adică pe noi rude sêrmene și fete în vârstă de măritată, și a dărui avutulu nostru la alți streini. Rămăindă pentru această călduroși rugători către milostivulu Dumnezeu, pentru fericirea Înălțimei Văstre. Prea plecați și supuși servi, moștenitorii mătușei noastre, **Stanca**, soția răposatulu **Clucer Mavrodin**.

¹⁾ Traducție după orig. grecesc.

D-văstră marilor¹⁾ boeri, vădându anaforaua prea sfinției sele părintelui Mitropolită și a D-v. ce ne-ați făcută în trecutele zile pentru pricina Dieților, care Anafora s'au în-tărită de Domnia mea, să cercetați jalba acesta și să ne arătați înscrisu prin D-lui mare¹⁾ Hatman al Divanului.

1813, Aprilie 1¹⁾.

Fost mare¹⁾ **Sluger.** Fost mare¹⁾ **Medelnicer.**

Dați această adevăriniță la mâna D-lui Clucerului Iordache Mavrodin, fiulă de totă ală răposatului Cluceru Ianache Mavrodin, precum să se știe că judecându-mă cu D-lui la D-lor mari¹⁾ boeri, atâtă din partea mea câtă și din partea tuturor rudelor, pentru primirea și¹⁾ al averii²⁾ a răposatii matusii noastre Stanchii Cluceresii Mavrodinovia, care lucrul le-am pretenderisită cu nișce înscrisuri³⁾ ce s'au găsită la mâinile noastre, care înscrisuri²⁾ de către judecată s'au găsită a rămănea fără tarie²⁾ și¹⁾ netrebnice. — Drept aceea și noi însuși cunoscându că judecata D-lor marilor¹⁾ boeri este bună și după dreptate urmata, ne-am lipsită²⁾ de aceste cereri și am orânduită pe D-lui ca să facă zapt³⁾ acele sineturi de la D-lui Serdaru Petrache, încă de când ne-am judecată, care sineturi se însemnă și pe anume mai jos, precum și în Anafora se coprinkd tôte; de care pentru încredințare am iscalită.

1814, Iulie 10.

Ionită Frangopolu Polcovnic adeverez.

Prea Înălțate Doamne!

După luminată porunca Mării Tale ce s'au dată la jalba rudelor răposatei Cluceresii Stanchii, soția răposatului Clucer Ianache Mavrodin, prin care cer să ia de sub stăpînirea lui Iordache Mavrodin fost¹⁾ Clucer de Arie ce 'l-au lăsată Cluceru Ianache clironom, avându-lă fiu de sufletă, moșia Leonteșcii din¹⁾ Județu¹⁾ Teleorman și o vie de la Gréca, Jud.¹⁾ Vlașca după sineturile ce au, D-lui mare¹⁾ Hatman al Divanului, înfațisându înaintea noastră pe unul dintr'înșii Ión Epuresculă cu Cluceru Iordache, am făcut cercetare pricinii, și vedumă că răposatul Clucer Ianache Mavrodin în anul¹⁾ 1796 Decembrie 14, de sunt ani 17, au dată soții sele Stanchii carte cu iscalitura și pecetea sa adevărită și de părintele fost²⁾ Mitropolită Dositei și¹⁾ de părintele Episcopu Argeșului, și de trei boeri, coprinkdetóre, că pentru buna viață ce au petrecută și petrecea cu D-ei de ani 32, făcând și copii ce nu 'i-au trăită, îi dărușce moșia sa Leonteșcii cu casă și¹⁾ mori și alte namestii ce sunt pe dânsa, și¹⁾ via de la Gréca ce o are cumpărată pe lângă via D-lui;

¹⁾ Cifre bisericești și cuvinte slavone în original. — ²⁾ Cuvinte grecesci. — ³⁾ Cuvântă turcescă.

să le stăpînescă după mórtea D-lui; iar în urmă au făcutu Cluceru Ianache cinei Dieți, una cu anul¹⁾ 1789 Ianuarie 5, rînduindă ca moșia Căciulații să o stăpînescă fiul său Iordache ce 'lu-au făcutu prin biserică copil de sufletu, iar moșia Leonteșcii și¹⁾ via de la Gréca o lasă soții sële, și moșia Gherganiî lasă să stăpînescă nepotu-sen Anton de la vie până la heleșteu, iar cei-l'altă, să o stăpînescă totu fiul sen Iordache. Altă Diată cu anul¹⁾ 1798 Sept. 1, adeverită și de părintele fost²⁾ Mitropolitu Dositei și¹⁾ de trei boeri și de un Duhovnicu prin care adevereză că pe Cluceru Iordache 'l-au luat de copilu micu, hotărîndu-lu și făcîndu-lu fiu de sufletu, și îi lasă spre moșcenire Căciulații și moșia Gherganiî, iar moșia Leonteșcii ce-'i dăce și Nenciuleșcii, o lasă iar soții sële, să o stăpînescă cât va avea viața, și după sfîrșitul sen să o lase cui va vrea, avîndu data la mână și altă carte de mai înainte. Altă Diată din anul¹⁾ 1804 Februarie 13, numai cu pecetea și iscălitura sa, moșia Gherganiî o lasă Bisericii ce au făcut-o acolo, iar moșia de la Teleorman și via de la Gréca le lasă soții sële; lasă și Clucerului Iordache talere 100, arătîndu-lu că este nepotu, și că 'lu-au crescutu și 'l-au procopsitu cu indestulă cheltuială, învîțîndu-lu în destule cărți, și viind în vîrstă 'l-au căsătoritu cu a sa cheltuială, dîndu-lu după fată de boeru cu indestulă zestre, dăruindu-lu și la nuntă cu talere 200, mijlocind și pe la Domn cu multe rugăciuni de s'au cîstit până la Cluceru de¹⁾ Arie, iar că este fecior de sufletu nu pomenesce nimic. Altă Diată cu anul¹⁾ 1807 Septembr. 5, adeverită și de părintele Dositei, prin care cele-l'alte lucruri ale sële dinpreună și cu via de la¹⁾ Gréca le închină la biserică din¹⁾ Ghergani, randuindă ca după mórtea sa îngrijirea bisericii să o aibă clironomul și fiul său de sufletu Iordache Cluceru, pe carele de mic copil 'l-au luat întru ale sële, și că de atunci dinpreună cu soția sa Stanca 'l-au făcutu fiu de sufletu și clironom desăvîrșitu, precum 'l-au arătat și prin alte Dieți, și 'l-au făcutu cunoscutu și rudelor sële cum și la Domn 'l-au arătat de fiu de sufletu și clironom, cîstindu-se și cu Caftane; pe carele până atunci cunoscîndu-lu cu bune urmări și căutîndu-lu la vremi din ostenele sële, purtarea de grijă a bisericii să o aibă el și clironomit sei, împărtaşindu-lu și pe dînsul după datoria ce au părinții către fi cu 600 (șese-sute) stj. moșia Nenciuleșcii și¹⁾ casa din Bucureșci din¹⁾ mahalaua stejarului, să le aibă întru desăvîrșită stăpînire a sa, pe care s'au mulțumitu și el mai mult, pentru căci au avut bună voință¹⁾ de au rămasu și pentru sfînta biserică Danie¹⁾ ce se coprinde mai sus. Altă Diată totu dintr'acelu an¹⁾ 807 Noemvrie 3, prin care tóte lucrurile sële, adică moșia Gherganiî și moșia Nenciuleșcii și 15 pogóne de vie din¹⁾ valea Meilor și șapte pogóne de vie din¹⁾ Gréca, și casele din mahalaua stejarului le închină

1) Cuvinte slavone. — 2) Cuvîntu grecescu.

bisericii din¹⁾ Ghergani, și pentru Cluceru Iordache nepotu-său, după ce arată că crescându-lu de mic copil, 'l-au cunoscută din toate rudele destoinic, drept, cu frica lui Dumnezeu și întocmai după inima sa, 'lu orânduiește epitropu bisericii și purtătoru de grijă sufletu-lui său și al soției sële, carele pentru ostenela sa să ia din venitu bisericii talere 500 pe an; iar pentru acea carte ce au fostă dată soții sële ca să stăpînescă după mórtea D-lui moșia Neuciuleșcii și via de la Gréca, ȋice că sfîrșindu-se D-ei mai înainte sa, de aceea au închinatū mai sus numitele acareturi la biserică, căci 'i-au căutatū de sufletū întocmai după cum 'l-au îndatoratū la mórte-i, încă mai cu prisos după cum șeie și Duhovnicu răposatē, popa Dumitru și¹⁾ preoții bisericii din¹⁾ Stejarū unde s'au îngropatū, rânduindū prin această Diatā să'i se ducă oșele dinpreună cu ale sële la Biserica din¹⁾ Ghergani. De aceea ȋice ca nimeni din rudele răposatē să nu aibă a face vre-unū felū de cerere, căci 'l-au căutatū încă trăindū răposata cu înzestrarea ce au făcutū din casa sa la două surori ale sële, mijlocindū de au făcutū și pe unū frate alū său postelnicelū, și chivernisindū-lū totū din casa D-lui cun și pentru unū inscriș²⁾ avēnd răposata de la D-lui cu coprindere că 'l-au împrumutatū cu talere 500, care inscriș²⁾ pierdēndu-se din casă, de se va găsi la mînile cuivași, să nu se ȋie în sēmă, pentru că totū din casă au fostū și acei banī. Din care aceste cinci Dieți cea dântēiu și¹⁾ cea de al doilea și¹⁾ cea de alū patrulea și cea de alū cincilea, sunt la mîna Clucerului Iordache, iar cea de alū treilea se află la mîna rudelor Cluceresii Stanchii, cu care diatā și¹⁾ cu partea Clucerului Mavrodin din anul¹⁾ 1796 Decemvrie 14, cer să ia moșia Leonteșcii și via din²⁾ Gréca în stăpînirea lor; împotriva cărora ne arată Cluceru Mavrodin Anaforaua prea sfinției sële parintelui Mitropolitū și a noastră de la 11 ale trecutului Februarie, întărită și cu luminată pecetea Mării Tale, prin care din patru Dieți ale Clucerului Ianache ce erea știute până atunci să desputernicēză Diatā cea de a 4-a ca o netrebnică, și făcută împotriva Praviliū, și să întăreșce Diatā cea de alū treilea fiind următore Pravililorū, poruncindū-se de către Maria Ta ca Diatā de al patrulea să se și ștērgă din cond'ea sfinței Mitropolii, și în loculū acei Dieți să se trecă în condicā Anaforaua acesta cu Domnēscā Mării Tale întărire. Nu mai arată Cluceru Iordache și o mărturie în scris a unui Vasile ce au fostū logofetelū lângă răposatulū Clucer Ianache Mavrodin, prin care mărturiseșce că de multe ori au auđitū pe răposatulū făcēnd strigare asupra lui Ioniță nepotulū soției sële și¹⁾ a tătāne-său Dumitrache că 'i-au furatū nișce zapise și altele multe, aflāndu-se nelipsitū din casa D-lui cātū au trăitū răposata soția sa, și acum cu acele sineturi hrăpite de dēnșii, iar nu date de răposatulū, tragū pe Cluceru Iordache la judecatā și cerū lucruri de a le casii răposatiū.

1) Cuvinte slavone. — 2) Cuvinte grecești.

Deci măcar că răposatul Clucer Enache Mavrodin au fost făcută acea parte soții sële în anul¹⁾ 96 Decembrie 14, și au numit și prin trei Dieți când trăia cu soția sa, cum că-î dărușce moșia Leonteșcii și via de la Gréca, dar fiind că prin cele-l'alte două Dieți ce 'și-au făcută în urmă au tăgăduit²⁾ atâtă acea carte câtă și Diețile de mai înainte, adică prin Diata ce se numără acum a patra din anul¹⁾ 807 Septembrie 5, ce au rămas întemeiată prin luminată întărirea Mării Tale, fiind urmată după Pravili, lăsând via de la¹⁾ Gréca bisericii de la Gherganî și moșia Leonteșcii și casele din mahalaua Stejarului Clucerului Iordache. Și nu far de pricina destoinică, ci cu cuvântu vrednicu, anteu că Cluceru Iordache fiind fiu de sufletu, și alu sên și alu soții sële, și lăsând cele-l'alte lucruri la biserica de la¹⁾ Gherganî, unde au a se pomeni amendoî, s'au cuvenit a'l împărtași și pe dênșul, ca unu fiu de sufletu ce le este, cu cuviincioșa parte, căci într'altu chipu avea putere de la Pravila întocmai ca și unu firescu fiu a strica Diata al doilea, că prin Diata cea din urmă tuturor arată răposatu Cluceru Enache că sfârșindu-se soția sa mai înainte D-lui și căutându-î de sufletu după cum 'l-au fostu îndatoratu la mörte, încă și mai cu prisosü, de aceia au lăsatü acele lucruri la biserica de la¹⁾ Gherganî, depertându pe rudele răposatei ca să nu aibă a mai face vre-unu felü de cerere, căci 'i-au căutatü, inzestrându două surori ale soții sële din casa D-lui, și chivernisindü și pe frate-sên; de unde se dovedesce că acea carte și Diata ce arată rudele răposatii, rămasese ca nișce netrebnice, și după cum dă mărturie Vasilie logofétulu răposatulu, furate sunt din casa răposatulu de rudele soții sële. Pentru aceia dar cu dreptü cuvântu s'au datü luminată întărirea Mării Tale asupra Dieții răposatulu Clucerulu Enache din anul¹⁾ 807 Sept. 5, ce se socotea atunei al treilea, iar acum se numără a patrulea, și totü după aceiași Diata se cuvine a se păzi și a se urma tôte după cum răposatulü le-au întocmitü; iar acea carte din anul¹⁾ 96 Decemvrie 14 și Diata din anul¹⁾ 804 Fevruarie 3, găsim cu cale să se ia de către Măria Ta de la mâna lui Ioniță Epuresculü, și să se spargă de către Măria Ta în Divan ca nișce netrebnice, cum și zapisele vii de la¹⁾ Gréca, ce dice Clucerul că le-au vëdutu la mâna lor. să se ia și acelea și să se dea la mâna Clucerulu; iar hotărirea rămâne la Măria Ta.

1813, Iunie 5.

Grigorie Ungrovlahiei.

Nestor Crucer. — R. G. mare¹⁾ Vornic.

Costandin Șuțu mare¹⁾ Hatman.

Șeful Secțiî **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnicü.

Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan.**

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Cuvântü greecescü.

32.

Infățișându-ne la Departamentul de optu câte trele părțile cei mai josu iscăliți, pentru schimburile de moșii și¹⁾ vii și altele care se arată în Anaforaua Departamentului, scrisă de la 20 ale lui Martie anul¹⁾ 1813, pe care Anafora rămându mulțumiți la toate câte innăuntru se coprînde, am datu această adeverință la Canceleria Divanului Mării Séle lui Vodă, spre a se da luminată întărirea Mării Séle, fiind toate cu mulțumirea și primirea noastră a câte trele părților cei ce ne-am iscalitu.

1813, Iunie 2.

Dimitrie Lapatie adeverez²⁾. — **Mariuța Cupărăsa** adeverez. — **Iordache Mavrodin** adeverez.

Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnicū.

Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**.

33.

Fiind că pentru schimburile de moșie și¹⁾ vii și alte învoini ce de bună voie am făcutu între noi cei mai jos iscăliți, după jalba ce amū datu Mării Séle lui Vodă, infățișându-ne la Departamentul de optu, ni s'au făcutu Anafora ca să se dea și luminată întărirea Mării Séle lui Vodă, și ca unii ce am rémasu mulțumiți câte trele părțile pe toate câte se coprînde în Anaforaua Departamentului, ce este scrisă de la 20 ale trecutului Martie cu anul¹⁾ 1813, am datu această adeverință a noastră la Canceleria Divanului Măriei Séle lui Vodă, spre a se da luminată întărirea Înălțimei Séle, fiind cu mulțumirea și primirea noastră a câte trele părțile cei ce ne-am iscalitu.

1813, Iunie 2.

Dimitrie Cuparul adeverez²⁾.

Mariuța Cupărăsa adeverez. — **Iordache Mavrodin** adeverez.

Șeful Secției **G. Poenaru** fost mare¹⁾ Paharnicū.

Protocolit¹⁾ **Scarlat Dragodan**

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Cuvântu grecescū.

34.

fiind că pentru schimburile de moșii și alte învoiri ce prin bună învoire am făcută între noi, cei ce mai jos ne vom iscăli cu chiar mâinile noastre, ne-am înfațișat la Departamentul de optă de am dată fieși-care pliroforie și cu graiulă, și ni s'au făcută de la Departamentu Anafora ca să se dea și luminată întărirea Mării Séle lui Vodă. Dreptu aceia ca unii ce am rămasu mulțumiți pe tôte acele învoiri câte în Anaforaua Departamentului, ce este scrisă de la două-deci ale lui Martie cu anul¹⁾ 1813, se vedu; am dată acéstă adeverință la Cancelaria Divanului Mării Séle lui Vodă, spre a se da și luminată întărirea Înălțimii Séle, fiind că este cu mulțumirea și priimirea noastră la câte trele părțile ce ne-am iscălitu; acésta.

1813, Iunie 2.

Dimitrie Cuparul adeverez²⁾.

Mariuța Cupărăsa adeverez. — **Iordache Mavrodin** adeverez.

Șeful Secției **E. Predescu.**

35.

Az dică noi doi frați bunî dintr'unu tată și mumă, anume Postelnicu Raducanu și Costache fiul lui¹⁾ Capitanu Tudorache, ginerile lui¹⁾ Ilie Conțescu, care mai jos ne vom iscăli, dat-am credinciosu și adevăratu acestu zapistu al nostru la mâna D-lui vărului nostru Pană Conțescu, precum să se scie că avëndu parte frățescă de heleșteu pe moșiile noastre ca ocnă strămoșescă, atâtă după sineturi câtu și după cărțile judecăților ce au avutu D-lui cu răposatu tatu nostru prin Divanuri, și noi neputându ținea partea noastră, ne-am învoitu cu D-lui, ca să lipsescă gălcevrile, am făcut schimbă cu D-lui, dând noi partea noastră de heleșteu, nedându-ne mâna să-lu facem; și D-lui ne-au dată o iapă bună de grajdă cum și talere 600, adică șese sute, și D-lui să ție pe séma D-lui acea parte de heleșteu a noastră, care schimbă ce arătăm, și banii am priimitu toți în mâinile noastre; și D-lui cu némulu D-lui să-lu facă și să-lu stăpinescă singur totu heleșteu, făcëndu ce va vrea, cum și móră cu pace de către noi și némulu nostru, ne mai pricinuindă altu nimic nici după moșie, nici ocină, nici după scrisori, căci așa am vrutu și ne-am învoitu de am făcută acest schimb

¹⁾ Cuvântu slavonă. — ²⁾ Semnătură grecească în originală.

și vîndare; iar care va mai pricinui în urmă din rudenii să aibă a-și căuta cu noi, sau noi făcînd vre-o zătienire la trebuința ființii heleșteului și zăgazului, atunci să fim pedepsiți de stăpînii țerii noastre cum și neascultați la nici o judecată; și pentru mai bună credință am iscalit amîndoi frații cu mâinele noastre, rugînd și obraze de cînte și pe D-lor boerii ispravnicii ai Județului și preoții de aî iscalit ca să credea.

815, Ianuarie 7.

Eû Răducanu Postelnicu fiu lui ¹⁾ **Căpitan Teodorache** ginerile lui ¹⁾ **Ilie Conțescu** adeverez. — **Eû Costache** frate-său ¹⁾ adeverez. — **Dimitrie Cuparul Lapatie** adeverez ²⁾. — **Eû popa Ștefan Proistosu** martor, fiind față la această învoire. Și am scris cu **popa Hristea zapciu** din ¹⁾ **Conțescii** de jos cu dîsa și învățătura și voia numiților boerinași **Post. Răducanu și logof. Costache**, și adeverez cu iscalitura.

Județu¹⁾ Dâmbovița.

iind și vîndătoru ce se vede iscalit într'acestă zapisu și cumpărătoru Conțescu, ne-au făcut rugăciune ca să adevărim acestă zapisu de aședămîntu ce între dênșii. Deci spre a-și avea întemeierea și urmarea întocmai după rugăciunea numiților, am adevărit și noi.

815, Ghenarie 26.

Ioan Fălcoianu.

Șeful Secției **E. Predescu.**

36.

Prea Înălțate Doamne!

aluescu Mării Tale că la pricina de judecată ce am cu frate-meu **Iordache Mavrodin**, pentru moșia Conțescii din Județu¹⁾ Dâmbovița, fiind că ne aflăm în judecată, D-lui nu se astîmpără până se va isbrăni judecata. Ci fiind puțințică pădure pe această moșie și aprôpe de București, aî datu voie ispravnicelului de aî taiat-o mai mult de jumătate, vîndîndu-o pe la locuitorii pe banî. Luminate Dómne, tótă chiverniséla mea și hrana vieții dintr'această moșioră 'mî este, și D-lui sorocul care și 'l-au pus la judecată ca să aducă mărturie, nu că are vre-o mărturie după cum aî dîsu să aducă, ci numai

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Text și semnătură grăcă în originalu.

și numai ca să prelungească până va stinge pădurea cu totul, care pădure am muncit din copilărie de am făcut-o, și D-lui s'o prăpădească, pădure de trei-șeci de punți de bani; mă rog milostivirii Mării Tale să fie luminată poruncă către frate-meu Pană Conțescu, fiindu-mi frate și mie și D-lui, ca să oprască stăpînirea frate-meu Iordache a nu se mai tăia nici de D-lui nici chiar pe mine să nu mai îngăduiască până se va isbrăni judecata între noi, atât și la cel-laltu venit alu moșii, adică oiemu de la mori, circiurile și totu venitul moșii, și să-lu ție cu catastih până ne vom desface, și ce va fi mila Mării Tale.

A Mării Tale prea plecată róbă **Maria Cupăreasa.**

Zapeiule ce ești orânduitu la judecată unde este pricina orînduită în cercetare, poruncim să cercetezi și jalba acésta.

1815 Februarie 17.

Fost mare ¹⁾ Medelnicer.

Șeful Secției **E. Predescu.**

37.

Prea Înălțate Dómnne!

Aluescú Mării Tale că la pricina de judecată ce am eu frate-meu Iordache Mavrodin, după porunca Înălțimii Tale, ne-am infățîșatú la Departamentulú de șapte și rămăindú fără de nici unú felú de dreptate, neavéndú altú ce să mai pricinuiască, au rămasú să aducă o mărturie, puindu'mi sorocú de ștece ășile. Luminate Dómnne, nici acésta nu este altú ceva, fără numai prelungiri ca să mă facă să mă stingú cu cheltuiala. Mă rog mili și bunătății Mării Tale să te milostivesci asupra scăpătăciunii mele, să fie luminată poruncă către boerii departamentari, ca viind soroculú de ștece ășile și neaducénd acea mărturie, să nu mă mai prelungescă, ci sa facă Anaforaua, și ce va fi mila Mării Tale.

A Mării Tale prea plecată róbă

Maria Cupăreasa.

Zapeiule ce ești orânduitu la judecată unde este pricina orînduită în cercetare. poruncim să cerceteze și jalba acésta.

1815, Februarie 17.

fost mare ¹⁾ Medelnicer.

Șeful Secției **E. Predescu.**

¹⁾ Cuvîntú slavonú.

neredințeză cu zăpășul meu la mână D-lui frate-meu Iordache Mavrodin fost mare¹⁾ Clucer de Arie, cum să se scie că pentru suma de stinjenă din trupul moșiei mele Conțești de jos Jud. ¹⁾ Dâmbovița, ce cu a mea primire și prin întemeiate zăpășe întărite de departamentu, 'i-am dată numitului frate-meu stj. 250 (două-sute-cinci-đeci) pe din jos, întocmai după cōprinderea acelor zăpășe din anul 1813 Martie 19, pre care 'i-au și stăpinită D-lui și 'i stăpinesce de atunci și până acum ca ună deseversită stăpân pe dēnsii, precum și de acum înainte în puterea arătatei zăpășe în veci are a stăpâni, atăta numai fiindă că la vremea împărțelii dijmuirilor đisei moșii, care s'a urmat d'a valma între noi, întâmplându-se din pricina slugiloră ôreși-care prigonire între noi, din care prigoniri temēdu-ne a nu ajunge²⁾ prin judecătii a pururea cu grele cheltueli, am socotită între noi a fi mai bine ca să ne deosebimă fieși-carele partea sa, ne fiind acēsta împotrivotore zăpășeloră celoră dintēiă. adică mergēnd acum la fața locului fără de cheltuială între noi, să avemă a despărți mai întēiă partea D-lui de stj. două-sute-cinci-đeci de către a noastră, cu stinjinu care se obicinuesce, care parte a D-lui să o și împetrēcă de la un cap până la altul cu cheltuiala D-lui, urmādu-se punerea sforii din petrele care sunt vechi de la strămoși; iar unde va fi indoială să avem noi a o limpeđi de către vecinul de la vale, cum și pentru acareturile ce cadă pe acei stinjenă ai frate-meu, adică livedea de pomi, cōprinsul caselor cu grădinele și ¹⁾ casele heleșteu pe apa Colentini și ¹⁾ două circiumi și două fāgae de mōră, dintr'aceste đise acareturi bine void numitul frate-meu drept resplata ³⁾ pentru chivernisēla noastră, ne-aă dată heleșteu totă, și ¹⁾ amāndouă fagaile de mōră și ¹⁾ o cărciumă și livedea de pomi cu cōprinsul caselor, ca să ne chivernisimă cu dēnsele în cătă viață vomă avea atât eu cât și soțul meu; iar după petrecania noastră să rămāie fār de nici un cuvēnt de pricinuire tōte zisele acareturi și namestii pe sēma D-lui; și pentru căci ne-aă dată heleșteu de la care putem a ne folosi în viața noastră, precum arătămă mai susă, am mai sporită și eu D-lui lângă 250 stin-jini, încă stj. đece, să'i aibă ohavnici D-lui. Dreptă aceia după acestă mijlocă am și dată D-lui acestă zăpăș de încredințare, cum și D-lui asemenea zăpăș ne-aă dată nouă întărite cu iscăliturile nōstre, adevērite și de alte prea cinstite obraze ca să'i fie pentru încredințare.

Mariuța Cupăreasa adevērez.

1815 Martie 3.

Dimitrie Cuparul adevērez ⁴⁾.

Ioniță Rudēnu am fost față la învoiala acēsta și martor.

Am scris eu cu đisa D-ei mai sus numitei cocōne, și sunt și martor Mihălache logofăt de Divan.

¹⁾ Cuvēnt slavon. — ²⁾ Cuvēnt grec. — ³⁾ Cuvēnt turcesc în original. — ⁴⁾ Semnătură grecēcă.

De la departamentul de șapte.

Vîind amîndouă părțile în Departamentul înaintea noastră cu acestu zapis, unde citindu-se coprinderea ce are, am cerut mai întăiu de am vădutu zapisele de învoială¹⁾ ce au făcut mai înainte pentru acești stj. 250; însă un zapis cu anul²⁾ 1813 Martie, coprindetor că Maria Cupăresa cu voia soțului său au priimitu schimbă și talere 5650 de la frate-său Iordache Mavrodin pentru acești stj. 250; alu doilea zapis alu numitei Cupăresii totu cu acelă anu²⁾ prin care dă soțului său Dimitrie Cuparulu acestu schimbă de la frate-său Iordache Mavrodin ca să-lu vîndă, și priimesce de la soțulu său altu acaretu în loculă zestrui¹⁾, adică două vii cu o Deluiță de moșie la Județu²⁾ Mușcelu, fiind amîndouă aceste zapise întărite de Departamentul de optu, și alu treilea zapisu totu cu anul²⁾ 813 Martie 31, adeveritū de doi martori și iscălitu Dimitrache Cuparulu, prin care vinde schimbu ce au luatū de la soția sa la unu Athanase Efstatiū, care vîndare nici de însuși nu fu tăgăduită; întreatu fiind și de noi, ne aratără că împreună cu talere 5650 ce s'au priimitu de dîșii din mîna cumnatu-său Iordache Mavrodin, au priimitu împreună prin mîna cumnată-său și talere 6960, banii după vîndarea acelui schimbă, care toți banii ce-i priimiră de la cumnată-său, s'au adunatu talere 12500. Apoi am întreatu pe amîndouă părțile și pentru zapisul acesta de este chiar cu iscăliturile și cu buna priimirea lor, și ne mărturisi că chiar iscăliturile lor suntă și că s'au mulțumitū și pe cîte într'insulă se coprinde, rugându-ne ca să-lu adeverim și noi. Dreptu aceia după rugăciunea și cererea amîndurora părților l'am adeveritū și noi ca să'si aibă temeiū acestă învoire, trecendu-se și în condica Departamentulu.

815, Martie 10.

Nicolae Crețeanu. — Sterie Serdaru. — Costandin Dănciulescu.

Ioniță al 3-lea³⁾ logofătū; trecut în condică.

Șeful Secției E. Predescu.

39.

Prea Înălțate Dómne.

Aluescū Mării Tale că la moșia ce am la Conțești de jos Jud.²⁾ Dambovița, atata vreme este la mijlocu de când prigonirile cu vecinul de la vale nu lipsescū dintre noi pentru linia moșii, și fiind-că D-lui Polcovniculă Constandin Orăsculu este orănduitū cu

¹⁾ Cuvinte grecești în original. — ²⁾ Cuvinte slavone în original. — ³⁾ Cifru bisericească în original.

luminata poruncă Mării Tale la moșia Sărdanul, cerută fiind de un Anghel și¹⁾ Ión din¹⁾ Boșari, aprópe de ȕisa moșia mea; mă rogú Mării Tale, ca să se dea luminata poruncă către numitulú hotarnicú, ca să aibă voie a ne face îndreptare și noué la prigonirea linii moșii, ca să nu ne mai prigonimú și de acumú înainte, după cum mai sus arăt Mării Tale, și cum va fi mila Mării Tale.

Róbă Mării Tale, **Maria Cupărăsa** din *) Conȕștir de jos Jud.¹⁾ Dâmbovița.

D-ta mare *) logofete de ȕera de jos, să cercetezi jalba aceasta și să ne arăți înscrisú.

1815 Mai 15.

Fost mare *) Medelnicer.

40.

Prea Înăltate Dómnne!

áluescú Mării Tale, că din moșia Conȕștir de jos a soră-mi D-ei Marii Cupăresii avënd cumpérați stj: 260 (doué-sute-șése-deci) cu zăpisú care este adevéritú și de Depărtamenturi, precum se va vedea, care stinjeni trăgëndu-se între noi ca să fie sciutú pe unde calcă, urmédă a se cerca trăsurile și de către vre unú obrazú străinú ca să nu se întâmple după vremi prigoniri între noi; pentru care fiind că D-lui fost mare¹⁾ Polcovnic Constandin Orăsculú este cerutú de un Anghel și Ión din¹⁾ Boșari Jud.¹⁾ Dâmbovița, ca să le facă alegere la niște hotară de moșie, aprópe fiind de moșia mea ce arătú mai susú, mă rogú Mării Tale ca să se dea luminată poruncă către numitulú boer hotarnicú, ca să 'mú facă alegere și stinjinilor mei de moșie, puind și semne ca să fie sciutú pe unde calcă, dându-ne și cărți pe amăná ca să ni se scie curată stăpinirea părȕilor ce avem atâtú eú câtú și D-ei soră-mea.

Al Mării Tale, prea plecat slugá **lordache Mavrodin**.

Dumnea-ta mare¹⁾ logofet de ȕera de jos, să cercetezi jalba acésta și să ne arăți înscris.

1815 Mai 15.

Fost ¹⁾ mare Medelnicer.

¹⁾ Cuvinte slavone în original.

Eŭ Ión George Caragea VV. gospodar Domn țerrii Romănesci).

După acésta Anafora a D-lui vel¹⁾ logofetŭ de țerra de jos, poruncimŭ Domnia mea, cerutule hotarnicŭ să mergi la fața locului unde să faci urmare întocmai precum mai jos se coprinde; pentru care orânduimŭ și bumbașirŭ pe sluga Domniei mele al 2-lea¹⁾ Postelnic Ilie Portărelu; iar de se va ivi vre-o prigonire saŭ pricină de ne odihnă intru jeluitorŭ cu soră-sa Maria Cupăreša, pietre să nu pui ei numai semne să faci, și alegerea din fața locului să-î sorocesci la Divanul Domniei mele.

1815 Decembre 10.

Mare ¹⁾ logofăt.

Prea Înălțate Dómnne!

După luminata porunca Mării Tale de la acésta jalbă a D-lui Clucerului Iordache Mavrodin, intrând în cercetare, mă pliroforisi (încrededintăi) că în hotarul Conțescii de jos prin zapis 'i-au dat soră-sa Maria Cupăreasa stj: 250 pe din jos cu schimbu și cu bani gata talere 5650 încă din anul¹⁾ 813 Martie 19; după care zapis de atunci fiind iătaritŭ de Departamentul de opt, 'mi arată că 'i au stăpănit și-'i stăpănesce, cerând acum a-'i deosebi, cu voia însă și cererea soră-si Cupăresii, după cum mă pliroforisi din altŭ zapisŭ al numitei cu anul¹⁾ 815 Martie 3, adeveritŭ în dosŭ de la Departamentulŭ de șapte, prin care dice că s'au învoit ei între ei a-'și despărți stânjenii ce au în numitu hotar, a căruia cerere priimită fiind, găsescu cu cale, să fie luminată poruncă Mării Tale către cerutu hotarnicŭ Polcovnicu Costandin Orăscu, ca față cu Mariuța Cupăreša și¹⁾ cu soțulu D-ei, puind înainte acele zapise adeverite de Departamenturi, după coprinderea lor, să 'i deosebăscă numitulŭ Clucerŭ pe din jos stinjenii ce 'i au luatŭ cu schimbŭ și cu bani de la soră-sa, și să puie și pietre între D-lor, făcendu însă măsurătoare cu stinjenŭ ce se politipseșce acum și cu Portărelu orânduit de la D-lui mare¹⁾ Portar, cărora să le dea și cărți pe a mână după orânduială; iar hotărirea rămâne la Măria Ta.

1815 Noemvrie 25.

Scarlat Văcărescu mare ¹⁾ logofăt.

Șeful Secției E. Predescu.

¹⁾ Cuvinte slavone și țifre bisericesci.

Prea Înălțate Dómnne!

a alegerea ce este să se facă moșii mele Conțeșcii de jos de către D-ei Maria Cupărăsa, fiind dată luminată porunca¹⁾ Măriei Tale, cu coprinderea pe numele Polcovnicului Costandin Orăscu, ca să mérgă să 'mí deosebescă stinjeni mie după sinetuturile²⁾ ce avem între noi, și fiind că numitul orânduitu se afla incurcatu²⁾ cu alte pri-cini de hotărnicie mai virtos că lipsesce din București, mă rogú Mării Tale că în loculú acestui orânduitu boer, să se orânduescă D-lui Ioan Giurescu fost³⁾ al 3-lea Vistier, carele cu mergerea sa la moșia Petrești unde mai este orânduitu, va merge și pe la Conțești, să 'mí facă alegerea stinjenilor precum în luminată porunca¹⁾ să coprinde.

Prea plecată slugă **lordache Mavrodin.**

Dumnia-ta mare³⁾ logofétu de țerra de jos să cercetezi jalba acésta și ne arăți înscrisu.

1816 Aprilie 28.

Fost mare³⁾ paharnic.

Eú Ión Georghiu Caragea V.V. și Domn țerii Românescei³⁾.

Dupé arătarea ce ne face prin tr'acéstă anafora D-lui mare³⁾ logofétu de țerra de jos, priimită fiind Domnií mele cererea jeluitorului, poruncim Domnia Mea, cerutule hotrnicie, să mergi în fața locului și să faci urmare precum mai jos să coprinde.

1816 Mai 12.

Mare³⁾ logofăt.

Prea Înălțate Dómnne!

Dupé luminata poruncă Mării Tale de la acésta al doilea jalbă al D-lui Clucerului lordache Mavrodin, următor fiind, am cercetat arătarea și cererea ce face, și mă incre-

1) Cuvinte turcesci în original. — 2) Cuvinte grecesci. — 3) Cuvinte slavone și cifre bisericesci.

din¹⁾ că hotarnicu ce din porunca Mării Tale s'au fostă orânduită pentru a 'i deosebi Clucerului stinjen¹ 250 din Conțescii de jos, care 'i-au dată soră-sa Maria Cupărăsa cu schimbă și cu bani gata, se află cu adevărată dusă afară într'o pricină a sa, de unde nu să pôte indeletnici curându pentru a merge la pricina jeluitorului, găsescă cu cale iarăși cu luminată porunca Mării Tale, în locul Polcovnicului Constandin Orăscu, să se orânduiască acum Ioniță Giurescu fost²⁾ al 3-lea³⁾ Vistier, carele și mergendă acolo la numita moșie, să aibă a face urmare întocmai după alăturata anaforaua a Logofeției, care este întărită de Măria Ta pe numele Polcovnicului Constandin Orescu, iar hotărîrea rămâne la Măria Ta.

1816 Mai 3.

Iordache Goleșcu mare²⁾ logofăt.

Șeful Secției E. Predescu.

41.

Prea Înălțate Dómne!

-lui Cluceru Iordache Mavrodin avënd cumpărați de la anul²⁾ 1813 Martie 19 stj: 260 moșie de la sora dumisale Maria Cupărăsa la Conțesci jud.²⁾ Dâmbovița, cu zapis atâtă schimbă altă moșie, câtă și banii nahtă, și după zapisele numitei Cupăresii învoindu-se între D-lor ca să 'și deosebescă cu pietre de către partea ce 'i mai rămâne numitii pe din sus, ale cărora sinfonii (învoeli), cercetându-se de către D-lui mare³⁾ logofetă prin anafora întărită cu luminată porunca⁴⁾ Mării Tale, 'mi se poruncesce •ca mergând la fața locului din preună cu orânduitul Portărelă să facă urmare întocmai, puind și pietre hotară, sau fiind pricină de neodihnă să facă numai semne și alegere înscrisă, sorocindu'i la luminatul Divan Mării Tale. Următor fiind luminatei porunci, am mersă la numita moșie, unde mai înteu aducându'mi Ilie al 2-lea³⁾ Portar atât pe D-ei Cupărăsa și²⁾ pe D-lui Cluceru Mavrodin câtă și pe răzași de la valea D-lui Pană Conțescu, dintr'ale căruia hotară s'au făcută sforirea acestor 260 stj: ce are D-lui Cluceru Mavrodin, și citindu-se sineturile D-lui Clucerului, apoi le amă cerută și semnele sau pietre de va avea despărțitoare într'aceste două moși, și 'mi arată D-lui Pană Conțescu, o hotărnicie a D-lui Caminarului Gheorghe, Ispravnicu Județului Dâmbovița, D-lui Clu-

1) Cuvânt grecesc în original. — 2) Cuvinte slavone. — 3) Cifre bisericesci. — 4) Cuvânt turcesc.

ceru Iancu Glavă hotarnicii de la anul¹⁾ 801 August 10, precum și alegerea acei hotarnicii mai în urmă de către reposatulă Vornic Scarlat Cămpinenu totu la acela an¹⁾, pe care citindu-le D-ei Cupăresi, priimate 'i-au fost amēdouē trāsurile de la capetele moșii, iar trāsura de la mijlocu măcar că ȋdice intr'acele hotarnicii, că după mărturia ómenilor ce au luatú și carte de blestem că hotarulú este grópa din poiana lui Ustoroi, care dānd ocol moșii cu toȋii am vėdut'o și eu, ȋdise că nu este bună, fiind că în urma jurāmintului acelor ómeni și a sāvārșirii ale țerrii, s'au gāsitu chiar piatra cea vechie și adevērată, care piatră și D-lui Pană Conȋtesculú arātă acum că este bună, dēră pricinui că D-ei Cupārésa ar fi intrānd cu stāpānirea între linii cu mai mulȋi stinjenii și nici de una nici de alta nu sāvține, a căruia propunere²⁾ nu fuse priimită în douē chipuri, una că la călcare ce ȋdice că 'i se face de către Cupārésa, urmēdā sāv și caute cu jalbā către Măria Ta și sāv și afe indreptarea, alu doilea că piatra ce s'au gāsitu 'i este netāgăduită, urmēzā sāv se ȋie de dēnsa ca un lucru ce hotarnicii de atunci nu au avutú Duh sřintu și nici D-lor nu au arātāt'o ci au juratú ómenii pe alte semne zadarnice, a căreia depārtare²⁾ dintr'a-acea piatră și până în semnulú celú arātatu de hotarnicii, făcānd cercare cu sfóra gāsitu stj; 30 de pricinā; drept aceia pus-am sfóra la capulú moșii despre apa Dāmboviȋii și despre Apusú din piatra de hotar a moșii D-lui Pană Conȋtescu, și mergāndu în sus în curmezișulú moșii spre amiazā-de nópte până în marginea arāturii din sus a Udrii Conȋtescii, unde am făcutú semn movilā, care în dreptulú movilií cade o salcie rotundā ce s'au vārutú către apa Dāmboviȋii, sforānd din moșia Cupāresii stj: 260; a doua trāsură de la mijlocu moșii pus'am sfóra iarāși din piatra moșii D-lui Pană Conȋtesculú ce arātú mai susú și mergēnd în susul și în curmezișulú moșii totú prin pădure până unde s'au implinit stinjenii 260, și am făcutú semn movilā în dreptu a doi tufani ce s'au curātatú unulú de a drēpta și altulú de a stānga. Mers-'am și la capulú moșii despre rēsāritú la apa Colentina și am pus sfóra iarāși din piatră din hotarulú moșii D-lui Pană Conȋtesculú, și mergēnd în sus și în curmezișulú moșii trecānd moara și heleșteu Cupāresii înainte, până intr'o poianā unde s'au implinitu stj: 260, și am făcutú semn movilā între doi plopí ce s'au curātitú unulú de a drēpta și altul de a stānga, care acești stānjenii au rāmas în stāpānirea D-lui Clucerulú Mavrodin după zapisele invoelii²⁾ cumpēratorii și după cum 'i-au stāpinitú și de atunci și până acum; dar fiind că D-ei Cupārésa, sora numitului cumpērator, statu cu împotrivire ca sāv nu pui pietre cu cuvēntú că și de 'i-au vāndut'o atunci de suntú acum patru ani în preȋul acela ce se coprinde în zapisele numitei, care sunt la māna Clucerulú Mavrodin adevērite și de douē Departamenturi; dar acumú au gāsitu mușteriu de 'i dā

1) Cuvinte slavone. — 2) Cuvinte grecescf în original.

altă prețu îndoită și întreită, și cum că are să se judece cu numitul frate-seu cumpărătorul; și fiind că în luminată porunca¹⁾ Mării Tale mi se poruncese că de se va ivi vre-o pricină de neodihnă a Cupăresei, pietre să nu pui ci numai semne să faci, și cu alegere în scris să'i sorocescu la luminatul Divanul. — Nu lipsescă a arăta Înălțimei Tale urmarea ce am făcut și sorocul ce'și au pus Cupăresa ca până la sfârșitul următorului Mai va veni în Bucuresci; iar acești stinjeni 'i-am trasă cu stinjenul Șerban Vodă ce mi s'au dată pecetluită de la D-lui mare²⁾ Portar; și anii Înălțimii Tale de la Dumneșu mulți și norociți.

1816 Mai 16.

a Mării Tale prea plecată slugă

Șeful Secției E. Predescu.

Ioan fost³⁾ al 3-lea³⁾ vistier.

42.

e vreme ce întâmplarea cea viitoare este nevedută și la ingeri necunoscută, ci numai lui Dumneșu sunt toate știute și vedute; dreptu aceia cunoscându eu Ilinca Conțesca din jutețul²⁾ Dâmbovița din²⁾ satul Conțeștiu, am socotit mai 'nainte până a nu mă coprinde sfârșitul vieții mele, și până îmi sunt mințile întregi și sănătoase să'mi facă Diatâ și să dovedescă gândul meu către moștenitorii mei cei aleși, cu care voescu să chivernisescă ei averea noastră mișcătoare și nemișcătoare după trecerea mea din viață. Ci întâi mă rog lui Dumneșu ca unui milostiv să'mi erte mulțimea păcatelor mele, cele ce am greșit ca un om într'acastă lume, mă rog și tuturor creștinilor cui ce voi fi greșit să mă erte, și de mine să fie ertați toți câți îmi vor fi greșitu și veri ce rân 'mi-ar fi făcutu. — După acesta, mai întâi arăt averea câtă se află totă, adică: 257³⁾ (două-sute-cinci-deci și șapte) stinjeni moșie la siliște în moșia scurtă și îngustă, și 315³⁾ (trei-sute-cinci-spre-dece) în moșia lată ce suntă unu trupă amândouă după cum arată ocolnica, și unu heleșteu nedresu, parte de unu moșu fiind de frați cu feciorii răposatului Capitan Tudorache ginerile lui²⁾ Ilie Conțescu; șese suflete de țigani anume: Marin cu copii lui cei buni și²⁾ livedea de pruni până la unu locu, și o vacă (că câte vite mai sunt, sunt cumparate de fiu-meu Pană cu banii lui), care avere cu socotela mea cea prăstă, pôte a mă face pravila desevarșită stăpană, și a se prinde în locul zestrei ce arată foia de zestre, și cu datoriile părintesci, și cu slujbe ale răposatului soțului meu Ioniță Conțescu al 3-lea³⁾ Vistier, le-au vândut toate și au răpus la păsurile seles, și eu am suferit

¹⁾ Cuvântu turcescu. — ²⁾ Cuvinte slavone. — ³⁾ Cifre bisericesti în originalu.

după lege (ci să erte Dumneșeu). Pentru aceea dar mai înteu lasu o parte din stinjenii moșiei Siliștii ce-l dice și moșie scurtă prin mijloc și¹⁾ o parte din stinjenii moșiei cei-l' alte tot prin mijloc, din capu până în capu, și¹⁾ pe Pauna țiganka cu tată-sen Marin. Acestea ce se arată mai sus le las pentru chiverniseala mea câtu voiă avea viață multu puțin, și după sfirșitul vieții mele le lasu pentru sufletulu meu și alu răposatulu și ale părinților noștri a se preface sfinta biserică de aici de zidu, puind jutoru și cele ce am mai luat pentru unu țiganu alu răposatii fii-mii Stanchii, talere 300¹⁾ de la fiu-meu Pană, a fi pentru sufletulu și pomenirea ei fiind eu clironómă, care ajutor se numesce în deosebitu zapisu al meu; a doua să mi se facă pogribania și pomenirile cele obicinuite la implinirea de trei ani; alu treilea milile și sărindarele ce lasu la sfinta biserică aici în Conțești, cinci sărindare, și¹⁾ la sfinta biserică din¹⁾ Calugăreni trei sărindare, și la sfinta biserică din¹⁾ Săvești unu sărindar, la sfinta biserică din¹⁾ Boteni o jumătate de sărindar, la sfinta biserică din¹⁾ Conțeștii de sus o jumătate de sărindar, și¹⁾ la sfinta monastire Cernica cinci sărindare să se dea deplin. Iar după acestea fi și moștenitorii mei cei adeverați Iordache și Pană, lasu cu sufletulu meu, să ia Pană fiulu meu celu micu o parte din suma stinjenilor de moșie de la vale pe unde îi sunt casele făcute de elu și Siliștea vechie din Dâmbovița până în Colentina, și două suflete de țigani anume Petre și Niță fiu lui¹⁾ Marin țiganu; și fiului meu Iordache lasu să ia iar o parte din stinjenii moșii pe din sus, pe unde îi sunt casele, din capu până în capu în lungu, și două suflete de țigani anume: Stanca fata lui Marin și¹⁾ Tânase Băiatu fiu lui¹⁾ Néga, ce au fostu ai fii-mi Stancăi să-lu găsescă. Iar pentru puțin prisos ce mai este parte de heleșteu cum și două suflete de țigani anume Joița fia lui¹⁾ Marin și¹⁾ copilu Păunii, și¹⁾ livedea ce lasu iarăși fiului meu Pană fără a nu-lu supăra Iordache la nimicu, căci fi-meu Iordache de micu copilu au fostu luat de sufletu de D-lui cumnatu Clucer Ianache Mavrodin, pe care l-au rămas și clironomie cum scie toți, și să fie mulțumitu și blagoslovitu. Rânduescu și fii-mi Uța vaca ce o amă pentru mântuirea sufletulu meu; iar pentru totă partea sufletulu ce arată, încarcu și însărcineză a le ținea fii-meu Pană pe séma sa și a urma toate după cum am disu, fiind că pe elu l-am cunoscută mai cu frica lui Dumneșeu și temetoru de sufletu, trăind și cu densus în casă'i ani mulți, căutându-mă la ori-ce bolă și hrană, și deosebitu să-mi aibă blagoslovenia. Iar pentru Șerbana țiganka cu copilulu ei ce se află în Giurgiu, și sunt ai răposatii fii-mii Stanchii, și eu sunt clironómă, fiind că și ea n'au avutu altă cevași a-l se da pentru sufletu; că la sft. biserică pôte a trebui multe, lasu ca găsindu-se numiți să aibă amendoi frații a mai pune bani câte talere 200¹⁾

¹⁾ Cuvinte slavone și cifre bisericesci.

adică două-sute, la trebile bisericii prin orînduitul celî numescu Pană fiî-meu, și atunci să ia unulî Iordache, pe Șerbana, și Pană pe copila ei, puindî cum am ȑis pe rēposata Stanca ctitoră, iar nevoindî Iordache, cum ȑicū, va pune totu Pană banî.

Acestea voescū să se facă de către moștenitorii mei după mōrtea mea, precum cu dreptatea minții mele am orînduitū și limba mea aū graită și cu mîna mea am 'pusū pecetea inaintea acestor mărturii vrednice de credință care s'aū aflatū față.

Popa Ștefan Proistosul. — Popa Hristea din ¹⁾ Conțești.

Iar care din moștenitorii mei, ce am ȑisū mai sus, saū din judecatori și din boeri saū din cei bisericești saū din cei politicești s'ar ispiți a'mî strica Diata, să aibă a da sēma și rēspunsulū la infricoșata ȑiua aceia a rēsplătirii inaintea judecatorului celui drept și nefățarnicū, Domnului Nostru Isus Hristos Dumneȑeu celū adevēratū.

1815, Februarie 6.

Ilîncă Conțeșca adeverezū.

Eū popa Ștefan Proistos am fost față. — **Eū popa Hristea** am fost față.

Și am scrisū eū Grigorie fiu lui ¹⁾ popa Georgehie cu invēțătura D-ei din cuvēntu in cuvēntū și mărturie.

Acēstă Diatā ce s'aū făcutū de numita, rugāndu-se și de noi ca să adevērim, am cercetatū pe D-ei și rēspunse cum că in frica lui Dumneȑeu aū invēțatū pe scriitorū din cuvēntū in cuvēntū, din viață trecēndū, fiind cu mințile întregi, față fiind și preoții ce se vēdū iscaliți mai jos; de aceia și noi am iscalitū spre mai bună adevērire.

1816, Noemvrie 13.

Ierei Costandin Protopop.

43.

neredidțezū eū celū mai jos iscalitū ca să se scie, Cuparul Dumitrache soțul meu vāȑēndū neputința D-lui in trecuta tōmnă, aflāndu-se in dēlulū Piteștilor la via nōstră care se numesce Bālēnca, alătura cu via Dōmnei Balașei, aflāndu-se și sfinția sa Eclisiarhu popa Hriso epistatulū Dōmnei Balașei acolo la vie, și vēȑēndū soțulū meū pomelnicile care să face tot-d'una la esenodohia ²⁾ Dōmnei Balașei, 'l-aū tras inima și aū intratū la vorbă cu sfinția sa ca să dea danie via din preună cu moșiōra, preȑuind-o cu preȑu

¹⁾ Cuvinte slavone in original. — ²⁾ Cuvēnt grecesc înȑelegānd „casă de priimitū străinū.”

ca de nouă mii de lei, și dintr'acei nouă mii de lei să ia numai șapte mii de lei, fiind că este datoru la multe părți, și două mii de lei îi lasă danie la csenodohia¹⁾ Dómnii Balașei, ca să treacă la pomelnicu ctitorii lor, ca să fie pomenitu în vécú; și invoirea acésta au priimit-o epistatulú Dómnii Balașii ca să vie Cuparulú la Bucuresci să dea zapisú la D-lui ctitorulú Banulú Grigorie Brâncoveanulú, ca să trecă și numele D-lorú la pomelniculú Dómnii Balașii. Bolnăvindu-se D-lui Cuparulú la ȋiua Bobotezii, au zăcutú trei luni și jumétate și 'și-au datú sfirșitulú; cândú erea bolnavú au chematú pe Duhovnicu sêu popa Ión de la Săvești, moșia Dómnii Balașii, împreună și cu arendașulú moșii chir Anastase Ghinu, și 'l-au trimisú la Bucuresci la sfinția sa epistatulú Dómnii Balașii, ca să întrebe, priimesce via și moșióra cu tocmeara¹⁾ cea mai sus ȋisă, și dacă va vrea să priimescă, să trimită ceva arvună pentru siguranță; și au orânduitú sfinția sa pe arendașu și au dat talere trei sute, după cum se vede révașul réposatului la mâna sfinții seles; acésta vânđare și acésta tocmelá este priimită și de mine soția réposatului

Daú credinciosu zapisul meu din puterea dieții réposatului soțului meu Dumitrache Cuparulú, care este în mâna mea unde mă lasă stăpină la tóte, să vânđu să plătescú datoria réposatului, și mai cu putere daú acésta vie de la dealulú Piteștilor care se numesce Băleanca, care sunt pogóne ȋee, dar nu este tótá lucratá, cu livele de pruni, cu o căsciorá vechie, cu o crămișórá vechie și cu unú linú, împreună cu Delnița moșióra, care merge lungul ei până la apa Argeșului, se vecinesce de o parte cu via și cu moșia Dómnii Balașii, din capulú vii Dómnii Balașii și până în jos în drumulú cel mare, și din drumulú celú mare până în apa Argeșului, totú împreunată cu a Dómnii Balașii. Acestea tóte cum era hotărirea réposatului am hotăritú și eu, și am datú la csenodohia¹⁾ Dómnii Balașii la D-lui ctitorul Banul Grigorie Brâncoveanulú și stăpănu csenodohii¹⁾ Dómnii Balașii drept talere 7000 adică șapte mii, care bani 'i-amú priimitú toți deplinú prin porunca D-lui Banului Grigorie Brâncovénulú, din mâna sfinții seles părintelui Eclisiarhulú popa Hriso, epistatulú Dómnii Balașii; și două mii de lei am lăsatú pentru sufletele nóstre, fiind că au trecutú numele nóstre la pomelniculú ctitorilor față fiind și eu, ca să fie pomenite în veci vecilor, ne avêndú norocu ca să'mi lase Dumneȋeu din șése copii ce am avutú nici unulú ca să avem nádejde de pomenire; cu bună voia nóstrá am dat-'o la D-lui Banul Brâncovénulú, ca să o stăpânescă cu bună pace, și să aibă zapisul meu putere la ori-ce judecatá; și pentru mai bună credința m'am iscălitú cu mâna mea.

1817 Mai 8.

Mariuța Cupăreasa. — Eu popa Ión Duhovnicu din²⁾ Săvești, așa din începutu vorbiți trăindú D-lui sciú pentru acestú acaretú.

Șeful Secției E. Predescu.

¹⁾ Cuvinte grecesci. — ²⁾ Cuvêntú slavonú.

Prea Înălțate Dómnne!

Valuescú Mării Tale că, ca la 8 ani suntú de cândú amú cumpăratú in Județul¹⁾ Muscelú unú pământú cu via pe dênșulú și¹⁾ cu liveđi de pruni, meri și alte pometuri, pe cari se plătesce otaștină de la cei ce aú vii pe dênșulú și¹⁾ dijmă de pruni și din ori-ce alte pometuri. Pe acestú pământú avêndú via o Maria văduva și¹⁾ unú Petre, nu numai într'atâta intervalú²⁾ de vreme aú vrutú ca să plătescă otaștină, ci nici vre-o dijmă din pometuri cari aú făcut și aú strânsú atâta rânduri de prune și¹⁾ de mere și¹⁾ de cerése, ci încă aú întrebuințatú²⁾ și vicleșugú de aú pusú porumbú prin vie, ca să pótă pricinui că vinú nu s'aú făcutú într'atâta intervalú²⁾ și eú din pricina depărtării locului nu amú pututú să-mi cautú nici să iaú séma până la una vinului ce aú făcutú saú porumbului saú poamelor câte aú vândutú, ci am rămas răbdătóre până acum, numai și numai din al lor vicleșugú și nemulțămire ce aú arătatú³⁾ către mine stăpâna locului. Ci fiind că numiții nici la cei mai din 'nainte stăpânitori ai acestui locú, nu s'aú supusú a'și plăti obiceiú pământului, ci mi-aú dat-o asupra mea datorí de șése ani văduvă aflându-se și acea stăpînitóre; mă rog mării Tale, ca să se dea luminată poruncă către D-lor boeri ispravnici, ca să se facă zaptú⁴⁾ prunele ce vor fi adunate acum de dênșii, pe care să mi le facă și teslim;⁵⁾ apoi să'mi facă socoteala cu numiții din cei 6 ani de 'nainte și¹⁾ de ani 8 încóce, saú vin, saú porumb de va fi făcutú prin vii, să imi împlinescă, saú și de câte póme vor fi făcutú in trecutul intervalú²⁾, că va fi cu păcatú să facă vicleșugú numiții la venitu pământului cu mijloculú ce să arată mai sus, și cum va fi mila Mării Tale.

Prea plecată slugă **Maria Cupăreasa.**

Eú Ión Gheorghiu Caragea V.V. și Domn țării Românești¹⁾.

D-vóstră ispravnicilorú ai Județului veți vedea jalba acésta, pentru care poruncim să cercetați, și la dreptatea ce va avea jeluitórea, să'și afle cuviinciósa îndestulare și să în-

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Cuvinte grecesci în original. — ³⁾ Cuvânt scris între rânduri. — ⁴⁾ Secuestreze. — ⁵⁾ Să predea.

dreptați; iar neodihnindu-se vre-o parte de acolo cu cercetarea D-văstră, inseris să'i sorociți la Divanul Domnii Mele.

1817 August 30.

Mare ¹⁾ logofăt.

Fost mare ¹⁾ Caminar.

No. 672.

Șeful Secției E. Predescu.

45.

Cu frățescă dragoste mă închin D-le Pană!

eni Neagul țiganul într'adinsu de 'mî făcu arătare și se plânse că Dumitru țiganulă au săritu cu parulă asupra-i pentru ce să strășnicescă el vitele de a nu intra în moșie, și de ce să așede pórta lângă ograda D-tale și să nu o așede mai sus unde este hotarulă, adică să se pue pórta prin mijloculă arăturiloră, iar nu lângă ograda D-tale, unde nu suntă arături. Ci fiind că acéstră strășnicie o face numitulă pentru paza bucatelor și mai multă de frica Polcovniculă Gheorghie, ca să nu intre vite în țérină, să dea el de vre-o platcă la D-ta, te rog despre o parte înfrânză pe țiganii D-tale de acestu fel de urmări necuviincióse și ne trebnice, că eu lui Dumitru locu 'i-am dată, și după ce nu au bătută nici unu pară, apoi nici odihnă de elă nu are Négul țiganu; iar despre alta, ca să lipsescă prigonirile să nu ne asemănăm celor vechi la acésta, eu voia mea pune de măsură suta de stinjină de față cu Négul din pietri, că eu câte trele pietrile le primescú de bune de la unu capu până la altulă, și să puie semne pe unde se va face fiești-care trăsură, și la urmă se va face între noi și linie, ca să nu rămăie materie de vre-o gálcévă, când din una când din alta, și ca să scie și Négul pe unde să curețe și să urmeze oránduelilor ce'i se dá de către mine; căci din sus il isgornesce lelea Uța cu linia, și de la vale Dumitru țiganulă; ci D-ta de voesci urméza într'acestu chipu, ca să avem valulă numai de la o parte iar nu de la doué părți. De voiú șea să viú și eu mâine pênă la prânzú bine, iar de nu D-ta limpezesce gálcéva cu acestu mijlocu ce să arată mai susú, și suntă.

1818 Mai 18.

Al D-tale frate și slugă Iordache Mavrodin.

Șeful Secției E. Predescu.

¹⁾ Cuvinte slavone în original.

Prea cinstiți D-vastră boeri ispravnici.

Dăluiescu D-vastră pentru postelnicu Răducanu și¹⁾ frate-său Costache și¹⁾ pentru Ióna Bălăcioica, că numiți amândoi frați avându-i mai 'nainte părtași de moșie, după multele judecăți ce am avut, ne-am despărțit moșia unii de către altul prin vrednice hotărnicii, atât prin unul din boeri ispravnici ai Județului cât și cluceru Iancu Glava, cum și prin venirea chiar a răposatului Dvornicu Scarlat Cămpinénulă, în care prin scrisori îmi dă mie la trăsura de la mijlocu stj: 8 1/2 (opt și jumătate), la vale semn de hotar, de la o piatră la vale, care piatră n'au fost pusă de hotar ci semn până ne vom judeca; și unde ne va da judecata acolo să rămâne hotarul despărțirii. Așa dar prin venirea Dvornicului orânduit din Divan, m'au despărțit de către numiți cu moșia cu stinjenii ce arată mai sus, la vale de piatră ce este pusă. Acum numiți se împotrivesc, nebagându în sémă scrisorile (ceia ce luminează pe om), pentru căci vedu acea piatră ce au fost apucată de au fost pus-o întâiu fără vre-o hotărire, și așa pe paelile și sfăturile numiților, s'au aședat și numita Ióna Bacióica cu casă pe locul de hotar, și nu se supune a clăcu, ci încă necinste mare ne face. Mă rog D-vastră a fi cinstită poruncă către zapeii plășii, ca vedându scrisorile să'i facă să priceapă semnul de hotar după scrisori, iar nu după piatră zădarnică, puind și unu semn unde va veni acei stj: 8 1/2 (opt și jumătate); iar pe Ióna Bacióica să'i facă cercetare cu bătaie pentru necinstea ce nu 'i s'au cădutu a face în potriva stăpânului moșiei, îndatorând-o a clăcu dîle 12, ca una ce fără voia mea au făcut casă, fiind că s'au prins hoțesce de vènează și pesce cu coșu, în care sunt și martori din heleșteu; și pentru acésta mă rog a se cerceta aflându'mi dreptatea la tóte că adevărul arată, și ce va fi mila D-vastră.

Al D-vastră prea plecatu **Pană Conțescu** fost¹⁾ Polcovnic de¹⁾ Seimeni.

Județu¹⁾ Dâmbovița.

D-vastră zapeilor ai plășii sănătate. Vedându cele arătate de jeluitoru, să cercetați, și avendu dreptate la arătările séle, să'i faceți indestulare, sau fiindu pricină de neodihnă să'i sorociți a veni la Ispravnicatu cu inserisă alegere a D-vastră de curgerea pricinii.

Șerban Grădiștenu. — M. Bălenu.

1818 Iulie 26.

Șeful Secției E. Predescu.

¹⁾ Cuvinte slavone în original.

Prea cinstiți D-văstră boeri ispravnici.

aluescu D-văstră că suntă acum ani trei de cândă am cumpărată unū vādă de móră (ce a fostă ocină a heleșteului strămoșescu de baștină), de la postelnicu Răducanu, ce 'l-am avutū părtașū mai 'nainte la moșie și¹⁾ la heleșteu; și intr'acéstă diastimă²⁾ de vreme 'și-au avutū móră drumulū sēu din destulū (dupē obiceiū pāmēntulū). Acum unū Chiriță Scutelniculū și¹⁾ un Radulū și¹⁾ unū Drăghiciū, vādū că au strāmtatū drumulū cu namesti și¹⁾ garduri, in câtū nici căruță nu pôte a încăpea, cum și fanuri punū aprōpe de móră cu totul, la care tōte să aducă primejdie de focū și pagubă. Cinstiții boeri, fiind că din zavistia lor o facū acéstă și aducū urmări inpotriva prāviliī țērii, de aceia prin judecată arātū și mai rogū a fi strașnică poruncă cu Mumbașir către zapcii plășii, ca ori să'i apuce pe acei care punū fānū aprōpe de móră, să dea zapisū pentru pagubă și hata³⁾, saū să nu māi puie. Iar pentru acelū Chiriță ce cu gālcēvā⁴⁾ au facut pe drumulū morii șopronū și¹⁾ gardū, să se taie de judecată in fața locului și a'și lua pedēpsa, că int'altū chipū sunt adichisit (nedreptațitu) de nisce locuitori haini; și ce va fi mila D-văstră.

Al D-văstră plecatū **Pană Conțescu**. Baș-buluc-bașa de Seimeni.

Județu¹⁾ Dâmbovița.

D-văstră zapciilor ai plășii Cornățelului, sănătate. Vedēndū jalba acéstă, veți înțelege pricina, pentru care scrim D-văstră să cercetați față cu păriții, și când aratarile jeluitorului vor fi adevērate, să dați nisamul (regula) îndreptării celū cuviinciosū; să cercetați și pricina drumului morii de au fostū pe unde arată jeluitorulū, și de'i aduce stricăciune binăua ce au facutū piritulū, și ori in ce chipū vē veți indestula de adevērū, să faceți in scrisū alegere, sorocindū pe tōte părțile a veni la ispravnicatū să se judece, și fiți sănătoși

1818 Septembrie 29,

Nicolae Kr.

Șeful Secției E. Predescu.

1) Cuvinte slavone. — 2) Cuvēntū grecescū „interval.” — 3) Cuvēnt turcesc „primejdie” — 4) Cuvēnt turcesc „zorba.”

 48.

ce dă cartea acesta lui Tóder și Radului pădurar ca să aibă a păzi pădurea ce avem la Conțești, de către locuitorii împrejiureni, a nu tăia dintr'insa un lemnă măcar, ei să urmeze prin semnele ce s'au urmată dintru începută, adică la capu despre Colintina prin copaciul infierat și¹⁾ la mijlocă până în Catină și la capu despre Ilfov până din sus de mără, unde este iarăși un tufan, după cum le-au găsită cu cale și boeru hotarnic, cândă au sforatū pădurea.

823 Ghenarie 22.

lordache Mavrodin.

Șeful Secției E. Predescu.

 49.

ce vreme ce întâmplarea viitoare este nevădută și la ingeri necunoscută, ei numai lui Dumnezeu sunt toate știute și vădute; dreptu aceea cunoscându eu Maria Conțeșca din¹⁾ Conțeștii de josă, am socotit în urma altei Dieți ce mai 'nainte făcusem, până a nu mă coprinde sfârșitul vieții mele, și că mai întâi am fost miglisită de unii și alții streini, și că am fost învaluită cu mare boală necurată; dar acum în cea după urmă, cunoscându adevărul și dreptate și cu simțirile sănatoase, am voită să fac ală doilea Diată, și să dovedescu gândulă meu celă curatū, iar nu ca întâi învaluită de boală și momită cu măgliseli de streini, pentru ca să depărteze pe moștenitorii mei cei aleși de mine și de pravilă, cu care de iznăvă făcū această Diată, și voescu să chivernisescă ei averea mea mișcatore și ne mișcatore, după petrecerea mea din viață. Ce mai arătă ca blestemul celă cuprins, de va fi la vre-o Diată, să nu se ție în sēmă cum și alte daturī, căci am fost, cum țieu, uimită de bolă. De aceea întâi mă rogū lui Dumnezeu ca unui milostiv să'mi erte mulțimea păcatelor mele cele ce am greșitū ca un om într'această lume. După acestea toate, lasū partea de moșie ce eu zapisū este dată și vândută frate-meū lordache, adică stinjeni două sute cinci-deci să'și-o iea; iar câtă moșie va mai prisosi, totă acea parte o lasū frăține-meū Pană, avându ingăduială de frate-meū lordache, căci 'i-am mai făcutū hatărū la partea ce arătū că 'i-am dat-o eu zapis și cu heleșteu,

¹⁾ Cuvinte slavone în original.

și că pe frate-meu Pană îl încarcă a'mi plăti datoriile ce sunt datore: însă, la Dumitrache Tufenu talerî una mie cinci sute, și talerî șese-deci la răposatul Matei Nenisor, și talerî trei-sute la Tudor Ciocă; cum și pentru slugi care vor rămănea în urma mea neplătiți, să aibă totu frate-meu Pană să le plătescă, iar nu alte datorii ne mai fiind și ne știind; și să aibă datorie a mă îngropa și a'mi face toate pomenirile de trei ani după pravilă, cum și la șapte ani cu Arhieru, să ne facă și dece sărindare. Iar ce mai este adică un cazanu, cinci-spre-dece oi și una vacă și casa, peticele și așternutul le lasu nepotului meu Grigorie ce 'l-am botezat pentru sufletul meu, și trei oi leiei Ancuții, și o vacă o lasu nepoța-meă Arghiri, și o vișoră de la¹⁾ Pitești o lasu Zinchii lui Răducanu pentru sufletu. Acestea voescu să facă moștenitorii mei după mörte, precum cu cea după urmă dreptatea minții mele am orânduit și limba mea au grăit și cu mâna mea am iscalitu înaintea acestor mărturii vrednice de credință care s'au aflatu față; scriitorul și¹⁾ preotu popa Hristea Proistosu și popa Ión din¹⁾ Săvești, popa Mihaî din¹⁾ Balteni, Postelnicu Raducanu. Iar ori-care din moștenitori sau alți cu vre-o provlimă (proponere) sau din judecători și din boeri, sau din cei bisericesci sau lumesci s'ar ispiti a'mi strica Diata și voia mea de care arăt, să aibă a da séma și responsul la înfricoșata ziua judecării și a răsplătirei înaintea lui Hristos Dumneđu.

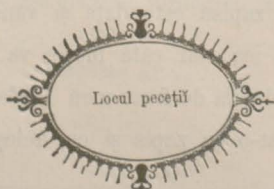
1823 Mai 3.

Cum și șese pogone vie pământ cu otașină la Leurdeni, o lasu totu nepotului meu Grigorie ce 'l-am botezat, pentru sufletul meu.

Maria Cupăreša. — Popa **Hristea** Proistos din Conțești de jos, martor. — Eu popa **Ión** Duhovnicu din¹⁾ Săvești fiind față. — Popa **Rada** din¹⁾ Boteni fiind față. — Eu popa **Necșu** din¹⁾ Conțești de sus fiind față. — Și am scrisu eu **Ionașu Breker** din¹⁾ Boteni cu șa nămitei cocone și am iscalitu. — Eu **Răducanu Postelnicu** am iscalitu cu mâna mea fiindu față și martor. — Popa **Mihaî** din¹⁾ Balteni, martor.

Noi Alexandru Dimitrie Ghica V.V. cu mila lui Dumneđu Domn a totă țara Ronânească.

Cu cale fiind acésta anafora a Departamentului dreptății, după arătarea ce ne face o întărim Domnia mea.

Știrbei.

¹⁾ Cuvinte slavone în original.

Prea Înălțate Doamne!

După rugăciunea ce prin jalbă ai făcută Vistieresa Joița Conțesca, a se întări cu luminata Măriii Vostre pecete această condică, ce ai făcută după sineturile moșii D-séle Conțescii din Județul Dâmbovița, plecatu supui la cunoștința Mării Vostre, că prin urmare procitindu-se¹⁾ la cancelaria Departamentului Dreptății, cele vechi sineturi cu cele trecute într'această condică, și găsindu-se întocmai, se cuvine a se întări și de către Mărirea Voastră

Marele logofetă al Dreptății **B. Știrbei.**

Anul 1839, Februarie 21

No. 32.

Secția II masa III.

Șeful Secției. Serdar **Scarlat Tămpeanu.**

Pah. Poenaru. — Protocol Scarlat Dragodan.

50.

833, August 10 No. 96.

În porunca cinstirii mari logofetii ce s'au dată la jalba D-ei Joița Conțesca, dată la trecutulă Decembrie două, 832, No. 731, vataful de aprozi, prin vechil Dimitrie Coceri, au înfațisat la Judecatorie cu D-ei Băneasa Safta Brâncovéna, tot prin vechilul D-lui Serdar Enache Porumbaru, arendașul moșii D-séle Potlogii; arătând jeluitoră că alătura cu moșia D-lui Caminarulă Stefan Moscu, Conțescii dintr'acestă Județ, are și D-ei o sfără de moșie totă cu această numire, și fără veste au vedut că casa răposatului Banul Brâncoveanulă, au făcut mără la moșia Botenii ce este dincolo de apa Dâmboviții, care apă este hotar despărțitor printr'aceste două moșii, și că zăgazul arătatei mori l-au legat de moșia Conțescii a jeluitorii, aducându-i stricăciune și incecăciune moșii séle, și pentru ca să se încredă judecata că drépta moșie a sa merge până în Dâmbovița, și fără dreptate s'au făcut legarea acestui zăgaz, unde altă dată n'au mai fost, cu care legare s'au făcut multă mănăcatură și pagubă, dîcîndu că la o venire de apă mare pôte să-î innee livezile și biserica și să-î rămăie moșia netrebnică, fiind că mără s'a făcut la loc neeuviincios, au arătat aceste sineturi, însă:

Anul¹⁾ 1801 Septembrie 1. — Carte de alegerea răposatului Dvornic Scarlat Câmpinenu, făcută din porunca Domnului Alexandru Costandin Moruz la pricina ce au avută

¹⁾ Cuvînt slavon.

Tudorache Enişerli cu Pană Conţescu, soţul jeluitorii, pentru împărţirea moşii Conţescii care vorbeşte şi arată că moşia Conţescii merge până în Dâmboviţa.

1801 August 10. — Carte de hotărnicie alegerii făcută de reposedatul Clucer Iancu Glava şi Gheorghe Căminarul, Ispravnicul de atunci, prin care face împărţelă între Tudorache cu Pană Conţescu, (soţul jeluitorii), pentru moşia Conţescii, şi totu până în Dâmboviţa arată că merge moşia Conţescii, şi pe lângă aceste au mai arătat şi alte multe sineturi vechi cu care face dovadă că stăpînirea moşii este până în Dâmboviţa, şi că cu nedreptate s'au legat zăgazul de moşia sa cu un chip silnicu, care pentru tot-d'auna îi aduce vătămare moşii scele, în potriva căreia au respuns vechilul, dîcîndu:

1). Ca casa rîp. Banu Brăncovenul până n'au cunoscută că are dreptul a face móră în locul unde şi altă dată din vechime au mai fost, ale căreia lemne şi pari cum şi taracii zăgazului vechi stau astăzi în fiinţă, n'au făcutu.

2). Până ce n'au vedutu că dreptatea după sineturi ilu trimite a avea stăpînirea şi peste Dâmboviţa, de unde a luat dijma şi elacă, cunoscându-se în fiinţă şi grópa bordeilor în care a şedutu elăcaşii, de ai moşii Botenii, n'a făcutu începere pentru clădirea morii şi legarea zăgazului; iar mai vertos că matea Dâmboviţii n'au cursu pe unde acum se află şi mai din vechime, au fostu curgerea ei mai înăuntru spre Conţesci după cum malul îi stă de faţă, şi iarăşi că cu legarea acestui zăgaz nici inecăciune nici stricăciune aduce moşii jeluitorii; pentru că cîtă supărare au avut de apa Dâmboviţii mai înainte până a nu clădi móră, tot aceiaşi pôte să o aibă fără a-'i aduce stricăciune nici bisericii, nici liveşilor, după cum pentru acesta au adus şi martori chiar din elăcaşii moşii Conţescii. Apoi au înfaţisat şi aceste sineturi, însă:

Anul¹⁾ 7290. — Zapis al lui Cărstian Titianu cu care vinde Radului logofetu fiu lui¹⁾ Tudor Şutaru stj. 150 (una-sută-cinci-deci), în Botenii din mijloc, unde dîce că au fostu móră moşu-său Stoica Vornicul Titenu, lungul acestor stinjeni din hotarul stupinilor trecîndu Dâmboviţa până în valea Roşului.

Anul¹⁾ 7290. — Zapis al lui Nedelcu Titeanu, cu care vinde şi altora la Radu Şutaru stj. 150 (una-sută-cinci-deci), moşie în Botenii din mijloc, dîcînd din hotar până în hotar, şi în lungu din capu până în capu peste Dâmboviţa.

7291. — Zapis al Radului Botenu prin care vînde D-lui K. Basarab Voevod, moşia în Botenii de sus, ce dîce că au avut-o şi ei de cumpărătoare de la Nedelcu şi Cărstian nepoţii Stoichii Dvornicu, trei róte de móră în apa Dâmboviţii, şi dîce că la capul moşii despre Dâmboviţa sunt stj. 400, (patru-sute), şi la capul despre pădure la Baltiţa stj. 400 (patru-sute), nedîcînd acest zapisu că trece peste Dâmboviţa.

¹⁾ Cuvinte slavone în original.

Anul ¹⁾ — Zapis al lui Șerban Filipénu Postelnicu prin care vinde pomenitului Domn 300 (trei-sute) stj., moșie cu vadu de móră în apa Dâmboviței, ce se chiamă moșia Boténca de sus, care stinjeni dice că se hotarasce pe din sus cu moșia cumnata-său Cârstea feciorulă Cârștii Vistierulă; iar pe din jos cu moșia Radului Boténulă.

7231. — Zapis al lui Năstase Boténu cu care vinde stj. 306 (trei-sute-șesé), moșie în Boteni, D-ei Marichii rep. Cost. V. V. Basarab Brâncoveanulă, arătându printr'insulă și semnele, adică: din stejarulă cel mare de la apa Dâmboviței în sus, până în hotarul Șaveștilor, și la pădure din Siliștea cea vechie cu pomenitulă de lângă Bradu în sus, până iar în hotarulă Șaveștilor, din sus de parpalici; și latul din apa Dâmboviței până la Baltița, întemeindu-se vechilul pe aceste sineturi, au dîsu că casa rep. Brâncoveanu nu numai că are moșie trecătoare peste Dâmbovița, dar au avută și vaduri de móră cumpărate după cum zapisile arată; și cum pôte acum jeluitórea să-lă poprêscă a nu lega zăgazulă, în loculă unde o móră din cele mai vechi au fostă și stă în vedere încă până acum pari și cele-lalte lemne ale ei. Iar jeluitórea s'au împotrivită dîcêndu: că ori de au avută casa Brâncovénului stăpinire, după vremi, peste Dâmbovița, sau de nu au avută, nu pôte cunósce, pentru că sineturile și stăpinirea mórei numită și până astădi, îi arătă că este stăpină până în Dâmbovița, și zăgazulă este legatū de malulă moșii sale, pe care nu-lă va putea priimi, fiind-că atâtă moșia sa câtă și cele-lalte moșii din sus, totū hotarulă Conțescii mergū până în Dâmbovița, și n'au pomenitū să aibă stăpinire casa Brâncovénului o palmă de pământū peste Dâmbovița, aflându-se hotarū despărțitorū între Boteni și între Conțesci-Dâmbovița. Iar dacă móră cea vechie, de care se vorbesce mai sus că sta lemnele în flința, va fi dobênditū atunci la facerea ei robire cu legarea zăgazulă de moșia Conțescii, sau că apa făcêndū mîncătură cu încetulă încetū s'au trasū spre Boteni, și robirea o cunósce desrobotă de la stricarea morii și până acum, și acelū pământū rêmăsū din Boteni și lipit de Conțesci, este ca și ală sêu. Iar vechilul s'au împotrivită că acel pământū lipitū de Conțesci nu este mîncătură, ci codru de pământū ruptū din Boteni. Așa dar ca să se deslușêscă judecata, am mersū insumi eu Presidentulă Stolnicu Răducanu Cornescu în fața locului, și am făcutū cercetare mai întêiū ca să dovedescū numirea locului ce se dice valea Roșului, și am dovedit-o peste Dâmbovița în trupulă moșii Conțestilor; moșia D-lui Căminar Ștefan Moscu și Căminăresii Mavrodinóii, din sus de móră de la Boteni, unde au arătatū 4 ómeni, și anume: Drăgan fiul lui ¹⁾ Zaharia din ¹⁾ Boteni, și ¹⁾ Ion fiul lui ¹⁾ Petre și ¹⁾ Badea fiul lui ¹⁾ Ivan și Radulă fiul lui ¹⁾ Mihail, că au fostă și douê mori, dar a le cui va fi fostū nu scie; ineredințându-mê pentru acêsta și D-lui Carol Inginerulă ce au

¹⁾ Căvinte slavone în originală.

fost față, aduși fiind de D-lui Serdarul Porumbarulă, carele au ținut că fiind împreună cu Fravache și Al. Popovici ca să ridice harta de totu trupul moșii, au găsit și piatra de hotar în Conțești a moșii Boteni peste Dâmbovița; al 2-lea, am găsit și numirea Boteni din mijlocul și din sus totu peste Dâmbovița între moșia lui Filiuța și Căminarul Ștefan Moscu; al 3-lea, am privit de am vedut și innecarea ce ție jeluitorea că-i se pricinuesce liveșilor și bisericii, n'am putut cunoece pentru aceta nici o innecare, de catu apa Dâmboviții, când se măresce se lătește spre capul moșii jeluitorii, care acea lățime și mai înainte clădirii morii dându-mi măturie chiar clacășii după moșia Conțeștii a jeluitorii. Iar locul de unde este legat zăgazul morii de la Boteni, fiind că atât mōra catu și zăgazul este lucrat fără nici o cumpănire, s'au umflatu apa și au trecut în moșia jeluitorii, făcendū câte-va gropi mari, stricandū pământul, și pōte cu aceta nesăbuită facere de zăgaz, la vremi de viituri de ape mari, să-i aduea mai multă vătămare; al 4-lea, am vedut mōra cea vechie și zăgazul ei puțin mai în jos de cea făcută acum; al 5-lea, am vedut și malul Dâmboviții pe unde din vechime au cursu matea apii, cu apropiere acelu mal de biserică și casa jeluitorii; și daca acum apa ar umbla totu pe acolo, codru de pământ ce ție vechilulă că este ruptă din Boteni, ar fi fostu din Boteni, dar nu este ruptură, ei mănecură și zadarnică îi este aceta propunere.

Deci fiind că atât după sineturile jeluitorii, catu și după neclintita stăpinire ce au avut de la împărțela răposatului Dvornic Scarlat Cămpineanu și¹⁾ răposatului Clucer Iancu Glava, în vederea casii răposatului Brăncovenului, fără nici unu felu de cărtire, se face bună dovadă, că Dâmbovița este hotar despărțitoru între Conțești de Boteni; și cu tōte că vechiurile sineturi ale casii răposatului Brăncovenu ce sunt așternute mai sus, coprind unile dintr'insele și peste Dâmbovița; dar zapisul cu care au cumpăratu răposatul Domn Costandin Basarab de la Radul Boteanu cumpărăturile ce făcuse și de la Carstian și Nedelcu, nu ție și peste Dâmbovița, se arată atât suma stinjenilor catu și semnele, că spre Dâmbovița sunt stj. 400, (patru-sute), și la capul despre Bălțița iar stj. 400, (patru-sute), și curat se înțelege că din vechime, și de va fi avut casa Brăncovenilor stăpinire peste Dâmbovița, de vreme ce Boteni din mijlocu au fostu peste Dâmbovița, dar se vede că vor fi făcutu în urmă alte invoeli, rămăindū Dâmbovița hotar despărțitoru; și nu pōte acum să ție că mai are moșie peste Dâmbovița, când de sumă de ani se stăpinesce de alții care au făcutu acareturi și alte infrumusețări, și nimeni nu-i-au popritu, și așa să cunoece bună și drēptă moșia jeluitorii. Iar pentru că ție vechilulă că malul de care au legat zăgazul morii, este codrul de pământ ruptu din Boteni, nu este ruptură

¹⁾ Cuvēntu slavonū în originalū.

ei mîncătură, și după Pravilă partea 2-a, Cap. I, lit. 6, § 5, rămîne și acel pămînt al jeluitorii, și măcar că casa răposatului Ban Brăncovănu, a avut mără puțin mai în jos de cea de acum, precum se vorbește mai sus, alu căria zăgazu au fost legatu de moșia Conțeștii a jeluitorii, dar aceia au fost robire și d'o-dată cu stricarea ei s'au și desrobitu, de vreme ce n'au mai înpreoită lucru, ei au lăsat de au trecut sorocul pravilii de 40 de ani, după cum Pravila la parte 2, Cap. 2 lit. 7 § 5 4) 5) 6) 7) 8) 9) 10) 11) 12) 13) 14) 15) 16) 17) 18) 19) 20) 21) 22) 23) 24) 25) 26) 27) 28) 29) 30) 31) 32) 33) 34) 35) 36) 37) 38) 39) 40) 41) 42) 43) 44) 45) 46) 47) 48) 49) 50) 51) 52) 53) 54) 55) 56) 57) 58) 59) 60) 61) 62) 63) 64) 65) 66) 67) 68) 69) 70) 71) 72) 73) 74) 75) 76) 77) 78) 79) 80) 81) 82) 83) 84) 85) 86) 87) 88) 89) 90) 91) 92) 93) 94) 95) 96) 97) 98) 99) 100) 101) 102) 103) 104) 105) 106) 107) 108) 109) 110) 111) 112) 113) 114) 115) 116) 117) 118) 119) 120) 121) 122) 123) 124) 125) 126) 127) 128) 129) 130) 131) 132) 133) 134) 135) 136) 137) 138) 139) 140) 141) 142) 143) 144) 145) 146) 147) 148) 149) 150) 151) 152) 153) 154) 155) 156) 157) 158) 159) 160) 161) 162) 163) 164) 165) 166) 167) 168) 169) 170) 171) 172) 173) 174) 175) 176) 177) 178) 179) 180) 181) 182) 183) 184) 185) 186) 187) 188) 189) 190) 191) 192) 193) 194) 195) 196) 197) 198) 199) 200) 201) 202) 203) 204) 205) 206) 207) 208) 209) 210) 211) 212) 213) 214) 215) 216) 217) 218) 219) 220) 221) 222) 223) 224) 225) 226) 227) 228) 229) 230) 231) 232) 233) 234) 235) 236) 237) 238) 239) 240) 241) 242) 243) 244) 245) 246) 247) 248) 249) 250) 251) 252) 253) 254) 255) 256) 257) 258) 259) 260) 261) 262) 263) 264) 265) 266) 267) 268) 269) 270) 271) 272) 273) 274) 275) 276) 277) 278) 279) 280) 281) 282) 283) 284) 285) 286) 287) 288) 289) 290) 291) 292) 293) 294) 295) 296) 297) 298) 299) 300) 301) 302) 303) 304) 305) 306) 307) 308) 309) 310) 311) 312) 313) 314) 315) 316) 317) 318) 319) 320) 321) 322) 323) 324) 325) 326) 327) 328) 329) 330) 331) 332) 333) 334) 335) 336) 337) 338) 339) 340) 341) 342) 343) 344) 345) 346) 347) 348) 349) 350) 351) 352) 353) 354) 355) 356) 357) 358) 359) 360) 361) 362) 363) 364) 365) 366) 367) 368) 369) 370) 371) 372) 373) 374) 375) 376) 377) 378) 379) 380) 381) 382) 383) 384) 385) 386) 387) 388) 389) 390) 391) 392) 393) 394) 395) 396) 397) 398) 399) 400) 401) 402) 403) 404) 405) 406) 407) 408) 409) 410) 411) 412) 413) 414) 415) 416) 417) 418) 419) 420) 421) 422) 423) 424) 425) 426) 427) 428) 429) 430) 431) 432) 433) 434) 435) 436) 437) 438) 439) 440) 441) 442) 443) 444) 445) 446) 447) 448) 449) 450) 451) 452) 453) 454) 455) 456) 457) 458) 459) 460) 461) 462) 463) 464) 465) 466) 467) 468) 469) 470) 471) 472) 473) 474) 475) 476) 477) 478) 479) 480) 481) 482) 483) 484) 485) 486) 487) 488) 489) 490) 491) 492) 493) 494) 495) 496) 497) 498) 499) 500) 501) 502) 503) 504) 505) 506) 507) 508) 509) 510) 511) 512) 513) 514) 515) 516) 517) 518) 519) 520) 521) 522) 523) 524) 525) 526) 527) 528) 529) 530) 531) 532) 533) 534) 535) 536) 537) 538) 539) 540) 541) 542) 543) 544) 545) 546) 547) 548) 549) 550) 551) 552) 553) 554) 555) 556) 557) 558) 559) 560) 561) 562) 563) 564) 565) 566) 567) 568) 569) 570) 571) 572) 573) 574) 575) 576) 577) 578) 579) 580) 581) 582) 583) 584) 585) 586) 587) 588) 589) 590) 591) 592) 593) 594) 595) 596) 597) 598) 599) 600) 601) 602) 603) 604) 605) 606) 607) 608) 609) 610) 611) 612) 613) 614) 615) 616) 617) 618) 619) 620) 621) 622) 623) 624) 625) 626) 627) 628) 629) 630) 631) 632) 633) 634) 635) 636) 637) 638) 639) 640) 641) 642) 643) 644) 645) 646) 647) 648) 649) 650) 651) 652) 653) 654) 655) 656) 657) 658) 659) 660) 661) 662) 663) 664) 665) 666) 667) 668) 669) 670) 671) 672) 673) 674) 675) 676) 677) 678) 679) 680) 681) 682) 683) 684) 685) 686) 687) 688) 689) 690) 691) 692) 693) 694) 695) 696) 697) 698) 699) 700) 701) 702) 703) 704) 705) 706) 707) 708) 709) 710) 711) 712) 713) 714) 715) 716) 717) 718) 719) 720) 721) 722) 723) 724) 725) 726) 727) 728) 729) 730) 731) 732) 733) 734) 735) 736) 737) 738) 739) 740) 741) 742) 743) 744) 745) 746) 747) 748) 749) 750) 751) 752) 753) 754) 755) 756) 757) 758) 759) 760) 761) 762) 763) 764) 765) 766) 767) 768) 769) 770) 771) 772) 773) 774) 775) 776) 777) 778) 779) 780) 781) 782) 783) 784) 785) 786) 787) 788) 789) 790) 791) 792) 793) 794) 795) 796) 797) 798) 799) 800) 801) 802) 803) 804) 805) 806) 807) 808) 809) 810) 811) 812) 813) 814) 815) 816) 817) 818) 819) 820) 821) 822) 823) 824) 825) 826) 827) 828) 829) 830) 831) 832) 833) 834) 835) 836) 837) 838) 839) 840) 841) 842) 843) 844) 845) 846) 847) 848) 849) 850) 851) 852) 853) 854) 855) 856) 857) 858) 859) 860) 861) 862) 863) 864) 865) 866) 867) 868) 869) 870) 871) 872) 873) 874) 875) 876) 877) 878) 879) 880) 881) 882) 883) 884) 885) 886) 887) 888) 889) 890) 891) 892) 893) 894) 895) 896) 897) 898) 899) 900) 901) 902) 903) 904) 905) 906) 907) 908) 909) 910) 911) 912) 913) 914) 915) 916) 917) 918) 919) 920) 921) 922) 923) 924) 925) 926) 927) 928) 929) 930) 931) 932) 933) 934) 935) 936) 937) 938) 939) 940) 941) 942) 943) 944) 945) 946) 947) 948) 949) 950) 951) 952) 953) 954) 955) 956) 957) 958) 959) 960) 961) 962) 963) 964) 965) 966) 967) 968) 969) 970) 971) 972) 973) 974) 975) 976) 977) 978) 979) 980) 981) 982) 983) 984) 985) 986) 987) 988) 989) 990) 991) 992) 993) 994) 995) 996) 997) 998) 999) 1000) 1001) 1002) 1003) 1004) 1005) 1006) 1007) 1008) 1009) 1010) 1011) 1012) 1013) 1014) 1015) 1016) 1017) 1018) 1019) 1020) 1021) 1022) 1023) 1024) 1025) 1026) 1027) 1028) 1029) 1030) 1031) 1032) 1033) 1034) 1035) 1036) 1037) 1038) 1039) 1040) 1041) 1042) 1043) 1044) 1045) 1046) 1047) 1048) 1049) 1050) 1051) 1052) 1053) 1054) 1055) 1056) 1057) 1058) 1059) 1060) 1061) 1062) 1063) 1064) 1065) 1066) 1067) 1068) 1069) 1070) 1071) 1072) 1073) 1074) 1075) 1076) 1077) 1078) 1079) 1080) 1081) 1082) 1083) 1084) 1085) 1086) 1087) 1088) 1089) 1090) 1091) 1092) 1093) 1094) 1095) 1096) 1097) 1098) 1099) 1100) 1101) 1102) 1103) 1104) 1105) 1106) 1107) 1108) 1109) 1110) 1111) 1112) 1113) 1114) 1115) 1116) 1117) 1118) 1119) 1120) 1121) 1122) 1123) 1124) 1125) 1126) 1127) 1128) 1129) 1130) 1131) 1132) 1133) 1134) 1135) 1136) 1137) 1138) 1139) 1140) 1141) 1142) 1143) 1144) 1145) 1146) 1147) 1148) 1149) 1150) 1151) 1152) 1153) 1154) 1155) 1156) 1157) 1158) 1159) 1160) 1161) 1162) 1163) 1164) 1165) 1166) 1167) 1168) 1169) 1170) 1171) 1172) 1173) 1174) 1175) 1176) 1177) 1178) 1179) 1180) 1181) 1182) 1183) 1184) 1185) 1186) 1187) 1188) 1189) 1190) 1191) 1192) 1193) 1194) 1195) 1196) 1197) 1198) 1199) 1200) 1201) 1202) 1203) 1204) 1205) 1206) 1207) 1208) 1209) 1210) 1211) 1212) 1213) 1214) 1215) 1216) 1217) 1218) 1219) 1220) 1221) 1222) 1223) 1224) 1225) 1226) 1227) 1228) 1229) 1230) 1231) 1232) 1233) 1234) 1235) 1236) 1237) 1238) 1239) 1240) 1241) 1242) 1243) 1244) 1245) 1246) 1247) 1248) 1249) 1250) 1251) 1252) 1253) 1254) 1255) 1256) 1257) 1258) 1259) 1260) 1261) 1262) 1263) 1264) 1265) 1266) 1267) 1268) 1269) 1270) 1271) 1272) 1273) 1274) 1275) 1276) 1277) 1278) 1279) 1280) 1281) 1282) 1283) 1284) 1285) 1286) 1287) 1288) 1289) 1290) 1291) 1292) 1293) 1294) 1295) 1296) 1297) 1298) 1299) 1300) 1301) 1302) 1303) 1304) 1305) 1306) 1307) 1308) 1309) 1310) 1311) 1312) 1313) 1314) 1315) 1316) 1317) 1318) 1319) 1320) 1321) 1322) 1323) 1324) 1325) 1326) 1327) 1328) 1329) 1330) 1331) 1332) 1333) 1334) 1335) 1336) 1337) 1338) 1339) 1340) 1341) 1342) 1343) 1344) 1345) 1346) 1347) 1348) 1349) 1350) 1351) 1352) 1353) 1354) 1355) 1356) 1357) 1358) 1359) 1360) 1361) 1362) 1363) 1364) 1365) 1366) 1367) 1368) 1369) 1370) 1371) 1372) 1373) 1374) 1375) 1376) 1377) 1378) 1379) 1380) 1381) 1382) 1383) 1384) 1385) 1386) 1387) 1388) 1389) 1390) 1391) 1392) 1393) 1394) 1395) 1396) 1397) 1398) 1399) 1400) 1401) 1402) 1403) 1404) 1405) 1406) 1407) 1408) 1409) 1410) 1411) 1412) 1413) 1414) 1415) 1416) 1417) 1418) 1419) 1420) 1421) 1422) 1423) 1424) 1425) 1426) 1427) 1428) 1429) 1430) 1431) 1432) 1433) 1434) 1435) 1436) 1437) 1438) 1439) 1440) 1441) 1442) 1443) 1444) 1445) 1446) 1447) 1448) 1449) 1450) 1451) 1452) 1453) 1454) 1455) 1456) 1457) 1458) 1459) 1460) 1461) 1462) 1463) 1464) 1465) 1466) 1467) 1468) 1469) 1470) 1471) 1472) 1473) 1474) 1475) 1476) 1477) 1478) 1479) 1480) 1481) 1482) 1483) 1484) 1485) 1486) 1487) 1488) 1489) 1490) 1491) 1492) 1493) 1494) 1495) 1496) 1497) 1498) 1499) 1500) 1501) 1502) 1503) 1504) 1505) 1506) 1507) 1508) 1509) 1510) 1511) 1512) 1513) 1514) 1515) 1516) 1517) 1518) 1519) 1520) 1521) 1522) 1523) 1524) 1525) 1526) 1527) 1528) 1529) 1530) 1531) 1532) 1533) 1534) 1535) 1536) 1537) 1538) 1539) 1540) 1541) 1542) 1543) 1544) 1545) 1546) 1547) 1548) 1549) 1550) 1551) 1552) 1553) 1554) 1555) 1556) 1557) 1558) 1559) 1560) 1561) 1562) 1563) 1564) 1565) 1566) 1567) 1568) 1569) 1570) 1571) 1572) 1573) 1574) 1575) 1576) 1577) 1578) 1579) 1580) 1581) 1582) 1583) 1584) 1585) 1586) 1587) 1588) 1589) 1590) 1591) 1592) 1593) 1594) 1595) 1596) 1597) 1598) 1599) 1600) 1601) 1602) 1603) 1604) 1605) 1606) 1607) 1608) 1609) 1610) 1611) 1612) 1613) 1614) 1615) 1616) 1617) 1618) 1619) 1620) 1621) 1622) 1623) 1624) 1625) 1626) 1627) 1628) 1629) 1630) 1631) 1632) 1633) 1634) 1635) 1636) 1637) 1638) 1639) 1640) 1641) 1642) 1643) 1644) 1645) 1646) 1647) 1648) 1649) 1650) 1651) 1652) 1653) 1654) 1655) 1656) 1657) 1658) 1659) 1660) 1661) 1662) 1663) 1664) 1665) 1666) 1667) 1668) 1669) 1670) 1671) 1672) 1673) 1674) 1675) 1676) 1677) 1678) 1679) 1680) 1681) 1682) 1683) 1684) 1685) 1686) 1687) 1688) 1689) 1690) 1691) 1692) 1693) 1694) 1695) 1696) 1697) 1698) 1699) 1700) 1701) 1702) 1703) 1704) 1705) 1706) 1707) 1708) 1709) 1710) 1711) 1712) 1713) 1714) 1715) 1716) 1717) 1718) 1719) 1720) 1721) 1722) 1723) 1724) 1725) 1726) 1727) 1728) 1729) 1730) 1731) 1732) 1733) 1734) 1735) 1736) 1737) 1738) 1739) 1740) 1741) 1742) 1743) 1744) 1745) 1746) 1747) 1748) 1749) 1750) 1751) 1752) 1753) 1754) 1755) 1756) 1757) 1758) 1759) 1760) 1761) 1762) 1763) 1764) 1765) 1766) 1767) 1768) 1769) 1770) 1771) 1772) 1773) 1774) 1775) 1776) 1777) 1778) 1779) 1780) 1781) 1782) 1783) 1784) 1785) 1786) 1787) 1788) 1789) 1790) 1791) 1792) 1793) 1794) 1795) 1796) 1797) 1798) 1799) 1800) 1801) 1802) 1803) 1804) 1805) 1806) 1807) 1808) 1809) 1810) 1811) 1812) 1813) 1814) 1815) 1816) 1817) 1818) 1819) 1820) 1821) 1822) 1823) 1824) 1825) 1826) 1827) 1828) 1829) 1830) 1831) 1832) 1833) 1834) 1835) 1836) 1837) 1838) 1839) 1840) 1841) 1842) 1843) 1844) 1845) 1846) 1847) 1848) 1849) 1850) 1851) 1852) 1853) 1854) 1855) 1856) 1857) 1858) 1859) 1860) 1861) 1862) 1863) 1864) 1865) 1866) 1867) 1868) 1869) 1870) 1871) 1872) 1873) 1874) 1875) 1876) 1877) 1878) 1879) 1880) 1881) 1882) 1883) 1884) 1885) 1886) 1887) 1888) 1889) 1890) 1891) 1892) 1893) 1894) 1895) 1896) 1897) 1898) 1899) 1900) 1901) 1902) 1903) 1904) 1905) 1906) 1907) 1908) 1909) 1910) 1911) 1912) 1913) 1914) 1915) 1916) 1917) 1918) 1919) 1920) 1921) 1922) 1923) 1924) 1925) 1926) 1927) 1928) 1929) 1930) 1931) 1932) 1933) 1934) 1935) 1936) 1937) 1938) 1939) 1940) 1941) 1942) 1943) 1944) 1945) 1946) 1947) 1948) 1949) 1950) 1951) 1952) 1953) 1954) 1955) 1956) 1957) 1958) 1959) 1960) 1961) 1962) 1963) 1964) 1965) 1966) 1967) 1968) 1969) 1970) 1971) 1972) 1973) 1974) 1975) 1976) 1977) 1978) 1979) 1980) 1981) 1982) 1983) 1984) 1985) 1986) 1987) 1988) 1989) 1990) 1991) 1992) 1993) 1994) 1995) 1996) 1997) 1998) 1999) 2000) 2001) 2002) 2003) 2004) 2005) 2006) 2007) 2008) 2009) 2010) 2011) 2012) 2013) 2014) 2015) 2016) 2017) 2018) 2019) 2020) 2021) 2022) 2023) 2024) 2025) 2026) 2027) 2028) 2029) 2030) 2031) 2032) 2033) 2034) 2035) 2036) 2037) 2038) 2039) 2040) 2041) 2042) 2043) 2044) 2045) 2046) 2047) 2048) 2049) 2050) 2051) 2052) 2053) 2054) 2055) 2056) 2057) 2058) 2059) 2060) 2061) 2062) 2063) 2064) 2065) 2066) 2067) 2068) 2069) 2070) 2071) 2072) 2073) 2074) 2075) 2076) 2077) 2078) 2079) 2080) 2081) 2082) 2083) 2084) 2085) 2086) 2087) 2088) 2089) 2090) 2091) 2092) 2093) 2094) 2095) 2096) 2097) 2098) 2099) 2100) 2101) 2102) 2103) 2104) 2105) 2106) 2107) 2108) 2109) 2110) 2111) 2112) 2113) 2114) 2115) 2116) 2117) 2118) 2119) 2120) 2121) 2122) 2123) 2124) 2125) 2126) 2127) 2128) 2129) 2130) 2131) 2132) 2133) 2134) 2135) 2136) 2137) 2138) 2139) 2140) 2141) 2142) 2143) 2144) 2145) 2146) 2147) 2148) 2149) 2150) 2151) 2152) 2153) 2154) 2155) 2156) 2157) 2158) 2159) 2160) 2161) 2162) 2163) 2164) 2165) 2166) 2167) 2168) 2169) 2170) 2171) 2172) 2173) 2174) 2175) 2176) 2177) 2178) 2179) 2180) 2181) 2182) 2183) 2184) 2185) 2186) 2187) 2188) 2189) 2190) 2191) 2192) 2193) 2194) 2195) 2196) 2197) 2198) 2199) 2200) 2201) 2202) 2203) 2204) 2205) 2206) 2207) 2208) 220

Mă unesc și eu cu ȋlisa fraȋilor pentru acȋstă sută de stinjeni, de voiȋ avea stăpînire pe ei.

Dumitrache Petrescu. — S. Petrescu.

Șeful Secȋiei **E. Predescu.**

52.

Satulȋ Leurdenȋ.

u sub-iscălitulȋ facȋ dovadă printr'acestȋ inserisȋ ce de a mea bună voie ilȋ dau D-ei cocȋnȋ Zinchȋi Conȋsca, cȋ trei răzȋre de vie lucrate dinpreună cu obraȋia ei de prunȋ ce merge pȋnȋ în vale, și cu o pivniȋă veche de lemne ce'mȋ-aȋ rȋmasȋ și mie de la pȋrinȋi, dupȋ cum se coprinde și în adiatȋă fiind pus pe pȋmȋntulȋ D-ei și ¹⁾ cȋ 'lȋ-am și vȋndutȋ în lei douȋ sute tocmȋi, care banȋ 'i-am și primitȋ pe totȋ. Deci de acum înainte va rȋmȋnea stȋpȋnȋ și pe alȋ lorȋ rodȋ, am datȋ acestȋ zapisȋ al meȋ de vȋndare adeverit și de cinstita sub-cirmuire localȋ spre pȋȋirea întocmȋi celor coprinse.

1842, Noembrie 5.

Eȋ Stanciu fiul lȋr ¹⁾ **Rȋducanu** dinpreună, și cu soȋia mea **lȋna** adeverim. — **Eȋ Brȋtom boiangiu** martorȋ la acȋstȋ. adeverezȋ. — **Eȋ Andreȋ vieru** martorȋ. — **Eȋ Stȋnicȋ** martorȋ. — Și am scrisȋ eȋ logofȋtu **Stan** cu ȋlisa numitȋlȋ **Stanciu** și martor.

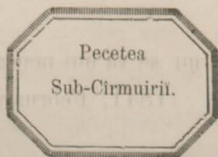
Sub-cirmuirea Plȋșȋi Podgori.

n urma jȋlbii ce a datȋ aici iscălitulȋ vȋndȋtorȋ cu cerere de a se adeveri acest zapis, cercetȋndu-se prin aleșȋi satulȋ Leurdenȋ, s'aȋ doveditȋ cu adeveratȋ bune aceste răzȋre de vie ale vȋndȋtorulȋ, pe care temeiȋ se și subscie zapisulȋ spre a'și avea urmarea întocmȋi.

842, Noemvrie 16.

Pentru D. Sub-Cirm. Pȋnciullescu.

Șeful Secȋiei **E. Predescu.**

No. 6602.

¹⁾ Cuvȋntȋ slavonȋ.

esfințăm printr'această reclamația ce am făcută către politicăscă judecatorie a Ilfovului Secția I, prin jalba noastră de sub No. _____¹⁾ din anul _____¹⁾ inpotriva înserisului cu anul _____¹⁾ luna _____¹⁾ coprinďetoru de darulă ce am făcut D-ei Vistieresi Zinchii Conțeschii, și consfințim de iznăvă iscăliturile năstre dintr'acelu înserisă a'și avea tăria îndată ce se va derăpăna Diata mătușii năstre, răposata Cămină-résa Luxandra Mavrodinăia, in ori-ce chipă măcar,

1843, Iunie 15.

I. K. Petrescu. — Zamphir Petrescu.

Iar noi sub-iscăliți, asigurăm că D-ei Vistierésa Zinea Conțésca, atâtă din partea nepoților năstri, ce mai susă se vedă iscăliți, câtă și a celor-l'alte rude ce se interesăďa de dărăpănarea Dieții surorii năstre răposata Cămină-résa Mavrodinăia, că vor consfinți de bun darulă ce-i s'au făcută prin đisulă mai susă înserisă, pentru rudenia de aprăpe și alte relații ce au avută și D-ei cu răposata, și-l va lua in stăpinire vecinică îndată ce se va derăpăna Diata in ori-ce chipă; iar dacă din rudele ce đice mai susă și care se interesăďa d'acéstă avere²⁾ va voi să darapene acestă dară ce-i s'au făcută sub ori-ce împrejurări măcar fără excepție, atunci să fim numai noi răspunďetori către D-ei pentru acestă dară de a-ıl da de la noi spre a nu rămănea D-ei păgubașă. Tot-de o dată ne îndatorăm a formalui darul, de va pretinda D-ei, prin întărirea stăpinirii, îndată ce se va derăpăna Diata după cum đicu mai susă, și vom lua in stăpinire starea răposatii; iar dacă se va întâmpla a lua numai parte din averea sa, și nu vomă lua și acéstă moșie Conțeshii, atunci să avem a-ıi da D-ei lei două mii pentru mănăgăere, și ca să nu se so-cotésca că amă iscălită in deșertă.

1843, Iunie 15.

Scarlat Petrescu Stolnic. — Dumitrache Petrescu.

Acéstă este iscălitură, tată-meă care nefind aici, am priimită de s'au iscălită la moșie.

I. Petrescu.

Șeful Secției E. Predescu.

¹⁾ Spațiu albă in originală. — ²⁾ Cuvăntă grecescă (perinsie).

ntre casa D-ei marei Banesii Safta Brâncovénca și D-ei Joița Contéscă s'au urmată judecăți începute de mai înainte, în pricina unui codru de locu ce este în capulă moșii séle Conțestii de jos din Județu Dâmbovița; și împotriva acestii moșii peste apa Dâmboviții, are și casa Brâncoveuéscă moșia numită Boteni, pentru care codru de pământu, cu zăvoiu de sălci pe elu, era prigonire; pentru că casa Brâncovenésă pe acea vreme clădindu móră pe apa Dâmboviții, legase zăgazulú de acelú pământu. Dar în urma acestora depártându-se D-ei Bânésa de aici, acea moșie Botenii s'au coborítu la moștenitorii D-séle, rămâindu casii prea Înălțatului nostru Domn Georghie Dimitrie Bibescu V. V., și fiind că numita Contéscă, ca să lipsésă ori-ce prigoniri urmate, cădêndu cu rugăciune au cerutú a se învoi, Măria Sa au găsitú de cuviință acéstă cerere a sa; și orânduindú vechilú cu deplină putere pe mine Sărdarul Ioan Porumbaru, care am tótă știința urmată prigonirii la aceste moșii, am mers cu numita la fața locului, și am făcutú învoire cu condițiile mai jos arătate, întemeiate pe împuternicirea ce mi s'au datú, ca acelú codru de locu cu zăvoiu pe elu, ce este unitú de moșia sa, alături cu ograda de pruni în dreptul bisericii și a caselorú séle, să rămăie a pururea în stăpinirea Conțéschiú; iar circiuma pe acelú locú nu va putea face ca să nu aducă supărare moșii Mării Séle. Asemenea și puntea ce este legată de acelú zăvoi să se desființeze; se va cunósțe hotarú despartitorú într'aceste doué moșii apa Dâmboviții pe unde curge acum, și vorú lipsi ori-ce pretenții de cheltueli făcute într'acéstă judecată; iar casa Mării Séle veri-când va voi a mai face móră la acea moșie, slobodă și nesupărată va fi a lega zăgazulú de acelú codru de pământu fără a se împotrivi numita cu vr'o cerere.

Aceste condiții de mai sus păzindu-se întocmai, își va avea liniștită stăpinirea. Iar pentru siguranța amêndurora părților s'au făcutú doué asemenea înscrísuri iscălite și adevrite de cîstitu judecătorescú Divan, Secția civilă, unde ajunsese acéstă pricină, la care tot-d'odată s'au închisú și Della acestei judecăți.

1843, Iulie 4.

Sărdaru Ión Porumbaru.

București.

Vechil împuternicit, al Mării Séle prea Înălțatului nostru Domn **Gheorghie Dimitrie Bibescu**, prin înscrísu cu anul ¹⁾ 1843 Iulie 2 adeverezú.

¹⁾ Cuvêntú slavonú în originalú.

N°. 23.Divanul¹⁾ Civil²⁾ Secția I.

În urma înfățișării ce au avut³⁾ la acest⁴⁾ Divan⁵⁾ D-lui Serdarul Ianache Porumbarul⁶⁾, vechilul⁷⁾ D-ei Bănesii Saftii Brâncovenichii⁸⁾ cu D-ei Vistieresa Joița Contesca⁹⁾, pentru un¹⁰⁾ codru de pământ¹¹⁾ cu zăvoi de sălci pe dânsul¹²⁾, ce este în capul¹³⁾ moșii Contescii¹⁴⁾ de jos din Județul¹⁵⁾ Dâmbovița a numitii Conteschii¹⁶⁾, de care s'au fost¹⁷⁾ legat¹⁸⁾ zăgazul¹⁹⁾ morii ce clădise D-ei Bănesa la moșia D-ei Botenii²⁰⁾, ce este peste Dâmbovița în²¹⁾potriva Contescilor²²⁾, pe care codru²³⁾ lă cerea D-ei Bănesa a fi de trupul²⁴⁾ Botenilor²⁵⁾, iar Contesca de moșia Contescii²⁶⁾; și în urma cercetării ce s'au făcut²⁷⁾ în fața²⁸⁾ locului de către D-lui M. Logofet²⁹⁾ Costandin Balacenu fostul membru³⁰⁾ al³¹⁾ acestui Divan³²⁾, după punerea la cale a Divanului³³⁾, până a nu se da hotărâre afară prin înfățișare după orânduială³⁴⁾, viind³⁵⁾ astăzi la Divan înaintea noastră D-lui Serdarul Enache Porumbarul³⁶⁾, imputernicitul³⁷⁾ vechil³⁸⁾ al³⁹⁾ Mării Sêle prea Înălțatului nostru Domn Gheorghie Dimitrie Bibescu⁴⁰⁾, prin act⁴¹⁾ înscris⁴²⁾ de la 2 ale următoarei⁴³⁾, spre a se săvârși⁴⁴⁾ învoire cu numita Vistieresa⁴⁵⁾, pentru această pricină⁴⁶⁾ cu chipul arătat⁴⁷⁾ într'insul⁴⁸⁾, precum și însuși D-ei Vistieresa Joița Contesca⁴⁹⁾, dinpreună cu doi fi ai D-ei anume, Iancul⁵⁰⁾ și Grigorie⁵¹⁾, imputerniciți⁵²⁾ vechili⁵³⁾ și din partea celor-l'alți doi frați ai D-lor anume Paruciel Costache⁵⁴⁾ și Pitarul Mathei⁵⁵⁾, prin vechilet⁵⁶⁾ înscris⁵⁷⁾ încredințat⁵⁸⁾ de comisia vâpseli galbenă⁵⁹⁾, cu două înscrisuri de învoire⁶⁰⁾, însă acesta din partea D-lui Serdarului Ianache⁶¹⁾, iar cel-l'altu din partea D-ei Vistieresi⁶²⁾ și a câteși p tru copii ai sei de mai sus pomeniți⁶³⁾, și cerând a lor adevărire⁶⁴⁾, s'au și citit⁶⁵⁾ în Divan înscrisurile acestea în auzul amândurora părților⁶⁶⁾, pe care și mărturisindu-le într'o unire că le-au săvârșit⁶⁷⁾ de a înșile bună voință spre precurmarea pricinii cu chipul arătat⁶⁸⁾ într'insele⁶⁹⁾, și acesta vedându-se potrivit⁷⁰⁾ cu imputernicirea Mării Sêle dată D-lui Serdarului prin mai sus arătatul act⁷¹⁾, precum și alu D-ei Vistieresi⁷²⁾ potrivit⁷³⁾ cu acesta⁷⁴⁾, s'au eunoscut⁷⁵⁾ bună învoire această⁷⁶⁾. De aceia s'au și adevărit⁷⁷⁾ de către Divan spre a-și avea urmarea întocmai⁷⁸⁾, trecându-se și în condică după orânduială⁷⁹⁾.

1843 Iulie 5.

(Îscăliți) p. D. Președinte. **Nicolae Filipescu.****Grigorie Grădiștenu. — Scarlat G. Ghica. — I. Slătineanu.**Protocolit¹⁾ **Spirache Paharnic**, grefieru Divanului.Șeful Secției **E. Predescu.**¹⁾ Cuvinte slavone în originalu.

rintr'acestu inserisă alu meu ce-lu dau de bună voie, nesilitu de nici o im-
prejiurare, D-ei Vistieresii Joiții Contșechii și a patru fii ai D-ei, facu cunos-
cută că invoindu-mă cu D-lor pentru luarea în stăpinire a părții de moșie ce-mi-au rămas
despre D-lor, imi arătă buna voință că le vîndu tîtă suma stinjeniloru de moșie ce 'mi-au
mai rămas în stăpînire despre moșia DD lor, pe unde se lovesce în hotarele lungimii, și merge
până în stinjenii D. D. Dimitrie Cocri ce-'i-au luat iarăși prin noi de la K. Dimitrie Tufénulu,
unde ar fi fost pus zălog drept o datorie a mea către pomenitul boer, socotiți pe câte lei trei-sute
care stinjeni are să-'i ia cu tôte drepturile folositore numai ale lor, și cu condițiile următore:

1). Să ne îngăduiască D-lor ca să stăpinimă noi, numai casele sălășluitore, și câte
trei pogone arătură și trei cositură;

2). Baniî prețului să ni-'i slobóză îndată ce se va liniști pacinica stăpinire a D-ei,
fiind cam încurcată acum din pricina unor judecăți ce sîntu deschise și care se atingă
și de stăpinirea acestor stinjeni; și fiind că acum în pripă nu putem merge la vr'o Dre-
gatorie unde să-mi arătă deosebitu voința mea și să ceru întărirea spre pacinica sigu-
ranță a D-lor, și spre sfîrșitul nevolniciei mele d'a mai putea sub nici unu cuvîntu ca
să-'i instrăineză sau să-'i vîndu la altulu acești stinjeni, asigurău pe D-lor și cu încre-
dînțarea martoriloru sub-iscăliți; va putea însă D-lor, de vor voi, ca să-'lu facă cunoscut
și judecătorii locale spre sciința sa.

1843, Octombrie.

K. Stupagiū, fiind prin șcirea mea și voința mea mă iscălescă.

Andreî fiul ¹⁾ lui **Costandin Stupagiū**. **Costandin** fiul ¹⁾ lui **Costache**.

Iar în stăpinire să aibă a intra după un anu de țile, socotit de la sfîntu Gheorghe
viitor, când se împlinesce soroculă arendii.

K. Stupagiū.

Preotu Zaharia, am fost față la acéstă învoire.

Fiind față, am iscălitu ca martor ²⁾. **Theot**.

Iónis Athanasiu.

Am priimitu lei una... șése-deci arvună pentru vîndarea coprinsă mai sus.

1843, Noemvrie 2.

K. Stupagiū. **D. Cocri** martor.

¹⁾ Cuvinte slavone. — ²⁾ Text francez în originalu.

Aleșii satului Conțeșcii de jos.

După încunosciițarea și rugăciunea ce ne făcu cei mai sus iscăliți, se adeveri de martori și de înșine cu numele și pecetea satului. 1843, Noemvrie 5.

Eû Matei Savul. Eû Marin Drăghici

Eû Marin Petcu

} adeverim de martori.

Șeful Secției E. Predescu.

56.

N°. 47.

Judecătoria Județului Dâmbovița.

Șostelnicu Costache Stupagiū, ce 'i dīce și Conțescu, împreună cu doi feciori ai sēi, anume: Andrei și Costandin, prin jalba ce au dată judecătoria la 29 Iulie anul¹⁾ 1844, și trecutū în registru la No. 3582, au cerutū a li se adeveri zapisu sub a lor iscalitură cu anul¹⁾ 1844 Martie 6, prin care au vëndutū lui Chir Dimitrie Cocri totū trupulū lorū de moșie din Conțeșcii de jos; după care apoi luându-se în băgare de sēmă de la înconformată în Cancelaria judecătoriai cu No. 281 din anul¹⁾ 1843; într'insa s'au vëndutū jalba D-ei Vistieresii Joiții Conțesca dată la anul¹⁾ 1844 Ianuarie 11, trecutā la No. 114, prin care arată judecătoriai că de la Costache Stupagiū și fii sēi au cumpēratū orī cite parte de moșie li se vor alege că au bună și drēptā în trupulū din moșia Conțeșcii; și pentru că au înțelesū că din ōre-și care prigonire nu se potū adeveri de o cam datā vëndările numiților, de aceia alăturā în copie adeveritā zapisulū prin care au cumpēratū, și se rōgă ca la vreme când se va putea adeveri vëndările lor, să-'i se facā de judecatorie cunoscutū, spre a aduce originalulū zapisului de a-'i se face formele; și prin urmare să se facā punere la cale ca până atunci să nu pōtā numiții a înstrăina acēstā moșie ce au vëndut-o D-ei la alții. Așa dar, vēdēndu-se de judecatorie că pome-

¹⁾ Cuvinte slavone în originalū.

niții, moșia ce au vândut-o lui Cocri prin zapisul lor¹⁾ cu anul¹⁾ 1844, Martie 6, totu aceea au fostu vândut-o mai înainte la anul¹⁾ 1843 Octomvrie și D-ei Vistieresii Joiții Conțesca, prin altu zapisu totu al D-lor, nu li s'au pututu imbunătăți cererea, adică a li se adeveri vândarea către Cocri ce s'au urmatu in judecată pomeniții vândători cu D-ei Vistieresa prin câte douë legiuite citări; și la 7 Martie anul¹⁾ următor, s'au arătatū numai Costache unul din vândători; și intrându judecata in cercetarea pricinii și in lipsa D-ei Vistieresii; s'au cititu din Della pricini zapisulū cu anul¹⁾ 1843 Octomvrie, iscalitū de Costache Stupagiū, fiii sei Andrei și Costandin, incredințatū de către martori și anume: Preotu Zaharia, Dimitrie Cocri și Ion Athanasiu, adeveritū de aleșii satulū Conțescii de jos, la 5 Noemvrie, totu acelu anū¹⁾, cu ale lorū iscalituri și pecetea satulū, coprindețor, că de bună voie și nesiliți de nici o împrejurare, au vândutū D-ei Vistieresii Joița Conțesca și a patru fili ai D-ei, tōtā suma stinjenilorū de moșie ce le-au mai rămasū in hotarulū Conțești despre moșia D-ei, pe unde se lovesce in hotarele lungimii, și merge până in stinjenii D. Dimitrie Cocri, ce 'i-au luatū iarăși prin ei de la Dimitrie Dufenu (ce acum se află incetatu din viață), unde au fostu puși zalogū dreptū o datorie a lorū, și vinde câte lei trei-sute stinjenū, poprind pe sēma lor numai casele in care locuescū și câte tre, pogōne arăturā și trei cositrā, și banii prețului s'au priimēscā de la cumpărători după ce ii va liniști stăpinirea, fiind cam inurecatā acum din prigonirea unor judecāți ce sunt deschise și care se atingū și de stăpinirea acestor stinjeni, legându-se ei că numai sunt volnici, sub nici unū cuvēntū, ca s'au instreineze sau s'au vēndā la altu acești stinjeni, priimind din prețū 160, și D-lor cumpărători s'au intre in stăpinire de la viitorul Sft. Gheorghie cu anul¹⁾ 1844; căci atunci se implinesce soroculū arendașului la care 'i este arendatā. S'au cititu apoi și zapisulū cu anul¹⁾ 1844 Martie 6, totu altu pomeniților vândători, prin care s'au vēdutu că acēstā moșie ce au vēndut-o D-ei Vistieresii și fiilor D-ei, au vēndut-o și lui Chir Dimitrie Cocri, prin care dicu că au vēndutū lui Cocri totū trupulū moșii lorū Conțești de jos, din hotarulū D-ei Vistieresii Joiții Conțescii și până la hotarulū moșii D-ei Mitani Măgureanca ce o are cumpărātā de la nepoții lorū, afarā¹⁾ 24 stinjeni ai Măgurencii ce 'i-au facutū schimbū pinte ei cu rēposatulū Grigorie Măgurēnu; iar lungimea este din apa Dâmboviții și până in apa Colentini, cu tocmēla de fieși-care stinjenū câte lei 300, din care bani au priimitū la facerea zapisului lei 1500, și cei-l'alți bani s'au priimēscā după ce va formālui zapisu și 'lū va statornici prin hotarnicie; iar in stăpinirea moșii s'au intre de acum și s'au stăpinēscā pe unde și ei au stăpinitū in devălmașie, oprind pe sēma lor numai câte un loc pentru casā de 20 stinjeni

¹⁾ Cuvinte slavone in originalū.

în pătrați și șese pogone de locu pentru arătură și fânețe. După acesta s'au întrebătu Costache Stupagiū, vîndătorulu cel ce s'au aflatu față, ce l-au silitu de au vîndutu și către Cocri moșia ce au fostu vîndut-o mai înainte D-ei Vistieresii, și respunse că alta împrejurare nu l-au silitu decătū că D. Cocri le-au datū înainte toți banii până a nu alege și a lamuri moșia din pricinile care se află. S'au întrebătu iarăși că în zapisul lor către Cocri dîcu că au priimitu numai lei 1500, apoi de ce dîce că le-au datū banii toți, și respunse că și de se dîce în zapis că numai lei 1500 au priimitu, dar în urmă l-au priimitu pe toți. În urma acestora vîdîndu-se că în această pricină figuréză și Coer', hotărîre nu s'au pututu da, și prin jurnalulū din acea zi de 7 Martie cu No. 138 s'au elibzuitu de s'au sorocitu toți de iznôvā ca dintru ântēia ôrā, după care douē legiuite chemari s'au arātatu la judecatorie numai D. Pitar Matei și Grigorie frații Conțești, fiind vechili și din partea D-ei Vistieresii muma D-lor; iar părătu Costache Stupagiū și fiu sēi vîndători cum și Chir Dimitrie Cocri n'au fostu următori nici înși-le să vie nici vechilī s-și trimiță; însă Cocri și de au trimisū o jalbā cu o înscrisā mărturie cu anul¹⁾ 1845 Iunie 9, că ar fi bolnav, dar pentru-că în acea jalbā nu s'au cunoscutu a fi iscălitā de sine, nici dovada formălitā de sub cîrmuitorulū localū, ca să se pôta crede că este a aleșilor din satul unde locuește, de aceia nici s'au pututu îmbunătăți de adevērata; și în temeiu Art. 251 din organicescul Regulament, judecata au intratū în cercetarea pricinii, atātū în lipsa vîndătorilorū cātū și a lui Chir Dimitrie Cocri, numai cu D-lor frații Conțești, cānd s'au cititū de iznôvā jebile și zapisele așternute mai sus. După care s'au întrebătu D-lor frații Conțești ce au să provalisēsca judecații, și dîse că tōtā cererea D-lor este ca vîndētorii să se îndatoreze după chiar zapisulū lor cu anul¹⁾ 1843 Octombrie, ca să alégā și să limpedēsca moșia ce le-au vîndutu cu sumā de stinjenī, după care apoi suntū gata a le și da prețulū potrivitū tocmeli din zapis; iar vîndarea către Cocri o cunōște în puterea Praviliī fără ființă, și se mirā numai cum D. Cocri au cumpăratū de la ei lucru ce cunōște prea bine, căci numai au; căci moșia ce au vîndut-o ei și D-lor cunōștea prea bine că o au vîndut-o D-lor, figurānd iscalitnra sa de martor în zapisulū celū către D-lor de vîndare.

Hotărîrea judecāții.

Fiind că din zapisul cu anul¹⁾ 1843 Octomvrie, s'au doveditū că Costache Conțescu și fiu sēi, prin bunā tocmelā au vîndutu D-ei Vistieresii Joiții Conțesca și fiilor D-ei partea lor de moșie ce au în hotarulū Conțeștii, (afară din douē-deci stinjenī ce au vîndutu lui

¹⁾ Cuvinte slavone în originalū.

Dimitrie Cocri, pentru plata de datorie către repositu Dimitrie Tufénu); care vîndare către D-ei Vistiereasa, au urmat-o cu tocmela ca să o lămurască de toté pricinile ce are, și să cunoscă suma stinjenilor alăturându-i lăngă celu-altu trupu de moșie ce mai are D-ei Vistieresa totu în Conțești, și apoi să-și priimască de la D-ei și fiu D-séle banii prețului; și pomeniții vîndători fără a păzi tocmela vîndării eu, adică, a-î lămuri și a-î deosebi lăngă trupul moșiei D-ei Vistieresii, după care apoi să-și priimască banii prețului, totu acei stj. vînduți către D-ei au vîndut prin altu zapisu al lor cu anul¹⁾ 844 Martie 6, și lui Chir Dimitrie Cocri, urmându inpotriva legatului făcutu prin zapisul ce-lu au dat D-ei Vistieresii, atātu vîndătorii cătu și Cocri; căci ca unulb ce se vede figurând de martor în zapisul vîndării către D-ei Vistieresa și fiu D-séle, și cunoștea tocmela lor, numai putea să cumpere în urmă și D-lui totu același locu. De aceia judecată în temeiul § 36 list. 18 din Pravila țerii, găsește cu cale și dice ca vîndătorul Costache și fiu sei, potrivitu cu tocmela din zapisul lor de vîndare cu anul¹⁾ 1843 Octombrie, să-și deosebască și să lămurască stinjenii ce-î mai au în hotarul Conțeștii și să-î dea în stăpinirea D-ei Vistieresii și fiilor D-ei, alăturându-î pe lăngă trupul de moșie ce mai au, și în urmă să-și priimască banii prețului de la D-lor, câte lei trei-sute pe stinjenu, scădendu-se cumpărătorii cu lei una-sută-șese-deci ce au datu vîndătorilor; iar D. Cocri ca un cumpărătoru, în urmă să-și priimască de la vîndători banii ce le-au datu, plătindu vîndătorii și la cutia de milostenie a decea parte din prețu; însă ca să se pôtă despăgubi Cocri de banii ce au respunsu vîndătorilor și de către dēnsu, D-ei Vistieresa Joița și fiu D-ei se îndatoréză că după lămurirea moșiei ce au vîndut-o păriții, precum s'au dīsū mai sus, banii prețului să nu-î dea în primirea vîndătorilor, ci să-î aducă la acēstă judecatorie; și Cocri de se socotește că are vre-unu dreptu la condiția din zapisul vîndătorilor către dēnsu cu anul¹⁾ 1844 Martie 6, își va căuta prin osebită judecată cu dēnșii, căci la acēstă D-ei Vistieresa și fiu D-séle nu figuréză; taesa va fi de la piriții vîndători precum au și dat-o, plătindu D-ei Vistieresii și lei opt-deci, cheltuelile judecătii, și piriții cum și D. Cocri, de nu vor rămănea mulțumiți pe acēstă hotărire, pôte să apelarisască totu la acēstă judecatorie, când va aduce și doveđi pravilnice de piedicele ce-î au zătienitu, de nici inși-le, au venitū nici vechili 'și-au trimestu, iar inpotriva la cinstitu Divan Civilu Secția I-iu în sorocu de douē luni de la priimirea copii de hotărnicie.

845, Iunie 19.

(Iscăliți) **President. Clucer Costandin Hiotu.**

Serdaru Costandin Rătescu. Șerdaru M. Vlădescu.

Greffier. I. Robinaru.

¹⁾ Cuvinte slavone în originalu.

Presidentul Judecătoriei Județului Dâmboviței.

Acastă copie fiind scosă după cea în original, s'a u adeverit u cu a mea iscalitur u și pecetea judecătoriei.

845, Iulie 19.

President. Clucer Costandin Hiotu.

Greffier. Ión Robinaru.

Viind adeverințele din partea Stupagiilor și ¹⁾ a lui Dimitrie Coeri, cei osindiți în lipsă, și ne-arătându-se la această judecătorie cu apelație în soroc u de opt u zile de la primirea lor u, de aceea această Copie de hotăr ire s'a u trimis u D-ei Vistieresii Joița Conțesca și fiilor D-ei, astăzi August în două-deci și patru prin Cinstita Judecătorie Ilfov Secția I.

Greffier. Ión Robinaru.

La trei-deci și una August anul ¹⁾ 1845, s'a u dat u această Copie de la Cancelaria politiceștii judecătoriei Ilfovului Secția I, în primirea D-lui Pitarului Mateiu și D-lui Grigorie frații Conțesții.

Greffier. Tomiță Georgescu.

Șeful Secției **E. Predescu.**

57.

Adică eu sub-iscalitul u împreună și cu soția mea și cu copii mei, încredințez u cu acest u zăpis la cinstita mâna D-ei cucoana Zinca Conțesca, ca fiind știut u ca de a mea bună voie 'i-am vëndut u o live de pruni ce o aveam sădită pe a D-s ele proprietate în satul u Leurdeni, în drept u lei 25 No. lei două-deci și cinci tocmai, pe care bani 'i-am și priimit u acum fără cusur, și D-ei să-'i stăp inescă în bună pace a nu se mai supăra de nimeni, adică nici din partea mea și ¹⁾ a soției mele cât u și copii de copii mei și ai nêmului meu, că așa m e leg u prin acest u zăpis u. Și pentru încredințare am rugat u pe scriitorul u acestui zăpis u de m'a u iscalit u puind u degetile la numile n oștre, și tot u-d'o-dată cu cinște rugăm și pe Cinstita Sub-ocărmuire a plășii Podgoria de 'l-au adeverit u spre întărire.

1845, Octomvrie 22.

E u Radu Ion Pujaru.

E u Ióna soția

} vëndătorii arătașilor pruni, adeverim cu toți copii noștri.

Și am scris u eu logofet u **Stan Ploscărescu** cu șa și martor u.

¹⁾ Cuvinte slavone în original u.

Sub-cîrmuirea plășii Podgoria, Jud.¹⁾ Mușcel.

Cu acestu înscrisu viind însuși iscalitulă și incredințându că vîndarea acesta este cu adevăratu din parte-le săvîrșită, priimind și banii deplin, după cererea ce au făcutu, se sub-scrie spre a-și avea temeiū.

1845, Octomvrie 23.

Pentru D. Sub-cîrmuitor. **Grigorie Bădulescu.** No. 5295.

Șeful Secției **E. Predescu.**

58.

Copie după jalba Postelnicului Costache Stupagiu, dată către Divanul Civil Secția 1, la 27 Octomvrie 1845. No. 2512.

Supra pricinii ce avem la Cînstitul Divan cu D-ei Vistieresa Joița Contesca și fii D-ei pentru niște stînjemi de moșie ce cumpărase de la mine și pentru care am datu eu apelație la acestu Divan în zilele trecute, împotriva hotărîrii Tribunalului Dâmboviții, fiind că sunt mulțumitu ca să se urmede după coprinderea zapisului dintre mine cu D-lor care să așterne în hotărîre; mă rog de cînstitu Divan ca să socotescă pricina săvîrșită între noi, facîndu-se de acesta cunoscutu și Judecătoriei locale, căreia i se va arata că banii D-lui Coceri să nu-î se răspundă până nu-î se va face lămurita socotela de Dreptul legilor ce se va cuveni ca să-î răspundă.

Președinția Divanului Civilu Secția I.

Acesta copie fiind scosă întocmai după originalu ce stă în della pricinii, se incredințează cu a mea iscalitură și pecetea Divanului.

846, Februarie 5.

President. **Gr. Grădișteanu.**

Șeful Secției **E. Predescu.**

¹⁾ Cuvîntu slavonū.

59.

Copie după raportul Judecătoriei Dâmboviței din 21 Ghenarie 1846
cu No. 380, către Presidentul Cînstîtului Divan Civil Secția I.

Pre urmarea adresului Pres. vîstre No. 1963 din 2 Noemyrie anulî încetată,
chemându-se în presuvia Judecătoriei Costache Stupagiu, și întrebându-se dacă
jalba (trimisă în copie) este adevărată a sa, aû mărturisit-o de adevărată. Așa dar, pe de o parte
s'aû și poftitû Cînst. Cîrmuire locală a aduce la îndeplinire acea carte de judecată a acestîi
judecătorîi, iar pe de alta cu cîinste se face cunoscut Presidenției vîstre punerea la cale făcută.

Pe temeiul acestui raportû se va da Della desăvîrșită.

1846, Ghenarie 29.

Gr. Grădișteanu. — Filip Lenșu. — Ión Goleșcu. — Iancu Ralet.

Presidenția Divanului Civil, Secția I.

Acestă copie fiind scōsă întocmai după originalulu ce stă în Della pricinii, se încredin-
tează cu a mea iscălitură și pecetea Divanului.

1846, Februarie 5.

President. Gr. Grădișteanu.

Șeful Secției E. Predescu.

60.

Neofit cu mila lui Dumnezeu Arhiepiscop și Mitropolit al Ungrovlahiei.

ARHON PAHARNICE NICOLAE BRĂTESCULE!

in alăturata Copie a înscrisû arătării ce ne-aû datû D-lui Maior Iancu Florescu,
îndestulată înțelegere vei lua D-ta de cererea și rugăciunea ce ni se face.
Pentru care scriem ca acum, cu prilejiul mergerii D-tale la Tîrgoviște, să ei ostenela a

te repezi și până la moșia Conțești, a lua în aprópe băgare de sémă prin vedere, de póte pricinui în vre-unú chipú stricăciune și vétámare páméntului numitei moșii, de se va priimi cererea D-lui Maiorului, saú nu, și de ori-ce indestulare, să avem răspunsul D-tale înscrisú, ca să știm ce punere la cale să se facă; totú într'o vreme ne vei face cunoscutú, după pilda însă urmată pe la cei-l'alți vecini rézași, ca ce embatichiú ar putea priimi pe an numita moșie Conțești, de va îngădui a se lega acelú vadú de móră de páméntulú ei.

(Iscălit). **Neofit Mitropolitul Ungrovlahiei.**

No. 177, anul 1846, luna Martie 30. (Iscălit)._____1)

București.

Șeful Secției **E. Predescu.**

60. BIS.

Prea sfinte Părinte!

a moșia mea Boteni din Județu²⁾ Dâmbovița, am avutú móră care din întêmplare a arsú, acum voescú a o înființa iarăși; dar, spre a-și avea o ființă mai asigurată, trebuința cere a se face pe iazú; și fiind că vadulú meu nu iartă o asemenea lucrare, ci la altú locú mai sus, unde trebuie a se lega de aceia l'altă parte a Dâmboviței zăgazulú, care acelú páméntú fiind pe unú petecú de moșie ca de stj. una-sută, anume Conțești ce-î díce și Mavrodinóica, și care, fiind fostú a réposatií Căminăresii Mavrodinóia, a lăsat-o prin Diata sfintei Episcopii Rômnicu sub Eforia prea sfintiei Vóstre.

Plecatú mă rogú să bine-voiți pe temeiulú părințeștilorú datorii ce aveți către supuși fii sufleteshi ai prea sfintii Vóstre, să mă ajutați, dându-mi-se voie a lega acelú zăgazú de acelú páméntú, pe care-lú desparte numai Dâmbovița de numita mea moșie; pentru care și după tóte ale mele datorii, nu voiú lipsi a aduce bunului și voitorului meu de bine părinte sufletescú, adâncă și plecatá recunoștința, fiind al prea sfintiei Vóstre plecatú fii sufletescú și supusú slugă.

Întocmai cu originalul. **I. E. Florescu.**

St. Carabatache.

Șeful Secției **E. Predescu.**

1) Spațiu albú în originalú. — 2) Cuvéntú slavonú.

Neofit cu mila lui Dumnezeu Arhiepiscop și Mitropolit al Ungro-Vlahiei.

e temeiul înscrisu Dieții a răposatei Căminăresii Roesandra Mavrodinóia, din anul 1841 Ghenarie, prin care lasă averea casii sale nemișcătoare sub Epitropia sfintei Episcopii Râmnicu prin Eforia noastră, s'a priimitu de noi înscrisu arătarea ce ne-a datu D-lui Maiorul Iancu Manoil Florescu din 29 ale trecutului Martie anul următoru, prin care face cunoscutu, că móra ce au avut-o la moșia D-séle Boteni, Jud.¹⁾ Dâmbovița, a ars; și voind acum a o înființa iarăși, într'o stare însă mai asigurată pe zidū, și acolo neertând asemenea lucrare la vadul morii D-séle ca să se facă, ci la altu locū mai susū unde trebuie a se lega zăgazul de cei-laltă parte a apii Dâmboviții, și acea parte aflându-se pe unū petecu de moșie ca de stj. una-sută, anume Conțeștii ce-i ăice și Mavrodinóia, proprietate a casii numitei răposatii Căminăresii, au cerutu D-lui Maiorul prin rugăciune a-i se da voe ca să fie slobodū a lega acelū zăgazū al morii, ce voește să clădescă acum din nou, de pământulū numitei moșii Conțeștii, care se desparte prin apa Dâmboviții de moșia D-séle Botenii. Despre care acésta scriindu-se, prin porunca Năstră sub No. 177, D-lui Paharnicului Nicolae Brătescu, însărcinatu cu strângerea venitului casii răposatii a cerceta mai întâiū în fața locului de pôte pricinui în vie-unū chipū stricăciune și vătămare pământului proprietății moșiei Conțeștii a rep. Căminăresii, priimindu-se cererea D-lui Maiorului, sau nu, și să ne raportuiască, ca după aceia să se facă cuvenita punere la cale. Am priimitu acum la 15 ale aceștia înștiințarea D-lui Paharnicului Brătescu scrisă din 6 Aprilie următoru, prin care ne arată, că a mersū la loculū unde cere D-lū Maior să lege lésa, de a vedutu totū capulū moșii de la Dâmbovița câtū ține curmezișulū moșii, unde a găsitū totū malulū destulū de rădicatū, care și chiar de s'ar umfla cu o lésă până la trei palme de înaltă, încă și ceva mai multă, iarăși nu pôte aduce nici o vătămare pământului moșii Conțeștii a rep. Căminăresii, fiind malurile destulū de înalte; iar după vremi ca să se facă móra p'acéstă moșie, este prea cu anevoie pentru trei pricinī: întâiū pentru îngustarea moșiei; al doilea, că nu se pôte aduce apa cu iazū precum cere vecinī să o aducă, fiind că se strică cea mai mare parte din moșie, și al treilea că vecinul de peste apă, care este moșia Botenii a D-lui Maiorului, nici-o-dată nu este de cređutū să pōta da acésta voie, fiind malurile pe a locurea mai lăsate de câtū la moșia Conțeștii, și

la viituri de ape mari p^ote să-ⁱ innece capul^u moșii D-s^ele. — Și așa, din răspunsul^u de mai sus al^u D-lui Paharnicul^u Nicolae Brătescu, incredințându-ne că prin urmarea ce voește D. Maior Iancu Florescu a face acum cu legarea zăgazul^u morii D-s^ele după pământul^u altei moșii streine, care se desparte prin apa Dâmboviței, nu se pricinuește nici o stricăciune sau v^etămare moșiei Conțeștii a casii rep. Căminăresii Rocsandri Mavrodin^oi, priimită ne este cererea și rugăciunea ce ni s'au făcut^u prin inscrișu arătarea D-s^ele de mai sus numită. — Pentru care, în puterea acestui act^u, întărit^u cu pecetea sfintei Episcopii Râmnicu, sub a căruia Epitropie se află casa numitei rep. Căminăresii, și a N^ostră iscălitură, slobod^u este D. Maior Florescu a lega zăgazul^u morii ce voește să-și clădească acum de pământul^u moșiei Conțeștii a casii rep. Căminăresii, răspund^u D-lui, drept^u embatic^u pe fie-care an^u, câte lei cinci-deci proprietății acestei moșii. — Și prin acest^u mijloc^u va fi volnic^u D. Maior a-și stăpini în pace și nesupărat^u m^ora ce-și va clădi la locul^u de mai sus arătat^u.

Urm^oda iscălitura prea sfințitului Mitropolit^u **Neofit.**

Secretar. **S. P. Antonescu.**

Anul^u 1846

luna Aprilie 28. Bucuresei.

Calinie cu mila lui Dumnezeu Episcop Râmnicului.

Șpre incredințare că această copie este sc^osă întocmai după condica Episcopiei în care se află trecut^u originalul^u pecetluit^u, ce s'a dat^u la m^ona D-lui Maiorului Iancu Florescu se adeverează cu pecetia N^ostră.

Anul 1852 August 20. Craiova.

(Semnat) **St. Carabatache.**

Embaticul coprinș^u într'acest^u Act^u s'au răspuns^u D-ei Vistieresi^u Joița Conțeșca și pe acest^u an^u 1853, și asemenea m^e făgăduesc^u a urma și pe viitor.

19 Martie 1853.

(Iscălit) **Colonel I. E. Florescu.**

Embaticul coprinș^u într'acest^u act^u, s'au răspuns^u D-ei Vistieresi^u Joița Conțeșca și pe anii 1854, 1855, 1856 și 1857, asemenea m^e făgăduesc^u a urma și pe viitor.

18 Februarie 1857.

(Iscălit) **I. E. Florescu.**

Embaticul coprins în acest act, s'au răspuns D-lui Grigorie Conțescu și pe anii 858, 859, 860, 861, 862, 863 și 864 de lei trei-sute-cinci-zeci.

(Iscălit) I. E. Florescu.

Șeful Secției E. Predescu.

62.

N°. 148.

Judecatoria Județului Dâmbovița.

Inst. Departamentu al Dreptății, pe lângă porunca de sub No. 2418 din 5 Aprilie anul¹⁾ următoru, ce s'au priimitu aici la 8 ale acei luni, și s'au trecut în Registru la No. 1660, au îndreptat în cercetarea judecătorei în copie jalba D-ei Vistieriei Joița Conțesca, prin care arată că în anul 1801 răposatul soțulu D-séle Pană Conțescu, având prigonire de judecată cu răposatul Tudorache Enișerli, tatăl postelnicului Raducanu, și Costache frații Stupagii pentru călcarea moșiei séle Conțestii de jos din acestu județu, și prin alegerea făcută totu în același an de răposatu Vornicu Scarlat Câmpineanu, s'au deosebitu partea fieși-căruia în urmarea pretențiilor ce avea, rămăind prigonirea numai la trăsura de la Heleșteu a stăpini soțulu D-séle până în piatra însemnată în alegere; însă de va aduce în urmă Enișerli dovadă, că acolo este hotaru despărțitor al amândurora trupurilor de moșie de prigonire, ieră nu după cum soțulu D-séle pretinde, adică la vale din acea piatră cu stj. 8 și $\frac{1}{2}$ (opt și jumătate), până în locul casii Bacióicii, pe această alegere hotărîtore, s'au mulțumit amândouă părțile, ca ne-aducând numitul Enișerli asemenea dovadă, să se împingă soțulu D-séle din acea piatră la vale cu arătații stinjeni, iar la din înpotrivă să se mărginască într'acea piatră. La anul 1818 vedându soțulu său că prigonitorulu său n'au făcutu nici o urmare cu aducerea făgăduitei doveđi, au cerut îndestulare de la moștenitorii lui prin isprăvnicatu de atunci al Județului; isprăvnicatul cercetându prin zapeciulu plășii, au priimitu răspuns că reclamația soțului său fiind adeverată după cercetarea făcută și de acesta, au și cerut de la acei moștenitori a îndestula întocmai după invoirea făcută; însă numitul au dat răspuns că mergând la Isprăvnicat a se înfățișa, de atunci și până acum vede că nici o urmare nu s'au făcutu, și piriți se

¹⁾ Cuvânt slavon în original.

bucură de venitulă aceloră stinjenî de o așa îndelungată vreme, și pentru că se cunôște desăvêrșită stăpînă pe acei stinjenî, de vreme ce nu s'au adusă dovada făgăduită, se rôga ca să o statornicéască în stăpînire acei stinjenî și cu venitul lor. După care jalbă sorocindu-se în judecată cu piriții Postelnicu Răducanu și K. frații Stupagi prin legiuitele chemări, piriții n'au fostă următori nici înși-le să vie nici vechilî să-și trimită; iar jeluitórea stăruind în cererea D-séle, astădi vataful de Aprodi au înfățișat-o la judecată, prin vechilu cu inscrișu fiulă D-séle D. Pitar Grigorie Conțescu și în urmarea Art. 251 din organicul Regulamentu, intrândă judecata în cercetarea pricinii în lipsa piriților, s'au citită jalba D-ei jeluitórii așternută mai sus, după care au dată vechilulă de s'au mai citită și următoarele hartii:

1801 Septembrie 30. — Hotărnicia lucrată de răposatu Vornic Scarlată Cămpinenu, în aducere la îndeplinire a întăritei hotăriri a rep. intru fericire Domn Alexandru Costandin Moruz V.V. asupra prigonirii pentru moșia Conțeștiu ce au avută Tudorache Enișerli, tatal piriților, cu răposatulă Polcovnicu Pană Conțescu, soțul jeluitórii, și după ce le arată desgrădinarea moșilor acestor doi prigonitori prin semnele însemnate printr'insa, apoi dice printr'insa și acésta iarăși pentru piatra de la poiana lui Usturoi pe care o scosese Dumitru ginerile lui ¹⁾ Ionița Conțescu, și în urmă cu porunca Mării Séle lui Vodă au rădicată de s'au pusă iarăși în loculă ei unde se face și acum: „fiind că din 17 (șapte-spre-dece) „stinjenî ce sunt din piatră și până în semnul ce s'au făcută mai la vale de boerii is- „pravnici, 8 stj. $1\frac{1}{2}$ (opt și jumătate), s'au scăduță Pană din partea lui Tudorache sub „stăpînirea lui Pană, până va aduce Tudorache sub stăpînirea lui, precum așa să și „cuvenea, am hotărită ca totă așa să fie stăpînirea lui Pană până va aduce Tudorache „martori vrednici de credință (fiind că acum dice că are martori, dar nu-î aduce înaintea „mea), spre a dovedi prin carte de blestem că hotarulă celă adevărată despărțitoră ală „moșiei Produleștiu de către Conțești, este acea piatră, iar nu semnul ce s'au făcută de „către boerii ispravnici, și atunci să se împingă Pană cu stăpînirea până în piatră și să „slobózá acei stj. optă $1\frac{1}{2}$ (opt și jumătate) a-î avea Tudorache.“

Jalba rep. Polcovnic Pană Conțescu dată la anul ¹⁾ 1818 Iulie 26 către Ispravnicatu Județului, prin care cere să se îndatoreze Tudorache Enișerli iar să aducă martorii ce s'au îndatorată prin hotărnicia Vornicului Scarlat Cămpinenu, sau să-î lase stăpînirea la acea trăsură cu stj. 8 $1\frac{1}{2}$ (opt și jumătate) mai la vale din acea piatră; care jalbă cu poruncă în dosă au trimis-o în cercetarea zapeilor, și zapeii în dosu-î, totă la acelă an ¹⁾ 1818 August 29, dicu că cercetândă au dovedită după hotărnicie și alte cărți că se cuvine a

¹⁾ Cuvinte slavone în originală.

se întinde Polcovnicu Pană la acea trăsură cu 8 $\frac{1}{2}$ (opt și jumătate) stinjeni mai la vale din acea piatră, și că au rămasu să se înfațișeze la Isprăvnicatu.

Hotărîrea judecătii.

Fiind că piatra a trăsurii mijlocului de la Poiana lui Usturoi au fostu bănuita, și pentru aceia ȋice rep. Scarlat Cămpinenu, mare ¹⁾ Vornic, în alegerea sa cu anul ¹⁾ 1801 Sept. 30, de care se vorbește mai sus, că și de au datu stăpinirea rep. Pană Conțescu din piatră la vale stj. 8 $\frac{1}{2}$ (opt și jumătate), dar au îndatoratu pe rep. Tudorache Enișerliu a aduce martori spre dovedirea acei pietre, care martori nici atunci 'i-au adus înaintea rep. Vornicului nici mai pe urmă; iar acei stj. 8 $\frac{1}{2}$ (opt și jumătate) s'au stăpinitu tot de rep. Enișerli.

Fiind că rep. Polcovnic Pană Conțescu vedându inpotriviri numitului Enișerli, în potriua alegerii rep. Vornicului Cămpinenu, s'au jeluitu prin jalba așternută mai sus către boerii ispravnicii ai acei vremi, când nici atunci n'au făcutu nici unu felu de dovadă prin martori ce au ȋisū că are pentru acea piatră. Dar aici au lăsatu în stăpinirea rep. Conțescu acei stj. opt și jumătate ce de către zapeii s'au alesu, nici n'au venitū la Isprăvnicatu după cum pentru acēsta se face dovadă din înștiințarea pomeniților zapeii, din care curatu se înțelege că nici la alegerea rep. Cămpinenu, nici când s'au făgăduita că o să vie la Isprăvnicatu, n'au pututu să câștige martorii ce au ȋisū că are, și au stăpinit cu călcarea acei stj. 8 $\frac{1}{2}$ (opt și jumătate) din partea de moșie a rep. Polcovnic Pană Conțescu; și călcarea, după Art. 3 de sub § 7, list. 89 din Pravila țerii, ne-avēnd paragrafie, judecata găsește cu cale și ȋice că D-ei Vistieresa Joița Conțesca, soția rep. Vistier Pană Conțescu, să-și ia unū boeranași din partea locului, carele mergēndu numai la locul de prigonire, adică la trăsura de la mijlocu din Poiana lui Usturoi, în ființa amēndurora prigonitōrelor părți să măsoare din piatră la vale stj. 8 $\frac{1}{2}$ (opt și jumătate), și să-ī dea în stăpinirea D-ei jeluitōrii, puind și piatră; și apoi să îndrepteze stăpinirea după cele-l'alte două trăsuri, după cum și n alegerea rep. Cămpinenu se coprinde; totu acelū boerinașu prin carte de blestem va cerceta și venitulū după acelū locu de prigonire treptelnicește pe fie care anū, de la anulū ¹⁾ 1818 și până 'lū va lua jeluitōrea în stăpinire, care venitū se îndatorēza a-lū plati, de vreme ce după alegerea rep. Vornicului Cămpinenu n'au fost urmator a lăsa acei stinjeni 8 $\frac{1}{2}$ (opt și jumătate) în stăpinirea rep. Vistierului Pană Conțescu, nici după alegerea zapeiilor după porunca Isprăvnicatului din anulū ¹⁾ 1818 stăpinindū în silă; vor plati piriți atātu legiuita tacsă ce au dat-o pe deplin vechilul jeluitōrii câtū și lei nouē-deci și șese, plata progonului cu venirea și întōrcerea vechilului, și de

¹⁾ Cuvinte slavone în originalū.

nu vor rămănea mulțumiți pe această hotărîre, pôte piriți să apelarîsescă ori în soroc de optu zile totu la această judecatorie, când vor și aduce doveđi pravilnice de piedicile ce-î au u zaticenitu de nici inși-le au venit, nici vechilu 'și-au trimis, sau în soroc de doué luni la Cînstitu Divan Civil Secția I.

1846, Noemvrie 29.

(Iscăliți) **Serdarul K. Rătescu.****Serdarul M. Vlădescu.****Greffier. Pitar. I. Robinaru.**

Presidentul Judecătoriei Dâmbovița.

Acastă copie fiind scósă după originalu, s'au adeveritu cu a mea iscălitură și pecetea judecătoriei.

1847, Februarie 15.

Pentru Pres. **Serdarul K. Rătescu.****Greffier. Ión Robinaru.**

Acastă copie de hotărîre s'au trimis D-ei Vistieressii Joiții Contêschii adi Februarie 15 prin Cînst. Judecatorie Ilfov Secția I cu adresa No. după ce însă au venit dovada lui Răducanu și Costache de primirea hotărîrii și n'au apelarisit în sorocul de opt zile.

Greffier. Pit. Ión Robinaru.

La doué-deci și patru Februarie anul ¹⁾ 1847 s'au dat această de la cancelaria politiceștii judecătorii Ilfov Secția I, prin vetafulu de Aprozi în primirea D-ei Vistieressii Joiții Contêșca.

Greffier. Tomița.**Șeful Secției E. Predescu**

63.

A c t ũ d e d a r ũ.

după rugăciunea ce ne-a făcut D-ei Vistieresa Joița Contêșca ca să-î lasăm în desăvêrșită și vecinică stăpinire a D-ei și moștenitorilor fii ai D-séle a treia parte din suma stîngen'loru moșiorii Contêștii de jos din Județul Dâmbovița a réposatului

¹⁾ Cuvêntu slavonă în originalu.

soțului D-ei Vistierul Pană Conțescu, care acésta a treia parte s'aú lăsatú moștenire de către Ilinca, fiului său cel mare și frate bună dintr'unú tată și dintr'o mămă cu răposatul Vistier Conțescu, Caminarulu Iordache Mavrodin, cumnat al D-ei Vistieresii numitú fiind Mavrodin, ca unul ce s'aú fostú făcutú fiú de sufletú de Cluceru Ianache Mavrodin, sub cuvântú că acésta a treia parte, ce se alcătúește dintr'un neînsemnător și mic numărú de stinjenii, este înjugată cu cei-l'alți stinjenii ai D-ei și lipiți ast-felu în câtú pentru încurcăturile și amesteculú ce aú între dênșii, cu neafllarea în ființă a nici unui semn de hotar firescú satú meșteșugitú și cu cladirile, sádirile și semenăturile ce sunt țesute între dênsele, nu se potú stápinii de către doi proprietari, fără a se contribui o cheltuialá, multú mai multú de câtú venitulú lor, cu care să se póta întâmpina cheltuielile judecáților ce isvorescú din stápinirea lor cu chipulu celú până acum, pildá fiind sfáđile și cele-l'alte neînțelegeri ¹⁾ urmate între amândoi frații neconținutú, până la sfêrșitul vieții lorú, fără să le fi pututú lámuri până la mórte-le o linie măcar de hotar, perind améndoué părțile în cea mai adúncá muștrare de cugetú. Pentru cuvântulu că este rudá de aprópe fără alte venituri, de câtú cu folosulu ce-'i dá moșióra ce are, pentru cuvântulu că răposata are copii înmorméntați la biserica după partea de moșiórá a reclamantii, pentru care a pururea în viață fiind îi ăicea: că o să-'i lase ceva nemışcátor acaretú, dreptú căutarea snfletelor răposáților, de care în tótá vremea aú îngrijitú și îngrijește, fără măcar a-'i face răposata Camináreša Mavrodinóia cea mai micá ajutorință. Pentru cuvânt că chiar răposata Camináreša Mavrodinóia prin Diata ce aú lasatú la sfêrșitul vieții seale, întărește cele ce arată D-ei Vistieresa prin cuvântulu ce ăice „că și D-ei se aflá ctitorá la mai sus ăisa sfinta bisericá,“ și în cele din urmă, pentru cuvântulu că de sine-'și se îndatorézá a respunde la acésta sfintá bisericá legatulú de lei una-sută pe anú, ce-'i lasá D-ei Camináreša Mavrodinóia prin Diata sa.

Asupra tuturor acestor propuneri ale D-ei Vistieresii Joiții Conțeschii, dând d'aprópe cercetare și băgare de sémá, am cunoscutú rezónele ce are, și de aceea avénd înainte cuvântulu răposatii Mavrodinóii din vremea vieții seale atingetor de acésta împrejurare, primim implinirea rugăciunii D-ei Vistieresii.

1). Că de vreme ce acésta a treia parte de care este vorba, după destoinicile doveđi ce amú luatú din citirea tuturor hárților cercetate de chiar înși-ne noi, îndestulându-ne de împrejurările acestii pricinii, am cunoscutú că în locú de folosú, aduce păgubi și turburări nesfêrșite; căci legatura ce are cu partea de unde se deslipescú stinjenii acestii a treia părți, slăbește venitulú améndurora proprietarilor, încâtá nici de la o parte nici de la alta nu póte trage cinevași altú folosú de câtú suferinți de păgubi și cheltueli.

¹⁾ Cuvântú grecescú în originalú (dihonii).

2). De vreme ce pentru această a treia parte de moșie, chiar frații răposatei, cei ce după Pravilă s'ar fi chemați la moștenirea averii surorii lor în lipsă de Diată, la încetarea din viață a cespusei lor surori Căminăreșa Mavrodinóia, recunoscând acestu dreptu prin scrisu cu anul 1841 Februarie 4, se îndatoréză către D-ei Vistieréșa cu făgăduială a-î hărăzi în stăpinirea D-ei vecinică această a treia parte, și de vreme ce jeluitoarea primește asupra-î și împlinirea legatului cu de la sine a răspunde câte lei una-sută pe fie-care anu sfintei biserici lăsați prin Diată de răposata Mavrodinóia.

Înduplecându-ne la rugăciunea pomenitei, lăsăm în desăvârșită și vecinică stăpinire a D-ei Vistieresi și patru fii ai D-sele totă această a treia parte, care nu trece peste una-sută stinjenî mai multu de la patru până la cinci, după cum se și vedu în preșisa Diată.

Îi punem însă în datorire ca pentru ceia ce se atinge de venitul acestei părți, care se află arenduită pe unu curs de nouă ani, cu începerea de la trecutul acum Sfintu Gheorghe către D-lu Pah. Nicolae Brătescu, să se înțelégă cu D-lui spre a-î despăgubi, iar neputându-se învoi cu numitul, va rămânea stăpinind până la sfârșitul anilor ce sunt coprinși în Contractul ce-î s'au datu de către noi fără băntuire, pe lângă care le și dăruim blagoslovenia noastră a stăpini în pace acestu daru.

Pentru care făcându-se acestu act din parte-ne întăritu cu pecetea și iscălitura noastră, s'au datu la mâna numitei Vistieresi Joiții Contేశchii.

Anul 1847, luna Maiu 17.

(Iscălit) **Neofit Mitropolitul Ugrovlahiei.**

Șeful Secției **E. Predescu.**

No. 33.

64.

În urmarea aducerii la îndeplinire a actului de Darul ce au făcutu prea sfinția sa părintele Mitropolitu a o sută cinci stinjenî moșie D-ei C. Joiții Contేశchii, pentru ceia ce se atinge de despăgubirea mea dreptu arenda ce am plătit-o către prea

o-sfinția sa, și care pe temeiul chiar al acestui înscris urmăzează a mi-se face despăgubire, după care să pōtă lua D-ei în desăvērșire și venitul acestii moșii, priimind astăzi tōtă arenda care se cavenea să mi-o dea întocmai precum se îndatorēză prin Actū, încredințēzū printr'acestū înscrisū cā am priimitū tōtă arenda pe sorocū de optū ani, galbeni douē sute-șēpte-deci și cincī ++ 275, și cā nu mai am nici o pretenție, rămāind D-ei desăvērșită stāpină de la data acestui înscrisū și pe venitū precum este și pe pāmēntū, făcēnd tot-d'o-datā cunoscutū cā pentru al 9-lea an nu voiū face nici o pretenție de despăgubire, fiind cā acesta l-am stāpinitū acum înainte.

1848, Ianuarie 25.

(Iscălit) **Paharnicu Nicolae Brătescu.**

Șeful Secției **E. Predescu.**

65.

Ios iscaliții moștenitorii răposatului Vataf Costache Alexandri, arātām printr'acestā cā ne mulțumimū cu totii pe prețulū ce au datū D-lui, D-lorū frații Conțești galbeni una mic douē sute, pe tōtă partea din moșia Pupāza a răposatului, și pentru care mulțumindu-ne, am iscălitū fieși-care cu acēstā invoială, ca de se va ivi cevași pricini de judecāți din partea vre-unui vecin rēzașū pentru călcare, să privēscā numai pe sēma eum-părătorului, folosindu-se singur atātū de cāștigū cātū și de pagubā, cāci noi de astăzi nu mai avem nici unū amestecū.

1849, Martie in 24.

(Sem). **Dimitrie Topliceanu.** — **Rolla Fotin.** — **Zinca Clinceanca.** — Pentru marele Dvornic **Alexandru Vilara, Costache Carlova.** — **Manolache Farcașeanu,** pentru **Elenca** soția mea. Pentru **Cluceru Conduratu, Costache Carlova.** — **Elenca Lăcustēna.** — **Safta Fălcoianca.** — **Anica Movilōia.** — **Locsandra Coridali.** — **Zmaranda Crețulēscă.**

Șeful Secției **E. Predescu.**

Nifon cu mila lui Dumnezeu Arhiepiscop și Mitropolit al Ungrovlahiei.

cestu actū infatîșându-mi-se pe lângă raportul fratelui Episcopū alu Rimnicului cu No. 1606 din 7 Noemvrie următorū ;

Noi după rugătorea cerere ce ne aduce că pentru o lucrare făcută și săvârșită, ilu adevărîmū cu iscălitura noastră, trecēdu-se și in Condica din Cancelaria sfintei Mitropolii.

1851, Noemvrie 26. No. 2.

(Iscălit). **Nifon Mitropolitul Ungrovlahii.**

Șeful Cancelariî Mitropoliei. **Glucer K. Tocilescu.**

Trecutū in Condica Sf. Mitropolii.

Pit. D. Iliad.

Calinic cu mila lui Dumnezeu Archiereu și Episcop alu Eparhiî Râmnicu.

După rugăciunea ce prin jalbă au făcutu D-lor frații Conțești, Serdarul Iancu, Capitan de oștire Costandin și Pitaru Grigorie, atātu către noi ca epitrop plenipotent alu averii răposatei Căminaresii Luxandra Mavrodin după testamentul cu anul 1841, luna Ianuarie 28, in puterea dregătoriei ce am de Episcopū in lucrare al Eparhiei Rômnicu, cătu și către prea o-sfinția sa Parintele Mitropolitū al Ungro-Vlahiei D. D. Nifon ca Efor cu aceiași orânduială alu pomenitei averi, cerēnd de a li-se da in a D-lor ohavnică stăpinire moșiora Conțeștii de jos din Județu Dâmbovița, a casii numitei răposatii Mavrodin, ce este in latu de 260, adică două-sute-șese-zeci stinjenî, după sineturi, cu toate cele după dēnsa, și care cade cu stăpinirea dreptu prin mijlocul trupului de moșie alu D-lor cu aceia numire din pomenitulū Județu, și casa răposatii Mavrodinōia ce se representēză de noi ca Episcopū și de Eminenția Sa parintele Mitropolitū ca Archipăstorū alu Ungrovlahiei, să priimēscă schimb pentru acēsta iarăși ohavnicu moșia ce are D-lor frații Conțești in Județul Ilfov, numită Pupăza sau Tăriceeni, după cum s'au stăpinitū până acum și care după sineturi este de 404 stj. adică patru sute și patru stinjenî, precum se vedu in zapisulū de cumpărătorea ei de către D-lor cu anul curent luna Iunie, adevărit de Trib. Comercial al Ilfovului la No. 334

68.

Președintele Judecătoriei
Jud. Dâmbovița,
anul 1852, luna Martie 2.
No. 1143.

Cinstitei D-ei Vistieresi Joia Contesca!

-nu President Cinst. Curții Apelative civile, Secția I, prin porunca No. 560, face cunoscut, că după cercetarea făcută registrurilor acei Cancelarii, nu s'a găsită dată apelație de către.....¹⁾ Tudorache și Costache frații Stupagi, în potriva hotărârii acestui Tribunal cu No. 148 din anul 1846, dată în prigonirea ce ai avută cu numiții pentru călcarea de moșie. De aceea ești poftită D-ta a veni sau a trimete la judecătorie citata hotărâre spre a se aduce la îndeplinire.

(Isălit). Președinte. Gr. Lipănescu.

Greffier. Sc. C. Manoil.

69.

in cartea de hotărânicie a moșiei Odobesti cu cele-lalte trupuri din Jud. Dâmbovița a D-lui Colonel și Cavaler Ión Florescu, lucrată în temeiul poruncii cinstitului Departamentu alu Dreptății No. 1617, din anul 1846 Aprilie 25.

N°. 32.

Alegerea trupului moșiei Boteni.

DESPRE VECINĂTATEA CU MOȘIILE CONTEȘTII DE SUS ȘI DE JOS

A D-ei C. C. JOIA CONTEȘCA CU FII DUMISALE.

în partea D-ei C. C. Joiții Conteschiei sau din partea fiilor D-ei nearătându-se nimeni în fața locului, am dată săvârșire lucrării în lipsa D-lor.

Așa dar, luând în băgare de seamă cartea de hotărânicie a moșiei Botenii din anul 1785 August 20, prin care, între altele, se dăce să stăpînescă D-lui logofetu Manolache Brâncoveanu ună zăvoiă ce este în capul moșiei până în apa Dâmboviții, pe unde curge

¹⁾ Spațiu alb în original.

acum, fiind tot dintr'această moșie Boteni; și vedându că pentru acestu zăvoiū, după judecățile urmate între casa D-ei Bănesii Safta Brâncovenea cu D-ei pomenita C. C. Conțesca, în cele din urmă pe când se afla această moșie Boteni în stăpînirea casii Marii Séle prințului Bibescu, bine-voind Măria Sa, prin orănduitul plenipotent vechilū D-lū Serdar Enache Porumbaru, s'au învoitū cu D-ei cu chipulū următorū: ca adică, acelū codru de locū cu zăvoiū pe elū ce este unitū de moșia Conțești, alături cu ograda de pruni în dreptulū bisericii și a caselor numitei C. C., să remaie a pururea în stăpînirea D-ei fără însă să aibă voie a face D-ei căreiumă pe acelū locū, ca să nu aducă pagubă moșiei Marii Séle, și ca să se recunoscă de hotar despărțitor între acele două moșii apa Dâmboviței, pe unde curge acum. Iar casii Măriei Séle, veri-când va voi a mai face mōră la aceea moșie, slobodă și nesupărată va fi a lega zăgazū de acelū codru de pământū, fără a se împotrivi D-ei cu vre-o cerere.

De aceia dar, pe temeiulū acestei învoeli ce-'mī au înfățișat-o în original vechilulū D-lui Colonel Florescu, scrisă de la 4 Iunie 1843, subînsemnată de D-ei Joița Conțesca și câteși patru fii ai D-ei, adeverită și de Cîstitu Divan civil, Secția A la No. 5 ale acelei luni sub No. 23.

Am lasatū a se urma și în viitorime hotarul despărțitor a acestor două învecinate proprietăți, pe matca cea curgătoare a apei Dâmboviței, potrivitū cu lărgimea ce după documentele moșiei Conțești se va dovedi. Întinderea capului acei moșii de la apa Dâmboviței despărțitor de către Boteni, precum în plan se însemnează matca acestei ape.

(Isălit). Inginer hotarnic. **Serdarul Dimitrie Ț. Rîmniceanu.**

S'a alcătuitū la 20 Martie 1852, București.

70.

Presidentu Tribunalului
Jud. Dâmbovița.
No. 1817.

Anul 1852 Martie 29.

C. D-ei Vistieresi Joița Conțesca!

rin desăvârșită hotărîre a acestei judecătōrii cu No. 148 din anul 1846, dată asupra prigonirii ce ați avutū cu frații Stupagii pentru moșie; se îndatoréză numiții a plăti și venitulū pământului călcatū, câtū se va dovedi prin cercetare în fața

locului, cu carte de blestem; să aduce D-văstră cu cinste pofitire a arăta judecătoriei, dacă pretindeți s'eu nu venitulă după loculă călcată de piriți, coprinsu în ȋisa hotărîre, ca să se puie la cale dovedirea lui prin carte de blestem potrivitū d'spozițiilor citatei hotărîri.

(Iscălit). Pres. G. Lipănescu.

Priimită la 10 Maiū și s'a datū adeverință.

(Iscălit). Greffier Sc. C. Manoil.

71.

Președintele Judecătoriei

Dâmbovița.

Anul 1852 Aprilie 27.

No. 2263.

C. D-ei Vistieresi Joita Conțesca!

-lui Serdarul Dimitrie Costandin Rîmniceanu hotarnic inginer, cu raportu No. 56, a depus în Tribunal cartea de hotărnicie a moșiei Salcuța, proprietatea D-lui Polcovnic și Cavaler Ión Florescul, care se alcătuește și de trupurile Odobeștii, Salcuța, Botenii cu cele-l'alte numiri, însoțindū și presecutări după hotărnicie, pre câtū se atinge de învecinarea cu fie-care, între care vecini figurândū și D-văstră, cu cinste vi se alătură, pe lângă acēsta, prescurtare după sus ȋisa hotărnicie sub No. 32, pre câtū se atinge de învecinarea cu D-văstră; și pentru ântēia oră cu cinste sunteți poftiți ca la două Iunie viitor, ori în persōnă saū prin vechil să veniți la judecătorie a vē înfățișa cu proprietarul moșiei hotărnicită, de nu veți rămānea mulțumită pe hotărnicie, iar rămāind mulțumită să dați răspunsū înscrisū, a se urma cele legiuite în asemenea cazuri.

(Iscălit). P. President..... Greffier Sc. C. Manoil.

72.

Actū de Ecsecutare.

Sub-iscăliți, astăzi două-ȋeci și una Iunie anulū curențū, viind la moșia Conțesții de jos, pentru aducerea la îndeplinire a desăvērșitei hotărîri a acestei judecătorii, cu No. 47 anul 1845, de care amū fostū autorisați prin adresele D-lui Pre-

sident cu No. 3131 și 3132, am găsită numai pe D. Serdar Grigorie Conțescu, fiul și vechilul D-ei Vistieresi Joiți Conțeschi, iar Costandin și Andrei fiii și moștenitorii rēp. Costache Stupagiū, fiind următorii a veni, nici în persoană nici prin vechil; în lipsă-le am mers, și observând figura moșiei Conțesti, proprietatea D-ei Vistieresi, am găsit-o împărțită în șese trāsuri, adică: trei la siliște și trei la câmp și pădure, și printr'aceste trāsuri stăpinirea D-ei Vistieresi cu burte stăpinite de sumă de ani și necontestată de nimeni; după acesta voină a ne încredința mai înainte de eșactitatea trāsurilor moșiei D-ei Vistieresi, așa după cum își are figura ei, am găsit-o întocmai după hotărnicia isprăvnicatului acestui județ din anul 1801 August 10, aprobată cu modificare prin hotărnicia rēp. Vornic Scarlat Rîmniceanu din anul 1801 Septembrie 30, și care s'a consfințit întocmai prin desăvârșita hotărnicie acestei judecătoria, cu No. 148 din anul 1846, ce s'a adus la îndeplinire de D. Serdar C. Șorțenul, membrul judecătoria și D. G. Ludescu hotarnicu, la 16 Iunie anul curenț, prin darea în stăpinirea D-nei Vistieresi a unei călcări de opt și jumătate stinjen la trāsura mijlocului de la poiana lui Usturoi, și [care lucrare s'a aprobat de această Cinst. judecătoria prin jurnalul încheiat în șanța de la.....¹⁾ Iunie sub No.....¹⁾], liniștindu-se stăpinirea D-ei Vistieresi după acea lucrare.

Așa dar, în duhul testului hotărniciei cu No. 47 și în temeiul semnelor din vechia hotărnicie a Vornicului Câmpineu, de care am vorbit mai sus, după ce am scădut mai înainte toate vândările făcute de proprietarii Stupaști peste tot trupul moșiei lor, în parte, pe suma stinjenilor ce au posedat fie-care din acest trup, am ales însă:

1). Că la semnul de la Siliște din josul sălcii cei mari, din grădina Stupagiului, cu stj. trei mai la vale, coprins acest semn în hotărnicia Câmpineanului, au prisos frații Stupaști, pe care-lu 'lu-au vândut D-ei Vistieresi Conțeschi cu zapisul din anul 1843 Octombrie, stj. opt-spre-dece și două palme, unde am pus piatră, fiind d'asupra movilă, alăturându acești stj. de moșia D-ei Vistieresi.

2). Că la semnul din mijlocul Siliștii, în trāsura de la piatră de la pérū, coprins iarăși în hotărnicia Câmpineanului, am găsit prisos în stăpinirea fraților Stupaști stj. trei palme cinci, care iarăși cuvenindu-se D-ei Vistieresi după vândarea făcută de ei, 'i-am alăturat pe lângă stăpinirea D-ei Vistieresi puind piatră și d'asupra movilă. — Din pietrele coprinse într'aceste două articole, trăgând linie dreaptă la capul Siliștii până în malul zăvoiuului de lângă apa Dâmboviții (ce cu osebită act se stăpînește de D-ei Vistieresa) am pus piatră, capul în mal d'asupra movilii, alăturându 'u-'i pe lângă stăpinirea D-ei Vistieresi.

3). De la această piatră întorcându-ne înapoi la a 3-a trāsura a capului Siliștii

¹⁾ Spațiu alb în original.

despre răsăritu, din semnul coprinșu în susu-șisele hotărnicii vechi, am găsit prisosă stj. trei-spre-zece și o palmă, unde am pus piatră, făcându iarăși movilă d'asupra ei, alăturându-î iarăși pe lângă stăpinirea D-ei Vistieresii.

4). Ca la semnul trăsuri numită „capul moșiei cei mai late,“ a eșitu prisosă stj. trei-zece și doi în stăpinirea Stupagiilor, și care alăturându-se iarăși de stăpinirea D-ei Vistieresii, 'i-am pus piatră făcendu d'asupra movilă.

5). Ca la trăsura numită poiana lui Usturoi și din piatra pusă mai înainte de D. Serdar Scorténul, membrul în aducerea la îndeplinire a hotăriri cu No. 148, am găsit prisosă în stăpinirea Stupagiilor stj. șapte-spre-zece și palme trei, care alăturându-î iarăși de stăpinirea D-ei Vistieresii, am pus piatră făcendu d'asupra movilă.

6). Ca la trăsura capului despre Colintina și din piatra găsită în ființă peste lacu și coprinșă în vechea hotărnicie, despărțitoare proprietății Stupagiilor, de a D-ei Vistieresii, am găsit prisosă stj. patru-zece palme cinci, în stăpinirea Stupagiilor, cari alăturându-î pe lângă stăpinirea D-ei Vistieresii, am pus piatră acolo în pădure, făcendu d'asupra-î și movilă, de unde în direcția punctului de la piatra pusă în trăsura de la poiana lui Usturoi, și printr'acesta din urmă trăgându linii drepte până în Colentina, am pus piatră copil spre malul Colintinii într'o poeniță numită „ograda Dimi Mortasipul“, făcendu și moșoroiu d'asupra.

Apoi fiind că după cum se arată mai sus, figura acestor moșii merge prin burte horțită și incolțorată, încât se precurmă acest prisosă rămăind infundatură, de s'ar fi trasu acest prisosă în linie dreaptă din trăsura în trăsura, s'ar fi calcatu stăpinire a D-ei Vistieresii; și pentru acestu cuvântu, am găsit de trebuință neapărată a se măsura acestu prisosă pogonește după figura fie-căreia infundaturi, căci a fostu peste puțină a se măsura în stinjeni pentru cuvântul că acest prisosă la unele locuri se lățește și la altul se pierde de totu, trecendu printre densesle horțită vechia stăpinire a D-ei Vistieresii. Așa dar încependu măsurătoare pogonește de la piatra Copil din malul zăvoiuului, de lângă Dâmbovița și până în piatra de la trăsura de la salcie, au eșitu prăjini opt-spre-zece și două-zece și șapte fracții; de la acea piatră de la salcie și până în trăsura pietrii de la peră, pogone patru prăjini două, fracții nouă și palme patru; de aci până în trăsura a treia la piatră a capului Siliștii, unu pogon și fracții trei-zece și trei; de aci puțin mai înainte precurmându-se stăpinirea Stupagiilor, căci trece cu horțitură stăpinirea D-ei Vistieresii, am trasu până la piatra pusă în trăsura moșiei cei mai lată, trecendu peste horțitură, au eșitu prăjini zece și fracții două-zece și două; iar de aci iarăși până la un loc în formă de clin, și apoi peste horțitura moșiei D-ei Vistieresii, iarăși prin clin până în piatra din dreptul trăsuri din poiana lui Usturoi, au eșitu opt pogone, cinci prăjini și

palme patru; de aci până la piatra din dreptul acelia de peste lacu în Calugăreni, despărțitoare proprietății D-ei Vistieresi de a Stupagiilor, după ce puțin mai înainte la unu locu trece proprietatea D-ei Vistieresi în moșia Stupagiilor, cu vechia stăpînire, prin horțitură și apoi șerpuită, se precurmă în linie îndreptată la arătatul punctu de piatră; din dreptul acelia pusă peste lacu de care se arată mai sus, aū eșitu pogone un-spre-dece, prăjini două-spre-dece, fracții una și patru palme; iar de aci până în piatra Copil din poenița numită „ograde Mortasipului“ la Colintina, un-spre-dece pogone, nouă prăjini și trei-deci și cinci fracții.

Tôte pogonele de care s'a vorbitu mai sus, adunându-se, se însumează în trei-deci și șapte pogone, dece prăjini, două-deci fracții și patru palme; acestea analoghisindu-se pe lungimea moșiei vîndătorilor Stupagii, ce este lungă de stinjeni trei-mii-trei-sute-trei-deci și șapte, pe lângă proprietatea D-ei Vistieresi, se alege stinjenii masă patru-spre-dece, palme patru, degete trei și $\frac{41}{337}$ din degetu, cari după coprinderea hotărîrii se cuvine D-ei Vistieresi frații Stupagiu.

Cu acestu chipu dar executându-se acastă hotărîre, se închee printr'acestü jurnalü la anulü 1852, luna Iunie 21.

(Iscălit). **Supleantu Tribunalului Dâmbovița. N. Lupescu.**

Hotarnic **Ión Boténu.**

Presidentul Judecătoriei Dâmbovița.

Copia acésta fiind scósă întocmai după celü originalü jurnalü, se adevereză.

(Iscălit). **Președinte. G. Lipănescu. Greffier Sc. C. Manoil.**

73.

Presidentul
Judecătoriei Dâmbovița.
Anulü 1852 Iunie 21.
Nö. 3659.

Cinst. D-ei Vistieresi Joita Contesca.

rin D. Serdar C. Scorțenu, membrul acestei judecătoriai și D. Gheorghe Ludescu hotarnieü, aducându-se la îndeplinire desăvârșita hotărîre acestii judecătoriai No. 148 anul 1846, dată în prigonirea ce ați avutu cu D-lor frații Stupagii, cu cinste

vi se trimite copie după jurnalul încheiat de numiții la fața locului, adevărită după orânduială, spre știință în viitor de chipul stăpînirii fie-căruia, prin puncturile și semnele coprinse într'insulă.

(Iscălit). P. D. President.

Greffier Sc. C. Manoil.

73 BIS.

Jurnal ũ.

otrivit ũ cu coprinderea adresul ũ D. Presidentul ũ Cinst. Tribunal Dămbovița sub No. 1815 din 29, Martie trecut ũ, și în urma sorocirilor ce s'a făcut ũ D-lor fraților Andrei și Costandin Stupagii, precum și D-ei Vistieresi Zinchii Conțescii la 15 Iunie curent, adică la cel ũ din urm ũ termen ũ mărginit ũ prin expusele cității, am mers ũ la satul ũ Conțest ũ, coprinsul acelu ũ Județ ũ, cānd frații Stupagii ne fiind următori a veni nici în persōn ũ nici prin vechili, iar D-ei Vistieresa arătādu-se prin vechil ũ unul din fiii D-ei Serdaru Grigorie Conțescu; la 16 ale aceste ũ luni în prezența D-lui Conțescu și în lipsa fraților Stupagii, am mers ũ în fața locului de prigonire și am intrat ũ în lucrarea aducerii la indeplinire a desăvērșitei hotăriri ce s'a dat ũ de la acest ũ Tribunal ũ sub No. 148 din 29 Noembrie anul 1846, cānd după arătarea atāt ũ a D-lui Conțescu cāt ũ și a altor ũ locuitor ũ de acolo, mergēnd la poiana lui Usturoi, unde gāsind piatr ũ potrivit ũ cu cele rostite în hotărnicia rēp. Vornic Scarlat Cāmpinēnu din anul 180 Septembrie 30, pe a cāreia credință se și vede sprijinit ũ desăvērșita hotărire, din care luānd ũ lanț ũ și trăgēnd în jos în linie drēpt ũ peste locul casii Balcioicii în fața Bisericii, s'au implinit ũ stj. 323 (trei-sute-douē-deci și trei) palme patru, palmace patru, coprinși în trāsura din pomenita hotărnicie, și de aci tot ũ la vale în linia aceste ũ trāsuri, am mai dat stj. 8 (opt) palme 4 (patru), după coprinderea expusei hotăriri, unde am pus ũ piatr ũ și am făcut ũ movil ũ. Apoi de la acēst ũ piatr ũ vrānd ũ a indrepta stāpinirea D-ei Vistieresi la puncturile de la cele-lalte douē trāsuri, am intāmpinat împiedicare din pricina figurei acesti ũ moșii fiind ũ horțit ũ cu burt ũ lāsāt ũ în jos, și spre acest ũ sfirșit ũ, din piatr ũ ce am ũ pus ũ trăgēnd ũ cu lanțul ũ în lungul aceste ũ moșii în linie drēpt ũ spre rēsărit ũ, am dat stj. 135 (una-sut ũ-trei-deci și cinci), palme 4 (patru), unde s'a înbinat ũ cu vechia stāpinire ce are, și am făcut ũ semn movil ũ; asemenea și spre apus ũ tot ũ din expusa piatr ũ

și totu în linie dreaptă trăgând, am datu stj. 328 (trei-sute-două-đeci și opt) palme 4 (patru), unde iarăși s'a înbinatú cu vechia stăpinire, făcându-se semn movilă, și cu acestú chipú s'a îndreptatú stăpinirea D-ei Vistieresii în améndoué laturile pomenitei pietre, potrivitú cu textu expusei desăvêrșitei hotăriri.

(Iscălit) membru ¹⁾ **Serdar C. Scorțeanu.** — **G. Ludescu,** Hotarnică.

Președintele Judecătoriei Dâmbovița.

Acéstă copie fiind scósă întocmai după celú originalú jurnalú, se adevereză de sub-is-
calitulú. 1852 Iunie.

(Iscălit). **P. D. President.**

Greffier Sc. C. Manoil.

¹⁾ Cuvântú slavonú în originalú.

C-lă D-lă D. Suplément ală C-lui Tribunal din Județu Dâmbovița.

După vestirea ce ni s'aun făcutu de către D-văstră prin porunca cu No. 16 și 17 ca să prețuescū venitulă anuală ală mai sus însemnateloră pogone de pământu din moșia Conțești a fraților Stupagi, după calitate și îmbunătățirea lor în parte, ce prin desăvârșita hotărîre se aduse la îndeplinire de D-v. prin punere de pietre, și s'aun datū în stăpinirea D-ei Vistieresi Joiții Conțeschii, ca unū prisosū de moșie din aceia a numițiloră frați Stupagi, ce până astăzi se stăpînește de Dimitrie Cocri încă de la 844, de când, în urmarea mai sus țisei hotărîri, se cuvine să trecă în stăpinirea D-ei Vistieresi; amū mersū toți cei josu sub-scriși în fața locului și am făcutū prețuirea expuselor pogone în tōta curățenia eugetelor nōstre, așa precum în sus se așterne, însemnāndū venitulă anual peste totū lei trei-sute-douē-deci par. 15; și pentru încredințare ne subscrimū afātū noi chemații prețuitori cātū și deputații acestui satū și alți martori cari aū fostū față la prețuire și aū probatū.

1852 Iunie 25.

(Iscălit). **Timiță Sterie Postelniculū. — Niculae Popescu.****Nacoviți martor. — T. Manolescu martor.****Deputații satulū Conțești de josū.**

Chemati fiind noi de D-lor sus iscăliți la acēstă prețuire, stāndū de față până ce s'aun săvērșitu, pe care recunoscēndu-o și noi că e bună, ne-am iscălitū.

1852, Iunie 24.

(Iscăliți).	Dinu Radu.	} Deputați.
	Alecu Gheorghie.	

Costea Iordache părcălabū.**Matache Theodorescu** logofătū.

74.

Presidentul
Judecătoriei Jud. Dâmbovița.
1854 Februarie 14.
No. 669, masa I.

C-ei D-ei Vistieresi Joita Contesca.

-lui Pitaru Chiriac Miciura a depus în Tribunal cartea hotărniciei D-séle Con-
teștii, din acestu Județu, lucrata de D-lui Serdaru Grigorie Pleșoianu; între al
cäreia vecini fiind și D-v., vi se alatură, pe lângă acésta, prescurtare după depusa hotăr-
nicie sub No. 3, spre a-î vedea coprinderea; și de veți rămânea mulțumită pe dēnsa să
dați răspunsu inserisū, iar la din împotriva, la șése Martie viitor, să veniți spre înfașare,
cunoscēnd acésta antēia chemare.

(Iscălit). President. **Gr. Lipănescu.** — Ajutor **D. Strâmbēnu.**

74 BIS.

N°. 3. Pentru vecinătatea moșiei Conțeștii D-lui Pitaru
Chiriac Miciura saū Conțeșcu, cu Conțeștii D-ei Vist. Joita Contesca.

in partea D-ei Vistieresi Joita Contesca proprietara moșiei Conțeștii, numiți in
vechime Conțeștii lui Filip Produlescu, s'au arătatū D-lui D. Iancu Conțeșcu
fiul D-séle, căruia citindu-î hrisóvele și ¹⁾ hotărnicieile de mai sus așternute, ne-au spusū
că totū aceleași sinete le are și maica D-séle in copie, dar așteptă pe D. Paharnic Ior-
dache Pop hotarniculū D-lui, să vie de la București in fața locului a rădica plan și a
face hotărnicie moșiilor.

Acésta vecinătate se vede mărginită in două linii drepte prin semnele coprinse in
vechia hotărnicie a moșiei Conțeștilor D-lui Pitarului Chiriac Miciura, cu anulū 1787 Iunie 8,
și cu mai multe moșoróie pe dēnsele, in totū lungulū moșiilor, făcute in anulū 1836 de

¹⁾ Cuvēntū slavon.

rep. Tânase Nenoveanu, hotarnicul moșiei Conțești, ce erea pe atunci ai D-lui Caminarului Ștefan Moscu, adică o linie începută din apa Colintinii, semn firesc coprinse în numita hotarnicie dintr'unu teiu mare ce este lângă copaciulă cădută care dă că au fostă jăruită (pe plan sub No. 5), și dusă prin pădure cam spre apus în lungul moșiei prin moșoroiu vechiu făcută pe stejarul mare stufos No. 6, ce este în marginea livezii D-ei Vistieresi Joitii Conțeșca și în marginea arăturilor D-lui Pitarului Chiriac Miciura, lângă care copaciulă disera mărturiile că au fostă și grăpă făcută de hotarnicii anului 1787, alătură cu drumul Vlășcenilor, din sus de ograda lui Andrei Vlășceanu, la împlinirea sumii de stinjeni 635 (șese-sute-trei-deci și cinci) ai acestei trăsuri de răsărită, începută din firesculă semn malul Colintinii seci, din copaciulă înfierat, hotar cu moșia Móra-Sasului No. 3, care sumă de stinjeni cercându-o și eu acum, au eșită întocmai, (drept peste Bubotinu, adică Ilfov-secu, în moșoroiul vechiu făcută pe rădăcina carpenului jăruită, în anu 1787 (pe plan sub No. 7); în care carpen scriu că au împlinită stj. 1327 (una-mie-trei-sute-două-deci și șapte) ai trăsuri mijlocului, începută din firesculă semn vijitorea Boboteanului (Ilfov) din trei ulmi (pe plan sub No. 3); pe care stj. cercându-i și eu acum au eșită numai stj. 1319 (una-mie-trei-sute-nouă-spre-dece), lipsă stj. 12 (doi-spre-dece), și altă linie începută din numita moșoroiu, făcută în anu 1836, pe rădăcina carpenului (No. 7) a trăsuri mijlocului, și dusă totă cam spre apus în lungul moșiei prin moșoroiul vechiu, făcută totă în anul 1836, pe grăpa crucii din drumul Târgoviștii (pe plan sub No. 8), în care dă hotarnicii anului 1787 că au împlinită stj. 1284 (una-mie-două-sute-opt-deci și patru), începută din copaciulă cu icoana și piatra scrisă cu anul ¹⁾ 7203, hotaru cu moșia Móra-Sasului No. 2); pe care stj. cercându-i și eu acum, au eșit numai stj. 1266 (una-mie-două-sute-șese-deci și șese) palme 4 (patru), lipsă stj. 17 (șapte-spre-dece) palme 4 (patru), drept în moșoroiul vechiu din malul apii Damboviții (pe plan sub No. 9) pe care aceste două linii sunt mai multe moșoroi vechi făcute în anul 1836.

— Stăpînirea însă cea de astăzi se urmăze pe numitele două linii drepte numai din apa Colintinii (No. 5) prin stejarul mare (No. 6) până în rădăcina Carpenului (No. 7), și de acilea spre grăpa crucii (No. 8), numai până la livedea lui Stan Buduruși (No. 10), de unde, lasându linia, intră cu călcarea stăpînirea moșiei Conțești D-lui Pitarului Chiriac Miciura în moșia Conțești Vistieresi Joitii Conțeșca, în lungime prin livezi și ¹⁾ arături și unu drumuleț până la grăpa crucii în drumul Târgoviștii (No. 8), formându-se plațul de calcare arătat pe plan sub (No. 1). Apoi, de la numita grăpă a crucii din drumul Târgoviștii, intră cu călcarea stăpînirea moșiei Conțești D-ei Visteresei Joitii, în moșia

¹⁾ Cuvinte slavone în originală.

Conțești D-lui Pitarului Chiriac pe unu drumulețu și prin arături și ¹⁾ prin garduri de tērini până în apa Dâmboviței, în capul arăturii lui Udrea (No. 11), formându-se plațul de calcare arătat pe plan sub No. 2, care plațu, nefiindu cu multu mai mare de câtu celu cu No. 1, bine ar fi să-lu slobodă D-ei Vistieresa, fără judecata, în stăpinirea D-lui Pitarului Chiriac, și să priimască de la D-lui plațul cu No. 1 spre complectuirea coprinderii vechilor sinete așternute mai sus, coprindetóre și de suma de stinjeni.

Acastă copie fiind scōsă întocmai după hotărnicia moșiei Conțești din jud. Dambovița, cu anul 1854 Ianuarie 12, a D. Pitar Chiriac Miciura Conțescu, se adevereză de sub iscălitulă.

1854 Ianuarie 14.

(Iscălit) **G. Pleșoianu.**

75 E.

Actu de Ecsecutare.

După porunca C-lui Departamentu alu Dreptății cu No. 544 din anul 1853 Martie 6, în urmarea jebii D-lui Dimitrie Cocri, dată către acel Departamentu, în coprindere, că cu lucrarea supleantului acestui Tribunal, prin actu seü cu No. 18 anu 1852, după autorisația judecătoriei asupra aducerii la indeplinire a hotărîrei acestui Tribunal cu No. 47 din anul 1845, în pricina dintre D-ei Vistiereasa Joița Conțesca, frații Stupagiü și Dimitrie Cocri, prin care se incuviinteză prisosul din partea de moșie a lui Costache Stupagiü și fii lui, ce se invecinește cu Vistieresa, pe sēma acestei din urmă, afară de 20 (douē-deci) stinjeni trecuți mai 'nainte prin vândare pe obrazu lui Cocri, s'ar fi năpăstuindū numitu reclamantu, sub pretecestū că acei stinjeni ai seï, ar fi pe lângă hotaru D-ei Mitanei Măgurencii, despre partea între numita Măgurencia și Vistieresa, și cu acea lucrare nu numai că s'aü luatū mai multă moșie peste adevēratulū prisosū pe sēma Vistieresii, dar încă 'i s'aü atacatū și stăpinirea de Vistieresa a acelor 20 (douē-deci) stinjeni, rămāindu'i o mică limbă de locu. Mergēndū în fața locului unu din membrii acestui Tribunal, D. Serdar Mihaï Vlădeseu, și în ființa atātū a D-lui Serdar Grigorie Conțescu din partea D-ei Vistieresii, muma D-lui, câtū și a lui Dimitrie Cocri, carele reclamase că

¹⁾ Cuvēnt slavon în original.

n'au fostu mai din'nainte chematū de supleantū in fața loculuī ca vecinū cu acei 20 stj. (douē-ḑeci), și numai pentru acestū cuvēntu s'au incuviințatū de Departamentū revizuirea din nou a supleantuluī; și după cercetarea făcută expusei lucrări și a zapisuluī D-ei Vistieresii și a numitului Cocri, coprinse și desbătute prin citata hotărâre, cu care acestū din urmă cere stăpinirea acelor 20 (douē-ḑeci) stinjeni pe lângă Măgureanca între Vistierea Contesca și numita Măgurencă; iar cea dintēi, adică Vistieresa, cere acestū locū D-ei ca prisos de moșie ce 'i se cuvine după chiar insemnarea făcută de Cocri prin acelu zapisū, cu care a cumpăratū totū acelu prisos, desbătutū prin expusa hotărâre și in coprindere că cumpără totū prisosulū de moșie din Vistieresa Contesca până in hotaru Măgurencii aflatū atunci, și astădi in ființă; din care s'a cunoscutū că acei 20 (douē-ḑeci) stinjeni, pentru care are prēcădere Cocri, a-i lua inaintea Vistieresii, sunt despre cei-l'altă lature a Măgurencii, neḑicându-se in zapisulū ce ține că acești stj. ar fi între Contesca și Măgureanca; căci intr'altū chipū, pe câtă vreme arătați 20 (douē-ḑeci) stj. ce 'i reclamă Cocri lângă Măgurencă despre Vistieresa, ar fi in adevērū acolo iar nu despre cei-l'altă lature, nu 'i ar fi cumpăratū Cocri a doua oră cu zapisulū din anulū ¹⁾ 1844 Martie 6, coprins in hotărârea ce se executēsă pentru prisosulū moșiei, pe care însuși 'l-au insemnatū că este între Vistierea până in Măgurencă, și care zapis anulându-se prin expusa hotărâre, incuviințându-se pe seama Vistieresii a lua acelu prisos, nevēḑându-se din acēsta a lui pretenție, de câtū nișce pretălmăcirī, cu scopū de a mai deschide judecată pentru o cumpărătore cu zapise desbătută prin judecată, in vreme ce D-ei are dreptū asupra ori căruia prisosū din partea acelu Costache Stupagiū și fii lui, afără de cumpărătorile recunoscute de bune de mai 'nainte de către Cocri de la Costache Stupagiū; și nu mai rămâne indoială că singur Cocri, arătându prisosulū de moșie până in hotaru Măgurencii, a rămasū el a fi respectatū cu stăpinirea acelor 20 (douē-ḑeci) stinjeni despre cei-l'altă parte a D-lui Măgureanu, unde și acolo, de s'ar găsi prisosū, totū D-ei Vistieresii se cuvine. Și așa cunoscēndū numitulū membru ¹⁾, s'au văḑutū stăvilītū a întinde stăpinirea Vistieresii până in hotarulū Măgurencei, până mai întēi n'ar chema și pe acēsta din urmă, a sta față, cu care fireșce este vecinā D-ei Vistieresa in totū lungul moșiei prin acel prisos, ne mai recunoscēndū-se Cocri de vecinū între aceste douē fețe; indreptându sus-numitulū membru ¹⁾ raportu sub No. 115 acel anū, și cerēndū cuvenita punere la cale pentru chemarea D-ei Mitaniū Măgurencii, in neființa căria n'au pututū pune pietrile spre aducerea la indeplinire a vorbitei hotăriri.

In urmarea acestora, cunoscēndū Tribunalulū de neapăratū, spre mai bună a sa luminare a se încredința însuși pe fața pămintuluī, de tôte imprejurările ce lēgă execu-

¹⁾ Cuvēnt slavon in originalū.

tarea citatei hotăriri, și ca să puie odată capăt la neconținutele contestații a le pomenitului Cocri că l'ar fi nedreptățitu; când celălalt judecător trimis în fața locului pentru alți stinjeni de călcare, D. Serdar Costache Scorțeanu, când D. Supleantă cu darea expusului prisos și când, în cele din urmă, și chiar D. Serdar Mihai Vlădescu, au și citat, după legi, în două rânduri pe D. Serdar Grigorie Conțescu și epitropu nevirsnicilor copii ai Măgureanului Pavel Rădulescu, pentru celălalt din urmă soroc la 27 Martie corentă anulă 1854, și priimindu-se dovedile de priimirea citățiilor;

Astăzi la 28 Martie corent, ziua respectului, în satul Conțești de jos dintr'acest județ Dâmbovița, în ființa numiților cități, însă; epitropii copiilor Măgureanului prin vechilul D. Dimitrie Costandin Iconomul, cu vechiletul adevărit de comisia vopselei galbenă din București cu No. 409 din 18 Martie curgător același an, și a D-lui Ión Boténu, hotarnicu și inginerul autorisat de judecătorie, dând cu toți băgare de seamă atât lucrările făcute de mai înainte de supleant, și vădându-se a fi cu eșactitate la câte șese trăsurile ce are moșia D-ei Vistieresi, despărțită prin semne netăgăduite de a fraților Stupagii, s'au vădută acel act încheiat cu cerutele deslușiri, precum stă figura moșiei pe fața pământului și după cum se arată în relația dată și deslușirea făcută mai sus de cilen (membru) D. Serdar Vlădescu cu o mică osebire însă, că urma a întinde hotarul D-ei Vistieresi până în hotarul Măgurenei, adică a-i da și acel loc rămas în mijloc ca prisos; și așa pășind în lucrare complect, au dat mai întâi citire hotăriri ce se eșcutează, în care se vedu, cu totă deslușirea, conclusia judecății întemeiată pe desbaterea făcută prin zapisul produs de Cocri din partea Stupagiului, pentru vândarea celui prisos expus pe larg în practica judecătoriei, și desbatută odată de dânsa prin chemarea și înfățișarea după toate formele, Vistieresa, Stupagii și Cocri, și prin care se arată curat întinderea stăpînirii D-ei Vistieresi pe prisosul de moșie a fraților Stupagii, din hotaru D-ei și până în Măgurena, în chipul de a fi lipit acel prisos pe lângă proprietatea numitei Vistieresi, după cum deslușășee și chiar Cocri prin arătatul mai sus zapisu cu anu 1844, prin care însemnează chiar el dreptul unu respectu de stăpînire acestui prisos hotaru Măgurenei, și pentru că pentru ori-care alt prisos ce ar mai fi de moșie în expusa parte a lui C. Stupagi de aceea laltă lature a Măgurenei, în care se află și 20 (două-deci) stinjeni ai lui Cocri; care prisos și acela urmăze a l lua totu D-ei Vistieresa, după textul citatei hotăriri, prin care nu l se impune a respecta mai mult înainte cumpărătorii D-scele, de citu acei 20 (două-deci) stj. și hotaru vecin al Măgurenei; propuse D. Serdar Conțescu că despre acela își reservează dreptul, când se va înlesni, fiind mai multe încercături acolo, și până când se pot alege și adevăratele părți ce au dăvalmașii acolo, ca să potă lua hotarnicu în povara Stupagiilor în lămurirea celui prisos.

Totu deodată infățișându-se și de către numitul vechilă ală epitropului numitului Măgurenu, hotărîre desăvîrșită a acestei judecătorii, cu anul 1848 Aprilie 16 sub No. 63, între vîndătoru Costache Stupagiū, ce-î dîce și Conțescu, cu Andrei și Pantazi nepoții sei, se vîdu că hotaru Măgurenului este totu acela ce și astăzi este în ființă fără vre-o schimbare, depărtându pe acei nepoți ai vîndătorului de ori-ce dreptu de da valmașie în acești stinjenî ai Măgurenului, din care iarăși a rămasu bine doveditū că Cocri nu mai pôtē, sub nici unū cuvîntu, ataca hotaru Măgurenului celū în ființă, și că acelū vîndetoru Costache Stupagiū, aū mai rămasu cu moșie și lângă Conțesca, și ast-felū complectu, pe temeiturile sus așternute, totu prin mai sus numitul hotarnicu și inginer Ión Botēnu, începîndu trāsurile totalului locū, pentru care este vorba mai sus că sē dă dreptū D-ei Vistieresii a-lū lua asemanat și cu hotarnicia rep. acum Vornicū Cămpinēnu, cu anul ²⁾ 1801. recunoscută și întărită fără vre-o contestație prin acte autentice, și s'aū datū prin șese trāsuri după figura moșiei, înse :

1) La semnu de la Siliște din josulū sălcii cei mari, prin grădina Stupagiului, cu stj. trei mai la vale, dreptū până în hotarulū Măgurencii, și aū eșitū stj. 31 (trei-đeci și unu), palme trei, și s'aū pusū piatră făcēdu-se d'asupra movilă.

A 2-a) Trāsura la semnulū din mijloculū Siliștei în trāsura pietrii de la pērū, coprinsă iarăși în hotarnicia D. Cămpinēnului, s'aū trasū dreptū în hotaru Măgurencii și aū eșitū stj. patru-đeci și patru și uā palmă, și s'aū pusū piatră, făcēdu-se d'asupra movilă.

A 3-a) Trāsura, la capulū Siliștei despre resaritū, iarăși din semnulū coprinsū în sus-đisele hotarnicii, s'aū trasū dreptū până în hotaru Măgurencii, și aū eșitū stj. patru-đeci și doi, palme două, și s'aū pusū piatră făcēdu-se d'asupra movilă.

A 4-a) Trāsura, la semnulū numitū capu moșiei cei mai late, s'aū datū dreptū în hotaru Măgurencii, și aū eșitū stj. cinci-đeci și patru; și palme șapte, și s'aū pusū piatră făcēdu-se d'asupra movilă.

A 5-a Trāsura, la trāsura numită a lui Usturoi, cei din piatră pusă mai din 'nainte de D. Serdar Costache Scortēnu, în aducerea la îndeplinire a hotărîrei cu No. 148, s'aū datū dreptū în hotaru Măgurencii, și aū eșitū stj. două-đeci și cinci, unde s'aū pus piatră făcēdu-se d'asupra movilă.

A 6-a) Trāsura capulū despre Colentina și din piatră găsită în ființă peste lacu și coprinsă în vechea hotarnicie, despărțitōre moșiei Stupagiilor de a D-ei Vistieresii, s'aū datū dreptū în hotaru Măgurencii, și aū eșitū stj. una-sută-patru-đeci și nouē și cinci palme, unde s'aū pusū piatră făcēdu-se d'asupra movilă; și ast-felū linia despărțitōre între Mitana

1) Cuvēntū slavonū în originalū.

Măgureanca și între D-ei Vistieresa Conțesca, în totu lungul moșii este din matea Dămboviței până în apa Colintinei în linie dreaptă prin punct în punct, iar toate aceste trăsuri stj. masă, facu stj. cinci-deci și șapte, palme șapte.

Apoi fiind că figura acestei moșii în lungul ei după vechia stăpînire a D-ei Vistieresi a fostu hărcuită și colțorosa în privința plății stîinjeniloru, urmendu a se lămuri cătu au fostu dreaptă a Stupagiilor, ca să se răspundă și prețulu alegendu-se acele hărcueli și colțuri, și măsurandu-se pogonește după figura fie-căreia trăsuri și cotituri, precum se vede și pe plan însemnată și adevărit de judecatorie la anul 1852 Iulie 2; au eșitu stj. nouă, palme șese, deg. șese care scădendu-se din suma de mai sus, rămân de plată stj. patru-deci și optu, degete trei, palme cinci.

Așa dar alcătuindu-se acestu act de pacinică stăpînire a D-ei Vistieresi, tot-d'odată luându-se în băgare de sēma și jurnalul încheiatu de judecatori, sub No. 454 în anul 1852 Iunie 28, în privința asigurării prețulu de către D-ei Vistieresa, totu sub temeiurile așternute acolo, se priimește asigurare acestea pentru totă suma alēsă acum printr'acestu act; asemenea și în privința dreptulu de despăgubire lămurate pe sēma D-ei Vistieresi. Iar spre executarea acestui act se va serie cinstitei Cîrmuiri locale a statornici stăpînirea D-ei Conțeschii potrivit acestui act, scoțendu-se copii după acestu act de executare, se va trimite D-ei Vistieresi Conțeschii precum și episcopulu copiilor rep. Măgureanului.

(Îscăliți). President **Gr. Lipănescu**. — Serdar **M. Vlădescu**.

Pitar **Pavel Coda**.

Citit : **D. Strămbenu**.

Presidentul Judecătoriei Dămbovița.

Această copie fiind scōsă întocmai după originalu, se adevăreza.

(Îscălit). President **Gr. Lipănescu**.

Greffier **Niță Sechelarie**.

1854, Aprilie 3.

N°. 36.Tribunalul^u Județului Dâmbovița.

Domnu Dimitrie Coeri, prin petiția registrată la No. 4210, a cerut formaluirea hotărâniciei moșiei sêle Conțești de jos dintr'acest^u județ^u, lucrată de D. inginer hotarnic George Cateluza, însoțind^u tot^u-d'odată, atât^u în original, adresu prezisului hotarnic^u, sub No. 115 din 20 August, anu încetată 1853, cită și hotărânicia numită, în care s'a^u văd^ută trecuți de vecini răzași persônele acestea:

- 1) D. logofet^u Ión Florescu cu moșia Boteni.
- 2) D. Dima Steriadis cu moșia Băteni.
- 3) D-ei Polcovnicésa Inclisevschi cu moșia Stănești.
- 4) D-ei G. Vistierésa Zinca Conțesca cu Conțești de jos.
- 5) Moștenitorii rep. Grig. Măgurénu, părtași la moșia Conțești de jos.
- 6) Sft. Mănăstire Nucetu cu moșia Serdanu.

Tutulor vecinilor numiți făcându-li-se legiuite sorociri cu trimitere de prescurtări după depusa hotărânicie, s'a^u înfațișată la 17 August^u trecut^u numai D. Coeri depuitoru hotărâniciei, în lipsa celor de la vale, potrivit art. 251 din regulament^u.

D. Logofet^u Ión Florescu, primind^u amandouă sorocirile și dând doveđi, n'a^u voit^u ca să vie.

D. Dima Steriadis primind^u sorocirile, a^u trimes^u răspuns^u registrat^u la No. 208, prin care declară mulțumire pe depusa hotărânicie.

Monăstirea Nucetu dând doveđi de primirea citațiilor, n'a^u voit^u să trimiță vechil^u, și D-ei Vistierésa Zinca Conțesca, dând doveđi, n'a^u voit^u să vie de cită a^u dat^u răspuns^u înscris^u.

Și după citirea hotărâniciei pređise, ce se văd^u cu data din 25 Mai^u anu trecut^u 1853, lucrată de D. Cateluza în urma^u autorisației ce-'i s'a^u dat^u de judecătoria prin hartia No. 1544, din anul^u 1851, s'a^u hotărât^u cele următoare:

Despre D. Logofet^u Ión Florescu vecin cu moșia D-sêle Boteni și despre Monăstirea Nucetu învecinată cu moșia Serdanu sau Bădești, fiind-că a^u priimit^u legiuitele chemări și n'a^u trimis vechil^u spre înfațișare, nici vre-un^u răspuns^u, apoi lucrarea D. hotarnic Cateluza, din pređisa hotărânicie, vădându-se îndeplinită cu formele cerute, judecătoria po-

trivitu § 15 și 16, Cap. I, de la partea 6 din condica civilă, o întărește, și hotărește ca după densa D. Cocri să-și aibă stăpinirea despre amândouă aceste vecinătăți, puindu-se și pietre de va rămănea hotărîrea desăvârșită pe unde va mai cere trebuința, asemănatu § 11, Cap. 3, de la partea 2-a, cu toate că s'au vădutu din hotărnicie că ar fi pietre nestrămutate, avendu dreptu, persónele osindite, a da oposiție la acésta judecătorie în sorocu legiuitu de optu zile slobode de la priimirea hotărîrii, cu doveđi pravilnice doveđitoare de piedicele ce au întâmpinatu de a nu veni spre înfățișare; iar scăpandu-lu, de va voi, póte să apeleze la einstita Curte apelativă civilă secția I, în sorocu de două luni, iarăși de la priimirea hotărîrii.

Despre D. Dima Steriadis vecinú cu moșia Bălteni, vădendu-se că D. hotarnic prin lucrarea sa respectează pietrele de hotare, și pentru observațiile ce face D. hotarnicu în hotărnicie asupra copilor de pintre trăsuri, D. Dima Steriadis nu arată nici o împotrivire; judecătoria pe aceste temeieri întărește depusa hotărnicie, și hotărașce a se face urmare întocmai, stăpinindu-se adică printre acele pietre ce se vādú netăgăduite, și acésta hotărîre se socoteșce desăvârșită pe temeiú mulțumirii, potrivitú iarăși praviliú § 11, partea 2, Cap. 3. Despre D-ei Vistiereasa Joița Conțesca care au priimitu legiuitele sorociri, au trimesú respunsú înscrisú registratu la No. 3877, ce s'au cititu și s'au vădutu în coperinderea următoare :

„Că hotaru moșiei D-séle fiind statornicitu și recunoscutu prin actu acestei judecătoriai, încheiatu la fața locului de complect, ce 'i s'au însoțitu pe lângă adresu No. 1715, „din 4 Aprilie anu curentu, socoteșce de prisos a mai asista în judecată, pe câtă vreme „din acelu actu se póte vedea grănațuirea moșiei séle, prin înpietirirea de către stinjenii „D-lui Cocri, mai vartosú când numitu nici este cu stinjenii D-séle vecin cu moșia D-ei „Vistieresii, dacă odată prin desevarșite hotărîri să cunoșce vecinii pe lângă D-ei nevirst- „nicii copii ai rēp. Grigorie Măgurenu, cu stinjenii cumpărați de la Costache Stupagiú, „precum despre acésta chiar din espusa hotărnicie se póta vedea, fiind că însuși hotar- „nicu D-lui Cocri, după acestui din urmă arătare și mulțumire, nu-'i dá vre-o stăpinire „de moșie peste stinjenii Măgureanului, marginindu-și stinjenii sei de moșie de cei-l'altă „parte, încatu rămăne cu proprietatea D-ei Vistieresii, copii Măgurenului cu arătații mai „sus stinjenii.“

„Dacă odată stăpinirea moșii séle este asigurată prin înpietirirea făcută de Tribunal „precum se dice în numerarisitu actu; dacă acésta stăpinire se recunoșce prin desevarșita „hotărîre, și chiar de către Cocri prin hotărnicia făcută de însuși; dacă în sfârșitu, chiar „când numitu ar voi a se depărta de pređisele temeieri, alergēnd la osebite născociri; „D-ei Vistieresa dice că are încredere în dreptatea lămurită de Tribunal și recunoscută

„și mai înainte prin ordinele onorabilului Departamentu al Dreptății, prin care s'a întăritu „nebântuirea hotarelor séle, rămându-i a crede că onor. Tribunal va mărgini prin sen- „tința sa pacinica stăpinire ce o are dobândită prin acte publice și executate.“

S'a citit după acésta și toate temeiurile ce să ia de hotarnică în depusa hotărnicie și s'a vădută că în alegerea ce face trupului de moșie a D-lui Dimitrie Cocri, alege stăpinirea D-lui Cocri după toate zapisele de cumpărătoare ce are, osebindu stinjenii de prigonire, după zapisu desființat prin hotărirea judecătoria cu No. 47 din anu 1845, și totu asemenea face osebite cumpărătorilor D-lui și părtașilor și pe planu înfațiatu, s'a luat în băgare de seamă și de la aduceri la indeplinire a hotăriri mai sus dîsă, precum și actu incheiatu de judecatorie la fața locului în aducerea preșiei hotăriri la indeplinire. Apoi D. Cocri a stărut și prin grai dîcendu că prin lucrarea de la fața locului nu s'a luat de Vistiereasa Conțesca numai dreptu pristos ce avea Stupagiin, ci și chiar „sumă de stinjeni din osebitele D-ei cumpărători prin acturi formaluite“, în cât l-a marginit în mai puțin de jumătatea dreptului D-ei; căci precum este netăgăduit că hotarele despre Nucetu și Dima Ispășescu fiind netăgăduite, de s'ar da D-ei suma stinjenilor ce are cu zapise și ¹⁾ ai Măgurencii, s'ar dovedi chiar pe fața pământului că acel pristos ai Stupagiilor nu este mai multu de câtu ceea ce se arată de către hotarnică prin hotărnicie; rezultarea însă a pricinii s'a amănatu pentru cuvântu că ceasurile au fostu tîrzie, și așa atăt prin jurnalul incheiatu asupra acestei înfațșeri sub No. 444, citu și celu cu No. 445 incheiatu a doua dî, s'a amănatu pricina, regulându-se chemarea și a caselor rep. Grigorie Măgurenu și rep. Polcovnicésa Meliseoschina, căci n'au figurat în delă dovedi de priimirea citaților de a doua chemare, după care punere la cale s'a înfațiatu la 24 Septembrie trecută, prin jurnalul cu No. 514, iarăși depuitoru hotărniciei în persónă, avënd lângă sine și vechilul pe D. Pitaru Costache Lăzurenu, declarat prin vechiletu înscrisu ce stă în delă, cu casa rep. Măgurenu, prin vechil D. Pitar Scarlat Papadopolu, orinduita de epitropu preșiei case, cu înscrisu vechiletu adeverit de Comisia vâpselii galbenă din București la 31 Iulie anu corent, sub No. 1077; lipsind numai D-ei Vistierésa Conțesca și din partea care Meliseoschini, când, intrând judecatoria în cercetarea pricinii, a citit mai întei depusa hotărnicie pre citu se atinge de invecinarea cu casa rep. Grigorie Măgurenu, s'a întrebatu vechilul epitropiei ce înpotrivire are asupra depusei hotărnicii, și au dîsu că după figura planului moșiei, vede că 24 stinjeni (două-deci și patru), cea întei cumpărătoare a Mitani i se dă din sus, la o lature cu prisosu ce rămăsese Stupagiilor, și care s'a cumpăratu de Vistierésa Conțesca, în vreme ce pe acolo este

¹⁾ Cuvântu slavon în originalu.

stăpînirea D-lui Cocri, și ast-felū vede că casele se arată a fi clădite pe cei-l'altă cumpărătoare de 70 (șapte-zeci) stinjeni, când actele ce le are dovedește „acei 24 (două-zeci și patru stinjeni)“, că casele sunt clădite pe acei 24 (două-zeci și patru) stinjeni, și că D-nu Cocri cu cumpărătorile D-lui vine din sus de acei 24 (două-zeci și patru) stinjeni despre Vistieresa. Asemenea vede (din sus de acei 24 stj.) și la trupu celū-l'altū, 'i se dă 70 (șapte-zeci) stj. departe de linia celor-l'alți 70 (șapte-zeci) stj. ce vin din Dambovița până la suhatū, cu care acēstā tăiere a pădurii ce au făcut'o, că după moșia sa cade în stăpînirea D-lui Cocri, vrēndū D. Cocri a se folosi de urmarea D-lui cu poprirea ce au făcutū din tăierea pădurii, în vreme ce Măgurēnca au fostū tăiatū după locul ce-l avea în stăpînire, și reū au fostū popritā din tăere, cerēnd ca atātū acei 24 (două-zeci și patru) stj. s'ā-i se dea pe unde are casele la partea despre Dambovița, precum și la partea despre Colentina a se alătura iarāși pe lāngā cei-l'alți 70 stj. (șapte-zeci), citū și acei cinci stj. ce-'i mai are numai la partea cei-l'altā despre Colentina, a se alătura cu cei-l'alți. La acestea D. Cocri s'au înpotrivitū dicēndū, pentru cea întēi propunere că acei 24 stj. (două-zeci și patru) vēndătorii către Măgurēnca nu putea s'ā-i vēndā pe acolo, pe unde dice vechilul casii ei, căci după fōia de zestre a lui Dima au fostū avere partea vēndătorilor către D-lui; iar pentru cea de al doilea propunere, că nu pōte fi alt-felū figura moșiei și împārtēla stinjenilor, decātū precum s'au făcutū de hotarnicū, căci ast-felū au mersū și stăpînirile și astū-felū este și figura moșiei a totū trupu Conțeștilorū. Iar cātū pentru pădure că de și cade tăierea făcutā pe partea D-lui și pentru care își cere despāgubirea, dar privindū că acum se face asigurarea devālmășiei, și Măgurēnca firește că n'au pututū șei unde ii cade partea și tăierea pădurii, primește ca dreptū a sa despāgubire, s'ā-i se dea totū pădure de aceia-și calitate, priimindū D-lui și lemnile ce au fostū taiate și s'a popritū de D-lui în socotēla acei despāgubiri, ca s'ā sē scađā spre a nu mai mijloci nemulțumire.

D. Vechilul casii Măgurencii, pentru ceia ce se atinge de acei 24 stj. (două-zeci și patru) dise că pe aceia trebuie s'ā fie casele ce le-a făcut, înfățișānd de o-datā și următoarele hārtii :

1837 Iulie 23. — Zapisul lui Costache Conțeșcu și alții adevēritū de acēstā judecatorie în anul 1838 Martie 18, prin care face schimbū cu Grigorie Măgurēnu, dāndu-'i 24 stj. (două-zeci și patru) moșie din Conțești, și luāndū de la Măgurēnu alte petice în județu Valcea precum și lei 2640.

1838 Aprilie 16. — Anafora a acestei Judecatorii datā asupra reclamării lui Andrei fiu lui ¹⁾ Raducanu Conțeșcu, înpotriva lui Grigorie Măgurēnu și Costache Conțeșcu un-

¹⁾ Cuvēntū slavenū în originaiū.

chiu-sëu, defaimându schimbu făcutu de Costache unchi-sëu, dându acei 24 stj. (douë-đeci și patru) din Conțești, sub cuvëntu că moșia încă este în devalmășie ne alésă, și către acésta că este și zalogu la Tufeanu, și că jeluitoru are douë părți, iar Costache numai o parte, cerëndu ca să se strice schimbul și Măgurénulă ca să se poprască din clădirea caselor; hotărându-se de judecată, că nu se pôte strica schimbu pentru cuvintele arătate mai sus, de a se popri Măgurénu din facerea clădirilor, căci vëndătoru are mai multă moșie de câtă aceia ce au dat-o schimbă, și către acésta că au depus și partea sa de datorie în Tribunal pe câtă au arătat și D. Tufénu.

1841 Februarie 25. — Zapis icalită de Andrei și Pantazi Conțeștii vëndători, adeverit de acésta judecătorie în același ană Aprilie 22, în coprindere că dă zapisul lor la mâna lui Grigorie Măgurénu spre a-i fi știut că-i au vëndut din trupul moșii Conțeștii de jos ce o are părintescă, însă douë părți și unchiul lor Costache o parte, adică șépte-đeci stinjeni cu veri-ce se află pe dênșii; care moșie este lungă din apa Dâmboviți până în apa Colintinii, și este pe lângă Dima ginerile lui ¹⁾ Costache Conțescu și p'ntre alu loră ce a mai avut, care rămâne pe de la vale de D-lui cumpărătoru, adică curmezișul linii și lungulă precum s'au đisă mai sus.

Asupra cărora judecătoria đice:

Fiind că din hotărirea sus arătată a acestei judecătorii se dovedește că Măgurénu avënd cumpărați acei douë-đeci și patru stinjeni au și făcută clădire pe dênșii, iar acei șépte-đeci stinjeni s'au cumpărată mai în urmă cu patru ani, nu pôte prin urmare ca să fi fostă casele clădite pe acei șépte-đeci stinjeni, precum se vede arătându-se pe plan și hotărnicia D-lui Cocri, și fiind că acum se face împărțela devalmășescă, se cuvine ca și acei șépte-đeci stinjeni, să fie alăturați pe lângă cei douë-đeci și patru; și D. Cocri, precum și chiar cumpărătorile D-lui îl dovedește, să aibă stăpinirea acelor cinci-đeci și doi stinjeni de cumpărătoare, adică zestrea lui Dima, și cei douë-đeci stinjeni cumpărați cu zapisu din anul ¹⁾ 1843 pe din sus aceloră douë-đeci și patru stinjeni ai Măgurénului, adică despre Conțesca. Asemenea și pentru stinjenii ce se dă de la suhată până în Colintina, să se alătore și acei douë-đeci și nouă stj. ce are Măgurénea pe din sus, lângă cei șépte-đeci stinjeni, în locu unde sunt aleși, cu care acestă mijloc și D. Cocri rămâne cu stăpinirea totă prin douë locuri, și prin părțile între D-nu Măgurénu. Iar pentru cea ce se atinge de pretenția pădurii, propunerea D-lui Cocri vādându-se dréptă și cuviinciosă, judecătoria asemenea hotărăște, ca ori câtă pădure se va alege, măsurându-se pogonește că s'au tăiată după partea ce cade la D-nu Cocri, cu asemenea pădure să despăgubescă

¹⁾ Cuvëntă slavonă.

Costache Conțescu sau Stupagiū, prin care face schimb cu Măgurēnu, dându-i 24 (doe-deci și pairu) stj. cari dīce cā sunt între Dima Isbășescu, ginerile aceluī Cost. Stupagiū, casa Măgureanului pe D-nu Cocri, priimindū D. Cocri în a sa despăgubire și lemnile ce vor fi tăiate și s'au popritu, în starea ce se vor găsi. Cu chipu dar arătatū se va îndrepta și planu moșiei, de va rămānea acēstā hotărīre desăvērșitā, puindu-se și pietre despărțitōre, potrivitū pravili partea 2, Cap. 3, § 11. Partea nemulțumitā pōte apela la cinstita Curte apelativā civilā secția I, în sorocu de două luni de la priimirea copie de hotărīre. — Pentru cei-l'altī vecini, cēsurile înaintate, s'au amānatū pricina pentru a doua ȓi, cānd prin jurnalulū cu No. 515, nefiind judecătoria completā, iarāși s'au amānatū pentru 27 Sept. trecutū. În preȓisa dar ȓi, prin jurnalul cu No. 521, înfățișāndu-se iarāși D. Cocri depuitoru hotărniciei, avēnd vechilū și pe D-lui Costache Lăzurēnu, și pre cātū se atinge de învecinarea cu moșia D-ei Vistierēsa Conțēscā, în lipsa numitei, care n'au venitū încă de la sorocu coprinsū în jurnalulū cu No. 444, intrāndū judecătoria în cercetarea pricinii a mai cititū iarāși hārtia datā de D-ei Conțēscā și depusa hotărnicie, precum asemenea s'au cititū și tōte lucrārile făcute în fața locului, cu prilejiulū aducerii la îndeplinire a hotărīrii cu No. 47 din anulū 1845, asupra cărorā judecătoria dīce:

„Fiind cā D-ei Vistierēsa Conțēscā au fostū chematā în judecatā și priimindū înscrisele sorociri n'au venitū ei au îndreptatū numai înscrisū respunsū, raportāndu-se la lucrarea făcutā în fața locului de completu judecătōriei, în urmarea aducerii la îndeplinire a hotărīrii acestei judecătōrii mai sus pomenitā, și cā socotește de prisos a mai veni; dar fiind cā acea esecutare din partea completului au fostū indată contestatā de către D. Cocri, și fiind cā precum s'au vȓdutū tōtā lucrarea completului au fostū basatā pe cuvēntū cā D-nu Cocri nu s'ar fi învecināndū cu moșia D-ei Vistieresi Conțēschii, dar din lucrarea judecătōriei asupra formāluirei hotărniciei depusā, vȓdāndu-se cā D. Cocri este vecinū cu D-ei Vistierēsa Conțēscā sau cu stinjenii prisosului cumpăratū de D-ei Vistierēsa de la Stupagiū, și încuviințatū prin desăvērșitā hotărīre; iar temeiuirele acestei învecināri și a stăpiniriī D-lui Cocri, sunt:

1). Cea antēitū vȓndare a Stupagiilor cu zapis cu anul ¹⁾ 1837 Iulie 23, alū lui și altā moșie a lor din jos, pe care stinjeni au făcutū Măgurēnu casele, și acei stinjeni zestrea Dimii Ispășescu, fiind în urmă cumpărați de Cocri prin zapisu cu anul ¹⁾ 1845 August, numai rămāne nici o indoialā cā Cocri vine cu acei trei-ȓeci și doi stj. din sus de Măgurēnca spre Conțēscā.

2). Cā D-nu Cocri la anulū ¹⁾ 843 Maiū 31, au mai cumpăratū și altī două-ȓeci

¹⁾ Cuvinte slavone în originalū.

stj., cu care bani s'au plătit datoria lui Costache Stupagiū către D-nu Tufénu, chiar prin această judecătorie, după care totu-și le-au mai rămas moșie lui Costache Stupagiū; și,

Al 3-lea; Că chiar cu zapisu cumpărătorii ce au făcut și Vistierésa Conțesca de la Stupagiū mai în urmă, adică prisosū câtū se va afla, se ȋice că vinde prisosu orī cāt va fi, care prisos este despre moșia D-ei Vistieresii pe unde se lovește în hotaru lungimii și merge până în stinjenii D-lui Cocri, ce-ī au luatū iarăși de la ei; care acești stinjeni și chiar desăvērșita hotărēre ce s'au adusū la îndeplinire îi respectēză, că se ȋice ca să ia D-ei Vistierésa acestū prisos, afară de acei două-ȋeci stj. ce-ī au vëndutū lui Dimitrie Cocri pentru plata datoriei către Tufénu, nu mai rămāne iarăși nici o indoială că Cocri are cumpărători consfințite în sumă de cinci-ȋeci și doi stinjeni, în sus de acei două-ȋeci și patru stj., cumpărătoarea Măgurencii, și care se arată mai sus; asemenea că D. Cocri au avutū și stăpinirea lor neclintită, mărturisindu-se și chiar prin desăvērșita hotărēre. Apoi în urma acestora și după băgarea de sēmă făcută hotărniciei și planului depus, s'au vëndut că prisosu vëndutū de către Stupagiū, nu este altū de câtū 24 (douē-ȋeci și patru) stj. masă, și numai din suhatū s'au ¹⁾ până în Colintina prin trei trāsuri adică trupu celū lungū alū moșiei, căci din trupu celū scurtū împlinindu-se suma stinjenilor vënduți mai înainte vëndării prisosului, care prisosū rămānea în aducerea la îndeplinire a desăvērșitei hotărēri c'au mai rămāsū alți stinjeni.

De aceia pe aceste temeiuři judecătoria întăreșce depusa hotărnicie și hotărășce a se face urmare intocmai, lāsându-se adică cei două-ȋeci și patru stj. potrivitū deslūșirii de mai sus, care se alege prisos vëndutū, ne avāndū nici unū cuvēntū D. Cocri de ai nu recunōșce înstrāinarea lor din a D-lui posesie, după cum se vede din hotărnicie, de vreme ce la mijloc este desăvērșită hotărēre ce se aduce la îndeplinire; și ast-fel se va pune și piatra în osebirea lor asemānatū Art. 11, Cap. 3, de la partea 2 din pravilă. Partea nemulțumită pe această hotărēre va apela numai lă cinstita Curte apelativă civilă secȋia I, în sorocū de două luni, fără să aibă D-ei Vistierésa vre-un dreptū de oposiȋie la această judecătorie, căci prin responsul D-ei au arātātū că nu vine.

Despre D-ei Polcovnicésa Melisefschina, ce figurēză de vecinā, D. Cocri de și au arātātū că osebirea moșiiilor să desparte la capū prin apa Colentiniū, unde nu este nici o prigonire, cerēndū a se hotari; dar fiind că-ī s'au arātātū că judecătoria n'au avutū îndeplinită forma chemărilor, după care s'ar da hotărēre în lipsă, apoi și D-lui au ȋisū că se mulțumeșce a rămānea și ne-întarită pe temeiu mulțumirii ȋisă; așa dar drepturile și unei părți și a alteia rămāne ne-atinșe și hotărnicia ne-întarită.

¹⁾ Cuvēnt nedescifrabilū în originalū.

De cheltueli rămâne toate părțile apărute, fiind că D. Cocri ast-felū urma a-și alege moșia, iar taca rămâne bine dată de D-lui.

Mai înainte de a se scöte afară copiile după această hotărire, D. Procuror al aceștei judecătörii pe lângă adresa sea No. 317 din 4 Octomvrie, însoțindü protestu în original al D-ei Vistieresii Zinchii Conțeschii prin care contesteasă de nedröptă hotăröirea dată despre vecinătatea D-ei, a cerutü totü-d'odată poprirea copiilor d'a se da afară. S'aü mai priimitü și de la cinstitu Departamentü alü Dreptății porunca cu No. 2106 la 6 Octomvrie trecutü, ca să-i se raportese asupra tuturor împrejurărilor coprinse în protestu D-ei Vistieresii ce aü însoțitü în copie, înaintându-se și toate delile atingetöre; iar până la deslegarea ce va da, să se popröscă scötörea hotăröirilor afară, care și indeplinindu-se cu raportu îndreptatü sub No. 4947, s'aü priimitü porunca cu No. 2556 din anu trecutü 1854 Noemvrie 24, în coprindere că hotarnicia depusă să se formaluiască numai despre cei-l'alți vecini nejudecați, marginindu-se judecătöria de a da a sa hotăröire numai despre aceștia, fără a se atinge nici cum de proprietatea D-nei Vistieresii Zinchii Conțesca, alösă și inpietrită de către însuși complectu judecătöriei prin încheiere de actü în fața locului, în urmarea desevärșitei hotăröiri cu No. 47 din anul 1845. Iar D. Cocri de va socoti că din lucrarea membrilor ce aü luatü parte la operațiile din fața locului, i s'a făcutü vre-o vätămäre dreptăților sële, slobodü este a trage în judecată onorabilei înaltei Curți pe membri judecătöriei, spre a-și afla de la dënșii îndestularea dreptului ce s'ar găsi că are.

Judecătöria după luarea în băgarea de sëmă a citatei poruncü, öice a se scöte hotăröirea afară cu data de astăzi, rămăindü ca cele ce s'aü hotăröitü în privința vecinătätei cu moșia Conțesți a D-ei Vistieresii Joiții Conțeschii, să se privöscă desființate, în temeiü poruncüi citată mai sus sub No. 2556.

1854 Decembrie 10.

President. **Gr. Lipănescu.** — Pitar **Pavel Cödă.** — No. deli 238 anulü 833.

Pitar **Ion Damaris.** — Greffier conçepist **Niță Sechelarie.**

Presidentulü Judecătöriei Dămbovita.

Acöstă copie fiind scösă întocmai după originalü se adevereză și de Presidentie.

1855 Ianuarie 8.

(Iscălit). President. **Gr. Lipănescu.**

Greffier **Niță Sechelarie.**

Cancelaria Tribunalului Dâmbovița.

Astăzi la 8 Ianuarie anul 1855, s'a trimisă această copie de hotărîre Cînstitei Judecătoria Ilfov Secția I, cu adresa No. ¹⁾ a o da D-ei Vist. Zinca Conțesca.

(Iscălit). Greffier **Niță Sachelarie.**

Astăzi la șapte-spre-dece Ghenarie anulă una-mîie-opt-sute-cinci-deci și cinci, prin Vataful de Aprozi al acestei Judecătoria Ilfov Secția I, s'au îndreptatu această hotărîre în priimirea D-ei Vistieresii Zinca Conțesca. 1855 Ghenarie 17.

(Iscălit) Pentru șeful Cancelariii, **Ión M. Paleologu.**

Chiar după coprinderea acestei hotărîri, deslușindu-se curat că despre mine nu se atinge dispozițiile ei, de vreme ce n'am nici o vecinătate cu reclamantele Cocri, de a căruia proprietate sunt nespărțit prin altu trupă de moșie străin, nici poei priimi această hotărîre formal, decă ea nu se atinge de mine și nici am fostu în judecată.

1855 Ghenarie 20.

Gr. Conțescu pentru mumă-mea D-ei Vistieresa **Z. Conțesca.**

77 F.

N°. 22.

Judecătoria județului Dâmbovița.

-nul Dimitrie Cocri, prin reclamația ce au dată judecătoria la 31 Aprilie anul curent, trecută la No. 1426, au făcutu cerere nu numai de a fi infățîșat cu D-ei Vistieresa Joița Conțesca, ca să rămăie apăratu de prețul ispașei ce au făcut pentru o mică tăiere urmată în pădurea ce ăice c'ar fi pe pămîntul D-ei, și despre care nu are nici o știință, cunoscînd că acea tăiere au urmat-o după proprietatea sa; dar a se scri și administrației locale ca să-î rădice și execuția ce-î s'a pusu pentru împlinirea ispașei făcute în neștiința sa.

¹⁾ Spațiu alb în original.

În urmarea căreia cereri, sorocindu-se ambele părți prigonite, s'au recomandat totodată și Cînst. Cîrmuirii plîngerea reclamantului spre a cunoște că acestu procesu au intrat în judecată; și la dîoa de două-deci Iunie trecut, când s'au înfățișat numai D-lui jeluitorul, de și judecătoria era în vreme a intra în fondul pricinii în lipsa D-ei piritei, din partea căria se priimesce răspunsu trecut la No. 2289; dar pentru că jeluitorul au propus că-și au numitu vechilă pe D-lui Pit. Lăzureanu, căruia îi au încredințat și toate hărțile atingătoare de această materie, și apoi și ispașa reclamată se află încă la cînstita Cîrmuire, s'au amănat înfățișarea de s'au poftit pomenita dregătorie ca să trimiță fiind trebuincioasă în deciderea procesului. Că astăzi, la cel din urmă soroc, viind D-lui jeluitorul, s'au arătat și D-lu Serdar Grigorie Conțeșcu, fiul D-ei piritei, din partea căreia are obștească vechiletă, când citindu-se adresa C-tei cîrmuirii însoțită de ispașa cerută și alte două hărți, s'au vădutu fie-care în următoarea coprindere:

„Anul 1854 August în 28. — În original înscrisa dovadă a lui Ión Oncea, Niculae Beciu, Radu Oncea, Ión Robanul, Marin Florea, Preda Iordache, Niță Dinu, Chirea „Manea, Băila Petcu, Chirstea Iordache și Florea Burcă, deslușitoare că D-nu Cocri în lipsa „oménilor ce păzea hotarul Conțeștii, au intrat în pădurea D-ei piritei cu o sumă de „țigani și alți oameni cu topore și au tăiatu unu număr de tufani și alte lemne mărunte „cu care au încărcat căruțile; că viind pădurarii și întrebându-i despre acesta, 'i-au luat „în gónă amerințându-i cu felurite vorbe; c'au mersu și dênșii cu deputații ca să privescă „acea tăere, și s'au pomenit cu D-nu Cocri și țiganii luându-i în gónă, în cătu au scăpatu prin mărăcini și că, în urma tragerii lor din pădure, au făcutu ispașe de suma tăiată și grosimea lemnelor; în josul căreia stă pecetia satului Conțeștii de jos și iscăliturile deputaților Sfaturui, fiind trecută la No. 178.“

„Anul 1854 August în 28, No. 180. — În original ispașa făcută de acea tăere, „sub-iscălitura acelor un-spre-dece oameni și a deputaților satului, compusă de optu-deci „tufani, cinci-deci și patru lemne mărunte și unu lemn de ulm, tăiați de D. Cocri;“ și,

„Anul 1855 Ianuarie 28, No. 19. — În original actul de prețuire a trei săteni „și deputații satului Conțeștii de jos, prin care arată că după grosimea copacilor tăiați și „numărul și ¹⁾ felul lor, și după cum se cumpără de ei în alte părți, prețuescu suma „acea de copaci cu lei 328 par. 35 peste totu.“

După care vădându-se acum pricina completă despre toate împrejurările mijlocite până aci, s'au întrebatu apoi D-lui jeluitorul pentru temeiurile cu care voește a se apăra de plata acei ispași; și dreptu răspunsu dete un taerir, care citindu-se, s'a vădutu că is-

¹⁾ Cuvânt slavon în original.

paşa nu o cunoşte, fiind făcută în lipsă-i, că lemnile ce le-au tăiatu au fostu după proprietatea sa, după cum prin hotărîrea cu care s'a formaluitu hotărnicia moşiei s'ele, s'au desvoltat, mai cu osebite greşela după care D-ei pîrita ţine ca hrăpitu dreptul său pămîntu, iar nu este sau va rămînea până în sfîrşitū al D-ei; că nu-'i s'a făcutu cunoscută greşita executare prin împietrire, ca să se pōtă dice că arbitrarū n'a respectatū, ei trecēndū acele hotare au urmatū mica tăiere, însă nu precum o arată ispaşa; că nu este indetultū că protivnica parte se bucură de folosulū acelu pămîntū, ei mai pretinde şi o mică despăgubire, după ce că n'au depus nici banii acelu prisos de stinjenī, după hotărîrea executatā, şi că acestū dreptū ilū desvoltā autenticile s'ele acte, pentru care nici pravila nu-'lū pōte osāndi.

D. Serdar Grigorie Conţescu, ascultāndū plingerea jeluitorulū, ascultāndū şi tacirulū ce dete, propuse că alte problimi nu are a face peste cele ce au făcutū cu deslūşire în adresa pomenitā mai sus, carea luāndu-se în băgarea de sēmā s'au vēdūtū că D. Cocri n'au tăgāduitū tăerea pădurii că s'au urmatū după chiar acelu locū ce-'i s'au datū în stăpinire, cu desāvērşitā hotărîre prin împietrire şi acte după tōte formele, de cātū s'au slugitū cu cuvēntul că acestū locū este al sēu, necunoscēndū acea împietrire, şi că tăerea este mai puţinā de cātū în ispaşe, că acēstā propunere dreptā o nulā o priveşte, pe cātā vreme judecătoria din lucrările s'ele, cunoşte că moşia D-ei se învecineşte cu Mitana Măgurenca, şi altā pădure n'are peste hotarulū Mitanii, din care să fi tăiatū D-nu Cocri, ca să se apere acum că aceia este a D-lui; că dreptul d'a se despăgubi după acea ispaşe este în urmarea cercetării incuviinţatā de Cinstitu Departamentū al trebilor din'năuntru, după actul ce ţine, şi prin care se mărgineşte stăpinirea D-ei, şi că D-nu Cocri, ca reclamant, este dator a înfiinţa pira potrivitū praviliī; iar dacă 'i se pare îngreuiatā ispaşa, atunci D-ei, ca umilitā de poziţia în care se aflā, îi iartā a-i plăti atātū cātū arată dēnsul prin jalbā, fără însă a sluji acēstā concesie, şi la osebita pretenţie după pira fiului D-ei, despre chipul cu care au venitū în moşie şi au urmatū tăierea pădurii; cerēndū în cele din urmă D-ei pîrita ca să se deslūşescā reclamatulū, că locul după care s'au tăiatū pădurea s'au constatatū prin actū pe obrazul D-ei s'au şi adus la îndeplinire statornicindu-i-se stăpinirea prin membru¹⁾ cu pietre după tōte formele; şi acum în urma acestora şi actelor ce păstrēzā, cu greşela se numeşte a crede că printr'acestū chipū, ar mai putea să-'i se atace vecinica stăpinire.

Aşa dēr voind judecătoria a se deslūşi despre fiinţa acestui locū, ca să pōtă combatē ideia reclamantulū ce, peste atâtea lucrări facute, încă stărueşte a crede că va fi

¹⁾ Cuvēntū slavoņū în originalū.

atacată stăpânirea pârâtei, au luat în citire atâtu hotărârile date cu No. 47 din anul 1845 și No. 148 anu 1846, rostite totu între D-lor împricinați și alți, câtu și lucrările din della pricinei cu No. 704 anul 1845 și ¹⁾ porunca C-lui Departament al Dreptăței cu No. 2064 anul 1854, prin care se întărește actul de împietrire, precum și acelă săvârșitu în fața locului de totu complectul; și dintr'ensele s'au convinsu judecata, că acelă loc după care s'a tăiatu lemnele, este celu împietritu, fiind mărginită stăpânirea D-ei pârâtei până în hotarul Mitanei, peste a căria moșie au trecut Cocri de au tăiatu lemne din pădurea D-ei pârâtei.

Hotărârea judecătii.

Cătu pentru cea ce se atinge despre pretenția D-lui Cocri că tăerea lemnelor s'au urmatu chiaru după proprietatea D-sele, însușită de D-ei Vistieresa Joița Conșesca, și că după deosebita cerere ce au mai făcutu prin jalba de la 13 Iunie No. 2943, de a se popri din tăerea pădurii ce urmăză aeum D-ei după acelă locu, fiind că acelă locu cu pădure, pentru care se întind pretențiile D-lui Cocri, este chiar al D-ei Vistieresii în dréptă-i proprietate, mărginindu-și stăpânirea până în hotarul D-ei Mitanii Măgurencii, dat prin două desăvârșite hotăriri în stăpinirea D-ei Vistieresii, una cu anul ¹⁾ 1845 No. 47 și alta cu anul ¹⁾ 1846 No. 148, care s'a adusu la îndeplinire prin împietrire de întregu complectul judecătoriei în fața locului, și chiar cu mulțumirea episcopului acelor nevêrstniciei ai Măgurencii, cu a căroră proprietate se învecinește D-ei Vistieresa.

Fiind că despre această împietrire s'a datu actū din partea judecătoriei chiar acolo în fața locului cu No. 186 anul ¹⁾ 1854, care s'a aprobatu și de cinstitu Departamentu al Dreptății prin porunca No. 2064 anul 1854.

Fiind că acea aducere la îndeplinire acelor două desăvârșite hotărări arătate mai sus, după care s'au mărginitu prin pietre stăpânirea D-ei Vistieresii până în moșia nevêrstnicilor copii ai Mitanii, nu se mai pôte atinge de acelă pământu sub nici un fel de chip, precum s'au declarat de către judecătorie prin hotărârea dată, de care e vorba mai sus.

Fiind că tăerea lemnelor de D. Cocri după acelă locu, pentru care au reclamatu judecătoriei că se împileză la despăgubirea D-ei Vistieresii de către administrație, se cunoște urmată de D. Cocri după chiar buna și drépta proprietate a D-ei Vistieresii, și după ispașa trimisă de către C-ta Cărmuire prin adresa No. 6861, se vede în sumă de lei 328 par. 35, prețuită de către ispășitori.

¹⁾ Cuvinte slavone în originală.

Aşa dér, fiind că D-ei Vistiereaşa 'şi-au dovedit problema D-séle, potrivit art. 1, list. 94, Cap. 2, partea 6, din pravila ţerei, judecata găseşte cu cale ca D. Cocri să plătească acei lei trei-sute-două-deci şi optu par. 35, ai ispăşii şi ¹⁾ lei una-sută cheltuielile judecăţii D-ei Vistieresi; iar taxa fiind responsă de D. Cocri va rămănea în povară-I, adică bine responsă; rămăindă către acésta şi ispaşa întărită, căci n'au apelat'o D. Cocri în so-rocul legiuitu la art. 7, faţa 136 din regulamentu; şi acésta hotărare fiind dată cu de-săvêrsire, în temeiul art. 4 din buletinul No. 19, anul 1847, se va aduce la îndeplinire. Iar pentru ce mai dăce D-ei Vistieresa în a sa reclamaţie, că nu atinge osebita pretenţie după pâra fiului său Grigorie, despre chipulu cu care au venită D. Cocri în moşia sa şi au urmată tăerea pădurii, pentru care îşi păstrează dreptul; acésta, fiind osebită pricina, îşi va căuta D. Serdar Conţescu de va voi.

Anul 1855, August în două-spre-dece.

Della No. 141—55.

(Iscălit) President. **Cluceru Grigorie Lipănescu.**

Judecătorî: Serdar **Mihail Vlădescu.** — Serdar **Ştefan Borănescu.**

Greffier **P. Benescu.**

Presidentul judecătoriei Judeţului Dâmboviţa.

Acésta copie fiind scôsa întocmai după cea adevărată din condică, se încredinţează de sub-iscălitulă.

1855 August.

(Iscălit) President. **Gr. Lipănescu.**

Greffier ²⁾

Astăzi la două-deci şi optu August, anul una-mie-opt-sute-cinci-deci şi cinci, s'au îndreptat acésta copie de hotărare prin C-ta judecătorie Ilfov Secţia I, a o da D-lui Serdar Grigorie Conţescu.

Greffier **P. Benescu.**

¹⁾ Cuvântu slavonă. — ²⁾ Spaţiu albă în originală.

Astăzi la anteiu Septembrie, anul 1855, s'a înaintat această copie de hotărîre prin vataful acestei judecătoriai Ilfov Secția I, a o da în primirea D-lui Serdarului Grigorie Conțescu.

Iscălit adjutor **N. Mihăescu.**

78.

N°. 25.

Judecătoria județului Dâmbovița.

-nu Pitar Chiriac Miciura-Conțescu, pe lângă reclamația ce au dat judecătoriai, trecută la No. 502 de la 8 Februarie anul 1854, au însoțit adresa D-lui Serdar Grigorie Pleșoianu, hotarnic și inginer, cu No. 5, cu planu și hotărnicia ce au făcut moșiei Conțeștii din anul 1854 Ghenarie 12, No. 2, proprietatea pomenitului boeru, împreună și cu cinci prescurtări pe obrazul acestora, însă:

D-lui Advocat al așezămintelor publice din județu Dâmbovița pentru moșia Móra Sasului, a monăstirei Antimu, Metoh. al Sf. Episcopii Argeșu.

D. Serdar Mateiu Prijbenu din București, cu moșia Slobozia ce-î dăce și Prijbeni.

D-ei Vistihereasa Joița Conțeșca, cu Conțeștii de jos.

C-ta Epitropie a bisericeii, Dónna Balașa, cu Săvești sau Branîștea, și

D. Colonel și Cavaler Ión Manolache Florescu, cu Boteni-Odobesti. — Cerend numitu d'a se supune formaluirii pređisa hotărnicie, depuind tot-d'odată și patru galbeni, taxa spre acel sfirșitu.

După care, sorocindu-se D-lui reclamantulu cu D-lor vecinii răzași ai acelu trupă, prin două revășe de sorocă și cu alăturări de pređisele prescurtări;

La 13 Februarie, mai 'nainte de ivirea sorocului de al doilea, s'au priimitu hărtia D. hotarnic Pleșoianu, trecută la No. 606, din care s'au vedutu că au datu o asemenea hotărnicie și D-lui Temeli Miciura, fratele reclamantelu, carele, după inseris cu dăce că-î ar fi înfățișatu sub iscălitura D-lui Pitar Chiriac, este și D-lui pârtași în acestu trupă Conțeștii cu a treia parte, vânduți de către numitu, și așa D. President, atatu după această citu și după deosebită hărtie a numitulu, au chibzuitu a-î se da prin citație în cunoscința soroculu înfățișarei ca să-î păzească; și la ziua de 18 Ghenarie anul următor, viind numai D-lui Pitar Chiriac Miciura în persónă, avendu lângă densusu și vechilu pe

D. Ștefan Mărculescu, cu vechiletu după forme; s'au arătat și D. Temeli Miciura ca partașu în trupu moșiei hotărnicită, în lipsa D-lui avocat al aședemintelor publice, D. Serdar Matei Prijbenu și C-ta Epitropie a monastirii Doamna Balașa; căci din partea D-ei Vistieresi Confêschii, s'au ivitû cerere de amânare pentru cuvântu de bôla; pentru D. Colonel este dată hotărîre înt'aceste proprietăți cu prilejiul depunerii hotărniciei acestui trupû; și mai 'nainte d'a intra judecătoria în cercetarea pricinii despre vecinătăți, se găsește întrebare făcută D-lui Pitar Chiriac, ce are să propuie în potriva arătării D-lui Temeli, și acesta ar fi răspunsu că astăzi este chematu de a se infățișa numai cu vecinii, și că dacă fratele D-lui va avea vre-o pretenție împotriva-i, să-și o reclame, și atunci își va da cuvântul; la care provlimă D. Temeli au propusû că n'are nici o propunere a începe, dând spre citire și hotărnicia părții sêle, făcută totu de numitul hotărnicu.

Când judecătoria declarând pe numitul de partașu, au și pășitû în fondû, în care vreme au încheiatu și jurnal hotărător despre cei ce n'au venitû, pe temeiû Art. 251 din regulament, întărîndu hotărnicia și lasându deschisă numai prigonirea despre D-ei Vistieresa Confêșca, cu care prilejû au amânatu rezultatul ei. Iar la 28 Februarie când au fostu sorocită, neviîndu nici D. Pitar Chiriac, nici D-ei Vistiereasa, s'au arătatû numai D. Pitar Ghiță Iconomescu, din partea C-ei Epitropiei a monastirii Dómna Balașa și D. Avocat al așezămintelor publice, și pentru că nu apucase a se scôte hotărârea în acêsta în lipsă-le au priimitû complectu de atunci a se judeca pricina de isnová. Iar pentru că în aceia și n'au fost numiți pregătiți, ș'apoi nici reclamantulu nu se afla față, au chibzuitû pe infățișarea ei pentru astăzi; și astăzi, la cel din urmă soroc, viînd D. Ștefan Mărculescu din partea D-lui Pitar Chiriac Miciura și D-lu Temeli Miciura, s'au arătatâră din vecini numai D. Pitar Costache Lăzureanu, avocatul pentru moșia Móra-Sasului.

D. Serdar Grigorie Confêșcu, fiul și vechilul plenipotent al D-ei Vistieresi Joița Confêșca cu moșia Confêștii de jos, și

D. Dimitrie Caraspas, vechilulu D-lui Clucerulu Iancu Nădaianu, epitropul monastirei Dómna Balașa, cu vechiletu după forme; în lipsa D-lui Serdar Matei Prijbenu, din partea căruia se vede dată hârtie trecută la No. 272 anul următor, prin care ȳice că dacă hotărnicia făcută acestei moșii, în ceia ce se atinge de vecinătatea cu moșia Slobozia, este întocmai după coprinderea ȳisului extractu, în care se ȳice semnû netăgăduitû apa Colentinii, care îi desparte, apoi îlî recunôște și însuși de bun; și D-nul Colonel Ión Florescu, cu moșia Botenii, care, prin hârtia ce au îndreptatû judecătoriei, trecută la No. 140 anul următor, ȳice că nu pôte veni, fiind că între D. Pitar Chiriac Miciura cu D-lui este dată hotărîre, cu prilejiulu hotărniciei ce au făcutû mai înainte D-lui, și care hotărîre încă n'au venitû afara, și că după aceia să se urmeze, fiind totû prigonirea de astăzi.

După care intrându judecătoria în cercetarea pricinii dintr'nceputu, s'a luat în citire hotărnicia depusă mai întâiu, în cea ce privește între proprietarii acestui trup de moșie, și pentru că într'insa nu s'a vedutu figurându D. Temeli Miciura de partașu, nici în actulu de mezatü, cu care au trecutü acestü trupü pe obrazul D-lui Pitar Chiriac, nu pomeneste de persöna D-lui, nici hotarnicu s'au cerutu de dënsu; și apoi și fratele D-lui nu-lü priimește a se inrola la acëstä lucrare după actul ce ține, dicënd că de are vre-o pretenție să dea jalbă. Prin urmare nici judecătoria sub aceste cuvinte, nu-lü pöte recunoște de posesor pe a treia parte din moșie, până ce actul nu se va investi după forme, și pe temeiulu căria în starea ce se află, D. Pitar Chiriac și mai înainte și acum ilü departëză, rămăindü a se trata judecată între vecini, numai cu D. Pitar Miciura, care măsură îi s'au și deslușitu D-lui Temeli, că de va voi să reclame în potrivă-i, nefiind vecin ei partașu înăuntru, și rolulü judecătoriei de astăzi se mărginește numai de a lămuri hotarulü despre vecinii rëzași, cu care chipü ori pagubă sau câștigü, drepturile sunt de o potrivă.

Pe urmă s'a începutü cercetarea pricinii plecëndü judecătoria mai întâiu de la învecinarea cu moșia Sasului a Sf. Monăstiri Antimu. — Citindu-se hotărnicia în cea ce privește de acëstä vecinătate, s'au întrebatü D. Lăzurënu avocatü de este mulțumitü pe dënsa, și au dësu că mai întâiu voeste a vedea înscrisu părintelui Ilarion Argeșiu, de care vorbește obștësca hotărnicie, și atunci va da răspunsü; care și înfașându-lü D. Mărculescu, se vedü din anul 1836 Iunie 6, subiscălitü Ilarion Argeșiu, și în coprindere că „după hotărnicia ce au făcutü D. Căminari Moscu, moșii D-sële Conțeștii ce se învecinește cu moșia Antimului Móra-Sasului, fiind mulțumită monăstirea după linia ce s'au făcutü de ingineri, în pădure și despre satü, îi dă acestü înscrisü și cele-l'alte.“ D. Lăzurënu ascultându-i coprinderea, ceru a se vedea și acea hotărnicie de care vorbește citatulü înscrisü; însă pentru că D. Mărculescu propuse că nu mijlocește o asemenea hotărnicie între hărțile sële; atunci D. Lăzurënu stăru în stăpinirea ce au avut-o și are pe fața pămëntului, pe care propunere și D-lü Mărculescu se mulțumește, dicëndü că între aceste două proprietăți nu mijlocește nici o prigonire.

S e n t i n ț ă .

De vreme ce D. avocatü Lăzurënu și în urma citirii înscrisului ce au fostü datü părintele Ilarion Argeșiu, au stăruitü în vechia stăpinire ce are moșia monăstirii, și de vreme ce și hotarnicu arată că într'aceste două hotare nu mijlocește vre-o prigonire, propunere mărturisită și primită de amëndouë părțile; apoi și în viitor se va urma stăpinirea totü

precum se urmăze, și după cum și hotarnicu Serdaru Pleșoianu o însemneze pe plan, adică din vechiul moșoroiu ce este în capul cel de apus al arăturii lui Ilie Vălea și Vasile Ciobanu, clacași ai moșiei Conțești, și de hotar a trei moși Conțești; Móra-Sasului și Săvești pe plan No. 1, cam spre răsărit în lungul acestor două moși, prin moșoroiu vechi făcut pe grópa Copaciului cu icóna de la drumul mare alú Têrgoviști No. 2, drept în moșoroiu vechi de peste apa Coboténului ce-’i dicu acum Ilfov, făcut pe rădăcina a trei ulmi în potriva vijitórii No. 3, pe care acésta linie sunt mai multe moșoróie vechi. Apoi din numitul moșoroiu No. 3 p’o altă linie, totu cam spre răsărit în lungul moșiilor, prin pădure drept în gura Colentinii seci, unde dă în Colentina cu apă, aprópe de lacul numit Schitul și lângă moșoroiu vechi făcut pe rădăcina stejarului, ce au fost înfierat No. 4, în care apă a Colentinii se isprăvește vecinătatea acestor două moși.

Despre moșia Slobozia.

Citindu-se obșteșca hotărnicie, și în ceia ce privește despre acésta vecinătate, de și nu s’au arătat D. Serdaru Mateiu Prijbenu, dar citindu-se responsul ce au dat cu prilejiul chemărei ce ’i s’au făcut, s’au vedut că stăruește în semnul netăgăduit apă Colentinii, când D. Marculescu desluși că nici într’aceste proprietăți nu este prigonire, și că și densusul este mulțumit pe acestu semn pe care se urmăze stăpânirea.

S e n t i n ț ă .

De vreme ce însuși vechilul D-lui Pitarului Chiriac propuse că între Slobozia și Prijbeni nu este prigonire, și acésta se vede arătată și de D. hotarnicu prin alegerea sa, și

De vreme ce însuși D. Prijbeanu se mulțumește pe acelú semn apa Colentina; prin urmare hotărnicia D-lui Pleșoianu este bună și pe acestu temeiu se va urma stăpânirea și în viitor, așa precum se arată pe plan și prin semnele acestea, ansă: din gura Colentinii-seci, hotar și cu Móra-Sasului, pe plan No. 4, spre miază-zi pe Colentina cea cu apă până la teiu din dreptu copaciului cazut, ce au fost înfierat, și în gura linii de hotar între Conțești D. Chiriac Miciura cu Conțeștii Vistieresii Joița Conțeșca, pe plan No. 5.

Despre moșia Conțeștii a D-ei Vistieresii Joița Conțeșca.

Citindu-se obșteșca hotărnicie și despre ceea-ce privește la acestu hotar. S’a întrebat D. Serdar Conțeșcu ce are să răspundă, și di se că nu este mulțumit pe dēnsa, cerēndu

a se urma stăpânirea ce au avut-o din vechime, la care D. Mărculescu prop se că au stăpânit-o cu călcare până acum, și după sineturile ce are și care sunt trecute în hotărnicie, D-ei Vstieresa nu pôte intra cu stăpânirea în moșia clientului său. După care apoi voind judecătoria a se desluși de chipul cu care s'au începută această hotărnicie, au luat în băgare de seamă jalba D-lui Chiriac Miciura ce au dat-o Cinst. Departament în anul 1848 Martie 8, și care s'au primit aici cu rezoluția No. 856, și dintr'ansa s'au vădută că pentru călcarea ce o simte din partea unora din vecinii răzași, s'au învoit cu D. Serdar Grigorie Pleșoiu ca s'o hotărnicescă, și că pentru acesta să-i se dea poruncă a pune în faptă hotărnicia.

În urmarea căreia rezoluție se vede scrisă numitului hotarnic a începe lucrarea și săvârșind hotărnicia să o depue. Apoi întrebându-se D. Mărculescu dacă afată de această hârtie au pornit judecată în soroc de unu an prevădută prin legiurea pentru mărginirea prescripției împresurării pământurilor, și care s'au urmat în anul 1847 Martie 8, ca pentru o călcare urmată mai înainte și care au intrat după deslușirea art. 3 din disa legiure, în categoria coprinsă într'ansul, și au disu că n'au pornit judecată, de cât au dat în acel soroc chiar jalba de mai sus, prin care au cerut a se face hotărnicie, căci se vede călcat, și că acea jalbă socotește că-i pôte sluji ca când ar fi și pornit judecată, deslușind încă că deca judecătoria cunoște că trebuia să se dea și taxă, și să începă și judecată, urma să-i spue, căci clientul D-lui n'au știută această regulă. — După acesta îi s'au cerut actul cu care stăpânește această moșie și înfățișă cartea de licitație a fostului Domn Bibescu, din care se vedu că în anul 1845, au cumpărat de la mezat ca avere a D-lui Căminarul Moscu.

Întrebându-se apoi de chipul cu care au stăpânit-o de la intrarea D-lui într'ansa, disu că au stăpânit-o și încă o stăpânește așa precum au găcit-o stăpânindu-se de către boeru Moscu; însă după sineturile ce are, este călcată de D-ei Visteresa Conțesca acolo unde o arată hotarnicul.

Întrebându-se iarăși deca peste hărțile arătate în hotărnicie mai are și altele ca să dea judecătii spre a se dovedi că în cursul de 30 ani ai stăpânirii cu rea credință, în categoriile căreia intră călcarea de care este vorba, după deslușirea art. 2 din sus disa legiure, s'a reclamată această călcare, său nu? și au disu că numai are, când și D. Conțescu propune că stăpânește din vechime, și că n'au avută nici-odată judecată cu cine-va pentru această vecinătate.

S e n t i n ț ă .

De vreme ce D-lui jeluitoru n'au îngrijit ca în soroc de unu an prevădută prin art. 3 din legiurea întocmită în anul 1848, pentru mărginirea prescripției împresurării

pământurilor, să fi reclamată această călcare, așa precum se începe o prigonire, iar nu după cum căcă a dice D. vechilul reclamantului, că acea simplă jalbă cu care au ceruta hotărnicie, ar intra în dreptul aceia.

Apoi cu lipsa acesta călcarea reclamată sub cuvintele de mai sus, urmază a se trata acum după obșteștile temeiuiri deslușite prin art. 2 partea I din citata legiure, de vreme ce nemărginirea prescripții călcării de pământ, după art. 1 de la acea parte, s'a desființat cu totul; și fiind că singur D-lui vechilul reclamantului propuse că stăpânirea clientului său pe acea moșie, au fost și este după cum s'au stăpânitu și de către boeru Moscu, și în cursul vremii de când însuși o stăpânește, nu s'au urmat nici o judecata care să fi precurmat stăpânirea D-ei Vistieresi de trei-deci ani cu călcare, și nici mai înainte de la fostul proprietar în timpul acela nu se găsește o asemenea pricină deschisă sau rezultată, căci sineturile trecute în aceea hotărnicie sunt foarte vechi și fără a pomeni și de această călcare că este dovedită.

Judecata pe aceste temeiuiri și asemănată Art. 7 periodul 1, fața 89 din pravilă, ce regulază acest proces după chipul arătat, hotărăște ca D-ei Vistieresa Joița Contesca să rămăe apărată de cererea D-lui reclamantului, stăpînindu-și și în viitor moșia D-ei de către D. Pitar Chiriac Miciura, așa precum au stăpinit-o și o stăpînește astăzi, și de care vorbește și hotarnicu, cu care chipu hotărnicia în cea ce privește de această călcare deslușită și în plan, rămăne desființată neputându-se lua plațul de călcare din stăpînire-i, sub cuvintele ce dă D-lui vechilul, care de locu nu sunt conforme cu legiuirea de care este vorba.

Despre moșia Boteni-Odobestî.

Citindu-se hotărnicia, și în cea ce privește de acestu hotaru, precum și responsulu D-lui Polcovniculu Florescu, așternut mai sus, s'a luat în băgare de seamă dela No. 115 anul ¹⁾ 848 rostită în prilejiulu depuneri hotărniciei moșiei Boteni-Odobestî, și dintr'ansa s'a vedut că între D. jeluitoaru cu acestu trup de moșie și între D. Florescu cu Boteni, s'au datu hotărare în lipsa D-lui reclamantului, întărindu-se hotărnicia Boteni-Odobestî și că acum rămăne ca, când va primi hotărarea, să-și dea opoziție sau apelu, când D. Marculescu ceru ca să se cheme D. Florescu și să se judece pricina după cea de astăzi depunere, fiind că într'altu chipu să zăbovește rezultatul acelei depuneri, până se va îndeplini toate împejurările ce mai cere acea dela.

¹⁾ Cuvânt slăvon în originalu.

S e n t i n ț ă.

De vreme ce se vede data hotărâre mai înainte între ambele părți, cu prilejulu depunerii acelei hotărânicii Botenii-Odobestii, și D. Florescu stăruiește într'ansa, apoi rămâne a se regula pretenția ce va fi mijlocind după aceea hotărâre, ori prin opoziție sau prin apelu, după legi, cu care chipu hotărânicia acesta în această privință este deschisă.

Despre moșia Săveștii a Dómnai Bălașii.

Citindu-se hotărânicia și în ceea ce privește la acestu trupă, D. Dimitrie Caraspas, vechilul, dișe că stăruiește în stăpânirea ce au avută și până acum pe matca vechie, la care și D. Mărculescu vechilulu jeluitorului respunse, că chiar hotarnicu nu se abate din matca vechie, și că și dânsulu stăruiește într'ansa, căci este unu semnu firescu.

S e n t i n ț ă.

De vreme ce și vechilul sfintei monastirii Dómnai Bălașia și vechilul D-lui reclaman-tului se mulțumesc a se stăpâni moșiile așa precum s'au stăpânitu prin matca vechie, apoi judecata găsește cu cale, ca hotar despărțitor, între aceste două trupuri, să se fie matca vechie.

Intr'acestu felu dar, să inchee hotărîrea judecătorei pentru fie-care proprietate, care fiind și conform cu art. 2 fața 7, din condica civilă, s'au pronunțatu astăzi. — Iar după ce se va întări ori prin desăvârșita hotărâre, sau prin ne-dare de apelație, atunci potrivitu art. 11 fața 9, totu din citata condică, va merge hotarnicu și va aședa pietre prin semnele arătate despre fie-care vecinătate, și pentru că reclamantulu au fostu dator a-și alege hotarul, iar prigonitorii a veni ca să-și sprijinască dreptul ce au.

Rămâne reclamantulu în pagubă de bani taxei și apăratu de vre-o despăgubire către D-lor vecinii răzași; partea nemulțumită pe această hotărâre pôte apela la Cinst. Curte civilă secția I din București, în sorocu de două luni de la primirea acestia.

Însă D. Polcovnic Florescu și D. Serdar Matei Prijbenu, judecați în lipsă, slobozi sunt a se arêta și către această judecatorie cu jalbă de opoziție, în soroc de optu zile inclusiv, alăturând pe lângă dânsa și dovedii pravilnice de împiedicările ce au cercatu de n'au venitu, în care vreme va stărui și D. reclamant ca, totu în acel u sorocu, să se infățese pricina.

1855 Septembrie 17, No. Delli 54, anul 1854.

(Iscăliți) Judecători: M. Vlădescu. — Ștefan Borănescu. — Ión Deșliu.

Ajutor: Ilie Lerescu.

Președintele Judecătoriei Dâmbovița.

Adevereză președinția această copie fiind scosă întocmai după original.

(Îscălit) P. Preșident: **Ștefan Borănescu.**

Ajutor: **D. Strâmbănu.**

Cancelaria Judecătoriei Dâmbovița.

Astăzi la un-spre-zece Octomvrie s'a trimis această copie de hotărâre D-ei Vist. Joița Conțeschi, prin Cinst. Judecătoria Ilfov secția I, cu adresa No. ¹⁾.

(Îscălit) Ajutor grefi. Judecătoriei: **D. Strâmbănu.**

Astăzi la șapte-spre-zece Octomvrie anul 1855, s'a îndreptat această copie de hotărâre prin vataful acestei Judecătoria Ilfov Secția I, a o da în primirea D-ei Vistieresii Joița Conțesca.

(Îscălit) Ajutor: **N. Mihăescu.**

78 BIS.

Președintele
Judecătoriei Jud. Dâmbovița
Anul 1857 Martie 23.
No. 2010.

Onor. D-ei Vistieresii Zinchi Conțeschi.

ei două mii șapte sute patru-zece și doi par. 15, depuși de D-v. cu petiția înregistrată la No. 1570, din 23 ale curente, în aducerea la îndeplinire a actului de executare sub No. 186 din anul 1854, prețul stinjenilor de moșie coprinși în disulă actă, vi se răspunde și D-v. spre știință.

(Îscălit) Preșident: **Pantazi Ghica.**

Grefier: **A. C.**.....¹⁾.

¹⁾ Nedescifrabilă.

78 A.

ei două mii șapte sute patru-deci și doi par. 15, No. 2742 par. 15, a depus
D. Serdar Grigorie Conțescu, procuratoru D-ei Vist. Zinca Conțesca, muma D-lui,
în casa acestui Tribunal, banii prețului stânenilor de moșie, vorbiți în actul de executare
cu No. 186, anul 1854, și spre dovadă s'a dat acésta din partea Vătășiei.

(Iscălit) Vătaf Trib. Dâmbovița_____¹⁾. 1857 Martie 23.

79.

N°. 111. Curtea apelativă civilă sect. I din România mare.

e cartea de judecată cu No. 25, încheiată de judecătoria Județului Dâmbovița
în anul 1855, asupra formaluirii de către vecinii răzași ai hotărniciei moșiei
Conțești, proprietatea D-lor Pitarul Chiriac și Temeli frații Miciura, neremăindă mulțumiți
atâtă sus-dișii proprietari ai moșiei hotărnică, câtă și D. Cluceru Ión Nădaianu, episcopul
bisericii Dómnei Balașii, unul din vecinii răzași, prin hărțile ce-a dat Curții în anii 1855
și 1856 Decembrie 15, Februarie 4 și Martie 16, și care s'a înregistrat la No. 2248,
162 și 358, au apelat la acésta Curte în termenul legiuit. În urmarea căroră apelații,
adresându-se legiuitele sorpeiri atâtă propriețarilor moșiei hotărnică, cât și tuturor D-lor
vecinilor răzași însemnați în sus dișa hotărâre; după mai multe amânări urmate pentru
împrejurări legale, la 4 Octombrie anul curent, cel din urmă termenă mărginită, au venit
în sala ședințelor Curții.

D-nii Pitar Chiriac și Temeli frații Miciurea, proprietarii în devălmașie a moșiei ho-
tărnică, care sunt și apelanți, avându celă d'antéiu pe lângă sine vechil pe D. Dimitrie
Cariagdi, declarat în pretoriul Curții; iar cel d'al doilea pe D. Dimitrie Vorias, orându-
cu procură legalisată de Președenția acestei Curți. Din vecini răzași :

D. P. Balasidi, vechil al D-lui Clucer Ión Nădaianu episcopul bisericii Dómnei Bă-
lașii, proprietatea moșiei Săvești sên Branștea, orându- cu procură legalisată de comisia
vopseli de verde la No. 1433.

¹⁾ Nedescifrabilă.

D. Pitar C. Anghelescu, procurator din partea D-ei Vist. Joiții Conțeschii, proprietara moșiei Conțești de jos, orânduită cu procură legalisată de comisia vâpselii verde la No. 2158.

D. Pitar Ión Barbătescu, avocatul așezimentelor publice de pe lângă această Curte, ca din partea sf. Monastirii Antimul, metohul sf. Episcopiei Argeșul, proprietara moșiei Móra-Sasului; lipsind din D-lor vecini răzași:

D. Pitar Petrache Zotovici, obștescul vechil al D. Logofătă Ión Emanoil Florescu, proprietar al moșiei Botenii-Odobesti, orânduită cu procură obștească pentru toate procesele, adeverită procură sub No. 118 din anul curent de Comisia vâpselii galbenă, și

D. Serdar Matei Prijbenu, proprietarul moșiei Slobozia ce-i ȋdice și Prijbenii.

Și așa, în ființa celor aflați de față și în lipsa celor neveniți, intrându Curtea în cercetarea procesului, potrivit Art. 251 din regulament, s'au citit mai întâiu apelățiile D-lor Pitarul Chiriac și Temeli frații Miciura, proprietarii moșiei hotărnicită, și aceia a D-lui Clucer Ión Nadaianu, episcopul bisericii Dómnă Balașa; s'a citit apoi și hotărirea judecătoreiei Dâmbovița cu No. 25 din anul 1855, în care s'a vădută că după ce vorbește Tribunalu despre hotărnicia făcută de D. Serdar Gr. Pleșoianu, moșiei Conțești proprietatea fraților Miciuri în anul 1854 Ianuarie 12, sub No. 2, după ce așterne propunerile făcute de toate părțile și hărțile înfățișate, apoi pentru cuvintele pe largă arătate într'insa despre fie-care vecinătate, hotărăște ast-felū:

„Despre vecinătatea cu moșia Săveștii sau Braniștea a sf. bisericii a Dómnii Balașii, „că de vreme ce atât vechilul bisericii cât și proprietarii moșiei hotărnicită, au declarat că se mulțumesc a se stăpini moșiile așa precum s'au stăpinit prin matca vechie, „apoi așa să se și urmede stăpinirea, potrivit Art. 2, fața 7 din condica civilă, și după „intărirea hotăririi hotarnicu să puie și pietre despre această vecinătate, potrivit Art. 11 „fața 9, totū din citata condică.“

„Despre vecinătatea cu moșia Conțești de jos a D-ei Vistieresii Joiții Conțeschii, „asemănat Art. 7, periodul 1, fața 89 din pravilă, să rămăie D-ei apărată de cererea „D-lor Miciura, proprietarii moșiei hotărnicită, stăpinindu-și D-ei și în viitor moșia despre „D-lor Miciurea, așa precum a stăpinit-o și o stăpinește astăzi, și de care vorbește și hotărniculū, cu care chipă hotărnicia, în ceea ce privește de această calcare deslușită și în „plan, rămăie desființată, neputându-se lua plățul de călcare din stăpinirea ei, sub cuvintele ce dă D-lui vechilulū, care de locū nu sunt conforme cu legiuirile de care este vorba.“

„Despre vecinătatea cu moșia Móra-Sasului a sf. monastirii Antimul Meteohul sf. „Episcopiei Argeșul, de vreme ce avocatul așezimentelor publice a stăruitū în acea stăpinire ce are Monastirea, și de vreme ce și hotarnicul arată că într'aceste două hotare

„nu mijlocește vre-o prigonire, propunere mărturisită și priimită de amândouă părțile; apoi „și în viitor se va urma stăpinirea totu precum se urmăza, și după cum și hotarniculă „Serdarul Pleșoianu o însemnéza pe plan, adică din vechiulă moșoroiu ce este în capul „cel de apus al arăturii lui Ilie Balea și Vasile Ciobanu, clăcași ai moșiei Conțeștii, și „de hotar a trei moșii Conțeștii, Móra Sasului și Săveștii, pe plan No. 1, cam spre rē- „rărită, în lungul acestor două moșii prin moșoroiulă vechiū făcutū pe grópa copaciului „cu icóna, de la drumul mare al Têrgoviștii No. 2, dreptū în moșoroiulă vechiū de peste „apa Coboténului ce-’i dicu acum Ilfovū, făcutū pe rădacina a trei ulmi în potriva vājēitórii „No. 3, pe care acéstă linie sunt mai multe moșoróie vechi. Apoi din numitulă moșoroiū „No. 3, p’altă linie, totū cam spre rēsăritū în lungul moșiilor prin pădure, dreptū în gura „Colentiniī seci, unde dă în Colentina cu apă, aprópe de locul numit Schitu, și lângă mo- „șoroiulă vechiū făcutū pe rădacina stejarului, ce au fostū infieratū No. 4, în care apa „Colintiniī se isprăvește vecinătatea celor două proprietăți.“

„Despre vecinătatea moșiei Botenii-Odobestii, a D-lui logofetū Ión Emanoil Florescu, „de vreme ce se vede hotărîre dată mai înainte între ambele părți, adică D-nu Florescu „și D-lor Miciura, cu prilejiulă depuneri hotărniciei moșiei Odobestii-Botenī, și D-nu Flo- „rescu stăruește într’insa, apoi rămâne a se regula pretenția ce va fi avēndū după acea „hotărîre, ori prin opoziție sau prin apelū, după legi, cu care chipu hotărnicia acéstă în „acéstă privință este deschisă.“

„Despre vecinătatea cu moșia Slobozia, Prijbenii a D-lui Serdar Matei Prijbēnu, de „vreme ce D. Pitar Chiriac Miciura, propuse că între vecinătatea cu D-lui nu este pri- „gonire, și acéstă se vede arătată și de D. hotarnicū prin alegerea sa; și de vreme ce „insuși D. Prijbēnu se mulțumește pe acel semn apa Colintiniī, prin urmare hotărnicia „D-lui Pleșoianu este bună, și pe acestū temeiū se va urma stăpinirea și în viitorū așa „precum se arată pe plan și prin semnele acestea, însă: din gura Colentiniī seci hotarū „și cu Móra Sasului, pe plan No. 4, spre miază-đi, pe Colentina cea cu apă până la teiū, „din drumu copaciului cădută ce a fost infieratū, și în gura linii de hotarū între Con- „țeștii D-lui Chiriac Miciura cu Conțeștii Vistieresii Joiții Conțeschiī, pe planū No. 5.“

„Taxa dată de D-lor Miciura rămâne în paguba D-lor, căci au fostū datori a-’și „alege hotarele, iar vecinii rezași au venitū ca să-’și sprijinēscă dreptulă ce au; asemenea „rēmân apărați și de vre-o despăgubire către D-lor vecinii rezași.“

Dupē citirea căreia hotărîri, întrebându-se D-lorū Pitarulă Chiriac și Temeli frații Miciura, proprietari moșiei hotărnicită și apelanții, care le este nemulțumirea pe sus đisa hotărîre, la înfațișarea ce au avutū în seanta de la 22 Iunie, anul corēnt, când pentru neunirea ce mijlocea în opiniile D-lor membrilor ce crea la acéstă înfațișare, s’au încheiat

jurnalul No. 423, amânându-se pricina, răspuseră că nu se mulțumesc, căci Tribunalul îi osândește a nu putea lua călcarea ce le-a făcută D-ei Vistieresa Contesca și biserica Dómnai Balașii, sub cuvânt că n'au reclamată în cursul prescripției de unu anu, mărginită prin legiuirea din anul 1847, pentru mărginirea prescripției impresurării pământului, în vreme ce cu jalba ce au dată în anul 1848 Departamentului Dreptății și carea s'au recomandată judecătoriei Dâmboviții, arătându că moșia D-lor se calcă de vecini, socotește că s'au îndeplinită întocmai dîsa legiuire.

Despre vecinătatea cu moșia Sloboziei saú Prijbenii a D-lui Serdar Matei Prijbenu, declară D-lor frații Miciura, proprietarii moșiei hotărnicită, că n'au nici o pretenție, căci D-nu Prijbenu s'a mulțumit pe hotărnicia moșiei D-lor, după cum se arată și în cartea de judecată a Tribunalului.

D. Pitar C. Angelescu, vechilu D-ei Vistieresiú Joiții Contéschiú, și D. Balasidi, vechilu Epitropului bisericii Dómnai Balașii ce este și apelantú, auđindú propunerile D-lor fraților Miciuri, răspuseră că în câtă vreme D-nii Miciuri, după Art. 3, partea 2, din dîsa legiuire, n'au arătatú, în jalba ce au datú, numele vecinilor ce-í calcă și n'au plătitú taxa; și în câtă vreme stăpinirea D-lor este de o sumă însemnată de ani, trecută peste tóte prescripțiile, ca proprietarii moșiei hotărnicită nu póte reclama nici o călcare.

La înfățișarea de la 4 Octomvrie, D-lor frații Miciura, proprietarii moșiei hotărnicită, stăruindú totú în propunerile coprinse în jurnalul No. 423, încheiatú în seanța de la 22 Iunie, și care s'au trecutú mai sus, adaogă numai că și despre sf. mónăstire Antimu nu au a face nici o pretenție, de vreme ce mónăstirea s'au mulțumitú pe hotărnicia moșiei D-lor, și s'au întăritú dîsa hotărnicie și despre acéstă vecinătate; și așa fiind, prin jurnalul No. 628, despre vecinătățile cu moșiile Móra Sasului a sf. mónăstiri Antimul, Metohul sf. Episcopii Argeșul, Slobozia saú Prijbenii a D-lui Serdar Matei Prijbenu și Odobeștii, Boteniú ale D-lui logofetú Ión Fmanoil Florescu, s'au și datú hotărire. Iar despre vecinătatea cu moșiile Conțeștii de jos a D-ei Vistieresiú Joiții Contéschiú și Saveștii saú Branıştea a bisericii Dómnai Balașii, avénd trebuința Curtea de chibzuire, totú prin jurnalul No. 628, au amănatú procesul pentru 5 Octomvrie. — La care sorocú viind proprietarii moșiei hotărnicită, asistați de procuratorii D-lor mai sus arătați, și D-nu Balasidi vechilu Epitropului bisericii Dómnai Balașii; iar D. Angelescu vechilu D-ei Vistieresiú Joiții Contéschiú ne arătându-se, Curtea, în lipsă-í, a intratú în cercetarea procesului, potrivit Art. 251 din regulamentú, și citindu-se de isnová tóte hărțile trecute mai sus, se întrebărá proprietarii moșiei hotărnicită, ce au a mai propune, se raportará la propunerile trecute mai sus; câtú se atinge de prescripția împreunării pământului, legiuită la anul 1847; iar pentru fond adaogară a dîce despre D-ei Vistieresa Contesca, că D-ei stăpînește plațul de loc asemănatú pe plan No. 2,

cu călcare peste linia ce urmăzează a se face potrivit sineturilor D-lor, din punctul trăsuri a 3-a până în apa Dâmboviței, căci precum cu tragerea liniei de la trăsura a 2-a, pe plan No. 7, până la punctul trăsuri a 3-a, s'au trasu linie dréptă și s'au datu D-ei Conțeschii plațul cu No. 1, pentru cuvântu că nu sunt alte semne despărțitoare hotarului; totu asemenea urmăzează a se prelungi linia de care au vorbitu mai sus.

Iar despre biserica Dómnai Balașii, pretind a li-se da plațulu ce le calcă și care se însemnează pe plan la No. 3, pentru cuvântu că numita biserică stăpînește peste coperinderea ocolului locurilor ce se numescu înfundate, de peste matca Dâmboviței, peste vechia hotărnicie a bisericii din anul 7251.

D. Balasidi, vechilu bisericii Dómnai Balașii, răspunse că nemulțumirea bisericii pe hotărirea Tribunalului este că acea hotărire nu se află deslușită, căci stăpînirea bisericii peste vechia hotărnicie din anul 7251, fiind de ani una-sută aprópe, cere a se respecta și pe viitor, nefiind fost întreruptă nici-o-dată de către actualii și foștii proprietari ai moșii Conțeshii, și ne-avéndu D-lor Miciurea nici reclamație în potrive bisericii la anul 1847, când s'au mărginitu prescripția împresurării păménturilor; — D-lorú frații Miciura, proprietari moșiei hotărnicită, la acésta mai adăogară că despre prescripție, chiar așa de ar fi cum susține D. Balasidi, D-lor socotescu că precum au mai đisú, prin petiția ce au dat în anul 1848, pentru facere de hotărnicie potrivit Buletinului No. 3, din anul 1848, s'au întreruptu acea prescripție; dând tot-d'o-dată D-lor Miciura de se véđu și planulu rădicatú moșiei D-lor Conțeshii (care s'au însemnatú de Presidenție după orânduială), cât și sinetele ce au și care s'au véđutú trecute și în hotărnicie.

Așa dar, despre învecinarea cu moșia Conțeshii de jos a D-ei Vist. Joiții Conțeschii, prin jurnalul No. 630, s'au datú hotărire.

Iar despre învecinarea cu moșia Saveștii sau Braniștea a bisericii Dómnai Balașii, fiind că frații Miciurea, cu jalba ce au datú judecătoriei Dâmbovița în anul 1848, prin care au cerutú hotărnicú, nu arată anume pe vecinulu ce simte că-'i calcă, și prin urmare, cu acestú chipú, neavénd indeplinita dispoziția Art. 3 partea 2-a, din legiuirea anului 1847, prescrișă la fața 663 din Regulamentú, cu a porni adică judecată a nume pentru vecinulu ce-'lú calcă; Curtea nu-'i au pututú considera o asemenea jalbă ca pornită după legiuiri, și așa urméndú ca biserica Dómnai Balașii să dovedéscă că au stăpinitú termenul de 30 de ani ai stăpînirii cu rea credință, cu care prescripție urmăzează acum a se judeca, prin jurnalul No. 630, au îndatoratú pe D. Balasidi, vechilul bisericii, a aduce în sala ședințelor Curții, martori însoțiți cu doveđi de calitățile lor după legiuiri, ca să incredințeze pe Curte de stăpînirea bisericii, cercetarea procesului despre vecinătatea cu biserica Dómnai Balașii, numai pentru care au și rămasú numai pricina nehotărită, s'au

amânatu la 26 Noemvrie următor. — Și astăzi, viind iarăși amândouă părțile cu chipul descris mai sus, s'au întrebatu D-nu Balasidi de au adusu martorii despre care s'au vorbitu mai sus, și infățișă in sala seanțelor Curții pe Marin Paun, Baila Nica, Ion Dumitrașcu și Radu Preda, cari declarară că sunt locuitori pe proprietățile bisericii Dómnai Balașii numite Saveștii și Braniștea, cerându-li-se dovedi de la satul lor că sunt vrednici a fi martori, șișeră că au avutu o asemenea dovadă și au pierdut-o. D. Balasidi, auzind acestea, ceru a-î se da unu sorocú de trei zile ca să aducă altă dovadă, de vreme ce martorii au perdutu pe cea care au avut-o. Iar procuratorii D-lor fraților Miciurea, proprietari moșiei hotărnicită, stăruiră a se da hotărire, căci de doi ani trecuți se străgănésză in judecetză numai la acéstă Curte, și D. Balasidi era dator, încă de la infățișarea de la 5 Octomvrie, să vie pregătitu cu dovedi legale, iar nu și acum să cêră altu sorocú ca sa-î străgâneze pe drumuri prin judecați fara a fi pregătitu.

Hotărârea Curții.

Observându dér Curtea tóte hárțile trecute mai sus, precum și propunerile inpricinaților, după desbaterea ce au facut tutulor impregiurărilor ce înconjóră acest proces, chibzuind, ȕice:

Despre vecinătatea cu moșia Saveștii sêu Braniștea a bisericii Dómnai Balașii, fiind că D. Balaside, vechilul epitropului ȕisei biserici, nu au adusu astăzi, la soroculu ce-î s'au mărginitu, martorii ce singur au priimitu a-î aduce la infățișarea de la 5 Octomvrie, precum se coprinde in jurnalul No. 630, nu-î au adusu adică pregătiți cu dovedi de calitățile lor după legiuri, fara care nu se potu priimi de martori; și fiind că ómenii ce-î au adusu a mărturisi, au declaratú că sunt locuitori pe proprietatea bisericei anume Saveștii și Braniștea, pentru ale cărora hotare să și prigonescú; și după dispoșițiile art. 2 Cap. 3 partea 2-a, din condica civilă, hotarele moșiilor vecinilor urméză a se dovedi cu locuitorii satelor de prin prejur, apoi, pe acestu temeiú, niște asemenea martori și chiar de ar fi fostu însoțiți cu dovedi de calitățile lor, nu se putea priimi să mărturisescă; și așa, fiind-că D. Balaside, vechilul bisericei, nu au pututu dovedi că biserica au stăpănitú termenulu de 30 de ani al stăpănirii cu rea credință, mărginitu prin alinia 1-ju de sub art. 7, cap. I, partea 6-a, din condica civilă; Curtea, și pe aceste baze, vedéndu că hotărârea judecătóriei județului Dambovița, cu No. 25 din anul 1855, este dréptă și pravilnică, se unește cu dênșă și asemenea hotărâște a se face urmarea in tóte întocmai precum într'insa se coprinde, câtú se atinge de vecinătatea cu moșia Saveștii sêu Braniștea a bisericei Dómnai Balașa. Taxa datá la Curte de epitropulu pomenitei bisericei rămâne in sarcina bisericei; căci fara cuvêntu au străganitu prin judecați pe frații Miciurea proprietari

moșiei hotărnicită, cărora le va plăti numai cinci galbeni, jumătate taxa ce au dată și numiții, de alte cheltuieli se apără biserica căci nu s'au făcut cerere.

Despre vecinătatea cu moșia Conțeștii de jos a D-ei Vistieresi Joii Conțeschii, vedând că sinetele D-lor frații Miciura, proprietarii moșiei hotărnicită, nu deslușesc nici-decum, cum are a se urma la capul moșiei, acolo adică unde este însemnată plațul de locu No. 2, ce se dice că-l calcă D-ei Vistieresa Conțesca, ei mai cu sémă să dice a veni cu linie dreaptă din trăsura în trăsura, până la a treia trăsura însemnată pe plan sub No. 8, urmându că de acolo să mérgă D-ei Conțesca totu până în apa Dămuoviții, precum stăpânește astăzi. De aceia, fiind că frații Miciurea, proprietarii moșiei hotărnicită, n'au pututu să-și dovedescă propunerea aseménat art. 1, Cap. 2, partea 6 din condica civilă; Curtea, îndreptându hotărârea judecătorei județului Dâmbovița cu No. 25, din anul 1855, despre vecinătatea cu moșia D-ei Vistieresi Joii Conțeschii, hotărăște ca, atât D-ei câtu și frații Miciurea, proprietarii moșiei hotărnicită anume Conțeștii, să rămăie ca și până acum în vechia stăpânire, adică precum se află stăpânind astăzi.

Despre vecinătățile cu moșiile Móra-Sasului a sf. monastiri Antimu, metohul sf. Episcopii Argeșu, și Slobozia-Prijbenii a D. Serdar Matei Prijbenu, din hotărârea Tribunalului vedându-se că numiții doi vecini au dată mulțumire pe hotărnicia moșiei Conțeștii a D-lor fraților Miciurea, vedându-se că și aceștia au declarat în sala seanțelor Curții că asupra acestor doi vecini nu au nici o pretenție; vedându-se în sfârșitu că acești doi vecini nici nu au apelatu hotărârea judecătorei județului Dâmbovița cu No. 25, din anul 1855; Curtea hotărăște ca, despre aceste două vecinătăți, să se urmeze mulțumirii lor și precum se coprinde în susțisa hotărâre a judecătorei Dâmboviții, și

Despre vecinătatea cu moșia Odobeștii-Botenii a D-lui Logofăt Ión Emanoil Florescu, vedându-se că judecătoria județului Dâmboviții, prin hotărârea sa cu No. 25, dice, că despre această vecinătate fiind dată hotărâre totu a acei judecătorei după hotărnicia D. Florescu, rămăie a se urma acei hotărâri.

Curtea dar, despre această vecinătate, hotărăște a se face urmarea coprinsă în susțisa hotărâre a judecătorei Dâmboviții.

Acastă fiind hotărârea Curții, partea ce nu se va mulțumi pe dânsa, are dreptulu a apela la înalta stăpânire, prin onor. minister al dreptății, în sorocú de zile (30) treideci, socotitu din ziua ce va primi copie după această hotărâre. Iar D-lor vecinii răzași ce s'au judecatu în lipsă, și anume: D. logofet Ión Emanoil Florescu, D-ei Vistieresa Joia Conțesca și D. Serdar Matei Prijbenu, de vor voi, potú apela și la această Curte în soroculu opoziției de optú zile slobode, socotite totu din ziua ce vor primi copie după această hotărâre, când sunt datori a dovedi piedicele ce-í au popritu a veni la termenile

ce au fostu sorociți fie-care, ca fiind legale acele piedici să pōtā intra Curtea in deisnōvā cercetare a pricinei, stāruindū ca totū in aceste optū zile să se și infățiseze.

1857 Noembrie 26.

(Iscălit) Judecători: **Ion Done.** — **Man. Faca.** — **Gr. Arghiropolu.**

Șeful Cancelarij: **Serdarul Scarlat Manoil.**

No. dellei 176, anul 1855.

Presidentul Curții apelative civile, secția I.

Copia acēsta fiind scōsā intocmai după cea originală, ce este trecută in condică, se legalisēzā.

(Iscălit) President. **Graful Scarlat Roseti.**

(Iscălit) Șeful cancelariei **Sc. C. Manoil.**

Data D-lui Vătaf de aprozi a o da in primirea D-ei Vistieresii Joiți Contēschii, astăzi la șēpte-spre-dece Decembrie 1857.

(Iscălit) Șeful cancelarij: **Sc. C. Manoil.**

80.

Grefa Tribunalului Civil Ilfov, Secțiunea III.

in nemișcătorulū coprinsū aci, a trecutū in posesia D-lui Grigorie Contescu, partea coprinsā in actul trecutū la No. 645, Noembrie 13, anul 1862.

(Iscălit) p. Grefier: **I. Marinescu.**

Din Siliștea caselor mele din mahalaua Manea Brutaru, ce se invecinește cu D-lor D-nii Contestii, pe care o am și cū cumpăratū de la mezatū cu întārire Domnēscā, am vëndutū ohavnicū și de a mea bună voie D-lui Colonelului C. Contescu stānjeni opt No. 8

câte galbeni împărătești C. C. șapte-șeci No. 70 stinjenulă, care însumându peste totă galbeni cinci-sute-șese-șeci No. 560, 'i-am priimită pe toți deplin în mâna mea. Măsurătorea acestora se va face cu stinjenulă ce se obicinuește, însă la fața uliții din stilpul curții D-lui până unde vor ajunge, la mijlocu asemenea și apoi, în linie dreptă, până în fundulă grădinei, cu ori-ce zidire și sădire se va afla pe dênșii. Iar ca să aibă D-lui stăpânire pacinică nesupărată de nimeni, 'i-am dată acestă ală meu zăpisulă sub a mea iscălitură și legalizată de onor. Tribunală comerțială, după orânduială.

1861 Septembrie 12 București.

(Iscălit) A. Budiștenu.

Tribunalulă Ilfovă Secția III.

D-nu Alexandru Budiștenu, prin petiția registrată la No. 10014 din anul corentu, au cerută legalisarea acestui actulă de vînzarea ce face a optă stinjenulă locu către D. Colonel Costandin Conțescu, în dreptulă galbeni cinci-sute-șese-șeci, din totalulă trupului de locu moștenesculă, cu casele ce are pe dênșulă, în mahalaua Manea Brutaru, alături cu casele D-lor Conțeschi, pe al căroră dreptulă de proprietate înfațișă actulă acesta, No. 8680, anul 1843; carte de licitație confirmată și de Domnitor din alelași anulă, sub No. 809, din care se constată că D. Alexandru Budiștenu a cumpărată de la mezatul caselor cu locul lor ale rep. Serdar Ioniță Ionescu, vîndute pentru plata zestreii ficeii seale. Cu acestulă modulă constatându-se dreptulă proprietății, iar câtulă pentru posesia în ființă, fiind constatată cu ocazia unei împrumutări făcută de D. Budiștenu, din banii minorelui Costache Ralet, după cum se constată din dosarul No. 666, din anul 1858.

Și fiind-că din cercetarea opiselor de poprire, s'a găsită acestulă imobilulă ipotecatulă la D-ei Casandra Cornățenca pentru galbeni 1100, cu care au desfăcut creanța minorelui Ralet, aflată acêsta în dosarul No. 1199, din anul 1861, se priimi din partea D-ei Cornățenca ca petiția legalisată de comisială colorei verde la No. 3284 și registrată de Tribunală la No. 10015, prin care declară că de și acêstulă imobilulă este ipotecatulă la D-ei, însă lasă liberă voia D-lui Budiștenu, de a înstrăina dintr'ansulă stinjenulă optă către D. Conțescu, cunoscându D-ei că acea l'altă parte de locu cu case pe dênșulă ce mai rămâne, la asecurarea ipotecei D-ei de galbeni 1100, una-mite-una-sută, are destulă valôre în câtulă să se acopere atătulă creanța acêsta câtulă și drepturile preferinții de dotă ale consôrteii D-lui Budiștenu.

Pe aceste baze dêr, pe care a datulă și inserisă mulțumire ambele părți toemitoare, și în considerația că după încredințarea dată de D. Supleantulă asupra acestui imobil, nu

se mai află nici o împrejurare popritore, legalisează și Tribunalulă acestă actă de vëndare pe numele D-lui pământénului Colonelă Costandin Conțescu, trecéndu-lă și in condică.

(Semnați): A. Dudescu.—D. Eustațiu.—D. Cristescu.

Grefier : Ión Fronesco.

Anul 1861, Septembrie 15. No. Condicei 324.

81.

Sentința Tribunalului de Dâmbovița

PENTRU FORMĂLUIREA HOTĂRNICIEI MOȘIEI SĂLCUȚA, ODOBEȘTII—BOTENI.

NOI CAROL I

Din grația lui Dumnezeu și prin voința Națională Domnitor al României.

La toți de față și viitori sănătate.

PRINCIPATELE-UNITE.

N°. 35.

Tribunalul Districtului Dâmbovița.

-nu general Ión Florescu, pe lângă petiția din 10 Aprilie, anul 1852, registrată la No. 1623, a depus spre formăluire cartea hotărniciei trupurilor de moșie ale D-séle numite Odobeshii, Sălcuța și Botenii, cu cele-lalte trupuri dintr'acestă județu, lucrată de D. Dimitrie Rimniceanu hotărnicu-inginer, după autorisația onor. Departamentu al Dreptății No. 1607, din 25 Aprilie 1846, după a sa cerere, în alăturare cu adresa D-lui hotarnic No. 26, și cu osebite prescurtări în No. de 37, după șa hotărnicie către vecinii rézași, cerere făcëndu a se chiema numiții în judecată; in care adresa s'a vedută insemnați de vecini rézași, cu șa proprietate, aceștia și anume:

1. D-nu Matei Ștefănescu.

2. „ Matache Săulescu.

3. „ Postelnicu Dincă Titu.

4. „ Niță Ivan idem.

5. D-nu Ionița Eremia.

6. „ Arghira Vătășoia.

7. „ Dincă Dărăscu.

8. „ Toma Potlogénu, fiul rep. Ionița

Tistiu.

9. D-lui Epitropul Catinehii Potlogeanu,
sora r p. Ioni a Tistu  i sora
D-lui Toma Potlogénu.
10. „ Costache Văcărescu.
11. „ Ghi a Carabela.
12. „ Marghióla Gorjata.
13. „ Costache Văcărescu.
14. Epitropia biser. D mnei Bala ii.
15. „ Tache Zisu, epitropul casii r p.
Nicolae Pardalos.
16. Casa r p. Diamandi Carpenișenu.
17. Cuvio ia sa Egumenul  sf. m n s-
n stirii Nucetu.
18. Cuviosul Egumen al sf. m n s-
tirii Nucetul.
19. D-nu Nicolae Arăpescu  i soția sa Mar-
ghi la Arăpescu.
20. Sf. sa preotul Dumitru.
21. D-nu Pavel mo n n l  Slăvilescu cu
ceta ii s i.
22. D-nu N c su Radu idem cu ceta ii s i.
23. „ Stan Slăvilescu cu ceta ii s i.
24. Epitropia biser. D mnei Bala ii.
25. Cuvio ia sa N stavniciu m n s-
tirii Nucetu.
26. D-lor mo tenitori  ai r p. P rву Asan.
27. Sf. sa preotul  Dumitru, mo -
n nul Slăvilescu cu ceta ii s i.
28. Pavel mo n n l  Slăvilescu.
29. N c su Radu.
30. Stan Slăvilescu.
31. D-nu Chiriac Miciura cu fratele D-s le.
32. D-na Joița Con tesca.
33. D-nu Matei Con tescu.
34. „ Colonel  Costandin Con tescu
Con te tii.
35. „ Ión  i Grigorie frații Con te ti.
36. „ Dimitrie Cocri.
37. D-na Mitana M gur nca.

Tutulor acestor vecini li-s'a trimes  estracte după depusa hotărânicie cu citații, ca v d ndu-le coprinderea, de vor r m nea mulțumiți să dea r spuns  inseris , iar de nu să vie în judecată.

 n urmarea sorocirilor  indreptate prigonitorilor , la  iua de 27 Martie anul 1853, s'a  nf   at  în judecată D. Costache Lazur nu, avocatul D-lui Colonel (acum generală) Ión Florescu, cu inseris  procură în bună formă de depuitorul hot r niciei mo iei D-s le Odo-
be tii, S lcu a  i Botenii din acest  județ, lucrat  de D. Inginer hotărânică Dimitrie Cos-
tandin Rimnic nul, cu din vecinii r za i,  i anume:

D-nu Dimitrie Caraspas, procuratorul

D mnei Bala ii, cu procură în bună formă.

D-ei Joița Con tesca

D-nu Grigorie Con tescu

} fiind tot  aceia i
} proprietate.

D-nu N. Arăpescu.

Preotul Dimitrie cu ceta ii s i Stan Pană,

N. Ión  i Patrașcu Matei, lipsind  nu-

mai Petre Buică  i Vasile Tudor.

D. Nécşu Radu venit fără cetaşi.

Preotul Dimitrie cu cetaşii săi :	} aceştia a venit fără cetaşi.
Stan Slăvilescu idem	
Nécşu Radu idem	

Stan Slăvilescu fără cetaşi, de cât diaconu

Petraşcu au fostu faţă.

Iar in lipsa celor de la vale şi anume :

D-nu Costache Văcărescu.

„ Dincă Dărăscu.

„ Matei Conţescu } invecinaţi tot in

„ Capitan Conţescu } trupū.

„ Costache Săulescu.

D-nu Dincă Titul.

„ Ioniţă Eremia.

„ Niţa Ivan Titu.

„ Toma Potlogénu.

„ Ghiţa Carabelea.

Casa rép. Diamandi Cărpeneşénu.

D-nu Pavel Nécşu.

„ Pavel Slăvilescu.

Moştenitoriî rép. Asan.

D-nu Chiriac Miciura şi frate-séu Temeli.

D-na Mitana Măgurénca şi

Arghira Vătăşóia.

Care nefiind următori a veni nici in persónă nici prin procuratori, după doveđile ce stau in dosar, şi conform art. 251 din regulament, Tribunalulú au intratú in cercetarea pricinii de faţă cu D. avocat al D-lui Florescu.

S'a cititú depusa hotărnicie după care se va resulta mai la vale. Despre vecinătatea cu moşia Crovu a sf. bisericii Dómnii Balaşii, întrebându-se procuratorul D. Caraspas, care-í sunt cuvintele de nemulţumire pe hotărnicie, a respunsú că vedéndu-se călcátú in moşia Crovu de către vecinii răzaşi, nu póte da mulţumire pe hotărnicie pentru cuvintele următóre :

1) Că moşia Crovu are carte de hotornicie a şése boeri cu anul¹⁾ 7184 şi cu sumă de stinjení, şi

2) Că din sinetele de vëndare ale acestei moşii Crovu, cu anul¹⁾ 7212 şi altulú cu anul¹⁾ 7212 precum şi altulú cu anul¹⁾ 7213, in care se pomenéşte că vinde Măriei Séle Domnului Bassarab Voevod móră pe apa Răstócií cu heleşteu şi să trecă cu stăpánirea pe apa Răstócií până in hotarul Şuţa, care sineturi le arată D. avocatú de se vedú in copie de judecator, fără să fie adeverite de cine-va; cuvinte care D. avocat Lăzurénu, vechilul D-lui Colonel, ascultându-le, se opuse dicéndú, că după câtú singur vechilul bisericii Dómnii Balaşii a propusú in judecată că trupulú moşiei Crovu au fost mai după vremi totú in stăpánirea casei Brâncovenéşti, şi mai pe urmă s'au desclínatú de cele-l'alte trupuri, rămáindú in posesia sf. bisericii. Apoi, urmându cu acte desclínarea acestui trup, ar fi coprindeńdu hotarele márginirii lui, pe care asemenea actú nu'l infăţişézá, iar osebitú recunoscéńdu-se că trupulú moşiei Odobeşti au statú şi stă márginitú in apa Răstóca, precum ce osebeşte pe planú.

¹⁾ Cuvinte slavone in originalú.

Tribunalul, fără a mai prelungi pricina să-și dea pravilnica hotărâre.

Mai întrebându-se D. Caraspas, vechilul Dómnii Bălașii, a-și arăta cuvintele de nemulțumire și în privința vecinătății cu moșia Săveștii a sf. Bisericii Dómnă Balașa, a ăisă că pietrele în ființă, despărțitoare moșiei Săveștii și Botenii, se mulțumește fiind puse la locul lor; dar pentru capulă despre apa Dâmboviții, fiind îndreptată linia în potriva celor trei pietre ce au ăisă mai sus, nu pôte da mulțumire, fiind-că din piatra despre Dâmbovița, urmăză ca moșia Săveștii să trecă linie dréptă pe apa Dâmboviții la piatra ce se află hotar netăgăduită, unde își are și acum stăpânirea. De aceea judecătoria va hotărâ, bine-voină a îndatora pe hotarniculă moșiei Botenii, ca să îndrepteze o-dată linia capulă despre Dâmbovița, și să correspundă la piatra ce este hotar netăgăduită peste apa Dâmboviții; care acestă respunsă ascultându-lă D. avocată al proprietarulă depuseă hotărniciei, ăise că hotărnicia moșiei Botenii cu anul 1785, fiind mai nouă de cătă a bisericii Dómniei Bălașii și pietrele în ființă, acelea adică cele coprinse despre Săveștii, D-nu Rîmnicénu, cel de acum hotarnic, mărginind după dréptă stăpinire a Botenilor în apa Dâmboviții prin linie dréptă, în direcția pietrilor vorbite, despărțitoare de Săvești, se mărginește a cere ca să-și se restatornicéscă totă așa stăpânirea după cum stă însemnată și pe plan ingineresc. În urma acestora, despre biserica Dómniei Bălașii, se rostește cele următoare:

Fiind că despre învecinarea moșiei Crovul, a bisericii Dómniei Bălașii, cu moșia Odobeștii din trupurile coprinse în hotărnicia depusă. D. Dimitrie Caraspas, după ce ne-au înfăășiată acte prin care a dovedită posesiunea moșiei pe acea moșie, apoi și copiile de documente arătate s'a vėđută neadeverite, rămâne dar îndatorată ca să aducă în copie adevérită actulă cu care s'au coborită arătata moșie danie bisericii despre învecinătatea cu moșia Săveștii; rămâne asemenea ca să aducă D. Caraspas hotărnicia moșiei Săveștii. Pentru care, prin jurnalul No. 237 anulă 1853, s'a amănată la 2 ale viitorulă Iunie.

Iar despre D. Serdar Grigorie Conțescu, învecinată cu proprietatea moșiei Conțestii de jos, întrebându-se care-și sunt cuvintele de nemulțumire pe depusa hotărnicie vorbită mai sus, răspune că hotarul între proprietatea D-lor cu a generalulă Florescu este matea Dâmboviții pe unde ăurge acum; cu acéstă deslușire că de și D-nu Florescu a trasă apa pe iază, făcând móră în osebită locă, din celă coprinsă în invoiala arătată în hotărnicie dar fiind că acilea se bucură și D-lui totă de acestă dreptă dată de pravilă, ca asemenea să-și pótă cladi móră când va voi, se cunóște hotarul despărțitor numai până în jumătatea apei, fără de a avea generalulă dreptă în nici într'un chipă a pretinde totă apa, sau a trece peste Dâmbovița cu stăpinirea pentru existența morii; pe care acestea ascultându-le D-lă avocată al D-lui general Florescu, ăise că hotărnicia ce au depusă a trupu-

lui Boteni nu regulăză nimic altă decât stăpînirea acestei proprietăți pe matca cea eurgătore a apei Dâmboviții, și prin urmare, dreptul ce are asupra apei, stăruiește a-î se păstra.

În urma acestora despre învecinarea proprietății D-lui Conțescu, judecata dice că matca jumătate a Dâmboviții, pe câtă se atinge de vecinătatea moșiei Boteni a D-lui Florescu, este a D-lui, și jumătate a D-lui Conțescu, și pe care pôte s'o stăpînescă în totă vremea, mărgîindu-se fie-care cu stăpînirea în jumătate matca Dâmboviții. Partea nemulțumită pe acastă hotărîre pôte apela la onor. Curte apelativă civilă Secția I din București, în termen de două luni, din ziua priimirii copiei de hotărîre.

Pe lângă dispozițiile din acestă jurnală despre cele-lalte fețe, fiind césurile fôrte înaintate, se rezultă cele următoare:

Despre moșneni, potrivit cererii numiților, rămîne a se resulta la 7 Aprilie; totu la acest termen se va resulta și despre cele-lalte fețe ce n'au venită, și merită a se da hotărîre în lipsă.

Totu la acelu termen se va resulta despre mănăstirea Nucetu.

Despre D. Tache Zisu, episcopul casii rîp. Nicolae Pardalos, rămîne a se resulta totu la acestă termen de mai susă, fiind că D. avocat a dîsă că este hotărîre dată de acastă judecătorie în privînța vecinătății. — Iar despre proprietatea moșiei Titul, a casii rîp. Matei Ștefănescu, fiind că au trecută în posesia D-lui Hristache Fusea, se va chîema prin două citații la 2 ale viitorului Iunie, trimițându-i-se și prescurtare pre câtă se atinge despre învecinate cu proprietatea D-lui.

La 8 Aprilie s'a înfățișat în judecată moșnenii Sălcuța, cu procură adevărită de sfatul satului, cu D. Costache Lăzurănu, vechilul D-lui Florescu depuitorulă hotărniciei; și vedîndu-se că în vechiletă nu da imputernicire la nimeni ca să se judece, și așa cu asemenea vechiletă necunoscîndu-se cu orănduiala cerută, s'au dată înapoi moșnenilor ca să trecă înscrisă numele acelora pe care va imputernici de procuratori, amănându-se procesul la 29 Mai. Iar despre cea ce se atinge cu moșia Bădești a mănăstirii Nucetu, s'a înfățișat în judecată D. procurator al depuitorului hotărniciei cu D. Pană Matraca, procuratorul mănăstirii Nucetului, cu vechiletă sub-scrisă de Egumenulă Evghenie Arhimandritulu, adevărită de sub-prefectura plășii Dêlului, la No. 5489.

Citindu-se hotărnicia depusă la Art. II, unde se face vorbire de vecinătatea cu pre-dîsa moșie Bădești, ce-î dice și Serdanul Nucetului, s'au întrebată D. Matraca care-î sunt cuvintele de împotrîvire, respunse că cuvintele de nemulțumire le va arăta prin deosebită taceri la a doua înfățișare. Pricina dar fiind fôrte complicată și cerînd vreme mai întinsă, și césurile fiind înaintate, s'a amănătă la 10 Aprilie; iar pentru cei neveniți la 27 Martie, a rămas să se resulte totu la 10 Aprilie.

Pentru doi din vecinii răzași și anume Dimitrie Cocri și Marghiola Gorjata, să se sorocască de al doilea pentru 2 Iunie viitor.

D. Arăpescu, venit astăzi ca să fie judecat în privința vecinătății sele, s'a amânat la 29 Maiu, când se va cerceta și pricina moșnenilor din Salcuța.

Și la ziua de 11 Aprilie s'a amânat pentru 13 Maiu viitor, pentru necomplectarea Tribunalului, și prin jurnalul No. 337, anul 1853, s'a amânat pentru două Iunie, și la ziua de 30 Maiu, iarăși s'a amânat pentru 3 August, același an, pentru necomplectarea Tribunalului.

La ziua de 3 Iunie s'a înfațișat în judecată D-nu Costache Lăzurénu, procuratoru D-lui Florescu depuitorul hotărniciei, cu D. Pană Matraca din partea sf. mănăstiri Nucetu, și D. Dimitrie Caraspas din partea bisericii D-nei Balași; și pre câtu se atinge de moșia Crovu, cerându-se D-lui procurator al Dómnei Balași a aduce acte cu care s'a corborată arătata moșie danie bisericii, pentru care s'a îndatorat prin jurnalul No. 237, dise că acestu actü nu se găsește acum, de câtu au înfațișatü zapisul cu anul¹⁾ 7213 Iunie 26, al lui Negoita Stegaru în copie și adevéritu de Comisia vëpseli verde din București, sub No. 711, prin care vinde Marii-Séle rep. Costandin V. V. Brăncovénu 100 (una-sută) stj. moșie în Crovü, cu coprindere ca să mérgă lungulu acelorü stinjeni din apa Argeșului, să trecă peste Răstoacă până în fundulu răstócii despre Șuța, și cere, ca în temeiul acestui actü de cumpărătoare, să-și aibă stăpinirea după a lui coprindere. Asupra căroră răspunse D. Lăzurénu opuindu-se, că prigonitórei părți de și nu-î au venitü bine a-și înființa acum făcuta problemă de mai înainte, prin înfațișarea actului ce urmăze a fi coprindëndü totü cele de astăzi hotare ale destupării moșiei Crovu de către Odobești, dacă după vremi a fostü amëndoué totü un trupü; mărginirea însă a capetelor acestorü proprietăți că au fostü din vechime în apa Răstócii, nu pôte fi tăgăduită când exista în ființa pietrile capului moșiei Odobeștii de la Răstoacă, una pe laturea de sus și cea-l'altă pe laturea de jos, necontestată într'o vreme mai multă de 30 ani, după cum stăpinirea printr'insele se mărturisește, și de actul vecinătăților așternute în hotărnicia ei, adică întărita hotărnicie a Clucerului Ión Șerbănescu cu anulü 1734 Martie 1. — I. Hotărnicia reposatului Vlastov cu anul 1794 Noemvrie 10, coprinsé și în hotărirea acestui Tribunalu No. 9 din anulü 1840, osebitü de hotărnicia a șése boeri, cu anul 7251 Octomvrie 22, a moșiei Odobeștii, prin care au îndreptatü hotarul totü pe apa Răstóca, unde au fostü și móră, de la care, prin ruptură, s'a mutatü apa cum se deslușaste printr'insa, stăpinindu-se și până astăzi pământulü acelei rupturi, însemnatü pe planulü inginerescü, și prin urmare sinetele înfațișate mai înainte de prigonitóreă parte nearătate la hotărnicie, și cu

1) Cuvânt slavon în originală.

care s'au încercat numai ca să treacă peste apa Răstocii sau și vechile vorbite pietre din malul ei, cădându legiuitu ca cele prea vechi, de câtu espusele mai sus, și fără stăpinirea pomenită pre câtu cere, se mărginește cerându incuviințarea vechii și nebântuită până acum stăpinire a moșiei Odobeștii, după esacta hotărnicie depusă a D-lui Rîmnicénu.

Iar pe câtu se atinge de moșia Săveștii, cerându-se iarăși D. procurator al bisericii Dómnei Balașii a înfățișa acea hotărnicie, pentru care s'a îndatoratú totu prin sus đisulu jurnalú; o înfățișă cu anul 7251 Decembrie 22, adeverită de C-tu Departament al Drep-tații, in anulú 1836, sub No. 351, și care citindu-se se vedú chiar așa:

Și afară de aceste trei trăsuri, avendu pricină D-nu Manolache cu D-ei jupáneasa Ancuța Conțesca, pentru unú fundú de moșie, care, din eurgerea apii Dâmboviții, a rămas acestú fundú peste Dâmbovița despre Conțeshti, scurtându-se moșia Săvești. Deci, luându noi și acolo séma cu amăruntul, mărturisindu și ómení străini care au știutú matea Dâmboviții cei vechi pe unde au umblatú mai 'nainte vreme, luând asupra lorú și carte de blestemú, au rămasú și acelú fundú iar al D-lui Banu și s'au pus piatră de sus de móra D-ei jupáneasa Ancuța Conțesca, pe unde au fostú matea Dâmboviții cei vechi; și mergénd pe matea până in capulú fundulú și iar am pus piatră; și din acea piatră am mersú iar totú pe matea cea vechie până la capulú fundulú de sus, și am pus și acolo piatră, care acelú fund se chiamă Moșie-fundată.

Mai propuindú D. Caraspas că fiind că are stăpinire și peste apa Dâmboviții, urméza ca din piatra de la a treia trăsura ce desparte moșia D-lui Florescu de moșia Săveștii, să treacă moșia Săveștii in linie dréptá la piatra despre apa Dâmboviții, fiind că intr'altú chipú se schimonosește stăpinirea bisericii, nefiind linie dréptá după cum se co-prinde in cartea de hotărnicie a moșiei Săveștii; asupra cărora se opuse D. procurator al D-lui Florescu, că numai când piatra de peste Dâmbovița ar fi a vre-uneia a III-lea trăsura a moșiei Săveștii, ar putea să pretindă vorbita linie până intr'insa, și că prin urmare dacă este străină acestui fundú vorbitú in hotărnicia vechie a Săveștilor, se mărginește a cere incuviințarea hotărniciei depusă a D-lui Rîmnicénu.

Din cele mai sus expuse și din observarea făcută trásurilor din plan, luând judecatoria in băgare de séma tóte cele preurmăte, hotărirea ei este: 1. Despre moșia Crovu, ca din actele așternute in hotărnicia depusă de către D-lu Colonel Florescu (acum general), iar mai cu séma din hotărnicia cu anul¹⁾ 7251 Decemvrie 22, vedéndu-se că moșia Odobeștii se desparte de către moșia Crovul a Dómnei Balașii prin apa Răstóciei, asemenea ca pe lângá apa Răstóciei stă acea surpăturá vechie care este totú in trupul Odobeștii;

¹⁾ Cuvéntú slavonú in originalú.

Vedându-se că moșia Odobești de către Crovu la amândouă laturile despărțitoare sunt pietre vechi netăgăduite, că n'ar fi în ființă și încă mărturisite prin acte formale ale vecinilor rézași, adică moșia Voinești, care are de hotar și această piatră, precum și de celălaltă parte moșia Șuța, nu are nici un cuvântu biserica Dómnai Bălașii ca să trecă peste apa Răstócii, până în fundul Răstocelului despre Șuța, precum ceru procuratorul bisericii; căci cu acesta s'ar ataca l-iu stăpinirea D-lui colonel cea netăgăduită de atâția ani; al II-lea piatra despre Șuța și al III-lea hotărnicia cu anul¹⁾ 7251, care este cu mult mai nouă de câtu zapisul cu anul¹⁾ 7213 al cumpărătorii röp. Costandin V. V. Brâncovenu, și care zapisu, în privința arătatei hotărnicii, nu numai că nu pôte fi consideratü, dar încă că nu este știutü daca prin actulü de danie al Domniței Balașii, ce au fostü stăpină și pe Crovü și pe Odobești, n'au modificatü coprinderea lui; căci, cerëndu-se acelü actü de danie, dise că nu-lü are ca să-lü înfățișeze. De aceea, pe aceste temeieri, judecătoria despre arătata proprietate Crovul, găsindu depusa hotărnicie următoare pravilii, partea II, Cap. III, § 10, întărește și hotăraște a se face urmare întocmai, puindu-se și pietre, de va cere trebuința, în despărțire de către moșia Crovulu, până în matea apii Răstócii, potrivit § 11 de la aceeași parte și cap.

Despre moșia Săvești tot a mănăstirii Dómnai Balașii, asupra împotrivirii procuratorului bisericii că nu s'ar fi cuvenitü a se trage linie de la piatra trăsuri a treia, arătate pe plan la litera V; linie dréptă în direcția celei de al doilea trăsuri, fiind că procuratorul bisericii, înfățișandü cartea de hotărnicie în copie (document pe care își basază această propunere), s'au vedütü că piatra la care D-lui cere să fie trasă linie despărțitoare din piatra trăsuri a III-a, după ce acesta este peste apa Dâmboviței, apoi nu are nici o inclinare cu trásurile trupului moșiei Săveștii, care orí cum, s'aru fi pututü considera și pentru unü locü infundatü, despărțindu-lu de către loculü acei jupănese Ancuța Conțesca, cu care erea în prigonire, precum s'au vedütü, și este asemenea locuri infundate, osebindu-se prin semne și pietre. De aceea, pe aceste temeieri, cunoscëndu-se deșértă propunerea D-lui procurator, iar hotărnicia depusă și despre arătata proprietate cunoscëndu-se următoare pravilei, judecata, totü pe temeierile de mai susü arătate, întărește și hotăraște a se face urmare întocmai, puindu-se și pietre și la extremitatea liniei despre Dâmbovița. Partea nemulțumită slobodă este a se îndrepta cu apelatie la onor. Curte apelativă civilă, Secția I, în termen de douë luni, calculatü de la priimirea copiei de hotărare.

Despre sf. mănăstire Nucetu s'a amănatü la șese Iunie același anü, când se va resulta și despre fețele ce urméză în lipsă. La 8 Iunie înfățișandü-se D. Costache Lazur-

¹⁾ Cuvinte slavone în originalü.

reanu procuratoru D-lui Ión Florescu cu D. Pană Matraca, procuratoru sf. mănăstirii Nucetu, și citindu-se cele următoare:

Despre vecinătatea moșiei Serdanu sau Bădeștii, a mănăstirii Nucetu, ce se învecinește cu a D-lui Florescu, s'a întrebatu D. procurator al mănăstirii, care sunt cuvintele de nemulțumire pe hotărnicia depusă, și dete un tacir deslușitor despre acele cuvinte care se vedu în coprinderea următoare:

„Nu pôte sf. mănăstire Nucetu a da mulțumire pe hotărnicia D-lui Serdar Dimitrie Rimniceanu, lucrată în anul 846, la trupul de moșie Botenii a D-lui Colonel și Cavaler Ión Florescu, pentru următoarele pricini:

„I) Că pietrile și semnele hotare ale moșiei Serdanu sau Bădeștii a sf. mănăstiri, sunt dovedite prin două cărți de blestem, cea d'ântéiu din anul 849 și cea de a 2-a din 845, și mărturisite de chiar ómenii casii Brâncovenești, pe unde 'și-au avut stăpinirea și mai din 'naintea hotărniciei anului 819 cu sume de ani, precum și până astăzi totu aceeași pacinică stăpinire are. Prin urmare dar, după părere se dice că urma D-lui hotarniculu Botenilor să fi începută trăsurile moșiei Botenilor din chiar pietrile și semnele acelea care, precum se dice, sunt dovedite prin cărți de blestem, iar nu dintru ale Săveștilor ce se vedu arătate de martori numai cu unu simplu cuvântu că acelea ar fi cele adevărate și arătate prin hotărnicia Botenilor din anul 1785.

II) Că în pomenita hotărnicie a D-lui Rimnicénu nu se vede arătat după care plan a urmatu cu trăsurile; de aceia și urméză a se înfățișa onor. judecatorii atâtu planu hotărniciei din anul 1785, din care să se pótă dovedi cum au mersu trăsurile Botenilor, drepte sau impiezișate, câtu și adevăratele documente după care s'au lucratu acea hotărnicie din anul 1785.“

În potriva căruia taciră, ce s'au citit, D-lui vechilul Colonelulu Florescu a întem-pinat pe judecatorie iarăși prin tacir, răspunsulu datu care se vedu în coprinderea următoare:

„Cartea de hotărnicie a moșiei Bădeștii făcută de Serdaru Dimitrie Mihăescu, cu anul 1849 Iulie 5, nu este recunoscută:

„I. Căci de și dice pomenitul că s'ar fi aflatu acelu Dincă Boteanulu, epistatulu Boteniloru față, dar nu se dice iarăși că acela au avut vre-o împuternicire a se afla ca vechilul alu reposatulu Banu Brâncovénu la acea lucrare, fiind că negreșit u ar fi înfățișatu cartea de hotărnicie a moșiei Boteniloru, din anul 1785, la August 20 cu sumă de stinjenți și impietrită despre tóte părțile, precum coprinde prin trăsuri începute din rezorul de sus, despărțitoare de Săvești a Dómnai Balașii, și carele ar fi urmatu negreșit a implini mai întéiu suma stinjenilor Botenii și apoi, de la a lor implinire, să fi tras moșia Bădeștii la vale spre alegere-i în stinjenți, ca una ce nu are documente cu sumă de stinjenți,

iar în sfârșit că nu se face nici un fel de dovadă că au fost încunoștiințată proprietarului după atunci al Botenilor, când nu se vede nici sub-scrisă cu mulțumirea sa, nici vre-o hotărâre desăvârșită în urmarea pravilor, asupra nemulțumirii ce trebuia să arate pe densa de-î s'ar fi încunoștiințată, și după care numai s'ar recunoște acum de întărită.

II. Acea carte de alegere cade de sineși fiind făcută de felu greșită, mărturisindu despre acésta singur D. Cateluza hotarnicu dicéndu că, măsurându din semne netăgăduite, movili și pietre din răzorul de sus până în cel din jos al acei moșii la o trăsura, au găsit prisosă de stj. 63 $\frac{7}{8}$ (șese-deci și trei $\frac{7}{8}$), iar la alte două lipsă de câte stj. 51 $\frac{3}{8}$ (cinci-deci și unu $\frac{3}{8}$) și stj. 14 (patru-spre-dece).

III. Că pentru mărturiile pe care însemnează D. Cateluza, pentru mergerea și dovedirea vechielor hotare ale acei moșii Bădeștii, să vede pipăit că aceia au fost oameni cu totul fără știință de hotară, fiind-că tot D-lui însuși dice cum că'i-au aretat oamenii aceia la capul de la drumul Piteștilor ce-î dice și ală Matasarilor, locul unde au fost movila pomenită în alegerea Mihaescului din anul 819, despărțitoare de Lungulețu, și să lovește cu moșia Potlogii; iar mai la vale dice iarăși D. Cateluza că făcându trăsura acelui cap cu începere din movila ce au găsit-o în ființă în colțu de către Boteni și ¹⁾ Pitaru, și măsurându la vale s'a popritu de au întemeiată movila cu 20 stj. (două-deci) mai 'napoi de semnul numit mai sus arătat de oameni dicéndu, că n'au putut pune temeiul la arătarea umenilor cari și nevréndu putea să facă arătarea greșită.

După care au arătat și o parte și alta că numai au a mai face alte propuneri.

Hotărârea judecătii.

Din hotărnicia moșiei Botenii din anul ¹⁾ 1785 August în 20, vădându-se că boerii hotarnicii de atunci au făcut trăsurile moșiei Boteni din pietrele moșiei Săveștii a mănăstirei Dómnii Balașii despre apus, înlică suma stinjenilor coprinsi într'ensa la fie-care trăsura, unde au și pus și piatră despre Bădeștii sau Serdanu.

Apoi vedându-se că și D. Serdar Dimitrie Rimnicénu hotarnicul în lucrarea depusei hotărnicii au făcut toate trăsurile pe urmele acestei vechi hotărnicii, fără cătuși de puțin abatere, se cunoște bună depusa hotărnicie a moșiei Botenii, pre câtu se atinge și de moșia Bădeștii sau Serdanu, și ca o următoare pravilei partea II-a, Cap. III, § 10, se întărește și hotărește a se face urmarea întocmai.

Iar după ce va rămânea întărită, hotarnicul va aședa și piatră potrivit § 11 de la aceeași parte și cap; iar cuvintele propuse de D. avocatul al mănăstirii Nucetu prin

¹⁾ Cuvinte slavone în originalu.

taciriu ce au datu, rămân deșerte și neprimite, pentru că nu se pôte ajuta, căci s'a hotărnicit în anul ¹⁾ 1819, care ca o nepusă în lucrare nu are nici o tărie, nici cu cea din anul ¹⁾ 1845, care iarăși nu s'au priimitu de către D. colonel Florescu, declarând nemulțumire pe dânsa, nici cu stăpânirea ce ăice că ar fi avutu Monăstirea, căci tocmai pentru asemenea împrejurări se face hotărnicie până în vremea prescripției, potrivit legilor în ființă.

Partea nemulțumită, adică Mănăstirea, de nu va rămânea mulțumită pe acéstă hotărâre, va putea porni apelație în soroc de două luni de ăile, la onor. Curte apelativă Civilă Secția I, iar despre vecinii răzași coprinși în jurnalul No. 237, care n'au păzitu sorocul infățışarei de la 27 Martie present, potrivit măsurilor luate prin acel jurnal: se hotărăște, de vreme ce arătatele fețe priimind legiute chiămări n'au fostu următori a veni în persoană nici prin vechili, judecătoria potrivit art. 251 din Regulament și asemănatu art. 15 și 16 Cap. I de la partea 6 din pravilă, întărește depusa hotărnicie și hotărăște a se face urmare întocmai, puindu-se și pietre pe unde va cere trebuința, dacă va rămânea desăvârșită acéstă hotărâre.

Tôte fețele arătate mai sus, rămâne a se folosi de dreptul sorocului de oposiție de opt ăile, precum și la întâmplare de a scăpa acestu termenu, se vor folosi toți D-lor de dreptul de apel la Curtea civilă secția I, în sorocu de două luni, calculate ambele soroce din ăiua priimirii copiei de hotărâre, iar pentru cei-l'alți s'a amănatu la 30 Mai.

La 4 August în urma jurnalului No. 393, s'a infățışatu în judecată D. Costache Lăzureanu, procuratorul D-lui Florescu, cu Preotul Dumitru, Pătrașcu Matei, Stan Pană și Ștefan Nécșu moșnenii Slavilești, procuratori și din partea celor-l'alți conmoșneni ai lor, în lipsa unuia din vecini Nicolae Arăpescu, care au datu inserisă și n'au păditu sorocul de astădi; și intrându judecătoria în cercetare despre vecinătatea moșiei moșnenilor Slavilești, s'au întrebatu moșnenii care le sunt cuvintele de nemulțumire pe hotărnicia depusă, și răspunse că hotărnicie D-lui Florescu prin lucrarea ce au făcutu, folosindu-se de împrejurare că moșnenii n'au documente doveditoare de deosebirea moșiei lor de către moșia Sălcuța au facutu trăsurile moșiei Sălcuța, începându-le din Cirmizani și din niște semne înființate de D-lui la lucrarea ce au făcutu, înființându-le pe unde au vrutu isprăvniceii D-lor ca să arate, lăsându în nebagare de sémă piatra de la izlazul de sus ce este netăgaduitu, și de unde trebuia să primească direcția tuturor trásurilor spre împlinirea sumei stinjenilor moșiei numita Sălcuța. La care acestea D. avocat D-lui Florescu s'au înpotrivitu că 200 (două-sute) stj. din Sălcuța ai ficiilor rep. logofătu Matei Boténu din vechime, și stăpâniți pe de la vale de Cirmizani, s'au grănațuitu prin executata hotăr-

¹⁾ Cuvinte slavone în originalu.

nicie a D-lui inginer Rimniceanu, totu după cum s'au stăpănit. Apoi întrebându-se și moșnenii Slăvilești, urmând să alegă și trupul totu Salcuța numită a Rimnicénului stj. 337 (trei-sute-trei-deci și șapte), cumpărătoarea răposatului Vornicului Manolache Brâncovenul, 'i-au și alesu în chipul vorbitu prin hotărnicie, păzindu-se puncturile despre pomeniții moșneni Slăvilești de la trăsurile 1-a și a 3-a, recunoscute de inșile cu stăpânirea în ființă, și împlinindu lipsa stinjenilor la trăsura a 2-a mijlocului, ca o călcare făcută de dênșii prin neregulata stăpânire pe lungimea mijlocului, neputându-se face în felul pe cum s'a vorbitu. Părerea judecătorei de a se fi trasu adică linie dréptă despre numiții moșneni din puncturile trăsuri 1-a la cea d'a 3-a, și dintr'aceia linie, apoi să fie făcută trăsura mijlocului, la vale unde s'ar fi împlinitu suma stinjenilor, căci când s'ar face așa, s'ar ataca mai 1-iu partea de moșie ce stăpânește din acei 200 stj. (două-sute) Marghiola Arăpésca, una din fiicile rep. Matei Boténul, în potriua hotărârei onor. Înaltei Curți de revizie din anul 1843, Noembrie 30, No. 37, unită cu a cinst. înaltul Divan, No. 66, prin care în temeiul actelor ce au avut în vedere, în termenul de unu anu, hotărăște ca să se împlinescă pomenitelor fiice ale rep. Boteanu, numai vorbiții stj. 200 (două-sute) al lor, prin acele netăgăduite semne pe unde își au și acum numitele stăpinirea, și că prin urmare cere D. avocatul al colonelului Florescu încuviințarea hotărniciei D-lui Rimnicénu.

În urma acestora moșnenii Slăvilești au înfațișatu cartea de hotărnicie cu anul ¹⁾ 837 Maiu 1-iu, lucrată de rep. Ión Șerbănescu, pe care citindu-o judecătoria, se vedu că într'insa se lămurescu 510 stj. palme 3, degete 4 (cinci-sute-șapte) masă în moșia Stupinenii a moșnenilor Slăvilești, deosebiți de moșia Stupinenii sau Doicioiu, partea boerilor Asani, după sineturile așternute într'insa și înfațișate de D-nu Enache Porumbaru, vechilul casei rep. Grigorie Brâncoveanu. După care mai întrebându-se și o parte și alta de au a mai propune ceva peste cele arătate, au declarat că numai au.

Hotărârea judecătii.

Vedându-se că D. hotarnicul D-lui colonel Florescu prin depusa hotărnicie, urmând să alegă trupul moșiei Salcuța ce o are prin zapise cu sumă de stinjeni (dar fără semne), și dicându pentru că nici moșnenii n'au avut sineturi pentru moșia lor Stupinenii, nici D. Colonel pentru moșia Cirmizanii, D. hotarnicu au făcutu trăsurile începându-le din moșia totu a D-lui Cirmizani, înființând niște semne după martori, cu cuvântu că au doveditu stăpinirea ce au avut între Salcuța și Cirmizani, dar fiind-că totu prin disa hotăr-

¹⁾ Cuvântu slavon în originalu.

nicie iş chiar cea de faţă înfăţişare a moşnenilor şi vechilul D-lui Colonel să mărturiseşte piatra ce este între moşia moşnenilor şi moşia Sălcuţa, la capul despre Boteni, ce se numeşte piatra de la izlazul de sus, precum şi pe plan se arată că acea piatră este hotar netăgăduită. Asemenea şi locul unde au mai fost movile la capul despre Odobeşti, că şi acela este hotar între Sălcuţa cu moşia moşnenilor, mărturisită şi acum de faţă de către moşneni, şi fiind-că în pravilă la partea 2-a, Cap. III, § 6 se coprinde :

„Când moşia ce se măsoară având sumă de stinjenî, nu va avea şi semne netăgăduite, atunci să se începă sforărea din semnele răzaşilor cele netăgăduite, sau dintr'ale alăturăşilor cu aceia şi celor-l'alţi.“ Nu putea D. hotarnicul să facă alt-felul de cât să începă cu trăsurile măsurătorii moşiei Sălcuţa din arătatele mai sus semne, şi hotare dintre moşia Stupinenii a moşnenilor Slavileştii şi moşia Sălcuţa, trăgându către moşia Cirmizanii, spre împlinirea sumei, neputându-se folosi intru nimic vechilul D-lui Colonel cu propunerile făcute în privinţa acei hotărâri a Cinst. înaltei Curţi, dată asupra prigonirei ce avea ficele rep. Boténul cu Bănésa Brâncovénca, ce posedă parte din moşia Sălcuţa, căci prin acea hotărâre nu numai că sfărâmă cu desevârşire hotarnicia ce făcuse acele ficii ale rep. Boténu, dar încă prin acea hotărâre nu se coprinde nicaî-va semne de hotar între Sălcuţa de către Cirmizanii, şi dicerea dintr'insa desluşeşte că trebuie să cerceteze şi să dovedască semnele despărţitoare, pe unde trebuia să statornicescă stăpânirea, şi să reducă prin urmare totu la povătuirea pravilei de mai sus, ori şi când ar fi avut să puie în lucrare disa hotărâre.

De aceia pe aceste temeieri judecatoria hotăraşte ca D. Colonel Florescu despre arătaţii moşneni să stăpânescă moşia Sălcuţa în despărţirea măsurii prin linie dreptă, din piatra de la izlazul de sus, arătată pe plan sub lit. L. la moşoroiiul făcut în colţul grădinei lui Florea unchiaşu, de la capu despre Odobeşti, arătată pe plan sub lit. R. Apoi totu din aceste semne spre Cirmizanii să-şi împlinescă prin trei trăsuri suma stinjenilor 537 (cinci-sute-trei-deci şi şapte) ai moşiei Sălcuţa, făcându acea parte a trăsuri de la mijloc în moşia Cirmizanii, spre împlinirea sumei stinjenilor şi la acea trăsura, ca o mai cuviincioasă regulă, de câtă a fi în moşia moşnenilor cu care se atacă stăpânirea lor cea neclintită de atâţia ani; dreptul ce-lu reclamă pravila după desluşirea de mai sus, şi chiar hotarnicia ce o înfăţişă moşnenii cu anul ¹⁾ 837 a Glucerului Şerbănescu, prin care li se regulăza suma stinjenilor, şi semn după care au stăpânit şi stăpânesc, şi cu acestu chip să se urmeze stăpânirea între aceste două proprietăţi.

Iar de cheltueli rămâne apărătă D. Colonel către moşneni, căci prin judecată urma a se face acésta desluşire.

¹⁾ Cuvântu slavon în originalu.

Partea nemulțumită pe această hotărâre va putea apela la onor. Curte apelativă civilă secția I, în sorocul de două luni de la primirea copiei după dânsa.

Despre vecinătatea D-lui Nicolae Arăpescu se întărește depusa hotărânicie fiind că judecătoria a cercetat pricina în lipsă-i potrivit art. 251 din regulament, ca unul ce n'a fost următor a veni astăzi spre înfațișare în urma primitelor două sorociri, și asemănatu Art. 15 și 16 Cap. 1, de la partea 6 din pravilă, hotărăște a se face urmare întocmai puindu-se și pietre pe unde va cere trebuința, dacă va rămânea desăvârșită această hotărâre, rămânând cei judecați în lipsă a se folosi de dreptul opoziției în termenul de opt zile libere, aducând dovezi legale de piedicele ce-i au popritu de n'au venit să se înfațișeze; și scăpându-le acestu termen se vor porni cu apelație la Curtea apelativă civilă Secția I, în termen de două luni socotite ambele termene din ziua primirii copii de hotărâre. Iar despre învecinările cu D-lor Hristache Fusea, Dimitrie Coeri, Marghiola Gorjată, 'i-se va face a doua sorocire pentru 15 Septembrie, când la acea zi s'a înfațișat în judecată numai procuratorul D-lui Florescu, în lipsa vecinilor răzași D-lor Hristache Fusea și Marghiola Gorjată, care n'au fost următori a veni după dovezile ce au dat de primire. — Tribunalul, conform Art. 251 din Regulament, a intrat în cercetarea procesului și potrivit § 15 și 16 Cap. 1, de la partea 6 din pravila civilă, întărește depusa hotărânicie care s'au vădutu întemeiată pe sineturile așternute într'insa, și hotărăște a se face urmare întocmai, puindu-se și pietre, pe unde va cere trebuința, dacă va rămânea această hotărâre desăvârșită.

Fetele osândite în lipsă se pot bucura de sorocul opoziției de opt zile libere, pentru care vor aduce și dovezi legale de piedicele ce-i au popritu de n'au venit la înfațișare; iar cea nemulțumită cu dreptul de apel la onor. Curte în termenul de două luni.

Pentru D. Dimitrie Coeri ce mai figurează din vecini, se va face totu a doua sorocire pentru 24 Octombrie.

La ziua de 27 Octombrie s'a înfațișat în judecată D. Dimitrie Coeri cu procuratorul depuitorului hotărâniciei, și vedându-se inscrișul D-lui Coeri, alăturat în originalu pe lângă adresa No. 2560, prin care declară mulțumirea sa în privința vecinătății cu hotărânicita moșie.

Judecătoria pe aceste temeuri și asemănatu § 11, partea a II-a Cap. III din pravila Domnului Caragea, întărește depusa hotărânicie despre vecinătatea D-lui Coeri și hotărăște a se face urmare întocmai; însă de și ar fi trebuit, hotărăște a se scote hotărâre afară în această pricina, fiind toate vecinătățile cercetate; dar pentru că depuitorul hotărâniciei a protestat lucrarea hotărâtoare a judecătoriei în pricina cu moșnenii Slăviștești, priimindu-se și ordinul onor. Departament al Dreptății No. 2137, de a 'i-se face indes-

tulare, și urmăză a se face desbatere mai întinsă, prin luarea în băgare de seamă a tuturor actelor înfățișate. — Tribunalul, prin jurnalul No. 662, amână procesul la 28 Noemvrie, și la acea zi iarăși s'a amănatu pentru lipsă de procedură la 26 Ghenarie, când la acea zi s'a înfățișatu în judecată procuratorul D-lui Florescu cu moșnenii Slăvilești prin vechii Stan Pană, Ștefan, Năescu, popa Dumitru și Pătrașcu Matei; și după citirea ordinului D-lui Ministru No. 2837, însoțitu de reclamația D-lui Florescu, cu care protestează hotărîrea ce au pronunțatu judecătoria în privința vecinătății moșiei moșnenilor de către cea hotărnică, citindu-se hotărîrea înaltei Curți No. 66, din anul 834, și a Curții de revizie din anul 843 No. 37, prin care întărește pe cea d'ântîiu înfățișată de D. Florescu, după care vedîndu-se că dacă semnele osibirilor acelor 200 stj. (două-sute) coprînși în hotărîrile de mai sus, se vor dovedi întocmai precum le arată hotărnicu, atunci urmarea Rimnicénului este potrivita dreptății; și fiind că urmarea acestor hotărîri nu s'a făcutu până acuma potrivitu coprinderii ce au, de aceea pe de o parte hotărîrea încheiată despre moșneni prin jurnalul No. 480 rămăne în nelucrare; iar pe de alta se va cere de la sf. Mitropolie carte de blestem pe puncturile arătate în hotărîre, pe cît se atinge de hotărul despărțitor acelor 200 (două-sute) stinjeni ai fețelor de către Cirmizani, afară de motivele arătate în privința pădurii, cu care carte să mîergă unul din membrii Tribunalului împreună cu moșnenii Slăvilești ca părți interesate, și să facă cercetarea potrivit coprinderii hotărîrilor de care este vorba mai sus. Pentru care sfîrșitu prin jurnalul No. 382 se amână procesul la 20 Februarie, când atunci se va resulta și despre casa răposatului Pardalos, fără a se mai face altă sorocire, și așa prin mai multe jurnale și rezoluții s'a amănatu procesu pentru 18 Septembrie anul 1859; când la acea zi s'a înfățișatu în judecată D. Petrache Zotovici procuratoru D-lui Ión Florescu, cu D. Mihalache Ciupelnițenu, părtașu în moșia Voinești a rep. Pardalos; iar D-nu Costache Persicenu, cel de al doilea părtașu în această moșie Voinești, n'au fostu următoru a veni, și după hîrtia ce au trimisă cere amănarea pricinii. Tribunalul ne-acordându-i cererea, au intratu în cercetarea pricinii în lipsă-î, conform Art. 251 din Regulament, și din lucrările precedente s'a vedutu că între casa rep. Pardalos cu casa prințului Iorgu Bibescu, figurează hotărîrea ce au rămasu desăvîrșită, prin care se regulază stăpînirea între aceste două proprietăți, și care hotărîre este prevădută și prin hotărnicia moșiei Odobești, care astăzi se judecă. Apoi fiind că această hotărîre nu s'a adus la îndeplinire, și între acești doi vecini nu se pôte judeca acest proces până ce mai întîiu, nu se va aduce la îndeplinire expusa hotărîre.

Tribunalul prin jurnalul No. 1295, pe de o parte a amănatu procesul la 30 Noemvrie viitoru, iar pe de alta să se puie în lucrare prețisa hotărîre din anul 840, No. 9, printr'un membru d'ai Tribunalului, în prezența atîtu a ambelor părți prigonitoare cît și

a D-lui Costache Piersicénu; iar pentru D. Iorgu Vieroşanu, cel ce prin petiţia registrată la No. 5616, ca părtaş în moşia Voineşti, rămâne a se cita de D. membru la executarea hotărîrii, fiind acesta cu consimţimentul D-lui Ciupelniţenu; şi la arătata şi iarăşi prin mai multe jurnale şi rezoluţii s'a amănată pentru 22 August anul curent 861. — La care şi s'a înfăţişat iarăşi în judecată D. general Ión Florescu, depuitorul hotărniciei, prin obştescul său procurator Petrache Zotovici, cu D. Costache Piersicénu, D. Grigorie Georgescu, preotul Hristache Ionescu, Pătraşcu Matei şi Stan Ioan, vechilii din partea moşnenilor Slăvileşti, lipsind D. Mihail Ciupelniţenu cel ce n'a fost următorul a veni, şi despre care D. President al Tribunalului corecţional de Ilfov Secţia I, prin adresa No. 4046, arată că aflându-se funcţionar la acel Tribunal şi fiind necesitate de prezenţa sa acolo nu pöte veni, ceea ce după dispoziţiunile istructivului ordinu al D-lui Ministrul justiţiei No. 5401 din anul 837, basat pe înaltul Decret al Mării Sële Domnitorului, nu pöte fi unu cuvântu legal, căci urma a-şi trimite procurator. În urmarea Art. 251 din legiuirea regulamentară, Tribunalul a procedat în cercetarea procesului în lipsă.

S'a observat dintru începutu toate precedentele lucrări din dosar.

S'a vădutu că afară de D. Costache Piersicénu, D-nu Mihail Ciupelniţenu şi moşnenii Slăvileşti, despre toate cele-l'alte vecinătăţi ce înconjură hotărnicita proprietate, s'a rezultat parţial prin diferite jurnale la precedentele înfăţişări.

S'a vădutu că despre proprietatea Voineşti a D-lui C. Persicénu şi Mihail Ciupelniţenu prin jurnalul No. 1295 din anul 859, s'a luat dispoziţi a se executa mai înainte definitivă hotărîre No. 9, din anul 840, pronunţată de acest Tribunal asupra procesului ce s'a tratat între röp. Nicolae Pardalos (ce se reprezintă de D-nu Persicénu şi Ciupelniţenu), cu casa röp. Grigorie Brăncovénu (ce se reprezintă de D. general Florescu), pentru hotărnicia făcută moşiei Voineşti de către hotarnicul Ión Şerbănescu.

S'a vădutu că prin acea hotărîre se dispösöză ca pentru alegerea limitului moşiei Voineşti despre Odobeşti, să se cerceteze prin carte de blestem şi să se statornicească posesiunea pe unde se va dovedi semnele de la copacii arătaţi, în hotărnicia hotarnicului Vlasto, cu anul 1794, potrivitu şi hotărniciei a şese boeri cu anul 7251 a moşiei Odobeşti.

S'a vădutu că această hotărîre s'a adus la îndeplinire la 13 Maiu, anul curent de către D. Suplönt, pentru care figuröză actul de impietrire sub No. 238, prin care se explică că, mergënd în faţa locului de prigonire împreună cu D. hotarnicu Costache Paleologu, luat din partea D-lui general Florescu, în lipsa D-lor Persicénu şi Ciupelniţenu, cercetând prin martori de capacitate (de şi n'a voit a priimi carte de blestem), şi dovedind rădăcina copaciului cu jugastru, şi rădăcina copaciului cu jderu, s'a pus pietre; iar despre punctul de la mijlocu pretins de proprietarii moşiei Voineşti, dovedind vechia stăpînire a

lacului cu rogojina, ce nici-o-dată nu s'a stăpinită de Voinești, a pus și aci piatră, orientându-se cu cele două puncturi de mai sus, ce s'au găsit pe linia vechie, și a actualiei stăpînirii limitului despărțitoră a proprietății Odobești de către Voinești.

În contra acestora D. Persicenu se opuse dîcîndu că actul de executare al D-lui Supleant nu este conform cu sensul definitivei hotărâri, care regulésă ca cercetarea să se facă prin carte de blestemă, că martorii înfățișați n'au voit să priméscă carte de blestemă, că pretinde a li se da în posesie călcarea făcută de D. Florescu, căci nu a trecut încă prescripția, că în contra acestei lucrări s'a protestat și va mai protesta.

Acestea ascultându-le D. Zotovici respunse că pe câtă timp hotărârea No. 9 din 1840, a acestui Tribunal, decide ca stăpînirea între Voinești și Odobești să se urmeze după vechia stăpînire și după semnele ce se vor dovedi, pe câtă timp atîtă vechia stăpînire câtă și semnele s'au dovedit, și pe câtă timp hotărârea s'a adus la îndeplinire, pretinde, în numele clientului său, a se statornici stăpînirea după actul de executare al D-lui Supleant, măi adăogându a dîce că de și martorii D-lui Florescu n'au voit să jure, însă dacă odată s'a găsit rădacina copacilor și s'a dovedit vechia stăpînire, după cum însuși martorii adversarilor săi au arătat, nu măi pôte avea D. Persicenu nici un cuvînt legal.

Hotărârea Tribunalului.

ÎN NUMELE MĂRIEI SĂLE DOMNITORULUI PRINCIPATELOR-UNITE.

Avînd în vedere propunerile ambelor părți :

Considerându că prin definitiva hotărâre a acestui Tribunal No. 9 din 1840, pe câtă se atinge de moșia Odobești despre vecinătatea cu moșia Voinești, se regulésă că posesiunea să se urmeze pe unde se vor dovedi vechia stăpînire și semnele copacilor din hotărnicia D-lui Vlastos cu anul 1794, și cea cu anul 1751, a șese boeri hotarnici, și prin urmare nu se pôte lua alte dispoziții;

Considerându că această hotărâre s'a adus la îndeplinire de către D. Supleant după toate formele și că actul de executare s'a înbunătățit de complet;

Considerându că de și martorii n'au voit a încredința prin jurămînt arătarea lor, însă se constată prin rădăcinile copacilor găsite în ființă și prin vechia stăpînire, căia ce chiar martorii D-lui Persicenu afirmă, după încredințarea dată de D. fostul supleant prin adresa No. 104 din anul expirat;

Vedîndu că D. Ciupelnițenu n'a fost următor a veni spre înfățișare.

Tribunalul în virtutea art. 251 din legea regulamentară și conform § 1, 3 și 5 pagina 94 din codul civil;

Decide, că pre câtu se atinge moșia Odobești a D-lui generalu Ión E. Florescu despre vecinătate cu moșia Voinesti a D-lor Costache Piersicénu și Mihail Ciupelnițenu, să se urmeze posesiunea potrivită actului de impietire al D-lui supleantu cu No. 238.

Partea judecată în lipsă cu dreptul de opoziție totu la acestu Tribunalu în termen de opt zile, și cea nemulțumită cu dreptul de apel la onor. Curte apelativa civilă secția I din București, în legiutul termen de două luni, calculate ambele soróce din ziua ce va primi copia de hotărâre; taca va rămănea în povara D-lui Florescu, căci urma a-și regula hotărnicia prin canalu judecătorescu; iar de cheltueli aparate ambele părți, nefind pretenție făcută.

În urma acestora citindu-se depusa hotărnicie și despre ceia ce se atinge de moșnenii Slăvilești, și întrebându-se aceștia care le sunt cuvintele de nemulțumire, răspunse D. Zotovici, că prin jurnalul No. 480, din 4 August 853, s'a rezultat și despre această vecinătate, nerămăind înă mulțumiți și protestându în contra celui jurnal, s'a chibzuită să se facă cercetare și că neputându produce martori, rămăne a se urma și despre această vecinătate după hotăritorulu jurnală de mai sus.

Hotărîrea Tribunalului.

ÎN NUMELE MĂRIEI SELE DOMNITORULUI PRINCIPATELOR-UNITE.

Avënd în vedere că proprietatea Odobești prin jurnalul No. 480 din anul 853, și pre câtu se atinge despre vecinătatea cu moșnenii Slăvilești, s'a regulat cum cum are a se urma stăpinirea.

Considerând că măsura luată de a se mai face cercetare este după protestul depuitorulu hotărniciei.

Considerându că acesta prin petițiunea din 13 Maiu anulă corentu, registrată la No. 4241 a renunțat;

Considerând în fine că această chestie nu se mai póte pipai, Tribunalulu hotărăște a se urma conform jurnalulu No. 480 din 1853, si fiind că despre una din învecinatele proprietăți, anume Titul Mön. Nucetului, nu s'a luat nici o dispoziție din scăparea din vedere a fostulu Complectu, s'a amănatu procesulu la 16 Septembrie, și la aceia di s'a reînfațisat iarăși în judecată D. Petrache Zotovici, procuratorulu D-lui Florescu, lipsindu

egumenu mănăstirii Nucetu, cel ce n'au fostu următoru a veni nici în persoană nici prin vechilă, după sorocirea ce-i s'au îndreptatu, de a căreia priimire există dovada în dosar.

În virtutea Art. 251, din legea regulamentară, Tribunalul a procedatu în cercetarea procesului în lipsă.

S'a observatu dintru începutu toate precedentele lucrări din dosar. S'a vedutu că despre toate cele-lalte vecinătăți sunt luate dispoziții hotărîtore la precedentele înfățișări, afară de moșia Titului a sf. mănăstirii Nucetu; în urma acestor observându-se depusa hotărnicie și despre vecinătatea cu moșia Titul, s'a vedutu dicându-se chiar așa:

„Din partea pomenitei mănăstirii nearătându-se nimeni în totu cursul vremii ce m'am „aflatu într'acastă lucrare, am datu săvârșire hotărniciei în lipsa mănăstirii, și a rămas a „se urma și în viitorime stăpinirea hotarului despărțitoru prin matca apei Șuța, așa pre- „cum s'a păditu din vechime și până în ziua de astăzi fără cea mai mică prigonire, cu „începere din dreptul vecinătății unde se va cuveni a sta partea din moșia Voinești a „D-lui Sluger Diamandi Carpenișenu, intru despărțire de moșia Titul pe matca apii în „sus până în dreptul moșoroiului ce am făcutu asupra rădăcinii stejarului, pe plan sub „lit. G; din malul de răsăritu al acestei ape, hotar despărțitor de către moșia Titu a D-lui „Matei Ștefănescu, precum în plan se va vedea.“

Hotărîrea Tribunalului.

ÎN NUMELE MĂRIEI SÉLE DOMNITORULUI PRINCIPATELOR-UNITE.

Avënd în vedere că despre toate cele-lalte vecinătăți s'a luat dispoziții hotărîtore la precedentele înfățișări, afară de câtu se atinge despre proprietatea Titul a sf. măn. Nucetu.

Vedëndu că cuviosul egumen al acestui sfînt locașu n'au fostu următor a veni spre înfățișare;

Tribunalul în virtutea Art. 251 din legiuirea regulamentară, și conform dispozițiilor § 1, pagina 94 din Codul civil, privind lucrata hotărnicia în asemănare cu § 2 și 3 pagina 7, din aceeași legiuire, o întărește și hotărăște a se pune la timp și pietre hotare conform § 11 pagina 9, din aceeași legiuire; și fiind că prin cea de astăzi hotărîre s'a regulatu despre toate vecinătățile, se vor scôte extracturi de hotărîri pentru toate atinsele fețe cu dreptulu de opoziție pentru cei judecați în lipsă și cel de apelu pentru cei nemulțumiți.

Taxa va rămănea în povara D-lui reclamante, căci urma a se regula prin canal judecătoresc. iar de cheltueli se vor apăra toate atinsele fețe, nefiind pretenție făcută.

1861 Sept. 16. No. Dellii 115—1848.

(Iscăliț) President **A. Fotino.** — **M. Furdescu.**

D. Strimbeanu.

Greffier **N. Ionescu.**

Presinentul Tribunalului Dâmbovița.

opia acesta fiind întocmat după original, se legalizează.

1861 Decembrie 31.

(Iscălit) President **Ant. Fotino.**

Greffier **N. Ionescu.**

Astăzi la trei-zeci și una Decembrie anul 1861, s'au trimesu această copie de sentința D-lui President Tribunalului Ilfov, Secțiunea I civilă, cu adresa No. 12092, a o da D-lui Grigorie Conțescu.

(Iscălit) Greffier **N. Ionescu.**

Astăzi la două-spre-zece Ianuarie anul una-miie-opt-sute-șese-zeci și doi, s'a îndreptat această copie prin D. Vătaf de aprozi al acestui Tribunal Ilfov, Secția I, a o da în primirea D-lui Grigorie Conțescu.

(Iscălit) p. Greffier **I. Urlățenu.**

Dăm putere și ordonăm tuturor portăreilor și agenților puterii Administrative să execute această hotărîre, Procurorilor să stăruiască în a ei aducere la îndeplinire, și spre credință, presenta sentința s'a sub-semnată de Noi judecătorii Tribunalului Dâmbovița.

(Iscălit) **G. Ludescu.** R. ¹⁾

P. Greffier **M. Chiriazino.**

No. 133.

¹⁾ Cuvîntu nedescifrabilu în originalu.

D o v a d ă.

Sub-iscăliții dăm acésta a noastră dovadă la mâna D-lui Gligore Conțescu, precum a fi știută că pe locul ce-lă are în pólele viei până în răzloții preotului Costache, și care 'l-au avută vierii D-lui pusă bucate, că noi fiind vecini și în tot-d'auna ducendu-ne pe la dênșii pentru diferitele noastre trebuințe, nu-'i am pomenit ca să fi dat D-lui dijmă după acelu locu vre-unui proprietar sau arendaș alu moșiei Crângurénca, în care trupă se află acelu locu; acésta știindu-o o mărturisimă în eugetă curatú pe ființă de adevérú.

1861, Octombrie 22.

Eú Ion Ionaiea adeverezú.

Eú Dobre Breazu adeverezú.

Consiliul Comunei Ciulnița.

Coprinșii de sus iscăliți a mărturisitu că e adevérată dovada lor de sus, pe temeiul lor se adevereză și de consiliu.

1861 Octombrie.

No. ¹⁾

(Iscăliți): { Marin
Niță Malaio } deputați.
Barbu ¹⁾

Scriitor: A. ¹⁾

D o v a d ă.

Sub-iscăliții dăm acésta dovada a noastră la mâna D-lui Grigore Conțescu, precum a fi știută că pe locul ce are în pólele viei până în răzloții preotului Costache, și care 'l-au avută vierii D-lui pusă bucate, că noi fiind vecini și în tot-d'auna

¹⁾ Spațiu albú în originalú.

ducându-ne pe la dênșii pentru diferitele nôtstre trebuințe, nu-'i-am pomenit ca să dea dijmă după acelă locu vre-unui proprietaru său arendașu al moșiei Crângurénca, în a cării trupă să află acelă locu.

Acésta sciindu-o o mărturisim în cugetu curat pe ființa adevărului.

1861 Octombrie 22.

Ea **Ión Bercea** adevereză. — Ea **George Dogaru** adevereză.

83 BIS.

N°. 118.

Curtea apelativă civilă, Secția I.

-nu Dimitrie Cocri ședător la proprietatea sa Conțeștii din Districtul Dâmbovița, având depusă spre formaluire la judecatoria locală hotărnicia moșiei sële Conțeștii de jos, s'a pronunțat sentința acelui Tribunal cu No. 36 din anul 1854, pe care însă neremăindă mulțumită atâtă preșusul pentru aceia ce privește despre D-ei Zinca Conțeșca, una din învecinații proprietari ai hotărnicitei moșii, câtu și casa rēp. Grigorie Măgurēnu, neremăind mulțumită, au făcutu apeluri la acéstă Curte, însă celu d'ântēiu cu petiția ce a datu la 26 August anul 1855, înregistrată la No. 1453; iar cea de a doua, casa acelui rēposatū, prin episcopu D. Pavel Radulescu, cu petiția dată la 17 Martie același anū, înregistrată la No. 471, cerēndu fie-care a fi înfațișatu aici.

În urma acestor două apeluri Curtea urmându formelor de procedură, au fost făcut îndată încă de atunci chemările cuvenite părților, dar înfațișarea s'a prelungit mai mult timp, când pentru neîndeplinire de procedură când pentru alte motive, adică aceia a nevoinții și a opunerii ce a aratat D-na Zinca Conțeșca de a veni la înfațișare în acest procesū, bazându-se că dispozitivul de la finalul Sentinței Tribunalului, și acéstă însemnata pe unū ordinu al onor. Minister de Justiție, după care Tribunalul a fost scosū afară din procesū, căci pre câtu privește, dice, vecinatatea dintre Cocri și Conțeșca s'ar fi regulatu prin sentință cu No. 47 din anul 1845.

În acéstă categorie a statū procesul la acéstă Curte fără o regulată înfațișare, căci de și părțile cele-lalte veneau adică D. Cocri și casa rēp. Grig. Măgurēnu, dar împrejurarea opunerii D-nei Zinca Conțeșca de a figura în procesū, a popritu chiar și aceia ce privea pe cei-lalți doi, și în sfērșitu pentru asemenea împrejurare a mijlocitu nu numai

unû timpû îndelungatû, dar şi mai multe jurnale contra-dictóre unul altuia, despre care se socoate de prisos a se enumera în această carte de judecată.

La 12 Februarie 1857, de şi după înfăţişare făcută procesului numai în ceia ce priveşte pe Cocri cu casa rîp. Măgurénu, s'a fostu pronunţatû Curtea în urma declaraţiilor de pîrti că mulţumirea le este ca casa lui Măgurénu să stea cu stăpînirea acolo unde a fost piatră acei 29 (două-zeci şi nouë) şi 70 (şapte-zeci) stj. moşie, după actele de cumpărătoare, şi după care declaraţie de mulţumire Curtea se pronunţase cu desăvîrşire; dar pentru că la iscălirea jurnalului, Cocri 'şi-a retrasu acea declaraţie, acelû jurnalû hotărîtor a rămasû fără efectû şi prin urmare procesu s'a redusû totû în starea d'întéiû, după care iarăşi a mijlocitû jurnal de amânare pentru mai multe motive.

La 11 August 1859, fiind fixată şi de înfăţişare, după citirea ce s'a datû celorû luate, Curtea prin jurnalul cu No. 537, deliberândû s'a pronunţatû: cătu pentru ceia ce priveşte pe D-ei Zinca Conţesca, pentru motivele ce s'a exprimatû acolo, ca să-'i se dea copie după sentinţa Tribunalului Dâmboviţa cu No. 56, care astăzi este în apelû, cu vorbire din partea grefii Curţii din ziua când 'i se va preda, ca după trecerea termenului de două luni, să se chieime în judecată, a-'şi pleda cuvintele pentru care nu voeşte a figura în procesû, şi Curtea să aprecieze dacă opunerea sa este dréptă sau nu; dar o asemenea incuviinţare a rămas fără efectû, căci dintre membrii cari iscălise jurnalul, unul 'şi-a retrasû iscălitura; iar cătu pentru ceia ce priveşte chestia dintre casa Măgurénului cu Cocri, Curtea a incuviinţatû a intra în fond şi a da cursul legal de rezultare, şi prin urmare prin jurnalul cu No. 538, a disposatû, după ce a ascultatû propunerile părţilor basate pe acte de cumpărătoare şi stăpînire, ca să se facă cercetare la faţa locului cu carte de blestem, printr'unul din membrii sîi, pentru a se descoperi semnele coprinse în sinetele amîndurora părţilor şi apoi în urma descoperirii semnelor prin hotarnici-ingineri aduşi de prigonitori, să se alégă fie-căruia stinjenii pe acolo pe unde coprinde sinetele şi pe unde s'a urmatû stăpînirea până la facerea hotarniciei de către D. Cocri; şi totû într'o vreme, cu asemenea alegere, să se constate asemănatû Art. 256, şi pagubile cauate prin călcarea ce s'ar fi făcutû.

La 2 Decembrie 1859, fiind iarăşi şi determinată de înfăţişare, în urma relaţiilor membrului de ceia ce 'l-a fostu popritû de a executa cercetarea, au venitû părţile, însă apelantul Cocri în persônă, avînd procurator totû pe D. Dim. Cariagdi, ce a figuratû de la începutû, casa rîp. Grigorie Măgurénu prin al sîu Epitrop Pavel Rădulescu, asistatû de procuratoru sîu D. Al. Savopolu, şi din partea D-niî Zinchii Conţeschii fiu-sîu D-nu Grig. Conţescu; şi după citirea dată celor preluate, vîind mai întéiû Curtea a regula pentru chestia prealabilă între Cocri şi Conţesca, s'a întémpinatû cele următóre:

D. Carigdi, în numele clientului său, stăruie ca să se implice în proces D-na Zinca Conțesca pentru motivele ce a exprimat, și, în toate ocaziile de înfățișări, și dacă prețisa n'a fi având copia după sentința Tribunalului, căci dăce că nu-'i s'ar fi dat, atunci să reguleze cele de cuviință pentru a-'i se da o copie, mai ales în urma unor atâtea jurnale contra-dictore. — D. Conțescu asupra chestii prealabilă, dacă este drept și legal a fi implicată în proces mamică-sa, dete înscris pledoarie prin care a stăruit și a cerut a rămănea scosă din proces, precum a făcut și Tribunalu, lasându în sfârșit la chibzuirea și incuviințarea Curții.

D-nu Cariagdi dăce că dacă se va regula între al său client cu D-nu Conțescu asupra chestii prealabile, atunci cât pentru casa rep. Măgurănu, este regulat ce să se urmeze:

În urma acestor propuneri, Curtea considerându că din cele propuse de către procuratoru D-nii Zinchii Conțeschii, cum că nu pôte răspunde în judecată, fiind că nu-'i s'a notificat copie de hotărare, este singura legală.

Considerându că urmăza neapăratu ca D-na Zinca Conțesca când este chemată în judecată, trebue să aibă în vederi hotărarea care s'a apelat spre a-'și putea pregăti mijlocele sële de apărare în contra apelantelu.

Considerându că rău judecătoria Dambovița nu a notificat copie după sentința cu No. 36 din anul 1854, prețisei Conțeschii, cea care a figurat în judecată și a și pledat prin al său răspuns înscris, neputându fi unu cuvântu că prin dispoziția din urmă a sentinții sële D-ei s'a considerat ca scosă din proces, căci din contra această Curte privește pe D-na Conțesca că a câștigat prin acea dispoziție finală a hotărării, de vreme ce judecătoria, fie în virtutea ordinului Ministrulu, fie că s'a schimbat singură opiniunea, adoptându pe aceia a Ministrulu, care nu pôte de cât a exprima o opinie a sa fără a o impune, acea judecatorie dăce, Curtea a reveni asupra opiniei sële de mai înainte, priimind tacit de bune argumentele D-nii Conțeschii. Pe aceste temeiuri Curtea a incuviințat ca mai înainte de a intra în fondul procesulu, atât în privința D-nii Zinchii Conțeschii cât și a casii rep. Măgurănu, să se îndeplinescă mai întâiu formalitatea cu a se trimite copie după sentința judecătoriei Damboviții, de-o-dată cu întâia citație fixându și termenul, și atunci la termen să se reguleze chemarea a doua pentru D-na Conțesca, iar cei-l'alți să se vestescă. Însă după cetirea ce s'a dat unui asemenea jurnal, D-nu Conțescu, în numele mamică sële, declară că copia de hotărare o recunoște de priimă și că pôte pleda în fond, însă fiind-că procura sa se vedu tratându numai pentru chestia prealabilă că are autorizație a vorbi, s'a îndatorat a aduce procură specială ca să pledese și în fond.

La 7 Decembrie anul 1859, fiind iarăși ziua determinată de înfățișare, au venit atât D. apelantă Cocri cât și D-na Zinca Conțesca totu în felulu arătat în precedentul

jurnal, dar pentru că D. Grig. Conțescu declară că maică-sa n'a voit să-i mai dea altă procură pentru fond, nu p^ote pleda cu câtu mai ales că, pentru ceia ce atinge partea sa p^ote vorbi, dar mai sunt și alți trei frați pe care-i privește moșia. În urma unei asemenea propuneri dar, Curtea privind asupra dispoziției din jurnalul său de la 2 Decembrie. a declarat că rămâne a-și primi efectul acel jurnal, și prin urmare câtu pentru ceia ce privește chestia între Cocri cu casa rep. Măgurénu, a încuviințat a-i se da cursul cuvenit, fixându-se înfățișarea.

La 9 Decembrie ziua terminată, au venit părțile, când dar în prezența-le se citi jurnalul de la 11 August sub No. 538, prin care se dispoza cercetare în fața locului, și care a fost rămas fără efect din împrejurări arătate de către membru autorizat; și întrebându-se prin urmare părțile dacă are a mai propune cevași asupra acei dispoziții a Curții, răspunse că nu au nimic a propune, ei urm^ăz^ă a se efectua acea cercetare; prin urmare dar și Curtea a încuviințat ca să se dea D-lui Supl^{ent} îndeplinirea acei dispoziții de cercetare la fața locului.

La 11 Maiu 1860 fiind fixată ziua de înfățișarea procesului, pre câtu privește chestia dintre Cocri cu Conțesca, au și venit părțile (mai alesu că preșisa a și făcut apel în contra sentinței Tribunalului), însă apelantul Cocri prin al său procurator D-nu Cariagdi, iar D-na Zinca Conțesca totu prin fiul său D. Grig. Conțescu, în prezența că-rora mai înainte se dete citire apelatei sentințe a Trib. Dâmbovița cu No. 36 din anul 1854, prin care se vedu arătându-se că în urma depunerii de către D. Dimitrie Cocri a hotărâniciei se le spre formaluire, fiind chemați toți vecinii răzași, între care și D-na Zinca Conțesca, ac^{es}ta n'a voit a merge acolo spre înfățișare, ei a trimesu un răspuns înscris care stă reproduș în Sentință, și asupra învecinării dintre acești doi vecini, Tribunalu făc^{ând} expunere în a sa Sentință de totu ce se referă la chestie, și combatându ori-ce argumente ale D-nii Conțestii, încheie a sa conclusie și hotărăște în lipsa numitei ca depusa hotărânicie să-și aibă întărirea, adică lasându-se acei 24 (două-zeci și patru) stj. potrivit deslușirii acolo făcută, care se alege prisos v^{en}du^{tă}, ne-av^{ând} nici unu cu-v^{en}t^u D. Cocri de a nu recun^oște înstreinarea lor din a D-lui posesie, după cum se vede din hotărânicie, de vreme ce la mijlocu este desav^{er}șită hotărâire adusă la îndeplinire, și ast-fel^u va să pue pietre hotară asem^{en}at^u legiurii Art. 11, Cap. 3, partea 2-a din con-dica civilă; iar din josul acei hotărâri a Tribunalului, vorbire făcută că în urma pronunțării ei fiind priimit unu ordin din partea Ministrului Justiției cu No. 2556, Tribunalul în bazul lui a declarat că t^ote ce s'a dispoșat despre Zinca Conțesca să se privescă desființate.

După ce s'a citit dar din apelata sentință ceia ce privește la chestia dintre Cocri cu Conțesca, părțile au provenit pe Curte cu următoarele propuneri:

D. Grig. Conțescu de și se mai referă iarăși la chestia prealabilă pentru scôterea clientei sêle mume din proces, dar tot într'o vreme înfățișă o petiție din partea celor-l'alți frați ai sêi, prin care face cunoscut interesul direct al D-lor în chestie, cerënd D. Grigorie Conțescu atenția Curții.

D. Cariagdi în numele clientului sêu ȃise cã de și vede acea arãtare a fraților Conțesți, dar dupê înțelegerea ce au avut cu al sêu clientu, stãruește a se judeca cu Conțesca iar nu cu fii-sêi, cãci cunôște cum cã stinjenii cu care se învecinește și mijlocește prigonire sunt cumpãrați de Conțesca de la Stupagii.

Dupê acestea regulându-se în total chestiile prealabile și arãtându-li-se pãrților a pleda în fond, D. Cariagdi facu mai ântêiu totu istoricul procesului, și apoi ȃise cã dupê cum este vêdutu nu urmêză a se face atãtu de cãtu cã cu ocazia facutei hotãrnicii, sã se dea fie-caruia stinjenii sêi dupê acte, și daca ar mijloci vre-un prisos sã se lase Conțeschiu, cãci de și D-ei opune cum cã Cocri ar fi avêndu cumpãrãtore legalã între Măgurênu și dênsa, dar este greșitã, cãci nu numai are actũ, dar chiarũ prin hotãrirea cu No. 47 din anul 1845, care a rêmãsũ desãvêrsitã, se constată cã Cocri are douê-ȃeci stj. între Măgurênu și Conțesca, cerere facênd dar D. Cariagdi, a se da fie-cãruia suma de stinjeni dupê acte, și daca va rêmãnea vre-unũ prisos peste tôte acele acte, sã se lase pe sêma Conțeschiu.

D-nu Grigorie Conțescu în numele clientei sêle mume, ascultând propunerile adversarii pãrți, facu și însuși istoricu procesului și totu ce s'a petrecutu, ȃicêndũ cã proprietatea Conțesții de sus a fost deosebitã prin semne și pietre de cãtre proprietatea Conțesții de jos, cã proprietatea Conțesții de sus, rêmãindũ în stãpinirea fraților Iordache și Costache Stupagii, din aceștia cel d'al doilea a facutu vêndare de ôre-care cãtațime rêp. Măgurênu, rêmãind între Măgurênu și a sa clientã mumã, ȃice D. Conțescu, unũ prisos, pe care l-a vêndutu maicii sêle, iar mai în urmê a vêndutu totu acela și lui Cocri tot acolo; dar din coprinderea actelor mijlociend contradicții, ori-ce preșêla sau scopu face a se înțelega cã Cocri nu mai cumpãra vre-o cãtațime ce erea o-datã vêndutã, cerere facêndũ dar D-nu Conțescu, în numele clientii sêle, ca atãtu din deslũșirea ce a datũ cãtu și din hãrțiile prelucrate sã se pronunțe hotãrirea, respingênd pe Cocri de la o pretenție nedrêptã, cãnd mai ales prin aducerea la îndeplinire a sentinții cu No. 47 din anul 1845, și actul încheiatũ, s'a pusũ semnele hotare între Conțesca și Cocri.

Deliberãndu Curtea în urma acestor propuneri, au pronunțatu urmãtoreã hotãrire:

In numele Mãriei Sêle Domnitorului Principatelor-Unite.

CURTEA.

În ceia ce privește apelul D-lui Cocri în contra dispozițiilor hotãririi Trib. Dâmbovița privitoare pe Conțesca;

Considerând că asupra pământului de prigonire sub numire de prisos, ce se află între vechiul hotar al moșiei Conțeștilor de jos și hotaru actual al moșiei Măgurénului, Conțeșca își dovedește dreptul său de proprietate pe tot acel prisos, cu actul său de cumpărătore din anul 1843 Octomvrie.

Considerându că Cocri prin actul său din anul 1843 Noemvrie 9, în locu de a face dovadă în favorul său, din contra acestu actū vine a întemeia și mai multu ȃșele Conțeșchii că Cocri nu a avutu nici-o-dată într'aceste două hotare stăpinire, căci de ar fi avutu pe lângă Mitana Măgurénca, precum pretinde înaintea cumpărătorii Conțeșchii, nu mai avea trebuință a se ȃice că-'i se mai vinde încă o-dată aceia ce erea vëndută.

Considerându că Cocri nu a înfățișatu nici unū actū de proprietate sau posesie între aceste două hotare ale Conțeșchii și ale Măgurencii interior aceluia al Conțeșchii.

Pe aceste temeiuri dar, considerându că, cu cuventu judecând Tribunalu în ceia ce privește despre hotaru Conțeșchii, cu ocazia hotărniciei depusă de Cocri, când ȃice ca să se respecte stăpinirea Conțeșchii, alésă și impietrită prin încheere de actū în urma desăvērșitei hotăriri cu No. 47 din anul 1845.

Considerându că de și Tribunalu ȃice că a hotăritu ast-felū în temeiu ordinului Ministerial, dar Curtea privind ca opinie a sa hotărire, de vreme ce a adoptatu cele ce-'i s'a ordonatū, respingendu-se apelulū D-lui Cocri,

H o t ă r a ș t e.

a să rămăie Conțeșca apărată de pretenția lui Cocri, făcută cu privilegiul hotărniciei în ceia ce privește apelulū D-nei Zinchii Conțeșchii.

Considerându, după propunerea ce a făcutu astăȃi, că dispoșițiile Sentinții Tribunalului sunt în favorulū său, și că apelulū ilū socotește de prisos, în urma unei asemenea convingție.

Pe aceste temeiuri dar, taxele date de ambele părți apelanto, rămân în povară-le fără vre-o plată de cheltueli unulū către altulū, căci nu s'a făcut cerere. Cel nemulțumit are dreptū de apelū către guvern în termenū de o lună, socotitū de la priimirea copiei, care rămăne a se scōte atunci când se va desăvērși lucrarea și despre casa rép. Măgurénu, și să se pronunțe Curtea.

(Iscăliț) President. S. Fălcoianu. — N. Niculescu.

Chesar Boliac.

} Membrii.

În urma pronunțării acestui jurnal hotărîtor, după care însă nu putea eși hotărîrea completă, de câtă numai când era să se rezulteze și chestia dintre Cocri cu casa rep. Măgurénu, primindu-se un protest din partea D-lui Cocri, doi dintre membrii, cari au fost sub-iscalit acel jurnal hotărîtoru, 'și-au tras iscaliturile, fiind de opinie a se mai infățișa procesul, și prin urmare jurnalul rămâne fără putere numai cu o singură iscalitură; s'a luat dispoziție ca să se cheme părțile.

La 18 Octombrie 1860, fiind determinată ziua de infățișare, au venit părțile tot ca mai înainte adică, apelantu în persoană avînd de procurator totu pe D. Cariagdi, iar D-na Zinca Conțesca totu prin D-nu Grig. Conțescu, în prezența cărora se dete citire de la începutul tuturilor lucrărilor, mai alesu cu ocazia intrării în proces a altor membrii, după care se facu următoarele propuneri.

D. Cariagdi luîndu cuvîntul facu iarăși istoricu procesului, și apoi viind asupra chestii aflată în discuție, adică a acelor 20 (două-deci) stinjeni, dete Curții acte și dovedî înseris, ce se vîdu următorea coprindere:

1843 Iunie 13. Înseris iscalit de Costandin Conțescu Stupagiul, legalisat de presidenția Trib. Dâmbovița, în același anu sub No. 2923, prin care făgăduște și se obligă ca să vîndă lui Cocri 20 (două-deci) stinjeni moșie din Conțești, pentru o datorie care l-a platit către Tufeanu.

1843 Noemvrie 9. — Actu adeverit de judecătoria Dâmbovița la 13 Aprilie 1846 sub No. 21, prin care, același Costandin Conțescu vinde lui Cocri 20 (două-deci) stj. moșie, precum acolo pe larg se arată; dîcînd dar D. Cariagdi că aceste le pune în vederea Curții pentru dovedirea dreptului de proprietate; iar despre posesie puse în vederea Curții mai multe dovedî înseris, prin care cei iscaliti acolo arată că ca arendași ai lui Cocri nu cunosc cum că a avut acei două-deci stj. între Conțesca și Măgurénu, care dovedî se citi în auzul părților; iar peste acestea D. Cariagdi mai infățișîndu și o copie, după actul lui Costache Stupagiul, de vîndarea către Conțesca a prisosului de stinjeni, în care se respectéză vîndarea de două-deci stj., resumă a sa cerere ca să se dea tuturor suma de stinjeni ce au cu acte fie-care, și daca va mijloci vre-unu prisos, acela să se dea Conțeschii

D. Gr. Conțescu, în numele mumi-séle, după ce ascultă propunerile facute de adversara parte, mai înteu facu recapitulare de tot ce incojoră acestu proces (de vreme ce se găsea înaintea unor alți membrii); iar pe de alta viind la chestie, susținu dîcînd, că de și în actul său de cumpărător de la Stupagi se dîce a se respecta acei două-deci stinjeni ai lui Cocri, dar tot acesta, prin iscalitura sa ca martor, recunoște că Stupagiilor le-au rămas căminurile lor cu orânduiala a le respecta pe câtă vor fi în viață, ceia ce face dar a se vedea, dîce D. Conțescu, că Cocri nu putea avea acolo acei două-

deci stinjeni, ci p^ote in ceia-l'altă latură a Măgurénului, daca va fi adevăratu, căci prin actū nu-'i se dⁱce la ce latură 'i se vinde; prin urmare, după ce mai dⁱse D-nu Conțescu că este gata a dovedi cu martori aduși aici cum că Cocri n'au avutū nici-o-dată posesie cu două-deci stinjeni, dar spre precurmarea ori-căreia indoeli său bănuială a Curții de adevăru, infățișă D. Conțescu o sentință a Trib. Dâmbovița cu No. 22 din anul 1853, prin care, la prigonirea dintre Cocri cu Conțesca pentru ôre-care taere de pădure, incheind Tribunalulū conclusia sa, hotărăște că, după două alte ale s^ele sentințe, s'a constatatū că Cocri nu este vecin cu Conțesca, dⁱc^înd dar D. Grigorie Conțescu că este destulū a se vedea de Curte asemenea hotărire care a r^emas desăv^erșită prin ne-apelare, și să se convingă mai bine de adev^erū, cer^înd dar ca Curtea să se pronunțe după dreptate.

D. Cariagdi av^end dreptul de a replica, după ce stărui in prapunerile ce a făcut, mai dⁱse că actul de aduceee la indeplinire in privința acei sentințe cu No. 47 din anul 1845, la care ține partea adversă, a fostū contestatū de Cocri, și s'a popritū al lui efect, infățișandū spre constatare la aceste D. Cariagdi, adresa sub-Cirmuirii locală cu No. 4695 de la 30 Septembrie 1854, prin care-'i arată poprirea efectuării aceluī Act de aducere la indeplinire, precum mai pe largū acolo se arată; iar in privința acei sentințe cu No. 22, infășișată de partea adversă, dⁱse că ea trat^eză despre o altă chestie, iar procesul in fond erea să se reguleze numai cu ocazia depunerii hotărniciei clientulū s^eu.

Cu ocazia pledoariei acestora, Curtea a mai datū citire atătū aceluī act de aducere la indeplinire, câtū și t^ote lucrările relative la ac^esta din dosaru judecătoriei de aducere la indeplinire, adus aici după trebuință.

Deliberandū Curtea, in urmă, a pronunțatū următ^orea hotărire:

In numele Măriei S^ele Domnitorulū Principatelor-Unite.

CURTEA.

In ceia ce privește apelulū D-lui Cocri la ac^estă Curte, intre sine cu D-na Zinca Conțesca:

Considerând că in urma apelulū D. Cocri a mijlocitū prigonire intre D-lui cu D-na Zinca Conțesca totū la Trib. Dâmbovița, in urma reclamații lūi Cocri de a fi apăratū de plata unei despăgubiri la care se executa către D-na Conțesca.

Considerandū că in desbaterea acestui procesu s'a tratatū iarăși daca locul de prigonire este al Conțeschii, sau al lui Cocri, ca să se p^otă vedea daca trebuie să priim^escă Conțesca despăgubire sau nu.

Considerându că Tribunalu prin dispoſitivul Sentinții No. 22 din anul 1855, hotărăște apărarea Conțeſchii pe temeiu că Cocri nu pôte avea proprietate între pređisa și Măgurénca, și motiveză a sa sentință pe temeiu că hotărirea din anul 1845 No. 47 s'a adus la indeplinire prin actul de impietrire.

Considerând că aceſta sentință No. 22 din anul 1855, poſterioară acelei din anul 1854 cu No. 36, aflată in apel, nu s'aapelatŭ de Cocri, și că aſt-fel rămăind deſăvârſită, partea pârîtă ſe cunõește in dreptu a o invoca in cheſtia ce ſe tratēză aſtăzi la Curte, ca o recunõeſtere tacită a D-lui Cocri a acei aducere la indeplinire.

Considerându că o aſemenea hotărire neapelată de D. Cocri, Curtea o conſideră că ține locu de jurnalŭ judecătoriei, prin care a trebuitŭ să ſe pronunțe că hotărirea din anul 1845 s'a adus la indeplinire, potrivitŭ diſpozițiilor Art. 17 din legiuirea anului 1852, deſvoltătoare § cu litera G, a Art. 261 pentru impiedicări.

Considerându că aſt-fel fiind, cu cuvēntŭ judecându Tribunalul, in ceia ce privește deſpre hotarulŭ Conțeſti cu ocaſia depunerii hotarniciei de Cocri, când dice ca să ſe reſpecteze ſtăpinirea Conțeſchii alēſă și impietrită, potrivitŭ actului cu No. 186 din anul 1854.

Considerându că de și Tribunalul dice prin ſentința ſa că a hotărītŭ aſt-felu potrivitŭ ordinului miniſterial, dar Curtea, pentru dignitatea magiſtraturii, ne-cutezându a preſupune că li s'a pututŭ impune o altă opinie ſtrăină aſară de aceia ce au avutŭ, și că dăca s'a unitŭ cu opinia Miniſterului, convinția Curții eſte că judecătoria a adoptat-o și înſă-și.

Considerându că in ceia ce privește apelul D-nei Zinehii Conțeſchii că propunerea ce a făcutŭ, cum că diſpozițiile ſentinții Tribunalului ſunt in favorul ſeu, și că apelulu ilŭ ſocotește de priſos in urma unei aſemenea convinției.

Pe aſemenea temeiuri reſpingēndu-ſe ambele apeluri,

H o t ă r ă ſ t e.

Ca să rămăie apărată Conțeſca de pretenția D-lui Cocri făcută cu ocaſia depuſei hotăriri. Taxele date de ambele părți rămăne in povara D-lor, fără vre-o plată de chełtueli unul către altul, căci nu s'a făcutŭ cerere; celŭ nemulțumitŭ pe aceſtă hotărire va avea dreptul de apel către guvern in termenul de o lună, ſocotitŭ de la primirea copiei, care rămăne a ſe ſcôte când ſe va complecta hotărirea intru tôte.

(Iſcălit) Preſident **S. Fălcoianu.** — **C. I. Arion.**

N. Năceſcu, Supleant.

PĂRERE.

Considerându că definitiva sentință a Tribunalului Dâmbovița No 22 din 1855, invocată de majoritatea Curții, este pronunțată într'unu procesu de despăgubire pretinsă de D-na Zinea Conțesca de la D-nu Dimitrie Cocri, pentru ispașă de stricaciune de pădure ce nu are nici o înclinare cu procesul de astăzi.

Considerând că de și prin dispozitivul acei sentințe, Tribunalulu, îndreptățindū pe Conțesca în privința ispașii, se întemeiază pe considerandul că, aducându-se la îndeplinire sentința cu No. 47 din 1845, Cocri nu mai are proprietate între Conțesca și Măgurénca, dar acesta nu pôte avea putere decâtu numai asupra obiectulu celei de atunci prigonire.

Considerându că jurnalul complectulu Tribunalulu No. 186, din 28 Martie 1854, încheiatu pentru verificarea aducerii la îndeplinire a acei sentințe No. 47 din 1845, s'au desființatu de același Tribunalu prin jurnalulu No. 488 din 10 Septembrie și No. 524 din 27 Septembrie anul 1854, încuviințându prin cel d'ântéiu ca contestația D-lui Cocri în contra executării sentinței, să se cerceteze de odată cu formaluirea depusei hotărnicii, iar prin cel de al doilea desființéză aducerea la îndeplinire, bazându-se pe pronunțata sentință No. 36, ce se află în apelu.

Considerându că Cocri ne-apelându sentința No. 22 din 1845, nu pôte avea pentru dēnsa altă consequență, decâtu plata costulu lemnelor tăiate și cheltuelile judecății, ce se vede anume osânditu prin ne-apelata sentință, fără a infirma nici cum dreptulu de a se judeca în apel pentru sentința No. 36, pronunțată într'o chestie cu totul diferită cu aceia a ispașii.

Considerându că de și prin aceeași sentință No. 22, se declară de adusă la îndeplinire definitiva sentință No. 47 din 1845, însă acesta nu se pôte lua de bazū pe câtu timpū nu mijlocește jurnalul Tribunalulu categoric, conform Art. 17 din legiuirea din 852, desvoltătoare § cu litera G, a Art. 261 pentru împiedicări.

Considerându că Tribunalu declară însuși prin sentința sa că s'a pronunțatu ast-fel în temeiul ordinulu Ministeriulu Justiției, fără a desluși că s'a unit cu opinia Ministeriulu, adoptându-o cu a sa; sub-semnații, pentru demnitatea magistraturii, nu potū considera de adevērată opinia Tribunalulu, de câtu pe aceia pronunțată prin aceeași sentință mai înainte de priimirea citatulu ordin, sprijinindu-se într'acēsta: 1-iū că jurnalulu No. 524 din 27 Septembrie 854, bazat pe acēsta sentință, aū rămasū în vigōre fără a-l preschimba potrivitū cu opinia adnisă în urmă după ordinul Ministerulu, și al 2-lea pentru că nu se vede mijlocindū din josul hotăririi No. 47 din 1845 jurnalul suplementariu, potrivitū celor stipulate de Art. 23 din citata legiuire a anulu 1852.

Considerându că Costache Stupagiū și fiu-sēu, prin zapis din 1833 Noemvrie 19, adevritu de Trib. la No. 21 anul 1846, au vāndutū lui Dimitrie Cocri douē-deci stj. din moșia sa, iar prin zapisu din anul 1843 vinde la Zoe Conțesca tōtā suma stinjenilor de moșie ce-ī au mai rēmas in stāpinire despre moșia numitei Conțeschii, mergēnd pānā in stinjenii lui Cocri, respectāndū vēndātorilor numai cāminele lor, cāte trei pogōne arātūrā și cāte trei pogōne fānētā, care dupē deslūșirile făcute Curții de vechilu și fiu Conțeschii, ar fi aședate despre hotaru Māgurēnca.

Pentru aceste cuvinte sub-semnații, neputāndu-se uni cu majoritatea Curții, rēmān de opinie ca, spre desvoltarea chestiei prin cercetare in fața locului, sā se dovedēscā daca de la cāminele și locurile rezervate vēndātorilor pānā unde, dupē citatul zapis, se socotește drēpta proprietate a Conțeschii, mai rēmāne pānā in Māgurēnca și acei douē-deci No. 20 stj. vēnduți lui Cocri.

1860 Octomvrie.

(Semnați) Grigorie Hrisoscoleū	} Membrii.
Cornelie Lapati	

Dupē acēstā pronunțare a Curții, in ceia ce privește chestia între Cocri cu Conțesca, a rēmasu a se indeplini cercetarea din fața locului de către membru autorisatū, și din acēstā operație s'a amānatū rezultatulū acei chestii pānā ce s'a indeplinitū cercetarea; priimindu-se dar din partea D-lui Arion, membru Curții, relația sa cu No. 26 de la Maiu 29, in coprindere la resumatul sēu cā cartea de blestem nu s'a pututū da la nici o parte de martorii aduși de către prigonitori, cāci actele lor nu coprind semne, ca prin urmare fiind asemenea semne sā se constate de martori cā acelea ar fi cele adevērate, din care sā se pōtā incepe măsurātōrea, și prin urmare dupē acea relație Curtea a luatū dispoșiți de a chieama pe părți ca sā pōtā da rezultatul complet asupra procesului.

La 17 Noemvrie curent, fiind determinatū ziua de infățisare, au venitū părțile amēndouē, însă D. Dimitrie Cocri prin același procurator de mai inainte, D. Cariagdi, iar casa rēp. Māgurēnu prin epitropu sēu D. Pavel Rādulescu, cel care declarā de procurator pe D. C. Angheliescu, fața însă fiind și D-nu Dimitrie Māgurēnu, fiul emancipatū, in prezența cărora făcēndu-se infățisarea procesului, s'a datū citire de la inceputū tutulor lucrārilor, mai alesū cu ocașia intrării și a altor membrii carii nu luase parte de locū in procesū, dupē care se facu urmātōrele propuneri:

D-nu Cariagdi aratā mai āntēiū cā al sēu clientū nu a venitū de afārā și cā prin urmare tōte hartiile relative la proces sunt la dēnsul, precum și hotārnicia și planu topograficū, și sā cunōscā Curtea cā, la casū de a-ī se cere, nu le are.

D. Anghelescu, luându cuvântul arată că totă complicația chestiei și a ei rezultare, în atât interval de la facerea hotărniciei, n'a fostu alta, după cum se pôte vedea, de cât regularea hotarului între apelantul Cocri cu Conțesca; acesta dar s'a regulat prin pronunțatul jurnal hotăritor al Curții, ce stă descris mai sus, neremăind atunci alt de cât a se scôte hotărirea complectă îndată ce se va desăvârși cercetarea din fața locului cu casa Măgurénului. Prin urmare, acum odată regulată delimitarea hotarului Conțeschii, nu rămâne de cât ca să stea fie-care în stăpinirea stinjenilor ce are și precum îi dictéză actele, și acesta după datele actelor fie-căruia din prigonitorii de față.

D. Anghelescu dar dize că din lucrările Curții, vede că nu este tagă din partea D-lui Cocri, că actele casii Măgurénului sunt mai vechi; prin urmare, sub acestu princip recunoscut de partea adversă, nici că rămâne indoială că casa Măgurénului, trebuie ca dēnsa mai întēiu să-și ia stinjenii sei. D. Anghelescu dar puse în vederea Curții planul topograficu al moșiei în totalu, arată poziția fie-căruia prigonitor precum trebuie să stea cu stăpinirea asupra stinjenilor, arată asemenea că D. Cocri profitându de ceia ce mijlocea între D-lui cu Conțesca, pentru hotarul ce se credea că ar fi între dēnsul cu numita Conțesca, a călcatu și calcă stinjenii casii rēp. Măgurēnu, tăindu pădure și făcēndu mai multe pagube simfitorē; cerēnd dar D. Anghelescu ca să se vadă de Curte tōte ce încon-jōră procesul, și să se pronunțe după dreptate, rezultādu unu procesu atât de vechiu.

D. Cariagdi luādu cuvântul, mai întēiu ceru a-î se arăta, în numele clientului, cu cine se judecă astăzi, adică totu cu epitropul casii Măgurénului sau cu fiul sēu pe care-lu vede stāndu de față la înfățișare, ca prin urmare să fie, dize, regulat și a nu mai avea complicări pe viitor.

D. Anghelescu arată că fiul rēp. Măgurēnu și-a dobēndit emanciparea și că pôte sprijini însuși acestu proces, făcēndu o asemenea declarație că este adică emancipat și celu ce venise de față D. Dimitrie Măgurēnu, și că, ca procurator al sēu, pôte pleda D. Anghelescu.

Dupē această declarație D. Cariagdi dīcēndu că chestia această a procedurii o lasă la aprecierea Curții, și prin urmare se vede silitu a pleda în-fond, atât în privința Măgurénului cât și chiar a Conțeschii, căci și chestia relativă la Conțesca este resolută prin pronunțarea Curții, dar datorită l-a făcutu a protesta; și astăzi vedēndu complectată Curtea și de alți membrii, care judeca procesul ca din nou, neapăratu datorită ilu face a pleda în totu. De aceia dar arată că hotărirea aceia cu anul 1845 No. 47, ce l-se opune de Conțesca ca adusă la îndeplinire, nu este adevăratu, căci aceia nu numai a tratat pentru o preferință între Conțesca cu Cocri, pentru unu prisos de stinjeni vēnduți de Stupagii, și că, la aducerea întru îndeplinire, în locu să se dea prisosu Conțeschii, și

lui să-î se respecteze două-deci stinjeni precum aceea sentință dăce, din contra s'a dată Conțeschii atât prisosul câtă și acei stinjeni, în câtă pe Cocri 'l-a depărtată cu totulă de acolo, făcându-lă a nu mai fi vecin cu Conțesca. Iar pe de alta mai dăce că aceea aducere la îndeplinire aă fostă constatată îndată de Cocri și suntă două jurnale ale Tribunalului prin care se anulăză lucrarea de aducere la îndeplinire. — D. Cariagdi dar, în urma acestor deslușiri, dăce că este de neapărată a cere Curții ca, dacă va priimi personagiul de astăzi, să revie asupra acelui jurnală hotăritor; iar câtă pentru ceia ce atinge chestia între Măgurănu și Cocri, D. Cariagdi arată că dacă între Conțesca și Cocri se regula cum procesulă și dreptatea cerea, și prin urmare să lăsa Cocri pe cei două-deci stj. cu care se învecina, atunci neapărată atâtă Cocri câtă și Măgurănu nu mai avea între dănsii nici o prigonire; dar pe câtă vreme Conțesca a luată mai multă de câtă 'i-se cuvenea, neapărată atunci că Cocri urmăză a se împinge cu stinjenii în proprietatea Măgurănelui; D. Cariagdi arată că proprietatea numită Conțestii de josă și de sus fiindă a acelora-și, s'aă vândută de al sêi posesori în părți, părți precum actele dovedescă, și că al sêu clientă a cumpărată și Măgurănu asemenea a cumpărată; că dacă vândătorii aă mai vândută și ceia ce nu mai avea, acăsta nu pôte să împiedice justiția de față ca să dea fie-căruia după zapisele ce are și acolo unde poziția cere, și unde prin acte se fixăză, fără a mai fi vorba de semne dacă odată nu sunt coprinse în act, ceru dar drépta pronunțare,

D-nu Anghelescu având replica dăce că chestia despre Conțesca nu se mai pôte atinge, iar aceia despre Măgurănu nu se pôte regula de câtă ca să se dea fie-căruia după vechimea sinetelor, de ôre-ce lui Cocri nu-î rămăne în privința Conțeschii de câtă recurs la mai înaltă instanță.

Deliberândă Curtea, în urma acestoră propuneră, a pronunțată următórea hotărire:

In numele Măriei Séle Domnitorului Principatelor-Unite.

CURTEA,

Considerândă că propunerea făcută astăzi de apelantă prin al sêu procurator, D. Cariagdi, în chestia relativă pentru D-na Zinca Conțesca, nu-și mai pôte avea loculă, de vreme ce și astăzi aă intrată și alți membrii care n'aă fostă luată parte, dar nu se mai pôte pipăi o chestie resolută de o majoritate la care n'a mai revenită prin vre-ună jurnală altulă după aceea pronunțare.

Considerândă că în ceia ce privește chestia între casa rep. Grigorie Măgurănu cu apelantă (și care chestie se susține astăzi de către emancipatul fiu Dimitrie Măgurănu),

propunerile cu care s'a servit D. Cariagdi, în numele apelantului, nu a putut să probeze legală că are dreptul la ceea ce susține.

Considerându că însuși apelantul Cocri în propunerile s'ele, făcute la precedentele înfățișări, n'a tăgăduit că actele de cumpărătoare ale Măgurénului sunt mai vechi.

Considerându că, plecându de la acestu principiu, actele vechi de cumpărătoare au preferință vis-à-vis de cele mai noi, emenate de la aceia-și persoană.

Considerându că de și se disposase cercetarea la fața locului spre a se constata pentru fie-care stinjenii după semnele coprinse în act, dar acesta nu s'a putut efectua căci actele nu conțin semnele.

Având în vedere Art. 35, Cap. 2, partea 2-a din condica civilă;

Respingându-se apelu lui Cocri ca neintemeiate,

H o t ă r a ș t e .

Ca casa rep. Grigorie Măgurénu, astăzi represintată de fiul său emancipat, Dimitrie Măgurénu, să fie în dreptul să ié mai întâiu suma stinjenilor s'ei, potrivit actelor de cumpărătoare, care peste totu însuméză stj. nou-șeci și noué, și apoi ceea ce va rămânea să ié apelantul Cocri. Taxa dată de apelantul rămâne în povara sa, fără plată de cheltueli, căci nu s'a făcut cerere. Celu nemulțumit pe această hotărîre, care va eși în complect, va avea recursu în termenulă prevădutu de legiuri.

1861 Noemvrie 17. Dosar No. 58—855.

(Iscăliț) President **Arist. Ghica.**

Nicu Crețeanu }

I. Culoglu }

Membru.

N. Năcescu Supleant.

Greffier **Spirache Săulescu.**

Presidentul Curții de apel, Secția I.

Acastă copie fiind prescrisă întocmai după originalul din condică, se legalizéză conform cererii ce a făcutu D. Grig. Conțescu, prin petiția înregistrată la No. 5519.

1866 Ianuarie 4.

(Iscălit) p. President **C. I. Arion.**

Greffier **Sp. Săulescu.**

84.

Actă de împrumutare.

6500 dică şese-mii-cinci-sute galbeni m'am împrumutată de la frate-meu Grigorie Conţescu, cu care bani am desfăcută datoriile ce aveam cu răspunderea zestrii fostei mele soţii şi către cei-l'alţi fraţi, la împărţela făcută între noi, fără ca să mai rămăiū nimicū datorū către D-lor; pentru care 'i ipotecezu partea mea de moşie părintescă ce am în Conţeşti de jos, din districtul Dâmboviţa, după actul de împărţela dintre noi, cu orânduială ca arătaţi bani să-'i inapoezu în sorocū de trei ani de astăzi, în care termen voiū plăti dobândă câte şapte la sută pe an, pe care o va priimi din venitulū părţii mele de moşie ce-'i scontestū, şi restul ce nu va ajunge mă obligū a-'lū răspunde la împlinirea fie-căruia an; spre incredinţare am datū acestū actū.

1862 Februarie 4.

(Semnat) **Matei Conţescu.**

PRINCIPATELE ROMÂNE.

TRIBUNALUL JUDEŢULUI DÂMBOVIŢA.

-nu Grigorie Conţescu prin petiţie, procuratorul D-lui Matei Conţescu cu procură legalisată de comisia colórei roşie No. 497, pe lângă petiţia ce a adresatū Tribunalului, astăzi a alăturatū acestū actū de împrumutare ce au făcutū cu galbeni 6500 de la Grigorie Conţescu cu ipotecă moşia sa, ce o are ca parte moştenire de la părinţi D-séle din moşia Conţeşti de jos, pe termen de trei ani şi cu dobândă de şapte la sută pe an, cu cerere a se legalisa. În urma căruī ordin judecătoresc ca să îndeplinescū formele în asemenea chestii atinse de împrumutare, D. Dimitrie Lungurénu, plenipotentu procurator al D-lui Grigorie Conţescu, dete pe masa pretoriului procura clientului său, care se vedū cu data din 3 Martie, şi legalisată de comisia colórii de verde la No. 438, şi în coprindere imputerniceşte din parte-i pe D. Dimitrie Lungurénu cu deplină putere a-'i îndeplini din parte-'i, ori-ce forme 'i-s'ar cere de acestū Tribunalū pentru adevirirea actului datū din partea fratelui D-séle Matei, de împrumutarea ce-'i au făcutū cu galbeni împărăteşti 6500; mai adăogându că se mulţumeşte pe coprinderea actului, şi că priimeşte a se legalisa depusul

actă, cu prinderea zestrii soției împrumutatului și fără a mai face cercetare.....¹⁾
 stăpinire, precum și de dreptu de stăpinire în lipsă de documente, fiind o dréptă avere a
 împrumutatului fratelui D-lui.

Avënd în vedere încredințarea dată de D. Supleant, că după cercetarea făcută con-
 dicelor de poprire, negăsindu-se proprietatea supusă la nici o împrejurare popritóre.

Considerând mulțumirea dată de D. împrumutator, că primește în a D-séle respon-
 sabilitate a se legalisa, fără a se mai face cercetare în fața locului, pentru liniștita stă-
 pinire și în lipsă de documente pentru dreptu de stăpinire.

Tribunalul, pentru aceste motive și în responsabilitatea D-lui creditore, pe câtü se
 atinge de liniștita și dréptă stăpinire și coprinderea zestrii a soției împrumutatului, lega-
 lisésă acest actă, trecëndu-l și în condicile destinate.

(Semnaț) Președidte. **A. Fotino.** — **I. D. Lerescu.** — **D. Strimbeanu.**

No. 1—62.

Greffier.....¹⁾

În baza formulii Trib. Dâmbovița cu No. 796, din 19 Februarie 1876, și Art. 584
 din proc. civilă, noi membru suplininte jude comisar, certifică că din suma creanții totale
 de lei noii 120164 bani 61, în care au intratü capete, dobëndă, spese și taxe, s'a achitat
 acéstă creanță cu lei noi 71000, mai rămăindü creditorele, Grigorie Conțescu, deschis cu
 lei 44164, bani 61. 1876 Februarie 19.

(Semnat) membru suplininte. **A. Papadat.**

85.

Act ü de dar ü.

oculü meu din suburbia Manea Brutaru, colórea Verde, și care este între pro-
 prietatea de locü și case ale D-lui Alecu Budișténu și între locul cu casele co-
 borâte în stăpinirea mea, parte prin cumpérátóre de la D-nu Matei Cioranu și parte prin
 dar din partea fraților mei Ión și Grigorie, ce-lu am cumpărátü și eu de la D-nu Alecu

¹⁾ Spațü albü în originalü.

Budişténu, prin actulú ce-l am din parte-í cu anul 1861 Septembrie 12, adeveritú de onor. Tribunal al Ilfovulú Secţia III, in acelaşi an Sept. 15, sub No. 324; pentru sentimentulú de recunoştinţa ce am către fratele meu Grigorie, ilú dăruescú D-lui, însé, in lăţime aşa după cum se coprinde in actulú de cumpărátóre stj. optú, iar in lungime din faţa uliţií numai stj. două-şeci şi unu, după stinjenú lui Şerban-Vodă; căci restulú ce mai rămâne până in fundú şi care este şi acela in lungime pe partea despre grădina D-lui Budişténu de stj. un-spre-şeci, palme una, şi despre grădina caselor ce mai sus se arată că au rămasú cu totul in stăpinirea mea de stinjení un-spre-şeci palme patru, iar in lăţime la amândoué capetele totú de stj. optú, după coprinderea şisului actú de cumpărátóre, 'l-am popritú pe séma mea. — Prin urmare, rămâne a se bucura atâtú D-lui câtú şi urmaşii D-séle de deplina stăpinire ohavnică asupra acestui loc, fără a putea nimení sub veri-ce cuvéntú a exersa vre-o pretenţie asupra-í; pentru care 'i-am datú acesta scris şi sub-scris de insu-mi, predându-'i in priimire-í şi actulú mai susú şisú de cumpărátóre in întregulú locú de la D-nu Budişténu.

Anul 1862 Noemvrie 8. — Bucureşti

(Iscălit) Colonel **C. Conţescu.**

Coprinderea din acestú actú este urmată cu a noastră mulţumire şi in temeiulú procurilorú.

(Iscălit) **M. Conţescu.**

Tribunalulú Civil Ilfov, Secţia a III-a.

D-nu Colonel Costache Conţescu, prin petiţiá de la 10 Noemvrie curentul anú 1862, registrată la No. 13361, a cerutú legalisarea acestui actú, cu care dăruşte loculú intr'insul coprins din mah. Manea Brutaru, către D. Grigorie Conţescu, fratele D-séle, presentându, in privinţa dreptulú de proprietate, actulú cu anulú 1861 Sept. 12, legalisatú de acestú Tribunalú in acelú anú şi lună 15, No. 324, prin care D. Alecu Budişténu se vede că a vëndutú arátatulú locú către D. Colonel Costache Conţescu in galbeni cinci-sute-şese-şeci, coprindénu-se in legalisare şi in scrisá mulţumirea D-lui cumpărátorú, pe care a recunoscut-o şi D-lui priimitorul darului, cu adaogire că cunoşte şi posesiunea in fiinţa a imobilulú ce-'i se dăruşte. Şi fiind că din esaminarea făcută ds D. Supleant condicilor de popriri şi monitórelor, n'a rezultatú nici o popritóre împrejiurare;

Tribunalu pe aceste baze şi conform Art. II şi III partea IV, Cap. I din codulú

civil, legalisază acestu actū de darū pe numele D-lui Grigorie Conțescu pământēnū, trecēdu-lū și in condică.

13 Noemvrie 862. — No. 2290 — 862 dossier.

(Iscălit) President **Ilie Popescu**. — **I. C. Bolintineanu**. — P. Greffier **I. Marinescu**.

No. 645 al Condicii.

86.

Sub-iscălitu avēnd unū rēzor de vie pe proprietatea D-lui D. Grigorie Conțescu datū de zestre mie de sōcrā-mea Maria și cumnatā-meū Alexe din Leordeni, și fiind-cā imi este peste mână și cu depărtare a-l lucra, m'am învoitū cu soția mea Tudora ca să-l vëndū, dāndu-i unū locū do prunī ca unū pogonū in potrivā; și așa 'l-am datū acelu rēzor D-lui proprietar Gligorie Conțescu in prețū de lei nouē-deci No. 90, și care banī 'i-am și priimitū pe toți deplin acum in mână, și D-lui 'și-lū va stăpini in veci ca bunū proprietar pe pământū și pe viță. De aceia 'i-am datū acestū in-scrisū sub-iscălitū prin punerea degetului la numele meū neștiindū carte, rugāndū și onor' Consiliu de 'l-aū adeveritū a'și avea temeiu.

1864 Aprilie 2.

(Iscălit) **Eū George Radu Mierlescu** din Călugărița vëndētor. — **Eū Tudora** soția lui **George** vëndētoṛe. — **Eū Alexe Maria** vēduva idem. — **Ionitā Popescu** martor. — **Dumitru Chiriță** martor. — **Ion Bănuță** martor.

PRINCIPATELE-UNITE ROMÂNE

CONSILIU LEORDENI.

Pre catu privește despre iscăliturile din față, fiind proprii, și după rugăciunea făcută se legalizēză și de Consiliu.

1864 Aprilie 2. No. 119.

Dinu Sōre
Simion Mațaon
Marin Bărbărie
Oprea Nicolae

Membrii.

Scriitor P. ¹⁾

¹⁾ Spațiu alb in originală.

87.

I n s c r i s ũ .

acŭ cunoscutŭ cŭ cinci rŏnduri de vie ce am pe pŕimŕntu D-lui Grigorie Con-
 țescu, cu platŕ de otașnițŕ, ũn poporul Leordeniŭ plasa Podgorii, districtul Mușcel,
 rŕmasŕ mie de moștenire de la rŕp. tatŕ-meŭ Dobre Petrescu, le-am vŕndutŕ D-lui Gri-
 gorie Conțescu pentru tot-d'auna, dreptŭ dreptŭ lei cinci-deci No. 50, priimindŭ acum
 banii pe deplin ũn mŕinile mele și 'i-am datŭ acesta.

1865 Ianuarie 3.

Ionițŕ Petrescu adeverez prin punere de degetŭ.

Despŕrțirea a 5-a culorii Verde.

Semnŕtura de sus fiind adevŕratŕ a D-lui Ionițŕ Petrescu prin punere de degetŭ, se
 afirmŕ și de despŕrțire dupŕ forme.

1865 Ianuarie 15.

(Isclŕlit) Sub-comisar M.....¹⁾

Comisia culorii Verde.

Pe temeiul incredințŕrii ce dŕ D-nu sub-comisar cŕ semnŕtura de mai sus este adevŕ-
 ratŕ prin punere de degetŭ, se afirmŕ și de comisie dupŕ cerere.

865 Ianuarie 15. — No. 229.

(Isclŕlit) p. comisar A. Popescu.

¹⁾ Spațiu albŭ ũn originalŭ.

I n s c r i s ũ.

rin care sub-semnatu încredințeză că am vândută de a mea bună voie și nesilită de nimenea ună răzoru de vie D-lui D. Grigorie Conțescu, ce 'l-am avută de la părinți pe proprietatea D-lor cu plata anuală de otașniță, și care se învecinește pe de la delu cu al frate-meu Ioniță, ce ar fi vândut-o și dânsul tot D-lui, iar pe de la vale cu altu al frate-meu Vasile, iar la capete cu proprietatea D-lor Conțesti, însă în prețu de lei una-sută-șese-deci și cinci No. 165, care bani 'i-am și priimită pe toți deplin acum în mână; iar D-lui 'și-'lă va stăpini în pace nesuperatū de nimenea precum și copiii D-lui, și neamū de neamū în veci, fiind al meu bun curatū datū de zestre de părinții mei; și spre încredințare 'i-am datū acestū înscrisū sub-iscălitū prin punerea degetului la numele meu, neștiind carte, rugând și pe d. primar de 'l-au adevărită a-'și avea temeiū.

1865 Februarie 25.

(Isălit) **Eū Ion Dobre** vîndător, adeverezū.**Dumitru Chiriță** am fostū față.

PRINCIPATELE-UNITE ROMANE

PRIMĂRIA COMUNEI LEORDENI.

Pre cătū privește despre iscăliturile din fața acestui înscrisū, fiind propriu, și după rugăciunea făcută atătū prin petiție cătū și prin grain, se legaliză.

1865 Februarie 25. — No. 78.

(Isălit) p. Primar **Nicolae Marina**.Notar P. ¹⁾¹⁾ Spațiu alb în original.

89.

I n s c r i s ũ.

rin care sub-semnații încredințăm printr'acestui înscrisu al nostru pe D-lui D-nu Grigorie Conțescu, spre a fi știut că două răzoare de vie ce le-am avutu pe proprietatea D-lui cu otașnița, li-am vîndutără D-lui de a noastră bună voie și nesiliți de nimenea în prețu de lei două-sute-patru-deci No. 240, care bani 'i-am și priimitu pe toți deplin acum în mână; iar D-lui le va stăpini în pace, nesupăratu de nimenea din partea noastră sau copiilor noștri și rudelor noastre, atătu D-lui, copiii de copiii D-lui în veci. Iar aceste răzore se învecinește unu pe de la dealu cu a D-lui, pe de la vale cu a D-lui ce au cumpărat-o de la frate-meu Ion iar unu al meu, Stanca muma loru, pe de la delu cu al fii-meu Ion, iar pe de la vale cu a nepotu-meu Alexe al Marii lui Petre, iar la capu despre delu totu cu a D-lui, și în pôle asemenea, neavendu pôle. Prin urmare dar 'i-am datără acestu înscrisu sub-iscălitu prin punerea degetelor la numele noastre, neștiind carte, rugând și pe D. primar de 'l-au adevăritu a-'și avea temeiū.

1865 Martie 13.

Eū Vasile Dobre Pētru adeverezū de vîndētor al rāzorului despre Sōre-apune ce 'l-am datū de zestre de părinți. — **Eū Stanca** soția rēp. **Dobre Pētru**, vîndătōre a rāzorului celū de lāngă al lui nepotu-meu **Alexe**. — **Eū Stan Tucă** martorū. — **Eū Toma Comșa** martor. — **Eū oniță Tucă** martor. — **Zamfir Culescu** martor. — **Dumitru Chiriță** martor.

PRINCIPATELE-UNITE ROMANE

PRIMĂRIA COMUNEI LEORDENI.

Se certifică acestu înscrisu pre cătu privește despre iscăliturile din față, fiind proprii, și după rugăciunea făcută atătu prin petiție cătu și prin graiū.

1865 Martie 13. — No. 119.

(Iscălit) p. Primar ajutor **N. Marina**.Notar **P.**.....¹⁾¹⁾ Spațiu alb în originalu.

PROCES-VERBAL.

ub-semnatul inginer topograf al județului Dâmbovița, în urmarea celor sta-
torniceite prin Art. 2 și 7 din circulara D-lui ministru de Interne, agricul-
turi și lucrări publice, venindu la proprietatea D-lor frații Conțești din comuna Conțești
de jos, plasa Ialomița, și găsim terminate de comisia ad-hoc lucrarea alegerii și delimi-
tarea locurilor locuitoarești de ale proprietății, am procedat la ridicarea în plan a linii lor
de hotare a acestor locuri, și verificându măsurătorea am constatat că:

În valea satului a cătunului Conțești de jos.

Stinjenî pătr.

1. Pentru 42 locuitori câte 498	20916
2. Pentru școla și casa comună	200
3. Locurile rezervate de proprietar în vatră	7128
„ Biserica se află afară din vatra satului	

Totalul stinjeniloră cuveniți locuitoriloră și rezervați de proprietară în

vatra satului 28244

Măsurându apoi actuala vatră s'a găsită de 89033

Pristosește 60789

Acestă prisosă care face pogonește 46 pogone 21 prăjini și 39 stj. a se socoti
prin izlazu.

B. La Cătunu Calugăreni.

Stinjenî pătr

1. Pentru 24 locuitori câte 498 stinjenî	11952
2. Locul cărciumii proprietarului	5148
Biserica se află afară din vatră	

Totalul stinjeniloră pătrați cuveniți locuitoriloră și rezervați de proprietar

în vatra cătunului Calugăreni 17136

Măsurându-se apoi actual întinderea vetrii cătunului s'a găsit de . . . 31820

Pristosește 14684

Acestă prisosă care face pogonește 11 pogone, 7 prăjini și 50 stj. pătrați soco-
tiți în izlazu.

II. Pământul de arătură, fânețe și izlazuri.

Pogone praj.

1. Pentru 16 fruntași câte 11 pogone	176
2. Pentru 23 mijlocași câte 7 pogone 19 prajini	179 5
3. Pentru 16 palmași câte 4 pogone și 15 prajini	74
4. Pogonele bisericilor după analogie câte 7 pogone	14
Total	443 5

Scădând din acest prisosele de mai sus de la vetrele cătunelor 58 5 35

Rămâne a se mai da locuitorilor 384 23 19

Din care pogone.....¹⁾ prajini.....¹⁾ și stinjeni.....¹⁾ pentru Conțești

și pog.....¹⁾, praj.....¹⁾ și stj.....¹⁾ pentru Calugăreni.

Dacă întinderea mai sus arată de trei-sute-opt-deci și patru pogone, două-deci și trei prajini și 19 stj. pătrați, s'a ales precum urmază:

A. La Conțești de jos, de la moșoroiul făcută în dreptul casii popii, pe hotarul moșiei, la moșia Măgurénului, până la unu moșoroiu depărtat cu 90 stj. înaintea puțului, de acolo linie dréptă la moșoroiu ce s'a făcută la locurile boerești pe hotarul lui Temelie Miciora spre Dâmbovița, până la moșoroiul de la drum; de acolo urmăze pe linie de moșoróie pe lângă gardu proprietarului, până iar la moșoroiu din dreptu casii popii; în acestu ocolu intră și pogonele ocupate de vatra satului.

B. La Calugăreni, din movila făcută din jos de piatra din dreptu locului pe hotar spre Colentina, până la movila din dreptu tufanilor; de aci linie dréptă pe marginea Colentini, pe Colentina în sus până în hotarul lui Temeli Miciora; de acolo pe acestu hotaru până în movila din arătură, de unde linie dréptă cu movili. Iar la movila de unde s'au început în acestu ocolu, intră și pogonele ocupate de vatra satului.

Cu acestu modu rămăind mulțumite ambele părți, am încheiat acestu proces-verbal în două exemplare, care sub-semnându-se de mine și membrii Comisii ad-hoc, și s'a datu unul Comunii și altul s'a înaintat D-lui prefectu spre cele legale.

Conțești, 20 Maiu 1865.

(Semnat) Jacobson.

Membrii comisii ad-hoc. p. proprietari semnați G. G. Trandafirescu; delegat. Con. Dima Stan.

Primăria comunei Conțești.

Procesu de față și iscăliturile presente fiind adevărate se legaliză și de primărie după regulă.

1865 Maiu 20.

(Semnat) primar. N. Cirstea.

Notar.....¹⁾

¹⁾ Spații albe în originalu.

PROCES-VERBAL.

Sub-semnatul inginer topograf al județului Dâmbovița, în urmarea celor sator-nicite prin Art. 2 și 7 din circulara D-lui ministru de interne, agriculturi și lucrărilor publice, venind la proprietatea D-lor frații Conțești din comuna Conțești de jos, plasa Ialomiței, și găsind terminate de comisia ad-hoc lucrarea alegerii și delimitării locurilor locuitoarești de ale proprietății, am procedat la ridicarea în plan a liniilor de hotare acestor locuri, și verificându și certificându măsurătoarea, am constatat că se cuvine:

1). In vatra satului a cătunului Conțești de jos.	Stinjeni pătr
1. Pentru 42 locuitori câte 498 stinjeni	20916
2. Pentru școla și casa comună	200
3. Locurile rezervate de proprietar in vatră	7128
Biserica se află afară din vatra satului.	
Totalul stinjenilor cuveniți locuitorilor și rezervați de proprietar in vatra satului	28244
Măsurându apoi actuala vatră s'a găsită	89033
Pristosește	60789

Acestă prisos care face pogonește 46 pogóne, 21 prăjini și 39 stinjeni, s'a soco-tit în izlaz.

B. La cătunu Calugăreni.	
1) Pentru 24 locuitori câte 498 stinjeni	11952
2. Locul cărciumii proprietarului	5182
Totalul stinjenilor pătrați cuveniți locuitorilor și rezervați de proprietar in vatra cătunului Calugăreni	17136
Măsurându-se actual întinderea vetrii cătunului, s'a găsită de	31820
Pristosește	14684

Acestă prisos care face pogonește 14 pogóne, 7 prăjini și 50 stinjeni s'a soco-tit în izlaz.

II. Pământul de arătură, fânețe și izlazuri.

	Pogone	prăj.
1. Pentru 16 fruntași câte 11 pogone	176	
2. Pentru 23 mijlocași câte 7 pogone, 19 prăjini	179	5
3. Pentru 16 palmași câte 4 pogone, 15 prăjini	74	
4. Pogonele bisericilor după analogie câte 7	14	

Total . . . 443 5

Scădându din acésta prisosul de mai sus de la vetrile cătunilor . . 58 5 53

Remâne a se mai da locuitorilor 384 23 19

Din care pog. _____¹⁾ prăj. _____¹⁾ și stj. _____¹⁾ pentru Conțești și pog. _____¹⁾

prăj. _____¹⁾ și stj. _____¹⁾ pentru Calugăreni.

Deci, întinderea mai sus arătată de trei-sute-optu-deci și patru pogone, două-deci și trei prăjini și nouă-spre-dece stj. pătrați s'a alesu precum urmază:

A. La Conțești de jos, de la moșoroiu făcutu în dreptu casii popii, pe hotarul moșiei cu moșia Măgurénu, până la unu moșoroiu depărtatu cu 90 stj. înainte punctului d'acolo, linie dréptă la movila ce s'a făcutu la locurile boerești, pe hotarul lui Temelie Miciora spre Dâmbovița până la moșoroiu de la drum; de acolo urmază pe linie de moșoroiu pe lângă gardu proprietarului până iar la moșoroiu din dreptul casii popii; în acestu ocolu intră și pogonele de vatra satului.

B. La Calugăreni, din movila făcută din jos de piatră, din dreptu locului pe hotar spre Colentina, până la movila din dreptu tufanului; de aci linie dréptă pe marginea Colentinei, pe Colentina în sus, până la hotarul lui Temeli Miciora; de acolo pe acestu hotar până în movila din arătură, de unde linie dréptă la movila; iar la movila de unde s'a început în acestu ocolu intră și pogonele ocupate de vatra cătunului.

Cu acestu modu rămăind mulțumite ambele părți, am încheiatu acestu proces-verbalu în două exemplare, care sub-semnându-se de mine și membrii comisiei ad-hoc, și s'a datu unulu comune și altulu s'a înaintatu D-lui prefectu spre regulare.

Conțești, 20 Maiu 1865.

(Semnat) **Jacobson.**

Membrii comisiei ad-hoc.

Pentru proprietar **G. G. Trandafirescu.** — Delegat Com. **Dima Stan.**

Primăria comunei Conțești.

Procesul de față și iscăliturile presente, fiind adevărate, se legaliză și de primărie după regulă.

1865 Maiu 20.

(Iscălit) primar. **N. Cîrstea.**

Secretar _____¹⁾

¹⁾ Spațieri albe în originalu.

A C T Ū.

rin care sub-semnatulă încredințeză că am vîndut D-lui D. Grigorie Conțescu unu rāzorū de vie, în care are dece rōndurī de viță și care 'l-am avut de la părințū mei în stăpinire până astăzi cu otașină pe proprietatea D-lorū; care s'a tocmitu între noi amēndoi în prețu de lei douē-sute-șese-deci și unu No. 261, cu rodu din acestu anū; și care beni 'i-am priimitu pe toți deplin în mână mea, acum la facerea acestui actū. Iar acēstā vie se învecinește, numai despre sōre-apune, cu altu rāzorū al cumnata-mēu Nița Ghiță Vlajōgā, ce 'l-am datū eū sorā-mi de zestre, iar pe cele-l'alte trei părți, totu cu via D-lui, adică: despre sōre-resare în delū și în vale totu cu proprietatea D-lui. Acēstā vie o-am vîndutū ohavnicā și o va stăpini D. cumpēratorū în veci, fără nici o supārare din partea mea, a copiilor mei saū a vre-unuia din rudele mele; pentru care dar am datū acestu inscrișu sub-iscălitū prin punerea degetulū la numele meū, neștiind carte, rugāndū și pe D. primar de 'lū-aū adevēritū, a-și avea taria.

1865 Septembrie 26.

Eū Alexe Petre vîndētorū, adevērezū.

PRINCIPATELE-UNITE ROMANE

PRIMĂRIA COMUNEI LEORDENI,

Iscălitura din față fiind proprie, și după rugăciunea făcūtă atātū prin petiție cātū și prin graiū, se legalizēzā.

(Iscălit) Primar. **Dinu Sōre.**

Notar P. ¹⁾

¹⁾ Spațiu alb în originalū.

92.

PRINCIPATELE-UNITE ROMANE

Primăria comunei Leordeni.

No. 425.

1865 Septembrie 26.

DOMNULE,

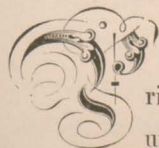

ele reclamate D. sub-prefectū de sfinția sa părintele Costache, proprietaru moșiei Cringurénca, prin petiția priimită cu rezoluția No. 181, precum și cele reclamate de Dinu Despa vieru D-v. primăriei, în privința locului de prigonire dintre D-v. cu părintele, fiind a se cerceta astađi în fața locului de sub-scris; printr'acésta una și singură citație cu onóre ești invitatū D-le, a veni în fața locului de diminěță la ora nouě (9) cu ori-ce doveđi vei fi avěndū, căci nefiind urmětor, procesu se va încheia în absență.

(Iscălit) Primar. **Dinu Sóre.**Notar P. ¹⁾D-séle D-luī **Grigorie Conțescu.**

93.

A C T U.

rin care sub-semnatul încredințezū că am vëndutū D-lui D. Grigorie Conțescu unū răzor de vie, în care are cinci rōnduri de viță, și care 'l-am avutū datū de zestre, datū de cumnatu-meū Alexe Petre, cu otaștina pe proprietatea totū a D-lui Conțescu, cu tocmelă în prețū de lei una-sută trei-đeci No. 130, care bani 'i-am priimitū

¹⁾ Spațiu alb în originalū.

pe toți deplină acum în mână la facerea zapisului, însă cu rodul din acestă ană, și D-lui are a-lă stăpini ohavnică în veci și copiii de copiii D-lui nesupărată de nimenea din partea mea sau a nevastă mele sau a rudelor din parte-i, fiind cu voia tuturilor și care se va iscali toate mai jos; iar răzoru se învecinește pe trei părți: despre sora-apune cu via D-lui cumpărată de la Stanca Dobre și altele, iar despre sora-răsare cu cea cumpărată de la cumnatu-meu Alexe, despre delu cu a D-lui, și în vale totu cu a D-lui; și spre încredințare 'i-ama datu acestu inscrișu sub-iscalitu prin punerea degetelor la numele noastre, neștiindă carte, rugându și pe D. primar de 'l-au adevăritu, a-și avea temeiū.

1865 Septembrie 27.

Eū Niță Ghiță Vlăjogă, vîndător. — Eū Iona soția lui Niță Ghiță, vîndătoare. — Eū

Alexe Petre, cumnatu lui Niță adevărețu fiindu cu voea mea.

PRINCIPATELE-UNITE ROMÂNE

PRIMĂRIA COMUNEI LEORDENI,

Pre cătă privește despre iscaliturile din față, fiind propriu, și după rugăciunea făcută atătă prin petiție cătă și prin graiū, se legaliză.

1865 Septembrie 27. — No. 427.

(Iscaleit) Primar. Dinu Sore.

Notar P. ¹⁾

¹⁾ Spațiu alb în originalu.

94.

ÎN NUMELE M. S. DOMNITORULUI PRINCIPATELOR-UNITE ROMÂNE

ALEXANDRU IOAN I

INALTA CURTE DE CASAȚIUNE

SECȚIUNEA CIVILA

PRESIDENTIA D-LUI EUG. PREDESCU

Membrii prezenți: D-nii St. Silion. — C. Vărnăv. — B. Slătinenu. — Gr. Filiti. — N. Racoviță.

-nu Dimitrie Cocri, făcându apel la înalta Curte (acum desființată), contra decisiunii cu No. 118 din anul 1861, pronunțată de Curtea de apel Secț. I din București, în procesul dintre numitul cu D-ei Zinca Conțesca (ințetată acum din viață) și Dimitrie Măgurénu fiul rep. Gr. Măgurénu, ințetată și acesta din viață, pentru hotărânicia moșiei Conțestii de jos a apelantului, despre învecinatele proprietăți, procesul ca pendinte, trecându de la dîsa desființată înalta Curte, în cercetarea Secției civile, a acestei Curți, s'aû citată părțile litigante, și la 13 Noemvrie, când a fostă fixatû termenulû, venindû spre înfațisare D. C. Boerescu, avocatul D. Dimitrie Cocri, D. T. Veisa și D. Vasile Vasiliadi, avocații D-nei Mitana Iconomu, muma și moștenitorea rep. Dimitrie Măgurénu, D. G. Costaforu, avocatul D-lor Costandin Conțescu și Matei Conțescu, uniî din moștenitorii rep. Zinca Conțesca, D. Ión Conțescu unul din moștenitorii rep. Zinca Conțesca, prin procuratorul său D. T. Veisa; iar D. Gr. Conțescu, iarăși unul din moștenitorii pomenitei răposatii, în persónă. Curtea a intratû în esaminarea apelului ce ține locû de recursû în cassatiune, și

Ascultându pe D. C. Vărnăv, membrul Curții, carele a cititû raportul pregătitû în acestû procesû;

Pe D. C. Boerescu, avocatul D-lui Dimitrie Cocri, în propunerile de cassare:

Pe avocatul părților adverse în susținerea decisiunei atacată;

Pe D. Sc. N. Ghica, procurorul general, în conclusiunile sêle, și

Deliberându, Curtea

Asupra celui întâi mijloc, că hotărîrea Tribunalului trecută în apelul Curții, a avut de obiectu întărirea hotărîniciei, depusă de recurent, a trupului moșiei sêle numită Conțești de jos; iar Curtea prin hotărîrea atacată cu recurs, în loc d'a statua asupra acestui casu, a hotărîtu asupra unui altu obiectu litigiosu:

Considerându că din dispozitivul hotărîrii atacată, rezultă că Curtea s'a pronunțatu chiar asupra hotărîniciei depusă de Cocri, precum se constată din conchiderea ce se face printr'însa, ca să rămăie apăratu Conțescu de pretențiunea făcută cu ocașia depusei hotărînicii, și dar mijloculu invocat este neexactu.

Asupra celui al 2-lea mijlocu că s'a violat autoritatea lucrului judecatu din două puncte de vedere:

a) Că Curtea s'a bazat pe hotărîrea No. 22 din anul 1855, care este privitoare în judecata urmată pentru o ispașă, și

b) Că nesocotește hotărîrea Tribunalului din anul 1845 No. 47, rămasă definitivă, și prin care s'a hotărîtu că între Mitana Măgureanu și Conțeșca se află recurentul cu acei 20 (două-deci) stj., pămîntu cumpăratu de la Stupagi.

În privința punctului *a*,

Considerându că prin hotărîrea cu No. 22 din anul 1855 a Tribunalului, se rostește că recurentul cu nedreptu a tăiatu pădurea de pe acel locu, căci era împietritu.

Considerându că acea hotărîre a rămas definitivă, nu numai în privința chestii ispașei, care făcea obiectul judecătii, ci și a pămîntului pe care Tribunalul constatându ca fiind împietritu, recurentul n'a avut dreptu de a tăia pădurea de pe elu.

Considerându că Curtea nici ie acea hotărîre ca de autoritatea lucrului judecatu, ci numai ca unu faptu prin care s'a constatat tăcerea recurentului, recunoscîndu dreptulu părții adverse prin nedarea de apelație în contra acei hotărîri, și dar în acêstă privința Curtea n'a violat autoritatea lucrului judecatu.

În privința punctului *b*,

Considerându că din însuși propunerile recurentului făcute la Curte și trecute în practica hotărîrii atacată, rezultă că hotărîrea cu No. 47 din anul 1845, recurentulu n'a invocat ca un act care ar fi în sprijinul dreptăților sêle, ci ca unu titlu pe care partea adversă a voit a susține contrariu; căci acêsta se vede din următoarele cuvinte a recurentului, propuse în contra acei hotărîri, iar hotărîrea din anul 1845 cu No. 47, la

care ține așa de multă partea adversă, s'a contestat și s'a oprit executarea ei. Prin urmare, dacă Curtea ar fi și ținută seamă despre cele coprinse în acea hotărâre, dispoziitivul ce ar fi conchis în baza acei hotărâri, n'ar fi fost de cât un mijloc mai mult spre a spori plângerile recurentului, în contra hotărârii ce o atacă cu recurs, și dar și această propunere cade ca nefondată.

Asupra celui de al 3-lea mijloc că s'a violat art. 17 și 23 din legiuirea împiedicărilor, considerându sentința cu No. 22 din anul 1855, ca putându ține loc de jurnal de aducere la îndeplinire a sentinței cu No. 47 din anul 1845.

Considerându că din hotărârea Curții rezultă ca fapt constant că recurentul n'a apelat în contra hotărârii cu No. 22 din anul 1855.

Considerându că Curtea a putut a se servi de argumentul că acea hotărâre cu No. 22, ține loc de jurnal de aduceri la îndeplinire a sentinței cu No. 47, de vreme ce acea hotărâre a rămas definitivă și prin urmare nu s'a violat articolele de lege invocate de recurent.

Asupra celui al 4-lea mijloc că Curtea a mai făcut un esces de putere și o necompetință, pronunțându-se că hotărârea cu No. 22 din anul 1855, ține loc de jurnal de aducere la îndeplinire a hotărârii cu No. 47 din anul 1845, pentru că obiectul judecății nu era privitor la aducerea la îndeplinire, și nu era de căderea Curții de a o considera ca ast-fel.

Contiderându că partea adversă arătându că recurentul n'a apelat în contra hotărârii cu No. 22 din 1855, Curtea, statuându că acea hotărâre neapelată de recurent, conține atât elementul prigonirii pentru ispașe, cât și constatarea aducerii la îndeplinire a delimitărei acelei părți de pământ, chestii care sunt în atributul instanțelor de fond a le aprecia, și prin urmare, uzându de un drept ce-i acordă legea, n'a făcut nici un esces de putere.

Asupra celui al 5-lea și al 6-lea mijloc că s'a violat independența magistraturii, întemeindu-se și Curtea ca și Tribunalul pe ordinul dat de ministeriu.

Considerându că împrejurarea care a motivat ordinul ministeriului justiției cu No. 2536 din anul 1854, a fost că partea adversă s'a tânguit că Tribunalu, neștiind seamă de hotărârea sa cu No. 47 din anul 1845, care se și adusesse la îndeplinire, a citat-o în judecată totu pentru același obiect.

Considerându că dacă ministeriul a observat prin acest ordin de a nu se viola dreptul dobândit de partea adversă prin acea hotărâre, de vreme ce s'a și executat, și Tribunalu, în urmarea acelui ordin, a părăsit eronata sa lucrare, din acesta nu urmază că s'a violat independența magistraturei, ci că Tribunalu s'a convins însu-și că citarea în

judecată a părții adverse, pentru unu obiectu hotăritu deja, erea in contra legii și prin urmare, dacă și Curtea de apel a confirmatū acea hotărîre a Tribunalului, n'a avutū de bază ordonanța ministerială, ei rostirea legii care oprește pe instanțele judecătorești a reveni asupra unui lucru judecatu.

În privința mijloceelor de cassare invocate de acestu recurentu, contra hotărîrii Curții privitoare pe casa Măgurénului.

Asupra celui înteu mijlocu că Curtea n'a statuatū asupra chestiunei, căci cererea recurentului nu erea de a se sci daca elu sau adversarul seu trebuie să aibă preferința, ci de a se face ca hotarul recurentului să se respecte potrivit hotărîniciei depusa.

Considerându că aceste propunerî fiind privitoare la chestiuni de faptu, pe care legiutorul le-a lasatū in aprecierea instanțelor de fondū, apoi acéstă Curte nici pôte intra in discuția lorū.

Asupra celui alu 2-lea mijlocu că Curtea a violatū Art. 36 partea 3-a Cap. IV, pentru că actele recurentului ar fi mai vechi de câtu a adversarului.

Considerându că in privința acestui casu din hotărînicia atacatā resultā ca faptu constantu, că insuși recurentulu n'a tăgăduitū că actele adversarului seu sunt mai vechi, apoi propunerea de acum nu mai pôte avea locu.

Pentru aceste motive Curtea, in unire cu conclusiunile D-lui procuror, respinge apelulu ce ține locu de recurs in cassatiune, datu la inalta Curte de D. Dimitrie Coeri, contra decisiunii cu No. 118, din anul 1861, a Curții de apelū, Secțiunea I din Bucuresci, pierdendu in folosulu Statului și taxa ce a depusū când a facutū pomenitulū apelū.

Data și pronunțată in ședința publică, astăzi la 13 Noemvrie anulū 1865.

Urméza semnăturile Domnilor membrii.

Curtea de Cassație, Secțiunea civilă.

Copia acéstă fiind conformă cu originalul trecutū in condica de hotărîri la No. 326, se legalizéză și se dă D-lui Grigorie Conțescu, unulu din moștenitorii rēp. Zinea Conțesca, conform cererii facutā prin petiția inregistratā la No. 6338.

(Isălit) p. presidentul Secțiunei **E. Predescu.**

Greffierul Secțiunei **G. Tințu.**

Ordonanță de Adjudecație.

-nu Ión Pascu prin petițiunea dată acestei Secțiunii la 22 Aprilie anulă expirat 1866, registrată la No. 5328, a cerut ca în virtutea sentinței a onor.

Curții d'apel Secția I din București, să se puie în vîndare cu licitație locul din calea Mogoșoiei, pentru restituirea sumii de galbeni șapte-sute cu dobînda ei, ce are să ie de la D-nu Ión Grădiștenu prin actul de ipotecă, legalisat de acestu Tribunal, în anul 1863 sub No. 168; după care observându-se acea sentință, s'aû vedutu investita cu titlu executoriu, conform sentinței Tribunalului Ilfov Secț. I No. 91—64, care condamnă pe D Ión Grădiștenu de a plăti în despăgubirea D-lui Ión Pascu, suma de galbeni șapte-sute cu dobînda lor, conform actului de ipotecă legalisat de acestu Tribunal, în anul 1863 sub No. 168; pe care temeiû facîndu-se debitorului comandamentul prescris la Art. 497 din proc. civilă, și nefînd următor de a plăti creanța în termenul de 30 zile, s'a încuviințat prin jurnalul încheiatu 18 Iulie 1866, No. 5327, vîndarea acelu locu prin licitație; și la 12 Noemvrie acelu anu, când aû fostu fixată adjudecația, s'aû prezentat numai D. Ión Pascu creditoru, care fixându prețul de galbeni 1500, ceru a se face adjudecația.

Tribunalul vedînd că procedura este indeplinită și publicația inserată în „Monitorul oficial“ No. 165 din 29 Iulie acel an, am procedat la vîndarea acelu locu, și după strigările făcute repetate de trei ori, prin trecerea intervalului de cinci minute în fie-care strigare, conform Art. 544 din proc. civilă, s'aû adjudecatu acelu locu asupra D-lui Ión Pascu, cu prețul de galbeni două-mii-una-sută-patru-deci, datu în ultima strigare; pentru care încheindu-se proces-verbal conform Art. 544 din proc. civilă, D-nu adjudecător aû sub-serisut, anunțându-se tot-d'odată părțile a veni iarăși la Tribunal, după opt zile libere, pentru a se face definitivă adjudecație, care s'aû fixatû la 22 ale acei luni, în care și s'aû prezentat atatu D-nu Pascu creditor, cât și D. Ión Grădiștenu debitorule, D-nu creditoare cere a se face adjudecația.

Tribunalul vedînd că pentru acel termen s'aû pus așiptu la ușa judecătoriei, conform Art. 546 din proc. civilă.

Vedînd că în decursul celor opt zile s'aû aratat de supra-licitator D-nu I. Iliescu, care a depus la casa de consemnațiuni lei 6848, a decea parte mai multa peste prețulu eșitû la prima adjudecație.

Pe aceste baze și conform Art. 549 din proc. civilă, au pus din nou în licitațiune acel loc, și după strigarile făcute de la prețul de galbeni 2390 oferit de supra-licitator, s'au adjudecatu asupra D-lui N. Hanimolu cu prețul de galbeni trei-mii-cinci-sute, datu în ultima strigare cu următoarele condițiuni, să depue prețul la casa de consemnațiuni, în termenile prescrie la art. 551, să posede acel loc ast-fel precum s'au posedat de debitorile urmăritu.

In urma acestora,

D-nu N. Hanimolu adjudecătoru, depuind la casa de consemnațiuni lei 36,608, după cum se constată din recepisele acei case No. 6848 și 29,760, care le-a depus la Tribunal cu petițiile înregistrate la No. 15,380 și 17,048. iar restul până la complectarea prețului dăce că l-au respuns d'a dreptul în primirea espropriatului D-nu Ión Grădiștenu, au cerut a-i se libera ordonanța de adjudecație.

Tribunalul, vedënd că cu suma depusă de D. Hanimolu se plătește creanța D-lui Ión Pascu cu dobânda și cheltuelile urmăririi, precum și taxa Statului de 3 %.

Vedënd că vânđarea imobilului au fost urmărită numai de D. Ión Pascu, și după examinarea registrelor de inscripțiune nu s'au mai găsit alte pretențiuni către D. Ión Grădiștenu.

Vedënd că D. Ión Grădiștenu, prin petițiunea dată la 20 Decembrie 1866, registrată la No. 17,049, declară că a primitu de la D-nu Hanimolu galbeni 2370, câtă adică mai urma a depune D-nu Hanimolu până la complectarea prețului de galbeni 3500.

Pe aceste baze și conform Art. 558, s'au datu D-lui N. Hanimolu această ordonanță de adjudecație, care are puterea unui titlu executoriu, și efectu retroactiv chiaru din momentul adjudecațiunii, după expirarea termenului de 40 zile a recursului în cassațiune, calculatū de la data ei conform Art. 559 din proc. civilă.

P. președinte. (Semnat) **C. Samurcaș.** — **C. Berlescu.**

Pentru conformitate **N. Tocian.**

Greffier, **Ghiță Stroescu.**

Grefa Trib. Ilfov, Secțiā III.

Atestă că această copie fiind conformă cu originalul transcris în registru respectiv la No. 12 din anul 1866 Februarie 9, dosarul No. 1168—66, se legalizēză și s'a datu D-lui Gr. Conțescu, conform cererii făcută prin petițiunea registrată la No. 5242—76.

(Semnat) Greffier. **I. I. Petrescu.**

96.

PRINCIPATELE-UNITE ROMANE

TRIBUNALU JUDEȚULUI DĂMBOVIȚA,

Sedința din 5 Aprilie anul 1866.

PRESIDENTIA D-LUI NICOLAE FRONIU.

Presinți: **D. Mihail Ciupelnițenu**, membru. — **D. Alecu Papadat** supleant. — Fotoliul ministeriului public ocupat de **D. C. Cătina**, substitut.

N°. 22.

-nu **Dimitrie Coeri** domiciliat în comuna **Conțești**, districtul **Dâmbovița**, la 24 Noembrie anul 1865, a adresat prezidenției acestui Tribunal petițiunea registrată la No. 7840, în următoarea cuprindere:

„Având judecată cu D-na **Conțeșca**, proprietara moșiei **Conțeștii** de jos, s'a pronunțat sentința acestui Tribunal cu No. 47 din 1845, care a rămas definitivă. D-na **Conțeșca** a cerut în mai multe rînduri aducerea la îndeplinire a acestei sentințe; diferite lucrări s'au făcut, dar fiind că frații **Conțești** și anume **Matei**, **Grigorie**, **Costache** și **Iancu** au desnaturat tot lucrările, și fără forme judecătorești a prefăcut semnele despărțitoare dintre moșiile noastre, ast-fel în cât o stăpinesc astăzi de zece ori mai mult de cât li-se cuvine după menționata sentință, expropriind pe sub-scrisul de șese părți din șapte a proprietății seale; vă rog să bine-voiți a chema în judecată pe cei patru fi ai **Conțeștii**, pentru a-i îndatora conform art. 16 din legiuirea de la împiedicări din anul 1852, dezvoltătoare § 9 art. 261 din regulament, și a-mi restitui tot ceia ce vor fi stăpinit peste menționata hotărîre, împreună cu veniturile și alte pagubi pe tot timpul ilegală posesiunii a averii mele.“

În urma căria, făcându-se chemările legiuite, astăzi la termenul desfipt pentru înfațișare, a venit înaintea Tribunalului atât reclamantul, cât și doi din defendorii anume, **Costandin Conțescu** și **Grigorie Conțescu** în persoană, iar defendorii anume, **Matei Conțescu** și **Ión Conțescu**, prin D. avocat **Ión I. Pală**, autorizat cu procurațiunea (a D-lui **Matei**

Conțescu), legalisată de Comisia culorii de Roșu din București, la No. 2359—866, și a D-lui Ión Conțescu, legalisată de Primăria Comunei Conțești-de jos la No. 45—866.

Procedându-se în cercetarea procesului, s'a citit mai întâiu petiția cu care s'a intentat acțiunea. După acesta acordându-se cuvântul reclamantului, D-sa a spus ca și prin petițiunea de intentare, că adică având judecată cu D-na Conțesca, proprietara moșiei Conțești-de jos la anul 1845, s'a pronunțat de acestu Tribunal sentința cu No. 47, care a rămas definitivă; că D-na Conțesca cerându în mai multe rânduri aducerea la îndeplinire a acei sentințe, și urmându-se diferite lucrări, frații Conțești (defendorii de astăzi) au denaturat toate lucrările și, fără forme judecătorești, a prefăcut semnele despărțitoare dintre proprietățile D-lor, ast-fel în câtu frați Conțești stăpinescu astăzi de dece ori mai multu de câtu li-se cuvine după sentința citată mai sus, expropriindu-lu pe D-sa de șese părți din șapte a proprietății seile; în fine că, bazat pe art. 16 din legiuirea pentru împiedicări din anul 1852, desvoltătoare § 9 de sub art. 261 din regulamentul organicu, cere a-i se restitui de către defendorii totu ceia ce vor fi stăpinindu peste pământulu cedat D-lor prin sentința citată mai sus, împreună cu venitul și alte daune pe totu timpul ilegalei posesiuni.

Acordându-se cuvântulu D-lui Grigorie Conțescu, care făcându mai întâiu istoricul procesului, a presintat judecăței următoarele acte:

Anul 1845 Iunie 19. — Sentința cu No. 47 pronunțată de acestu Tribunal, în procesulu mijlocitu între postelniculu Costache Stupagiū ce-i dăce și Conțescu cu Vistieresa Joița Conțesca și Dimitrie Cocri pentru moșie; în dispozitivul cărie 'i-s'a citit „fiind că „din zăpisul cu anul ¹⁾ 1843 Octomvrie, s'a dovedit că Costache Conțescu și fii săi, prin „bună tocmela, au vândut D-ei Vistieresi Joiți Conțesca și fiilor D-ei, partea de moșie „ce au în hotarul Conțești (afară din două-deci stj. ce a vândut lui Dimitrie Cocri „pentru plata de datorie către rep. Dimitrie Tufeanu), care vândare către D-ei Vistieresa „au urmat cu tocmela, ca s'o lămurască de toate pricinile ce are, și să cunoscă suma „stinjenilor, alăturată lângă celu-laltu trup de moșie, ce mai are D-ei Vistieresa totu în „Conțești, și apoi să-și priimască de la D-ei și fii D-séle banii prețului; și pomeniți vên- „dători, fără a pădi tocmela vânderii cu, adică, a-i lămuri și a-i deosebi lângă trupul mo- „șiei D-ei Vistieresi, după care apoi să-și priimască banii prețului, totu acei stinjeni „vânduți către D-ei, au vândut prin altu zăpisu al lor cu anul ¹⁾ 1844 Martie 6, și lui „chir Dumitru Cocri, urmându în potrive legatului făcutu prin zăpisul ce 'l-a datu D-ei „Vistieresi, atât vândătorii câtu și Cocri; căci ca unu ce se vede figurându de martor „în zăpisul vânderii către D-ei Vistieresa și fii D-séle și cunoștea tocmela lorū, nu mai

¹⁾ Cuvinte slavone în originalu.

„putea să cumpere în urmă și D-lui totu același locu; de aceia, judecata în temeiul § 36 „list. 18 din pravila țării, găsește cu cale și dice ca, vîndătorul Costache și fiu sîi, potrivit cu tocmela din zapisul lor de vîndare cu anul ¹⁾ 1843 Octombrie, să-și deosibescă „și să-și lămurască stinjenii ce-î mai au în hotarul Conțești, și să-î dea în stăpinirea „D-ei Vistieresi și fiilor D-ei, alăturându-i pe lângă trupul de moșie ce mai au, și în „urmă să-și priimască banii prețului de la D-lor câte lei trei-sute pe stinjen, scădîndu-se „cumpărătorii cu lei una-sută-șese-zeci ce au datu vîndătorilor; iar D. Cocri, ca cumpărătoru în urmă, să-și priimască de la vîndători banii etc.“

Anul 1864. În copie actul de executare a sentinței cu No. 47, menționată mai sus, lucrare care s'a efectuată de întregul completu al acestui Tribunalu.

Anul 1855 August 12. Sentința No. 22 pronunțată de acest Tribunal în procesul mijlocit între D. Dimitrie Cocri cu D-ei Vistieresa Joița Conțeșca, pentru ispașa făcută de taierea pădurii după proprietatea în litigiu, urmată de către D. Cocri, în dispozitivulu căria s'a citit: „Cătu pentru ceia ce se atinge de pretenția D-lui Cocri că taierea lemnelor s'au urmată chiar după proprietatea D-séle, însușită de D-ei Vistieresa Conțeșca, „și că după osebită cerere ce a mai făcutu prin jalba de la 13 Iulie No. 2943, de a se „popri din taierea pădurii ce urmăză acum D-ei după acel locu, fiind că acel locu cu „pădure, pentru care se întinde pretențiile D-lui Cocri, este chiar al D-ei Vistieresi în „dreptă-i proprietate, mărginindu-se stăpinirea până în hotarul D-ei Mitanii Măgurencii, „datu prin două desăvîrșite hotăriri în stăpinirea D-ei Vistieresi, una cu anul ¹⁾ 1845 „No. 47 și alta cu anul ¹⁾ 1864 No. 148, care s'a adus la îndeplinire prin împietrire „de întregul completulu judecătoriei în fața locului, și chiar cu mulțumirea episcopului „acelor nevîrstnici ai Măgurencii, cu a carora proprietate se învecinește D-ei Vistieresa; „fiind că despre această împietrire s'a datu actă din partea judecătoriei chiar acolo în fața „locului cu No. 186 anul ¹⁾ 1854, care s'a aprobatu și de cînsitul Departamentu alu „Dreptății prin procura No. 2064 anul 1854.

„Fiind-că acea aducere la îndeplinire a acelor două desăvîrșite hotăriri arătate mai „sus, după care s'a mărginitu prin pietrire stăpinirea D-ei Vistieresi, până în moșia nevîrstnicilor copii ai Mitanii, nu se mai pôte atinge de acel pămîntu sub nici un felu „de chipu, precum s'a declarat de către judecătorie prin hotărirea dată, de care e vorba „mai sus.“

„Fiind-că taierea lemnelor de D. Cocri după acel locu, pentru care a reclamată „judecătoriei că se împilăză la despăgubirea D-ei Vistieresi de către administrație, se

¹⁾ Cuvinte slavone în originalu.

„cunoste urmată de D. Cocri, după chiar buna și dreapta proprietate a D-ei Vistieresi, și după ispașa trimisă de către cinst. Cărmuire prin adresa No. 6861, se vede în sumă de lei 328 ³⁵/₄₀, prețuită de către ispășitori.“

„Așa dar, fiind că D-ei Vistieresa, 'și-a dovedit problema D-séle potrivit art. 1, list. 94, Cap. 2, partea IV din pravila țării, judecata găsește cu cale ca D-nu Cocri să plătescă acei lei 328 ³⁵/₄₀ ai ispășii, etc.“

Anul 1861 Noemvrie 17. Decisiunea onor. Curți apelative civile Sect. I cu No. 118, pronunțată asupra apelului formată de D-nu Dimitrie Cocri, contra sentinții acestui Tribunal cu No. 36 din anul 1854, dată în cauza formăuirii hotărniciei moșiei séle (a D-lui Cocri) Conțești de jos în care s'a citit:

CURTEA,

În ceia ce privește apelul D-lui Cocri la această Curte între sine cu D-na Zinca Conțeasca;

„Considerându că în urma apelului D-lui Cocri, a mijlocit prigonire între D-lui cu D-na Zinca Conțeasca, totu la Trib. Dâmbovița în urma reclamații lui Cocri, de a fi apărât de plata unei despăgubiri la care se executa către D-na Conțeasca;

„Considerându că în desbaterea acestui procesu, s'a tratat iarăși daca locul de prigonire este al Conțeștii sau al lui Cocri, ca să se pôtă vedea daca trebuie să priimască Conțeasca despăgubire sau nu;

„Considerându că Tribunalul prin dispozitivul sentinții No. 22 din anul 1855, hotărâște apărarea Conțeștii, pe temei că Cocri nu pôte avea proprietate între prețisa și Măgurenea, și motivează a sa sentință pe temei că hotărirea din anul 1845 No. 47, s'a adus la îndeplinire prin actul de împietrire.

„Considerându că această sentință No. 22 din anul 1855, posterioară celei din anul 1854 cu No. 36, aflată în apel, nu s'a apelat de Cocri, și că ast-fel rămânând desăvârșită, partea pârâtă se cunoste în dreptu a o invoca, în chestia ce se tratéză astăzi la Curte, ca o recunoștere tacită a D-lui Cocri, a acei aducerii la îndeplinire.

„Considerându că o asemenea hotărire neapelată de D. Cocri, Curtea o considera că ține locu de jurnal judecătoriei, prin care a trebuit să se pronunțe că hotărirea din anul 1845, s'a adus la îndeplinire potrivit dispozițiunilor Art. 17 din legiuirea anului 1852, desvultătoare § cu litera G, a Art. 261 pentru împiedicări.

„Considerându că ast-felu fiind, cu cuvântu judecându Tribunalul în ceia ce privește despre hotarul Conțești cu ocazia depunerii hotărnicii de Cocri, când dice că să se respecte stăpinirea Conțeștii, alésă și împietrită, potrivit actului cu No. 186 din anul 1854;

„Considerându că, de și Tribunalul ȋice prin sentința sa, că a hotărȋt astu-felu „potrivitu ordinului ministerial, dar Curtea, pentru dignitatea magistraturei, necutezându „a presupune că li s'a pututu impune o altă opinie strȋină, afară de aceia ce au avut-o, „și că daca s'a unitu cu opinia ministerului, convincȋia Curȋii este că judecătoria a adop- „tat-o și insă-și;

„Considerându, in ceia ce privește apelul D-nii Zinchii Conȋescii, că propunerea ce „a făcutu cum că dispoziȋiunile sentinȋii Tribunalului sunt in favorul sȋu, și că apelulu „il socotește de prisosă in urma unei asemenea convincȋiuni;

„Pe asemenea temeiuri respingȋndu-se ambele apeluri,

H o t ă r a ș c e.

a să rămȋie apărată Conȋesca de pretenȋiunea D-lui Cocri făcută cu ocașia depunerii „hotărniciei.“

„Anul 1865 Noembrie 13. — Copie dupȋ decisiunea onor. inaltei Curȋi de Casa- „ȋie, trecută in condica de hotărire la No. 326, prin care, pentru motlvele intrȋinsa des- „voltate, se respinge apelulu făcutu de D. Dimitrie Cocri la inalta Curte (acum desființată,) „contra decisiunii cu No. 118 din anul 1861, pronunțată de Curtea de apel, Secȋia I „din București, in procesulu dintre numitul cu D-ei Zinea Conȋesca (ințetată acum din „viață) și Dimitrie Magurȋnu etc.“

D. Conȋescu a datu și urmȋtȋrea listă de cheltuelile procesulu.

I. Plata transportulu nostru de la București la Tȋrgoviște și inapoȋ galbeni șȋse.

II. Daune interese dupȋ actele infăȋșate cu tȋtă legalitatea galbeni cinci-spre-dece.

III. Plata avocatulu care insuși a declaratȋ, că a priimitȋ de la noi galbeni una-sută.

IV. Cheltuiala la hotelu galbeni doi.

In urma acestora, luând cuvȋntul D. Pală, in numele tuturor fraȋilorȋ Conȋești, și desvoltându chestiunea de dreptu, a datu apoi la grefă urmȋtȋrea ințrisă pledoarie:

Domnilor magistraȋi,

n urma istoriculu făcutu in chipulu celu mai conșȋiinciosu și clar astăȋ de D. Grig. Conȋescu, unulȋ dintre clienȋii mei, nu-mȋ rămȋne D-lor de cătu a pune chestiunea de drept ce domină intrȋaceș proces.

Domnilor,

Nu știu pentru a cătea oră D. Cocri, adversarul nostru, trage pe D-nii Conțești în judecată pentru aceeași cauză și obiectu. Astăzi ne mai vedem trași pentru o altă oră, și acum pe baza Art. 16 de la împiedicările mijlocite, care presupune că acelaia îi este permis a intenta acțiune, care, după Art. 4, tot de la împiedicările mijlocite ar însuși două condițiuni, I-ia să fi fostu vătămatu prin sentința pronunțată și alu II-lea, să nu fi luat parte la împiedicarea după care s'a pronunțat acea sentință.

În privința celei d'ânteu condițiuni, adversarul nu se vede însușind-o, pentru că după toate aceste hotăriri definitive, care formeză autoritatea lucrului judecatu, s'a dovedit că adversarul n'are, nici n'a avut nici odată stăpinirea în hotarul ce a fost pus în chestie prin acele sentințe definitive, adică între Conțești și Măgurenu, și totă lumea poate a fi vătămată prin acele sentințe, afară de D. Cocri, care nu este vecin în acel hotar ce a fost în litigiu.

În privința celei de a doua condițiuni cerută asemenea de Art. 16 combinată cu Art. 4 de la împiedicări, numai adversarul nu pôte dice că n'a fostu judecatu prin acele sentințe, când chiar D-lui a intentat acel proces.

Prin urmare, și acesta a II-a condițiune neputându fi îndeplinită de adversar, nu cred pe onor. Tribunal competente a mai intra în examinarea hârtiilor și cererilor adversarului, pe câtu timpu el nu se pôte bucura de acțiunea ce a intentat și pe baza Art. 16 de la împiedicări, pe câtu mai vătămasse, n'a suferitu prin acea sentință și a fostu și judecatu, autoritatea lucrului judecatu ce se opune cu mare energie, și v'e oprescu și pe D-văstră a mai intra în același proces o-dată judecatu.

În privința cheltuelilor de judecată, daune interese și plata avocatului, cerem și constatăm în virtutea Art. 16 din procedura, articolu aplicabil și pentru procesele intentate sub imperiul legii vechi, după art. 742 idem, cele următoare, conform listei ce alăturăm pe lângă acesta.

D. substitut a pus concluziunea că din actele produse de partea defendore, vedându că pentru obiectul în litigiu, s'a mai urmatu judecată între aceleași persoane, pentru care există deja sentințe rămase definitive, cauza nu se mai pôte judeca și prin urmare să se respingă pretențiunea reclamantului ca nefondată.

Complectul, tragându-se în camera de consultațiune și deliberând, a pronunțat următoarea Sentință:

TRIBUNALU,

Având în vedere că pretențiunea D-lui Dimitrie Coeri, tinde a se obliga D-lor Costandin Matei, Ión și Grigorie frați Conțești, a-î restitui o întindere de pământu ce ȋdice că nu-miți posedă din proprietatea D-séle Conțești mai multu de cât li se cuvine, dupe sentința cu No. 47, pronunțată de acestu Trib. în anul 1845, împreună cu venitul de la epoca de când o posedă și până la restituire.

Având în vedere actele reproduse mai sus în procesul verbal, prezentate judecății de partea defendóre.

Ascultând,

Pe D. reclamant în motivele pe care își résimă pretenția.

Pe defendori în motivele de apărare.

Pe D. Ión Pală, avocatul defendorilor, în desvoltarea chestiunii de drept,

Pe D. Substitut în conclusiuni, și,

Considerând în faptu că de și reclamantul a susținutu că proprietatea D-séle de pământ usurpată de defendori, ar fi între proprietatea defendorilor câștigată prin sentința cu No. 47, pronunțată de acestu Tribunal în anul 1845, și între aceea a Mitani Măgurenca, dar acésta aserțiune a sa rămâne nefondată, de óre-ce din sentința cu No. 47, pronunțată de acestu Tribunal în anul 1845, care rămăindu definitivă, s'a și executatú pe fața pământului, prin punere de pietre hotare, s'a vădutu că stăpinirea defendorilor merge până în hotarul moșii Mitani Măgurenca, iar nu că s'ar fi limitându cu vre-o parte de pământu a reclamantelu.

Considerându că, asupra obiectului în litigiu, mai urmându-se judecăți, și existând deja sentințele acestui Tribunal, ale onor. Curți Apelative din Bucuresei, și a onor. Inaltei Curți de Casațiune, reclamantul a intentatú acțiunea de față, bazatú pe art. 16 din legiuirea din anul 1852, desvoltátóre § 9, Art. 261, din regulament, pentru împiedicări.

Considerându în dreptu, că art. 16 din legea citată mai sus, fiind pentru împiedicări mijlocite, îngădue o acțiune nouă dupé ce o hotărîre s'a adus la îndeplinire, numai unei a treia persóne.

Considerându că, dupé contextul Art. 3 și 4 din aceeași lege a împiedicárilor, împiedicarea mijlocită este aceea ce se presintă, când mijlocește a treia persónă prin dreptulu de participare în judecată, pentru care s'a pronunțatú hotărîrea drept de participare, care numai atunci se socotește înființat, când partea ce-l invócă va constata că însușese doé

condițiuni: I^o că este o a treia persoană și că se vatămă, și II° că n'a avut nici o înfațișare în judecată.

Considerându că, din sentințele produse în judecată de partea defendóre și al căroră dispozitiv s'a reprodus mai sus în procesul verbal, se vede că obiectul în contestațiune a fost totu celu de astăzi, și judecata s'a urmatu totu între persoanele astăzi în litigiu.

Considerându deci, că reclamantul, nefiind în condițiunile prevăduțe prin art. 4 din legea citată mai sus, nici se pôte bucura de drepturile acordate prin art. 16, din aceeași lege.

Asupra cererii părții defendóre, de a-i se ține în sémă o despăgubire de daune interese în sumă de galbeni cinci-spre-dece, și uă plată a avocatului în sumă de galbeni una-sută, osebitu de cheltuelile de drum, făcute numai în vederea procesului.

Considerându că după art. 146, § 4, din procedura civilă, o plată de avocat numai atunci se pôte ține în sémă unei părți, când acei părți 'i se dă daune interese.

Considerându că partea defendóre n'a făcutu nici o probă legală, după care să-i se fi pututu acorda daune interese, nefiind chiar specia procesului din acelea care dă dreptu la daune interese.

Considerându că ast-fel fiind, nici se pôte ține în sémă părții defendóre plata de avocat.

Pe baza espuselor mai sus considerante și articole de lege,

În acord cu conclusiunile D-lui substitut,

În numele locotenenții Domneșei a Principatelor-Unite Române, respingënd petițiunea D-lui Dimitrie Cocri ca nefondată,

H o t ă r a ș e,

 Ca D-lor Costandin, Matei, Ión și Grigorie frații Conțeșci, să rămăie apărați de aceea pretențiune a reclamantului, urmëndu D-lor frații Conțești cu stăpinirea proprietății D-lor și în viitor ast-fel după cum li s'a datu dreptu prin sentințele judecătoreșci, al căroră dispozitiv s'a trecut mai sus în procesul verbal.

Că reclamantul să piardă în folosul Statului taxa de patru galbeni, respunsă la intentarea acțiunei, și să plătescă în despăgubirea defendorilor lei trei-sute-două-deci, dreptu plata transportului numai în vederea procesului, și alte cheltueli de instanță, câtă s'a gasitu cu cale de Tribunalu.

Sentința de față se pronunță cu dreptul de apel la Onor. Curte Apelativă din Bucureșci, în termenul și conform art. 316 și 318 din procedura civilă.

Acéastă sentință mai este supusă și la revisiune în termenul și conform art. 16 Sect. I și II din aceeași procedură.

Data și citită în ședința publică, astăzi cinci Aprilie, anul 1866, în orașul Târgu-Vestea. No. 709—865.

(Semnați) **N. Froniū.** — **M. Ciupelnițenu.** — **A. Papadatū.** — Citită **Zenide.**

Grefier, **I. Nicolescu.**

PRINCIPATELE-UNITE ROMANE

Președintele Tribunalului Dâmbovița.

Acéastă copie fiind conformă cu originalul trecut în condică, se atestă de Presidenție.

(Semnat) President, **N. Froniū.**

Grefier, **I. Nicolescu.**

Priimită la 15 Maiu 1866.

Astăzi, Aprilie opt-spre-dece, anul nna-miie-opt-sute-șese-deci și șese, s'au trimis o copie după această hotărîre a onor. Tribunal Ilfov Sect. I, cu adresa No. 3963, a o da în primirea D-lor Costandin Conțescu, Matei Conțescu și frații Domnia-lor,

(Semnat) Grefier **I. Nicolescu.**

NOI CAROL I

DIN GRAȚIA LUI DUMNEDEŪ ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ DOMNAL ROMÂNILOR.

La toți de față și viitori sănătate.

Dăm putere și ordonăm agenților administrativi să execute această hotărîre, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire, și spre credință presinta sentința s'a sub-semnată de noi judecătorii Trib. Dâmbovița.

Ajutor, **I. Zenide.**

N°. 55.

Act ū de executare.

În urmarea adresei D-lui președinte local al onor. Tribunal al județului Dâmbovița cu No. 2031 din 24 Februarie și aceia a D-lui membru Ciupelnițenu cu No. 185, din 28 Iulie anul curent 1866, pe lângă care mi-s'a alăturat decisiunea onor. Curți Apelative Sect. I din Bucuresci, cu No. 118 din anul 1861, pronunțată asupra procesului dintre D. Dimitrie Cocri cu casa decedatului Grigorie Măgurenu și cu D-ei Zinea Conțesca (ințetată acum din viață), pentru călcare de moșie.

Sorocind pe ambele părți, la 28 Iulie anul curent 1866, fiind ziua determinată și procedura indeplinită, am mers în fața locului în comuna Conțești, unde am găsit pe D-lor D. Dimitrie Cocri însoțit de D. N. Chirculescu inginer hotarnic, și Vasile Vizantie ca procurator; din partea casei decedatului Gr. Măgurenu, D-na Mitana Ionomu, muma și moștenitoarea decedatului Dimitrie Măgurenu, fiul lui Grigorie Măgurenu, având asistent și pe consortele D-séle George Ionomu, precum și inginer pe D-nu Luis.....¹⁾; iar din partea moștenitorilor Zinchii Conțeschii, unul din acei moștenitori D-nu Grigorie Conțescu; și dând citire menționatei hotăriri în de fața tuturilor părților interesante, s'au vădută între altele dicându-se:

„Că casa rēp. Gr. Măgurenu, astăzi reprezentată de fiul său emancipat, Dimitrie „Măgurenu, să fie în dreptu să ia mai întâi suma stinjenilor săi potrivit actelor de „cumpărătore, care peste totu însumăză stj. 99 (nouă-zeci și nouă) stj., și apoi ceia ce „va rămănea să ia apelantul Cocri; iar întru ceia ce privesce pe moștenitorii rēp. Zinea „Conțesca, dicându-se între altele, prin citata decisiune a onor. Curți, chiar așa: „Consi- „derându că ast-fel fiind, cu cuvântu judecând Tribunalu, în ceia ce privesce despre hotarul „Conțești, cu ocazia depusei hotărnicii de Dimitrie Cocri, alésă și impietrită potrivit actului „No. 186 din anul 1854, hotărașce Curtea ca să rămăie Conțesca apărată de pretenția „D-lui Cocri, făcută cu ocazia depusei hotărnicii.“

Am cerut apoi de la D-na Mitana Ionomu de a-mi înfățișa actele cu care este în dreptu a poseda acești nouă-zeci și nouă stj. în hotarul moșiei Conțeștii de jos, și imi înfățișă trei acte și anume:

¹⁾ Spațiu alb în originală.

Unul cu data din anul 1837 Iulie 23, sub-scris de Costache Stupagiū vîndătorul, și legalisat de Trib. Dămbovița la No. 755 din anul 1838, prin care vinde stj. două-deci și patru No. 24 decedatului Grigorie Măgurēnu in hotarul moșiei sēle Conțeștii de jos, mergēnd din apa Dămboviții pānā in apa Colentini.

Altul idem, cu data din anul 1837 August 30, sub-scris de Costache Conțeșcu vîndătorul, și legalisat totu de Trib. Dămbovița la No. 10 anul 1840, prin care vinde unei stj. No. 5, din hotarul moșiei sēle Conțeștii de jos, decedatului Gr. Măgurēnu, cu incepere din apa Colentini numai pānā in capul suhatului.

Al treilea, actū in copie cu data din anul 1841 Februarie 25, și legalisat totu de Trib. Dămbovița in anul 1845, sub-scris de Postelnicu Andrei și Pantazi fiii lui¹⁾ Răducanu Conțeșcu vîndătorii, prin care vînd șapte-deci stj. No. 70, moșie din hotarul Conțeștii de jos, decedatului Grigorie Măgurēnu, cu incepere din apa Dămboviții și pānā in apa Colentini, care aceste trei acte s'au vizat de sub-scrisu.

Dupē care asemenea am cerut și de la D. Grigorie Conțeșcu de 'mī-a infățiatu citatulu actū de executare cu No. 186 din anul 1854, despre care se vorbeste in decisiunea onor. Curții, și prin care se aratā semnele despărțitōre prin pietre și movile intre hotarul moșiei decedatei Zinca Conțeșca și acela al Măgurēnului, prin șese trāsuri in totu lungulu moșiei, fārā a fi cātuși de puțin pus in vre-o indoialā acestu hotaru, de ôre-ce el s'a găsitu neclintitu, precum s'a vēdutu in ființă, și a declaratū locuitorii și ambii vecini cā ast-felu existā de la darea citatului actū de executare; și încă mai multu se vede recunoscutu din nou chiar prin Sentința ce 'mī-o infățisā D. Grigorie Conțeșcu, datā acum in urmă de onor. Trib. Dămbovița, la 5 Aprilie anul curentu, sub No. 22, cānd D. Coeri voind a lua un rolū ce nu-lu are, dupē decisiunea Curții, de vecinū cu hotarul Conțeștii, afārā din coprinderea expusului act de executare, pe care se basēzā citata decisiune; s'a încercatū sā atace iarā-și hotaru și pietrele existente dintre Conțeșca și Măgurēnu, despre care 'i-s'a respins cererea, remāind D-na Conțeșca in drepturile sēle dupā acelu actu de executare.

Iar cel d'al treilea prigonitor Dimitrie Coeri, care dupē expusa decisiune a Curții urmēzā a respecta stāpinirea Măgurēnului de nouē-deci și nouē stj. in moșia de prigonire, in hotarul Conțeștii de jos, și apoi sā-și ia D-lui stinjenii din ceia ce va remānea, dupā ce se va da mai āntēiū cumpērătorile Măgurēnului.

Cānd a fostu sā incepū operațiile de executarea decisiunii Curții, conform indatoririi ce am dupē expusa adresā a D-lui Președinte, a plecatū nevoindū a sta presinte, ci 'mī-au

¹⁾ Cuvēntu slavonū in originalū.

dată două în originalu adrese în ziua de 29 Iulie corect, una sub-scrisă de D. Cocri și procuratorul D-séle Vasile Vizantie și alta de D-nu inginer-hotarnicu N. Chirculescu, prin care, pe de o parte D-nu Cocri și procuratorul D-séle ceru a se face o împiedicare în executarea cita-tei decisiuni pe temeiul că nu s'ar fi dicându într'insa unde să se dea Măgurénului acei noué-deci și noué stj., și de unde să se începă măsurătorea, iar pe de altă parte numitul inginer hotarnicu al D-lui Cocri, N. Chirculescu, arătându-și părerea D-séle în același sens expus prin hârtia D-lui Cocri, își exprimă opinia că de a se da Măgurénului acei 99 (noué-deci și noué) stinjenii, să se începă măsurătorea din hotarele acestor moșii, mai în depărtare, fie din sus ori din jos, fără a se sprijini pe hotarul dintre Conțesca și Măgurénu.

Care propunerii nevedându-se fondate, întâi, căci hotarul dintre Conțesca și Cocri este necontestabil după actul de executare cu No. 186, de vreme ce el a luat întărire, și prin citata decisiune definitivă a onor. Curții, care se execută astăzi, și prin urmare proprietatea Măgurénului fiind lipită de acestu hotar, avându acilea și căminul de casă cu împrejurimile proprietății, clădite chiar de la cumpărătorea acelor 24 (doué-deci și patru) stj. în anul 1837, după declarația tuturor locuitorilor și după cum se și vede vechimea acestor numestii împrejmuite de toate părțile cu garduri vechi, urmându-și posesia asupra-le și acum, și către aceste a redobânditu și privilegiul după expusa decisiune, de a lua mai întâi dânsulu (Măgurénul), stinjenii săi de moșie în sumă de 99 (noué-deci și noué) stj., după citatele trei acte; apoi nu mai pôte rămânea nici o îndoială că măsurătorea urmăză a se face de la aceste puncte dintre Conțesca și Măgurénu, căci în hotarul de la vale al acestei moșii de prigonire, între numitul Măgurénul și Cocri, despre moșia Serdanu și Balteni, se coprinde în acte că ar fi cumpăratu D. Cocri parte de moșie acolo, și nu s'ar putea lua măsurătorea de la puncturi din care s'ar da mai întâi stinjenii lui Cocri și apoi Măgurénului, căci atunci s'ar face o urmare în contra expusei decisiuni a onor. Curții, care coprinde a se da mai întâi Măgurénului și apoi lui Cocri; și al doilea, că dacă o-dată prin decisiunea Curții se dispoză a lua mai întâi Măgurénu stinjenii săi deplin, și apoi ceia ce va rămânea să ia Cocri, este destul de lămuritu expusa decisiune a Curții cu No. 118 (nepriimitore de vre-o împiedicare), că din acestu trup de moșie limitatu din toate părțile prin acte judecătorești, și în care își au cumpărătorile Măgurénu și Cocri, urmăză a lua mai întâi Măgurénu, și lipsa, din ceia ce va rămânea, să privescă pe Cocri; iar în cele din urmă că, pe câtă vreme acel hotar dintre Conțesca și Măgurénu, s'au mai contestatu de Cocri în două rînduri, o-dată când s'au datu definitivă hotărîre a onor. Trib. de Dambovița cu No. 22 din anul 1855, pe care se rezămă decisiunea onor. Curții, întărindu-se actul de executare No. 186, și altă dată acum în urmă, prin hotărîrea aceluiași Tribunalu, totu cu No. 22 din anul corect, și prin amîndoué 'i-s'a respinsu

cererea despre acest hotarū și impietrirea lui, recunoscându-se din nou citatul act No. 186 din 1854; apoi cade inaintea legii ori-ce propunere voesce acum a face D. Dimitrie Cocri de împiedicarea hotărîrii, sau de o măsurătoare a moșiilor vecine, cu scopul numai de a pune în judecată și pe alții și de a perpetua acest proces, care, după cum coprinde actul de executare No. 186, se vede că numai din îndărătnicia D-sele se străgănesce acestu proces de îndelungat timpū.

Ast-felū dar, neputându-se lua în considerație expusele protesturi, am fostū silitū a proceda în lipsa numitului Cocri în executarea expusei decisiuni a onor. Curți, de a se lămuri stăpinirea fie-căruia, dându-se mai întēiū Măgurēnului acei 99 (nouē-deci și nouē) stinjenī moșie, după actele prezentate de D-na Mitana Iconomu, care 'mī-a înfățișatū și planulū întregulū trup al moșiei de prigonire între Măgurēnu și Cocri, lucrat de D. inginer Sfeder, în anulū 1861 luna Iunie, și vizat că s'au înfățișat în judecata onor. Curți, care a pronunțatū expusa decisiune.

În urma acestora, observând sub-scrisul cu D. inginer adus de D-na Mitana Iconomu, că moșia de prigonire între Măgurēnu și Cocri se vecinește de o parte pe de la dealū cu hotarul dintre Conțeșca și Măgurēnu, iar pe de altă parte, pe de la vale, cu moșia Statului Sērdanu și moșia Bălteniī, și că se află regulată totū prin șese trāsuri principale corespundētore semnelor coprinse în actul No. 186 anul 1854, de impietrirea făcută vecinătății între moșia Conțeștii și a Măgurēnului, adică: trei trāsuri la siliștea capului moșiei cei înguste despre Dămboviță, și trei trāsuri la câmpū unde este mai lată, mergēndū până în Colentina, osebit de trāsurile ce s'a mai făcutū printre puncturile principale, spre a se regula mai lămuritū expusele hotare, precum se coprinde în menționatulū actū.

Am măsuratū cu ingineru și am datū moșia cuvenită D-niī Mitaniī Iconomu, mai întēiū douē-deci și patru stj. în latū, unde își are căminulū de casă, iar lungulū din Dămboviță până în Colentina, conform actului citatū mai sus cu anulū 1837 Iulie; apoi cinci stj. totū în lățime, iar lungul cu începere de la a patra trāsură din suhatū până la Colentina, conform citatului actū cu anulū 1837 August, și în fine șapte-deci stj. totū în latū, iar lungulū din apa Dămboviții și până în Colentina, conform actului cu anulū 1841 Am datū și D-lui Cocri mai întēiū douē-deci stj., latulū și lungulū, din apa Dămboviții și până în Colentina, câtū s'au găsitū stăpânindū între acei 29 (douē-deci și nouē) stj. de o parte, și 70 (șapte-deci) de cei-laltă parte ai D-niī Mitaniī Iconomul, după deslășirile de mai sus; mai dându-'i și sfōra de moșie ce au mai ramasū între hotarulū acelor 70 (șapte-deci) stj. ai D-niī Mitaniī Iconomu, și între hotarele vecinătății de la vale cu moșia Sērdanu și Bălteniī, unde se limitēză întregul trup al moșiei de prigonire la acēstă lature.

I-a trāsură, la semnul coprinsū în menționatul act cu No. 186, că s'a pus la întēia trāsură la siliște, din josul sălcii în hotarul Măgurēnului, unde s'au găsitū piatră în gardul

grădinii numitului Măgurénu, s'a trasă la vale în latul moșiei 24 (două-zeci și patru) stj. ai D-niî Mitaniî Iconomu, și, unde s'aû implinită, am pus piatră făcând d'asupaa movila, în marginea unor brazde cu tutun; și de la acestu punctu trăgând 20 (două-zeci) stj. totu în latu la vale, cei ce se cunósce că-'i stăpinesce D-nu Cocri, unde s'aû implinită, am pus piatră făcând d'asupra movilă în nisce brazde de tutun, și apoi totu în latu, de la acestu punctu, în direcția trăsarii s'aû datu 70 (șapte-zeci) stj. D-niî Mitauî Iconomu, și unde s'aû implinită am pus piatră, făcând d'asupra movilă într'o livede cu pruni, și apoi de acilea până în hotarul moșiei Sêrdanu a Statului, s'aû datu totu paméntulă din moșia de prigonire pe sêma cumpărătorilor D-lui Dimitrie Cocri, încheindu-se ast-felă trăsura întâia.

II. A doua trăsură din partea aflată în ființa în hotarulă dintre Conțesca și Magurénu, coprinsă în menționatul actă cu No. 186, că este în dreptul pietrii de la Păru, trăgându-se iară-și 24 (două-zeci și patru) stj. în latu, D-niî Mitaniî Iconomu, unde s'aû implinită am pus piatră, făcând d'asupra movilă în grădina cu porumb a lui Chițu Matei; de acilea, totu în latu la vale, s'aû datu cei 20 (două-zeci) stj. D-lui Cocri, și unde s'aû implinită am pus piatră, făcând d'asupra movilă lângă prunii din ograda lui moșiu George Manolescu; și de acolo totu în latu s'a datu 70 (șapte-zeci) stj. D-niî Mitaniî Iconomu, până unde s'a implinită, și am pus piatră făcând d'asupra movilă, în drumul dintre gardurile Manoleștilor, ce merge la câmpu, și apoi de acilea totu în latu la vale până în hotarulă moșiei Sêrdanu a Statului, a ramas în stăpinirea D-lui Dimitrie Cocri pe sêma cumpărătorilor D-sêle, încheindu-se cu acestu chipu trăsura a doua.

III. A treia trăsură iarăși din piatra aflată în ființa în hotarulă dintre Conțesca și Magurénul, de la capul siliștii s'a trasă 24 (două-zeci și patru) stj. moșie în latu ai D-niî Mitaniî Iconomul, și unde s'aû implinită am pus piatră, făcând d'asupra movilă în suhatu; și de acilea totu în latu la vale s'a datu cei 20 (două-zeci) stj. lui Cocri, și unde s'aû implinită am pus piatră, făcând d'asupra movilă; apoi de acilea totu în latu am datu 70 (șapte-zeci) stj. D-niî Mitaniî Iconomu, și unde s'aû implinită am pus piatră, făcând d'asupra movilă în drumul numit mai sus dintre garduri, ce ese la câmpu, și apoi iarăși în latu, de la acestu din urmă punctu, până în hotarul moșiei Sêrdanu, a ramas stăpinirea pe sêma D-lui Cocri, și ast-fel cu acestu chipu s'aû încheiată trăsura a treia.

IV. A patra trăsură iarăși din piatra aflată în ființa, în hotarulă dintre Conțesca și Magurénu, la capul porumbului lui Alecu Manolescu, în dreptul semnului numit „capulă moșiei cei late sau la suhatu,” de unde urmêză a se mai adaoga D-nei Mitaniî Iconomu cinci stj. peste 24 (două-zeci și patru), de acilea până în Colentina, conform zapisului cu anulă 1837 August; prin urmare s'aû trasă 29 (două-zeci și nouă) stj. în latu la vale

ai D-nii Mitanii Iconomu, și unde s'au împlinită, am pus piatră făcând d'asupra movilă; și de acilea totu în lat s'a dat cei 20 (două-zeci) stj. lui Dimitrie Cocri, și unde s'au împlinită am pus piatră, făcând d'asupra movilă; și de acilea, totu în latu, s'a datu 70 (șapte-zeci) stj. D-nii Mitanii Iconomu, și unde s'au împlinită am pus piatră, făcând d'asupra movilă în câmpu; și apoi de acilea, totu în latu, până în hotarul moșiei Balteni și Sărdanul, a ramas în stăpinirea D-lui Cocri, după actele ce are de cumpărătoare ale se-le, și ast-felu s'a încheiat trăsura a patra.

V. A cincea trăsura, iarăși din piatra aflată în ființă, în hotarul dintre proprietatea Conțești și Măgurănu, în băătura casii locuitorului George Chiriță, în direcția semnelor pietrii de la Usturoi, s'a trasu 29 (două-zeci și nouă) stj. în latu la vale, ai D-nei Mitanei Iconomu, și unde s'au împlinită am pus piatră, făcându-se d'asupra movilă, în grôpa unui puțu vechiu astupatu, îndărătulu casii lui Marin Burete. De acilea, totu în latu, s'a datu cei 20 (două-zeci) stj. lui Dimitrie Cocri, și unde s'au împlinită am pus piatră, făcându-se d'asupra movilă, lângă gardu lui George Dicoiu; și de acilea, totu în latu, s'a datu 70 (șapte-zeci) stj. Mitanei Iconomu, și unde s'au împlinită peste apa Ilfovului, în dreptul ogrăzii D-lui Cocri, am pus piatră, făcându-se d'asupra movilă; și apoi de acilea, iarăși în latu, până în hotarul vecinătății moșiei Balteni, a ramas stăpinirea D-lui Cocri pe sēma cumpărătorilor D-sēle, și ast-fel s'au încheiatu trăsura a cincea.

VI. A șēsea trăsura, la capulu despre Colentina, totu din piatra aflată în ființă în hotarul între Conțeșca și Măgurănu, în marginea izlazului locuitorilor Calugăreni, în lăstarulu de pădure al Măgurănului, s'a trasu 29 (două-zeci și nouă) stinjenî, în latu la vale, ai D-nii Mitanii Iconomu, și unde s'au împlinită am pus piatră, făcându-se d'asupra movilă în lăstaru de pădure. Apoi s'a datu cei 20 (două-zeci) stj. totu în latu, ai D-lui Cocri, și unde s'au împlinită, am pus piatră, făcându-se d'asupra movilă în marginea pădurii cei mari, pe rădăcina a doi tufani înalți; de acilea totu în latu s'a datu 70 (șapte-zeci) stj. D-nii Mitanii Iconomu, și unde s'au împlinită, am pus piatră, făcându-se d'asupra movilă, în marginea lăstarului D-lui Cocri spre Balteni; iar de acilea până în hotarul de la vale al Baltenilor, rămâne proprietatea iarăși a D-lui Cocri, după actele ce posedă și despre care prin decisiunea Curții, se dīce a se da mai întēiu D-nei Mitanii Iconomu cumpărătoarele de moșii, după actele D-sēle, și apoi ale D-lui Cocri; ast-felu dar s'au încheiatu trăsura a șēsea.

Pe lângă aceste șēse trăsuri, fiindu-că acēstă moșie de prigonire între Măgurănu și Cocri nu are o figură quadrată, ci pe alocurea liniile curbe, de aceia, pentru o mai exactă și lămurită stăpinire a prigonitorilor, s'a făcutu prin D. inginer și cele-l'alte trăsuri printre puncturile principale, precum în drumul cel mare al Tērgoviștii și cele-l'alte, conform deslășirilor, precum este regulatu citatulu mai sus planu.

Cu acestu modu, executându-se expusa decisiune a onor. Curții Apelative cu No. 118 din anul 1861, s'a impietritu și s'a datu D-nei Ionomu în stăpinire-i nouă-deci și patru stj. în latu la Siliște, iar la câmpu și pădure stj. nouă-deci și nouă, după cum se deslușaste prin trāsurile arătate mai sus. Iar D-lui Dimitrie Cocri, două-deci stj., printre sforile de moșie ale D-nei Mitani Ionomu, de 29 (două-deci și nouă) stj. la o margine și 70 (șapte-deci) stj. la cei-l'altă, mai dându D-lui Cocri, în conformitate cu dispozițiile expusei decisiuni, și celu-l'altu pământu, moșie ce a mai ramas ca parte a sa cu destulă întindere, din hotarulă celoru 70 (șapte-deci) stj. ai D-nei Mitani Ionomu, până în hotarēle de la vale al moșiilor Sărdanu și Balteni, cu care se răzorasce, la acēstă lature, întregul trupū al acesteī moșii de prigonire d'între Măgurēnu și Cocri; și prin urmare, alcātuindu-se precedentulū actū de executare pentru pacinica stăpinire a numiților, s'aū sub-scrisū de mine în fața locului și de cei citați, pentru executarea acesteī hotăriri, ce aū statū prezenți, rămāind a se depune acestu actū de executare, cu deosebită adresă din parte-mi, în onor. Tribunalu.

1866, Iulie 29.

(Semnat) membru suplininte. **A. Papadat.** — Inginer. **Luis.**

(Semnat) **G. Ionomu.** — **Grigorie Conțescu** presinte și din partea celor-l'alți frați.

Grefa Curții de apel, Secția I.

Acēstă copie, fiind întocmai după original, se legalisēză, după cererea făcută de D. Gr. Conțescu, și conform art. 134 din proced. civilă.

1868, Iulie 16.

(Semnat) p. grefier **I. Urzescu.**

98.

ROMANIA

PRIMĂRIA COM. LEORDENI

No. 511.

1866, Octomvrie 7.

DOMNULE,

Copiile ce le cereți prin suplica D-văstră, am onore a vi-le înainta pe lângă acesta legalisate la No. 10.

(Îscălit) Primar, **Sandu Croitor.**Notar P.....¹⁾D-sele Domnului **Grigorie Conțescu.**

1865, Septembrie 26.

PROCES-VERBAL

În urmarea ordinului D-lui sub-prefectă No. 181, pus pe petiția preotului Costache proprietarul moșiei Cringureanca, și a reclamației lui Dinu Despa, vieru D-lui Grigorie Conțescu, dată pentru nisce fână ce s'au cosit de preotul Costache pe un petec de loc de prigonire din lacu Bugii, dintre preotu Costache cu D-nu Conțescu, și care fână s'au ridicat o parte de preotu Costache în silnicie, iar o parte de vieru D-lui Conțescu, cu ajutoru sub-scrisului, în puterea dovezilor ce au adus o-dată cu petiția și în puterea îndatoririlor impuse asupra-mi de legea comunala, a ținea propria posesie a fie-căruia în statu-quo; viind și D. Conțescu la proprietatea D-lui de aici, am citat pe ambele părți prin sorocirile No. 424 și 425, ca astăzi să vie fie-care cu dovezi în fața locului spre constatare.

Mergându sub-semnatu în fața locului, au venit D. Conțescu la ora 9 de dimineață cu dovezile D-sele și aceștia: 1. Radu Glonț Olteanu. — 2. Toma Iordache vieru. — 3. Stefan Sirboica. — 4. Stanciu Ușurelu și 5. Niță Butărescu, și am adăstat pe preotu până la ora 12, când, vedând că nu mai vine nici cu dovezi nici fără dovezi, am procedat la cercetare; cel d'ântăiu și al doilea au arătat că, chiar până în anu trecut, au cositară dênșii acelu petecu de loc, puși de vieru D-lui Conțescu, în folosul vierului, fără nici o

¹⁾ Spațiu alb în originală

supărare din partea preotului; Stefan Sirbóica, cel de la No. 3 a arătat că, atât că a fost isprăvnicul al moșii preotului cinci ani la arendașu rēp. Hristea Sotir, și în cinci ani, 'adică, până la anul¹⁾ 1863, nu s'a atinsu de acelū petecū de locū ștăpănu-sēu, câtă și că în anulū trecutū aū cositū maldarū, cu voia vierulū, fără supărare din partea preotului. Iar cei de la No. 4 și 5 aū arătatāră că sunt ómeni bătrāni și nu aū pomenitū pe nimeni din partea preotului stăpinitor pe acelū locū, iar vierii D-lui Conțescu în totū-d'auna aū avutū locuri de porumbū și de fānū pe acelū locū.

Mai pe urmă, până a nu se ridica ședința, aū venitū și preotu cu 2 douē doveđi și anume: D. Chiru Anghelescu și Niță Bacanu, care, celū d'ântēiu, arātă că de sunt acum patru ani de ȓile nu pōte cunōsce de cine s'a stăpinitū, iar celū d'al doilea arātă că arū fi cositū în anulū trecutū preotului în acelū petecū de locū; pe lângă acestea, repetāndu doveđile D-lui Conțescu arātārile de mai sus, preotu incepu a le insulta și amerința cu blesteme chiar în presusvia ședinții.

Avēnd în vedere arātārile a 5 doveđi ale D-lui Conțescu;

Avēnd în vedere că preotu aū adus numai o dovadă care arātă că arū fi cositū, pus de preotu, în anulū trecutū, și conform legii numai una nu se pōte considera mai multă ca cinci, și considerāndū că, afară de tōte acestea, neputāndu-și dovedi doveđile trebuinciose sau neavēndū, aū începutū cu asprime asupra doveđilorū D-lui Conțescu, ca cu chipul acesta să-'i convingă la dorința sa;

Se constată dar că adevēratulū posesor al acelui petecū de locū este D. Grigorie Conțescu, pentru care dar s'aū incheiatū acest proces-verbal, care sub-serisū de D. Conțescu și doveđile aflate din parte-i, căci preotu Costache și doveđile sēle, n'aū voitū a veni la cancelaria primăriei a sub-serie, și care acestea în original se va înainta D-lui sub-prefect cu deosebit raportū, spre cele de cuviința.

La finirea incheierii acestui procesū se mai arātă și Toma Cotlonea, totū dovadă a D-lui Grigorie Conțescu, care arātă, ca cei de sus, stăpinirea D-lui Conțescu până în rēzlofi.

(Semnat) Primar, **Dinu Sóre.**

Dumitru Chiriță consilier. — Notar **Pet. Sulescu.** — Am fostū față **Grigorie Conțescu.**

Radu Glonț Olteanu
Toma Iordache vieru
Stanciu Ușurelu
Niță Butărescu
Toma Cotlonea

} Martoriū ce aū încredințatū cele din susū.

¹⁾ Cuvēntū slăvonū în originalū.

ROMANIA

DOMNULE PRIMAR DE LEORDENI

Jurnalul ce ați încheiat în privința locului D-lui Conțescu se aprobă pe a D-v. răspundere, și vi se înapoiază cu acesta spre a-l pune în executare întocmai, îndatorându pe numitul preot a da fanu după acel loc D-lui Conțescu, ca unul ce l-a luat nedrept. Acesta dar spre răspuns la No. 429.

1865, Octombrie 9. — No. 18,172.

(Semnat) sub-prefect, **Gr. Tănăsescu.**

Primăria Comunei Leordeni.

Aceste două copii, fiind trase întocmai după originalele din dosar, se legalizează.

(Isălit) primar. **Sandu Croitor.**

Notar **P. Sulescu.**

1866, Octomvrie 7. — No. 510.

99.

Actul D-lui N. Hanâmolu

În care sub-semnatul N. Hanâmolu, am vândut D-ei Maria Grădiștenu, născută Poroinenu, în preț de galbeni trei mii cinci sute No. 3500, pe care i-am și priimit de la D-sa, locul din podul Mogoșoii, fosta proprietate a D-lui I. Grădiștenu, cumpărată de mine la licitația ținută de onor. Tribunal Ilfov, Secția III, la 22 Noembrie anul corent, și spre a-și avea acest act totă a sa tărie, am rugat și pe onor. Tribunal a-l legaliza, trecându-se proprietatea pe numele D-ei cumpărătoare, împreună cu actul de adjudecație.

1866, Decembrie 20. — București.

(Semnat) **N. Hanâmolu.**

Coprinderea din acest act este urmată cu a noastră mulțumire.

(Semnați) **M. Grădiștenu. — N. Hanâmolu.**

Tribunalu Ilfov, Secția III.

D-nu N. Hanâmolu, prin petițiunea dată acestei Secțiuni la 20 Decemvrie, anul expirat 1866, registrată la No. 17,050, a cerut transcripțiunea acestui act, prin care a vîndut D-ei Maria Grădiștenu, născută Poroinănu, un loc din podul Mogoșoie, fosta proprietate a D-lui I. Grădiștenu, în prețu de galbeni trei mii cinci-sute No. 3500, prezentând vîndătorul, pentru dreptul de proprietate și posesiune, ordonanța acestei secțiuni de la 9 Februarie anul corent, sub No. 428, din care s'au vîdutu că, după cererea D-lui Ión Pascu, creditore hipotecar al D-lui I. Grădiștenu, puindu-se în vîndare cu licitație un loc din podul Mogoșoii al D-lui Grădiștenu, s'au adjudecatu asupra D-lui N. Hanîmolu, cu prețu de galbeni trei mii cinci-sute No. 3500, cu care act se constată dreptul de proprietate și posesiune.

Tribunalul, vîdendu că părțile contractante au datu mulțumire pe acestu act.

Vîdendu că, după examinarea ce s'au făcutu registrelor de inscripțiuni și transacțiuni, conform art. 726 din proc. civilă, nu s'au găsit acest loc supus la nici o sarcină popritore.

Vîdendu că, contra acei ordonanțe de adjudecație, nu s'au făcutu nici un recurs în casațiune, după cum se constată din dovada primului grefier al acei Curți No. 2029—67.

Pe aceste base și conform art. 722 din proc. civilă, se confirmă această vîndare pe numele D-ei Maria Grădiștenu, transcriindu-se acestu act și în registru de transcripțiuni.

(Semnați) Președinte, **C. Samurcași.** — **Al. Ionescu.**

Conform, **Gr. Veluda.** — Grefier, **Ghiță Stroescu.**

G R E F A

Atestă că această copie este conformă cu originalul act de vîndare, trecut în condica respectivă, sub No. 199 din 22 Aprilie, Dosaru No. 1868—66, și se liberă D-lui Grigorie Conțescu, conform cererii din petiția registrată la No. 5242—76.

(Semnat) Grefier, **I. I. Petrescu.**

100.

DOMNULE PREȘEDINTE.

Deputind hotărnicia moșiei noastre Conțeștiu, am fostu cerutu de la rēp. Vistieresa Zinca Conțeasca, plațul de locu insemnatu pe plan No. 2, și il luasem in stăpinire plațul sub No. 1; iar pe tota cei-l-altă linie insemnată pe plan la No. 5, 6, 7 și 8, neivindu-se nici o contestație din partea rēposatei Conțești, ca făcută pe vechia stăpinire și potrivit sinetelor, nu au urmatu nici o desbatere.

Infățishandu-se procesul la Curtea apelativa civilă Sect. I, s'au datu decisiunea cu No. 111, din anul 1857, prin care, respingandu-se pretenția acēsta, se decide ca atatu noi catu și rēp. Conțeasca să remanem in vechia stăpinire, ast-fel cum se stăpinea la facearea hotărniciei; in contra acestei decisiuni am fostu datu apelu la Curtea inaltă, și acēsta este acum trimesă la onor. Curte de Casațiune. Acum spre incetarea prigonirii, multumindu-ne a stăpini prin semnele vechi stăpiniri, ast-fel precum se arată in hotărnicie și plan, ne retragem acea apelatie; prin urmare vē rugăm, Domnule președinte, să binevoiti a face să se trimită pomenita decisiune, spre a se aduce la indeplinire.

Plecași

(Semnași) **Temeli Miciura.** — **Tița C. Miciora** epitrōpă.

Onor. Domnului președinte al onor. Curți de Casație.

100 BIS.

JURNALŪ

1867 Ianuarie 14. — No. 17.

Asupra petițiunei D-lorū Temeli N. Miciura și Tița epitrōpa casii rēp. ei soțu Chiriac Miciura, inregistrată la No. ¹⁾, prin care ceru retragerea apelului făcutu la fosta inalta Curte, și care ține locu de recursu in Casațiune, in procesulu ce au cu epitropia spitalului Brâncovenescu și moștenitorii rēp. Joița Conțeasca, anume: Matei

¹⁾ Spațiu alb in originalu.

Conțescu, Ión Conțescu, Grigorie Conțescu și Costache Conțescu, precum și cu D. general I. Emanoil Florescu, pentru hotărnicia moșiei Conțești, Curtea a încheiat următorul jurnal:

Urmându desbatere în audiență asupra modului cum este concepută alăturata hârtie de retragerea recursului, în privința unor clauze mărginitore, într'insa coprinse;

Curtea, după esplicările date în audiență de D. Dimitrie Cariagdi, avocatul recurenților, față fiind și chiar recurenții, cum că înțelege a face o retragere de recurs pură și simplă, nesupusă la nici o rezervă; apoi pe așa temei Curtea regulază a se încheide dosarul, ca nelucrătoru mai multu.

(Subscriși) A. Catargi. — P. Manu. — C. Donescu. — L. Steege. — Eustațiu Calligari. — N. D. Racoviță. — Al. Crețescu.

PREȘEDINTELE SECȚIEI CIVILE

AL

CURȚII DE CASSAȚIUNE.

Copia acesta fiind conformă cu originalul trecut în condica de jurnale la No. ¹⁾ se legalizează și se dă D-lui Grigorie Conțescu, potrivit cererii făcută prin petiția înregistrată la No. 666.

(Semnat) p. președintele Secțiunii.....¹⁾

Greffierul Secției civile

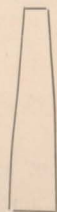
(Semnat) G. Țințu.

101.

Funda grădini.

Fața uliții.

in prisosul ce am în siliștea caselor mele din suburbia Manea Brutaru, peste suma de patru-spre-dece stinjeni și cinci palme, măsurați din colțu casei D-lui Capitan Ión Conțescu, și cu care se află casa mea ipotecată către consorta mea Elena Budiștenca, cu act legalizat de onor. Trib. Ilfov Secț. III, No. 412 din anul 1864 și 263—65, am vîndut de a mea bună voie D-séle Grigorie Conțescu unul stinjen locu, lângă siliștea caselor D-séle, în prețu de galbeni împărătesei una sută No. 100 =||=, care bani 'i-am și priimita pe deplin în mâinele mele. Acest stinjen însă se va măsura în lățime numai la fața uliții, din stilpu porții D-séle până unde va ajunge, iar de aici în lungime va merge tot îngustându-se în linie dreaptă, până ce se va pierde în fundu grădini, în colțulu uluciloru ce despărtescu grădina mea de a D-lui Colonel Conțescu, după figura ce se vede desemnată pe marginea acestui act.

¹⁾ Spațiu alb în original.

Și ca să aibă D-lui stăpinirea acestei cumpărături pacinică, 'i-am dat acest înseris ală meu, legalizat de onor. Trib. Ilfov Secția III-a. 1867, Septembrie.

București.

(Semnat) **A. Budiștenu.**

Coprinderea din acestă actă este cu a noastră mulțumire.

(Semnați) **Gr. Conțescu. — A. Budișteanu.**

Tribunalul Ilfov, Secția III-a.

D-nu Al. Budișteanu, prin petiția de la 4 Septembrie anul corent 1867, registrată la No. 13187, a prezentat spre transcripțiune acestă actă de vîndărea ce face a unui stinjenă de locă, ce-l are prisos în siliștea caselor sêle din suburbia Manea Brutaru, peste suma de 14 (patru-spre-dece) stj. și 5 palme, cu casele după dînsul, pe care le-a ipotecat soției sêle, cu actă legalizată de acestă Tribunală sub No. 412—64 și 263 din anul 65, către D-nu Grigorie Conțescu, în dreptă galbeni 100 și cu condițiile coprinse într'insu.

Tribunalul, avînd în vedere că dreptul de proprietate s'a constatată cu ocazia notatei împrumutări, și că cumpărătoru de astădi, prin inserisu ce a dată în dosier, a declarată că cunósce posesia în ființă acestui stinjen de locă, ce cumpără peste suma de 14 stj. (patru-spre-dece) și 5 palme, ce sunt ipotecate soției vîndătorului;

Avînd în vedere că, după examinarea ce s'a făcută de D. Supleant și grefier opiselor de poprire, expusul imobil ce se vinde nu s'a găsită supus la nici o împrejurare popritore.

Pe aceste baze și cîmform art. 7¹⁾ din proc., legalisésă acestă actă de vîndare pe numele cumpărătorului, cu obligație asupra-i de a respunde la Primărie pavagiulă, de vor fi datori din trecută.

(Semnat) președinte, **C. Samurcaș. — A. Ionescu.**

p. grefier, **C. Ștefănescu.**

No. 413, Septemvrie 6.

No. dos. 1541—67.

¹⁾ Spațiu alb în originală.

NOI CAROL I,

DIN GRAȚIA LUI Dumnezeu și VOINȚA NAȚIONALĂ, DOMN AL ROMÂNILOR

La toți de față și viitori sănătate.

ROMANIA

N°. 165. Curtea de apel din București, Secțiunea I-a.

-nu prim-președinte al onor. Curții de Casațiune, cu adresa No. 7772, de la 23 Decembrie anul 1865, a făcut cunoscută că apelul făcut, la fosta înaltă Curte, de către D. Dimitrie Cocri, contra decisiunii No. 118 din anul 1861, pronunțată de această Curte, și care apel ținea locu de recursu la acea onor. Curte de Casațiune, a fost respinsu de Secția civilă a acei Curți prin decisiunea No. 326, din 13 Noembrie acel anu 1865, și ast-fel că decisiunea acestei Curți, cu No. 118 din 1861, au rămas executorie.

La 8 Ianuarie anul 1866, cu petiția registrată la No. 43, partea ce a dobânditu dreptul prin dîsa decisiune cu No. 118 din 1861, casa rîp. Dimitrie Măgurînu, a făcut cerere de executare, și Curtea au luat dispozițiile cuvenite prin Trib. Dâmbovița, în ocolul căruia Districtu este situat lucrul de prigonire.

La 10 August 1866, cu petiția registrată la No. 3100, a venit Dimitrie Cocri și a făcutu contestațiune asupra actului de executare, încheiatu de către suplinintele Trib. Dâmbovița, cerînd ca Curtea să reguleze cele cuvenite, de ore-ce se cunósce fôrte napás-tuitu prin acea lucrare. Curtea, după asemenea contestațiune, a citatu pe părțile intere-sate, adică, de o parte celu care a făcutu contestația D. Dimitrie Cocri, iar de alta D-nii frații Conțești și casa Măgurînului, îndreptațiți prin acea decisiune cu No. 118, din 1861.

La 23 Decembrie anul 1866, fiind determinată ziua de înfațișare, la apelul nominal s'au presintat părțile, însă, Dimitrie Cocri în persónă, avînd de procuratoru pe D. V. Boerescu; D-nii frații Conțești prin D. G. Costaforu și D. Th. Veisa, presinte fiind și doi din D-lor, iar casa Măgurînului prin procurator în regula D. Veisa; s'a făcut înfațișarea s'a dat citire actului de executare al Supleantului Trib. Dâmbovița, contestațiunii făcută de Cocri și cele mai posterióre lucrări, după care părțile făcînd întinse pledoarii și Curtea

deliberând, s'a ivitū divergință de opinii între membrii ce au luatū parte, ast-fel că, pe de o parte s'a ajurnat afacerea pentru a lua parte cinei membrii, iar pe de alta, ca procuratorii părților să dea concluzii înscrise, conform procedurii.

La 3 Martie anul 1867, fiind fixată ziua de înfățișare, s'au prezentatū părțile în modul arătatū mai sus, s'a complectatū Curtea cu No. de cinci membrii, s'a datū citire de la începutū acelor precumate, și părțile avēnd cuvēntul au repetatū totū cele de la precedentă înfățișare, și Curtea le-a repetatū obligațiunea de a da concluzii înscrise; după care deliberându, majoritatea a dispoșatū cercetare în fața locului de către suplinintele sēu în sensul acesta, ca, în prezența părților, să vadă dacă lucrarea supleantului Tribunalului, făcută asupra executării decisiunii cu No. 118—861, este întocmai după ale ei dispoșiții, avēnd a se conforma membrului suplininte în cercetarea ce va face pe fața pământului dispoșițiunilor art. 745 din proc. civilă, întru ceia ce se atinge de dovedirea semnelor hotare necontestate, despre care operațiune să dea o relație înscris cu deslușire.

În urma acestei dispoșiții, s'a priimitū din partea D-lui suplininte al Curții relațiunea sa cu No. 46 de la 11 Maiū anulū curentū, cu alăturare de un proces-verbalū încheiatū în fața locului, în prezența părților, care relație și proces-verbal se reproduce aici:

„Dupē ordinul D-vōstră cu No. 4542, prin care mē însărcinați cu cercetarea conform dispoșițiunilor jurnalului încheiatū de Curte la 3 Martie 1867 cu No. 333, asupra procesului dintre Dimitrie Cocri cu Gh. Ieonomu soțul, represintând drepturile Mitanii Ieonomu, moștenitōrea Măgurēnului, și frații Conțești, mergēnd la fața locului (la Conțeștii de jos), unde au fost presinte tōte părțile interesate, după cum se constată prin alăturatūl proces-verbal; și după ce s'a datū mai întēiū lectură sus menționatului jurnalū și decisiunii Curții cu No. 118 din anul 1861, ale cărei dispoșiții a fostū aduse la îndeplinire de supleantul Trib. Dâmbovița, și care aducere la îndeplinire, fiind contestata de Cocri, sub-scrisul a avutū însărcinarea să o revizeze dacă este conformă cu textul menționatei definitive decisiuni, și în cazul contrariū să îndeplinescū acēstă misiune; și în locū să se convingă părțile de punctul de plecare în lucrarea ce avem să facem, conformându-ne cu dispoșițiunile jurnalului No. 333 și decisiunei cu No. 118, adică a se începe mēsūrătōrea din semne netăgăduite, ca să se dea mai întēiū stinjenii cuveniți Măgurēnului, și prisosul ce rămāne lui Cocri; și ast-fel gasind semne de hotar împietrite puse de complectul Trib. Dâmbovița, cu ocașia aducerii la îndeplinire a unei judecāți definitive între Conțești și Cocri, am fost constrānsū a le considera ca semne necontestabile, cānd tōte părțile litigante ne sunt de acord ca să arate altele de adevērate; iar Cocri a continuat a pretinde cā semne necontestabile sunt altele în sus spre Nordū, unde se învecinește cu moșia Conțeștii de sus, și prin urmare să se dea mai întēiū Conțeștilor suma stinjenilor

cuvengiți, și pe urmă lui Măgurénu, procedare care ar duce la unu rezultat cu totul contrariu dispozițiunilor dizei decisiuni, căci s'ar eluda legea, infirmându-se autenticitatea lucrului judecatu, dacă s'ar da Conțeștilor suma de stinjeni determinată, care nu se vede în dispozițiunul decisiunii No. 118. Cu tôte acestea, lăsându ca Curtea să decidă dacă motivele lui Cocri sunt sau nu fondate, eu am observat tôte principalele puncte de hotar, de unde s'a făcutu trăsurile, și măsurându pe cele mai multe, ca să vedu dacă s'a datu exact Măgurénului stj. 99 (nouă-deci și noué), și am găsitu că aducerea la îndeplinire, de către supleantu Trib. Dâmbovița, a fostu bună, căci D-lui Cocri 'i se cuvine restul, iar contestațiunile lui Cocri și a inginerilor-hotarnicii ce s'a alesu, a motivat'o sub-scriind procesul-verbal. Am onóre să alatur pe lângă acésta și dosarul cu No. 465 din 865, în starea în care 'l-am priimitu.

Membru supleant. **G. Dămbovicénu.**

Astăzi, 7 Maiu 1868, sub-scrisul membru supleant al Curții de apel Sect. I, după ordinul D-lui prim-președinte cu No. 4542 și în consecința jurnalului cu No. 333, încheiat la 3 Martie 1867, asupra procesului dintre D. Dim. Cocri și Mitana Măgurénu, și frații Conțești, pentru contestațiunea făcută de Cocri contra aducerii la îndeplinire a decisiunii cu No. 118 din anul 1861, de către supleantul Trib. de Dâmbovița, viind aici la fața locului, moșia Conțeștii de jos, unde fiind față tôte părțile interesate, adică D. Dimitrie Cocri, asistat de inginerul-hotarnicu N. G. Chirculescu și Julie Radulénu. D. D. frații Conțești și G. D. Iconomul, procurator și soțu al D-ei Mitana, s'au citit tôte actele necesare, și procedându la revisuirea lucrării de aducere la îndeplinire a numitului mai sus supleantu, conform dispozițiilor dîsului jurnal, am găsitu că este conformă cu dispozițiunul decisiunii cu No. 118; însă D. Cocri, nevoind să considere semnele impietrite de hotar, puse de complectulu Trib. Dâmbovița, prin actulu său de aducere la îndeplinire de la 28 Martie 854 No. 186, de semne netăgăduite, cerënd a se face revisuire măsurătorii din alte pietre, puse mai în sus de hotarul Conțeștilor. — Eu însă, vedëndu că decisiunea Curții cu No. 118, consideră pe Conțești ca definitiv judecați, în ceea ce privesce partea lor de moșie, și nu dispune decât în privința părții cuvenite Măgurénului mai întéiu, și ce va rămănea să se dea lui Cocri; și ca să se pōta ajunge la acestu rezultat, trebuie neapăratu să se facă măsurătōrea din pietrele puse la aducerea la îndeplinire arătată mai sus cu No. 186, trebuind neapăratu să fie privite ca semne netăgăduite, de vreme ce acésta aducere la îndeplinire este consacrată prin sentința Trib. Dâmbovița cu No. 22 din anul 1866, remasă definitivă; și ast-fel vedënd iarăși că partea cuvenită Măgurénului în

sumă de stj. 99 (nouă-deci și nouă), este măsurată exactă și necontestată, sub-semnatul, am găsită actul de aducere la îndeplinire, conform definitivei decisiuni cu No. 118, rămând ca onor. Curte să aprecieze daca pietre netăgăduite se potu dice numai acelea recunoscute de partea interesată, sau, după cum am înțelesu, că sunt și acelea puse prin formalitățile preserise de lege la aducerea la îndeplinire.“

Urméza iscăliturile.

Dupé acéstă operațiune din fața locului, s'a făcutu citare părților interesate, și la 14 Iuniu corent, fiind determinată ziua de înfățișare, s'au prezentată la apelul nominalu, însă: Dimitrie Cocri în persónă, avénd de procurator asistent pe D. C. Boerescu, doi din frații Conțesți și doi reprezentați de către D. G. Costaforu, iar casa Măgurénului, astădi Mitana Iconomu, muma sa, prin soțul său G. Iconomul, avénd procurator pe D. Th. Veisa. Și mai 'nainte d'a proceda Curtea la înfățișare, s'a propusú din partea D-lui Boerescu, procuratorul D-lui Cocri, recusațiunea inserisú pentru D. membru suplininte Dămbovicénu, ce a făcutu cercetarea în fața locului, despre care s'a regulatú osebitu prin jurnalulu încheiatú asupra petițiunii de recusație, și aceia recusație fiind respinsă, și admitându-se de majoritatea Curții a lua parte D. supleant, s'au făcutu întinse pledoarii de părți, pentru care procuratorii părților au datú conclusii inserisú, ce s'au pus la dosar, a se vedea după trebuință; iar reprezentantele ministeriului publicu puindu conclusii, după ore-care desvoltare ce au făcutu, au opiniatú că lucrarea membrului supleante al Tribunalului, verificată de membrul Curții, fiind bună, să se menție.

După acestea, rămândú Curtea în deliberațiune, la 19 Iuniu corent, s'a pronunțat după cum urméza:

DECISIUNE

Curtea, asupra fondului.

Considerândú că în decisiunea Curții No. 118—861, se coprindú doué dispozițiuni, una privitoare în prigonirea dintre Cocri cu Zinea Conțesca, și altă dispozițiune privitoare dintre acela-și Cocri, însă cu Măgurénu.

Considerândú că în despositivulú privitor la prigonirea dintre Cocri cu Zinea Conțesca se dice că se respinge apelulú chiarú al lui Cocri, și se hotărasce ca Conțesca să remaie apărată de pretenția lui Cocri, făcută cu ocazia depusei hotărnicii, pe temeiú că prigonirea dintre dênșii este resolută prin hotărirea No. 471—845 și 22—855, care sunt și aduse la îndeplinire.

Considerându că prin acestu dispozitiv nedisposându-se altu de câtu ca să remaie Conțesca apărata de pretenția lui Cocri, se face evidentu că nu erea nimica de executatu de către acéstă, și prin acéstă Curtea, în baza decisiunii No. 118—861 între Cocri și Conțesca;

Considerându însă că în dispozitivul privitor la prigonirea dintre Cocri cu Măgurénu, se dice că se respinge apelulu lui Cocri și se hotărasce ca casa lui Măgurénu să fie în dreptu să ia mai întâi sumă stinjenilor sei, potrivit actelor de cumpărătoare, care peste totu insuméză stj. 99 (nouă-deci și noué), și apoi ceia ce va rămănea să ia Cocri.

Considerându că ast-fel fiind, numai acestu dispozitivu urma să fie executatu în baza decisiunii aceste Curți No. 118—861 de către și prin acéstă Curte.

Considerându că prin dispozitivul jurnalului No. 333, din 3 Martie, se pune obligațiune supleantulu Curții ca să verifice lucrarea de aducere la îndeplinire de către supleantele Trib. Dâmbovița, să se conforme cu dispozițiunile art. 745 proc. civilă, intru ceia ce se atinge de dovedirea semnelor hotare necontestate.

Considerându că e evidentu că mai necontestabile semne hotare nu pot fi altele de câtu acele puse de autoritatea competentă cu ocazia unei executări de hotărîre definitivă.

Considerându că atât suplinintele Trib. de Dâmbovița, cu executarea decisiunii Curții No. 118—61 privitoare la prigonirea dintre Cocri și Măgurénu, câtu și suplinintele aceste Curți, în verificarea ei, au fostu conduși și au plecatu, pentru măsurătoarea celor 99 (nouă-deci și noué) stj. cuveniți lui Măgurénu, de la semnele hotare, puse cu ocazia executării hotărîrii din 1845 No. 47, și care executare este recunoscută atât prin hotărîrea No. 22—855 a Trib. Dâmbovița, remasă definitivă, câtu și decisiunea aceste Curți No. 118—861 în considerantele seles.

Considerându că dacă în dispozitivulu decisiunii No. 118—861 se face mențiune de actele de cumpărătoare a lui Măgurénu, acéstă pură și simplă mențiune este făcută pentru mai multă întărire despre însumarea de 99 (nouă-deci și noué) stj., de vreme ce nu se dispune nimica despre consequințele ce trebuie să se tragă din acele acte de cumpărătoare.

Considerând că ast-fel fiind, bine s'a adus la îndeplinire decisiunea Curții No. 118—861.

Pentru aceste considerante Curtea, în acord cu conclusiunile ministerulu publicu

ÎN VIRTUTEA LEGII,

Respinge contestația rădicată de către D. Dimitrie Cocri ca neintemeiată, și decide ca decisiunea Curții cu No. 118—861, să se socotéscă executată prin semnele și punctele arătate în actulu de executare, încheiatu de suplinintele Trib. de Dâmbovița, și care au

fostă verificată de suplinintele Curții, obligată fiind Cocri a plăti lei noi două-sute cheltueli de judecată, cu dreptul de recursu în casație în termenul prevădută de art. 44 din legea organică a Curții de Casație.

Data și pronunțată în ședința publică, astăzi la 19 Iunie anul 1868.

No. dos. 465—865.

(Semnați) prim-președinte. **N. L. Gherasi.**

Membrii: **A. Cantacozino. — N. Predescu. — Gr. Dămbovicenu.**

Greffier, **Spirache Săulescu.**

Grefa Curții de Apel din Bucuresci, Secția I.

Acastă copie fiind conformă cu originalu, se legalizează. 1868, Iulie 1.

(Semnat) p. greffier, **I. Urzescu.**

Astăzi la întâiu Iulie 1868 s'a scosă din grefa acestei Curți, spre a se da în primirea D-lor Grigorie și cei-l-alți frați Conțești.

(Semnat) p. greffier, **I. Urzescu.**

Dăm putere și ordonăm agenților administrativi să execute această decisiune, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire, și spre credință presenta decisiune s'a sub-semnat de noi.

1868, Iulie 20. — No. 4820.

(Semnat) **Z. Urlățeanu.**

Gr. Dămboviceanu. — p. greffier, **I. Urzescu.**

Act inginerescă și lucrare hotărnicescă

In privința hotarului dintre moșia Conțești de sus și Conțești de jos, județul Dâmbovița.

În urmarea invitații D-lui suplininte al Trib. județului Dâmbovița, prin adresa cu No. 332, din 18 Septembrie 1868, sub-scrisul inginer-hotarnic am mersu, la ziua fixată de 28 Octombrie încetată, cu D-lor frații Conțești, proprietarii moșiei Conțești de jos, plasa Ialomița, acel județu, la numita proprietate, spre statornicirea semnelor hotare între această moșie a fraților Conțești și proprietatea Conțești de sus a D-lor Temeli Miciura și nevêrstnicii copii ai rēp. D-lui frate Chiriac Miciura, conform definitivei hotăriri a onor. Curții apelative civile Sect. I, cu No. 111, din 26 Noembrie, anul 1857.

Mai înteu de tôte am examinatû extractul după hotărnicia rēp. Grigorie Pleșoiianu, cu anul 1854, Ghenarie 12, pre câtu se atinge de vecinătatea dintre proprietățile fraților Miciura, numită Conțești de sus saū Hagimōsca, și aceia a fraților Conțești numită Conțești de jos; după care am vēdutu că, numitul hotarnic Pleșoiianu, prin citata sa hotărnicie, după ce arată că această vecinătate, între numitele două proprietăți, după vechia hotărnicie din anul 1787 Iunie 8, se mărginesce prin două linii drepte între trei puncturi principale, adică: o linie începută de la un teiu, semn firescū în marginea Colentinei, lângă stejarul cădut, dusă cam spre apus prin semnele intermediare, un stejar stufos, și pe o linie făcută în anul 1836 de rēp. Tănase Nenovénu, cu mai multe moșorōie vechi pe dēnsa, dreptu peste Bobotinu saū Ilfovalu secū, până în rădăcina unui Carpen, până în grōpa Crucii în drumul Tērgoviștei, care aceste trei puncte principale nu se tăgăduescū de ambii vecini frații Miciura și frații Conțești. Apoi mai deslușescū numitul hotarnicū fōrte clarū, cum s'a urmatū vechia stăpinire între aceste vecinătăți, adică cum au stăpinitū și stăpinescū numiții vecini, totū prin acele două linii drepte din vechia hotărnicie, una începută din ȋsul teiu, dusă cam spre apus prin acel stejar stufosū și moșorōile după linia Nenoveanului din 1836, până în rădăcina Carpenului, și de la rădăcina Carpenului linie drēptă la grōpa Crucii din drumul Tērgoviștei, numai până la livedea lui Buduruși, de unde intra cu calcarea frații Miciurea în moșia fraților Conțești, și apoi esă linie la grōpa Crucii din drumul Tērgoviștei, arătând numitul hotarnic, că, de la această grōpă a Crucii până în matca Dâmboviței, arū fi intrândū cu calcarea frații Conțești în moșia fraților Miciura.

După acésta am mersu cu D. membru și ambi vecinî la capulū numitelorū moșii la Colentina, de unde se începe vecinătatea între aceste proprietăți; și D-nii frați Miciurea au propus că linia trăsuri I-ia, arătată în hotărnicie, din malul Colentinei din acel teiu, până în rădăcina Carpenului, fiind că prin citata hotărnicie a Pleșoianului, se dice că trece și printr'un stejar stufos din marginea arăturilor D-lor Miciurea și liveșilor D-lor Conțești și măcar că după planul moșiei ce are, acelū stejaru (care se vede a fi un tufan), este abetutu din linie spre miază-zi, ast-felū încatu dintr'o singură linie principală a teiulu la Carpen, de care se vorbește în ȕisa hotărnicie, se forméza doué linii până la Carpen, adică o linie din teiu la acel stejar (tufan), pe care D-lor frații Miciurea îl numescū că ar fi stejarul coprins în hotărnicie, și altă linie din acelū tufan la Carpen; însă D-lorū, resemăți pe așternerea planului topographic ce au, stăruescū a se pune și la acel tufan semn de hotar piatră, chiar daca nu cade în linie; iar D-nii frații Conțești au propusă că acel stejar arătatū de frații Miciurea este un tufan, iar nu stejar; și, dreptū stejarulū coprins în hotărnicie, 'mi-au arătatū D-lor o tulpină a unui adevératū stejar, producēd și martori că stejarul este tăiat din greșelă de către un țeran, pe vremea când au fostū datā în tăiere pădurea, vedēndu-e lăsatū alătura de dēnsulū, adică lângă acea tulpină, un tufan stufos jārui de mulți ani, iar tulpina stejarului tăiatū se vede în ființă cu un moșoroitū vechiū pe dēnsa, și care cade mai multū în dreptulū liniei condusă din acelū teiu prin acésta tulpină și moșoróiele vechi, după linia Nenoveanului, din anul 1836, până în rădăcina Carpenului.

După acésta am datū citire definitivei hotăriri a onor. Curții apelative, Secția I, cu No. 111, din anul 1857, ce se execută, și am vedutū că printr'insa se coprinde chiarū așa: „Despre vecinătatea cu moșia Conțeștii de jos a D-ei Viștieresii Zoe Conțeșca (acum „frații Conțești), vedēd Curtea că sinetele D-lor fraților Miciurea, proprietarii moșiei hotărnicită, nu deslusecū nici cum, cum are a se urma la capul moșiei sēle, adică unde este „însemnatū plațul de locū No. 2, ce se dice ca-l calcă D-ei Viștieresa Conțeșca, ei mai „cu sēmă se dice a veni cu linie dreptă, din trăsura în trăsura, până la a treia trăsura, „însemnată pe plan sub No. 8, urmād ca acolo să mērgă D-na Conțeșca totū până în „apa Dâmbovița, precum stăpinesce astădi; hotărasce, că atātu D-na Conțeșca câtū și frații „Miciurea, proprietarii moșiei hotărnicită, anume Conțeștii, să remāie ca și până acum în „vechia stăpînire, adică precum se află stăpînindū astădi.“

În fața acestorū nedumeriri din partea ambelorū părți vecine, în ceia ce privesce hotarul despărțitor între proprietățile D-lorū, începutū din malul Călnăștei, din acelū teiu până la Carpen, și apoi din Carpen până la grópa crucii, și de aicea la matca Dâmboviței, am fost silitū a rădica alăturatul plan, sub-scris de mine, despre stăpînirea dintre aceste

două vecinătăți în totu lungulă moșiei, după cum se arată în hotărnicia rēp. Pleșoianu, atâtă după acte cât și după vechia stăpinire, după cum au stăpănită și stăpănesc ambii vecini, și duple cum pretinde astăzi fie-care din D-lor, adică D-nii Miciurea cerēnd formare a două linii dintr'una, aceia de la teiū la carpen, ast-fel adică, din teiū în tufanul ce-l arată D-lor, și din tufan la carpen; iar D-nii Conțești stăruindū a li se da stăpinirea pe acēstă linie, ast-fel cum se exprimă hotarnicul în hotărnicie, linie drēptă din teiū la carpen, și pe care linie se află și linia Nenovēnului făcută în 1836, și acea tulpina de stejar în ființă cu movila pe dēnsa în dreptul teiului, adăogāndū a dice frații Conțești că și chiar când un asemenea punct intermediar, pe care hotarnicii il facū și il numescū în hotărnicieile lorū, mai cu sēmă când o linie de hotar ar fi prea multă prelungită, sau ar fi prin pădure, ori pentru casū când s'ar pierde unū punctū principalū, chiar când ar lipsi acestū punctū intermediar, precum se pōte intēmpla a se pierde și linia Nenovēnului, din anul 1836, și tulpina stejarului stufos, sciința ne spune că nu s'arū putea pune în indoială hotarul însemnatū prin hotărnicie pe o linie între două puncturi principale aflate în ființă și netăgăduite de ambele părți.

Din parte-mi ca inginer-hotarnicu dicū că hotărnicia rēp. Pleșoianu se basēză pe hotărnicia vechie din anulū 1787 Iunie 8, și prin acea hotărnicie vechie neđicēndu-se nicăeri cum că linia începută din malul Colentinii din stejarul căduț, care cum il înlocuesce teiul, să trecă printr'un stejar, ci pe lângă o grōpă în dreptul unui stejar, apoi se vede că și hotarnicul Pleșoianu, dacă de dēnsul este făcutū planulū moșiei, a voit a înțelege ca linia să trecă printr'un stejar, care ar cădea în linia principală, precum este tulpina arătată de frații Conțești, iar nici cum printr'un tufan abătut cu totul din linie, precum arată și cerū frații Miciurea; și că chiar de s'ar lua de temeiū a se verifica suma stinjenilorū de a curmezișul moșiei D-lor fraților Miciurea, din hotarul moșiei Mōra Sasului până în acel tufan arătatū de frații Miciurea, nu avem o destulă garanție, după cele urmate la acel hotar al moșiei Mōra Sasului, cu ocazia strāmutărei semnului făcutū acum la executarea acestei hotăriri, și după cum chiar însu-mi făcēndū cercare, nu corespunde pe deplin cu semnul acelu tufan arătatū de frații Miciurea.

Ast-fel dar, pe câtă vreme astăzi D-nii Conțești arată în ființă linia Nenovēnului cu mai multe moșorōie vechi pe dēnsa, precum și tulpina acelu stejar iarăși cu movila pe dēnsa, care acestea cadū în direcția liniei de la teiū la carpen, nu se pōte privi de cătū ca o erōre, făcută în planul înfățișatū de frații Miciurea, reformarea liniei teiului, din linie drēptă în linie frintă, care asemenea erori se pōte intēmpla inginerilor-hotarnicii numai când dēnsii, după ce formēză hotărnicia, lasă ajutorilor sei, fără multă experiență, facearea planului; căci nici un inginer-hotarnicu nu pōte numi în hotărnicie o linie drēptă,

dintr'un punctu la altul, cu un semn sau două intermediare pe densa, și să sub-înțelegă cu acea linie dréptă o linie frintă.

Asemenea se constată despre linia din hotărnicie, precum o arată D-nii Conțești, că chiar acea tulpină de stejar ce cade în direcția acestei linii, se află în marginea arăturilor D-lor Miciurea la capu, pre câtu stăpâneau până a nu se întinde cu călcarea până la tufanul arătat de D-lor, pe care voescu a'l face stejar, și în marginea liveșilor D-lor Conțești, precum se exprima hotarnicul; și dacă frații Miciurea dicu că acel tufan este semnul intermediar pe care hotarnicul Pleșoianu l-ar fi aședat în planul său, în linia de la teiū la carpen, acesta ar fi cu totul o absurditate, ca pe lângă erorea din plan de a face dintr'o linie dréptă o linie frintă, apoi se pôte preschimba și cele patru puncturi cardinale și colaturale ale Universului; căci prin hotărnicie se dice că linia de la teiū la carpen, plăcă din teiū cam spre apus prin acel stejar și linia Nenovénului intermediare până la carpen, în vreme ce tufanul pe care îl arată frații Miciurea cade spre miază-și începându-se linia din teiū.

În fine, chiar prin citata hotărare a Onor. Curții se dice că „D-nii Conțești să stăpânescă precum au stăpănit și stăpănescă, și după cum hotarnicul se exprimă,“ pe acele linii drepte din trăsura în trăsura până la a treia trăsura, iar nu până la a patra trăsura, precum voescu să înțelegă D-nii Miciurea, că ar fi a 4-a trăsura; căci, de și pe plan sunt însemnate trei puncturi principale și unu al 4-lea semn intermediar pe linia teiului, dar se vede lămurit că Onor. Curte a înțeles ceia ce a și hotărât, numai despre cele trei trăsuri principale, fără a compta pe semnul intermediar după plan, ci după hotărnicie; și neapărată că și D-nii Conțești, când s'au mulțumit a rămânea în vechia stăpînire, au avut în vedere hotărnicia ce-i s'a comunicat, care însemnă acea vechie stăpînire prin cele două linii drepte, pentru care, în judecată la prima instanță, au declarat ambele părți că n'au existat nici o prigonire de calcare între D-lor din vechime și până atunci, și către acestea că chiar onor. Curte, când au decis ca ambii vecini să stăpînescă precum au stăpinit și stăpînescă astăzi, au avut în vedere deslușirea hotarnicului prin hotărnicia sa, despre stăpînirea în ființă pe acele linii drepte, precum se exprimă prin hotărnicie prin două linii drepte.

Pe aceste temeiuri dicu, dacă o-dată linia dréptă vine din teiū prin acea tulpină și prin linia Nenovénului arătată de D-nii Conțești cu martori, până la carpen; dacă tufanul arătat de D-nii Miciurea nu numai schimbă cu totul linia teiului, făcându două linii dintr'una, dar o și dă spre miază-și de unde ea este pusă spre apus prin citata hotărnicie foarte explicată.

Dacă linia pe care voescu D-nii Miciurea să o arate prin acel tufan al D-lor, se constată prin martorii aduși de D-nii Conțești, că de puțin timp D-nii Miciurea au voit

a o face prin pădurea D-lor Conțești, care chiar de ar exista astăzi această linie și vechie de ar fi, totuși nu s'ar putea socoti ca linia Nenovénului, de care vorbește hotarnicul Pleșoianu în hotărnicia sa, pe câtă vreme D-nii frați Miciurea n'au putut arăta nici o movilă pe dânsa, în vreme ce linia arătată de D-nii Conțești se vede linie vechie, bătută ca un drum de comunicație frecventată, și moșorâie pe dânsa vechi.

Dacă în fine aceste linii până la a treia trăsură, precum le arată D-nii frați Conțești, nu numai se vede că și sinetele vechi le confirmă, dar chiar stăpinirea s'a urmată pe dânsa precum se constată și din actele oficiale ale administrației, înfățișate de frații Conțești, și că D-lor a tăiat în două rënduri pădurea până în linia cea vechie a Nenovénului, și chiar cel de mai înainte proprietar al moșiei fraților Miciurea, boerul Moscu, a tăiat pădurea totă până în acea linie, vedându-se chiar astăzi diferența la vârstă între pădurea fraților Miciurea de aceea a fraților Conțești, și că frații Miciurea neconținut s'a întins cu călcarea.

Pe aceste de mai sus temeiuri, apoi dîcî că urmează a se statornici hotarul între aceste două vecinătăți, conform hotărîrii onor. Curți apelative, cu No. 111 din anul 1857, prin care se deslușăște că hotarnicul a însemnat stăpinirea prin linii drepte din trăsura în trăsura, până la a treia trăsura, și că dacă se dîce prin această hotărîre ca frații Conțești să stăpînescă precum au stăpînit și stăpînesc astăzi, rămîne bine înțeles că onor. Curte, prin citata hotărîre, a adoptat expresia lămurită prin hotărnicia numitului hotarnic, care arată vechia stăpinire în ființă, precum s'a urmat și se urma la facerea hotărniciei între aceste vecinătăți, pe numitele două linii drepte, prin punctele principale arătate în hotărnicia sa, fără a face onor. Curte nici o explicație din hotărnicie, întru ceia ce privește vechia stăpinire în ființă prin două linii drepte.

Anul 1868, Octombrie 28.

(Semnat) **Iancu Iorcescu**, inginer-hotarnic.

NOI CAROL I,

DIN GRAȚIA LUI DUMNEDEŪ ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ, DOMN AL ROMÂNILOR

La toți de față și viitori sănătate.

ROMANIA

N°. 227. Curtea de apel din București, Secția I-a.

-nu Dimitrie Cocri, de la Conțești din Districtul Dâmbovița, cu petiția de la 10 Septembrie anul curent, registrată la No. 4506, a cerut suspendarea executării decisiunii cu No. 165 din anul curent, pronunțată de această Curte în afacerea de proprietate ce mijlocește între dânsul cu D-ei Mitana Ionomu, și D-lor frații Conțești, de ore-ce făcând recurs în Casație contra acei decisiuni, este în drept, dice Cocri, de ore-ce suspendarea executării pe basa al. II de sub art. 77 din legea Curții de Casație, fără nici o depunere sau asigurare, fiind chestiune de hotare,

Curtea, în urma unei asemenea cereri spre a se putea pronunța după regula asupra chestiunii, a făcut citare tuturor părților ca contra-dictorii, cercetându-se să se admită sau să se respingă o asemenea cerere.

La 29 Octombrie curent, în urma unei alte ajurnări, pentru a se aplica art. 151 din procedură, de ore-ce sunt mai mulți intimați frații Conțești, fiind fixată ziua de ceretare, la apelul nominal s'au și prezentat părțile, însă D. Dimitrie Cocri singur în persoană, de ore-ce dîse, al său procurator nu a venit, iar partea interesată prin procuratore în regulă D. Theodor Veisa, în prezența cărora s'a făcut înfațișarea, s'a dat citire cererii și s'a întâmpinat, Dimitrie Cocri stărui în cererea ce a făcut de ore-ce dîse că prin executarea ce s'a făcut i s'a atacat a sa proprietate, luându-se o parte însemnată de pământ, și că decisiunea Curții de și e favorabilă părții adverse, însă fiind chestiunea relativă la hotare, poțe că Curtea de Casație să casese acea decisiune.

D. Veisa ascultându făcu o expunere de cele preurmăte, cerënd ca Curtea însăși să vadă lucrările se le ce se conțin în dosare, și să respingă o asemenea cerere pre câtă vreme decisiunea, a cărei suspendare de executare se cere, nu a fost altă de cât o deslegare a unei lucrări de aducere la îndeplinire deja urmată și săvârșită.

D. procurorare puindă concluzii a apăratură pentru respingerea cererii lui Cocri, care nu este nici de cum în condițiunile celor prevădute de art. 77 din legea Curții de Casație, de ore-ce executarea este deja făcută de mai înainte, și ceia ce s'a făcutu de Curte prin decisiunea No. 165, anul curent, n'a făcutu de câtă, în urma unei verificări a lucrării membrului Tribunalului, confirmarea acei decisiuni.

D e c i s i u n e

CURTEA,

vënd în vedere cererea făcută de către Dimitrie Cocri pentru suspendarea executării decisiunii cu No. 165—68, de ore-ce a luată recurs în Cassație, și de ore-ce este disu cestiune de hotare, cază prevădută de ală doilea al. de sub Art. 77 din legea Curții de Casație, fără a fi trebuință de depunere sau asigurare din parte-i;

Ascultându propunerile făcute de părți;

Ascultându concluziile D-lui procuror;

Considerându că executarea pe fața pământului, despre care a fostă contestațiunea din partea lui Cocri, este deja făcută încă de mai 'nainte, ceia ce rezultă chiar din decisia a căreia suspendare se cere;

Considerându că dacă Curtea a pronunțat decisiunea cu No. 165—68, contra căreia dăce Cocri că a luată recurs în Cassație, acesta n'a fostă de câtă numai o soluțiune asupra lucrării membrului supleant al Tribunalului, care, executându decisiunea cu No. 118—61, și Curtea verificând lucrarea sa prin membrul supleante al său, n'a făcutu de câtă o recunoscere și confirmă acea lucrare de executare deja făcută;

Considerându prin urmare că decisiunea No. 165—681 nefiind de câtă o consecință a primitivei decisiuni No. 118—61, executată încă de mai 'nainte, Cocri nici că pôte usa de facultatea ce se prevede prin Art. 77 pentru cei ce pierdu;

Considerându dară că cererea lui Cocri urmăză să fie respinsă, ea cu totul nefondată și neadmisibilă, în fața atător lucrări de executare deja făcute, și în vederea lucrării de executare chiar a acestei din urma decisiuni sub No. 165—868, executată prin îndeplinirea tuturor formelor de procedură, ceia ce rezultă din procesul-verbalu priimitu cu adresa președintelui Trib. Dâmbovița No. 12544.

Pentru aceste considerante Curtea, de acord cu concluziunile D-lui procuror,

ÎN VIRTUTEA LEGII.

Respinge cererea de suspendare făcută de către Dimitrie Cocri cu dreptul de recurs în cassatie, în termenul prevădută de art. 44 din legea organică a Curții de Cassatie.

Data și pronunțată în ședința publică astăzi la 29 Octombrie 1868.

No. 419—865.

(President) **C. I. Arion**

(Semnați): membrii **Calenderu.** — **S. Zisu. M.-Rucărënu.-N. I. Costacopol.**

Grefier **Săulescu.**

Grefa Curții de apel din Bucuresci, Secția I.

Acastă copie de decisiune fiind conformă cu originalul, se legalizează.

1868, Noemvrie 22.

(Semnat) p. Grefier **I. Urzescu.**

Astăzi la (22) două-deci și două Noemvrie, s'aū scosū din grefa acestei Curți pre-senta copie de decisiune, spre a se da în primirea D-lui Dimitrie Cocri.

(Semnat) p. Grefier **I. Urzescu.**

105.

Actulū D-nei Maria Grădiștenu

Sub-semnatulu Petre Ión Grădiștenu, deplin imputernicitu din partea munei mele Maria Grădiștenu, eu procură în regulă din 20 August, anul curent 1868, dată de mumă-mea, care se află locuind în orașul Vöslau, imperiul Austriacū, și adeverită atātu de autoritatea competentă din Wiena sub alu registrului No. 16,258, cătu și

de onor. minister de Externe de aicea la No. 584, pentru autenticitatea acei legalisări și traducția acestei procuri în limba română, legalisată de același minister la No. 584 anul corect 1868, ca să vînd locul ce are muma mea ohavnică, nesupus la nici o dare către cine-va, și care locu este cu două fațade, din care una răspunde în ulița Mogoșoii, suburbia Biserica Amzii, coloră galbenă, iar alta răspunde în ulița Manea-Brutaru, coloră verde, suburbia Manea-Brutaru, din acest orașu București, ast-fel precum a fost publicată prin „Monitorul oficial“ No. 165, din 29 Iulie anul 1866, când s'a vîndut prin licitație la Trib. Ilfov Secț. III, și s'a adjudecată asupra D-lui Nicolae Hanâmolu, prin jurnalul acelui Tribunal din 22 Noemvrie anul 1866, și ordonanța de adjudecație cu No. 12, din 9 Februarie anul 1867 și care locu l-a cumpărată muma-mea ohavnică cu bani D-séle proprii, iar nu dotali, de la D. Nicolae Hanâmolu, cu actul legalisat de același Tribunal Ilfov, Secț. III, din 19 Aprilie, anul 1867, sub No. 199.

Astăzi, învîndu-mă cu D-nu Grigorie Conțescu, i-am vîndut D-séle ohavnic parte din acestu locu, ce mî-a mai ramas nevîndut, și care cade cu fața în ulița Manea-Brutaru col. verde, însă stînjeni două-zeci (20) și palme șese, fațada la uliță, iară lungul, d'o lature din uliță pe lângă zidul grajdurilor și grădinei caselor Prințului Stirbey, până unde acestu zidu face colțu, stj. trei-zeci și patru și palme șese; despre cea-l-altă lature, pe lângă ulucile curții caselor D-lui Petre Ritoridi, făcute pe locul cumpărat totu de la muma-mea, cu actul legalisat de Tribunalul Ilfov Secția III, la No. 112 anul 1868, stj. trei-zeci, palme două, cătu ține acele uluce în lungu; fundul stj. cinci-spre-dece palme nouă și cinci degete, adică din colțul zidului Prințului Stirbey, arătat mai sus, până în colțul grajdului D-lui Ritoridi, cu toate clădirile ce se afla pe dînsul, fără a popri pe sîma mea nimica, în prețu de galbeni una-sută fie-care stînjenu fața, care în totalu însuméază galbeni două mii șapte-zeci și cinci No. 2075 galbeni, sau lei noi două-zeci și patru de mii trei sute opt-zeci și unu, bani două-zeci și cinci, No. 24381 ²⁵/₁₀₀.

Ast-fel dara, priimind eu acum pe deplin de la D. Grigorie Conțescu, întréga sumă de galbeni 2075 prețulu totalulu locu vîndut în limitele coprinse mai sus, și cu toate clădirile după dînsul, rămîne d'astădi în desăvîrșita D-séle posesiune, d'al stăpîni ohavnică atătu D-lui cătu și urmașii D-séle, făcînd ce va voi cu dînsul ca desăvîrșitu stăpin, cu singura obligație d'a respecta pe chiriași în încăperile după acestu locu numai până la Sf. Gheorghe anul viitor 1869, pentru care, spre mai bună asigurare a D-séle, pe de o parte împreună cu mine a sub-scriș în josul acestui actu și părintele meu D-nu Ión Gradiștînu, pentru îndeplinirea formalităților ce se cer de lege, că recunósce și D-lui de bună vîndarea acestui loc ce face muma-mea prin mine, ca avere proprie a D-séle, iar nu dotala, și că este și cu priimirea D-séle, fără a păstra vre-o pretenție într'acésta; iar

pe de alta, am predat D-lui Grigorie Conțescu copii legalisate, atâtă după citata procură a mumei mele, după ordonanța de adjudecație cu No. 12, câtă și după actul cumpărătorii acestui locă de către mumă-mea, de la D. Nicolae Hanămolu, cu No. 199.

Tot-de-o dată, pentru pacinica stăpinire a D-lui Grigorie Conțescu și urmașii D-séle asupra acestui locă, conform dispozițiilor coprinse mai sus in acestă actă, am rugată și onor. Trib. Ilfov Sect. III de 'l-aă legalisată după lege. 1868 Noemvrie.

(Semnat) pentru mumă-mea **Maria Grădiștenu.**

Petre Grădiștenu.

Acestă actă s'a făcută cu al meu consimțimântă.

(Semnat) **Ión Grădiștenu.**

N°. 567/68.

Tribunalul Ilfov Secția III-a.

Astăzi presentându-se in pretoriă D-lor Petre Grădiștenu, procuratorul mumei D-séle Maria Grădiștenu, autorisată cu procură dată la Viena din 20 August anulă curent, și legalisată pentru conformitate de onor. ministeră de Externe d'aici, sub No. 584, fiind originalul in dialect frances, iar D. Grigorie Conțescu in persónă;

S'a citită actul depus pe lângă petiția din 29 Noemvrie espirat, registrată la No. 20002, prin care cel d'ântăiu, pe basa procurei ce are din partea mumei D-séle citată mai sus, a vëndută către cel d'al doilea locul cu clădirile aflate pe dënsulă din suburbia Manea-Brutaru, strada Manea-Brutaru colórea verde, in prețul de galbeni două mii șépte-đeci și cinci saă lei noi 24381 bani 25, pe care actă aă declarată mulțumire ambele părți contractante, iară pentru constatarea dreptului de proprietate, vëndătórea aă prezentată actul cu data din anul 1866 Decemvrie 20, legalisată d'acéstă Secție sub No. 199 din anul 1867, prin care s'a vëndută că D. N. Hanămolu a vëndută către D-ei Maria Grădiștenu un loc după podul Mogoșóii, din care locă explică părțile presente că face parte acel vëndută prin acest actă.

Avënd in vedere că D. cumpărător a declarată mulțumire pe actul prezentată de vëndătórea, pentru constatarea dreptului de proprietate, recunoscënd și că numita are in liniștita posesie locula ce-'i vinde;

Avënd in vedere că și D. Ión Grădiștenu, soțul vëndătórei, a consimțită la acéstă transacție, după cum se vede sub-scriș in actă, recunoscënd că imobilul este avere parafernală a soției D-séle;

Având în vedere că taxa cuvenită Statului s'a respuns la casieria Districtului, după cum constată cu recepisa No. 3290.

Tribunalul, pe aceste baze, luând act de declarațiunile făcute de părți, încuviințează a se da actului autenticitatea legală, și ordonă ca grefa să facă transcripțiunea în registrul respectiv, conform art. 722 din proc. cod. civil.

(Semnați) **C. Samurcași.** — **M. Poenar Bordea.** — **P. Voinescu.**

Greffier **D. Ionescu.**

Grefa Tribunalului Ilfov, Secția III-a

Spre credința celor de mai sus și în temeiul legii, sub-semnatul grefier, atestă că acest act s'a transcris în registrul respectiv de transcripțiuni, astăzi 20 Decembrie 1868, sub No. 567, fila 228.

Dos. No. 1944—68.

(Semnat) Greffier **D. Ionescu.** Conform. **G. Veluda.**

G R E F A,

Atestă că această copie este conformă cu originalul actului de vîndare trecut în condica respectivă; astăzi la 26 Martie s'a liberat D-lui Gr. Conțescu, în urma cererii făcut prin petiția înregistrată la No. 5242—76.

(Semnat) Greffier **I. I. Petrescu.**

ROMANIA

N°. 99. Curtea de Apel din Bucuresci, Secțiunea I.

-lor Matei, Ión, Costache și Grigorie frații Conțești, de aici din capitala, cu petițiunea de la 18 Noembrie anul 1868, registrată la No. 5277, au făcută contestațiune asupra executărei decisiunii acestei Curți cu No. 111, din anul 1857, cu care a fostă autorisată membrul Trib. Dâmbovița, de ore-ce asupra executării au vedută, dică, că nu se asămănă membrul cu dispozițiile dăsei decisiuni, intru câtu privesce linia de vecinătate cu frații Miciurea, cerënd prin urmare intervenirea Curței.

Totu în aceeași vreme s'a primită și adresa No. 15721, de la 25 Noembrie, din partea D-lui Președinte al Trib. Dâmbovița, prin care trimite dosarulă acelui Trib. cu No. 92—868, relativă la dăsa executare, în care se găsește și actulă încheiată de membrul autorisat cu executarea, cerëndu D. President a se statua din partea Curții cele cuvenite, de ore-ce este decisiunea sa.

Curtea, în vederea acestor întêmpinate, a și făcută citările părților interesate, adică de o parte fraților Conțești ce au făcută contestațiunea, iar de alta fraților Temeli și Chiriac Miciurea, însă :

Cu adresa No. 47847 de la 12 Decembrie, anul 1868, se mai priimi contestațiune și din partea D-lui ministru de Financie, relativă la acea executare a decisiunei sus menționată No. 111—857, pentru cuvintele acolo arătate, și ast-fel după o asemenea contestațiune a cătat ca citațiunile să se facă și pentru Ministeriū.

După ore-care împrejurări de procedură fiind regulată, în cele din urmă, prin citarea persónelor ce urma a fi presinte;

La 10 Martie corent 1869, procedura fiind indeplinită, la apelul nominal, s'au și prezentatū cei citați, adică :

D-lor frați Conțești câte-și patru, declarându-se dintre D-lor de a sprijini cestiunea D-lui Gr. Conțescu, avëndu și asistentū advocatū și hotarnicu inginerū pe D. Rimniceanu.

Intimații Miciurea, adică Temeli în persónă, fiii lui Chiriac în nmăr de doi și muma lor, avëndu de procuratorū pe D. Dimitrie Cariagdi, iar din partea ministerului de Financie se presantă D. Gg. Bacaloglu advocatū publicū, celu care, dând de se vedu o

adresă ce o avea primită de la respectivul ministeru, prin care îi serie de a nu se înfațișa, a cerută ajurnarea, însă :

Parțile de față nu au voit să consimță la ajurnare, cu atât mai multu D-lor frați Conțești, ce dicu că nici îi privesee ceva contestațiunea ministeriului, de ôre-ce proprietatea Statului este de cea-laltă parte a moșiei adversarilor Miciurea cu care se prigonesc; ast-fel dar, avocatulu publicu, vedându că nu se admite cererea de ajurnare, s'a retrasu din ședință, și Curtea a făcutu înfațișarea în lipsa Ministeriului, cu dreptulu de a fi judecatu în lipsă cu oposiție; când dar s'a întâmpinat :

Dd. Conțești, atât celu declarat dintre D-lor, D. Gr. Conțescu, asupra cestiunilor de faptă câtă și D. Rimnicénu asupra cestiunilor de specialitate de artă, au făcutu desvoltări susținându esențialu că, prin modulu cum ceru adversarii a se face executarea, și după cum membrulu Tribunalului a fost gata a urma, se lesesă drepturile D-lor, de ôre-ce după hotărîrea No. 111—57, ce cată a se executa, trebuie a le da suma stinjenilor prin doué linii drepte din punctu în punctu, fără a ține comptu de alte denumiri de semne, ce ar întâlni în drumu, iar nu după cum adversarii pretinde, a nu merge cu linia dréptă; și ast-fel, făcendu aratare și pe planu, după citirea decisiunii, demonstră reulu ce s'ar face, dacă s'ar executa decisiunea după cum ceru adversarii, conchiëndu dar Dd. Conțești a fi executată decisiunea după litera și sensulu ei, respectându-se hotarnicia lui Pleșoianu și planulu seu.

D. Cariagdi, procuratorulu fraților Miciurea, de și la începutu a pretinsu că contestațiunea nu ar avea locu pe câtă vreme executarea nu s'a făcutu, după cum chiar în relația membrului se pôte vedea; dar, fiind invitatu de Curte de a-și face tôte propunerile în totu în ce priveșce afacerea, a făcutu dar pledoarie mai întinsă, susținându că aparatorii fraților Conțești nu suntu fondați în argumentațiunile ce au făcutu, de ôre-ce că, după decisiunea Curții ce se execută, nu numai nu este vorba de doué linii drepte, dar ce este mai mult se dice de vechea ș actuala posesiune din anul 1857, când s'a datu decisiunea No. 111—857 ce se execută; apoi pe ce întemeiați potu cere ad ersarii doué linii drepte, fără a se ține comptu de semne și puncte determinate pe planu chiar, și cându măsurându-se la trasura unde este contestațiunea din punctulu opositu al proprietății Statului, se implinesce suma stinjenilor la punctulu unde stau cu posesiunea și au statu din vechime clienții sei, fără a fi trebuința de doué linii drepte, conchiëndu dar D. Cariagdi a se respinge contestațiunea ca nefondată.

Ministeriulu publicu, punendu conclusiuni după ôre-care desvoltare ce a făcutu, a conchisu la respingerea contestațiunei D-lor fraților Conțești, nefiind dice fondată; iar Minist. de Financie sa fie judecatu în absență cu dreptulu de oposiție.

D e c i s i u n e

CURTEA,

Având în vedere că Curtea este sesizată prin două contestațiuni asupra executării deciziunii sale cu No 111—857, una din partea D-lor fraților Conțești, înregistrată la No. 5277—868, și alta din partea Ministeriului de Financie sub No. ¹⁾, ambele privitoare pe frații Miciurea ca piriți;

Avându în vedere actul de executare redigēt de membrul Tribunalului, însărcinat cu executarea ăisei deciziuni din dosarul Trib. Dâmbovița No. 92, priimit cu adresa acelui Tribunal No. 15721, și prin care se declară cauza din care acel membru n'a putut executa ăisa deciziune, în ceia ce privește despre vecinătatea cu moșia Conțeștii a D-lor Conțești;

Avându în vedere că în ceia ce privește contestațiunea Ministeriului, prin nestăruința avocatului public, care n'a voit a sta la înfățișare, precum se vede, în procesul verbal redactat de D. grefier, rămâne a se judeca în lipsă pe bazul art. 149 din procedură civilă.

În ceia ce privește pe D-nii frați Conțești,

Având în vedere dispozițiile prevădute de art. 400 și 403 diu procedura codului civil;

Considerându că contestațiunea D-lor a fost făcută, atât în fața locului pe când se opera executarea deciziunii acestei Curți cu No. 111—857, precum se vede la pagina 25 din dosarul ăisui No. 92, cât și d'a dreptul la Curte, mai înainte d'a se îndeplini expusele dispoziții ale art. 602 procedura civilă, de unde rezultă că Dd. Conțeșci se găsescu în condițiile prevădute de lege spre a și susține contestațiunea, de ăre-ce executarea ăisei deciziuni nu s'a terminat;

Considerându prin urmare că alegațiunea părții adverse că contestația ară urma a fi respinsă, fiind executată ăisa deciziune, și că ară urma a se rădica după ce s'ară executat pe fața pământului, este nefondată;

Considerându că ast-fel fiindu, Curtea este în dreptu a examina dacă contestațiunea ce facu Dd. Conțeșci este fondată, și care sunt motivele ce le învēcă, spre a se pronunța Curtea;

Ascultându dar pe ambele părți în cele ce au susținută;

¹⁾ Spațiu alb în original

Ascultându concludsiile Ministeriului publicu;

Avându în vedere că decisiunea ce se execută este pronunțată asupra hotărâniciei făcută de frații Miciurea moșiei loră Conțești, ce se învâcinește cu frații Conțești, ce au moșie cu aceeași numire;

Avându în vedere că prin șa decisiune se dispune „ca atât D-na Zoița Conțeșca, cât și frații Miciurea, proprietari moșiei hotărânică anume Conțești, să rămână ca și pâne acum în vechia stăpinire, adică precum se află stăpinirea astăzi.“

Considerându că singura cauză din care nu s'a pututu executa șa decisiune în în fața locului, după cum se vede în menționatulă actă ală D-lui ministru, este că vechia stăpinire se contestă de ambele părți, susținându fie-care a fi existat prin punctele ce avată fie-care, și că chiar după încercarea ce a făcută acel membru, a face să se descopere prin marturi, n'a statut prin putință, marturii produși de D. Conțescu declarându a nu avea cunoșcință, pe unde ar fi fostă acea stăpinire în punctulă slejarului contestat ș. c. l.

Considerându că D-nii frați Conțești, atât prin șa contestație făcută în fața locului, cât și prin desvoltările făcute astăzi în susținerea contestației dată Curții, stăruiescu a avea hotarulă moșiei D-lor despre frații Miciurea prin două linii drepte, după cartea de hotărânicie a lui Pleșoianu și după planulă topografică ce s'a presintat încă prin punctulă intermediar ală stejarului, ce l'a susținut a fi cel arătat în fața locului, iar nu pe cum la operațiunea făcută de membrulă Tribunalului cu ocașia executărei decisiunei, a voită partea adversă, D. Miciurea, printr'o linie frintă și prin punctulă ce susțină Dd. Miciurea a fi fost acel stejar;

Considerându însă că din desvoltările făcute de frații Miciurea prin procuratorulă loră D. Cariagdi, rezultă că în fața espreselor dispoziții ale decisiunii Curții, câtă a nu se pierde din vedere că în hotărânicia Pleșoianului, vorbindu-se despre începutulă întâieii linii de demarcație între proprietatea cliențiloră săi și a D-lor Conțești, se ăice că trece printr'ună stejară, punctă care trebuie a se observa în executarea ce urmăză să existe în ființa, iară nu acela ce pretinde D-lor frații Conțești;

Considerându că la acelă punctă, ce face obiectulă contestațiunii, se pretinde de frații Miciurea, că plecându cu măsurătoare de la punctulă No. 4, după planulă ce stă în vecinătate cu proprietatea Statului, spre a veni la punctulă No. 6, spre a se da suma stinjeniloră de la întâia trăsură a frațiloră Conțești, va eși tocmăi acea sumă de 635 stj. (șese sute trei-ăeci și cinci), ce câtă a avea după hotărânicie;

Considerându că frații Conțești, opuinđu-se aceștei susțineri a adversariloră, ceră ca fără a se ține comptă de punctulă după plană No. 4, spre a eși cu măsurătoare la punctulă No. 6, trebuie să aibă suma deplină de 635 (șese sute trei-ăeci și cinci) stj., conformă cu hotărânicia și planulă D-lor ;

Considerându că însuși Dd. Conțești, prin contestațiunile aduse, se referă la hotărnicia Pleșoianului, și ceru a li se delimita proprietatea după aceea hotărnicie prin două linii drepte, însă, prin punctul ce susține D-lor (alături tufanului), a fi celui menționat în dîsa hotărnicie și prin care s'ar fi urmată stăpînirea din vechime;

Considerându că curtea, urmîndu a tranșa între aceste două propuneri ale părților, trebuie ca dînsa să ordone modul de executare în sensul definitivei dîse decisiuni, ținîndu comptu și de imposibilitatea declarată de membrul Tribunalului, a se putea descopei vechia stăpînire la punctul contestat;

Pentru aceste motive dar Curtea,

Admite contestațiunea rădicată de frații Conțești cu ocazia executării definitivei decisiuni a acestei Curți; cu No. 111—857 și decide a se executa pe fața pămîntului, în ceea ce privește punctul contestației în modul următor:

Membrul Tribunalului, care va merge să execute dîsa decisiune însoțită de portarelu, conformu codului de proced. civilă, să fie însoțit și de unu ingineru hotărnicu, și să facă a se executa aceea decisiune prin punctele însemnate de frații Miciurea, dacă prin măsurătorea ce se face se va implini în punctul arătat de numiții suma de 635 (șese sute trei-deci și cinci), de la punctul pe planu sub No. 6, și se va afla în acestu punctu și stejarul de care se menționeză în hotărnicia lui Pleșoianu; în casu de a nu se implini dîsa sumă de 635 stj. (șese sute trei-deci și cinci) în punctul arătat de frații Miciurea, ci în acela arătat de frații Conțești, și în acestu din urmă punctu se va găsi și stejarul sau locul sîn, de care se vorbește în dîsa hotărnicie, să facă a se îndeplini aceea decisiune prin acestu din urmă punctu, indicat de Dd. Conțești.

Contestațiunea rădicată de Ministerul de Financie se respinge, conformu art. 149 din procedura civilă, cu dreptul de opozițiune pentru judecatul în lipsă Ministeru de Financie, în termenul preveđut de art. 151 din proced. civilă, și cu dreptul de recursu în casație, pentru celu nemulțumit, în termenul preveđut de art. 44 din legea Curții de Casațiune.

Data și pronunțată în ședința publică, astăzi la 10 Martie 1869. — Dosarul No. 622—868.

(Semnați) Președinte, C. I. Arion.

Membru: Gr. Dâmbovicenu. — A. Lapati. — I. Calinderolu.

Grefier, Sp. Săulescu.

O P I N I U N E

Nu mă unesc cu onor. majoritate numai în ceea ce privește modul cu care regulăză a se executa decisiunea acestei Curți, cu No. 111 din anul 1857, și:

Considerându că prin această decisiune, în ceea ce privește vecinătatea moșiei Conțești-de jos a D-nei Zoița Conțeșca (autora contestatorilor frați Conțești) cu delimitata moșie Conțești a D-lor frați Miciurea, și dispune ca „atât Zoița Conțeșca, cât și frații Miciurea să rămăie ca și până acum în vechia stăpinire, adică precum se află stăpânindu astăzi:

Considerându că membrul suplinite al Trib. Dâmbovița, care a mers la fața locului pentru executarea arătatei decisiuni, dice, prin actul ce ai ncheiat acolo, că vechia posesiune contestându-se de ambele părți, s'a poprit de a o constata prin marturii cari i-au presintat și o parte și cea-l-altă, și acesta pentru motivul că prin acea decisiune nu se prevede că în casul de contestațiune a vechii ei posesiuni a litiganților, ca să fie descoperită și constatată prin marturii cari ar putea să aibă cunoscința de acea vechie posesiune, rămăind ast-fel că această Curte ca singură competentă să dea soluțiunea sa, asupra modului cu care să se descopere acea vechie posesiune ce au avut-o părțile în litigiul la anul 1857;

Considerându că cel mai propriu mijloc pentru a constata o vechie posesiune care se contestă, este acela prin marturii cari ar putea să aibă o asemenea cunoscință;

Considerându că cu modul cu care a decis onor. majoritate d'a se face executarea decisiunii în cestiune, adică prin măsurătoare pe fața pământului, după planul și hotărnicia Pleșoianului, se face o derogatiune de la dispozitivul acelei decisiuni, care se mărginesce în a stabili pe litiganți în vechia posesiune, aceia de la anul 1857, fără a se referi nici cum la hotărnicia Pleșoianului, pe care nici a sancționat-o asupra punctelor care au făcut obiectul litigiului;

Pe baza acestor considerante, sunt de opinie ca membrul Tribunalului să procedeze în executarea decisiunii de care este vorba, prin constatarea care va face la fața locului a vechii posesiuni ce au avut litiganții la anul 1857, prin ascultare de marturii, conform regulilor de procedură și a regulamentului special, și care martori i se vor presinta atât de o parte cât și de cea-l-altă; și dovedindu-se acea posesiune din anul 1857, să și-i stabilă într'insa pe litiganți.

Grefa Curții de Apel din București, Secția I.

Acastă copie fiind conformă cu originalul se legalizează.

(Semnat) p. Greffier **I. Urzescu.**

La douăzeci și opt Maiu 1869, s'a scos din grefa acestei Curți presenta copie spre a se da D-lor fraților Conțești.

(Semnat) p. Greffier **I. Urzescu.**

107.

Act de împărțeală al moșiei Conțeștii de jos,

DISTR. DĂMBOVIȚA, PLASA JALOMIȚA, COMUNA CONȚEȘȚI.

ACT DE ÎMPĂRȚEALĂ,

oi patru frați buni din tată și mumă, Matei, Ión, Costandin și Gligorie, fiii și singurii moștenitori ai prea iubiților noștri părinți, răposații Vistierul

Pană și Zinea Conțescu, toți ajunși în pravilnica vârstă, ne-am învoit și ne-am regulat între noi, în modul mai jos arătat, de am împărțit frățeste proprietatea noastră Conțeștii de jos din Districtul Dâmbovița, plasa Ialomița, pe câtă au ramas în ființă în stăpînirea noastră, în urma legii rurale, decretată la 19 August, anul 1864 cu No. 1014, și care moșie, împreună cu cea dată locuitorilor, parte ni s'a coborît prin moștenire de la părinți, și parte este dobândită de noi prin schimbă și cumpărătoare; iar întinderea ei de peste tota hotarulă este în lungu, din apa Dâmbovița până în apa Colentina, și în latu din hotarulă de la dealu ală moșiei Conțeștii de susu (sau Hagimósca), proprietatea decedaților frați Chiriac și Temeli Miciurea, și până în hotarulă de la vale în sfóra de moșie a D-nei Mitana Măgurénu (acum Ieconomu), ce-i s'a coborât moștenire de la rep. D-nei fiu Dimitrie Măgurénu, precum coprinde actele noastre de stăpînire și precum stăpînimu astăzi.

I.

Acum în urma executării legii rurale, după care am dat locuitorilor după această proprietate pământul cuvenit lor, însă : celor din cătunul Conțești, la câmp spre apa Dâmbovița, din sat spre câmp până unde s'a împlinit dreptul lor de pogone două sute nouă-zeci No. 290, prăjini patru No. 4 și stj. pătrați una sută optă-zeci No. 180 ; iară celor din cătunul Calugăreni la cel-l-altă capăt al moșiei, despre apa Colentina, unde s'au strămutat și locuitorii din cătunul numit Heleșteu, li s'a dat iarăși din sat spre câmp până unde s'au împlinit dreptul lor de pogone una sută șapte-zeci și opt No. 178, prăjini opt No. 8 și stânceni pătrați optă-spre-zece No. 18, rămânând în stăpînirea noastră la câmp și pădure tot pământul ce cade în mijlocul numitelor locuri date locuitorilor, după cum mai sus se arată.

II.

În comună s'au poprit locuri înfundate în posesia noastră ; în satul Conțești, la câmpul moșiei despre apa Dâmbovița, în spatele satului și în sat, toate ogrăzile și locurile câtă ține lungul țărmului Dâmbovița, care se întinde de la hotarul moșiei Conțeștii de sus (sau Hagimósca) până în moșia Măgurénului de la vale, în care intră casele părintești cu ogrăzile și zăvoiele după lângă dînele, — locul unde se face tîrgul în toate zilele de Marți, și pe care se află clădite prăvălii ; — locul hanului și al brutăriei cu curtea lor ; — ograda cu pruni de la frasin cu tot locul, și zăvoiele de prin prejur, din curtea hanului până în hotarul Hagimósca, din care face parte și colțul de loc de care era legat zăgazul morii după moșia Botenii, pe care se află acum și un mic heleșteu înființat de noi ; — locul din drumul ce conduce la satul Conțeștii de sus, și care este între casa Oltenului și Chivu Fulgeanu, și din care loc am dat șapte prăjini preotului Matache, unde 'i-am clădit și casă nouă, în drept locul său cu casă ce a rămas pe sîmna noastră, și care era lângă casa lui Alecu Manolescu, și până în poarta ulicioarei bisericii, iară în spatele locului, unde am clădit casa preotului Matache, se află și locurile date bisericii ; locul de lângă casele lui Dinu Sore ; — locul de lângă casa lui Dinu Stanca ; — locul lui Chirstea Radu, fiul lui Radu moș-Marin ; — locul unde se afla mai înainte casa arendașescă, în fața celor părintești cu grădina de la spate ; — locul de la puțul dintre casa lui Dragomir Radu, ce 'i dăce și Mierloiu, și între a lui Dinicu Manolescu ; — locul de un pogon dintre casa lui Dinicu Manolescu și a lui Duță Radu, pe care s'au și clădit casa arendașescă ; — locul din gardul casei celei noi, a lui Alecu Manolescu, până în gardul ogrăzii noastre ce este în dreptul porții ulicioarei ce merge la biserică.

III.

În cătunu Călugăreni, la cel-altu capu al moșiei, despre apa Colentina în spatele satului, până în apa Colentina și în hotarul moșiei Măgurénului, s'aû popritu asemenea în posesia noastră, ograda de pruni de lângă Chirstea Iordache, împreună cu livedea și căminul răposatului preotului Gheorghe; — locul pe care sunt tufanii cei mari, și din tufani până în hotarul Măgurénului; — totu locul ce se întinde până la apa Colentinii despre hotarul Măgurénului, pe care se află și pădurea tăiată de Matei hangiu, și în centru satului locul cărciumii cu un pogon în spatele ei; și un altu locu de trei pogone în marginea apei Colentina despre hotarul Hagimósca, la zăgazul unde era din vechime móră, și unde astăzi sunt livezile de fân ale locuitorilor din Călugăreni, precum despre toate aceste locuri, atât cele din satu Conțești arătate la art. II, câtu și cele coprinse la acestu art. III, din cătunu Călugăreni, se arată atât în planulu topografie, rădicatu de inginerul Ión Bărbulescu, însemnându-se locurile din comună cu movili, iar cele de la câmpu cu șanțu d'a curmezișul moșiei, câtu și în actulă inginerului Statului de la cestu Districtu Dâmbovița, D. Vladimir Iacobson, cu data 20 Maiu anul 1865, înființat cu ocașia rădicării expusului plan, și alegerea definitivă a pământului dat locuitorilor și depus în cancelaria comunei, cu copie după citatul plan, pre câtu priveșce locurile locuitorilor.

IV.

Măcar că fratele nostru Matei nu are de o potrivă parte cu noi cei-lalți trei frați în moșie, la partea dobândită prin schimb, despre care se vorbeșce la începutul acestui act, căci aceea este numai pe numele nostru celor-alți trei frați, cari am și datără în schimb altă moșie cumpărată numai de noi, precum coprinde actele de posesie și de schimb, dară noi pentru dragostea frățescă și în considerația greutății familiei numitului nostru frate Matei, am consimțitu de 'l-am împărțitu și din acea parte, precum mai jos se arată.

Ast-fel dar fratele nostru cel mai mare Matei, va stăpini a patra parte din totala moșie a noastră ce o avem la câmpu și pădure, care se arată la art. I, între locurile locuitorilor, atât în lungime câtu și în lățime, după o măsurătoare pogonescă, și după cum va fi calitatea pământului, după lângă moșia Conțeștii-de-sus (sau Hagimósca), până unde va ajunge aceia a patra parte, unde se va trage linie dréptă în lungu, din capu până în capu; iară locuri infundate în comună să stăpinescă, însă: în cătunu Conțești, coprinse la art. II, va stăpini o parte din ograda după țermul Dâmbovița, cu începere din hotarul de din sus al moșiei Conțeștii de sus (sau Hagimósca), mergénd la vale numai până în moșoróile făcute de către noi înșine, unul despre drumul său șoseaua comună, din dreptulă casei

preotului Matache, altul în marginea digului făcutu de guvern pentru apărarea de inundație, și cel d'al treilea pe matca veche a Dâmboviței, prin care aceste trei moșoróie se va trage linie dréptă, ca hotar despărțitor al acestei părți din ȋisa ograda pe séma D-séle; — locul întreg dintre casa preotului Matache și Chiru Fulgenu pe câtu au ramasu; precum și locul cu casa ce au fostu arendașéscă în dreptul caselor părintești, cu grădină adaogată lângă acelu locu, cu orânduială pe cât privesce pentru acestu locu și ȋisa casă arendașéscă și grădină, ca nici să-'lu póta instreina către streini, nici a-'lu întrebuința pentru speculație de bacănie, cărciumă sau alte asemenea în ori-ce modu, atâtu D-lui câtu și urmașii D-lui; căci într'un asemenea cazu, vom fi în dreptu, noi cei-l-alti trei frați, de a popri facerea unor asemenea speculații pe dēnsul de către D-lui, cum și de a-'l lua îndată de la acela ce-'lu va cumpăra, fără despăgubire și fără judecată; — iar în catunu Calugăreni, din locurile coprinse la art. III, va lua locul de trei pogóne de la Colentina, unde au fostu din vechime mórá, și unde acum sunt liveđi; și ast-fel se va socoti împărtașitu și cu din locurile infundate, ori-câte pogóne va eși la măsurátore tóte aceste locuri, căci ast-felu ne-am invoitu cu a nóstră mulțumire.

V.

Fratele nostru cel de al doilea Ión, va stăpini asemenea a patra parte din acéstă moșie la câmpu și pădure, coprinse la art. I, măsurată totu pogonesce în tótă lungimea și lățimea pe lângă fratele nostru Matei, până unde va ajunge acea a patra parte, trăgēdu-se iarăși linie dréptă în lungu, din capu până în capu; iar locuri infundate în comună să stăpínéscă, însă: în catunu Conțești, din cele coprinse la art. II, parte din ograda după ȋerțul Dâmbovița, cu începere din sus din hotarul fratelui nostru Matei, mergēdu la vale până în apropiere de linia duđilor, ce sunt pe lângă ograda cu pruni, și pe unde s'au făcutu de către noi moșoroiu despărțitor, unul despre răsăritu, lângă gardu între doi duđi tineri, și altulu spre apus, făcute în dreptul casii paznicului heleșteului, prin care două moșoróie se va trage linie dréptă; apoi, de la moșoroiu din dreptu casei paznicului heleșteului, va merge hotarul în sus, prin șanțul digului, până în moșoroiul făcutu în malul șanțului ȋisului digu; iară d'aci, cam d'a curmezișul, spre apus, până în moșoroiulu făcutu în matca veche a Dâmboviței, totu linie dréptă, prin salcia ce este în mijloculu liveđii, pe după códa heleșteului; va mai lua și locurile însemnate pe plan, care sunt: locul lui Dinu Sóre, Dinu Stanca și Chirstea Radu, ce s'a datu numiților cu plată de chirie anuală; iară din locurile coprinse la art. III, din catunu Calugăreni, va lua locul de unu pogonu, cu cărciumă pe

dênsul, din malul apei Colentina, lângă casa lui Gheorghe Rîsea, și ast-fel se va socoti și D-lui împărtașită cu din locurile înfundate, ori-câte pogône va eși tôte aceste locuri la măsurătoare, căci ast-fel ne-am învoit cu a noastră mulțumire.

VI.

Fratele nostru cel d'al treilea Costandin, va stăpini asemenea a patra parte din această moșie la câmpu și pădure, care se arată la art. I, măsurată totu pogonesce în tóta lungimea și lățimea pe lângă fratele nostru Ión, până unde va ajunge acea a patra parte, trăgându-se iarăși linie dréptă în lungu, din capu până în capu; iar locuri înfundate în comună să stăpînescă, însă: în cătunu Conțești, din cele coprinse la art. II, tóta partea de locu a ogrăzii de la frasin, și care se începe de din sus de linia dușilor ce sunt pe lângă ograda cu pruni, din moșoróile făcute de către noi ca semne despărțitoare de hotarul fratelui nostru Ión, și merge la vale până în drumul ce conduce peste apa Dâmbovița în satul Boteni, și care drum arătat mai sus este între han și tîrgu, cu totu locul hanului și al brutăriei, curtea, grădina și zăvoile din prejurul hanului până în matca Dâmboviței, dinpreună și cu totu colțulu de pămîntu, de care a fost legat zăgazulu morii de la Boteni a D-lui general Ión Em. Florescu, și pentru care plătea embatic de lei vechi cincideci pe anu No. 50, precum și heleșteulu după dênsul, care este făcutu de însuși fratele nostru Costandin cu a sa cheltuială; care colțu de pămîntu se întinde până în semnele coprinse la partea fratelui nostru Ión, din locurile înfundate în comuna din cătunu Conțești, arătate la art. V. Va mai lua și locul din gardul curții casei celei noi a lui Alecu Manolescu, pe care au fost casa cea vechie (cămin a lui Costache Stupagiú), și a preotului Matache, până la pórta uliciórii bisericii, despre colțul grajdului din curtea caselor celor vechi părintești, și de acilea se va îngusta acestu locu în spatele povernei din gardul grădinii Măgurénului (hotarul de la vale al moșii), până în dușii cei bătrâni din spatele povernii, mergînd ast-felu în lungime, de o parte numai cătu ține acei duși sădiți d'a lungul, și apoi se va îngusta și mai multu acestu locu spre cărămidărie, adică din același gard din hotarul Măgurénului până în drumul ceairului din zăvoi, ce este pe marginea livezii cu pruni, linie dréptă până în apa Dâmboviței, pe unde s'au făcutu acum și gardu.

Iar din locurile înfundate din cătunu Călugăreni, coprinse la art. III, va lua parte de locu după marginea apei Colentina, pe care este ograda cu pruni de lângă Chirstea Iordache, și cu totu locul livezii și al căminului casei de lângă acea liveze, și care au fost a decedatului preot Gheorghe, până în gardul curții bisericii; apoi mergîndu la vale în spatele bisericii, din colțulu gardului acelei curți despre căminulu decedatului preotu Gheorghe, linie dréptă până într'un tufan cu doi craci, ce este în marginea apei Colen-

tina, care înconjură aceste locuri, iară în fața bisericii despre sat, totu linie dréptă, iarăși din colțul curții bisericii despre căminul preotului Gheorghe, pe lângă ulița satului, ce conduce la acéstă biserică, pe marginea dumbrăvii cu tufani; și ast-felu se va socoti și D-lui împartășit cu din locurile infundate, ori-câte pogóne va eși din tóte aceste locuri la măsurătore, căci ast-fel ne-am învoit cu a nóstră mulțumire.

VII.

Fratele nostru cel mai micu Grigorie, va stăpini asemenea a patra parte din moșie la câmpu și pădure, care se arată la art. I, de o potrivă cu cei-l-alti, pe lângă fratele nostru Costandin, până în hotaru sfori de moșie a Măgurénului, pe câtu este în lungime, iarăși dintre pământul datu locuitorilor din Conțești și până în cel datu locuitorilor din Calugăreni; iară locuri infundate în comună să stăpinescă, însă: în cătunu Conțești din cele coprinsa la art. II, totu locul pe care se află casele părintești cu grădinile, ogrădile de pruni și zăvoele din prejurul acestor case; locul pe care este clăditu tîrgul, care locuri se marginescu de la delu din drumul ce conduce la satul Boteni, și care este între han și tîrgu, și unde este hotarul fratelui nostru Costandin și până în dușii de la vale, ce sunt în dosul povernii și în drumul cîirului din zavoii, precum se deslușăște mai sus, că este iarăși hotarul fratelui nostru Costandin. Va mai lua asemenea locul dintre Dragomir Radu și Dinicu Manolescu, și cel de un pogon dintre Dinicu Manolescu și Duța Radu, pe care se află casa cea nouă arendașască; iară în cătunu Calugăreni, din cele coprinse la art. III, va lua totu restul locului după marginea Colentina, din ulița satului ce conduce la biserică din acel cătun și, în dosul ei, din hotarul fratelui nostru Costandin și până în hotarul Măgurénului, vecinul de la vale, cu locul dumbrăvii, și cu totu cotul de locu al pădurii tăiată de Matei hangiu; și ast-felu ori câte pogóne va eși la măsurătore, le va stăpini D-lui în bună pace, căci ast-fel ne-am învoit cu a nóstră mulțumire.

VIII.

Fie-care frate va avea dreptul a poseda partea sa de moșie ce-î se însemnéză mai sus la câmpu, pădure și în comună, prin semnele ce se vor face la măsurătore inginerescă, cu chipul mai sus arătat, și după deslușirile arătate de noi întru ceia ce privesce locurile infundate de prin comună, prin acele semne ce noi am fixat prin acestu act, ca desăvêșiți stăpini, posedându-le fie-care cu ori-ce clădiri, sădiri și altele ce se află acum pe dîsele, fără vre-o despăgubire unul către altul; cu deslușire că de și deosebirea părților nóstre la câmpu și în comună pôte să o facem câtu de curêndu, însă, pentru timpul

câtă moșia este arendată pentru patru ani, cu începere de la Sf. Gheorghe anul 1869, până iarăși la Sf. Gheorghe anul 1873, urmând să o stăpînim totu în devalmașie ca și până acum, fiind în interesul nostru, și numai după expirarea aratatului termen de arendare, ne rămîne facultatea fie-căruia a disposa precum vom voi de părțile noastre; iară până atunci vom împărți venitul a toate moșiile, câtă este arendată, în patru părți egale, luând fie-care din noi câte o parte, precum și cheltuelile asemenea; iară venitul și cheltuelile ce se vor face cu locurile infundate și poprite pe sîma noastră și nearendate prin ȋsul contractu, privesce pe sîma fie-căruia, ale căruî sunt acele locuri, și vom intra de acum în administrația lor directă, făcîndu ce vom voi cu dînesele.

IX.

Peste părțile de pămîntu ce fratele nostru Costandin se cuvine a lua din moșia noastră Conțeștiu de jos, după art. VI, din câmpu, pădure și comună, va mai lua din partea fratelui nostru Ión, încă două-sute-două-spre-zece pogóne No. 212, ce-î s'a vîndutu de fratele nostru Ión, din partea sa coprinsă la art. V, prin actul de la 1 Martie anul 1869, legalisatu de Tribunalul Districtului Dambovița la No. 22, Martie 24 acel anu, care pogóne la măsurătoare inginerescă ce vom face, le va lua întocmai după coprinderea ȋsului act de vîndare, iară până atunce și până la expirarea contractului de arenduire, va lua fratele nostru Costandin arenda acestor pogóne, socotindu-se două părți din trei, câtă se cuvenea să ia fratele nostru Ión de la întréga sa parte.

X.

Clădirile tîrgului, între care se află și prăvălii de scînduri (afară de a le particularilor), cu totu locul sîu și care cadu pe parteă de proprietate rămasă fratelui nostru Grigorie, precum și binaua hanului și a brutăriei cu curtea sa, precum se află astăzi, care cadu pe partea de proprietatea a fratelui nostru Costandin, se vor îngriji, în cursul acestei arendări, de către toți de obște ca și până acuma; iară după expirarea termenului ȋsei arendări a moșiei, va rămînea venitul numitului tîrgu, cu privilegiul cu care este înființatu, precum și venitul hanului și brutăriei, în desăvîrșită posesie, numai a fraților noștri Costandin și Grigorie, pe a le cărora proprietăți se și află, cu condiție că dacă la expirarea termenului de arendarea în devalmașie va exista încă acestu tîrgu, hanu și brutărie, de la care vor trage încă profit frații noștri Costandin și Grigorie, atunci dînșii amîndoi vor despăgubi pe fratele nostru Matei cu două-sute galbeu No. 200, dîndu-î fie-care câte una-sută galbeni No. 100 galb. o-dată pentru tot-d'a-una, spre rescumpărarea

ori-cărora drepturi 'i-se cuvine în numitul tîrgu, hanu și brutărie, din care va înceta cu desăvîrșire, fără vre-un cuvîntu de pricinuire, atătî din partea D-lui cătî și a urmașilor D-lui, căci ast-fel ne-am învoitî de bună voe frățeste între noi; căci fratele nostru Ión, renunțîndu cu mulțumirea D-séle de a ne împărtăși numai noi cei-lalți doi frați, Costandin și Grigorie, de venitul lor, nu-'i s'a făcutî parte în aceste ecareturî.

Așa dar, la expirarea țisei mai sus arendări, frații noștri Costandin și Grigorie vor rămănea desăvîrșiți stăpîni, disposănd ori-cum vor voi de acele ecareturî în favorul lor, împărțînd d'opotrivă în două părți egale, atătî venitul anual al tîrgului, hanului și brutăriei, cătî și cheltuelile ce se vor face la dînesele, și care urméză a fi cu invoirea amîndurora noi doi frați Costandin și Grigorie, cu deslușire că nici unulî din cei-l-alți doi frați, Matei și Ión, nu putem a mai profita de a face tîrgu pe părțile năstre de moșie.

XI.

Pădurile după tōtă întinderea moșiei, cu ori-ce copaci lăsați prin mai multe locuri, de arătură, fânețe și altele (afară de dumbrava de tufani din fața bisericii din cătunu Calugăreni, și tăetura de lăngă dînsa pe lăngă hotarul Măgurenului, la capul moșiei lăngă apa Colentina), fiind vîndute fratelui nostru Grigorie cu osebitî contractî încă din anul 1865, și dînsul le-aî transmis prin vîndare fratelui nostru Costandin, cu cōsimțimîntulî și alî nostru cei-l-alți două frați, Matei și Ión, de a se socoti termenulî arendării de șese ani către numitul nostru frate Costandin, de la 20 Martie anul 1867, de cînd 'i s'a vînduta de fratele nostru Grigorie, cătî și cu alte modificări făcute, și care anume se arată în țisul contractî de transmite, rămănea a le taia în profitul sîu; iară acei copaci ce sunt în dumbrava din fața bisericii de la Calugăreni, se vor conserva în ființă și nu se vor întrebuița dintr'înșii decătî numai cu invoirea tuturor, la ceia ce se va găsi cu cale.

XII.

Biserica din comuna Conțești cu curtea și ulița ei de comunicație aflată astăzi în ființă, și care cadu pe loculî și în ograda fratelui nostru Grigorie în partea sa, nu va putea numitul nostru frate Grigorie sau urmașii sîi, în nici într'un casu și sub nici un titlu, de a înstreina acestî locu, arătatu mai sus al Sf. bisericii și al uliței sêle, către străini, căci într'un asemenea casu, va rămănea de îndată în posesia năstră celor-alți frați, și a nîmului nostru; căci la acêsta Sf. biserică fiind înmormîntați prea iubiți noștri părinți și totî nîmul nostru, aî devenit locul cel mai sacru pentru noi toți, și ast-felî pentru îngrijirea și susținerea acestei Sfinte bisericii, și săvîrșirea pomenirilorî răposătilorî, s'aî

însărcinată fratele nostru Ión, căruia 'i vom da fie-care câte dece galbeni pe an, No. 10 galb., peste totu galbeni patru-deci No. 40 galb., și D-lui va întrebuința arătații bani în trebuința bisericii precum va chibzui, fără vre-o dare de socotélă către noi sau urmașii noștri, sau la vre-o autoritate; iară când noi nu vom mai fi, rămâne ca moștenitorii noștri să facă precum vor voi ei în privința îngrijirii Sf. bisericii, marginindu-ne noi părinții lor numai a le recomanda ca și dênșii să se siléscă prin tóte mijlócele să păstreze același sentimentu de unire și religiositate, ce am păstratú și noi întru susținerea și îngrijirea Sf. bisericii, precum și în îndeplinirea sacrei datorii ce ne impune religia către réposații noștri părinți.

XIII.

Pentru judecățile cunoscute ce avem astăzi, atâtú cu moștenitorii fraților Temeli și Chiriace Miciurea, vecinii de din sus, pentru hotarul moșiei de aceea lature, cât și cu Dimitrie Cocri pentru hotarul de la vale, unde ne învecinim cu moșia Măgurenului, ori-ce despăgubire sau cheltueli de judecată se va mai urma, până la definitivulu resultatu al acestor prigoniri, ne va privi pe toți de o potrivă; pentru care am și lasatu un deposit la fratele nostru Grigorie, patru-sute galbeni No. 400, adică de fie-care câte una-suta galbeni No. 100, a fi pentru acestu sfârșitu la D-lui fără dobândă, și după terminarea acestor procese, ori câtă sumă va rămânea din acești bani, vom lua fie-care partea noastră, căci ori-ce cheltueli s'au făcutu până astăzi pentru aceste procese, le-am desfăcutu toți împreună. Iară la casu de a ni se știrbi sau imputina, prin sentințe judecătorești, sau prin pace de bună voie, din pământul ce posedam astăzi, pre câtú privesce prigonirea ce avem cu vecinii de din sus, în ori câte pogône ni se va lua de acei vecini, se vor prețui de către noi toți frații în bani, și suma ce va costa tot acel locu, se va împărți în patru părți egale, și fie-care, cei-l-alți trei frați Ión, Costandin și Grigorie, vom despăgubi bănesce, cu trei părți din patru, pe fratele nostru Matei, a căruia parte de moșie, după acestu act, se învecinesce cu proprietatea numiților vecini de din sus; iar pe câtú privesce prigonirea de la vale cu Dimitrie Cocri, fratele nostru Grigorie urméza a-și avea partea sa de moșie în natură ca și noi, după acestu actú de împărțelă, și prin urmare planurile și hotarnicia ce suntem în curând a face de deosebirea părților noastre pe fața pământului, vor rămânea neclintite și neatacate în tóte dispoșițiile lor, pe câtú privesce ȕisa prigonire căci ast-fel ne-am învoitu între noi cu a noastră mulțumire.

XIV.

Ori-ce se atinge de veniturile moșiei și pădurilor tăiate după dênsa, precum și cheltuelile casei noastre de frați, câte până astăzi s'a adunatu și s'a cheltuitu de frații

noștri Ión și Grigorie, saū de către cei-l-alți doi, Matei și Costandin, după veri-ce socoteli, particulare între noi, nu se va ținea în sémă nici o socotélă, cunoscându-se tóte acelea achitate, neputënd nici unul dintre noi face vre-o pretenție pentru ori-ce asemenea venituri și cheltueli până astăzi, în care intră și bonurile rurale pentru pământul datū locuitorilor după numita nóstră proprietate, pe care luându-le în părți egale fie-care din noi, ne socotim și de dênsele desfăcuți, fără nici o rezervă.

XV.

Sinetele vechi și noi ale întregului trupū al moșiei cu planul topograficū, lucrāt de D. Ión Barbulescu, cum și condica întarită de Domn și Ministru Justiției, în care sunt trecute parte din ȕisele sineturi, s'aū lăsāt în păstrarea fratelui nostru Grigorie, iară cei-l-alți frați vom scóte copii, saū vom lua liste de tóte acele sineturi, cu ceruta deslușire, sub adevărea fratelui nostru Grigorie, că originalele sunt în păstrarea sa, ca la ori-ce trebuința, din parte-ne saū a urmașiloru noștri, să fie datorū a înfățișa condica saū originalele, pentru trebuința fie-căruia din noi.

XVI.

Via din poporu Leordeni, din Districtul Mușcel, avere remasă de la răposata nóstră mătușă Uța Cupărăsa, soră bună a tatălui nostru, declarām că este proprie averea fratelui nostru Grigorie, precum o și stăpinesce, fiindu-ı lăsātă darū la botezū de numita nóstră mătușă.

Acest actū de împărțelā ce coprinde șése-spre-dece articole, avem a le păđi neștrămutatū și fără abatere, pentru care s'aū făcutū patru asemenea acte, sub-scrise fie-care de către noi câteși patru frați, luând fie-care din noi câte unul. Iară după alegerea și împărțirea pe fața pământului a părții fie-căruia, la câmpū și în comună, prin inginer-hotarnicu, după deslușirile coprinse mai sus la art. I, II, III, IV, V, VI și VII, care urmăzā a se face câtū de curënd, vom lua fie-care câte un actū și plan topografic din partea acestui inginer, cu arătare în total despre părțile tuturor dintre noi, și în parte pentru fie-care de ce stăpinesce în moșie, atātū pentru semnele și suma pogónelor moșiei de la câmpū și pădure, câtū și pentru măsurătórea fie-căruia locū de infundaturā cu semnele lor, și cu arătare de câte pogóne este fie-care din acele locuri. precum și despre deosebirea acelorū douē-sute-douē-spre-dece pogóne No. 212, ce a cumpératū fratele nostru Costandin de la fratele nostru Ión, care ı-se vor da alaturī cu partea sa, după cum se deslușăște la art. IX, însemnându-se și pe planuri de câtā sumā de pogóne s'aū datū fratelui nostru Costandin, și câte aū mai ramasū fratelui nostru Ión; care acte și planuri

se vor sub-serie și de către noi, câte-și patru frați, și vom lua fie-care câte unul, cu obligație de a le respecta întocmai întru toate, ca suplimentu la acestu actū de împărțela și alegerea stăpinirei fie-căruia în moșie.

Facutū și sub-scrișu de noi în urbea Bucuresei, Capitala României, la anulă una-miă-opt-sute-șapte-deci, luna Iunie, două-deci și cincī.

(Semnați) **Matei Conțescu.** — **Ión Conțescu II.** — **Costandin Conțescu** Colonel. — **Gr. Conțescu.**

COMISIA COLÓREI VERDE,

Semnăturile de sus ale D-lorū Matei Conțescu, Ión Conțescu, C. Conțescu colonel și Gr. Conțescu, fiind adevărate, se atestă și de Comisie, numai pe câtū se atinge de semnătură.

Anul 1870, Iulie 21.

(Semnat) p. comisar **Ión Pretorian.**

No. 6190.

CARTE DE HOTARNICIE

A MOȘIEI

CONȚEȘTII DE JOS

DIN DISTRICTUL DĂMBOVIȚA

proprietatea D-lor

FRAȚII CONȚEȘTI

Încetată cu autorisația D-lui Președinte al Tribunalului Districtului Dâmbovița,
prin Nota cu No. 7293, din anul 1870 luna Maiu 27.

DE INGINERU-HOTARNIC

ALECSANDRU VERESS

Tabelă de cele cuprinse în această carte

PARTEA ÎNTÂIA.

	PAGINA
Cap. I. Autorisația și procedura prealabilă	3
„ II. Operație și documente	„
„ III. Observații asupra documentelor	5

PARTEA A DOUA

Descripția hotarelor către vecini

Cap. I. Despre apus sau despre moșia Boteni	6
„ II. Despre moșia Conțeștii de jos, a D-nei Mitana Iconomu	7
„ III. Despre moșiile Mereni, Cocos și Slobozia	8
„ IV. Despre Conțeștii de sus a D-lor Miciurea	9
„ V. Hotarele pământului comunei	11
„ VI. Trásurile moșiei	—

PARTEA A TREIA

Impărțirea între frații Conțești

PAGINA

Cap. I. Impărțirea câmpului	12
„ II. Impărțirea infundăturilor	13
Concluziune	15

PARTEA ÂNTÊIA

P R O C E D U R Ă

CAP. I.

Autorisația și procedura prealabilă

După cererea D-lor frații Conțești Matei, Ión, Costandin și Grigorie, mi s'a datu autorisație de D. President al Trib. județului Dambovița, prin adresa cu No. 7203, anul 1870 Maiu 27, ca să hotărânescu moșia Conțeștii de jos a fraților Conțești, din Districtul Dâmbovița, invitându-mă a proceda la operație conform dispozițiilor prescrise de regulamentul hotărânescu („Monitorul oficial“ No. 47 anul 1868).

Chemarea vecinilor am facut-o conform art. 8 din regulamentu, printr'o singură citație, trimițindu-o fie-caruia prin prefectura unde se află domiciliul D-lor, și, deosebitu de acéstă chemare personală, am inserat și in „Monitorul oficial“ citațiunea pentru ziua de 31 August anul corent, invitându la fața locului pe D-nii general Ión Florescu, proprietaru moșiei Boteni și Sălcuța; D-na Mitana Iconomu, proprietara moșiei Conțeștii de jos; moștenitorii rep. Temeli și Chiriac frații Miciurea, proprietarii moșiei Conțeștii de sus (sau Hagimósca); locuitorii comunei Conțeștii de jos prin delegatul lor; Epitropia casii rep. Tache Ralet, proprietarul moșiei Cocoșu; D. Ionița Costandinescu, proprietarul moșiei Slobozia; moștenitorii reșosatei Melisevschi, proprietara moșiei Calugărenii-Mereni.

Din partea tutuloră D-lor și D-ne proprietari vecini sus numiți, am și priimitu doveđi că li s'au datu citațiile prin prefecturile respective, unde își au D-lor domiciliul.

CAP. II.

Operația și Documente

Șincî-spre-dece zile după publicația citației, m'am dus la fața locului împreună cu D-nii frați Conțești, și am rădicatu planul moșiei însu-mi, in scala de 1 la 10,000, arătându, cu toță exactitatea pozitivă, atātu hotarele și movilele necontestate, câtu și locul de prigonire despre moșia Conțeștii de sus a D-lor fraților Miciurea.

Documentele principale de posesiune a acestei moșii, aflate în mâna D-lor fraților Conțești, sunt următoarele:

1. Actu de învoire original, al fraților Conțești, Costandin, Pană și Grigorie, cu anul 7226 Noemvrie 13, prin care împartu între dênșii moșiile Conțeștii, Stâneștii și Calugărenii, ce le-au remas de moștenire, venind partea fie-căruia câte 550 stj. (cincî-sute-cincî-đeci) în Conțești, iar lui Grigorie numai 500 stj. (cincî-sute).

2. Carte de hotărnicie cu anul 1787 Iunie 8, a doi hotarnici, Matei Fundațenu și Pană Pastia, făcend măsurătorea cu stinjenii lui Costandin-Vodă, moșiei Conțeștii de sus a D-lui Vistier Hagi-Moscu, arată hotarulă despre moșia Conțeștii de jos, (atunci a lui Filip Produlescu, acum a fraților Conțești), însemnând 3 semne, însă: „un semn la capul „moșiei despre apus, pe lângă drumulă cel mare al Têrgoviștii, în grópa unei cruci; la „mijlocul moșiei despre Bobotin (apa Ilfovului) într'un carpen s. c. l.;—și la capul moșiei „despre răsărită la Colentina pe drumul Vlășcenilor drept un stejar mare, ce este în sus „de agrada Părcălabului Andrei Vlășceanu; iar hotarul merge dintr'un semn într'altulă, „în linie dréptă, arătându tot-o-dată că moșia se întinde de la Colentina până la Dâmbovița.“

3. Fóie de împărțelă a lui Pană slugeru Conțescu fiulă lui¹⁾ Mihaî Conțescu, cu anul 7289 Decembrie 9, saú Partenie Monahul (căci s'au călugărită la Mônăstirea Pantelimon), în copie adevărită la anul 1800 Februarie 12, arătând că lasă fiilor sêi Barbu și Ilie (din care se tragă frații Conțești și Tudorache Grecu, acum Mitana Iconomu), moșia din câmpul Stâneștilor și Calugărenii, stinjenî 824 (opt-sute-două-đeci și patru) și fratelui sêu Grigorie Conțescu, stj. 360 (trei-sute-șese-đeci).

4. Carte de hotărnicie a doi boeri, Nicolae Cărpenișenu și Pană Voinescu, cu anul 1796 Decembrie 31, prin care deosebește moșia lui Ionița Conțescu (tatăl părintelui fraților Conțești), de către partea vecinului de la vale, căpitan Tudorache Grecu Enișerli (fiind amëndouă aceste moșii un trupă, iar acum se stăpinesce acéstă parte a lui Tudorache Enișerli Grecu Stupagiú, de D-na Mitana Iconomu), arătându în șese trăsuri câtă moșie vine lui Conțescu de la hotarul lui Filip Produlescu.

5. Carte de alegere a Vornicului Scarlat Cămpinenu, cu anul 1861 Septembrie 30, trimis din porunca Domnêscă pentru moșia Conțeștii, între Pană Conțescu și Tudorache Enișerli, prin care găsește bine și după dreptate urmate hotarele, cu osebite despre un semn de la poiana lui Usturoi, că daca va aduce Pană Conțescu martori, să se mute acelă semn cu 17 stj. (șapte-spre-đece) în favorul lui Conțescu.

Relativ la acéstă, este actul de executare al Trib. jud. Dâmbovița, cu anul 1847:

¹⁾ Cuvântu slavonă în originală, sin.

No. 148, dând acești 17 stj. (șapte-spre-dece), în posesiunea D-nei Zoe Conțesca, muma fraților Conțești.

6. Diata Marie, Cupărăsa (Conțescu), cu anul 1823 Martie 2, prin care lasă fratelui său Pană Conțescu (tatal fraților Conțești de acum), ori câtă moșie va prisosi peste 260 stj. (două-sute-șese-deci).

7. Hotărîrea logofetiei țerii de jos dată asupra hotărniciei lui Ión Giurescu, anul 1829 Maiu 16, prin care alege 260 de stj. (două-sute-șese-deci) la trei trăsuri, din trupul de moșie a lui Filip Produlescu, stăpinită de Mariuța Cupărăsa și dată schimbă fratelui său Iordache Mavrodin, arătându că moșia lui Filip Produlescu, trasă în trei trăsuri, este de 366 (trei-sute-șese-deci și șese) stinjeni.

8. Hotărîrea logofetiei țerii de jos, prin care, între alte deslușiri de hotare, se arată că proprietatea Conțeștii de jos, partea fraților Conțești, de aceea a lui Tudorache Enișerli Stupagiū, începută din hotarele moșiei lui Filip Produlescu, care acumă face parte totu din averea fraților Conțești, este ne 318 stj. (trei-sute-opt-spre-dece).

9. Actu lui Enache Porumbaru, imputernicitul M. S. Gheorghe D. Bibescu, episcopul averii fostei D-séle soții Dómnă Zoe Brâncovénu, cu anul 1843 Iulie 4, adevărită de Divanul civil Secț. I, la 1843 Iulie 5, prin care se determină între moșia Boteni a M. Séle și Conțeștii de jos a Vistieresii Zoe Conțesca, să se mărginească stăpînirea în apa Dâmboviței.

Asemenea și hotărnicia D-lui inginer-hotarnic Dumitru Râmnicénu, 1852 Martie 20, pentru moșia Boteni, arată că hotarul între aceste moșii este apa Dâmboviței.

10. Actu din partea prea Sf. Séle Mitropolitului, cu anul 1847 Maiu 17, No. 35, prin care declară că dă în stăpînirea Vistieresii Zinca Conțesca stinjeni de moșie 105 (una-sută-cinci), din moșia réposatei Luxandra Mavrodinóia, pe temeiul de legat și altele.

11. Zapis al lui Costache Stupagiū, din anul 1843, legalisat de aleșii satului Conțeștii de jos, la 5 Noemvrie 1843, prin care vinde către D-na Vistieresa Zoe Conțesca și a patru fi ai D-ei, ori câtă moșie le-au mai ramas din hotarul moșiei lor.

12. Hotărîrea definitivă a Trib. jud. Dâmbovița No. 47, din anul 1845, dată în procesul dintre Costache Stupagiū și fiir sâi Andrei și Costandin, și între Vistieresa Zoe Conțesca și patru fi ai D-ei, prin care se hotărăsca ca prisosul de moșie al lui Costache Stupagiū, vândut de dânsul la doi, însă Vistieresii Conțesca și Dimitrie Cocri, să-l stăpînescă Vistieresa Conțesca și fiir D-ei, după coprinderea zapisului s. c. l.

Petiția lui Costandin Stupagiū, dată la Divanul civil Secț. I, 1845, prin care cere executarea hotărîrii Trib. Dâmbovița, dată în judecată cu Vistieresa Zinca Conțesca, pentru moșie, căci se mulțumesc pe dânsa și își retrage apelul.

13. Actu de executare din luna Iunie 1852 al Trib. județului Dâmbovița, după hotărîrea definitivă No. 148 din anul 1846, prin care după ce se împlinesce Vistieresi Zoe Conțesca trăsura de 320 (trei-sute-două-zeci) stj., palme 4, la piatra din poiana lui Usturoi, apoi 'i-a mai dat 8 $\frac{1}{2}$ (opt și jumătate) stj. din moșia Stupagiului spre împlinirea a 17 (șapte-spre-dece) stj. masă.

14. Actu de executare al întregului complexu al Trib. Dâmbovița, în 28 Martie 1854, No. 186, după definitivă hotărîre a acestui Tribunal No. 47, anul 1845, prin care da pe sîma și stăpinirea Vistieresi Conțești și a patru fii ai D-séle, acelî prisosă de 48 (patru-zeci și opt) stj., vînduta după zapisul de mai sus și arătată și pe planu hotarnicului Ión Boténu, din anul 1852, legalisată de Trib. jud. Dâmbovița.

15. Hotărîrea Curții apelative Secț. I, din Bucuresci, No. 118, anul 1861, prin care se hotărăște că acel pămînt 48 (patru-zeci și opt) stj. mai sus arătat, este drépta proprietate a Vist. Conțeschii.

16. Decisiunea Curții de Casație, din 13 Noemvrie 1865, prin care respinge apelul D-lui Dimitrie Coeri, contra hotărîrii Curții de apel, No. 118—1861, și hotarase că acésta sentința este bine pronunțată.

17. Actu de executare al membrului Trib. jud. Dâmbovița, din anul 1866 Iulie 29, dînd fraților Conțești, din moșia Stupagiilor, acel prisos de 48 (patru-zeci și opt) stj.

18. Relația inginerului Costache Sveder, din anul 1861 luna Iunie, însoțită de un plan de hotarnicie al moșiei Conțeștii de jos, a D-nei Mitana Ionomu și D-lui Coeri, arătînd cu nouă trăsuri acésta moșie a Ionomului și Coeri, din hotarul moșiei D-loru fraților Conțești, și pînă în hotarul moșiilor Nucetu și Balteni.

19. Hotarnicia rîp. Grigorie Pleșoianu, cu anul 1854 Ianuarie 12, a moșiei Conțeștii de sus sau Hagimósca, vecină cu Conțeștii de jos a fraților Conțești, basată pe vechia hotarnicie, arătată mai sus sub No. 2, prin care determină hotarele acestor vecinătăți în două linii drepte, adică:

O linie începută din apa Calentinii, dintr'un teiu ce este lângă copaciul cădută și dus prin pădure, cam spre apus în lungul moșiei, prin moșoroiulu vechiu făcutu pe stearjula mare stufos, dreptu peste Bobotin (Ilfov), în moșoroiul vechiu făcutu pe rădăcina carpenului; și

Altă linie de la carpenu, dreptu la grópa crucii din drumul Tîrgoviștei. — Apoi menționarea a două calcări reciproce cam echivalenți și c. a.

20. Hotărîrea definitivă a Curții de apel Secț. I, anul 1857 Noemvrie 26 No. 111, prin care se hotărăște că hotarele între moșia Conțeștii de sus și moșia Conțeștii de jos să fie după vechia stăpinire.

21. Actu de împărțela moșiei Conțești de jos între câte-și patru frați Conțești, Matei, Ión, Costandin și Grigorie, tipăritu în Bucuresci, anul 1870 Iunie 25.

22. Actu de delimitare al inginerului Statului Iacobson, din anul 1865, depusă și în cancelaria comunei Conțești de jos, prin care se da pământulu cuvenitu locuitorilor din cătunul Conțești de jos și din cătunul Calugăreni.

CAPŪ III.

Observații asupra documentelor

1) Actu de invoie din anul 7226 (No. 1) arată în sumă de 3 ori câte 550 (cinci-sute-cinci-deci) și o-dată 500 (cinci-sute) de stinjenî, adică în total stj. 2150 (două-mi-una-sută-cinci-deci), care coprinde moșiile Conțești de sus său Hagimósca, moșia Conțești de jos a fraților Conțești și a D-ei Mitana Iconomu.

Adunându cu masa trăsurile moșiei Conțești de jos	792 3
trăsura cea lată a moșiei D-ei Mitana Iconomu	236 5
și după planu lui Pleșoianu masa trásurilor moșiei D-lor fraților Miciurea . .	1082 0
În total . .	2110 8

Se vede că este o lipsă de 39 stj. și două palme în paguba moșiei Conțești de jos a fraților Conțești.

2) Fóia de împărțela a lui Pană Slugeru Conțescu (No. 3 Cap. II) lasă fiilor săi 825 (opt-sute-două-deci și cinci) și fraților săi 360 (trei-sute-șese-deci) stinjenî, care fac împreună stj. 1185, din care scădënd masa ce se adună din moșiile fraților Conțești și a D-ei Mitana Iconomu (1028.8 stj.), se arată iarăși lipsă de 156 stj. 2 palme.

3) Pentru deosebitul trup de moșie al fraților Conțești, după hotărârea logofeției țerii de jos, arătată la Cap. II No. 7, partea ce a fostă a lui Filip Produlescu, este de stj. masă 366

Hotărârea logofeției citată sub Cap. II No. 8, arată moșia din hotaru lui	
Enișerli Stupagiū, suma masă	318
Actu Mitropoliei (Cap. II No. 10)	105

4) Actu de executare arătat Cap. II No. 13, după care a mai luat asemenea . .	17
Suma . .	806

Actu de executare arătat (Cap. II No. 14), după care a mai luat asemenea . .	58
Suma stj. masă . .	854

Din care, scădëndu masa de astăzi, se vede o lipsă de 61 (șese-deci și unu) stj. și 7 palme decimale.

Veđându însă că despre moșia Conțești de sus sau Hagimósca, există hotărârea definitivă a Curții apelative Secț. I, No. 3, menționată la Cap. II No. 20, prin care se determină hotarele acestei moși prin două linii drepte, de la apa Colentinii până în drumul Târgoviștei, și apoi pe vechia stăpinire până în apa Dâmbovița, pe basa hotărâniciei rēp. Gheorghe Pleșoianu, din anul 1854, care și acesta se basază pe vechia hotărânicie, din anul 1787, în care se determină 3 puncte principale, și pe care se vede mulțumiți vecinii, căci au cerută aducerea la îndeplinire a acestei definitive hotărâri, care semne le-am găsită în ființa și le-am rădicată pe plan.

Veđându că despre hotarulă de către moșia D-nei Mitana Măgurēnu (acum Ico-nomu), există asemenea semne și pietre pe fața pământului, puse prin lucrări judecătorești cu actul de executare sub No. 186, din anul 1854, pe care semne prin acel actă a dată mulțumire epitropia Măgurēnului, și care s'au găsită de mine în ființa, chiar întocmai așa precum le-au însemnată și hotarnicul Sveder în anul 1861 pe planulă seu.

Veđându că despre amēndouē capetele ale moșiei, adică, despre D. generală Iōn Florescu există actul epitropiei Brâncovenesci, și hotărânicia lui Râmnicēnu statornicindă hotaru prin apa Dâmbovița. — Și către Colentina avēnd asemenea hotărârile prin care se statornicesce hotarul moșiei fraților Conțești până în apa Colentinii, precum 'l-am și găsit în adevērata posesie a fraților Conțești.

Pe aceste temeiuri, fără a mai ține compt de suma stinjenilor care lipsesce fraților Conțești, m'am mărginită a mēsură prin trāsuri întregi trupul moșiei D-lor prin semnele mai sus arătate, precum stăpinesce astăzi.

PARTEA A DOUA

Descriptiă hotareloră moșiei de către vecini

CAPŪ I.

Despre apus sau despre moșia Botenii și Sălcuța a D-lui general Iōn Florescu

Din partea D-lui general Florescu, nu s'au prezentată nimeni la ziua de 31 August, prin urmare am lucrată în lipsa D-lui, basându-mē pe documentele enumerate în Cap. II, sub No. 9, și în conformitatea acestor acte,

Am găsită și stăpinirea actuală până în apa Dâmboviții, însă pe partea spre Nord, numai până la matca vechie, fiind-că D. general Florēscu, făcēnd iază de móră, a trasă apa din matca ce a fost atunci.

La punctul unde se învecinește aceste trei moșii, adică Botenii a D-lui generalu Florescu, Conțești de sus a fraților Miciurea și Conțești de jos a fraților Conțești, pe matca vechie a Dâmboviței, am găsit o movilă, șapte stinjenți de la mijlocu digului spre apus, pe care am rădicat-o și însemnat-o pe plan cu litera a.

De aci urmăze hotarul pe matca vechie a Dâmboviței, care cu două cotituri merge spre Sud până la capul heleșteului D-lui Costache Conțeșcu, de unde apucă spre apus, și apoi făcând o răsucire spre Sud-răsăritu, intră în matca principală a Dâmboviței; la gura acestei măci vechie, am găsit asemenea o movilă făcută și însemnată pe planulu meu cu litera b.

De aci până la morile D-lui general Florescu face Dâmbovița un semi-cerc spre Conțești, și de la morile un alt semi-cerc contrar, care, ocolind grădinile de ograda ale D-lor Grigorie și Costandin Conțești, intră în moșia D-ei Mitani Iconomu; la capul gardului dintre grădina D-lui Costandin Conțeșcu și D-ei Mitana Iconomu, pe marginea Dâmboviței, se află o salcie de vre-o 30 de ani de vîrstă, la care am făcutu movilă și am însemnat-o pe plan cu No. 1.

CAP. II.

Despre amiază-di (Sud) saū despre moșia Conțești de jos a D-ei Mitana Iconomu.

La ziua de înfațșare (31 August) nu s'a prezentatū nimenea din partea D-ei Mitana Iconomu, nici documentele nu mi-a trimes, prin urmare am lucratū în lipsa D-sēle, și m'am basat pe actul de executare al Trib. jud. Dâmbovița No. 186, din anul 1854, menționat în Cap. II, No. 14, întăritū prin actele enumerate sub No. 15, 16, 17 și 18, și asupra posesiunei actuale pe care am găsit-o întocmai, în conformitate cu coprinderea actelorū enumerate.

Punctele principale pe acest hotar sunt însemnate pe planul meu, însă cu No. 3 piatră în gardul D-lui Costandin Conțeșcu, No. 8 movila pe colțul șanțului comunei Țis, movila din cēir No. 9, movila cu piatră Țis la capu moșiei cēi mai late, la locu lui Manolescu; No. 11, movila cu piatra pe lângă puțu lui Șuțu; No. 16, movila cu tufanul din dreptu gardului lui Banuța; No. 22, movila cu piatra în pământul cătunului Călugăreni, numitū piatra din dreptul lacului, și No. 25 tufanu cel mare peste lacu lui Vlășceanu, prin care merge hotarul drept până la apa Colentinei.

Descripția parțială a acestui hotar este următōrea:

Movila cu salcia No. 1, pe marginea Dâmboviței, se află la capu gardului între gră-

dina D-lui Costandin Conțescu și D-na Mitana Ionomu, de la care punct merge hotarul cu gardul spre Nord 35 (trei-deci și cinci) de stinjeni, unde pe colțul gardului s'a făcut movila No. 2 pe plan.

De aci se întorce spre răsărit și merge tot cu gardul 94 (nouă-deci și patru) stj. 6 palme, până la movila cu piatra No. 3, pe planu lui Sveder însemnată cu No. 1; apoi totu cu gardul dreptu, până la colțul gardului lui Alecu Manolescu, unde am făcut movila No. 4, care desparte tot-d'o-dată și infundăturile D-lor frați Conțești de către pământul locuitorilor.

De aci urmăze hotar gardu lui Manolescu până la colțu lui, unde iar am făcută movila No. 5 (No. 2 pe planu lui Sveder).

Apoi, trecând drumu șoseluit în curmezișu, merge pe gard între locul infundatu al D-lui Grigorie Conțescu (pe care se află casa arendașească), și între casa lui Duța Matei Sava, printr'un nucă mare (No. 6), până la movila No. 7 peste gard (No. 3 la planu lui Sveder).

Locuitorii au făcutu de aci un șanțu pe hotar în dreapta continuația prin punctele No. 3 și 7, spre răsăritu, până la movila No. 8 ȕisă din suhat (No. 4 la Sveder).

De aci se îndreptăze hotarul spre Sud-răsărit până la movila No. 9, numită movila din capu moșiei cei late, pe locu lui Manolescu (No. 5 la Sveder).

De aci merge hotarul iar spre răsăritu la capu șanțului, unde se desparte pământul comunei de pământurile din câmp ale D-lor fraților Conțești, No. 10 pe plan, și totu înainte până la movila cu piatră, peste șoseaua nouă a Têrgoviștei, numită piatra lângă puțu lui Șuțu, No. 11 pe planul meu.

De aci se îndreptăze drept spre movila cu tufanul, în dreptul gardului lui Bănuța, peste satu Heleșteu, prin movila cu piatră, ce se află înaintea casii lui Gheorghe Chiriță, în satu Heleșteu, No. 15 pe plan, — hotarul între punctul No. 11, lângă puțul lui Șuțu, și movila cu tufanul No. 16, merge în linie dréptă; fiind însă prea departe, am făcutu trei puncte intermediare, la câte 200 (două sute) de stinjeni, și piatra No. 15 forméza asemenea un punct intermediar.

De la movila cu tufanul se îndreptăze hotarul spre răsărit, Nord-răsărit, drept la piatra din pământul cătunului Calugăreni, ȕis piatra în dreptul lacului, No. 22 pe plan. Acésta linie dréptă este însemnată prin nisce tufani înșirați pe partea D-lor frați Conțești, lăsați de 'nadins, cu ocazia tăierii pădurei D-lor, drept semne de hotar; afară de acésta am făcut și movile intermediare No. 17, 18, 19 și 20 de câte 200 (două-sute) de stj. de la una la alta; între cea din urmă movila cu No. 20 și piatra No. 22, se află capu șanțului care desparte pământul locuitorilor din cătunu Calugăreni de către pământu D-lor frați Conțești, și la capu șanțului am făcut movila No. 21, depărtată de 128 $\frac{1}{2}$ (una-sută-două-deci și opt și jumătate) stj. spre apus din piatra No. 22.

De aci merge hotarul în linie dreaptă până la Colentina, drept prin tufanul mare peste lacu lui Vlăsceanu, No. 25 pe plan, ast-fel că tufanul cu trupul lui rămâne pe pământul D-lor Conțești; am făcut însă și movile intermediare, și anume movila No. 23, la capu cel spre răsărit al pământului comunei Călugăreni 152 (una-sută-cinci-deci și doi) stj., trasă de la piatra No. 22 și movila No. 24, făcut la 333 (trei-sute-trei-deci și trei) de stj. de No. 22, apoi peste tufanul cel mare sunt încă două movile, No. 27 și No. 28, dintre care cea din urmă este dreptă pe malul Colentinei.

CAP. III.

Despre răsărit său despre moșiile Mereni, Călugăreni, a moștenitorilor
rêp. Melisevski, Cocoș a rêp. Tache Ralet și Slobozia
a D-lui Ioniță Costandinescu

La ziua de 31 August nu s'a prezentat asemenea nimeni în fața locului, însă atât actele cât și posesiunea actuală constată limitele în apa Colentinei. Acestă apă de și merge foarte cotită, are însă un pat strâmt cu maluri înalte și formeză un hotar natural foarte bun.

Considerând scursorea apei, din punctul No. 27 (descrișă în capu trecut), și nesocotind cotiturile cele mici, se arată o direcție generală despre Nord ca la 175 (una-sută-șapte-deci și cinci) stj., de unde, cu un cot răpede, se întorce spre apus-sud-apus până în dreptul lacului Vlăsceanu; apoi iar se sucește spre Nord între cătunu Călugăreni din Conțești și Călugăreni Mereni, până la punctul unde moșia Mereni-Călugăreni se învecinește cu moșia Cocoșu.

Din punctul acela hotarul (apa Colentinei) ocolește ograda ce s'a dată D-lui Costache Conțescu, și urmăză o direcție principală, iar spre apus-sud, până la podu ce se află în capu satului Călugăreni, de la pod se întorce spre Nord-apus, urmând această direcție până la movila C, unde se desparte moșia Cocoșu de moșia Slobozia.

De aci se învecinește moșia Călugăreni din Conțești a fraților Conțești cu moșia Slobozia a D-lor Ioniță Costandinescu, iar Colentina care formeză hotarul, curge cu multe cotituri drept din Nord până în dreptul hotarului dintre moșiile Conțești de sus și de jos; aci se întorce drept spre apus, și urmând ast-fel vre-o sută de stinjeni, o-dată face un cotă ascuțită spre Nord, și trece din moșia Conțești de jos.

CAP. IV.

Despre Nord său despre Conțești de sus a fraților Miciurea

La ziua de 31 August s'au prezentat în fața locului Costache Miciurea și Chiriac Vasiliu și Ión popa Nicolae, unii din dăvalmași proprietari ai acestei moși, și 'mi-au presintat hotărnicia și planul rêp. hotarnic Pleșoianu, cu anul 1854.

Ăceastă hotărnicie se bazează pe hotărnicia cea veche din anul 1787, și amândouă declară că moșia Conțești de sus sau Hagimósca, se mărginește cu hotarele de către moșia Conțești de jos a fraților Conțești, prin trei puncturi legate cu două linii drepte.

Aceste trei puncte, după hotărnicia Pleșoianului sunt: punctul de la cotul Colentinei într'un tei pe marginea Colentinei; o piatră peste Bobotin la un carpen pe rădăcina unui carpen, și al treilea la grôpa crucii din drumul Têrgoviștii.

Ne-am dus cu toții la piatra pusă pe rădăcina carpenului și am găsit movila veche făcută pe acest semn, lângă care spre sud a crescut de atunci un tufan, căci carpenul se înțelege că nu mai există, după ce și Pleșoianu vorbește deja numai de rădăcina lui; această movilă am și făcut-o mai mare fără contestația vecinilor, recunoscându-se acest semn ca un punct sigur, și chiar acela despre care vorbește amândouă vechile hotărnicii (No. 19 pe plan).

Pe marginea Colentinei n'am găsit movilă făcută, se vede însă până unde au stăpânit D-nii frați Conțești, căci pe partea D-lor este câmp, iar pe partea D-lor Miciurea este pădure mare; prin urmare este evident că a stăpânit până la marginea pădurii. Pleșoianu însă a împins hotarul acilea cu vre-o 3—4 stinjeni până la extremitatea cotului Colentinei, unde a găsit pe marginea apei un tei, care abia să fie de 30—35 de ani de vîrstă, litera G pe plan; prin urmare de această nici nu se vorbește în hotărnicia cea veche din anul 1787, și Pleșoianu l-a ales numai ca să se apropie de linia lui, pe care a tras-o frântă, pe când documentul cel vechiu hotăraște curat o linie dreaptă.

Prin urmare, eu mă pronunț în favorul punctului de mai sus din marginea pădurii cei mari, unde am și făcut o movilă însemnată pe plan cu No. 20.

Către acestea, hotarnicu Pleșoianu în loc să tragă de aci o linie dreaptă la carpen, trage linia cu 8 graduri mai spre sud, la un tufan mare F pe plan, și numai de acilea se îndreptă la punctul carpenului.

Este adevărat că prin documentul cel vechiu se menționează că, prin stejarul mare drept la Colentina, și prin urmare tocmai că se dă drept, și mai sus explică mai lămurit că moșia se hotăraște prin două linii drepte, în vreme ce stejarul Pleșoianului, pus pe planu sên, nu cade în linia dreaptă, ar fi trebuit să caute un alt stejar în linie dreaptă; căci cu alegerea stejarului acestuia, arătat pe planul sên, a anulat sensul principal al hotărniciei vechi, făcând două linii dintr'una, sau cu alte cuvinte făcând linie frântă în loc de una linie dreaptă.

Merită considerațiune încă și calitatea stejarului; documentul din 1787 dă: printr'un stejar mare stufos, în acel stejar ce l-a însemnat D. Pleșoianu, nu este mai mare ca de 100 cel mult 120 de ani, din care scădându-se 83 de ani de la acea hotărnicie

vechie, prin care se numește stejar mare stufos, rămâne acest stejar să fi fost atunci ca de 30, 40 ani; apoi cum s'ar fi putut numi stejar mare stufos, mai vârtos atunci când locurile acestea au fost acoperite cu păduri seculare?

Cât despre trăsura D-lui Pleșoianu pe care a făcut-o asupra acestui stejar în cestiune, și cu care caută a dovedi identitatea acestuia cu cel menționat în vechea hotărnicie, n'avem de cât să tragem asupra tulpinei unui alt stejar mai apropiat de Colentina, care este la piatra de unde trage și Pleșoianu totu din marginea Colentinei, și suma stinjenilor se împlinește și rămâne și linia nestrâmbată și drăptă precum coprinde hotărnicia din anul 1787.

Prin urmare, eu sunt convins că Pleșoianu a comis o eróre, și după părerea mea, trebuie să mERGă hotarul din punctul No. 20 din marginea Colentinei, dreptu la carpen precum am arătat în planu cu o linie roșie.

Linia însemnată pe plan cu litere 20-d-X, arată colnicul între pădurea D-lor frați Conțești și D-lor frați Miciurea, fiind pădurea D-lor Miciurea pădure mare, și cea-l-altă pădure de vre-o 10—12 ani; iar linia însemnată cu litere G, F, X, 19, arată până unde pretinde D-nii Miciurea de a întinde posesiunea lor, în moșia fraților Conțești.

Întinderea supra-feței locului de la linia drăptă, roșu pe plan, până la linia pretinsă de D-lor frați Miciurea, este de 10 (dece) pogóne, 14 (patru-spre-dece) prăjini și 42 (patru-deci și doi) stinjeni pătrați.

Al doilea linie drăptă, după toate documentele, de la piatra de la rădăcina carpenului, dreptu la grópa unei cruci în drumul Têrgoviștei; ne-am dus dar cu toții la locul gropii crucii, pe care însă D-nii frați Miciurea n'a știut să-mi arate, și D-nii frați Conțești a propus a aduce ómeni bătrâni, chiar din satul D-lor Miciurea, ca să arate acea grópa unde se arată de D-lor.

Am rădicat dar acestu punctu pe plan No. 11, situat pe drumul vechiu alu Têrgoviștei la locul Părlita, pe capul șentulețului 32 (trei-deci și doi) de stinjeni de la șoseaua cea nouă spre răsărit, și am trasu pe plan între aceste două puncte o linie drăptă roșie.

Linia cea nERGă, însemnată cu cifrele 12, 13, 14, 15, 16, 17 și 18, arată stăpinirea actuală până unde D-nii frați Miciurea calcă moșia Conțeștii de jos a fraților Conțești, cu aceste locuri însemnate și pe planu lui Pleșoianu, cu o întindere de 18 (opt-spre-dece) pogóne, 18 (opt-spre-dece) prăjini.

UrmEza descripția geometrică a locului de călcare, însă: No. 18, la un tufan cu o movilă la livedea lui Buduruși, 398 (trei-sute-nouE-deci și opt) stj. de la piatra No. 19, și 11 (un-spre-dece) stj. de la linia roșie spre sud.

No. 17, un tufan mare de peste 100 de ani de vERstă, depărtat de la linia roșie 30 (trei-deci) de stinjeni, și de la No. 19, trasu pe linia roșie 435 (patru-sute-trei-deci și cinci).

No. 16, moșoroiu făcutu de mine între livedea lui Buduruși și Marin Dragea 35 (trei-deci și cinci) stj. de la linia roșie.

No. 15, moșoroiu nou între Alecu Manolescu și Ioniță popa Nécșu, 67 (șesc-deci și șapte) stj. de la linia roșie.

No. 14, moșoroiu nou între Alecu Manolescu și popa Dobre 47, (patru-deci și șapte) stj. de la linia roșie.

No. 13, moșoroiu nou asemenea între Alecu Manolescu și popa Dobre, 22 (două-deci și doi) stj. de la linia dréptă.

De la grópa crucii până la apa Dâmbovița, merge hotarul moșiei după vechia stăpinire, conform hotărârii Curței de apel Sect. I, menționată la partea I, Cap. II, No. 20.

În continuația liniei drepte trasă de la rădăcina carpenului prin grópa crucii, peste șoseaua cea nouă a Târgoviștei, s'a făcutu movilă No. 10, la capul șanțului pământului comunei Conțeștii de jos a fraților Conțești.

De aci spre apus am făcut movila No. 9, pe rózorul între pământul lui Costandin Ungurénu și moșu Todor, și sucind de aci spre Nord-apus, totu între pământul numiților, movila No. 8.

Apoi dreptu spre apus la No. 7, movila făcută între locul lui Ión Olteanu și Gheorghe Croitoru, și de aci dreptu la colțu gardului lui Ión Olteanu, de pe marginea șoselii comunale din satu, a făcutu movilă No. 6.

CAP. V.

Hotarele pământului delimitatú pentru comună

D-nu delegatú al comunei Conțeștii de jos, s'a prezentatú împreună cu D. primarú și notar la fața locului, și 'mi-au arátatú actulú de delimitare făcutú de ingineru Statului Iacobson, din anul 1865, după care actú au și trasú locuitorii, atâtú din cátunu Conțeștii de jos câtú și din cátunu Calugăreni, câte un șanț drept, de la un latú al moșiei până la altul, deosebind ast-fel câmpul proprietății din pogónele comunei a acestor două cátune; pe capetele acestor șanțuri am făcut câte o movilă; asemenea am respectatú hotarele însemnate de inginerul Iacobson, și în tóte puncturile interióre, care se vede însemnate pe planul meu cu colórea galbenă, și vedéndu numiții delegați că nu am luatú nimicú din locurile comunei, nici am strámutatú ori schimbatú vre-un punctú, ei am lăsatú posesiunea comună a locuitorilor demarcate de Iacobson, 'mă-a datú o declarație de mulțumire, legalisată cu pecetia primării.

CAP. VI.

Trăsurile moșiei Conțești de jos

Moșia acésta fiind compusă de mai multe trupuri, uniți au avut câte 6, alții câte 8, alții trei trăsură, precum se vede din documentele cele vechi enumerate mai sus. Am arătat asemenea că suma stinjenilor nu se potrivește cu nici unul din documentele vechi și că avem lipsă după ori-care vom lua trăsurile; pe care lipsă nici nu se mai poate căuta la vecini, după ce există hotărâri și executări judecătorești cu semnele fixate și puse pe fața pământului; m'am mărginit de a face trei trăsură din cele trei puncturi principale, pe hotarul din sus la câte un punctu fixat, pe hotarul de la vale și anume:

1. De la grópa crucii din hotarul către D-lor Miciurea proprietarii moșiei Conțești de sus, dreptu la piatra de la capul ăis moșia lată la locu lui Manolescu, și am găsit 711 (șépte-sute-un-spre-đece) stinjeni și două palme decimale.

2. De la movila pe rădăcina carpenului No. 19, din hotarul D-lui Miciurea drept la movila cu tufanul, în dreptul gardului lui Bănuța pe hotarul D-ei Mitana Iconomu, și am găsit prin calculă 851 (opt-sute-cinci-đeci și unu) de stinjeni.

3. De la semnu însemnatu cu No. 20 din marginea Colentinii din hotarul Conțești de sus, până în hotarul D-ei Mitana Iconomu, numit piatra din dreptu lacului, și am găsit stj. 814 (opt-sute-patru-spre-đece) și opt palme decimale.

Adunând aceste trei trăsură și împărțindu-le în trei după metoda vechiu, rezultă suma de stinjeni masă 792 și $\frac{1}{3}$ m. (șépte-sute-nou-đeci și doi și $\frac{1}{3}$).

Nota. — Trăsurile moșiei Conțești de sus a fraților Miciurea, s'a arătat în planu Pleșoianului în trei locuri.

1) De la grópa crucii 1284 (una-miie-dou-é-sute-opt-đeci și patru) stj.

2) De la carpen 1327 (una-miie-trei-sute-dou-é-đeci și șépte) stj.

3) De la tufan 635 (șése-sute-trei-đeci și cinci) stinjeni.

Însă cu controlarea trăsurilor D-lui nu m'am ocupatu, av-ând semnele determinate prin documentele din anul 1787.

Trăsurile moșiei Conțești de jos a D-ei Mitana Iconomu și D-nu Cocri, sunt trase de inginerul-hotarnic Costache Șveder, însă din hotarul moșiei fraților Conțești până în moșia numită Mönastirei Nucetu, 4 trăsură, și mai la vale, până în moșia Baltenii, trăsură 6, anume:

1. De la piatra No. 3 pe gardu gărdinei D-lui Costache Conțescu a N. V. stinjeni 143 (una-sută-patru-đeci și trei).

2. De la movila No. 5, colțu gardului lui Alecu, la No. VI, stinjeni 164. 4 (una-sută-șése-đeci și patru și patru decimi).

3. De la movila No. 7 la No. VII stj. 164 (una-sută-șese-deci și patru).
4. De la movila din suhat No. 8 la VIII, stinjeni 186.4 (una-sută-opt-deci și șese și patru decimi).
5. De la movila la capu latu No. 9, până la No. XV, stj. 250.4 (douë-sute-cinci-deci, și 4 decimi).
6. De la piatra de lângă puțu lui Șuțu No. 11, până la No. XVI, stj. 294.4 (douë-sute-nouë-deci și patru, și patru decimi).
7. De la piatra dinaintea casei lui Gheorghe Chiriță No. 15 la No. XVII stj. 278.5 (douë-sute-șapte-deci și optu, și 5 decimi).
8. De la movila cu tufanul din dreptu gardului lui Bănuța, stj. 209 (douë-sute-nouă).
9. De la piatra din dreptu lacului No. 22, la No. XIX stj. 172.4 (una-sută-șapte-deci și doi, și 4 decimi).
10. De la tufanul mare No. 25 la No. XX stj. 214 (douë-sute-patru-spre-dece).

PARTEA A TREIA

Impărțirea între frații Conțești

CAP. I.

ÎMPĂRȚIREA CÂMPULUI

 Actul de împărțelă facutu între D-nii frații Conțești în anul 1870 Iunie 25, arată că s'au învoitū D-lor să împartă totu pământul, ce le-a remas în mijlocul moșiei, între pogonele cătunelor Conțeștii de jos și Calugăreni, în 4 părți egale, socotitū împreună cu codru de pământū ce se pretinde de către D-nii Miciurea, de la movila cu carpen până la Colentina (10 pog. 14 prāj. și 42 stj.), iar calcarea facută de la movila de la carpen până la grópa crucii, lasându-o afară din împărțelă.

Am calculat dar suprafața moșiei între aceste douë puncturi și am găsit, cu pădure cu drumuri, cu totul pogóne 1228 (una-miie-două-sute-douë-deci și opt), prājini 10 (dece) stj. pătrați 15 (cinci-spre-dece), din care a patra parte este pogóne 307 (trei-sute-șapte), prājini douë și stj. pătrați trei-deci, ceia ce se cuvine la fie-care dintre D-nii frați Conțești.

Articolu IX al actului de împărțelă stipuleză însă că D-lui Costandin Conțeșcu 'i se cuvine de a lua încă din partea D-lui Ión Conțeșcu 212 (douë-sute-douë-spre-dece) pogóne, vânduți de către D. Ión D-lui Costandin; prin urmare, scădënd aceste 212 pogóne din suma normală, rămâne partea D-lui Ión, pogóne 95 (nouë-deci și cinci) prāj. 2

și stj. 30; iar partea D-lui Costandin, împreună cu cele 212, va fi de pogône 519 (cinci-sute-nouă-spre-zece) prăjini 2, stj. 30.

După calculul făcut pe plan, am aplicatu pe fața pământului după cum urmază:

1. Partea D-lui Grigorie

De la piatra pe lângă puțu lui Șuțu, pe hotarul către moșia D-ei Mitana Ionomu, am măsuratu spre curmezișul moșiei 188 (una-suta-opt-zeci și opt) de stj., apoi pe șanțul ce se desparte pământul proprietății de către pământul cătunului Calugăreni, iar am măsurat de la hotar $123 \frac{1}{2}$ (una-suta-două-zeci și trei și jumătate) stj., și aceste două puncte a legatu o singură linie dréptă, care merge de la șanțu Calugărenilor până la șanțulu (Delnița) locuitorilor din Conțești.

Trăgând un perpendicular la această linie din movila No. 16 cu tufanul în dreptul gardului lui Banuța, s'a găsit lățimea locului pe acest locu stj. 267 (două-sute-șese-zeci și șapte) și una și jumătate palme decimale.

Întinderea locului este de pog. 307 (trei-sute-șapte), prăjini 2 (doué).

2. Partea D-lui Costache

Alătura cu D-nu Grigorie spre Nord vine partea D-lui Costandin; am calculat întâiu pe plan partea normală și am însemnat-o pe plan cu o linie fără umbre; apoi am adaogat din partea D-lui Ión 212 pogône și am găsitu că în total pământul D-lui Costache are o lățime de 346 (trei-sute-patru-zeci și șese) stj., și lungimea liniei către D. Grigorie este de stj. 1919 (una-miie-nouă-sute-nouă-spre-zece), iar către D. Ión 1970 (una-miie-nouă-sute-șapte-zeci).

Am tras dar dreptu în curmezișu perpendiculara la linia de la linia D-lui Grigorie 346 stj. pe amândoué capetele, și le-am legat cu o linie dréptă din șanțu Calugărenilor până în șanțul Conțeștilor.

Suprafața locului este de pogône 519 (cinci-sute-nouă-spre-zece) prăj. 3, stj. pătrați 11.

3. Partea D-lui Ioan

De la linia din sus a D-lui Costache, am măsuratu perpendicular 62 (șese-zeci și doi) stj., 3 palme și 7 degete decimale, la amândoué capetele câmpului, și le-am legat cu o singură linie dréptă, din capu până ia capu; lungimea liniei din jos către D. Costache este de

1970 (una-miie-nouă-sute-șapte-deci), iar de către D. Matei 1983 (una-miie-nouă-sute-opt-deci și trei) stinjeni.

Prin urmare, întinderea în pogône, 95 (nouă-deci și cinci) și prăjină 3.

4. Partea D-lui Matei

De la linia D-lui Ión în sus, până la hotarele moșiei către moșia D-lui Miciurea, se află întocmai pog. 307 (trei-sute-șapte) prăj. 2, și stj. pătrați 2, câtu se cuvine partea D-lui Matei.

În această sumă, precum era deslușitu mai sus, n'a intratu călcarea făcută de D. Miciurea, de lângă grópa crucii și spre piatra saú movila de la carpen; iar locul de la carpen până la apa Colentinei, la teiu, despre care are pretențiune D. Miciurea, s'a socotitu în acestu trupú.

Lățimea locului în dreptu tufanului cel mare No. 17, perpendicular la linie, este de stj. 174 (una-sută-șapte-deci și patru) palme 2, iar dreptu pietrii cu carpen, tot perpendicular la linie, este de stj. 153 (una-sută-cinci-deci și trei), și în cap lângă pădure, trăgând pe linia pământului Calugărenilorú, stj. 256 (două-sute-cinci-deci și șese).

CAP. II.

Impărțirea înfundăturilorú

1. AL D-LUI MATEI

Conform art. II și IV din actu de împărțelă are D-nu Matei în cătunul Conțeștiú de jos:

a) Ograda dupe țermul Damboviței, de din sus din hotarul moșiei Conțeștiú de sus.

Locul acesta are o largime de 90 (nouă-deci) de stj., trasă pe lângă digul de la movila A spre Sud, și de aci merge dreptu la colțu gardului lui popa Matache, ce este dincolo de drumul șoselei comunale din satú; iar pe de altă parte la movilița pe matea Damboviței, făcută la 118 (una-sută-opt-spre-dece) stj. de la movila A în linie dréptă.

Întinderea locului este de pogône 7 (șapte), prăj. 18, stj. 47.

b) Locul între casa preotului Matache și Chivu Fulgenu. Acest loc are fața la șosea stj. 53 (cinci-deci și trei), și adâncimea perpendiculară stj. 26.

Prin urmare, întinderea pog. 1 (unu) prăj. 1 (una) și stj. 28.

c) Locul cu casa arendașască, în dreptu caselor părintești cu grădina adaogată lângă dónsa. — Locul are fața spre casa părintescă 20 spre șosea (Sud) 50 de stj. cu o suprafățá de pog. 1 (unu) prăj. 2 (două).

d) În cătunul Calugăreni în dreptu unui zăgazu de móră saü de un locü care are pe partea de Nord, de la apă în sus 88, spre apus în linia dréptă 85 și jumătate; spre Sud până la ostrov 48 de stj., mărginindu-se spre răsăritü cu apa Colentinei. Suprafața 3 (trei) pogóne.

R e c a p i t u l a ț i e

1. Ograda în Conțești	pog. 7	präj. 18	stj. 47
2. Locul de casă b.	1	„ 1	„ 28
3. „ „ „ c.	1	„ 2	„ —
4. Locul în Calugăreni	3	„ —	„ —
Suma	12	„ 22	„ 21

2. AL D^{-LUI} IOAN

După articolu V alü actului de împărțeală

a) Partea din ograda în cătunul Conțești de jos, începënd de la linia D-lui Matei până în apropiere de linia dușilor, ce sunt pe lângă ograda cu pruni, moșoroiul făcută pe lângă gard spre răsăritü este de 134 (una-sută-trei-đeci și patru) stj. depărtatü de linia D-lui Matei, iar al doilea moșoroiü, în dreptu casei pasnicului heleșteului, și al treilea în direcția acésta spre Nord lângă digulü 44 (patru-đeci și patru) stj., trasü pe digü; apoi de aici prin salcia ce este în mijlocul liveđii dreptü în matca vechie a Dâmboviței.

Suprafața este de pog. 17 (șépte-spre-đece), präj. 11, stj. 11.

b) Locurile însemnate pe plan cu No. 2, 3, 4, care aü fost locurile lui Dinu Sóre, Dinu Stanciu și Christea Radu de câte 286 (douë-sute-opt-đeci și șése) stj. pătrați, în sumă de pog. ¹⁾ präj. 15, stj. 44.

c) În cătunul Calugăreni, loculü cărciumii din capu satului cu grădina saü pruni după el, cu suprafața de pog. 1 (unu) präj. 2, stj. 36.

R e c a p i t u l a ț i e

1. Din ograda	pog. 17	präj. 11	stj. 11
2. Locuri de c să	—	„ 15	„ 44
3. În Calugăreni	1	„ 2	„ 36
In sumă	19	„ 5	„ 37

¹⁾ Spațiu alb în originalü.

3. AL D-LUI COSTANDIN

a) În Conțești totă partea de loc a ogrăzii, începând de la linia mai sus descrisă a D-lui Ión, până în mijlocul drumului ce se ȋdice drumu Botenilor, între tȋrgul și hanul împreună cu locul hanului și brutăriei.

Suprafața este de pog. 27, (două-deci și șapte), prăjini 6, stinjeni 38, din care însă drumul coprinde 19 prăjini și 30 stinjeni pătrați.

b) Locul fostului cămin al lui Stupagiă, spre Sud se hotăraște cu hotarul moșiei prin movile No. 4, 3, 2, 1, și Dâmbovița, spre răsărită cu gardu lui Alecu Manolescu; spre Nord are trei trepte o linie de la colțu gardului Manolescului spre gura uliții bisericeii; de aci intră până în dreptu feții casei D-lui Costache; de aci, aprópe paralel cu hotarul moșiei, merge câtă ține dușii cu bețrăni, și aici iar face o tréptă îngustându-se, ast-fel a remâne numai 18 și jumătate stj. de la hotar; apoi urméză o linie dréptă până la Dâmbovița în direcție de apus-sud-apus. Tot locul se află îngrădit și are snprafața pog. 5, (cinci), prăjini 17 și stinjeni pătrați 23.

c) În cătunu Călugăreni, locu după marginea Colentinei cu ograda de lângă Christea Iordache, cu locurile ce au fostă ale decedatului preotu Gheorghe, până în gardu curții bisericeii; apoi mergéndu la vale, în spatele bisericeii din colțul gardului acelei curții, despre căminul decedatului preotu Gheorghe, linie dréptă până într'un copaciă cu două crăci, ce este în marginea apei Colentini, care înconjóră aceste două locuri. Iar în fața bisericeii despre sată, totă linie dréptă, iarăși din colțu curții bisericeii despre căminul preotului Gheorghe, pe lângă ulița satului ce conduce la acéstă biserică pe marginea dumbravii cu tufani.

Suprafața locului este de pog. 9 (noué) prăj. 1, stj. 37.

R e c a p i t u l a ț i e

1) Ograda în Conțești	pog. 27	prăj. 6	stj. 38
2) Locu casei	„ 5	„ 17	„ 23
3) Ograda în Călugăreni	„ 9	„ 1	„ 37
Suma	„ 42	„ 1	„ 44

4. AL D-LUI GRIGORIE

a) Ograda în Conțești cu totă loculă pe care se află casele părintești, începéndu din mijlocul drumului Botenilor, dintre hanul și tȋrgul, până la gardu curții și grădinei D-lui Costandin, și de la șosea până la apa Dâmbovița.

În mijlocul locului acestuia se află biserica care rămâne proprietatea tuturor fraților, cu întindere de 800 (opt-sute) de stinjeni pătrați, în care să intre și suprafața uliciorii bisericeii.

Suprafața locului, scădând biserica, este de pog. 24 (două-zeci și patru), prăj. 13 (trei-spre-dece), stj. 50 (din care iarăși târgu și drumu Botenilor face pog. 2, prăj. 1, stj. 10).

b) Locul între Dragomir Radu și Dinicu Manolescu 700 (șapte-sute) stj. pătrați, și locul pe care se află casa arendășască cea nouă, No. 6 și 7 pe plan, 1600 (una-miiașese-sute) stj. pătrați, împreună pogone 1, prăj. 18, stj. 32.

c) În Calugăreni totu locul cu dumbravă de la ulița bisericii și din linia cea spre răsărită al pământului locuitorilor, tot pământu ce se află până la hotarul D-ei Mitana și până la apa Colentina, prejur împrejur.

Suprafața este de pog. 49 (patru-zeci și nouă), prăj. 11, stj. 47.

R e c a p i t u l a Ț i e

1) În Conțești ograda și, ...	pogone 24	prăj. 13	stj. 50
2) Casa arendășască cu locu de casa cea-l-altă	„ 1	„ 18	„ 32
3) În Calugăreni	„ 49	„ 11	„ 47
Suma	„ 75	„ 20	„ 21

CONCLUȘIUNE,

Măsurătórea s'a făcut cu stinjenul Șerban-Voda, care are 1962 milimetre, și pogonul socotitu cu 1296 stinjeni pătrați.

S'au tipăritu acéstă hotărnicie în mai multe exemplare, însoțită fie-care de câte un exemplar al planului moșiei, ca să se depue, conform art. 18 regulamentului de hotărnicie, un exemplar la onor. Tribunal Distr. Dâmbovița, unul la D-nii proprietari și câte unul la D-nii proprietari vecini, arătați de a nume la lista de citațiune.

Făcutu în Bucuresci în anul una-miiaș-opt-sute-șapte-zeci, luna August, trei-zeci și una.

De ingineru-hotarnic, **Alecsandru Veress.**

Tribunalu județului Dâmbovița

Ședința din 12 Februarie 1871.

SUB

PRESIDENȚIA D-lui REMUS N. OPRAN PRESIDENT.

Presinte, P. Ștefănescu Suplininte

FOTOLIUL MINISTERULUI PUBLIC OCUPAT DE D. PROCUROR PENESCU

N°. 30.

-lor frații Conțești, aume: Matei, Grigorie, Costache și Ioan, precum și inginerul-hotarnicu Veress, cu petițiile presintate Tribunalului, registr. la No. 6787 de la 19 Octombrie 1870, depun spre adeverire hotărnicia și planul moșiei Conțeștii de jos, plasa Ialomița, acest județu Dâmbovița, a numiților frați, lucrată de hotarnicu Veress la 31 August anul 1870, declarând în menționata petiție că n'are prigonire cu nici un vecin și care sunt aceștia:

D. general Ión Florescu. — D-nii frați Costandin și Gheorghe Miciurcă. D. Ionița Costandinescu. — Casa decedatului Dimitrie Ralet. — Casa decedatei Melisevschina, proprietara moșiei Calugăreni-Mereni, și comuna Conțeștii de jos.

În consecința cu art. 30 din regulamentul pentru facerea și executarea hotărniciiilor, s'a trimis tuturor acestor vecini, copii după hotărnicie și plan, regulându-se pe condică această hotărnicie, astăzi când s'a prezentat D-nu Grig. Conțescu, autorisat și de cei-l-alți trei frați, prin procura legalisată de comisia culorii verde, Bucuresei, la No. 799—871.

S'a dat lectură hotărniciei și planului, și D. Grig. Conțescu ceru adeverirea hotărniciei, pentru vecini cari, primind copiile după hotărnicie și plan, n'au făcută contestație în termen de două luni zile, conform art. 30 din regulamentul.

D. procuror în concluzii a cerut adeverirea hotărniciei în sensu invocat de D. Conțescu.

În ceea ce privește vecinătatea moșiei hotărnicită cu aceia a D-lui general Ión Florescu:

Având în vedere hotărnicia și planul depuse spre legalizare;

Având în vedere că această hotărnicie și plan, primindu-se de D. Florescu la 31 Octombrie 1870, până astăzi n'a făcută vre-o contestație.

A s c u l t â n d,

pe depunătorii hotărâniciei în cererea făcută și pe D. procuror în concludii.

Considerând după art. 30 din regulament pentru facerea hotărâniciei că dacă în termen de două luni de zile de la primirea planului și hotărâniciei, vecinii nu fac contestație, în cas d'a nu fi mulțumiți pe lucrarea hotărânicului, Tribunalul urmărește a adevăra această hotărânicie.

Că în specie a trecut mai mult de două luni și contestație nu s'a făcut.

Pentru aceste motive, în acord cu concludiunile D-lui procuror,

ÎN VIRTUTEA LEGII

Hotăraște,

Adevereză hotărânicia și planul moșiei Conțești de jos a fraților Matei, Costache, Grigorie și Ión Conțești, despre această vecinătate, din plasa Ialomița, acest județ, lucrată de inginerul-hotărânic Al. Veress, la 31 August 1870; și când această sentință va rămâne definitivă, se va aduce la îndeplinire conform art. 32 din regulamentul hotărâniciei.

În ceea ce privește vecinătatea moșiei hotărânică cu aceia a D-iei Mitana Ionomu:

Având în vedere hotărânicia și planul depuse spre legalizare;

Având în vedere că copiile după dăsele, primindu-se de D-na Mitana Ionomu încă de la 30 Octombrie 1870, cum se constată din dovada aflată în dosar, până astăzi, n'a făcut vre-o contestație.

A s c u l t â n d,

pe depunătorii hotărâniciei în cererea făcută și pe D. procuror în concludii.

Considerând, după art. 30 din noul regulament al hotărâniciei, că dacă în termen de două luni de zile, de la primirea planului și hotărâniciei, vecinul nu face contestație, în cas d'a nu fi mulțumit pe lucrarea hotărânicului, Tribunalul urmărește a adevăra hotărânicia și planul.

Că în specie a trecut mai mult de două luni și contestație nu s'a făcut.

Pentru aceste motive, în acord cu concludiunile D-lui procuror,

ÎN VIRTUTEA LEGII

Hotăraște,

Adevereză hotărânicia moșiei Conțești de jos a fraților, Matei, Costache, Grigorie și Ión Conțești, din plasa Ialomița, acest județ, despre această vecinătate, lucrată de D-nu

inginer-hotarnic A. Veress la 31 August 1870; și când această sentință va rămâne definitivă, se va aduce la îndeplinire conform art. 32 din regulamentul hotărnicilor.

În ceia ce privește vecinătatea moșiei hotărnicită cu aceia a D-lorū Costandin și Iorgu Miciurea:

Având în vedere hotărnicia și planul depuse spre legalizare.

Având în vedere că după acestea priimindu-se de numiții copit la 31 Octomvrie 1870, până astăzi n'a făcută vre-o contestație.

A s c u l t â n d,

pe depuitorii hotărniciei în cererea făcută și pe D. procuror în concludiuni.

Considerând după art. 30 din regulamentul hotărnicilor, că dacă în termen de două luni zile de la primirea hotărniciei și planului, vecinii nu fac contestație în cas de nemulțumire pe lucrarea hotărnicului, Tribunalu urmază a adevări această hotărnicie;

Că în specie a trecut mai multă de două luni și contestație nu s'a făcută.

Pentru aceste motive, în raport cu concludiile D-lui procuror.

IN VIRTUTEA LEGII

Hotăraște,

Adevăreză hotărnicia și planul moșiei Conțești de jos a fraților Matei, Costache, Grigorie și Ión Conțești, despre această vecinătate, din plasa Ialomița acestu județu, lucrată de inginerul-hotarnic Al. Veress la 31 August 1870; și când această sentință va rămâne definitivă, se va aduce la îndeplinire conform art. 32 din regulamentul hotărnicilor.

În ceia ce privește vecinătatea moșiei hotărnicită cu aceia a moștenitorilor decedatei Melisevschina.

Având în vedere hotărnicia și planul depuse spre legalizare.

Având în vedere că după acestea priimindu-se de numiții copii la 3 Noemvrie 1870, cum rezultă din dovada aflată la dosar, până astăzi n'a făcut contestație.

A s c u l t â n d,

pe depuitorii hotărniciei în cererea făcută și pe D. procuror în concludiuni.

Considerând după art. 30 din regulamentul hotărnicilor, că dacă în termen de două luni zile de la primirea hotărniciei și planului, vecinii nu fac contestație în cas de nemulțumire pe lucrarea hotărnicului, Tribunalu urmază a adevări hotărnicia și planul.

Că în specie a trecut mai multă de două luni și contestație nu s'a făcută.
Pentru aceste motive, în acord cu conclusiunile D-lui procuror.

IN VIRTUTEA LEGII

Hotăraște,

Adevereză hotărnicia și planul moșiei Conțești de jos a fraților Matei, Costache, Grigorie și Ión frații Conțești, plasa Ialomița, acestă județ, despre această vecinătate, lucrată de inginerul-hotarnic Al. Veress; și când această sentință va rămânea definitivă, se va aduce la îndeplinire conform art. 32 din regulamentul hotărnicilor.

În ceea ce privește vecinătatea moșiei hotărnicite cu partea comunei Conțești de jos:

Având în vedere hotărnicia și planul depuse spre legalizare;

Având în vedere că după acestea, trimițându-se copii consiliului comunal, s'a priimit încă de la 5 Noemvrie 1870, cum rezultă din dovada aflată în dosar, până astăzi n'a făcută vre-o contestație;

A s c u l t â n d,

pe depuitorii hotărniciei în cererea făcută și pe D. procuror în conclusiuni.

Considerând după art. 30 din regulamentul hotărnicilor, că dacă în termen de două luni zile, de la primirea hotărniciei și planului, vecinii nu fac contestație în cas de nemulțumire pe lucrarea hotărnicului, Tribuualul urmărește a adevăra hotărnicia și planul.

Că în specie a trecut mai multă de două luni și contestația nu s'a făcută.

Pentru aceste motive, în acord cu conclusiunile D-lui procuror.

IN VIRTUTEA LEGII

Hotăraște,

Adevereză hotărnicia și planul moșiei Conțești de jos, plasa Ialomița acest județ, averea D-lor Matei, Costache, Grigorie și Ión frații Conțești, despre această vecinătate, lucrată de inginerul-hotarnic Al. Veress la 31 August 1870, și când această sentință va rămânea definitivă, se va aduce la îndeplinire conform art. 30 din regulamentul hotărnicilor.

Data și citită în ședința publică, astăzi douăsprezece Februarie 1871.

Dos. No. 1266—70.

(Semnați) Remus N. Opran. — P. Ștefănescu.

Conformă cu originalul, I. D. Chirculescu.

Contra-semnat, Gref. Gr. Zenide.

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Prezenta copie de sentință fiind veritabilă se atestă.

(Semnat) Gref. Gr. Zenide.

Cu adresa grefii No. 3379, din 27 Februarie 1871, s'a trimesu D-lui cap de portărei localu această copie de sentință, a o da D-lui Matei Conțescu din Bucuresci, colorea verde, procurator și al familiei D-séle.

(Semnat) Greffier, Gr. Zenide.

NOI CAROL I,

DIN GRAȚIA LUI PUMNEDEU ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ, DOMN AL ROMÂNILOR

LA TOȚI DE FAȚĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE

Dăm putere și ordonăm tuturor agenților administrativi și portăreilor să execute această hotărâre, procurorilor să stăruiască în a ei aducere la indeplinire, și spre credință, prezenta sentință, s'a sub-scris de noi judecătorii Tribunalului Dâmbovița.

1871, Noemvrie. — No. 110.

(Semnați) G. Ludescu. — D. Chirculescu.

Conform cu originalul Contra-semnat Gref. Gr. Zenide.

I. D. Chirculescu.

ROMANIA

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Acastă copie după sentința civilă No. 30—71 aflată în dosaru Tribunalului No. 1266—70, fiind conformă cu originalul se atestă; iar pentru legalizare servește această colă hârtie și încă o colă de un leu care s'a anexat aei.

1875, Februarie 28.

(Semnat) p. Gref. C. N.

110.

ROMANIA

Tribunalul județului Dâmbovița

Ședința din 10 Iunie 1871

SUB

PRESIDENȚIA D-lui N. FUNDAȚEANU

Membru prezinte, D. Dimitrie Chirculescu Suplininte

FOTOLIUL MINISTERULUI PUBLIC OCUPAT DE D. PROCUROR PERIETĚNU

N°. 153.

-lor frații Conțești anume: Matei, Costache, Grigorie și Ión, precum și inginerul-hotarnic Veress, cu petițiunile prezentate Tribunalului, registrate la No. 6787 de la 19 Octomvrie 1870, depun spre legalizarea hotărniciei și planul moșiei Conțești de jos, acest județu plasa Ialomița, a numiților frați, lucrate de inginerul-hotarnicu A. Veress, la 31 August 1870, declarând în menționata petițiune că n'are prigonire cu nici ună vecină, între care este și D. Ión Costandinescu cu proprietatea Slobozia.

În consecință cu art. 30 din regulamentul hotărnicilor, s'a trimesă acestui vecin copie după hotărnicie și plan, și s'a trecut pe condica Tribunalului a se judeca la 12 Februarie anul corent, și la acest termen s'a amănat după cererea părților.

Astăzi, fiind asemenea regulată la ordinea zilei, această hotărnicie s'a prezentată în Tribunală.

D. Matei Conțescu ca procurator plenipotentă din partea celor-l-alți trei frați, autorisat cu procură în regulă.

Iar din partea D-lui Ión Costandinescu s'a priimită petiția înregistrată la No. 5190 din 8 corent, pe lângă care a anexat în copie actul de convențiune iscălit de D-sa și și de D-nu Matei Conțescu, relativ la posesiunea cum are să se urmeze sau să se stabilască între ambele proprietăți.

D. Matei Conțescu depune asemenea în originală acelă actă care are următoarea cuprindere:

„Fiind că în ceia ce privește hotarul moșiei Conțești de jos a fraților Conțești, despre vecinătatea cu moșia Slobozia, proprietatea D-lui Ioniță Costandinescu, cartea de hotărnicie a moșiei Conțești, lucrată de D. inginer-hotarnic Alexandru Veress, nu se deslușește destul de bine, de aceea noi, mai jos iscaliți, Matei Conțescu cu procură de la frații săi Ión, Costandin și Grigorie, proprietari ai moșiei Conțești, și Ioniță Costandinescu proprietarul moșiei Slobozia, ca să înlăturăm pe viitor ori-ce judecată, străgăniri și altele, ne-am învoit astăzi cu deplină bună voia noastră ca, la pag. 8 din sus ȋisa carte de hotărnicie, Capul III, aliniatul din urmă, unde se ȋdice: „de aci se învecinește moșia Călugăreni din Conțești a fraților Conțești cu moșia Slobozia a D-lui Ioniță Costandinescu, iar Colentina care formeză hotarul curge cu multe cotituri drept din Nord până în dreptul hotarului, dintre moșiile Conțești de sus și de jos, aci se întorce drept spre apus, și urmând ast-fel vre-o sută stinjeni, o-dată face un cotu ascuțit spre Nord, și trece din moșia Conțești de jos,“ să se citescă: „de aci se învecinește moșia Călugărenii din Conțești a fraților Conțeștilor cu moșia Slobozia a D-lui Ioniță Costandinescu, iar hotarul se află în matca apei Colentina, pe unde s'a stăpănit și se stăpânește fără nici o prigonire, sciindu-se că apa Colentina curge cu multe cotituri drept din Nord până în dreptul hotarului dintre moșiile Conțești de sus și de jos; aci se întorce drept spre apus și urmând ast-fel vre-o sută de stinjeni, o-dată face un cotu ascuțit spre Nord, și trece din moșia Conțești de jos.“

Cerend ca în sensul aceștia să se confirme hotărnicia, căci s'a făcut oreși-care modificație.

D. procuror ceru confirmarea hotărniciei conform cererii părților.

TRIBUNALUL,

Avend în vedere hotărnicia și planul depus spre legalizare;

Avend în vedere că această hotărnicie și plan primindu-se de D. Ión Costandinescu încă de la 31 Decembrie 1870, până astăzi n'a făcut vre-o contestație.

Avend în vedere însă că părțile, prin actul adițional ce a depus, a cerut să se confirme hotărnicia și planul cu acele modificațiuni, care act s'a trecut în extens în preambulu acestei sentințe.

A s c u l t â n d,

pe depuitorii hotărniciei cu cererea făcută și pe D. procuror în concludii;

Considerând după art. 30 din regulamentul hotărnicieilor, că dacă în termen de două luni de ȋile, de la primirea planului și hotărniciei, vecinu nu face contestație, în cas d'a nu fi mulțumit pe lucrarea hotarnicului, Tribunalu urmază a adeveri această hotărnicie și plan.

Că în specie a perimată acest termen și contestație nu s'a făcută.

Considerând că părțile prin comună înțelegere au făcut ore-care modificațiune acestei hotărânicii, prevădută în actul adițional ce a depus.

Că acestea le este permisă după art. 969 cod. civil, de ore-ce este liberă voință.

Pentru aceste motive, în acord cu conclusiunile ministeriului public,

IN VIRTUTEA LEGII

Hotărâște,

Adeverirea hotărâniciei și planul moșiei Conțeștii de jos a fraților Matei, Costache, Grigorie și Ión Conțeștii, despre această vecinătate, respectându-se modificațiunile din actul adițional, depus de părți și trecută în preambulul acestei sentințe.

Acastă sentință, după art. 30 din regulamentul hotărânicilor, se pronunță definitiv.

Data și citită în ședință publică, astăzi la 10 Iunie 1871.

(Semnați) **N. Fundățeanu.** — **D. Chirculescu.**

Dos. 1266—70.

(Sem.) Grefier **Gr. Zenide.**

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Presenta copie de sentință fiind conformă cu originalul, se atestă.

(Semnat) Grefier **Gr. Zenide.**

Cu adresa grefii No. 8470, din 19 Iunie 1871, s'a trimis D-lui șefu de portare localu, această copie de sentință, a o da D-lor fraților Conțești din București, lângă cismăoa roșie.

(Semnat) Greffier, **Gr. Zenide.**

NOI CAROL I,

DIN GRAȚIA LUI Dumnezeu ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ, DOMN AL ROMÂNILOR

LA TOȚI DE FAȚĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE

Dăm putere și ordonăm tuturor portăreilor și agenților administrativi să execute această hotărâre, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire, și spre credință, prezenta sentință, s'a sub-semnată de noi judecătorii Tribunalului Dâmbovița.

1871, Noemvrie. 20 — No. 110.

(Semnați) **G. Ludescu.** — **D. Chirculescu.**

Conform cu originalul, p. Grefier, **Chiriazino.** — **V. Drăgoescu.**

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Prezenta copie după sentința civilă No. 153—71, aflată în dosaru Tribunalului No. 1266—70, fiind conformă cu originalul, se atestă; iar pentru legalizare servește această colă hârtie timbrată.

1875, Februarie 28.

(Semnat) p. Grefier, **Carabela.**

111.

ROMANIA

Tribunalul județului Dâmbovița

Ședința din 10 Iunie 1871.

SUB

PRESIDENȚIA Domnului N. FUNDAȚEANU

Presinte, D. D. Chirculescu suplininte

FOTOLIUL MINISTERULUI PUBLIC OCUPAT DE D. PROCUROR PERIETĚNU

N°. 154.

-lor frații Conțești anume: Matei, Grigorie, Costache și Ión, precum și inginerul-hotarnic Veress, cu petițiile presintate Tribunalului, registrate No: 6787, de la 19 Octomvrie 1870, depun spre adevărire hotărnicia și planul moșiei Conțeștii de jos, plasa Ialomița acestu județu, proprietatea D-lor, lucrată de hotarnicul Veress la 31 August 1870, declarând, în menționata petiție, că n'are prigonire cu nici un vecin, între care este și casa decedatului Dimitrie Ralet cu moșia Cocoșu; și Tribunalul,

Conform art. 30 din regulamentul hotărnicilor, a trimes acestui vecin copie după hotărnicie și plan.

Astăzi fiind la ordina zilei discutarea omologării ei (hotărniciei), s'a prezentat D. Matei Conțescu ca procurator și din partea celor-l-alți trei frați ai D-séle, autorisat cu procură în regulă, legalisată de comisia culorii verde, Bucuresei la No. 799—71.

S'a dat lectură hotărniciei și planului, și

D. Matei Conțescu ceru adevărirea hotărniciei, de óre-ce acest vecin nu a făcută contestație de nemulțumire în termenul util.

D. procuror ceru asemenea adevărirea hotărniciei.

TRIBUNALUL.

Având în vedere hotărnicia și planul depuse spre omologare.

Având în vedere că această hotărnicie și plan priimindu-se de tutorii casei decedatului D. Ralet la 27 Ianuarie, anul corent, cum se constată de dovada aflată în dosar, până astăzi n'a făcut vre-o contestație.

A s c u l t â n d,

pe depunătorii hotărniciei în cererea făcută și pe D. procuror în concludii.

Considerând după art. 30 din regulamentul hotărnicilor, că dacă în termen de două luni zile, de la primirea planului și hotărniciei, vecinul nu face contestație, în cas d'a nu fi mulțumită pe lucrarea hotărnicului, Tribunalul urmărește a adevăra această hotărnicie.

Că în specie a perimat acest termen util, și contestație nu s'a făcută.

Pentru aceste motive, în acord cu concludsiile D-lui procuror,

ÎN VIRTUTEA LEGII

Hotărăște,

Adevereză hotărnicia și planul moșiei Conțești de jos a fraților Matei, Costache, Grigorie și Ión Conțești, despre această vecinătate, din plasa Ialomița, acestu județu, lucrată de D. inginer-hotarnic Al. Veress, la 31 August 1870.

Acastă sentință după art. 30 din regulamentul hotărnicilor se pronunță definitiv.

Data și citită în ședința publică astăzi 10 Iunie 1871.

(Semnat) **N. Fundățeanu.** — **D. Chirculescu.**

Dos. 1266 — 70.

Grefier, **Gr. Zenide.**

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Prezenta copie de sentință fiind conformă cu originalul, se atestă.

(Semnat) Gref. **Gr. Zenide.**

Cu adresa grefii No. 8471 din 19 Iunie 1871, s'a trimesu D-lui cap de portărei local, această copie de sentință, a o da D-lor fraților Conțești din București, lângă cișmeua roșie.

(Semnat) Grefier, **Gr. Zenide.**

Pentru conformitate

(Semnat) **V. I. Drăgoescu.**

NOI CAROL I,

DIN GRAȚIA LUI DUMNEDEŪ ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ, DOMN AL ROMĂNILOR

LA TOȚI DE FAȚĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE

Dăm putere și ordonăm tuturor portăreilor și agenților administrativi să execute această hotărâre, procurorilor să stăruiască în a ei aducere la îndeplinire, și spre credință prezenta sentință s'a sub-semnat de noi judecătorii Tribunalului Dâmbovița.

1871, Noemvrie 20. — No. 110.

(Semnați) **G. Ludescu.** — **D. Chirculescu.**

(Semnat) Grefier, **Gr. Zenide.**

ROMANIA

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Acastă copie după sentința civilă No. 154—71, aflată în dosarul Tribunalului No. 1266—70, fiind conformă cu originalul, se atestă; iar pentru legalizare servește această colă hârtie de un leu nou.

1875, Februarie 28.

(Semnat) p. Grefier, **C. N. Carabela.**

NOI CAROL I,

DIN GRAȚIA LUI PUMNEDEŪ ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ DOMN AL ROMÂNILOR

LA TOȚI DE FAȚĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE

Înalta Curte de Cassație și Justiție, Secțiunea I.

N°. 349.

-nu Dimitrie Coeri oposând decisiunea pronunțată de această Curte în absență, la una Martie 1871, prin care îi respinge, ca nesuținută, recursul ce a făcut în Cassație, contra decisiunii cu No. 165 din 1868 a Curții de Apel, Secția I din București, dată în procesul dintre recurent cu DD. Matache Conțescu, Ión Conțescu, Cost. Conțescu și moștenitorii defunctului Dim. Măgurénu, anume Mitana Ieonomu și George Ieonomu, pentru hotar de moșie, s'au citată din nou părțile, și la 2 Octomvrie 1871, când a fostă fixată termenul, venindu spre înfațișare, recurentele Coeri asistatu de D. Al. Corlătescu declarat verbal în Cameră de al sētă avocatū, precum și D. T. Veisa avocatul intimaților, însărcinatū cu procură în regulă.

Curtea, dupe ce mai întēiu a admis oposițiunea făcută de recurente, apoi a intrat în examinarea recursului.

S'a datū lectură de D. Sc. Falcoianu, prim-președinte, raportul făcut în acest proces de D. Dim. Zamfirescu.

Ascultând pe avocatul recurentului, în propunerile de casare, pe avocatulū intimaților în combaterea lor, care a cerutū și 1500 lei noi cheltueli de judecată.

Pe D. Gr. Paucescu, procurore de secțiune, în conclusiunile sēle;

DELIBERÂND

Curtea,

Asupra primului mijlocū, că la înfațișarea de la 14 Iunie 1868, avocatulū meū D. C. Boerescu a recusat pe D. Dâmbovicēnu, membru supleant la curte, ca unul ce făcuse

ancheta la fața locului, și pronunțase opiniunea sa, nu mai putea lua parte, Curtea de apel însă a respins această cerere, că această Curte a violat ali. 6 de la art. 276, proc. civilă.

Considerând că dacă un membru a instanțelor de fond este trimis în cercetare locală, scopul este nu numai să lumineze pe colegi prin prescriptul verbal ce va dresa, ci chiar și prin relațiunile verbale, fiind cu mai deplină cunoștință de situație, că după articolele relative la recusațiune, este stabilită că judecătorul va fi recusabil când s'a pronunțat la instanța inferioară, sau și-a emis opiniunea în public, iară nu și când a îndeplinit ad-literam o misiune, pe care instanțele l'u însărează pentru mai mare lămurire a cauzei; căci în asemenea ipotesă s'ar admite de recusabili și judecătorii ce au luat parte la jurnalele interlocutorie, precum și la hotărâri date în lipsă.

Curtea dară ne-admitând recusațiunea, a făcut o justă aplicație a legii, și de aceea mijlocul se respinge.

Asupra mijlocului al II, că prin jurnalul Curții din 3 Martie 1867, prin care s'a incuviințat ancheta în fața locului, s'au dispus între altele ca, membru Curții ce va merge în fața locului, să se conforme dispozițiunilor art. 745 proc. civilă, întru constatarea semnelor hotare necontestate, acest articol dispune pozitiv, întru cât se atinge de hotărnicii până la promulgarea unui regulamentu, să rămăie regulile speciale în vigoare, legile în vigoare atunci la facerea anchetei, erau întru cât privește constatarea hotarelor netăgăduite Cod. Caragea, care, prin § 6 partea II Cap. III, dictază că trebuie să se facă în asemenea casu; D. judecătoru însă neținând seamă de dispozițiunile acelu articolu, au primit ca semne incontestabile cele ce dice că ar fi puse de Tribunalul Dâmbovița, cu prilejul aducerei la îndeplinire a unei judecăți dintre mine cu D. Conțescu, fără să voiască a vedea, a cerceta și a se convinge că acea lucrare, tot acel Tribunal care o făcuse, a desființat-o în urmă prin încheerile seile din 10 și 27 Septemvrie 1854, No. 488 și 524; ast-fel D. membru începând lucrarea din niște semne necontestate legalmente, și Curtea aprobând lucrarea D-séle, a violat art. 754 proc. civ., iar întru cât se atinge de asemenea ancheta, regulamentul promulgat în anul 1868 și publicat în „Monitorul“ No. 47—68, care prin art. 28 dictază ce trebuie să se facă, D. membru dară ne-îndeplinind condițiunea acelu articol, și Curtea neținând seamă de neîndeplinirea lui, a violat dispozițiunile acelu articol, făcând chiar o tagă de dreptate.

Considerând că Curtea de Apel constată că suplenintele în verificarea ce era delegat a face, s'au conformat în totul delegațiunei puse de ea, luând drept puncte incontestabile puncte aședate și recunoscute prin decisiune definitivă, mijlocul dară e neintemeiat,

Asupra mijlocului al III, că în cursul cătu s'a tratat această chestiune în Curtea de Apel, au vădut și au avut ocașie a se încredința chiar că presupusa executare (care

după cum se deslușește la art. 2, este desființată), unde, pe când cu prilejul depunerii hotarniciei, era în prigonire numai 20 (două-deci) stinjeni, din ceia ce hotarnicul nu da prin a sa lucrare, astăzi 'mi-se ia moșia întrăgă și D-nii Conțești posed astăzi mult mai mult, prin luare de a mea posesiune a unui pământ ce în tot cursul acestei judecăți, n'au fost contestați și preținși de nimenea; cu acest faptu Curtea a făcut o tagă de dreptate.

Considerând că Curtea constată că mai înainte după decisiunea definitivă, era să se dea măsura de pământu cuvenită Magurénului, și ce va rămănea trebuie să se dea recurentului, fără a specifica quantumul, ca ea în alocarea pământului n'a făcutu decât acésta.

Considerându că acésta fiind o cestiune de faptu pertinentă fondului, nu pôte fi supusă controlului Curței de Cassație.

Asupra mijlocului al 4-lea, că membru supleant la mergerea în fața locului, au veduta că hotarnicu D-lor Conțești și al D-lui Magurénu, în loc a osebi suma stinjenilor D-lor, prin două trăsuri precum prevăde vechile hotarnicii, le-au dat prin șese trăsuri, și în relația D-sele către Curte nu face nici o deslușire, casă ce a făcut pe Curte să nu asculte nici să se ocupe de acésta a mea propunere, și nici cel puțin a face mențiune de acésta propunere în sentința pronunțată, cu care mod rămăind necercetată acésta cauză, drepturile mele suferă un prejudiciu.

Considerând că Curtea constată în fapt că verificarea suplenintului a fost exactă, și ori și cum el ar fi măsuratu, ea au fostu luminată pentru ca să pôtă da decisiunea, așa dar mijlocul e nefondatu.

Pentru aceste motive, Curtea

ÎN NUMELE LEGII

Respinge recursul făcut de D. Dimitrie Coeri contra decisiunei cu No. 165 din 1868, a Curții de Apel Secția I, din București.

Taxa depusă de recurente în facerea șisului recurs, va rămănea în folosul Statului.

În privința cererei făcută de avocatul intimaților de a se obliga recurentele la plata cheltuelilor de judecată,

Curtea incuviințază ca recurentele D. Coeri să plătească intimaților cheltueli de judecată, suma de lei noi cinci sute (500).

Data și pronunțată în ședința publică, astăzi la 2 Octomvrie 1871.

(Semnați) **Sc. Fălcoianu.** — **St. Silion.** — **C. Gr. Ghica.** — **Gr. Filiti.** — **A. Cantacuzin.**
— **C. Schina.** Grefier

Copi. acésta e conformă cu originalul.

(Semnat) pentru Gref. **Nutrețenu.**

Dăm putere și ordonăm agenților administrativi să execute această hotărâre, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire; spre credință prezenta decisiune s'a sub-semnat de noi.

No. 8068. Octomvrie 23—71.

(Semnați) Al. Crețescu. — Gr. Filiti. — Al. Cantacuzin. — G. Crețenu. — D. Zamfirescu.

— C. Schina.

Grefa Secției I a Curții de Cassațiune

Expedițiunea hotărârei de față cu No. 349—71, se dă D-lui Grigorie Conțescu, unul din frații Conțești, conform decisiunii luată de Curte, prin încheierea sa cu No. 993 din 23 Octomvrie 1871.

(Semnat) p. Grefier, **Nutrețenu**

113.

Actulă D-lui Grigorie Conțescu

Sub-scrisul, Grigorie Pană Conțescu, învoindu-mă astăzi cu Prințul Gheorghe B. Stirbey, i-am vândut D-séle ohavnicu totu loculu ce am cumpărat și eu de la D-na Maria Grădiștenu cu actul din luna Noemvrie, anul 1868, transeris de onor. Trib. Ilfov Secția III, în registru respectiv de transcripțiuni, la No. 567 foia 230, din 20 Decemvrie 1868; care locu cade cu fața în ulița Manea Brutaru colórea verde, însă stinjeni două-deci, și palme șese fața la ulița, pe lângă care se adaogă și câte-va palme cumpărate din locul public de la Primaria Capitalei cu biletul No. 422, din anul 1869 Februarie 17; iar lungul acestui locu de o lature este din ulița, pe lângă zidul grajdurilor și grădinei caselor Prințului Stirbey, până unde acestu zidu face colțu, stinjeni trei-deci și patru, palme șese; despre cea-l-altă lature, pe lângă ulucile caselor D-lui Petre

Ritoridi stj. trei-deci, palme două, câtă ține acele uluci în lungă, fiind stj. cinci-spre-dece, palme nouă și cinci degete, adică din colțul zidului grădinei Prințului Stirbey până în colțulu grajdului D-lui Ritoridi.

Prețul cu care am vândut acest loc în total, ast-fel precum îl stăpânesc și eu, după citatul act al D-ei Maria Grădiștenu, este de două-mii șapte-sute galbeni, pe care bani 'i-am și priimită toți astăzi pe deplin de la Prințul Gheorghe B. Stirbey.

Ast-fel dar vândând acest loc Prințului G. B. Stirbey, fără nici o rezervă din menționatul act al D-ei Maria Grădiștenu, cu care 'l-am posedat și eu, și priimindu-'mi pe deplin prețul de două-mii șapte-sute, rămâne de astăzi în desăvârșită posesie ohavnică a Prințului Gheorghe B. Stirbey, d'al stăpâni D-lui și urmașii D-séle, făcând ce va voi cu dânsul ca desăvârșit stăpân, pentru care am predat Prințului Gheorghe B. Stirbey, toate actele de posesia acestui loc, câtă se coprinde în actul D-ei Maria Grădiștenu, ce 'mi s'au dat mie împreună și cu recepisa Primăriei București cu No. 422, de la care am mai cumpărat câte-va palme din locul public, de am adăogat pe lângă acest loc.

Tot-d'o-data, pentru pacinica stăpânire a Prințului Gheorghe B. Stirbey și urmașilor D-séle asupra acestui loc, am rugat și pe onor. Trib. Ilfov Secția III, de 'lă-au legalisat după lege.

1872, August 28.

(Semnat) **Gr. Conțescu.**

Tribunalul Ilfov Secția III

1872 Septembrie 1, No. 4824.

S'a prezentat în pretoriu Tribunalului D. Gr. Conțescu, și după ce-'i s'a citit acest act, depus pe lângă petiția registrată la No. 13192—72, prin care vinde către Prințul Gheorghe B. Stirbey locul din colérea verde, din strada Manea Brutaru, în preț de 2700 galbeni.

Având în vedere că D. vândătoru a declarat că acest act este făcut din libera D-séle voință, și că semnătura dintr'insul este a D-séle.

Având în vedere că pentru dreptul de proprietate, ce are asupra acestui imobil, a prezentat un act legalisat d'acéstă Secțiune sub No. 567—68.

Având în vedere că taxa de 1 % s'a respuns la casieria de Ilfov sub No. 6541—72.

În fața acestora și conform art. 722 din procedura codului civil.

TRIBUNALUL,

Dă autenticitatea legală acestui actă și ordonă ca Grefa să-lă trauserie in registru respectivă.

(Semnat) **P. N. Voinescu.** — **D. P. Georgescu.** Gref. **I. Petrescu.**

G R E F A,

Atestă că acestă actă s'a transeris astădi 1 Septembrie 1872, sub No. 958.

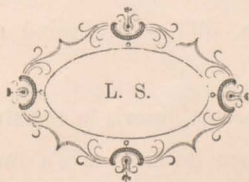
(Semnat) Grefier **I. Petrescu.**

Am priimită actulă legalisată cu celă depus.

(Semnat) **Gr. Conțescu.** Pentru conformitate, **N. Tocian.**

Grefa Tribunalului Ilfov, Secția III

Atestă că acestă copie fiind conformă cu originalu transerisă in registru respectivă la No. 958, Septembrie 1 anul 1872, se legalizăză, și s'a datu D-lui Gr. Conțescu conform cererei făcută prin petițiunea registrată la No. 5242—76.

(Semnat) Grefier **I. Petrescu.**

114.

Tribunalul județului Dâmbovița

Ședința din 8 Martie 1874

SUB

PRESIDENȚIA D-lui GRIGORIE BĂICOIANU

membru presinte, D. N. G. Măcescu, suplininte :

FOTOLIUL MINISTER. PUBLIC OCUPAT DE D. SUBSTITUT PÂRVULESCU

N°. 80.

-nu Gr. Conțescu, prin procurator D. G. Rădescu, cu petiția reg. la No. 1915—74, intentă acțiune contra D-lui Matei Conțescu, ambii domiciliați în București, spre a fi obligat la plata creanței de 6500 galbeni cu dobânda, conform actului de împrumutare ipotecar, legalizat de acest Tribunal sub No. 1—62; s'a citat părțile, și astăzi fiind termenul înfațișării, s'a prezentat reclamantul prin procuratorul D. G. Rădescu, autorizat cu procură legalizată de comisia colorii de verde, No. 397—74, lipsind defendorii despre care procedura este completă.

D. Rădescu stăruind a fi judecat, prezintă actu de ipotecă, înscris în registru acestui Tribunal la No. 1—62, prin care defendoru Matei Conțescu declară că s'a împrumutat de la reclamant cu suma de 6500 galbeni, pe termen de trei ani, cu dobândă de 7 % pe an, adăogând D. Rădescu că această creanță n'a achitat-o, de cât numai dobânda până la 1867; prin urmare să se oblige la plata sumei de 6500 galbeni și cu dobânda de 7 % pe an de la Septembrie 1867, până la achitare, plus cheltueli de judecată.

D-nu substitut ceru admiterea petiției reclamantului.

TRIBUNALUL.

Având în vedere cererea D-lui Gr. Conțescu de a se obliga D. Matei Conțescu la plata creanței galbeni șese-min cinci-sute cu dobânda de 7 %, șapte la sută pe an, conform actului de împrumutare ipotecar, înscris la No. 1—62.

Considerând că reclamantu prin actul ce a presintat, constată obligațiunea ce are defendoru de a achita această creanță.

Că după art. 4, Cap. VIII, Codu Caragea de la datorii, celă ce este datoru, este îndatoratū a-și plăti datoria după tocmela.

Că această împrumutare fiind cu termenū, defendoru Matei Conțescu, după art. 6 Codu Caragea de la dobândi, este obligatū a plăti dobândile de la expirarea termenului împrumutarei, prin urmare este admisă și cererea de dobândă la această creanță, de la anul 1867, de când D. reclamant susține că n'a primit-o.

Pentru aceste motive, în acord cu opiniile ministeriului public, conform art. 1170 codu civilu.

IN NUMELE LEGII

Hotărâște,

bligă pe D. Matei Conțescu a plăti D-lui Grigorie Conțescu creanța de șese-mii-cinci-sute galbeni, cu dobândă de 7 % pe an, de la Septembrie 1867 până când dobândile se vor face de o potrivă cu capetele, și acesta conform art. 4 Cap. X din Codu Caragea.

Defendoru va mai plăti reclamantelui și lei noi cinci-deci, cheltueli de judecată.

Acastă sentință este compusă opoziției și apelului, conform art. 154 și 318 proc. civilă.

Data în ședință publică, 8 Martie 1874.

(Semnați) **G. Băicoianu — N. G. Măcescu.**

Conform cu originalul. Portărel I. ¹⁾ Gref. **Gr. Zenide.**

Grefa Tribunalului Dâmbovița

astă copie conform cu originalul, s'a trimis portăreilor cu adresa No. 4898 din Martie 21, 1874, a o da D-lui Gr. Rădeseu, procuratorele D-lui Gr. Conțescu din Târgu.

(Semnat) p. Grefier.....¹⁾

¹⁾ Spațiu alb în originalu.

NOI CAROL I,

DIN GRAȚIA LUI DUMNEDEU ȘI VOINȚA NAȚIONALĂ DOMNUL ROMÂNILOR

LA TOȚI DE FAȚĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE

Dăm putere și ordonăm tuturor portărilor sau agenților administrativi să execute această sentință, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire. Spre credință prezenta formulă s'a sub-scrisă de noi judecătorii Tribunalului Dâmbovița.

1874, Iulie 17. — No. 81.

115.

ă sub-semnatulă, prin prezentul actă, dau putere și autorizez pe fratele meu Prințul Alexandru B. Stirbey, de a vinde cu prețul ce D-lui va găsi de cuviință, locul ce-l am cumpărată de la D. Grigorie Conțescu, cu actul din 28 August 1872, și legalizat de Tribunalul Ilfov, Secțiunea III, cu No. 4824 în anul de 1 Septemvrie 1872.

Acest locă se întinde cu fațada în ulița Manea Brutaru, de la grajdurile Prințului Stirbey la casele D-lui P. Ritoridi; întinderea, lărgimea și măsurătorea acestui locă sunt descrise pe deplin în actul de vândare, făcut de antăiul proprietar, D-na Maria Grădiștenu, către cumpăratul D-lui Grigorie Conțescu.

Acest din urmă actă se găsește între documentele sus ăisului locă; este în anul de Noemvrie 1868, este legalizată de Trib. Ilfov Secț. III, 20 Decemvrie 1868, cu No. 567 fila 23, dosaru 1944—68.

Prințul Al. Stirbey va iscăli în locul meu actele de vândare.

(Semnat) **Gheorghe B. Stirbey.**

Chateau de Beiom
Courbevoie (Seine)
16 Iuniu 1874.

În urma petițiunei înregistrată sub No. 159, Agenția României legalizează semnătura de mai sus a D-lui Principe Gheorghe B. Stirbey.

No. 159. Paris în 4—16 Iuniu 1874.

Pentru Agentul României, **C-te Vranas.**

Ministerul afacerilor streine, certifică legalisarea de mai sus a Agenției Române din Paris. — Se observă că timbrul fix de un leu s'a anulat și s'a atașat la cererea de legalizare.

București, la 4 Iuliu 1875.

(Semnat) p. ministru **M. Mitileneu.**

No. 524.

(Semnat) Șeful Secțiunei **P. Davidescu.**

116.

Înalta Curte de Cassațiune și Justiție, Secția I

PRESIDENȚIA D-lui SC. FĂLCOIANU PRIM-PREȘEDINTE

Membrii presinți: D-nii **Eust. Caligari.** — **Gr. Filiti.** — **Gr. Lahovari.** — **G. Crețeanu.** —

G. Platon. — **D. Zamfirescu.** — **P. Orbescu.** — **N. Mandrea.**

N°. 48.

În urmarea jurnalului cu No. 31 de la 15 Ianuarie 1873, prin care s'a declarat divergința de opinii, complectându-se Curtea cu numărul membrilor prevăzut de art. 22 din legea organică printr' alegere la sorti, s'a luat din nou în cercetare recursul făcut de D-nii Matei, Ión, Grigorie și Costache frații Conțești, contra decisiunii Curței de Apel din București, Secția I, cu No. 99 din anul 1869, pronunțată în procesul ce au avut cu frații Miciurea pentru contestațiunea unei executări.

În prezența D-lui Gr. Conțescu, pentru sine și ca epitrop al minorilor repausatului Costache Conțescu, orânduită de Trib. Ilfov prin adresa No. 2988 de la 20 Aprilie 1874, asistat de D. avocat Petru Grădiștenu, având acesta procure în regulă, și din partea D-lor Matei și Ión frații Conțești, legalisată de comisia colorii verde la No. 755

și 756, din anul 1875, și în prezența intimatului Ión Steriú în persónă, având autorizațiune și din partea intimatului Mihail Vlahide, legalisată de Primăria Conțești la No. 69—75, când partea recurentă prin D. Grădișteanu recunoscă că acești doi intimați reprezintă pe frații Miciurea.

S'a ascultată,

Raportul făcută în causă de D. membru Zamfirescu.

D. Dimitrie Geani, avocatul intimatului Ión Steriú în excepțiunea neadmisibilității recursului asupra căruia s'a fost ivit divergență de opiniuni, de ôre-ce decisiunea atacată cu recurs, fiind un act preparatoriu și deslușitor executării, nu se putea face recurs mai înainte de a fi completată.

D. Petru Grădișteanu, avocatul recurenților, în combaterea acestei excepțiuni.

D. procuror de secțiune P. Pizo în concluziile scele asupra acestei cestiuni.

C U R T E A

Deliberând,

Având în vedere că după cum rezultă din decisiunea atacată cu recurs, frații Conțești contestând executarea făcută decisiunii Curței de Apel din Bucuresei, cu No. 111 din anul 1857, în cât privește linia despărțitoare a învecinatelor moșii Conțeștii, Curtea a admis acea contestațiune și a ordonat o nouă executare.

Considerând că pre cât această nouă executare ordonanță de Curte nu s'a efectuat spre a fi putută cunoște recurenții frați Conțești, dacă este conformă cu dispozițiunile definitivei hotărâri cu No. 111—57, recursul susținut astăzi se găsește prematur, de ôre-ce Curtea de Apel va fi chemată a examina și această din urmă executare ce a ordonată, și asupra celui din urmă actă definitiv ce va pronunța Curtea, frații Conțești pot face recursu.

Că decisiunea atacată acum recurs fiind un actă preparatoriu, deslușitor executării, densu e supus unei noi examinări a Curței, și că ast-fel fiind se pôte ataca în recurs de frații Conțești de-o-dată cu cel din urmă actă, ce va încheia Curtea asupra executărei ce se va face, fără ca printr'acesta să li se pôte opune autoritatea lucrului judecată.

Pentru aceste motive,
IN NUMELE LEGII

Decларă recursul prematur și neadmisibilu de o-cam-dată.

Taxa depusă la facerea recursului rămâne în folosul Statului.

Condamnă pe recurenții frații Conțești a plăti intimaților lei noi una-sută (100) cheltueli de judecată.

Data și pronunțată în ședință publică adi la 24 Februarie anulă 1875.

Urmază semnăturile D-lor membrii și a D-lui grefier.

Grefa Secțiunei I a Curții de Cassație

Acastă copie fiind conformă cu originalul, se legalisează.

(Semnat) p. Grefier, **Nutrețenu.**

117.

Copie după jurnalul Tribunalului Dâmbovița

No. 2413 din 21 Iunie 1875.

stădi fiind fixată pe condică supra-licitarea moșiei Conțeștii de josă a D-lui Matei Conțescu, licitată prin jurnalul No. 2288 de la 13 Iunie 1875, asupra creditorului Gr. Conțescu.

La apelul nominal s'a prezentat numai creditorele și adjudecatoarele D. Gr. Conțescu.

Supra-licitația fiind afișată, iar cerere de supra-licitație nu s'a vădută făcută, după cum rezultă din atestarea dată de D. registrator.

D. adjudecator a cerut adjudecarea definitiv, și după anunierea ce s'a făcut prin telal, nimeni dând nimeni un preț mai mare.

TRIBUNALUL,

de acord cu D. Substituit și conform art. 550 procedura civilă,

Adjudică definitiv imobilul prevădūt în ađptula No. 6698—75 pe persóna D-lui Gr. Conțescu primul adjudecator, cu prețul de lei șapte-deci și șese de mii, eșitū la licitație. Adjudecaturele se obligă a depune prețul în termenulū și conform art. 551 đisa procedurā.

(Semnați) **Nanu Giani.** — **Th. Zguriadescu.** — Grefier, **Andronescu.**

Grefa Tribunalululū Dāmbovița

Acēstā copie fiind conformă cu originalulū aflatū în dosaru No. 1598—74, se atestā.
1875, Decemvrie 18. — No. 25723.

(Semnat) p. Grefier, **C. N. Carabela.**

117 BIS

PROCES-VERBAL

anul una-miiă-opt-sute-șapte-deci și cinci, luna Noemb., đioa două-deci și șapte

oi **C. Simulescu**, portărelū pe lângă Tribunalu Dāmbovița și domiciliatū în Tērgoviștea, consequent ordinulū D-lui președinte al Trib. local No. 21144, prin care ne trimete în executare ordonanța de adjudecație No. 104—75, investitā cu formulā executorie, prin acēstā ordonanța se constată vândarea moșiei Conțestii de jos, proprietatea D-lui Matei Conțescu, și cumpērată de **D. Grigorie Conțescu**, cel care cere punerea în posesiune acestei proprietăți cumperate.

Având în vedere că D. Matei Conțescu n'a fost următor a lăsa posesiunea acestui imobilu nici în urma primirei somațiunii ce-i s'a făcutu de corpul portăreilor localu, sub No. 4008; de aceea, transportându-mă astăzi în comuna Conțești, unde este aședatu imobilul, și în presenta D-lui primar local a D-lui Grigorie Conțescu, reprezentatu prin D. I. Dimitrescu, prin procură legalisată de comisia de verde București, la No. 6580, și în absența D-lui Matei Conțescu, am dat în posesiunea D-lui Grigorie Conțescu moșia Conțeștii de jos, cu toate peticile și namestile aflate, după cum se prevede în disa ordonanță, depărtându-se din posesiune D. Matei Conțescu.

De cele ce preced, am dresat prezentul proces-verbal, după care întocmai copie s'au datu D-lui Gr. Conțescu, împreună și cu ordonanța de adjudecație, spre a-i servi ca actă de posesiune, o altă copie se va trimete D-lui M. Conțescu, iar originalu se va înainta D-lui președinte, conform art. 603 procedura civilă.

(Semnați) portărel, **C. Simulescu.**

Primar, **V. Costescu.**

Indreptătit pentru Grigorie Conțescu, **I. Dumitrescu.**

PROCES-VERBAL

anul una-miiă-opt-sute-șapte-deci și cinci, luna Noemb., ziua două-deci și șapte

Noi C. Simulescu, portărel după lângă Trib. Dâmbovița, constatu prin prezentul proces-verbal, că am luat din posesiunea D-lui M. Conțescu, imobilul vorbit mai sus și-l am predatu în primirea D-lui Grigorie Conțescu, cel de acum proprietar; de aceea am dresat prezentul proces conform art. 602 procedura civilă.

(Semnați) portărel, **C. Simulescu.**

Primar, **V. Costescu.**

Am priimit în a mea posesiune imobilul vorbit mai sus, împreună și cu ordonanța de adjudecație No. 104—75.

(Semnat) pentru Gr. Conțescu, **Ion Dumitrescu.**

Pentru conformitate portărel, **C. Simulescu.**

Vidi

A. A. Dristorian

Vădut pentru înregistrare.

Perceput taxa de lei 587 bani 50.

Contra chitanță No. 2994

Înregistrată No. 2994

La 18_____

Casier general Ilfov, (Semnat) **St. Munténu.**

ACTŪ DE VĚNDARE

Sub-semnatul, Prințul Alexandru B. Stirbey, în virtutea procurei ce am din partea fratelui meu, Prințul Gheorghe B. Stirbey, cu data din 16 Iuniu 1874, legalisată de Agenția Română din Paris la 4—16 Iuniu același an, sub No. 159, m'am învoit astăzi cu D. Grigorie Conțescu de 'i-am vëndut D-séle ohavnicu totu locul ce are Prințul Gheorghe B. Stirbey, cumpăratu totu de la D. Grigorie Conțescu, cu actul din luna August anul 1872, transcris de onor. Trib. de Ilfov, Sect. III, în registru respectiv de transcripțiunii, la 1 Septembrie anul 1872, No. 958 volumu IV, dosarul No. 2122 din 1872, care locu cade cu fața în ulița Manea Brutarul, colórea verde; însă, stinjenî 20 (două-zeci) și palme 6 la ulița, pe lângă care se adaogă câte-va palme cumpărate de la Primăria Capitalei, cu biletul Primăriei No. 422 din anul 1869 Februarie 17; iar lungul acestui locu, de o lature este din ulița pe lângă zidul grajdurilor și grădinei caselor Prințului Stirbey, până unde acest zidu face colțu stj. 34 (trei-zeci și patru) palme 6; despre cea-l-altă lature pe lângă ulucile caselor D-lui Petre Ritoridi, stj. 30 (trei-zeci) palme două, câtă ține întinderea acelor uluce în lungu; fundul stj. 15 (cinci-spre-zece) palme 9 și 5 degete, adică din colțul grădinei caselor Prințului Stirbey până în colțulu grajdulu D-lui Ritoridi.

Prețulu cu care am vëndutu acestu locu în totalu ast-fel precum 'l-a stăpănit și Prințul Gheorghe B. Stirbey, după citatul actū al D-lui Grigorie Conțescu și actul D-ei Maria Grădiștenu, de la care 'l-a cumpăratu și D-lui, este de două mii galbeni No. 2000 galbeni, pe care bani 'i-am și priimitu toți astăzi pe deplin de la D. Grigorie Conțescu.

Ast-fel dar, vëndend acest locu D-lui Gr. Conțescu, fără nîci o rezervă din menționatele acte ale D-séle și ale D-ei Maria Grădiștenu, cu care 'l-a posedatu și Prințul

Gheorghe B. Stirbey, și priimind pe deplin prețului de 2000 galbeni, două mii galbeni, rămâne de astăzi în deplină posesiune ohavnică a D-lui Grigorie Conțescu, de a-l stăpâni și D-lui și urmașii D-sêle, făcând ce va voi cu dînsul ca desăvîrșită stăpînu, pentru care am predat D-lui Grigorie Conțescu toate actele de posesia acestui locu, cîte se coprinde în actul D-ei Maria Grădiștenu, împreună și cu recepisa Primăriei Comunei Bucuresei cu No. 422, de la care s'a cumpărat cîte-va palme din locul publicu și s'a adăogatu pe lîngă acestu locu ce vînd.

Tot-de-o-dată pentru pacinica posesie a D-lui Grigorie Conțescu și a urmașilor D-sêle asupra acestui locu după acestu act, am rugat și pe onor. Trib. Ilfov Secț. III de 'l-au legalisat după legi.

1875, Decembrie 12.

(Semnați) Gr. Conțescu. — Alexandru B. Stirbey.

Tribunalul Ilfov, Secția III

1875, Decembrie 13, No. 13507.

În ziua de 13 Decembrie curent s'a prezentat înaintea Tribunalului D-lor Alexandru B. Stirbey în calitate de procurator al D-lui Gheorghe B. Stirbey, autorizat cu procură legalisată de Agenția Română din Paris, în anul expirat 1874, No. 159, și D. Grigorie Conțescu, cărora citindu-li-se acest act depus cu petiția reg. la No. 17642—75, prin care D. Alexandru B. Stirbey vinde către D. Grigorie Conțescu, locul din ulița Manea Brutarului, în prețu de 2000 galbeni; au declarat mulțumire pe a lui coprinde, precum și că semnăturile dintr'insul sunt proprii ale D-lor.

TRIBUNALUL,

Avînd în vedere declarațiunile părților.

Avînd în vedere că taxa înregistrării de 2 $\frac{1}{2}$ % s'a răspuns la casierul de Ilfov cu recepisa No. 2994—75, conform art. 30 din legea timbrului.

În fața acestora și conform art. 1171 din Codul civil, dă autenticitatea legală acestui act și ordonă ca Grefa să-l transcrie în registrul de transcriptiuni, conform art. 722 din procedura civilă.

(Semnați) A. A. Dristorian.

Grefier, I. I. Petrescu.

G R E F F A,

Atestă că acest act s'a transcris în registru de transcripțiuni astăzi 13 Decembrie 1875
sub No. 995. Dos. No. 1917—75.

(Semnat) Grefier, I. I. Petrescu.

119.

Tribunalul județului Dâmbovița

ORDONANȚĂ DE ADJUDICAȚIE

N°. 104.

-nu Grigorie Conțescu, prin procurator Gheorghe Rădescu, cu petiția registrată la No. 9460 de la 29 Iulie, a depus sentința acestui Tribunal No. 80—74 devenită executorie, cerând executarea ei prin urmărirea de vinderea imobilului ipotecat al debitorului Matei Conțescu, de ore-ce n'au fost următoru a'l achita de suma de șese mii cinci sute galbeni (6500), cu procentele și cheltuelile coprinse în notata sentință.

Cu adresa No. 15648—74, s'a trimes corpului de portărei disa sentință, care pe lângă referatu No. 4493, anexază actele de urmărire, din care rezultă că somând pe debitoare a achita creanța, și nefiind următor în termenul prevădută la art. 500, procedura civilă, a procedat la urmărirea imobilului ipotecat, compus din proprietatea Conțeștii de jos județu Dâmbovița, care se învecinește la răsăritu cu locurile delimitate foștilor chiriași după proprietatea Calugăreni; la apus cu pământul cedat locuitorilor după proprietatea Conțeștii de jos; la miază-nopțe cu moșia Conțeștii de sus, și la miază-zi cu proprietatea D-lui I. Conțescu, un locu infundat în marginea apei Colentina de trei pogone, care se învecinește cu locurile Calugărenilor, ca un pogon de locu infundat între casa preotu Matache și Chivu Fulgeanu.

Locul din ograda cea mare de la frasin, care se învecinește la miază-nopțe cu moșia Conțeștii de sus, despre miază-zi cu locul D-lui I. Conțescu, despre apus cu proprietatea Boteni și despre răsăritu cu șoseaoa Comunei.

Un locu infundat în comuna Conțeștii de jos, pe care se află construită o casă de

gard cu 7 camere, învelită cu şindrilă şi pae, şi care locu se învecineşte la miază-nopţe cu preotu Zaharia, la răsăritu cu Radu Radu Marin, Diţa Chirstea şi Nedeleu Radu.

S'au procedat la îndeplinire dispoziţiunile art. 500 şi următori proc. civilă, fixându-se ziua vînderei la 1 Martie, când, din lipsă de procedură, s'a adjurnat la 12 Iunie; la acest termen, vîdîndu-se îndeplinită şi aflu de publicaţiune inserat în „Monitorul oficial“ No. 54, din 8 Martie, după cererea creditorului s'a procedat la vîndare prin îndeplinirea dispoziţiunilor art. 537 şi 538 proc. civilă, începîndu-se strigările de la preţu de 30,000 defipt de creditor, şi ast-fel urmîndu-se conform art. 544 proc. civilă, Tribunalul, prin jurnalul No. 2288, a adjudecat imobilul pe persóna creditorului D. Grigorie Conţescu, ultimul adjudecator, după cum se constată din lista de licitaţie, ținută de grefier şi agentu de urmărire, anunţându-se părţile a veni pentru supra-licitaţie la 21 Iunie.

La acest termen s'a prezentat numai creditorele adjudecator D. Gr. Conţescu, şi nefiind făcută nici o cerere de supra-licitare, precum şi nimenea care să dea cu un preţ mai mare, iar supra-licitaţia afişată.

Tribunalul de acord cu D. procure, prin jurnalul No. 2413, a adjudecat definitiv imobilul pe persóna D-lui Grigorie Conţescu, obligându-l a depune preţul conform art. 55 procedura civilă.

D. Grigorie Conţescu, la 23 Iunie, cu petiţia registrată la No. 61330, depune recepisa D-lui casier general No. 280, de răspunderea taxei înregistrată în sumă de lei 1900, precum şi titlu creanţei şi actul de hypotecă, inseris la No. 1—721, cerînd comunicarea lui, drept preţu cu care s'a adjudecat asupra-i imobilul, fiind creditor în rangul util şi necontestat, care cerere s'a admis prin jurnalul No. 2442.

TRIBUNALUL,

Vîdînd că adjudecătorii au îndeplinit dispoziţiile art. 558 procedura civilă.

De acord cu D. procuror şi conform citatului articol 558.

Dă D-lui Grigorie Conţescu această ordonanţa de adjudecaţie, în care s'a prevădut toate lucrările şi în puterea căreia va poseda imobilul cumpărat de la licitaţie, adică proprietatea Conţestii de jos situată în comuna Conţestii, plasa Ialomiţa, judeţu Dâmboviţa, care se învecineşte la răsăritu cu locurile delimitate foştilor chiriaşi după proprietatea Calugăreni; la apus cu proprietatea cedată locuitorilor după proprietatea Conţestii de jos; la miază-nopţe cu moşia Conţestii de sus, şi la miază-zi cu proprietatea D-lui I. Conţescu.

Un loc înfundat în marginea apei Colentina de 3 (trei) pogóne, care se învecineşte cu locurile Calugăreni; ca un pogon loc înfundat între casa preotului Matache şi Chivul Fulgenu.

Locul din ograda cea mare de la frasin, care se învecinește la miază-nopțe cu moșia Conțeștiu de sus; despre miază-zi cu locul D-lui Ión Conțescu, despre apus cu proprietatea Boteni, și despre răsărit cu șoseaua comunei.

Un loc înfundat în comuna Conțeștiu de jos, pe care se află construită o casă de gardă cu 7 camere, învelită cu șindrilă și pae, și care loc se învecinește la miază-nopțe cu preotul Zaharia, la răsărit cu Radu Radu Marin, G. Cârstea și Nedelcu Radu. Debitoru urmăritu, creditorii sau ori-ce altă persoană interesată, va avea dreptul de a face recurs contra acestei ordonanțe în termen de 40 zile de la data ei, conform art. 559 procedura civilă.

Data în ședință publică astăzi douăzeci și șase Iunie, anul 1875.

(Semnat) **G. Băicoianu.** — **Th. Zguriadescu.**

Pentru conformitate, **Al. Morăreț.** — Grefier, **T. Andronescu.**

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Acastă copie fiind conformă întocmai cu originalul aflat în dosaru No. 1598—74.
1875, Decembrie 18. — No. 25722.

(Semnat) p. Grefier, **C. N. Carabela.**

NOI CAROL I,

DIN GRAȚIA LUI Dumnezeu și VOINȚA NAȚIONALĂ DOMN AL ROMÂNILOR

LA TOȚI DE FAȚĂ ȘI VIITORI SĂNĂTATE

Dăm putere și ordonăm tuturor portărilor și agenților administrativi, să execute această ordonanță, procurorilor să stăruiască pentru a ei aducere la îndeplinire. — Spre credință prezenta formulă s'a sub-seris de noi judecătorii Tribunalului.

(Semnat) **Nanu Giani.** — **Th. Zguriadescu.**

Pentru conformitate **Al. Morăreț.** — Grefier, **T. Andronescu.**

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Această copie, după titlu executoriu, este scosă intocmai după cea din original a ordonanței, se atestă.

1875, Decembrie 18. — No. 25722.

(Semnat) p. Grefier, **C. N. Carabela.**

120.

Copie după jurnalul Trib. Dâmbovița No. 796 din 19 Februarie 1876.

Vedând Tabloul format de D. jude comisar, de distribuirea prețului de 76,000, prinși din vânzarea moșiei Conțești a D-lui Matei Conțescu.

Vedând că alți creditori afară de D. Gr. Conțescu, cel ce figurează trecut în tablou cu suma de lei noi 120,164, bani 64, nu mai sunt, și nici vre-o contestațiune nu este făcută.

Vedând că prețul vânzării este de lei noi 76000, și adjudecatoru fiind creditoare în rangul util și necontestat, Trib. prin jurnalul No. 2442—75, a admis comunicarea actelor de creanță pentru suma notată.

Vedând că creditorele mai rămâne deschisă cu suma de lei noi 44164, bani 61.

Vedând că ordonanța de adjudecare cu No. 104—75, a ramas definitivă.

În unire cu concludsiunile D-lui substitut, dispune în baza art. 583, 584 și 585 din procedura civilă,

Închiderea ordinii creditorilor așa cum sunt trecuți în tablou de distribuire; iar sarcinile imobilului ce l' apasă, D. D. jude comisar, și grefier va șterge din registrul inscripțiunilor, că suma creanței s'a redus la cifra de lei noi 44164 ^{61/100}, ast-fel ea urmăzează de timp cu actele creanței fiind plătite în parte, D. jude comisar va însemna pe dânsul partea ce s'a plătită, după care se va libera creditorului Grigorie Conțescu, și până la prezentarea D-séle se va conserva de D. grefier.

(Semnat) **G. Tighinenu** — **Al. Papadat.** — P. Grefier **Carabela.**

ROMANIA

Grefa Tribunalului Dâmbovița

Acastă copie fiind conformă cu originalul aflat în dosaru No. 1598—74, se atestă.
1876, Februarie 20. — No. 3667.

(Semnat) p. Grefier, **C. N. Carabela.**

Grefa Tribunalului Ilfov Secția III.

Aceste copii scrise de la fila 187 până la fila 677, fiind conforme cu originalele acte
presentate de Gr. Conțescu, se atestă, fiind făcută cererea pe una colă hârtie timbrată,
conform art. 15 al. 5, din legea timbrului. 1876, Maiu 25.

(Semnat) Grefier. **I. Petrescu.**

121.

n baza jurnalului Trib. Dâmbovița cu No. 796, din 19 Februarie 1876, și art. 584
procedura civilă. Noi membru suplininte jude comisar, certifică că din suma de lei
noi 120,164 bani 61, în care a intrat capete, dobândă, spese și taxe, s'a achitat această
creanță de lei noi 76,000, mai rămând creditorile Gr. Conțescu deschis cu lei 44164
bani 61. 1876, Februarie 19.

(Semnat) membru suplininte, **A. Papadat.**

DECLARAȚIE

a fiică și moștenitoare a răposatului Costache Stupagiū, vîndătorul unei părți din moșia Conțești, din județul Dambovița, plasa Ialomița, către D-ei Vistieresa Zinca Conțeasca și a patru fii ai D-ei, pentru care s'a judecat și s'a pronunțată definitivă sentința a onor. Tribunalul al județului Dambovița cu No. 47, din anul 1845, după care s'a dat în stăpînirea cumpărătorilor acea parte de moșie, cu actul de executare al acei onor. judecătorei, care s'a confirmat prin toate instanțele judecătorești.

Declară că D. Grigorie Conțescu, unul din moștenitorii D-ei Zinchii Conțeasca și proprietar al espusei părți de moșie Conțești, m'a despăgubit de tot prețul acelu prisos de moșie, pe cît mi s'a cuvenit după prețul de 40 galbeni stînjenu, cu cît s'a vîndut moșia de părintele meu către D-lor, și care li s'a dat în posesie prin citatul act de executare. Iar pentru prețul a douăzeci stînjeni moșie din acel prisos, pe care recunosc că D-nii Conțești l-a achitat cu banii depuși de D-lor în casa acelu Onor. Tribunal, și venitul acelor stînjeni, după estimația făcută, și cheltuelile urmate pînă li s'a dat definitiv în posesie, prin citatul act de executare, și pentru care a figurat în judecată și D. Dimitrie Cocri, prin citatele definitive sentințe judecătorești, rămîne să ne căutăm cu D. Dimitrie Cocri, spre a se lămuri cine din noi avem dreptul să ridicăm acești bani depuși de D-nii Conțești în Tribunal. Și spre asigurarea D-lui Grigorie Conțescu, că s'a achitat de mine de tot prețul acelu prisos de moșie, fără a mai păstra nici o pretenție asupra D-séle sub nici un cuvînt, am dat acésta.

1876, Octombrie 30.

Luxandra fiica răposatului **Costache Stupagiū** din Conțești.

Sub-comisia VIII, colórea galbenă

Seemnătura de mai sus, prin punerea de sigiliu, fiind a D-ei Luxandra, fiica răposatului Costache Stupagiū din Conțești, se atestă și de noi fără altă răspundere.

1876, Octombrie 30. — București.

Sub-comisar **P. Stănescu.**

Comisia colórei galbene

Pe baza încredințării D-lui sub-comisar respectiv că semnătura de mai sus, prin punere de sigiliu, este adevărată, se atestă și de noi.

1876, Octombrie 30. — No. 3617.

P. comisar, **M. Georgescu.**

123.

DECLARAȚIE,

Ca soție și moștenitoare a răposatului Andrei Stupagiū, fiul răposatului Costache Stupagiū, vîndătorul unei părți din moșia Conțești, din județul Dâmbovița plasa Ialomița, către D-ei Vistieresa Zinca Conțesca și a patru fi ai D-ei, pentru care s'a judecată și s'a pronunțată definitivă sentința a onor. Tribunalu alu județului Dâmbovița cu No. 47, din anul 1845, după care s'a datu în stăpânirea cumpărătorilor acea parte de moșie, cu actul de executare alu acei onor. judecătorii, care s'a confirmat prin toate instanțele judecătorești.

Declaru că D. Grigorie Conțescu, unul din moștenitorii D-ei Zinca Conțesca, și proprietaru alu espusei părți de moșie Conțești, m'a despăgubit de totu prețulu acelu prisosu de moșie, pre câtu mi s'a cuvenitu, după prețulu de 4000 galbeni stânjenu, cu câtu s'a vîndut moșia de părintele meu către D-lor, și care li s'a datu în posesie prin

citatulă actă de executare. Iar pentru prețulă a două-șeci stânjenă moșie din acel prisos, pe care recunosc că D-nii Conțești 'l-a achitată cu banii depuși de D-lor în casa acelui onor. Tribunală, și venitulă aceloră stânjenă, după estimația făcută, și cheltuelile urmate până li s'a dată definitiv în posesie prin citatulă actă de executare, și pentru care a figurată în judecată și D. Dimitrie Cocri, prin citatele definitive sentințe judecătorești, rămâne să ne căutamă eu D-nu Dimitrie Cocri, spre a se lămuri cine din noi avemă dreptulă să ridicăm acești bani depuși de D-nii Conțești în Tribunală. Și spre asigurarea D-lui Grigorie Conțescu că s'a achitată de mine de totă prețulă acelui prisos de moșie, fără a mai păstra nici o pretenție asupra D-séle sub nici ună cuvântă, am dată acésta.

1876, Octombrie 30.

(deg.) **Catinca** soția răposatului **Andrei Stupagiū** din Conțești.

Sub-comisia VIII, colórea galbenă.

Semnătura de mai sus a D-ei Catinca, soția răposatului **Andrei Stupagiū** din Conțești, prin punere de degetă, fiind justă, se atestă după cerere, numai pe câtă se atinge de semnătură, fără altă răspundere.

1876, Noembrie 3.

Sub-comisar, **P. Stănescu.**

ROMANIA

Comisia colórei galbene.

Pe baza atestării ce dă sub-comisarul respectiv, că semnătura de mai susă este justă, prin punere de degetă, se certifică și de noi.

1876, Noembrie 3. — No. 3673.

P. comisar, **M. Georgescu.**

